

OFFICE OF THE DIRECTOR GENERAL OF ARCHAEOLOGY
Library Regr No
INDIA.

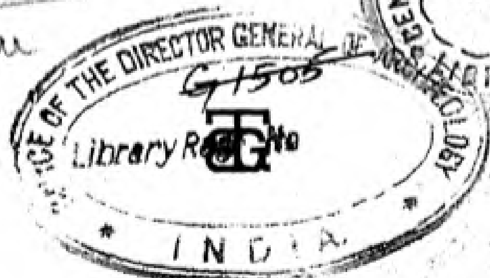
PLUTARCHI CHAERONENSIS

MORALIA

RECOGNOVIT

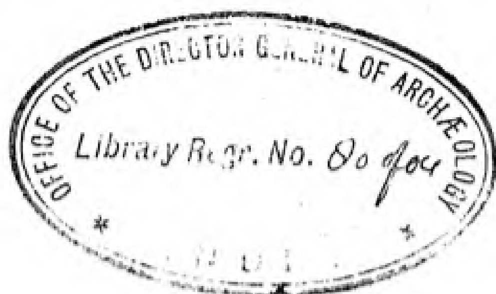
GREGORIUS N. BERNARDAKIS

VOL. IV.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCXCII.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

CAROLO WESSELY

GRATI ANIMI TESTIMONIUM.

a*

PRAEFATIO.

"Veritatem laborare nimis saepe aiunt
exstingui nunquam." Livius.

Ad ea quae Udalricus de Wilamowitz-Moellendorff in Ephemeride Berolinensi, quae Hermes appellatur, ipse pro se scripsit (XXV 199 sq.) nihil adhuc rescribendum duxi, praesertim cum haec responsio multis locis ad hoc volumen respiciat.

Eius dissertatio in duas partes est divisa. Altera quae primaria et maior est, in eo versatur ut se graece optime scire demonstret ita ut nemini in graeci sermonis peritia primas deferat. In altera strictim et dispersim de codicibus quibusdam disserit et ostendere conatur me omnia quae de codicibus recta et vera disputaverim aliis debere, maxime Trevio, cuius gloriam parum liberaliter me detrectasse, eidemque etiam numerorum Plutarchi scripta indicantium inventionem (cuius tamen inventionis, maximae sane, revera non Trevius 'Zur Gesch. der Ueberlieferung I 1877' sed Berthold Mueller 'Plutarch über die Seelenschöpfung im Timaeus' 1873 auctor est) contendit; codicem autem Vindobonensem n. 148 archetypum omnium qui exstant codicum Symposiacorum esse non Wessely primum sed eundem Trevium (pag. XII eius quam dixi dissertationis) statuisse (sed revera tamen hanc sententiam primus Doehnerus in Quaest. Plut. Partic. IV p. 26 anno 1863 protulit, Trevius autem XIV annis post praeter sententiam numerum quoque falsum codicis propagavit); Vindobonensem autem n. 129 et Petavianum codices valde necessarios a me omissos esse; quin etiam de codice Parisino D iudicium per octo pagi-

nas (vid. Praefat. p. XVI—XXIV) enarratum ex Hercheri quattuor versibus[1]) surreptum fuisse. Contra si quid falsum sit in Praefatione, id meum esse.

Quae fere omnia ne digna quidem sunt quae refellantur et redarguantur, praesertim cum et quae ego scripsi et quae Trevius nota et pervulgata sint. Hoc tantum adnotandum puto, a me ipso plurimos codices collatos fuisse, a Wessely codicem Vindobonensem Symposiacorum et Lipsiensem ab amico venerando, reliquos tamen ab aliis non sine magno pretio. Quod si mihi collationes gratis comparare potuissem aut si publica pecunia fuissem adiutus, omnes codices ne pessimis quidem exceptis cum pulvisculo contulissem. Rei exemplum hoc sit. Wilamowitzius ab amico, gratis sane, VII sapientum convivii collationem impetravit. Ego tamen eiusdem collationis haud parvum pretium solvi. Saepe etiam alios, quos in possessione collationum esse sciebam, adii, sed frustra. Quae ego h. l. non solum propter censoris iniquitatem et inclementiam referenda puto, sed etiam ut hac occasione oblata publice profitear me collationem codicis, qui mihi non sit collatus, gratissime accepturum.

Quod autem Riccardianum non Vindobonensem n. 129 commemoravi, id inde ortum est quod Riccardiani collationem habebam, codicis Vindobonensis nisi locos quosdam nihil aliud. Neque usquam Wessely dixit se mihi Vindobonensis n. 129 collationem comparasse; sed cum in Vindobonensi n. 148 conferendo occupatus esset, obiter se alterum Vindobonensem n. 129

---

1) 'Opus auxiliumque plerisque huius voluminis libellis Parisinus tulit 1956, quem Wyttenbachius merito honore passim prosecutus est, saepius neglexit, Dübnerus ut interpolatum pertinaciter aspernatus est.' Hercher in Praefatione ad Plutarchi Moral. Vol. I. Cf. meae Praefat. p. XX. 43 f. 97 d. cett.

hic illic inspexisse atque Trevi sententiam comprobatam vidisse. Quomodo Wessely quod non fecerat contendisset? Fortasse sententiam suam verbis subobscuris expressit. Sed haec est veritas. Bilem tamen Wilamowitzi movit id quod Wessely observare ausus est Trevium codicis etiam falsum numerum a Doehnero mutuatum fuisse, atque hunc codicem archetypum se censere mihi privatim scripsit (29 Decembr. 1880). Postea tamen (an. 1881) re accuratius considerata ipse vir doctissimus in libro qui inscribitur 'Wiener Studien' (III 291) professus est Doehnerum esse qui primus codicem Vindobonensem n. 148 archetypum esse dixerit (an. 1863), Trevium autem male sibi hanc laudem vindicasse (Zur Gesch. d. Ueberlief. p. XII an. 1877). Ita res se habet. Verum tamen censor honestissimus cum ea omnia ut qui ipse referat (vid. Hermes p. 203) optime sciat, Trevio attribuere perseverat quod Doehnero erat attribuendum. In adnotatione vero ne palam mentiri videatur, Trevium fingit quae Doehnerus de hac re scripserat non vidisse. Esto; ita tamen Trevius purgatur, nullo modo Wilamowitzius, praesertim cum in veritate refutanda adhuc perseverare videatur. Ego autem neque quae Wessely postea (an. 1881) scripserat videre potui (nam ex illo tempore me Mytilenas contuli ubi per longum tempus me litteris abstinui) neque Doehneri Particulam IV^{am} quippe cuius omnia exemplaria venierint. Nunc autem veritatem cognitam ambabus manibus amplector. Profecto mentitur non qui veritatem nescit sed qui eam cum cognoverit sciens et prudens celat et dissimulat.[1])

---

1) Codex autem Petavianus non est magni momenti; lectiones quas censor commemoravit (vid. p. 204) easdem alii quoque codd. deteriores praebent. In hoc libello recensendo optimi codd. sunt Athous meus et Hercheri Heidelbergensis n. 153 eiusdem familiae.

De bonis lectionibus et singularibus et communibus codicis Palatini n. 170 (vid. Praefat. p. XLV sq.) et Vindobonensis n. 148 Wilamowitzi dubitationes et exclamationes simulatas (vid. Hermes p. 203) non intellego. Quis enim nescit eas lectiones ad cognationem codicum significandam et ad eorum virtutem singularem definiendam plurimum conferre? Quam vero facilior codicum inquisitio cognitioque fiat quis non videt? Cum autem de ea re agitur non est reticendum illarum lectionum, inutilium sane, et communium et singularium, aliorum locorum, capitum collationem per A. Mavium factam ostendisse codicem hunc Palatinum exemplar *ἀπόγραφον* maximam partem codicis, cum plenior erat, Vindobonensis fuisse. Quare quod ad recognitionem capitum, quae in Vindobonensi (p. 676c—680d. 704f—709a. vid. Praefat. p. XLI. XLII) desiderantur, attinet, codex Palatinus primas fert. Quin etiam lectionum singularium codicis Vindobonensis multo minorem, quam quem per Wyttenbachianam codicis Palatini collationem scire licebat, numerum revera esse nova collatio facile patefecit. Cuius rei exempla quaedam apponenda sunt. Pag. 620a. 629f. 665e. 666f, ut alios locos omittam, easdem lacunas praebet etiam Palatinus. Pag. 630a *ἀπὸ δόξης καὶ εἰκασίας* etiam Palatinus, non *ἀποδείξεις καὶ εἰκασίας* ut enotavit Wyttenbachius. Pag. 654c *οὔπω καιρὸς ὦ μῆτερ ὕστερον δ' οὐκέτι καιρὸς ὦ μῆτερ* Vindobonensis et Palatinus: *οὔπω καιρὸς ὦ μῆτερ εἶτα ἐπειδὴ παρήκμασεν ἐγκειμένης οὐκέτι καιρὸς* interpolaverunt ceteri omnes. Pag. 675b *ἐπικω* lac. 3 litt. *ποιηματίαις* habet etiam Pal. 679d *συνβώμοις* Pal. non *συμβώμοις*. 684d *λέγουσι δὲ τοῦ πηγάνου* dat etiam Pal. 699c *καὶ Ἱπποκράτην* habet etiam Pal. 702d *ἀποσβεννύναι· καὶ γὰρ τοῦτο — εὐθὺς* praebet etiam Pal. Item p. 712c *ἀνευρίσκεται* et *ἐπιμετρεῖται* 720d *ἔξωθεν βοώντων* 728b *ἐξαληλίφθαι* 764a

ὀκτὼ καὶ συμπεριπολοῦσι ταῖς ὀκτὼ supplementum exhibet etiam Pal. De quibus omnibus locis Wyttenbachius aut falsa aut nihil adnotavit.

Ex eadem collatione vidi omnes fere Vindobonensis lectiones singulares (vid. Praefat. p. XLIV sq.) communes esse cum Palatino. Lectiones autem Palatini singulares (vid. Praefat. p. XLVI) re vera non sunt, nam capita ad quae referuntur in Vindobonensi desunt; unde facile intellegitur codicem Palatinum ut qui lacunis quibusdam Vindobonensis careat maximi esse momenti (cf. p. 706e ubi ἐκπλανησόμεθα recte dat Palat. 707a ἀγνοίαις 707c δεόμενον). Neque tamen h. l. praetereundum est eundem codicem, quoniam lectiones nonnullas diversas habet, ita rescriptum fuisse videri ut interdum a librario alius quoque codex adhibitus fuisse possit. Cf. p. 668f οὐ χωρὶς quae habet Vindob. omisit Palatinus propter ὁμοιοτέλευτον cum aliis. p. 669c ἐμὸς Vind. ἐμοσὶ Pal. 671c ἐπιῤηθὲν Vind. ἐπὶ πᾶν ῥηθὲν Pal. cum aliis. 682d βασκαντικὴν Vind. βασκανητικὴν Pal. cum aliis. 699a ἐκέλευσεν Vind. ἐκέλευεν Pal. cum aliis. 701f περιτρέψης Vind. περιστρέψῃς Pal. cum aliis. 729d ὀψοποιουμένοις Vind. ὀψοποιουμένης Pal. cum aliis. 734d ἑταίροις Vind. ἑτέροις Pal. cum aliis. Sed de hac re plura alibi dicam. Nunc revertor unde digressus sum.

In illo libello Wilamowitzio propositum non erat ut de codicibus sibi prorsus ignotis dissereret (cf. etiam quae κατόπιν ἑορτῆς p. 204 de corpore Planudeo scripsit), sed potius ut se graece scire melius quam ego demonstraveram contenderet, neque sine animi quodam impetu vehementiore periculum fecit, id quod ipse implicite confitetur. Quod si ex iisdem graeci sermonis peritiae testimoniis, quae ipse prae se fert, ego eiusdem imperitiam probavero, nulla sane alia demonstratione opus erit.

Sed priusquam de Wilamowitzi emendationibus dis-

putabo, aequum mihi videtur gravem calumniam quam in me censor intendit amovere et dissolvere. Contendit enim me quasi furtim typis exscripsisse editionem libelli de VII sapientum convivio ab Hercheró paratam ita ut meus huius convivii textus metatyposis Hercheriani sit. Quoniam tamen Wilamowitzius id quod mihi crimini dederat demonstrare neglexit, meum est verum investigare atque aperire. Veritas sane facile cognoscitur comparatione instituta; quam censor cum neminem suscepturum speraret, hanc calumniam in medium protulisse videtur.

Textus convivii meus ex paginis Teubneri XLV constat; item Hercheri textus pag. XLII continet. Quamquam paginae minimae Teubnerianae sunt, nam paginae marginem imum adnotatio complet; verum tamen plurimas discrepantias inveni. Unde apparet Wilamowitzium impudenter mentitum esse. Manifesta igitur ac deprehensa calumnia. Sed gallicum tamen dictum valet semper: 'Calomniez, calomniez, il en restera toujours quelque chose'.

Discrepantiae autem sunt haec: pag. (mea, varietate textus Hercheri brevitatis causa omissa) 358, 7 *ἤμην* 359, 19 *αὐτὸς τὸ πρῶτον* 23 *ἐξέπεμψεν* 24 *διὰ ταῦτ'* 360, 5 *δυεῖν* 11 *ἑωρακώς* 12 *περὶ τῶν θηρίων* 17 *ἐστιν, εἰρημένον* 361, 3 *αἴρας καὶ ὀνωνίδας* 10 *ἔδει πολλῶν καὶ ἵππων* 15 *ἔστι τις* 363, 4 *προειστήκει* 11 *οὕτω γὰρ ταύτην* 16 *οὐκ ἔγωγ'* 26 *περὶ τοὺς κάμνοντας* 364, 10 *Αἰολεῖς δὲ καὶ νησιώτας (καὶ τίνας γὰρ οὐχί;)* 13 *ὡς δὴ περιορῶν* 14 *εἶτ'* 21 *εὖ γ'* 25 *φιλίας εὐθὺς* 27 *συγκατεκλίθημεν* 365, 8 *μειράκιον ὢν ἔτι* 366, 3 *τί δ'* 17 *περιβαλὼν* ib. *οἶμαι δ'* 22 *ποῦ δ'* 367, 12 *κατεκλίθη* 368, 2 *διαχύσεις, οἷς* 16 *Σκύθαις εἰσί* 19 *ὀστέων* 20 *εἶ γ' εἶπεν εἰδείης* (cf. Plat. Gorg. p. 456 a) 24 *νεκρογόνοσαιμε* 369, 1 *ὀστέον* ib. *ταῦτ'* 3 *γὰρ ἤδη* 18 *εἰ*

δεῖ 23 *πάντα πᾶσιν* 370, 10 *ὦ Ναυκρατῖτα* 17 *ἕως αὐτὸς ἐκπίνει* 19 *ταῦτ' εἶπεν* 22 *ὦ Ναυκρατῖτα* 371, 15 *πολλά γ' εἶπεν* 19 *ἀπηγγέλη* 21 *ἔφη μὴ μετακινητοὺς* 372, 2 *εἰ ἀτρόποις* 10 *πάντ'* 16 *ἐλεγκτικῶς* 373, 8 *ὅτι ὅμοιον οἰκέτας* 10 *ἀλλ' ὅμοιον ἔφη τῷ ξηραλοιφεῖν τὸ λαλεῖν* 374, 8 *εἴ τέ τι* 9 *κατὰ ταύτας* 375, 4 *ἀλογίαν δὲ καὶ πολλὴν* 6 *οὐ μὴν οὐδ'* 14 *ἀγέννητον* 24 *μόνον γὰρ ἀνίκητον* 376, 2 *τοσαῦτ'* 9 *ἀλλὰ μὴν ἔφη* 19 *μετ' αἰδοῦς* 21 *προύβαλ' ὁ μέν, ὥς φησι* 377, 10 *ὁ δ' Αἴσωπος* 15 *τί τοῦτ' ἐστὶν* 378, 9 *ἔφησε* 379, 11 *αὐτοῦ, ὡς ὑπερφυὲς* 381, 5 *πίνει Σόλων* 13 *σὺ δέ γ' εἶπεν* 18 *μ' ὑμεῖς* 22 *θόρυβος ὑμῖν, εἰ ἐγὼ τοῦτ' ἐποίουν* 382, 12 *μηδ' οἰκίαν* 383, 12 *αὐτάς ἔφη πυνθάνομαι λέγειν τοῖς παλαιοῖς ἐνδεῖν, δαιτρόν* 14 *εἶθ' ὥσπερ αἴας μερίδος* 384, 15 *ὁ Αἰσώπειος κύων* 21 *καὶ τοὺς μικροὺς νῦν μὲν εἰς μικρὰ κομιδῇ* 385, 4 *καθάπερ τῷ νόμῳ* 20 *Μυτιλάνας* 25 *καὶ ὁ ζητεῖν διδάξας* 386, 12 *δεήσει* 19 *ταῦτ' ἔφη* 22 *Ἡσίοδος ὢν* 387, 9 *τοῦτ' ἐκεῖνον* 12 *ἢ τὸ μέγιστον οὐ δοκεῖ σοι* 14 *ἔμοιγ' εἶπεν* 18 *διάλυσεις ἡ τροφῆς ἀναίρεσις* 26 *διολλυμένη γὰρ* 388, 27 *ὁ βίος καὶ* 389, 13 *τῷ ἡλίῳ, εἶτ' αὐτὰ* 15 *τοῦτ' ἐστὶ* 390, 2 *δικαιοσύνην τέλειος αὐτάρκη* 11 *ἐν μυλῶνι* 391, 4 *Μεσσηνίοις* 7 *οὐκ Ἀσκληπιῷ* 8 *ἀποκείσεται* 9 *ταῦτ' ἐκείνων* 12 *οἱ τρεφόμενοι καὶ διαιτᾶν* 14 *πλείονας ἔστιν* 23 *τοὕνεκ'* 392, 9 *εἰς τὴν σάρκα τὴν ἄτρυτον* 17 *βιώσεται, εἰς αὐτὴν* 25 *δ' αὐτὸν ἡμῶν* 393, 5 *ποτ' εἰπόντος* 13 *μᾶλλον δ' ἀκτέον ἐπὶ τοὺς νέους* 16 *ὅτι, τῆς θυσίας* 19 *τὸν αἰγιαλόν, ἡ μὲν σελήνη* 24 *οἵ προσβάλλειν* 394, 7 *ἡμῶν δ' ὁ Γόργος* 395, 25 *περὶ θεῶν* 396, 1 *ἑστώσης δὲ πάντη* (leg. *πάντῃ*) 9 *κάμψαντες ἐν χρῷ παρενήχοντο τῆς γῆς* 10 *κατάγοντες, παντάπασιν* 12 *ταῦθ' ὁ Γόργος* 16 *σταδίων δρόμον* 397, 2 *οἵ μηδεὶς* 9 *διαγέγονεν ἀπὸ* 14 *ἔγωγ'*

εἶπον 19 *ὀργῆς δὲ καιρῷ καὶ διαβολῆς* 24 *εἰς τὸν Δάφνον ποταμὸν ἔξω φορούμενον, ἐπεσχέθη* 398, 3 *πρὸς τὸ Ῥίον κατὰ τὴν Μολύκρειαν ἐκόμιζε* 11 *τοὺς φονεῖς* 22 *παρανήχεται τοῖς ἐλαυνομένοις* 399, 2 *ἁμαρτάνοντες* 4 *ἀλλ' ἐγὼ μὲν οὐκ ἀκριβῶ τἄλλα, ὁ δὲ Πιττακὸς* 8 *χρησμοῦ γὰρ γενομένου* 10 *τότ' ἐνταῦθα* 12 *παρθένον· ὄντων οὖν* 24 *περιπλακεὶς* 400, 9 *μόνον* * * *θαλάττῃ* 15 *καὶ μήτε* 16 *ὡς σὺ προσέταξας διαφυλάττων* 401, 1 *ἢ βούλοιτο* 6 *ἁπλῶς οὐδέπω τῶν ὑπ' αὐτοῦ* 13 *προσμειδιάσαντ' αὐτοῖς* 16 *οἶκον ἐν Δελφοῖς* 17 *ὥσπερ θεοῦ* 19 *εὖ γ' ἔφη* 402, 3 *σαυτόν, καὶ τοῦτο* 27 *τοῦτ' ἔσχεν*.

Videamus nunc eius observationes et emendationes.

Pag. 387, 19 edit. meae verba *ἡ τροφῆς ἀναίρεσις* Reiskio deberi contendit, nisi quod Reiskium *ἡ τῆς τροφῆς ἀναίρεσις* scripsisse observat atque haec verba post *ἐστιν* collocasse, quae me rectius ante posuisse; contra a me male articulum omissum esse.

Ipse quoque lector argumenta quam prava inania levia sint facile intellegit; sed cum eorum auctor magni ea faciat, necessarium mihi videtur pauca dicere. Ac primum quidem ad locum praepositum Xylander subintellegi voluit *τροφῆς ἀναίρεσις*; post eum Reiskius etiam supplendum proposuit *οἴκου διάλυσίς ἐστιν ἡ τῆς τροφῆς ἀναίρεσις*. Ego vero supplendo scripsi hunc in modum *οἴκου διάλυ[ΣΙΣ ἡ τροφῆς ἀναίρε]ΣΙΣ ἐστιν*. In adnotatione autem iure me 'supplevisse' dixi, praesertim cum in editione minore nullus locus ad plenam et accuratam omnium coniecturarum enumerationem locus esset. Quid enim aliud dicendum erat? Sed quid multa? Uno exemplo cum plurimis liceat rem optime ostendam. Pag. 703 d leguntur in omnibus codicibus haec: *εὖ τε Ῥωμαῖοι χρησάμενοι τοῖς λύχνοις, ἣν ἔδοσαν οὐκ ἀφῃροῦντο τροφήν, ἀλλὰ χρῆσθαι ζῶν καὶ λάμποντας*. Ad quem locum omnes certatim et

una voce et Xylander et Stephanus et Meziriacus correxerunt *ζῶντας* et inseruerunt de suo quisque *εἴων*, sed alius alia sede. Solus Reiskius verbum desideratum *εἴων* collocavit post *ζῶν[τας]* cum hac adnotatione: 'forte ob illud *-ων* excidit *εἴων*' i. e. *ζ[ΩΝτας εἴ]ΩΝ*. Cuiusnam sit hoc supplementum quaeri licet? Nonne Reiski? Si igitur in editione minore scripserim '*ζῶντας εἴων* R: *ζῶν*' (atque ita scripsi), hoc mihi crimini dabit Wilamowitzius? Plurima exempla apponere poteram quae brevitatis causa omittenda puto, cf. p. 530b. 548c. 602d. 635e. 689b. 693a. 695b. d. 701d. 706a. 753f. 754a.

Sed articulus, subiungit ille, minus recte omitti debuit. Quam observationem ne scripsisset quidem, si sermonis graeci usus et sensus exquisitior interiorque ei inesset. Quod non est. Quare necesse est me hic res omnibus notas tradere. Ac primum quidem articulo addito apta verborum compositio aequitasque tolleretur; si suppletum fuisset *ἡ ΤΗΣ τροφῆς ἀναίρεσις*, id quod vult Wilamowitzius, erat etiam dicendum *ΤΟΥ οἴκου διάλυσις*; sed cum *οἴκου διάλυσις* traditum sit, supplendum est *τροφῆς ἀναίρεσις*. Similiter paulo post de re eadem: *ἣν ἀναιροῦσιν αἰρομένης τροφῆς* omisso articulo. Deinde quoniam hic una notio efficitur (Nahrungsabschaffung), articulus omitti potest: cf. edit. meae p. 391,10 *ἡ τροφὴ λιμοῦ φάρμακον προσάγεται*. p. 386, 23. 25. 392, 19. p. 537e *ὡς μόνον τοῦτο τῶν ψυχῆς νοσημάτων ἀπόρρητον*. 668c *φαρμάκων δυνάμεως ὁ ἰατρικώτατος ἄριστος κριτὴς* cet. Satis est exemplorum quae ex solo Plutarcho attuli.

P. 389, 13 in adnotatione scripsi 'fort. *εἶτα τὰ ἔντερα* (vel *τὰ ἔγκατα*)'. De quibus observat Reiskium iam coniecisse *εἶτα τὰ μὲν ἔγκατα*, Meziriacum autem *τὰ ἔντερα* proposuisse sed ante *ἡλίῳ* collocasse. Quae omnia singillatim me in editione minore enarrare non

potuisse quis est quin videat? Verum tamen professor acutissimus haec admonuisse videtur, ut hac opportunitate usus suam correctionem proponeret quam et omnibus Wyttenbachi locis confirmari et a pronuntiatione commendari contendit; ceterum omnibus in locis memorari κοιλίαν non ἔντερα. Supplet igitur: τὸν νεκρὸν ἀνατεμόντες ἔδειξαν τῷ ἡλίῳ <τὰ περὶ τὴν κοιλίαν>, εἶτ' αὐτὰ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν κατέβαλον cet. Risum teneatis amici!

Videamus quomodo res se habeat. Ac primum quidem sunt loci in quibus ἔντερα diserte commemorentur velut Sext. Empir. Pyrrh. Hypotyp. III c. 24 p. 299 ed. Fabric. οἱ μὲν γὰρ — τοὺς ἀποθανόντας γῇ καλύπτουσιν, ἀσεβὲς εἶναι νομίζοντες ἡλίῳ δεικνύειν — — Αἰγύπτιοι δὲ τὰ ἔντερα ἐξελόντες ταριχεύουσιν αὐτούς. Deinde, quod ridiculum est, τὰ περὶ τὴν κοιλίαν bonus professor supplevit nihil suspicatus; quod supplementum aperte ostendit censorem nullum locum recte intellexisse. Τὰ περὶ τὴν κοιλίαν ut soli ostendantur, nihil opus esse corpore humano insecando puto; ipse experimentum ad solem faciat quale ut Pittaci cantiunculam modularetur ad molam fecerat (vid. Hermes XXV, 227). Si sagacissimus criticus verborum suorum sententiam nondum assecutus sit, ab aliis quos quidem adire possit ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι, quid sit τὰ περὶ τὴν κοιλίαν exquirat. Me ne plura dicam decoram impedit. Quam risisset bonus Plutarchus!

Sed ad propositum ut revertar, fortasse supplendum est ita: τὸν νεκρὸν ἀνατεμ[ΟΝΤΕΣ καὶ τὰ ἔντερα ἐξελ]ΟΝΤΕΣ ἔδειξαν τῷ ἡλίῳ.

P. 383, 11 ἐπεὶ τάς γε προπόσεις αὐτὰς ἔφη πυνθάνομαι λέγειν τοῖς παλαιοῖς ἔνδεινον (scr. vid. ἐνδεῖν δαιτρὸν) ὡς Ὅμηρος ἔφη καὶ μετρητὸν ἑκάστου πίνοντος. Ita libri. Ad locum perite sed falso me ἐνδεῖν δαιτρὸν pro ἔνδεινον coniecisse censet.

Hoc iudicium nunquam protulisset, si locum bene intellegeret. Ἐνδεῖν enim h. l. idem est atque ἐνδεεῖς εἶναι; ἐνδεῖν autem et ἐνδεὴς verbis plerumque non significatur id quod plene et prorsus sed quod ex parte tantum deest et deficit, atque eiusmodi sententiam locus requirit. Quod autem ad eam attinet recte quidem Hercher scripsit τάς γε προπόσεις ἔφη λιτὰς πυνθάνομαι πίνειν τοὺς παλαιοὺς δαιτρὸν ὡς Ὅμηρος cet., minus recte si lectionum traditarum vestigia atque verborum elegantiam spectes. Argumentum hoc est: 'In propinationibus vino satis multo opus est; cum autem vinum Homericis temporibus certa mensura biberetur, sequitur propinationes exiguas et tenues et raras fuisse'. Sed Wilamowitzius hic quoque, ut solet, male intellexit locum.

Ad p. 369, 23 πάντα πᾶσιν quod adnotavi 'πάντα del. R' in errorem inducere contendit; Reiskium enim, cum dativus opus esset, πᾶσιν pro παντάπασιν requisivisse; πάντα πᾶσιν autem non cognovisse. Sed cum Wyttenbachius ex παντάπασιν effecisset πάντα πᾶσιν, non video cur Reiskius quoque, si paulo attentior fuisset, idem non potuerit invenire. Sed etiam si 'πᾶσιν scripsit R pro παντάπασιν' adnotassem, hoc ipsum non induceret in errorem? Cui animus pusillus est et invidiae angustiis continetur, hic talia de nihilo exprobrare solet.

Ad p. 371, 4 adnotavi 'δυσγενέστερος R: δυσγενέστατος' ubi Reiskium ex δυσμενέστατος correxisse δυσμενέστατος observat. Hoc verum est, nam non hic solum sed etiam alibi in adnotatione post emendationem quam lectionem emendator correxerat nisi ubi ei plane sciebam optimam lectionem sub oculis fuisse non collocavi. Cf. ex. gr. adnotationem ad p. 391, 1 'θύωμεν H: θύων ἔτι', cum Hercher ipse 'θύωμεν *: θύεται ἔτι' adnotasset. In loco autem praeposito optima lectio est non δυσμενέστατος sed δυσγενέστατος.

Quae quisquiliae terminantur hic verbis: 'Hier habe ich an der Fortpflanzung eines Druckfehlers genug 365, 24 *ὁ μὲν οὖν Νειλόξενος '"Αλεξίκακε" εἰπών 'ἀπεστράφη τὴν ὄψιν'*, als ob Neiloxenos die letzten Worte spräche. Eine so starke Abhängigkeit erfordert keinen Commentar.' Sed cui iudicium malevolentia et obtrectatione liberatum sit, de Wilamowitzio dixerit potius 'Eine so starke Leidenschaftlichkeit erfordert keinen Commentar.'

P. 359, 14 cum proponit *ἕρμαιον οὖν*, contendit scribendum esse *οὐ ⟨γὰρ⟩ καταλαβόντας, ἔφη* cet. Quod falsum est; nam verba *οὐ καταλαβόντας* sunt *μετ' ἤθους* legenda ac voce altiore quam reliqua. Similiter legendus est locus Thucydideus 3, 37, 2 *οὐ σκοποῦντες ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς — ἄκοντας ἀρχομένους· οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαρίζησθε βλαπτόμενοι αὐτοί, ἀκροῶνται ὑμῶν* cet. ubi frustra corrigunt *οἳ οὐκ ἐξ ὧν* aut *οὐδ' ἐξ ὧν* cf. 3, 9, 2. 6, 36, 2 *οὐκ ἀπὸ ταὐτομάτου, ἐκ δὲ ἀνδρῶν οἵπερ αἰεὶ τάδε κινοῦσι ξύγκεινται.*

Paulo post p. 359, 21 supplet *εἶπεν, ⟨"Αμασις⟩ ἔπεμψεν αὐτῷ κελεύσας* cet., observans haec: 'Hier hat nicht der Zufall die Auslassung bewirkt, sondern die falsche Verbindung *εἶπεν "Αμασις, ἔπεμψε.*'

Sed quomodo exciderit *"Αμασις*, eo quod *"Αμασις* cum *εἶπεν* coniunctum fuerit, non explicatur, nam talia multa in hoc ipso dialogo inveniuntur. Si duritiam omissionis ferre non potes, quae tum propter *κελεύσας* tum propter oppositum *ὁ δ' ἡμέτερος* ferri potest, fortasse supplendum est superius *αὐτός*, quod ut post *διέλυσεν* superfluum est, ita post *ἔπεμψεν* et ante *αὐτῷ* facile excidere potuit. Sed prior ratio mihi quidem probabilior videtur.

Ad p. 360, 19 *ἐγὼ δὲ θαυμάσαιμ' ἄν, ἔφη, οὐ τύραννον ἀλλὰ κυβερνήτην γέροντα θεασάμενος* recte observat hanc sententiam non nunc (ut ostendit paren-

theticum ἔφη quod haec referentis est) dictam esse sed antea; sensum esse hunc: 'Ich habe nur gesagt, ich wunderte mich über einen greisen Steuermann.'

Quam facile graecae consuetudinis inscitia etiam ubi quid recte observatur in errorem inducere possit, hic locus testimonio esse potest. Quod germanice dicitur recte: 'Ich habe nur gesagt, ich wunderte mich', id non recte redditur verbis graecis his ἐγὼ δὲ θαυμάσαιμ' ἂν ἔφην. Discrimen hoc est: In oratione germanica verba 'ich wunderte mich' suspensa sunt a verbo dicendi; in graecis idem non fit, nam ἔφην est parentheticum et verba θαυμάσαιμ' ἂν minime suspensa sed orationis rectae sunt. Germanice reddideris ita: 'ich würde mich wundern, sagte ich.' Contra Wilamowitzi sententia graece exprimitur hunc in modum: ἐγὼ δὲ θαυμάσαι ἂν ἔφην vel ἐγὼ δ' εἶπον ὅτι θαυμάσαιμ' ἂν aut quidem cum Wyttenbachio ἐγὼ δὲ θαυμάσαι μ' ἂν ἔφην, quae emendatio quamvis probabilis requirit potius θεασάμενον. Quare haec quoque Wilamowitzi coniectura optime ostendit quam parum graece et quam multum germanice doctus sit eius auctor.

P. 361, 12 ἀμελήσας λέγειν τε καὶ ζητεῖν ἃ ἁρμόττει ἐπὶ δεῖπνον βαδίζουσιν verba corrigit ita ἀμελήσας ἀστεῖόν τι ζητεῖν καὶ ἁρμόττον ἐπὶ δεῖπνον βαδίζουσιν. Correctionem esse eam contendit quae et a palaeographia commendetur et a scriptoris usu et a Stoicorum philosophia, denique ab ipsa sententia. Inepte enim coniungi verba λέγειν τε καὶ ζητεῖν nullamque sententiam effici: 'ζητεῖν heisst eine Frage, ein ζήτημα aufwerfen, wie es gleich Thales that, daneben hat λέγειν keinen Platz'.

Sola mens sana adversatur. Argumentorum festivitati finem ponit p. 130e ἀλλ' αἴσχιον τὸ δεδοικέναι καὶ δυσωπεῖσθαι ναύτας — καὶ πανδοκεῖς καταγελῶντας οὐ τοῦ σφαιρίζοντος καὶ σκιαμαχοῦντος ἀλλὰ τοῦ

λέγοντος, ἂν ἅμα (i. e. ἅμα τῷ λέγειν) διδάσκῃ (scil. ὁ λέγων) τι καὶ ζητῇ· καὶ μανθάνῃ καὶ ἀναμιμνήσκηται. Dicimus quae scimus ut quae nescimus quaerimus, docemus igitur et discimus; unde διδάσκειν et μανθάνειν saepissime connectuntur. Cf. etiam p. 385d καὶ ὅσα τοιαῦτα — παρακαλεῖ πρὸς τὸ σκοπεῖν τι καὶ ἀκούειν καὶ διαλέγεσθαι περὶ αὐτῶν. p. 673a ἐπὶ τὰς αὐτῆς ἡδονὰς τρέπεται (scil. ἡ ψυχή) λόγοις εὐωχουμένη καὶ μαθήμασι καὶ ἱστορίαις καὶ τῷ ζητεῖν τι (fort. τι καὶ) ἀκούειν τῶν περιττῶν. Plat. Protag. p. 349a πῶς οὖν οὐ σὲ χρῆν παρακαλεῖν ἐπὶ τὴν τούτων σκέψιν καὶ ἐρωτᾶν καὶ ἀνακοινοῦσθαι;

P. 362, 13 τὸ δὲ συμπόταις ἑαυτὸν ὡς ἔτυχε καταμιγνύειν corrigit οἷς ἔτυχε. Sed nihil opus; ὡς ἔτυχε h. l. idem est atque οὐδὲν πολυπραγμονήσαντα, ἀνεξετάστως, temere.

P. 362, 20 καὶ εἰ μὴ πρὸς τὸ πίνειν καὶ ἡδυπαθεῖν, ἀλλὰ πρὸς φιλίαν καὶ ἀγάπησιν ἀλλήλων προτρέπεται proponit ἀλλὰ πρὸς φιλίαν γε (ἀλλά γε πρὸς φιλίαν R).

Neutrum probandum conferenti ex. gr. locos hos: Vit. Galb. c. 18 εἰ καὶ μὴ τοσοῦτον, ἀλλ' ὅσον Νέρων ἔδωκεν ἀποδώσοντος. p. 86c ἀλλ' εἰ μηδὲν ἄλλο, ταῖς ἔχθραις αἱ φιλίαι συμπλέκουσιν ἡμᾶς. p. 422a ἀλλ' οὐκ ἔμελλον, εἶπεν ὁ Κλεόμβροτος, εἰ μηδὲν ἄλλο, τῶν περὶ ταῦτα λιπαρὴς εἶναι καὶ πρόθυμος ἀκροατής; p. 706b κἂν ὁ λογισμὸς ἐλλίπῃ διαμαχόμενος, ἀλλὰ τῶν παθῶν ἔνια πολλάκις ἐμποδών ἐστι (cf. p. 705f). p. 790e. p. 1086c ἔδοξέ μοι καὶ τούτους ἀναλαβεῖν, εἰ καὶ δι' ἄλλο μηδέν, ἀλλ' ἐνδείξεως ἕνεκα. p. 1095a μεμαθηκόσιν εἰ μηδὲν ἄλλο, γράφειν περὶ Ὁμήρου καὶ Εὐριπίδου. Qui omnes fere loci etiam Wilamowitzio praesto essent, si τῇ ἀληθείᾳ προσταλαιπωρῆσαι voluisset.

P. 364, 18 καθάπερ οἱ Αἰγύπτιοι — —, οὕτω περὶ σέ. Ubi οὕτω Wyttenbachi correctio est pro οὕτως ἡ. Contra Reiskius emendaverat οὕτω καὶ aut οὑτωσί.

Wilamowitzius, ut par erat, praeoptandum putat *οὕτω καί*. Mihi videtur *καί* coniunctionis h. l. ratio ea esse, ut si tollatur nihil desideretur. Deinde per palaeographiam *ΣΗ* non explicatur; sed multo facilius intellegi potest quomodo *ἤ* irrepserit quam quomodo *καί* coniunctio in *ση* conversa sit.

P. 364, 22 *εὖ γ' ἐξεῦρες, ὡς καὶ αὐτὰ ἔντιμος γένηται*. Ubi correxit *αὖτα* Wilamowitzius. Nimirum ex p. 219e *δάνειος ἡ σοφία*. Sed velim tamen cur hic dici non possit *αὐτὰ* quoque explicaverit; id quod eum demonstrare posse nego.

Proxima idem corrigit ita: *οὐ ⟨γὰρ⟩ καταλαβόντας τόπον, μετὰ τίνας κατακείμεθα, δεῖ ζητεῖν, μᾶλλον δ' ὅπως εὐάρμοστοι τοῖς συγκατακειμένοις ὦμεν, ἀρχὴν καὶ λαβὴν φιλίας εὐθὺς ἐν αὐτῷ* (*αὐτοῖς* vlg.) *ζητοῦντες, μᾶλλον δ' ἔχοντες, τῷ* (*τὸ* vlg.) *μὴ δυσκολαίνειν ἀλλ' ἐπαινεῖν ὅτι τοιούτοις συγκατεκλίθημεν*. Cuius loci partem posteriorem germanice reddidit ita: 'eine Handhabe für ein gutes Einvernehmen soll man suchen, oder vielmehr hat man darin, dass man mit den Nachbarn, wie sie sind, zufrieden ist.'

In quibus *τῷ μὴ δυσκολαίνειν* cet. apposite sequitur ad *ἐν αὐτῷ*, vel aliis verbis *αὐτῷ* ad insequentia spectare facit Wilamowitzius. Sed hoc tamen inauditum est; nam *αὐτὸς* pronomen, nisi recentissimos exceperis, nunquam ad insequentia refertur. In tanta graeci sermonis imperitia aut manum a graecis quidem scriptoribus et poetis abstinere debebat aut minorem arrogantiam prae se ferre, ne aliis occasionem mendorum suorum corrigendorum praeberet, *ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσιν βρύων*.

P. 365, 11 *ἐκ τούτου παρελθὼν ὑπηρέτης 'κελεύει σε Περίανδρος' ἔφη 'καὶ Θαλῆν παραλαβόντας τοῦτον ἐπισκέψασθαι τὸ κεκομισμένον ἀρτίως αὐτῷ πότερον ἄλλως γέγονεν ἤ τι σημεῖόν ἐστι καὶ τέρας*. Ubi censor acerrimus improbandam censet Reiski emendationem

παραλαβόντας pro *παραλαβόντα*. 'Dass dieser (sc. Neiloxenos) zufällig mit Thales und Diokles zusammengetroffen ist — konnte Periandros weder voraussehen noch beabsichtigen; Neíloxenos äussert sich auch zur Sache gar nicht. Also hat Reiske die Ueberlieferung mit Unrecht verlassen.'

Mirus homo Wilamowitzius! Quomodo cogitet mirum vero est. Niloxenus regis Aegypti legatus inde ab initio dialogi usque ad finem una cum Diocle et Thalete est: p. 359, 6 dicitur *ἐβαδίζομεν* (i. e. *ἐγώ, ὁ Διοκλῆς καὶ ὁ Θαλῆς*) *οὖν διὰ τῶν χωρίων καθ' ἡσυχίαν καὶ μεθ' ἡμῶν τρίτος ὁ Ναυκρατίτης Νειλόξενος*. Una hi tres se laverunt (p. 362, 24 *καὶ λούσασθαι μὲν ὁ Θαλῆς οὐκ ἠθέλησεν, ἀληλιμμένοι γὰρ ἦμεν* (sc. Diocles, Thales, Niloxenus). Una hi tres cum sint, cum Cleobulina loquuntur (p. 363, 5 sq.). Cum ad andronitidem, ubi cenaculum erat, procederent appropinquarentque, Alexidemus Milesius, Thrasybuli tyranni filius spurius, occurrit iis (i. e. Diocli, Thaleti, Niloxeno) una cum sint, iniuriamque gravem, quam ei Periander intulisset, narrat. Post Alexidemi discessum cum Thales eum certis describebat signis (p. 365, 5 *καὶ ὁ Θαλῆς πρὸς ἡμᾶς* i. e. Dioclem et Niloxenum), famulus accessit Periandri nuntium de monstro afferens. Cum monstrum visissent, in cenaculum introierunt ubi una sederunt. *ποῦ δ' εἶπεν ὁ ἀνὴρ κατακλινάμενος* (melius *κατακλινόμενος*) *ἐδυσχέρανεν; ἀποδειχθείσης δὲ τῆς χώρας — κατέκλινεν ἑαυτὸν καὶ ἡμᾶς* (i. e. Dioclem et Niloxenum). cf. p. 367, 15. 371, 14 *ὁ Νειλόξενος ἡσυχῇ πρὸς ἐμὲ* i. e. Dioclem, unde etiam iuxta Dioclem Niloxenus assédisse videtur.

Quae cum ita sint, Periander, qui cum in andronitide esset, excipiebat hospites, plane sciebat qui introiissent, qui deessent, qui quibuscum essent, velut Amásidis legatus quibuscum ambularet una; ministri

vero saepe introeuntes et exeuntes, ut par erat, dubitandum non est quin hospites accedentes intus nuntiaverint. Id quod prorsus negat Wilamowitzius. Sit ita; ponamus Periandrum nihil cognitum habuisse, quamquam ego putaverim eum pernosse, fortasse etiam illos tres, dum andronitidi appropinquarent, a famulis intus nuntiatos fuisse. Ponamus igitur Dioclem et Thaletem solos a famulo diserte invitatos fuisse ad monstrum visendum. Post eiusmodi invitationem quis credat Niloxenum non in cenaculum proximum, ubi invitatus erat, iturum sed in domum, ubi non erat invitatus? Nam huc eum se contulisse perspicitur verbis 'Ἀλεξίκακε' εἰπὼν ἀπεστράφη τὴν ὄψιν. Immo igitur contrarium verum est, illos tres una invitatos fuisse. Ceterum ipsa contextus verba eorumque collocatio hanc sententiam requirunt. Si quam vult Wilamowitzius sententia esset, verba erant collocanda hunc in modum 'κελεύει σε παραλαβόντα Θαλῆν' aut quidem 'κελεύει σε παραλαβόντα καὶ Θαλῆν τοῦτον.' Rectissime igitur correxit Reiskius; sed Wilamowitzius ut solet neque locum praepositum neque sententiarum nexum recte perspexit.

P. 366,1 ἦ που τὸν καθαρμὸν — κινεῖν διανοῇ; Ubi delet articulum. Sed unde tandem intellegitur lustrationem, quae in huiusmodi causis usurpabatur, Thaleti sapientissimo incognitam fuisse? cf. p. 386, 14.

P. 366, 9 καὶ τοῦ Περιάνδρου πρὸς ταῖς θύραις ἀπαντήσαντος ἡμῖν cet. Reprehendit me quod Hercheri falsam emendationem ταῖς θύραις pro τὰς θύρας receperim; Periandrum enim, ut primum illos in andronitidem intrare vidit, obviam iis ivisse.

Sed hoc minime verum est; nam nequedum hospites introierunt neque Periander, cum eos intrantes videret, ad fores accurrit. Haec omnia Wilamowitzi πλάσματα sunt; contra ipse Plutarchus diserte dixit

hospites postea introiisse, in cap. insequenti: *Ἐπεὶ δ' εἰσήλθομεν, ἤδη* cet. Res igitur prorsus aliter se habet quam cogitatione fingit Wilamowitzius. Periander cum acerrime, ut par erat, suos hospites exspectabat (omnes ceteri in cenaculo erant), apud fores erat: ubi dum erat sciscitabatur de monstro, et hospites ad fores cum pervenissent cum eo colloquebantur. Postquam autem colloquium de monstro ad finem perductum est, tum tandem hospites intraverunt. Recte igitur correxit Hercherus locum cuius sententiam non satis bene assecutus est Wilamowitzius.

P. 366, 18 *καὶ πέρας εἶχε τὸ σημεῖον.* Ubi praeferendam contendit esse lectionem *ἔχει.* Sed res non ita se habet. Finis signi dicitur esse discessus, qui signum antecessit Alexidemi: *Ὁρᾷς γὰρ ἡλίκον κακὸν γέγονεν ἡμῖν, Ἀλεξιδήμου συνδειπνεῖν μὴ θελήσαντος.* Finem igitur habuit signum.

P. 366, 27 *τῶν Ἀρδαλίων Μουσῶν.* Forma proba adiectivi, Wilamowitzio iudice, est *Ἀρδάλειος*, sed h. l. non *Ἀρδάλιοι* (quidni *Ἀρδάλιαι*?) *Μοῦσαι* sed *Ἀρδαλίδες* dictae fuisse ei videntur. Quorum neutrum probavit. Musas autem ab aliis appellari *Ἀρδαλίδας* et *Ἀρδαλιώτιδας* res nota est; sed quod Plutarchus quoque *Ἀρδαλίδας* eas vocaverit neque *Ἀρδαλίας*, hoc est prorsus incertum; neque minus incertum, formam bonam adiectivi esse *Ἀρδάλειος* non *Ἀρδάλιος*; id quod ex conspectu utriusque generis adiectivorum a nominibus propriis hominum et deorum, ceteris omissis, derivatorum plane perspicitur.

Adiectiva in *-ιος* desinentia pleraque omnia sunt haec: *Ἀγαθώνιος Ἀγαμεμνόνιος Ἀδώνιος Αἰόλιος Ἀμαζόνιος Ἀμφιόνιος Ἀπολλώνιος Ἀργανθώνιος Ἀρδάλιος Ἄρειος Αὐσόνιος Δαρδάνιος Διονύσιος Δολιόνιος Δώριος Ἐλευθέριος Ἑλικώνιος Ἑσπέριος Εὐρώπιος Ἐχιόνιος Ζεφύριος Ἰασόνιος Ἰκάριος Ἴλιος Ἰνάχιος Ἰόνιος Ἰσμήνιος*

Καστόριος Κεκρόπιος Κρόνιος Κυκλώπ(ε)ιος Λαέρτιος Μαιάνδριος Μεμνόν(ε)ιος Νόμιος Νότιος Ξάνθιος Ξένιος Οἰβάλιος Ὅρκιος Οὐράνιος Οὔριος Παιόνιος Παιώνιος Πλουτώνιος Πόντιος Ποσειδώνιος Ταρτάριος Τελαμώνιος Τελχίνιος Τερμέριος Τριτώνιος Τρώιος Τυφώνιος Ὑακίνθιος Φειδώνιος Φίλιος Φοινίκιος Φρύγιος Χαόνιος Χαρώνιος Χθόνιος Ὠγύγιος.

Multo plura sunt adiectiva in -ειος exeuntia. Sunt autem haec fere: *Ἀβάντειος Ἀγαθώνειος Ἀγαμεμνόνειος Ἀδμήτειος Ἀδράστειος Ἀδώνειος Αἰάκειος Αἰάντειος Αἰσώπειος Ἀλεξάνδρειος Ἀνακρεόντειος Ἀναξαγόρειος Ἀντιγόνειος Ἀντισθένειος Ἀντινόειος Ἀπέλλειος Ἀπολλοδώρειος Ἀργανθώνειος Ἄρειος Ἀριστάρχειος Ἀριστοξένειος Ἀριστοτέλειος Ἀριστοφάνειος Ἀριστώνειος Ἀρχιδάμειος Ἀχίλλειος Γηρυόνειος Δαμοκρίτειος Δαρδάνειος Δημοσθένειος Διαγόρειος Διομήδειος Δρακόντειος Ἑκτόρειος Ἐμπεδόκλειος Ἐπικούρειος Ἐπικτήτειος Ἐπιμενίδειος Ἐπιχάρμειος Ἐρασιστράτειος Ἐτεόκλειος Εὐδόξειος Εὐριπίδειος Εὐρύτειος Ζηνοδότειος Ζηνώνειος Ἡράκλειος Ἡροδότειος Ἡσιόδειος Ἡφαίστειος Θεμιστόκλειος Θεοφράστειος Θοάντειος Θουκυδίδειος Θυέστειος Ἱπποδάμειος Ἱπποκράτειος Ἱππολύτειος Ἰσοκράτειος Ἰφικράτειος Ἰφίτειος Καλλιμάχειος Καστόρειος Κενταύρειος Κιμώνειος Κλεισθένειος Κλεομάχειος Κοιράνειος Κρατήτειος Κρατίνειος Κυλώνειος Κύρειος Λεάρχειος Λύγκειος Λυκομήδειος Λυκούργειος Μελεάγρειος Μενάνδρειος Μενίππειος Μιθριδάτειος Μινύειος Νερώνειος Νίσσειος Νεστόρειος Νικοστράτειος Ξενοφώντειος Ὀδύσσειος Οἰδιπόδειος Ὁμήρειος Ὀρέστειος Παλαμήδειος Πατρόκλειος Πελόπειος Περίκλειος Πιττάκειος Πλατώνειος Πλουτάρχειος Πολεμώνειος Πολυκλείτειος Πολυκράτειος Πριάπειος Προμήθειος Πρωταγόρειος Πυθαγόρειος Πυλάδειος Πυρρώνειος Σειρήνειος Σελεύκειος Σιμωνίδειος Σισύφειος Σολομώντειος Σολώνειος Σοφόκλειος Σπαρτάκειος Στεντόρειος Στησιχόρειος Σωκράτειος Ταντάλειος*

Τελχίνειος Τερμέρειος Τερπάνδρειος Τιμώνειος Τυνδάρειος Ὑπερβόρειος Φερεκράτειος Φιλίππειος Φοινίκειος Φοίβειος Χαρώνειος Χειρώνειος Χιλώνειος.

Ex his omnibus nihil aliud quod certum quodammodo sit conicere mihi videor posse quam adiectiva quae syllabis *-ιος* terminantur antiquiora esse et magis poetica et rariora; in *-ειος* autem exire ea potissimum quae ex philosophorum scriptorum legum auctorum ducum artificum nominibus deriventur.

P. 367, 10 *ὁ δὲ Χίλων λακωνίσας τῇ φωνῇ 'καὶ τύνη' ἔφη 'βραδὺς καὶ τρέχεις τὸν ἡμίονον'.* Ultima verba alii aliter correxerunt. Reiskius coniecit *καὶ τρέχεις κατὰ τὸν ἡμίονον.* Wyttenbachius traditam scripturam his verbis defendit: '*τρέχεις τὸν ἡμίονον*] curris mulum: eleganter dicitur pro *curris ut mulus, imitaris currendo mulum;* sic *saltare aliquem:* Horat. Sat. 1, 5, 63: *Pastorem saltaret uti Cyclopa rogaret.* Vell. Paterc. 2, 83. Suet. Ner. 54. — Iuven. Sat. XII 128: *Vivat Pacuvius, quaeso, vel Nestora totum.* Eadem est ratio in dictione *agere aliquem.*' Graece quoque dicitur *ὀρχεῖσθαι Νιόβην, ἀγωνίζεσθαι* similia. Kaibelius scribendum putavit *καὶ τρέχεις τὸν ἡμιόνου,* Wilamowitzius *καὶ τρέχεις ὑπὲρ τὸν ἡμίονον.* Inutilium coniecturarum numerum augere sane licet, verum *ἐπέχειν* praestat. Sed Wilamowitzi tamen coniecturam omnium pessimam esse facile intellegitur. Nam post pauca p. 156 a Chilon haec dicit: *ὀρθῶς, ἔφη, Αἴσωπος ἠμύνατο, μικρὸν ἔμπροσθεν ἐπιστομισθεὶς ὑφ' ἡμῶν, εἶτα νῦν ὁρῶν ἑτέρους τὸν Μνησιφίλου λόγον ὑφῃρπακότας.* Ubi verbis *μικρὸν ἔμπροσθεν* ad nostrum locum respicitur qui ipse illustratur; ex his enim Chilonis verbis videtur loci controversi sententia fuisse haec: 'non tuum est, Aesope, de talibus rebus iudicare; aliis haec curae sint, aliis hoc negotium mandandum.' Quae sententia omnibus

aliis coniecturis optime convenit, ad solam Wilamowitzi, quippe quae Aesopum a Chilone comprobatum faciat, minime quadrat.

P. 367, 13 *ἐκ τούτου παρῆλθε μὲν ἡ Μέλισσα καὶ κατεκλίθη παρὰ τὸν Περίανδρον, ἡ δ' Εὔμητις ἐκάθισε παρὰ τὸ δεῖπνον* (ita codex Athous). Ubi Wyttenbachius exspectabat potius *παρὰ τὸν Κλεόβουλον*, Wilamowitzius autem contendit verba *παρὰ τὸ δεῖπνον* sensu cassa esse: 'Local lässt sich *π. τ. δ.* nicht verstehen, und Eumetis hat natürlich auch nicht bloss während des *δεῖπνον*, sondern auch während des *συμπόσιον* gesessen.' Recte ut vir Germanus quidem parum graece doctus, nam germanice quoque "die Mahlzeit' lässt local sich nicht verstehen'. Verum tamen apud Graecos in vocabulo *δεῖπνον* non solum temporis sed etiam loci notitiam saepissime inesse, testimonia plurima et poetarum, praecipue comicorum, et scriptorum ostendunt: cf. Etymol. M. 262, 35: *δεῖπνον ὁ καιρὸς τῆς τροφῆς καὶ ἡ ἐν τοιῷδε καιρῷ διδομένη τροφή.* cf. Dion. fragm. 2 vs. 40 (ed. Kock) *παραθῶ τε δεῖπνον ὄζον αὔρας ἀττικῆς.* Pherecr. fragm. 184 *δεῖπνον παραθεῖναι.* Alex. fr. 241 *δείξαντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον.* Antiph. fr. 226. 227 *τὸ δεῖπνόν ἐστι μᾶζα κεχαρακωμένη ἀχύροις.* Exempla omnibus locis prostant ubi plerumque *δεῖπνον* idem fere valet atque cena, interdum quod nos dicimus *τράπεζαν* (Tisch). Eodem modo est intellegendus locus Plutarchi p. 503a: *ὅθεν αὐτοῖς συμβαίνει μήτε παρὰ δεῖπνον συγκλιτῶν μήτε συσκήνων τυγχάνειν προθύμων* ubi *παρὰ δεῖπνον* idem est ac *παρὰ δεῖπνον καθημένοις* vel *κατακλιθεῖσι.* Similiter p. 674f: *καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον.* cf. etiam p. 359, 16. 364, 9. 367, 25. Nos etiam adhuc dicimus: '*καθίζω 'ς τὸ φαγί.*' Unde etiam apparet quam Wilamowitzi coniecturae *πρὸ τῶν ποδῶν ἐκείνης* aut *παρὰ τὴν κλίνην* ineptae sint.

Quod ad Wyttenbachi difficultatem attinet, res

haec est. Duae mulieres aut una introierunt, aut altera statim post alteram, et Melissa quidem iuxta Periandrum accubuit; Eumetis autem mensae assedit (οὐ κατεκλίθη ut Melissa, iuxta quam assedisse Eumetis videtur). Auctoris intererat ut Eumetim non accubuisse sed assedisse omnino diceret; quo tamen in loco accuratius indicare neglexit. Nos tamen res facili negotio intellegimus; quod Eumetis prope ad Melissam sederit, id apparet quodammodo ex pag. 155e: ἡ μὲν Εὔμητις ἐξῆλθε μετὰ τῆς Μελίσσης. Ceterum cf. Athen. p. 17f sq. Xen. Sympos. 1, 8.

P. 367, 19 ante δεδίττεται supplet με quod facile intellegitur, velut ex. gr. p. 683b μορμολύττεσθαι καὶ διαταράττειν ubi similiter facile auditur ὑμᾶς; atque pro πέμματα scribi iussit πέμματα παντοδαπὰ quo carere possumus. Cf. p. 644b. Sed p. 210c recte dicitur πόματα πολυτελῆ. Similiter otiosae sunt eius observationes ad p. 374, 15. 375, 25 ad quem locum quae exempla attulit diversi generis sunt. Quod autem dicit p. 372, 8 ὁ ἄρχων glossema esse probabile mihi quoque videtur. Item p. 369, 17 ὑμῶν mihi quoque nunc probatur. Contra p. 370, 14 minus recte defendit. θελήσαντος, quae lectio recte se haberet, si praecessisset ἠθέλησεν, quod non est, nam praecessit ἐθελήσει. Num poterat aut Bias de Amaside aut Amasis de Biante hoc (ἠθέλησε) dicere, antequam modus bibendi cognitus esset?

P. 371, 16 καὶ χαίρουσιν οἱ πολλοὶ λόγους ἀνεπιτηδείους περὶ σοφῶν ἀνδρῶν αὐτοί τε πλάττοντες καὶ δεχόμενοι παρ' ἑτέρων ἑτοίμως, οἷα καὶ πρὸς ἡμᾶς εἰς Αἴγυπτον ἀπηγγέλη περὶ Χίλωνος, ὡς ἄρα διαλύσαιτο τὴν πρὸς Σόλωνα φιλίαν καὶ ξενίαν, ὅτι τοὺς νόμους ὁ Σόλων ἔφη μὴ (μὴ add. Wyttenbachius) μετακινητοὺς εἶναι. καὶ ἐγώ 'γελοῖος' ἔφην 'ὁ λόγος, οὕτω γὰρ δεῖ (ἔδει Duebnerus) πρῶτον ἀποποιεῖσθαι τὸν Λυκοῦργον

αὐτοῖς νόμοις ὅλην μετακινήσαντα τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν.' Defendit Wilamowitzius lectionem ἔφη μετακινητούς, Wyttenbachi emendationem ἔφη μὴ μετακινητοὺς improbans.

Wyttenbachi emendationem veram esse ostenditur multis rationibus. Ac primum quidem verba praegressa λόγους ἀνεπιτηδείους — πλάττοντες Niloxeni, nisi ponamus Chilonem Spartiatam legum immutabilitatem valde improbare, non explicantur; contra leges mutabiles ab homine Spartiata improbatas fuisse, res esset ad explicandum facillima. Si quis contra dicendo contenderit Niloxenum, cum quae ipse diceret nullo modo comprobaret, eadem ut λόγον ἀνεπιτήδειον significare voluisse, facile redarguitur eo quod sententiam sibi improbatam optativo ὅτι τοὺς νόμους ὁ Σόλων φαίη aut alio modo minus definitivo exprimere debuerit. Deinde non solum de Solone sed etiam de Lycurgo contraria traduntur cf. Vit. Sol. c. 25. Vit. Lyc. c. 29. Aristot. Ἀθην. Πολιτ. c. 11. Traditionem autem argumenta Wilamowitzio usitata[1]) nullo modo impugnare possunt.

Accedit quod si lectionem τοὺς νόμους ἔφη μετακινητοὺς veram esse sumamus, incongruentia et inaequalitas offenderit quae ex eo nascitur quod Solonis leges non cum legibus Lycurgi comparantur sed cum illis quae ante Lycurgum erant leges; verum tamen ante Lycurgum ἀνομία καὶ ἀταξία κατέσχε τὴν Σπάρτην teste ipso Plutarcho in Vit. Lyc. c. 2. Atque hoc ipsum omnes auctores antiqui testantur, cf. Thucyd. 1, 18. Isocr. 12, 177. Herod. 1, 65. Plut. Vit. Lyc. 1. 1.

---

1) Erfunden ist dies zu einer Zeit, wo Sparta in dem Rufe stand, die ewig unveränderlichen Gesetze des Lykurg zu bewahren und dadurch mächtig zu sein oder gewesen zu sein, während Athen alle Tage neue Experimente mit seiner Verfassung machte. Hermes XXV p. 216.

Wyttenbachi igitur et emendatio se recte habet et interpretatio haec: 'sic enim, si leges non immutabiles essent, abigendus esset Lycurgus cum ipsis legibus, tota commutata Lacedaemoniorum republica.' Porro *μετακινήσαντα* non ad *Λυκοῦργον* sed ad subiectum verbi *ἀποποιεῖσθαι* referendum esse idem recte observavit.

Eodem loco correctio *ἔδει* ex *δεῖ* non est Wilamowitzi sed Duebneri. Item p. 376, 2 *τοιαῦτα* pro *τοσαῦτα* eiusdem Duebneri est. Similiter qui legitur p. 376, 2 locus *εἰ τρόποις χρῷτο τοῖς νόμοις τῆς πατρίδος*, eius interpretatio non ei sed Wyttenbachio debetur; est autem haec: 'si legibus patriae ita assuesceret, ut iis pro moribus ipse suis uteretur.' Wilamowitzio debentur quae adulteravit et interpolavit exempla: *οἷος ὁ τρόπος τοιοῦτος ὁ λόγος* et *τόπον οὐ τρόπον ἀλλάττομεν*: alterum ex Aeschine p. 65, 1 *οὐ γὰρ τὸν τρόπον ἀλλὰ τὸν τόπον μόνον μετήλλαξε*. Alterum ex Plut. Mor. p. 801 c '*τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγοντος οὐ λόγος*' *καὶ γὰρ ὁ τρόπος καὶ ὁ λόγος*. His exemplis scilicet ad suum arbitrium usus est; quamquam exempla vel ita interpolata loco stabiliendo minime conveniunt. Quod exemplum solum huc facit multo ante in meo Plutarchi exemplo adnotavi: *τῷ τρόπῳ χρήσῃ νόμῳ*. Est ex Monost. vs. 35 ed. Mein. *Ἡλίκος ἂν ἦν θόρυβος εἰ ἐγὼ τοιαῦτα ἐποίουν*.

P. 375, 4 'Bernardakis hat 375, 4 eine von Reiske und Hercher geheilte Stelle wieder verdorben, weil er diesen Gebrauch seines Schriftstellers nicht beachtete *ἀλογίαν δὲ καὶ πλάνην*: so Hercher, nachdem Reiske zu dem überlieferten *πολλὴν* hatte *πλάνην* fügen wollen. Die Ueberlieferung ist übrigens an sich absurd, und ihre Vertheidigung greift seltsam fehl.'

Locus de quo agitur est hic *τῶν δ' ἄλλων ἡ μὲν περὶ θεῶν καὶ δαιμόνων ἀπόκρισις θράσος ἔχει καὶ κίν-*

δυνον, ἀλογίαν δὲ καὶ πολλὴν (πλάνην corr. Hercher) ἡ περὶ τῆς τύχης. De hoc loco scripsi in Symbolis p. 56 haec: 'Vulgatam optime se habere duco; plenius dixerit quis: ἀλογίαν δὲ καὶ ταύτην πολλήν, vel καὶ πολλήν γε (sc. ἀλογίαν) vel καὶ ταῦτα πολλήν i. e. et quidem (vel et eam quidem: et eam: eamque) magnam. Hanc tamen particulae καὶ rationem mirum in modum interpretes hic illic non intellexerunt, quamquam occurrit apud Thucydidem, occurrit apud Platonem, ceteros. Omnibus locis vitii aliquid iis subolet. Operae igitur pretium est pauca exempla afferre. In Plat. Apol. p. 18b leguntur haec ἐμοῦ γὰρ πολλοὶ κατήγοροι γεγόνασι πρὸς ὑμᾶς — καὶ οὐδὲν ἀληθὲς λέγοντες i. e. καὶ δὴ κατήγοροι οὐδὲν ἀληθὲς λέγοντες. cf. p. 22 πολλαὶ ἀπέχθειαι γεγόνασι καὶ οἷαι i. e. καὶ τοιαῦται ἀπέχθειαι οἷαι. p. 28a ἃ δὴ πολλοὺς καὶ ἄλλους καὶ ἀγαθοὺς ἄνδρας ᾕρηκεν i. e. καὶ ταῦτα ἀγαθοὺς ἄνδρας. Gorg. p. 455c ὡς ἐγώ τινας σχεδὸν καὶ συχνοὺς αἰσθάνομαι. Thucyd. V 97 ἄλλως τε καὶ νησιῶται ναυκρατόρων καὶ ἀσθενέστεροι ἑτέρων ὄντες εἰ μὴ περιγένοισθε i. e. νησιῶται καὶ δὴ νησιῶται ἀσθενέστεροι — — VII 68, 1 ἐχθροὶ καὶ ἔχθιστοι i. e. ἐχθροὶ καὶ δὴ ἐχθροὶ ἔχθιστοι cf. VII 48, 3 cett.' Quibus addideris Hom. *H* 232 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν | καὶ πολέες. Thuc. III 32 ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον, cf. Kühner Ausführl. Grammat. II § 524. Ut dicitur ἐχθρὸς ἔχθιστος et epitatice ἐχθρὸς καὶ ἔχθιστος, ita ἀλογία πολλὴ et eadem ἀλογία καὶ πολλή. Qua in re emendare velle idem est atque non intellegere.

Eiusdem rei indicio esse possunt et haec duo: apud Plutarchum, Platonem, alios saepissime ἀλογία substantivum cum πολλὴ adiectivo coniunctum occurrit, velut Vit. Thes. c. 34 ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἔχει πολλὴν ἀλογίαν. Artax. c. 18 πολλὴν ἀλογίαν ἔχοντα τῆς αἰτίας (nostro quoque loco de αἰτίᾳ agitur). Mar. c. 42 καὶ

τὸ πρᾶγμα πολλὴν ἀλογίαν εἶχε. cf. p. 758 d Platonica plura sunt quae Astius congessit. Alterum Wilamowitzi nunc est (me enim hunc usum Plutarchi non observasse) ostendere: ubi haec duo *ἀλογία* et *πλάνη* copulata inveniantur; id quod in Plutarcho quidem iure desideraveris. vid. Praefat. p. LVII.

P. 377, 11 *οὐ γελοιότερον οὖν εἶπε τὸ μὴ δύνασθαι ταῦτα διαλύειν, οἷόν ἐστιν ὃ μικρὸν ἔμπροσθεν ἡμῖν τοῦ δείπνου προύβαλεν —;* cet. Ubi scribendum censet *ταῦτα διαλύειν; οἷον ὃ μικρὸν* cet.

Cum nulla causa mutationis sit (*ταῦτα* enim verbis proxime insequentibus explicatur) neque sententia correctionibus Wilamowitzi melior fiat, cur eius distinguendi ratio praeferenda sit, quis quaeso praeter eum videt?

Ib. '*καὶ μὴν οὐδεὶς*' *ἔφη* '*σοῦ τοῦτο μᾶλλον οἶδεν οὐδὲ ποιεῖ βέλτιον· εἰ δ' ἀρνῇ, μάρτυρας ἔχω σικυωνίας.*' *ὁ μὲν οὖν Κλεόδωρος ἐγέλασε· καὶ γὰρ ἐχρῆτο μάλιστα ταῖς σικυωνίαις τῶν καθ' αὑτὸν ἰατρῶν.* Ubi scribendum putat *Σικυωνίας* et deinde *μάλιστα ταῖς σικύαις*. 'Kaum sollte man glauben, dass an dieser Stelle die Ueberlieferung *σικυωνίαις* sich behauptet hat, und gar *σικυωνία* als Nebenform von *σικύη* in den Lexicis geführt wird. Der ganze Witz wird ja damit zerstört.'

Ac primum quidem conferatur Wyttenbachi adnotatio haec: 'Voss. Mez. *σικύας* — *σικύαις*: quae forma vocabuli consueta in hac notione cucurbitulae medicae. — At *σικυωνία* forte vitiosum, non nisi hoc loco mihi oblatum et a Stephano positum nullo auctoris nomine.' Ita etiam Noster hanc *δάνειον σοφίαν* ostentasse videtur omisso auctoris nomine; quae tamen merx nullius pretii est. Nunc videamus singula. Neque quomodo pereat iocus intellego, neque si scribatur *Σικυωνίας*, quomodo constet. Risissetne Cleodorus propter Aesopi dictum '*μάρτυρας ἔχω Σικυωνίας*', si *Σικυωνίας γυναῖκας* intellexisset? Minime puto; nam non

agebatur de feminis. Risit, nam audiri potuit et γυναῖκας et σικύας; rectius igitur σικυωνίας scribemus, σ littera minuta utentes. Qui iocus fieret eadem littera grandi utentibus, significare debuit censor. Ceterum hac in re nomen grandine littera scribatur an minuta parum refert, Cleodoro non legente sed audiente.

Cum vero vox in parte priore cucurbitulam significet, eadem notitia cur in posteriore esse non possit non perspicitur. Quid igitur? Wilamowitzius h. l. Wyttenbachi adnotationem descripsit, nulla ratione addita. Cur enim σικυωνία significare non potest cucurbitulam, quando eo sensu vocem usurpaverunt Hippocrates, Galenus, alii? Cur? Wyttenbachi adnotatio non repetitone sed demonstratione eget. Verum tamen in parte posteriore σικυωνίαις et necessarium erat, ut iocus constaret, et facile ad intellegendum cum propter praegressum σικυωνίας tum propter ipsam locutionem: καὶ γὰρ ἐχρῆτο μάλιστα ταῖς σικυωνίαις τῶν καθ' αὑτὸν ἰατρῶν. Quantum vero vox σικύα difficultatis ad intellegendum praebet, tantum etiam σικυωνία. Sed alia est difficultas; quomodo vocem σικύα, cum proprie cucurbitulam significet, cucurbitulae medicae notionem cepisse putas? Quid rei sit? Mihi quidem videtur huius mutationis ignoratio vocem, cum minime oporteret, reddidisse suspectam. Quod σικύα, alio nomine κολοκύνθη dicta, hanc significationis diversitatem ceperit, ut notum medicorum instrumentum indicetur, id mea quidem sententia eo explicatur, quod σικύα (i. e. κολοκύνθη) prima ut videtur pro cucurbitula medica, cui etiam dederit nomen, fuerit. Quae opinio comprobari et confirmari potest eo quoque, quod apud nos etiamnunc pueri ludendi causa cucurbitulas medicas, ut ita dicam, ex cucumeribus (σικύοις) faciunt, maxime in σικυῶσιν. Etiam Σικυὼν primitus quidem σικυὼν fuerit, unde nomen quoque σικυωνία (sc. σικύα) facile expli-

cari potest: fortasse etiam *σικυωνία*, cum in hac notitia inde ab antiquissimis temporibus occurrat, antiquius *σικύας* nomine est.

P. 376, 16 *ἐπεὶ δὲ τὰ παρεσκευασμένα τοῖς ποιηταῖς ἔπη χαλεπὴν καὶ δύσκολον ἐποίει τὴν κρίσιν διὰ τὸ ἐφάμιλλον, ἥ τε δόξα τῶν ἀγωνιστῶν Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου, πολλὴν ἀπορίαν — παρεῖχεν, ἐτράποντο πρὸς τοιαύτας ἐρωτήσεις καὶ προύβαλε μὲν* (*προύβαλ' ὁ μὲν* B. Muellerus) *ὥς φησι Λέσχης — ἀπεκρίνατο δ' Ἡσίοδος*. Ubi Wilamowitzius verba *Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου* ut insiticia delenda putat et deinde supplendum *καὶ προύβαλεν ὁ μέν, ὥς φασί, Λέσχης* cet. Non Plutarchum contendit sed lectorem aliquem fecisse Homerum et Hesiodum concertantes: 'Dieses Paar, Lesches und Hesiod, fand Plutarch da vor, wo er seine Notiz im Gastmahl hernahm. Er hat später einen Leser gefunden, der die geläufigere Geschichte von Homers Zweikampf kannte und daher die Glosse *Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου* einfügte. Diese ganz entbehrlichen Worte muss man tilgen, dann ist Satz und Sinn in Ordnung.'

Hoc loco sane intricatissimo tantum demonstrare posse mihi videor, Wilamowitzi opinionem, verba *Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου* ut insiticia delenda esse, prorsus falsam esse, ne dignam quidem cuius mentio fiat. Ac primum quidem verba illa *διὰ τὸ ἐφάμιλλον* maximeque insequentia *ἥ τε δόξα τῶν ἀγωνιστῶν* nisi in Homerum et Hesiodum non conveniunt, a Lesche autem (quem ipse Wilamowitz paulo post p. 217 obscurum rhapsodum appellavit) Hesiodoque prorsus aliena sunt. Deinde ipse Plutarchus p. 675a diserte dixit: *ἐνίοις μὲν οὖν ἐπίδοξος ἤμην ἕωλα παραθήσειν πράγματα, τὰς Ὀλολύκου τοῦ Θετταλοῦ ταφὰς καὶ τὰς Ἀμφιδάμαντος τοῦ Χαλκιδέως, ἐν αἷς Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ἱστοροῦσιν ἔπεσι διαγωνίσασθαι.* Cf. etiam Fragm. XXXVI. Quae cum ita sint, rectissime mihi quidem videntur

se habere verba *Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου* itaque fecisse Plutarchus h. l. Periandrum loquentem et se ipsum in Symposiacis. Neque de hoc agitur an Plutarchus hanc fictam falsamque traditionem probaverit; immo contrariam probasse videtur ex loco Symposiacorum et Fragm. XXXVI, fortasse propter difficultates ex temporum ratione ortas. Sed in loco de quo quaeritur maximam difficultatem praebent non verba temere a Wilamowitzio deleta sed quae paulo post leguntur *ὥς φησι Αἴσχης*, de quibus in praesentia equidem *ἐπέχω*.

P. 379, 17 *εἰκότως οὖν σοι γέλωτα παρέσχε Σόλων, ὅτι τοῦ Κροίσου τὴν οἰκίαν — θεασάμενος εὐθὺς ἀπεφήνατο τὸν κεκτημένον εὐδαιμόνως οἰκεῖν*. Pro *ὅτι* scribi iussit *ὅτε*.

Sed non multum interest hic ut sciamus quando Solon risum Aesopo moverit; hoc enim et facile intellegitur et participio *θεασάμενος* (= *ὅτε ἐθεάσατο*) indicatur, sed cur moverit. Quam autem elegans fuerit oratio haec *ὅτε τὴν οἰκίαν θεασάμενος* (= *ὅτε ἐθεάσατο*) — *ἀπεφήνατο*, solus Wilamowitzius non sentit. Orationis nexus et contextus requirit potius sententiam hanc: 'cum lignea et figlina claustra pro domo habeas, Solon tua quidem sententia ut primum Croesi domum sumptuose ornatam viderat, pronuntiare debuit dominum eius beate et feliciter habitare; id quod Solon non fecit, cum bona in ipso domino sita potius quam quae iuxta ipsum erant spectare cuperet.' Quod autem Wilam. subiungit huius rei testem fuisse Ephorum nos doceri ex Vit. Sol. c. 28, huius testimonii nec vola nec vestigium, quod aiunt, in hoc capite exstat.

P. 379, 26 quod inde ab antiquissimis temporibus comma post *ἡγούμενος* erat, et grammaticam et sententiam turbans (*Ζεῦ ἀλεξίκακε!*), rectissime delevit. Similis sententia paulo ante exponitur.

P. 380, 5 *τοῦτον οὖν ἄριστον ὁ Σόλων εἶπεν αὐτῷ*

δοκεῖν οἶκον: ita Stobaeus Flor. 85, 14. *οὕτως ὁ Σόλων ἄριστον αὐτῷ δοκεῖν οἶκον* Plutarchi codices. Ubi contendit lectionis varietatem, quam Stobaeus tradidit, non esse praeferendam; nam si eam praeoptemus, non facile explicari lectionis discrepantiam; atque corrigendum putat locum ita: *ἔφησεν οὖν ὁ Σόλων ἄριστον αὐτῷ δοκεῖν οἶκον.*

Res aliter se habet. Meo et aliorum iudicio vera lectio est quam Stobaeus servavit, non hic solum sed etiam alibi. Quam lectionem equidem hunc in modum explicandam opinor. Librarius quidam cum insequentium sententiarum initia videret: *ὁ δὲ Βίας* —, *ὁ δὲ Θαλῆς* —, *ὁ δὲ Κλεόβουλος* — cet., scripsit in margine ex regione Solonis sententiae verba haec: *οὕτως ὁ Σόλων*, quae postea in textum illata turbas dederunt atque, ut par erat, verba *τοῦτον οὖν καὶ ὁ Σόλων*, quae una cum insiticiis esse non poterant, fugaverunt. Si tamen verba controversa *οὕτως ὁ Σόλων* sub finem recepta fuissent, non dubito quin nullam suspicionem moverent. Ceterum quae de *ἔφη* et *ἔφησε* dicit exemplis confirmanda erant, sed non confirmavit.

P. 381, 1 *καὶ ὁ Αἴσωπος ἀλλ' οὐ δεῖ* (ita Madvigius pro *ἀλλ' οὐδὲ*) *τοῦτ' ἔφη τὸ ποτήριον δημοτικὸν εἶναι.* Ubi contendit scribendum esse *ἀλλ' οὐ δοκεῖ.*

Neque emendationem proposuisset neque scrupulos haberet, si recte intellexisset locum ubi verba *ἀλλ' οὐ δεῖ* idem valent atque *ἀλλ' οὐκ ἔοικε*; id quod emendationis receptae auctor diserte observavit: 'de logica necessitate et probabilitate, ut non raro apud Latinos *oportet*.' Ecce eandem graecae consuetudinis imperitiam.

P. 381, 14 *ὥστε πέρυσι παρὰ λίβυτ' ἀδελφῷ μεθυσθεὶς ἆθλον αἰτεῖν καὶ στέφανον.* Ubi Madvigi coniectura *παρὰ Διβουτάδῃ Δελφῷ* improbata nomen a Wyttenbachio propositum *Λίβυς* respuit, ipse nomen inauditum *Λίβος* commendans.

Verum tamen rectissime scribi potuit *Λίβυι τῷ Δελφῷ* ac litterarum vestigiis proxime. Ceterum nomen *Λίβυς* ut nomen proprium etiam apud alios occurrit. cf. *Θεσσαλός*, *Ἴων*, *Ἱμεραῖος*, *Ἠλεῖος*, *Λακεδαιμόνιος*, *Λοκρός*, *Λίβυς* (etiam Lysandri frater), *Παρράσιος*, *Σάμιος*, *Φαίαξ*, *Φοῖνιξ* cet. vid. Pape (Benseler) p. XVIg. Ecce eandem graeci sermonis inscitiam.

P. 382, 7 *κανόνων διάθεσιν καὶ ἀνέγερσιν ἀγνύθων*. Pro *ἀνέγερσιν* scribi iussit *ἄνερσιν* quod inauditum est. Melius *ἔνερσιν* Herwerden. Sed quoniam *ἀγνῦθες* non *ἐνείρονται* magis quam *ἀναρτῶνται*, praeferendum videtur *ἀνάρτησιν*.

P. 384, 15 *ὥσπερ ὁ Αἰσώπειος κύων, ὃν οὑτοσὶ φησι* cet. Ubi corrigendum putat *ὥσπερ ὁ κύων ὃν* [*Αἴσωπος*] *οὑτοσὶ φησι* cet. Mihi verba *ὁ Αἰσώπειος κύων* necessaria videntur, cum opponi debeant alii fabulae quam Cleobuli filia fratri, ut supra dicitur, narraverat. Ceterum h. l. Cleobulus et Chersias inter se colloquuntur.

P. 384, 21 *ἦ γὰρ οὐχ ὁρᾷς, εἶπεν, ὦ Χερσία, καὶ τοὺς μικροὺς νῦν μὲν εἰς μικρὰ κομιδῇ συστέλλοντας ἑαυτούς —, νῦν δέ, εἰ μὴ τὰ πάντων ἔχουσιν ἰδιωτῶν ἅμα καὶ βασιλέων, ὑπ' ἐνδείας ἀπολεῖσθαι νομίζοντας;* Ubi me vituperat quod *μικροὺς* adiectivum quasi sine controversia genuinum sit tractaverim, cum sine controversia falsum sit. Ipse autem pro *φαύλους*, quod Hercher scripserat, emendavit *πολλούς*.

Ad vituperationem respondeo me nihil adnotasse quia probabile nihil quod adnotarem habebam, sicut paulo post ad p. 387, 25 locum qui sine controversia laborat nihil observavi. Loci sententia evidenter requirit *μωροὺς* quos supra vocavit *φαύλους* et *ἀνοήτους*. Sed eidem sententiae satis faciunt haec quoque *ἄλογος ἀλόγιστος ἀμαθὴς ἀπαίδευτος ἄκριτος ἀσύνετος μάταιος προπετὴς σκαιός* cett. Ex quibus omnibus unum verum est, sed quid sit incertum; contra facile intelle-

gitur *πολλούς* minime verum esse; nam neque *πολλούς* ut stultos omnino designare quisquam potest, neque h. l. de *πολλοῖς* agitur qui *ὀλίγοις* opponantur; neque *φαύλους* improbandum esse, quippe quod ad Chersiam quoque referatur, recte contendit; hoc enim falsum est.

P. 385, 4 scribi iussit ita: ⟨*οὐ*⟩ *καὶ σὺ καθάπερ νόμῳ τῷ λόγῳ τρέφων καὶ διαιτῶν καὶ φαρμακεύων τοὺς κάμνοντας οὐκ ἴσον ἑκάστῳ, τὸ δὲ προσῆκον ἀπονέμεις ἅπασιν*; cum hac observatione: 'ohne den Zusatz fehlt dem Satze die Bezeichnung als Begründung des Vorigen und wird *καί* wider den Sinn copulativ. Vor *νόμῳ* hat Hercher den Artikel beseitigt. Bernardakis macht *τῷ* daraus; er weiss also nicht, dass der *νόμος* nur einer ist wie der *λόγος*: hier, wie sehr häufig, herrscht stoische Terminologie.'

Ac primum quidem quae regula doceat interrogationem, quae *οὐ* particula enuntietur, causam indicare non dicitur. Interrogatio ita enuntiata idem valet ac si *οὐ* particula omissa sit et signum interrogationis deletum; cf. Bäumlein Untersuch. üb. griech. Partik. p. 280 sq. Vel aliis verbis censor acutissimus nihil profecit emendando. Quorsum igitur emendatio? Sed quod ei superest difficultatis in *καὶ* coniunctione, id eximam dicendo h. l. *καὶ* idem valere atque *οὕτω καί*.

Deinde de mea emendatione non dubito quin si quae statim sequuntur verba: *καὶ τὸν ἑταῖρον ὑμῶν* — *νόμος τις ἀπέχεσθαι τῶν ἄλλων σιτέων κελεύει* legat, confiteatur se festinanter et parum accurate indicasse. Stoicae igitur sapientiae ostentatio non est suo loco.

P. 385, 25 *ἐκεῖνος γάρ ἐστιν ὁ πρῶτος Ἐπιμενίδῃ σπέρματα τῆς τροφῆς ταύτης παρασχὼν καὶ ὁ ζητεῖν* (ita scripsi pro *καὶ ζητεῖν ὁ*) *διδάξας 'ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ'*. Ad locum haec est observatio: 'Dass der Artikel entfernt werden muss, hat Bernardakis gesehen und ihn hinter *καί* gestellt; aber

der Sinn ist doch, dass Hesiod durch den Hinweis auf Malve und Asphodill den Epimenides auf die Bereitung seines *ἄλιμον* gebracht hat: die beiden Participien können also nicht verknüpft werden.'

Sed dicatur mihi, quaeso, quid sit magni discriminis inter 'praebuit docuitque' et inter 'praebuit dum docuit' hac in sententia. Cf. Homer. *A* 314 *οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον.*

P. 386, 2 *οἴει — τὸν Ἡσίοδον ἐννοῆσαί τι τοιοῦτον, οὐκ ἐπαινέτην ὄντα φειδοῦς ἀεὶ καὶ πρὸς τὰ λιτότατα τῶν ὄψων ὡς ἥδιστα παρακαλεῖν ἡμᾶς;* Ubi scribi iussit *οὐκ, ἐπαινέτην ὄντα φειδοῦς ἀεί, καὶ* ⟨*νῦν*⟩ *πρὸς τὰ λιτότατα* cet.

Qua emendatione nihil sanatur; *νῦν* quod inseruit cur exciderit non explicatur, et carere possumus. Mea quidem sententia *καὶ* collocandum est non post *ἀεί*, sed ante *οὐκ* (*κοὐκ*); cum praegressis enim iungi oportet. Nulla alia mutatione opus est.

P. 386, 6 *τὰ δ' ἄλιμα ταῦτα καὶ ἄδιψα φάρμακα μᾶλλον ἢ σιτία πυνθάνομαι καὶ μέλι καὶ τυρόν τινα βαρβαρικὸν δέχεσθαι καὶ σπέρματα πάμπολλα τῶν οὐκ εὐπορίστων. πῶς οὖν οὐκ ἂν τῷ Ἡσιόδῳ τὸ πηδάλιον μὲν* (*μὲν* add. Hercher ex Hesiodo, male secundum Wil.) *ὑπὲρ καπνοῖο κείμενον*

'ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν'

εἰ τοσαύτης δεήσει παρασκευῆς;

Multa de hoc loco dicit a proposito aliena. Unum recte observavit, quamquam id quoque non sine arrogantia (das seit Alters hinter *πυνθάνομαι* Z. 7 bewahrte Komma jede Construction zerstört), comma post *πυνθάνομαι* delendum esse; quod comma nullam cuiquam difficultatem dedisse testimonio sunt loci versiones omnes. Omnia reliqua otiosa sunt. 'Editor,' inquit, 'scribere debuit *ἔργα βοῶν τ'*.' Verum tamen quando

omnes codices cum Hesiodo ἔργα βοῶν δ' praebent, cur δ' cum τ' commutare debemus et fingere librarium quod antiquitus fuisset τ', correxisse δ' ex Hesiodo? Cur haec omnia? Si hoc ita esset, cur idem librarius non inseruit μὲν coniunctionem post πηδάλιον ex eodem Hesiodo? Sed cur condemnatur δὲ coniunctio? an in oratione pedestri (μὲν) δὲ coniunctiones non sunt in usu? At ponamus Plutarchum, ut qui prosa oratione scripsisset, τε coniunctione usum fuisse. Vel hoc posito scribere debuit ἔργα τε βοῶν; ita enim sunt verba in prosa quidem oratione collocanda.

Sed etiam quae de emendationibus et de lectionibus dicit turbatissima sunt. 'ἂν pro ἐν non coniecisse Pflugkium ut Hercher contendit; ἂν supplevisse Meziriacum, ἐν eliminasse Wyttenbachium.' Sed res tamen ita se habet: πῶς οὖν οὐκ ἂν ἐν τῷ Ἡσιόδῳ corr. Meziriacus, πῶς οὖν ἂν τῷ Ἡσιόδῳ Wytt., πῶς οὖν οὐκ ἂν τῷ Ἡσιόδῳ Pflugkius. Cuiusnam correctio est in textu? Similis confusio in proximis.

P. 387, 12 optimi codices dant ἢ τὸ μέγιστον οὐ δοκεῖ τὸ μηδ' ὅλως τροφῆς δεῖσθαι; Ubi ego post δοκεῖ addidi σοι, quod facile excidere potuit. Quae collocatio mea est, nam ceteri omnes suam quisque sedem elegit, nemo eandem quam ego. Scripsi igitur in Adnotatione: 'σοι addidi'. Lege nunc quae scripsit Wilamowitzius: 'Aus den älteren Ausgaben erfährt man die handschriftlichen Lesarten ἢ εἰ (oder ἢ) τὸ μ. εὖ (oder οὐ) δοκεῖ, und Wyttenbach schreibt εἴγε τὸ μέγιστόν σοὶ δοκεῖ, d. h. er nimmt in Wahrheit Hercher und Bernardakis ihre Conjecturen vorweg.'

P. 387, 25 δεινὸν μὲν οὖν, ὦ ἑταῖρε, καὶ τὸ γεωργίας αὐτῇ· διολλυμένη γὰρ αὖθις ἀπολείπει — — ἀλέας ἀνθρώπων ἐχόντων. Vel parum graece doctus perspiciet vitia quibus Wilamowitzi manus locum maculavit emendans hunc in modum: δεινὸν μὲν οὖν, ὦ ἑταῖρε,

καὶ τὸ γεωργίας ⟨*ἅμ'*⟩ *αὐτῇ διολλυμένη*⟨*ς*⟩ [*γὰρ*] *αὖθις ἀπολείπει*⟨*ν*⟩ *γῆν ἡμῖν ἄμορφον καὶ ἀκάθαρτον, ὕλης ἀκάρπου — ἀνάπλεων. Συναπόλλυσι — — καὶ ὕλην. Καὶ τὸ μηδέν εἰσι, ταύτης ἐκποδὼν γενομένης* [*καταλύονται*], *καὶ τιμαὶ θεῶν —* ⟨*τῶν*⟩ *ἀνθρώπων ἐχόντων. Ἀπολείπειν* verbi subiectum quod deest esse *γεωργίαν* ostendit etiam proximum *συναπόλλυσι* (sc. *ἡ γεωργία*). H. l. tamen cum in eadem propositione antecedat *γεωργίας*, et hoc subiectum excluditur. Si vero quis subiectum esse contenderit *γῆν*, adversatur *ἀπολείπειν*, cuius loco scribendum erat *ἀπολείπεσθαι*. Mitto quod orationis membra parum apte et commode inter se respondent. Nam ut alia omittam, *συναπόλλυσι* nihil aliud significat quam *ἀπόλλυσι μὲν καὶ ἄλλα* (iam dicta), *ἀπόλλυσι δὲ καὶ ταῦτα*, aut *σὺν τοῖς ἄλλοις ἃ ποιεῖ ἡ γεωργία ἀπόλλυσι*. Locum varie tentaverunt; lenissima me indice medicina est haec: *δεινὸν μὲν οὖν, ὦ ἑταῖρε, καὶ τὸ γεωργίας ἂν εἴη. διολλυμένη γὰρ αὖθις κἑ.* Cetera optime se habent.

Quod autem paulo post scribi iussit *τῶν ἀνθρώπων* pro *ἀνθρώπων*, non iussisset, si paulo maior graeci sermonis peritia ei inesset. cf. Kühner Ausführliche Gramm. II p. 521 c. Ast Lexicon Platonicum I p. 177: '*ἄνθρωπος* tam cum articulo quam sine articulo homines universe indicat. Prot. 321 *τὴν σοφίαν — ἄνθρωπος ταύτῃ ἔσχε.* Pol. X 603 c *ἐν ἅπασι τούτοις ὁμονοητικῶς ἄνθρωπος διάκειται.*' Sequuntur multa alia exempla quae totam pag. 178 implent. Cf. quod paulo post legitur *οὐδένα λέληθεν ἀνθρώπων*. p. 93 b *μηδεμίαν εἰδὼς ἀρετὴν ἄνθρωπος πολλὰς ὠνόμαζεν.* Thucyd. 3, 39, 3 *πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ἄνθρωπος τὸ μὲν θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζειν.* Alia exempla apud omnes inveniuntur.

P. 388, 18 *ταύτην* (sc. *τὴν ἐκ τοῦ τρέφεσθαι ἡδονὴν*) *γὰρ ἐν μέσῳ θέμενοι κοινωνοῦσιν ἀλλήλοις δείπνων*

καὶ τραπέζης, ἀφροδισίων δὲ νύκτα καὶ πολὺ προβάλλονται σκότος, ἡγούμενοι ταύτης τὸ κοινωνεῖν ἀναίσχυντον εἶναι καὶ θηριῶδες. Pro ταύτης τὸ emendavit τὸ τούτων Reiskius. τούτων τὸ Wilamowitzius cum hac observatione: 'Reiske hat sich offenbar nur verschrieben, denn τούτων τὸ ist nicht nur leichter, sondern auch besser.' Fortasse hoc ita factum est.[1])

Quae non uno nomine vitiosa sunt. Ac primum quidem ipse semper miror quomodo factum sit, ut quod antiquitus τούτων legeretur in ταύτης mutatum esset. Quare adducor ut existimem antiquitus aut scriptum fuisse ταύτης τῆς ἡδονῆς τὸ aut quidem quod etiam nunc servatum est ταύτης τὸ, hic enim de voluptate agitur. Huc ducit cum praegressum ταύτην (sc. τὴν ἡδονήν) tum insequens ἐκείνης (sc. τῆς ἡδονῆς).

P. 389, 8 τοῦτο δ' αὐτὸν ἦν αὐτοῦ μὴ δεῖσθαι· σὺν σώματι γὰρ ἡμῶν ἕκαστος.' 'ἡμεῖς μὲν οὖν' ἔφην ἐγὼ 'ταύτας τῇ γαστρὶ συμβολὰς εἰσφέρομεν· εἰ δὲ Σόλων ἤ τις ἄλλος τι κατηγορεῖ, ἀκουσόμεθα.' Observatio est haec: 'Hercher (und so der Nachdruck) hat das Eintreten einer neuen Person bezeichnet, weil ἔφην ἐγὼ eingeschoben ist.'

Sed sive nova persona inducitur sive non, ἔφην

---

1) Quamquam, ut aperte dicam quod sentio, non credo, nam verborum collocatio paulo insolentior est. Neque magis credibile est, quod p. 208 adnot. 1 contendit: 'auch 372, 15 hatte Reiske an ἀφιστάναι gedacht, was Wyttenbach herstellte, und sich nur verschrieben, denn ἀφιστάνειν will Niemand schreiben, der griechisch kann.' Reiskius alibi quoque velut in 'Indicibus operum Demosthenis (Londini MDCCCXXIII)' καθιστάνειν verbum in ordinem recepit. Ceterum talia vitia non sunt ea, quorum qui convincitur dici possit graece nescire. *Καθιστάνειν* enim et similia graecitatis posterioris sunt, graeca illa quidem. Alia sunt ea vitia, quae qui committit parum graece doctus esse dicendus sit.

ἐγώ in hac constructione semper est parentheticum. Etiam in eiusdem personae oratione *ἔφην ἐγὼ* et similia iterantur; id quod ex genere sermonis usitato repetendum est. In cuius generis imitatione multus est Plato, Plutarchus, alii. cf. p. 664c. d. 665d. 668d. 675b. 708c. 721d passim. Neque sane operae pretium erat tam multa verba facere quid ut probaret? Verba *ἐκεῖνο δ' οὐ λέγεις ἀκουσόμεθα* eiusdem personae, Dioclis, esse. Nam ubicumque huius dialogi Diocles loquitur primae personae pronomine utitur. cf. p. 367, 14 *ἐμὲ προσαγορεύσας*. ib. 24 *ἐμοὶ δὲ — ἐπῄει πρὸς ἐμαυτόν*. p. 371, 15 *πρὸς ἐμὲ*. ib. 22 *καὶ ἐγώ*. p. 366, 3 *τί δ' εἶπον*. ib. 11 *ἀφεὶς ὁ Θαλῆς με*. ib. 15 *ἔδοξε μὲν οὖν μοι*. Quae cum ita sint, iure meritoque quaeri potest quid sit quod emendetur. Duo signa, quae vocantur isagogica, quibus *ἔφην ἐγώ* tamquam saeptum est, delenda esse, ut *ἔφην ἐγὼ* non sit parentheticum; putat enim, iis signis deletis, *ἔφην ἐγώ* non esse amplius parentheticum sed ex eo suspensa esse verba *ἡμεῖς μὲν οὖν ταύτας — εἰσφέρομεν*. Id quod minime sane convenit in hominem vel parum graece doctum. Quid igitur est? Duo isagogica abundant, non ea sane quae censor indicavit, sed quae post *ἕκαστος* et ante *ἡμεῖς* sunt.

Si quis tantam ignorantiam improbabilem esse putat, videat quae ad p. 360, 19 adnotavi. *Τὸ ἐπανόρθωμά σοι μεῖζον ἁμάρτημα ἔχει ἢ 3 ἐπανορθοῖς.*

P. 389, 19 *ζῶν γὰρ οὐδεὶς* (*οὐδεὶς* add. Reiskius) *ἀπ' οὐδενὸς τρέφεται ζῶντος, ἀλλὰ θανατοῦντες τὰ ἔμψυχα καὶ τὰ φυόμενα — μετέχοντα τοῦ ζῆν ἀπολλύντες ἀδικοῦμεν*. Observat haec: 'Ich hoffe, Plutarch hat diese Behauptung nicht gewagt, die das Kind an der Brust der Mutter widerlegt. Mit anderen Worten: *ζῶν* darf nicht Masculinum sein, damit nicht auch *οὐδενός* es werde, sondern ⟨*τὸ*⟩ *ζῶν* ist zu schreiben.

Leben und Sterben ist ja hier vom Stoffwechsel gesagt.'

Nihil ut solet intellexit. Nihil rei est cum infante mammam matris sugente, sed de hominibus agitur, qui nullo iure animalia interficiunt et edunt, nemo tamen iis viventibus vescitur. Wilamowitzi emendationem animalia carnivora omnia redarguunt. Sed ut etiam ipsi Wilamowitzio quam pueriliter cogitet et quam parum textum intellexerit persuadeatur, delegandus est ad duas de esu carnium orationes, ut alia de re eadem eiusdem scripta omittam. Plutarchum enim emendare ille quidem desiderat, verum tamen ut videtur aut parum eum legit (quamquam alios de re eadem reprehendere solet) aut lectum parum intellexit. Praecipue legat et intellegat quae Plutarchus dicit p. 995a: *εἰ δὲ λέγεις πεφυκέναι σεαυτὸν ἐπὶ τοιαύτην ἐδωδήν, ὃ βούλει φαγεῖν, πρῶτον αὐτὸς ἀπόκτεινον, ἀλλ' αὐτὸς διὰ σεαυτοῦ, μὴ χρησάμενος κοπίδι μηδὲ τυμπάνῳ τινὶ μηδὲ πελέκει· ἀλλ' ὡς λύκοι καὶ λέοντες αὐτοὶ ὅσα ἐσθίουσι φονεύουσιν, ἄνελε δήγματι βοῦν ἢ στόματι σῦν ἢ ἄρνα ἢ λαγωὸν διάρρηξον, καὶ φάγε προσπεσὼν ἔτι ζῶντος. εἰ δ' ἀναμένεις νεκρὸν γενέσθαι τὸ αἰσθόμενον* (malim *αἰσθανόμενον*), *καὶ δυσωπεῖ σε παροῦσα ψυχὴ ἀπολαύειν τῆς σαρκός, τί παρὰ φύσιν ἐσθίεις τὸ ἔμψυχον; ἀλλ' οὐδ' ἄψυχον ἄν τις φάγοι καὶ νεκρὸν οἷόν ἐστιν, ἀλλ' ἕψουσιν, ὀπτῶσι, μεταβάλλουσι διὰ πυρὸς καὶ φαρμάκων, ἀλλοιοῦντες καὶ τρέποντες καὶ σβεννύοντες ἡδύσμασι μυρίοις τὸν φόνον, ἵν' ἡ γεῦσις ἐξαπατηθεῖσα προσδέξηται τἀλλότριον* (*τὸ ἀλλότριον* libri).

Alterum vitium Wilamowitzi in eo est quod vitam graece dici putavit *τὸ ζῶν*, quod non est; vita graece dicitur *τὸ ζῆν* vel *ἡ ζωή* ut alia omittam.

Hoc loco si quid mutandum est, scriptum velim *ἡμῶν* pro *ζῶν*.

In iis quae continuo sequuntur *ἀπόλλυται γὰρ ἐξ*

οὐ πέφυκε τὸ μεταβάλλον εἰς ἄλλο καὶ πᾶσαν φθείρεται φθοράν, ὅπως ἂν θατέρου τροφὴ γένοιτο parum prudens correxit scilicet ὅπως ἂν — γένηται. 'Der Optativ mit ἂν nach ὅπως kann doch unmöglich geduldet werden.' Nollem factum; loci enim Plutarchi neque ad Euripidis neque ad Aeschyli sermonem exigendi sunt. Si modorum usum apud Plutarchum novisset, omni emendatione abstinuisset; probabile enim videtur Plutarchum scripsisse ut scripsit. Temeritatem censoris luculenter ostendent exempla haec: Vit. Lyc. c. 15 καὶ τὸ λοιπὸν οὕτως ἔπραττε, τοῖς μὲν ἡλικιώταις συνδιημερεύων καὶ συναναπαυόμενος, πρὸς δὲ τὴν νύμφην κρύφα μετ' εὐλαβείας φοιτῶν — — ὅπως ἂν ἐν καιρῷ καὶ λανθάνοντες ἀλλήλοις συμπορεύοιντο. Vit. Aem. c. 32 τῇ δ' ὑστεραίᾳ τὰ κάλλιστα — τῶν — ὅπλων ἐπέμπετο — αὐτά τε μαρμαίροντα χαλκῷ νεοσμήκτῳ καὶ σιδήρῳ τήν τε θέσιν ἐκ τέχνης καὶ συναρμογῆς ὡς ἂν μάλιστα συμπεφορημένοις — ἐοίκοι πεποιημένα. Vit. Cim. c. 12 ἐκεῖνος δὲ τότε καὶ πλατυτέρας ἐποίησεν αὐτὰς καὶ διάβασιν τοῖς καταστρώμασιν ἔδωκεν, ὡς ἂν ὑπὸ πολλῶν ὁπλιτῶν μαχιμώτεραι προσφέροιντο τοῖς πολεμίοις. cf. Vit. Popl. c. 20 κόπτουσι — τὰς — θύρας ἔσωθεν οἱ προϊέναι μέλλοντες, ὅπως (malim ὅπως ἂν) αἴσθησις ἔξω γένοιτο τοῖς παρερχομένοις. cf. Moral. p. 546 b. Thucyd. 7, 65, 2 τὰς γὰρ πρῴρας — κατεβύρσωσαν, ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀντιλαβὴν ἡ χεὶρ ἐπιβαλλομένη. Sane haec exempla minime novit. Cur igitur is emendandi pruritus?

P. 391, 1 'τροφὴ soll nöthig sein: ὅπως τράπεζαι καὶ κρατῆρες ὦσι καὶ Δήμητρι καὶ Κόρῃ θύωμεν. So Hercher, der καὶ vor Δήμητρι aus αἳ gemacht hat (er musste Wyttenbach nennen) und θύωμεν nach seiner Angabe aus θύεται ἔτι, wie die Vulgata war. Bernardakis giebt als handschriftliche Lesart θύων ἔτι an. θύονται (leg. θύονται ἔτι) wird aus dem Petavianus

bezeugt' et deinde '*θύονται* ist sicher Correctur, *ἔτι* scheint Dittographie', tandemque corrigit *ΘΥΣΙΑΙ*, 'was den Satz abrundet', ex *ΘΥΕΤΑΙ*.

Haec quoque *δάνειος σοφία* Wilamowitzi; nam simillima ut aiunt ovum esse ovo est ratiocinatio Sofi Chr. Larseni, qui 'Studia critica in Plutarchi Moralia' scripsit Hauniae a. 1889. Sed animadvertas velim etiam animum ab omni studio et ira alienum: 'Scire velim, inquit Larsen, unde sumpserit Bernardakis illud *θύων ἔτι* quod ut librorum scripturam in annotatione critica posuit. Si re vera auctoritate fide digna haec scriptura nititur, non dubito quin recte idem vir doctus, Hercherum secutus, scripserit *καὶ Δήμητρι — θύωμεν*. Si minus, credo multo veri similius esse Plutarchum scripsisse *καὶ Δήμητρι — θυσίαι*. Vocabula *ΘΥΣΙΑΙ* et *ΘΥΕΤΑΙ* in codicibus literis uncialibus scriptis valde similiter exarabantur; *ἔτι* dittographia natum est ex initio vocis sequentis (*ἕτερος*).'

Illud *θύων ἔτι* sumptum est ex optimo codice Athoo. *θύονται ἔτι* praeter Petav. dant etiam alii codd.

P. 393, 12 *οὐκοῦν, ἔφη, λεκτέον εἰς ἅπαντας, ὦ Γόργε, μᾶλλον δ' ἀκτέον ἐπὶ* (*ᾀστέον* Hauptius) *τοὺς νέους τούτους διθυράμβους ὑπερφθεγγόμενον ὃν ἥκεις λόγον ἡμῖν κομίζων*. Reprehendit me quod Haupti emendationem quae certissima esset, non solum non receperim in textum sed ne in adnotatione quidem commemoraverim.

Mihi tamen textus traditus multo correctior videtur, praesertim cum Haupti emendatione locus non explicetur, praeterquam si quis Wilamowitzi paraphrasin, quae longe a tradita scriptura distat, loco interpretationis habuerit. Est autem haec: 'Erzähle die Geschichte oder vielmehr eigentlich müsste diese Gottesthat im Gedichte vorgetragen werden, und zwar mit volleren Tönen, als in den Dithyramben ihr Held an-

zuschlagen pflegt, der diese rauschende Gattung kürzlich bei uns erfunden hat.' Quae non uno nomine vitiosa est, praecipue ultima pars: 'der diese — Gattung — erfunden hat'. Quibus respondere videntur potius verba *ὃν ἥκεις λόγον ἡμῖν κομίζων* quam *τοὺς νέους τούτοις διθυράμβους*: nam si hoc esset, verba priora *ὃν ἥκεις — κομίζων* germanice reddita non essent. Sed quomodo respondeant aut haec aut illa?

Haupti emendatio mihi improbanda videtur etiam propter *μᾶλλον*. Haec enim particula cum praegressum verbum corrigat (unde *ἐπανορθωτικόν* vocatur), necesse est *ᾀστέον* quod post *μᾶλλον* insequitur proprie dicatur; quod minime fit, nam nemo quidem cecinit. Ex Haupti emendatione Periander loquitur ita: 'dic vel potius cane orationem quam mihi attulisti; quod efficies, dum novos istos dithyrambos perspicue et evidenter enarrabis.' Periandri igitur iudicio qui dithyrambos eos enarrat canit; quod ut ita sit multum abest; nam aliud est canere aliud dithyrambos enarrare. Mihi quidem adhuc probantur quae in Symbolis scripsi haec: 'Prae *ἀκτέον* omnia interpretum tentamina maxime frigent. Sententiae fundamentum meo iudicio hoc est: *λεκτέον εἰς ἅπαντας τοὺς νέους τούτους διθυράμβους, μᾶλλον δ' ἅπαντας ἐπὶ τούτους ἀκτέον* — quibus adiunctum *ὑπερφθεγγόμενον* est. verbi *ἀκτέον* rationem modumque exprimit. Difficultas non est in *ἀκτέον*, quod loco relinquere optimum est, sed in verbi *ὑπερφθεγγόμενον* significatione definienda. Interpretantur: elata voce enuntiare, quasi auditores surdi essent, sed haec significatio alibi non occurrit. Verbum *ὑπερφθέγγεσθαι* — cum accusativo personae aut rei coniungitur. Plutarcheum p. 396d: *ὑπερφθέγγεσθαί τινα εὐεπείᾳ* translate dicitur pro *φθεγγόμενον ὑπερβάλλειν τινὰ εὐεπείᾳ*, neque huc facit. Lucianeum (Tox. 35): *τὰ ἔργα ὑπερφθέγγεται τοὺς λόγους* = *τὰ ἔργα φθεγ-*

γεται ὑπὲρ τοὺς λόγους, φωνὴν ἀφίησι μείζω τῶν λόγων et Sext. Empir. Pyrrh. Hyp. 3, 244 huc pertinent. Eodem igitur modo hic etiam explicandum: 'immo potius traduc nos ad novos istos dithyrambos, quae nobis adfers evidentius nobis proponens, quam si ea ipsi vidissemus, vel: rem ita enarrando, ut eam melius percipiamus, quam si praesentes fuissemus.'

P. 402, 25 scribendum putat *σπείσαντες Μούσαις καὶ Ποσειδῶνι καὶ Ἀφροδίτῃ* (pro *Ἀμφιτρίτῃ*) *διαλύωμεν τὸ συμπόσιον*, quod Venerem, in cuius templo symposium locum habuisse contendit censor, omittere non potuerit Plutarchus. Quare, cum ultima libatio dominae deberetur, probabile esse *Ἀμφιτρίτῃ* depravatum fuisse ex *Ἀφροδίτῃ*.

Ex animone haec contendit an captiose et fallaciter? Omnia quae dicit nituntur cap. 2 verbis his: *παρεσκευάκει μὲν γὰρ οὐκ ἐν τῇ πόλει τὴν ὑποδοχὴν ὁ Περίανδρος, ἀλλ' ἐν τῷ περὶ τὸ Λέχαιον ἑστιατορίῳ παρὰ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερόν.* Unde discimus cenaculum iuxta templum quidem Veneris non tamen intra fuisse. *Παρὰ* praepositio cum accusativo constructa significat id quod prope ad, iuxta, nunquam i. q. intra. Cum igitur cenaculum in templo Veneris non fuisset, Venus omitti potuit. Accedit quod aedium dominae non ultima sed potius prima libatio deberi videtur. Quod tamen ita si dixisset, *Ἀμφιτρίτῃ* nomen, quod post *Μούσαις* et *Ποσειδῶνι* sequitur, nullo modo ex *Ἀφροδίτῃ* depravatum fuisse posset. Haec est causa cur hoc alterum mendacium dixerit. Ceterum cf. cap. superius p. 399, 10 ubi *Ἀμφιτρίτη* una cum *Ποσειδῶνι* commemoratur: *Ποσειδῶνι μὲν ταῦρον, Ἀμφιτρίτῃ δὲ — ζῶσαν καθεῖναι παρθένον.*

Ex iis omnibus quae dixi facile certeque effici cognoscique potest Wilamowitzium graece nescire.

Lectorem autem benevolum rogatum volo ut quae

ego exposui cum legerit cum iis quae Wilamowitzius in Ephemeride Berolinensi scripsit diligenter et perpetuo conferat. Hac enim comparatione instituta primum intellegetur me omnia argumenta Wilamowitzi redarguisse et refellisse atque quod erat demonstrandum, Wilamowitzium graece nescire, locupletissime demonstrasse. Quod si non ita sit, quaerendum est quid alind requiratur, ut quis graece nescire demonstretur. Et hoc enim, si tanti est, Epimetri instar insuper addi potest.

At sane Wilamowitzius omnia quae ex elementorum ignoratione contra leges graeci sermonis commiserit vitia nata esse contendit aut ex sua ipsius imprudentia aut ex errore eorum qui libellum typis descripserunt. Cum autem eorum vitiorum magna copia ubique sit, summa rei est linguae graecae inscitia.

In Praefatione ad Vol. II multa vitia censoris correxi syntactica grammatica omne genus. Verum tamen ex magna copia vitiorum unum solum commemorare dignatus est, ut ex hoc uno omnia reliqua per silentium redarguantur. Formam vitiosam *προσπίπτειε* pro *προσπίπτοι* typographo deberi contendit. Esto: quamquam nemo facile concedet typographum ex *οι* fecisse *ειε*, praesertim cum eius auctor tam multa et tam similia commiserit, ut facile unum, quod ipse exceperit, vitium sexcentis aliis suppleatur.

Perdifficile sane est perpetua in re critica felicitate uti. Vel praestantissimis criticis res non semper bene evenit, plurima male, pauciora prospere succedunt. Verum tamen eorum vel errores docent praesertim iuvenes. Sed iis qui temeritatis et levitatis gloriam consectantes graecos textus omni modo aggrediuntur, cum prorsus imparati sint, res contra evenit; eorum enim et errata et recte facta documento esse possunt sed ratione inversa: illa linguae in cuius

auctores involant crassam ignorationem, haec vetus dictum satis notum confirmant.

Epimetrum ut ostendatur Wilamowitzium etiam nunc apud alios quoque scriptores graece nescire. Sed pauca exempla satis est attulisse, plura enim huius praefationis terminos longe excedunt.

Eiusdem dissertationis (vid. Index Schol. Gotting. MDCCCLXXXIV) eodem capite eadem pagina (XII), eadem linea postquam censor graece doctissimus usum linguae flagitare optativum *προσπίπτεις* demonstravit, orationem suam continuat ita: 'in extremo capite violentius (ex *προσπίπτει* enim indicativo una litterula addita effecit *προσπίπτεις* optativum) agendum. *τοὺς δὲ δώδεκα ἄθλους ἐνδέχεται μὲν ἀναγαγεῖν οὐκ ἀλλοτρίως ἐπὶ τὸν θεόν, ὡς καὶ Κλεάνθης ἐποίησεν· οὐ δεῖν δὲ δοκεῖν πάντων εὑρεσίλογον πρεσβεύειν.* hoc recensio parat fundamentum, nam quod alii codices *δεῖ*, alii *δοκεῖ* praebent, complures *πανταχοῦ*, aperta emendationis sunt conamina — —. Cornutus enim postquam aliquot explicationes singillatim persecutus est, perterritus ipse mythologicis ineptiis, quas apud Cleanthem (cui integrum caput debet) invenit multo plures, desinit.' ac postquam *πολλὴν ἄλλην φλυαρίαν κατέχεε* scribendum censet: *οὐ δεῖ δὲ δοκεῖν ⟨ἐπὶ⟩ πάντων εὑρεσιλογεῖν πρὸς βίαν* quae vix graeca sunt. Corrigendum puto: *οὐ δεῖ δὲ διώκειν πανταχοῦ* (aut *ἐπὶ πάντων*) *εὑρεσιλόγον πρεσβύτην* (aut *πρέσβυν*). Non est opus omnibus in rebus *εὑρεσιλόγον* senem (sc. Cleanthem) vestigiis sequi.

Sed quamvis ea dissertatio mendis scateat (si censor non credat ac plura velit, ipse proponat mihi caput quod sibi eiusmodi erroribus liberum videatur), relinquenda est, ne quis dicat Wilamowitzium inde ab anno 1884 usque ad an. 1888 melius graece didicisse. Transeo igitur ad 'Scholia graeca in Homeri Iliadem

Townleyana' quae an. 1888 'recensuit Ernestus Maas' cum socio Wilamowitzio. In quibus Scholiis editorem credulum nactus perpauca sanavit, multa male sana ut sana tractavit, plurima ut par erat pessime corrupit. Exempla aliquot rem ostendent, quam, si mihi spatium esset, plurimis exemplis locupletissime demonstrarem.

Ad Il. *E* 392 est scholion de Hercule philosopho hoc: *τλῆ δ' Ἥρη] φιλόσοφος Ἡρακλῆς καὶ σοφίας οὐρανίου μύστης, ὃς ὥσπερ κατὰ βάθη εἰσδεδυκυῖαν ἀχλύος τὴν φιλοσοφίαν ἐφώτισεν· τὸν θολερὸν τοίνυν ἀέρα καὶ πρὸς τὴν ἑκάστου διάνοιαν ἐπαχλύοντα πρῶτος Ἡρακλῆς θείῳ διήρθρωσε λόγῳ* cet. Ubi *κατὰ βάθη εἰσδεδυκυῖαν* debetur Wilamowitzio; verum tamen codicis B lectio *εἰς τὰ βάθη εἰσδεδυκυῖαν* melior est, ceterorum autem *κατὰ βαθείας δεδυκυῖαν* etiam elegantior. Quod tamen Wilamowitzius refinxit *κατὰ βάθη εἰσδεδυκυῖαν* vix graecum. Neque ullo iure delevit *πρὸς* ante *τὴν ἑκάστου*. Sed quid sibi velit quod paulo post legitur *διήρθρωσε*, neque editor neque socius Wilamowitzius dixerunt, quamquam verbum est manifesto corruptum. Emendandum *ΔΙΗΙΘΡΩΣΕ* i. e. *διῄθρωσε* (a *δίαιθρος*) serenavit, id quod maxime quadrat.

Eiusmodi sunt multa alia, quae cum corrupta sint sine ulla suspicione leguntur, velut pag. 40, 3 ubi corr. *τῆς ⟨δὲ⟩ δεξιᾶς — γονάτων ⟨δὲ⟩* Similiter p. 94, 23. p. 79, 28 suppl. *ἡσύχασαν ⟨ἂν⟩* 86, 8 corr. *οὐδέν φησι* 111, 7 corr. *τῇ εἰς ἑαυτὸν συνεπιστροφῇ* 330, 8 leg. *τὸν ὑποπίπτοντα* 397, 17 leg. *τῆς μάχης* pro *τῆς τύχης* vol. VI p. 137, 13 leg. *ἀπολέγειν* (pro *ἀπολήγειν*) *πρὸς τοὺς κινδύνους* 139, 4 scr. *φόνος* (pro *φόβος*) *ἀπειλούμενος* 181, 21 corr. *καὶ τοὺς πολεμίους ἐλάσας* (pro *ἐάσας*) cf. *π* 293 377, 17 satis est *δηλοῖεν τοῖς ἔνδον* 528, 12 leg. *περισκέπουσαν* pro *παρασκέπουσαν*, ut sexcenta alia omittam.

Neque monstra desunt velut *ἐμεσοβόλησε* pro *ἐμεσολάβησε* vol. V p. 95, 29. *γλυμμοὶ* p. 116, 24. *συνσπᾶσθαι* vol. VI p. 413, 16. *ψύχωσε* p. 427, 26. *σπονδαίου* (*σπονδείου*?) p. 556, 15.

Sed quantum *παραδιορθωμάτων* his ad Homerum Scholiis ut socius intulerit, satis ostendunt exempla haec. Ad Il. *B* 136 *αἱ δέ που ἡμέτεραι* quod est scholion supplevit ita: *ἀπαλλαττώμεθα οὖν ὡς ποθούμενοι· ἢ ὡς μηδὲν ἄξιον τῆς προσδοκίας εἰργασμένοι* ⟨*μένωμεν*⟩. Nihil opus; post *ἢ* nihil aliud excidit quam *μὴ* quod est supplendum.

B 296 temere correxit scilicet *ἀπράκτως καθημένοις* pro *ἀπράκτοις καθημένοις*. Sed cf. p. 68, 3 (*B* 134) *ἐγκαθημένων ἀπράκτων*. *E* 2 *ἑκάτερον θατέρου χωριζόμενον ἄπρακτον*. *B* 298 *ἄπρακτον ὑποστρέψαι*, ut sexcenta alia aliorum exempla omittam. Unde corrigendum videtur etiam paulo ante *B* 292 *ἐπανελθεῖν ἀπράκτους καὶ ὀφθῆναι διὰ τοῦ τοσούτου χρόνου τοῖς οἰκείοις ἐπονειδίστους*.

Γ 371 *συνεπάγει δὲ ἑαυτὸν ὅπως μὴ ἀγχονισθῇ*: ita recte codices praeter B, qui dat *αὐτὸν*. Wilamowitzius correxit *συνεπάγει δὲ αὐτόν, ὅπως ἀγχονισθῇ*. Mitto quod subiectum sine ulla causa idonea mutatur; sed quae erit quaeso loci sicut eum Wilamowitzius correxit sententia? Quid sibi vult *συνεπάγει*? attrahit Paridem Menelaus quocum (*συν-*) et quorsum? Ut Paris *ἀγχονισθῇ*? Vix est credendum. An Paris *συνεπῆγε τὸν κεστόν, ὅπως ἀγχονισθῇ*? Se non è vero, è ben trovato. Nihil est. Neque scholion neque Homeri textum emendator intellexit. Nam cum poeta ante dixisset *ἕλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς*, potuit aliquis interrogare cur Paris non resisteret sed attrahenti Menelao cederet; quod tamen ne quis interroget, ipse Homerus impedit statim observando: *ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν*. Scri-

bendum igitur: *συνεπῆγε δ' ἑαυτὸν ὅπως μὴ ἀγχονισθῇ*, sicut scholiasta scripsit.

Γ 441 *ἐσπείσατο τῷ πολεμίῳ* correxit emendator. At apud scholiastam recentiorem satis est *ἔσπεισεν τῷ πολεμίῳ*, quo ducit codicum scriptura *ἔσπευσεν*.

Ε 333 agitur de Bellona: '*'Ενυὼ δὲ παρὰ τὸ ἐναύειν —· τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἔνω ὅ ἐστι φονεύω· ἔνθεν καὶ αὐτοέντης· παρ' αὐτὸ* (ita Wilamowitzius pro *παρ' αὐτῆς*) *δὲ καὶ ὁ Ἐνυάλιος.*' Nollem factum. Scholiastam enim dicentem fecit *Ἐνυάλιος* vocem a verbo *ἔνω*, cum ab *Ἐνυώ* dicere vellet, derivari. Scribendum igitur *παρ' αὐτῆς δὲ* (i. e. *τῆς Ἐνυοῦς*), sicut scholiasta scripsit.

Θ 399 *οὐ γὰρ καλῶς εἰς τὸν πόλεμον σπευσούμεθα* scholion est ad vs. 399 *οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε*. Ubi Wilamowitzius correxit scilicet *οὐ γὰρ καλὸν εἰς πόλεμον σπευσόμεθα*. At apud prosae orationis scriptores, nedum scholiastam recentiorem, *καλὸν εἰς πόλεμον* nisi rarissime non dicitur, vix est graecum. Fefellit eum aut memoria aut lingua latina. Scribere debuit *εἰς καλὸν πόλεμον*; sed ne haec quidem verbis Homericis respondent; quod Homerus dixit *καλὰ* (i. e. *καλῶς*) haud recte redditur adiectivo *καλόν*. Omnia scholiastae verba, praeter *σπευσούμεθα* quod corruptum est, recte se habent. Corrigendum videtur *Σ[υνειΣ]πεσούμεθα* aut *συμπεσούμεθα*.

Π 458 *οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ] διδασκαλικὸν τὸ καὶ τὸν Δία φέρειν τὴν εἱμαρμένην*. Ubi *διδασκαλικόν*, cum *διδακτικὸν* oporteret, correxit Wilamowitzius; nam *διδακτὸν* praebent codices. Cf. *P* 95 ubi Bekker recte emendavit *διστακτικὸν* ex *διστακτόν*. Atque in codicibus utrum legendum sit non semper liquet.

Ο 389 (VI p. 131, 29) imperite supplevit, cum oporteret *πεντηκόντεροί τε μόνον οὐκ ἂν ἦσ<ΑΝ, οὐδ> ἌΝ ναυσὶ φορτηγοῖς* cet. Nam codices dant *πεντηκ. μόνον οὐκ ἂν ἦσαν ναυσὶ φορτ.*

Ψ 291 (p. 418, 20) ut verba εἶχον (sc. οἱ παλαιοὶ ἥρωες) τὰ σώματα εὐφορώτερα vix intellegerentur, effecit Wilamowitzi correctio εὐφορώτερα pro διαφορώτερα, quod tamen, quoniam iisdem in scholiis p. 480, 23 legitur (διάφορα ἦν τὰ πάλαι σώματα), tutum ab omni corruptione debuit esse.

Ib. 764 (p. 438, 32) corr. ἄημα (ἄδημα codd. ἆσθμα Wilamow.).

Ib. 854 (p. 443, 4) corr. διχῇ, non διχῶς ut Wilam. nam codices praebent δίκη.

B 334 (p. 499, 21) σμερδαλέον ἐκ τοῦ σμῶ τὸ ἔρδω καὶ τοῦ λίαν i. e. ex σμῶ ἔρδω λίαν efficit σμερδαλέον scholiasta. Quis non videt ne admonitus quidem τὸ in τοῦ mutandum esse, ut omnia plana sint? Sed Wilamowitzius tamen locum luce clariorem cum καὶ pro τὸ scripsisset prorsus obscuravit. Cur enim articulus ad ἔρδω deest aut cur ante λίαν abundat?

Δ 5 (p. 504, 29) corrigendum videtur: εὐοικονομήτως ἄπεστιν (sc. Γανυμήδης) τοῦ συνεδρίου, ἵνα μηδὲν ἐναντίον γένηται <καὶ> διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν χάριν μόνον δόξῃ οἰκτίζεσθαι. Wilamowitzio suadente socius scripsit ita: γένηται, <εἰ> διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν χάριν μόνον δόξειεν (δόξῃ aut δείξῃ codd.) οἰκτίζεσθαι.

E 901 (p. 515, 18) ὥσπερ ὁ ὀπὸς βαλλόμενος εἰς τὸ γάλα ὑγρὸν ὂν ταράσσει. Non scholiasta sed eius emendator Wilamowitzius haec scripsit quae et loci sententiae repugnent et menti sanae. Quid faciat ὀπός ipse Homerus dixit: ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν ὑγρὸν ἐόν. Similia dixit scholiasta: ὁ ὀπὸς βαλλόμενος εἰς τὸ γάλα ὑγρὸν ὂν πάσσει (i. e. πήσσει = πήγνυσι). Sed Wilamowitzius tamen suo Marte restituit ταράσσει, quod, quamvis turbas pariat, bona fide recepit socius.

P. 515, 4 scholiastam faciunt et editor et socius haec scribentem: δεξιτερῆς ἕλε χειρὸς] εἰς πλάτος ὡμίλει

Ineptissime. Revocanda sunt proxima verba et corr. *ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε] εἰς πλάτος ὁμιλεῖ.* In tanta graeci sermonis inscitia nihil est quod mireris.

Male correxit idem Wilamowitzius etiam p. 10, 12. 215, 5. 251, 22. 437, 31. 439, 21. vol. VI p. 12, 32. 44, 28 (cf. p. 295, 23). 125, 1. 183, 6. 227, 3. 12. 237, 1. 255, 31. 410, 5. 426, 9. 430, 29. Unum exemplum expromo p. 237, 1 ubi correxit *ὅτι ἐπὶ δυοῖν* (pro *δύο*) *τὸ 'τοῖσι'*, male. cf. p. 264, 19 *ταῦτα δὲ ἐπὶ δύο ἔταξε* p. 442, 13 *γελοῖον γὰρ τὸ 'πάντων' ἐπὶ δύο* 310, 10 *δύο ἀνίσοις* 331, 33 *δύο μεγίστων ἀγγείων* 436, 16 *δύο μόνοις.*

Sed dixerit tamen quispiam opus Wilamowitzi aeternum, *μνῆμα ἐς ἀεί*, cui conficiendo maxime operam dederit, Herculis Euripideae editionem esse. Hoc igitur verum eius *ἔργον* esse, cetera *πάρεργα.* Quod tamen ego prorsus nego; nam si Herculis mythum exceperis, in quo eum multa recte et excogitasse et dixisse libenter confiteor, perpauca quod ad fabulae recensionem attinet recte emendavit, plura depravavit. Pauca exempla potissimumque ea quae graeci sermonis imperitiam probent satis est attulisse; nam plura hic locus non admittit.

Pag. 80 (Vol. II ad vs. 143 sq.) scripsit haec: 'Lykos will sagen *ἐρωτῶ ὑμᾶς, μέχρι πόσου διατρίβειν βούλεσθε ζῶντες, ἐπειδὴ σωτηρίαν οὐδεμίαν ἔχετε τοῦ Ἡρακλέους τεθνεῶτος. θαυμάζω δὲ καὶ τὸ ἄκαιρον πένθος ὑμῶν, οὐδὲν γὰρ εἴργασται τῷ Ἡρακλεῖ ἐφ' ᾧ τις τοῖς παισὶν αὐτοῦ φείσεται.*' Quibus verbis, graecis sane, exponi voluit fundamentum sententiae versuum Euripidis horum *ἐρωτῶ — τίν' ἐς χρόνον ζητεῖτε μηκῦναι βίον; τίν' ἐλπίδ' ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε μὴ θανεῖν; ἢ τὸν παρ' Ἅιδῃ πατέρα τῶνδε κείμενον πιστεύεθ' ἥξειν; ὡς ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἴρεσθ' — — — τί δὴ τὸ σεμνὸν σῷ κατείργασται πόσει — — —;*

τῶνδ' ἄρ' εἵνεκα τοὺς Ἡρακλείους παῖδας οὐ θνήσκειν χρεών;

Ubi multa sunt adnotanda, ac primum quidem *διατρίβειν ζῶντες* quae satis obscura sunt II) *ἄκαιρον πένθος*, cum poeta dicat *ὑπὲρ ἀξίαν πένθος* III) *ἐφ' ᾧ* cuius loco potius dicendum erat *ἀνθ' οὗ* aut *οὗ ἕνεκα* IV) *τοῖς παισὶν* (!!!) *φείσεται* quae inaudita et *ἅπαξ εἰρημένα* ab homine soloeco sunt. Cur non germanico aut quidem latine scripsit? Obiter monendum est vs. 154 errorem tralaticium *βραχίονός φησ'* pro *βραχίονος φήσ'* a Wilamowitzio repetitum esse.

Pag. 107 ad vs. 290 ubi adiectiva *ἀμαρτύρητος, ἀφόβητος χρυσοκόλλητος καλλιπύργωτος* sim. a poetis tragicis formata esse contendit, cum verbum *ἀμαρτυρεῖν, ἀφοβεῖν* sim. non exstent. Sed dum *μαρτυρεῖν, φοβεῖν, κολλᾶν* sim. exstant, ex iis derivari possunt *μαρτυρητὸς φοβητὸς κολλητός* et per hanc viam *ἀμαρτύρητος* cett. Etiam quod de poetis tragicis contendit falsum est. Ita est res.

In eadem pag. extrema verbo neograeco *κάμνειν* significari vult non *ποιεῖν* sed *πράττειν* aut *ποιεῖσθαι*; quae falsa sunt.

P. 155 ad vs. 554 *ἐξελείπετε* imperfectum explicari posse contendit per periphrasin hanc: '*ἐκλελοιπότες νῦν εἰσίν, ἅπαξ τότ' ἐκλιπόντες, τὸ δὲ ἐκλείπειν ποτὲ θαυμάζει*. Quae verba quid sibi velint nemo facile dixerit. *Εὖ νὴ τὸν Ἀπόλλω, ὅ τι δὲ λέγεις οὐ μανθάνω.*

P. 168 ad vs. 631 *ἄξω λαβών γε* adscripsit *ἐπειδὴ οὐκ* (!!) *μεθίεσθε*.

P. 219 ad vs. 883 *Γοργὼν μαρμαρωπός* explicatur per *ἀπολιθῶσα* quod non exstat.

P. 229 ad vs. 950 scripsit *οἱ δὲ οἰκέται ἀμφίβολόν τι ἔπαθον· ἅμα γὰρ καὶ ἐγέλων καὶ ἐφοβοῦντο.* Ubi valde dubito num quis locutionem *ἀμφίβολόν τι ἔπαθον* idem valere ac *διπλοῦν τι ἔπαθον* intellegat.

Quod vs. 1161 correxit *προσβαλῶν* pro *προσλαβών*, ut *αἰσχύνομαι — προσβαλῶν* esset, prorsus ineptum est; constructio vero inaudita.

P. 260 ad vs. 1221 scripsit: *χρὴ τὴν ἐμὴν προθυμίαν εἰς τὴν πρὸς σοῦ ποτε πρὸς ἡμᾶς γεγενημένην ἀναφέρειν* quae quis non videt graeca non esse?

P. 263 ad vs. 1233 adnotavit: *ταλαίπωρε, θνητέ, ὧν οὐδὲν διζυρώτερον ἄλλο*, quae non uno nomine vitiosa sunt. Cur comma post *ταλαίπωρε*? cur *ὧν* plur. et quo refertur? cur ionicum *διζυρώτερον*? Si haec *ζήλῳ ὁμηρικῷ* ita scripsisset, ipsius poetae versus repetendus erat: *οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν διζυρώτερον ἀνδρός*; si autem verba Homerica in suum usum convertere voluisset, *διζῡρότερον* quidem scribere debuit.

Vol. I p. 139 idem scripsit *Νεμεονίκων*, ex dativo scilicet *νεμεονίκοις* quem in adnotatione proxima dicentem librarium fecit sine ulla suspicione. Erratum typographicum!

Sed infinitae exemplorum copiae finis imponendus est. Fortasse *ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις*.

Pag. XXIII add. *Γλυκώνειος Διώνειος Ἡροφίλειος Θεοδώρειος Παχήτειος Φειδώνειος*.

HOC VOLUMINE CONTINENTUR

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΤΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ

ΤΑ ΗΘΙΚΑ

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΑ Θ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Τό

'μισέω μνάμονα συμπόταν'

ὦ Σόσσιε Σενεκίων, ἔνιοι πρὸς τοὺς ἐπιστάθμους εἰρῆσθαι λέγουσι, φορτικοὺς ἐπιεικῶς καὶ ἀναγώγους ἐν τῷ πίνειν ὄντας· οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ Δωριεῖς ὡς ἔοικε τὸν ἐπίσταθμον 'μνάμονα' προσηγόρευον. ἔνιοι D δὲ τὴν παροιμίαν οἴονται τοῖς παρὰ πότον λεγομένοις καὶ πραττομένοις ἀμνηστίαν ἐπάγειν· διὸ τήν τε λήθην οἱ πάτριοι λόγοι καὶ τὸν νάρθηκα τῷ θεῷ συγκαθιεροῦσιν, ὡς ἢ μηδενὸς δέον μνημονεύειν τῶν ἐν οἴνῳ πλημμεληθέντων ἢ παντελῶς ἐλαφρᾶς καὶ παιδικῆς νουθεσίας δεομένων. ἐπεὶ δὲ καὶ σοὶ δοκεῖ τῶν μὲν ἀτόπων ἡ λήθη τῷ ὄντι σοφὴ κατ' Εὐριπίδην εἶναι· τὸ δ' ὅλως ἀμνημονεῖν τῶν ἐν οἴνῳ μὴ μόνον τῷ φιλοποιῷ λεγομένῳ μάχεσθαι τῆς τραπέζης, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς ἐλλογιμωτάτους ἀντιμαρτυροῦντας ἔχειν, Πλάτωνα καὶ Ξενοφῶντα καὶ Ἀριστοτέλην καὶ Σπεύσιππον, Ἐπί-

6 Bergk. 3 p. 734   18 *Εὐριπίδην*] cf. Plut. Fragm. 22, 4 et Eur. Or. 213   22 *Ἐπίκουρον*] cf. Usener. p. 115

E κουρόν τε καὶ Πρύτανιν καὶ Ἱερώνυμον καὶ Δίωνα τὸν ἐξ Ἀκαδημείας, ὡς ἄξιόν τινος σπουδῆς πεποιημένους ἔργον ἀναγράψασθαι λόγους παρὰ πότον γενομένους· ᾠήθης τε δεῖν ἡμᾶς τῶν σποράδην πολλάκις ἔν τε Ῥώμῃ μεθ' ὑμῶν καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τῇ Ἑλλάδι, παρούσης ἅμα τραπέζης καὶ κύλικος, φιλολογηθέντων συναγαγεῖν τἀπιτήδεια· πρὸς τοῦτο γενόμενος τρία μὲν ἤδη σοι πέπομφα τῶν βιβλίων, ἑκάστου δέκα προβλήματα περιέχοντος· πέμψω δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ταχέως, ἂν ταῦτα δόξῃ μὴ παντελῶς ἄμουσα μηδ' ἀπροσδιόνυσ' εἶναι.

2 Ἀκαδημείας* hic et infra: ἀκαδημίας 5 ἔν τε Ῥώμῃ M: ἐν ἑτέρῳ μὴ 7 τἀπιτήδεια*: τὰ ἐπιτήδεια

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α.

Εἰ δεῖ φιλοσοφεῖν παρὰ πότον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΟΣΣΙΟΣ ΣΕΝΕΚΙΩΝ, ΑΡΙΣΤΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΚΡΑΤΩΝ, ΑΛΛΟΙ.

1. *Πρῶτον* δὲ πάντων τέτακται τὸ περὶ τοῦ F
φιλοσοφεῖν παρὰ πότον. μέμνησαι γὰρ ὅτι, ζητή-
σεως Ἀθήνησι μετὰ δεῖπνον γενομένης εἰ χρηστέον
ἐν οἴνῳ φιλοσόφοις λόγοις καὶ τί μέτρον ἔστι χρω-
μένοις, Ἀρίστων παρών 'εἰσὶ γάρ' ἔφησε 'πρὸς τῶν
θεῶν οἱ φιλοσόφοις χώραν ἐπ' οἴνῳ μὴ διδόντες;'
ἐγὼ δ' εἶπον 'ἀλλ' οὐ γάρ εἰσίν, ὦ ἑταῖρ', οἳ καὶ
πάνυ γε σεμνῶς κατειρωνευόμενοι λέγουσι μὴ δεῖν
ὥσπερ οἰκοδέσποιναν ἐν οἴνῳ φθέγγεσθαι φιλοσο- 613
φίαν· καὶ τοὺς *Πέρσας* ὀρθῶς φασι μὴ ταῖς γαμε-
ταῖς ἀλλὰ ταῖς παλλακίσι συμμεθύσκεσθαι καὶ
συνορχεῖσθαι; ταὐτὸ δὴ καὶ ἡμᾶς ἀξιοῦσι ποιεῖν
εἰς τὰ συμπόσια τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ὑποκριτικὴν
ἐπεισάγοντας φιλοσοφίαν δὲ μὴ κινοῦντας, ὡς οὔτε
συμπαίζειν ἐκείνην ἐπιτήδειον οὖσαν οὔθ' ἡμᾶς
τηνικαῦτα σπουδαστικῶς ἔχοντας· οὐδὲ γὰρ Ἰσο-
κράτη τὸν σοφιστὴν ὑπομεῖναι δεομένων εἰπεῖν τι

3 ΠΡΟΣΩΠΑ — — ΑΛΛΟΙ] om. mei hic et infra 11 *χῶρον* mei ib. *ἐν οἴνῳ*? 12 *οἳ*] om. mei 15 *Πέρσας*] *Πάρθους* Macrobius 7, 1, 3

παρ' οἶνον ἀλλ' ἢ τοσοῦτον 'ἐν οἷς μὲν ἐγὼ δεινός, οὐχ ὁ νῦν καιρός· ἐν οἷς δ' ὁ νῦν καιρός, οὐκ ἐγὼ δεινός."

2. Καὶ ὁ Κράτων ἀνακραγὼν 'εὖ γ'' εἶπε 'νὴ τὸν Διόνυσον ἐξώμνυτο τὸν λόγον, εἰ τοιαύτας
B ἔμελλε περαίνειν περιόδους, αἷς ἔμελλε Χαρίτων ἀνάστατον γενήσεσθαι συμπόσιον. οὐχ ὅμοιον δ' οἶμαι ῥητορικὸν ἐξαιρεῖν συμποσίου λόγον καὶ φιλόσοφον· ἀλλ' ἕτερόν ἐστι τὸ φιλοσοφίας, ἣν τέχνην περὶ βίον οὖσαν οὔτε τινὸς παιδιᾶς οὔτε τινὸς ἡδονῆς διαγωγὴν ἐχούσης ἀποστατεῖν εἰκὸς ἀλλὰ πᾶσι παρεῖναι τὸ μέτρον καὶ τὸν καιρὸν ἐπιφέρουσαν· ἢ μηδὲ σωφροσύνην μηδὲ δικαιοσύνην οἰώμεθα δεῖν εἰς τοὺς πότους δέχεσθαι, κατειρωνευόμενοι τὸ σεμνὸν αὐτῶν. εἰ μὲν οὖν, ὥσπερ οἱ τὸν Ὀρέστην ἑστιῶντες, ἐν θεσμοθετείῳ σιωπῇ τρώγειν καὶ πίνειν ἐμέλλομεν, ἦν τι τοῦτο τῆς ἀμαθίας οὐκ ἀτυχὲς
C παραμύθιον· εἰ δὲ πάντων μὲν ὁ Διόνυσος Λύσιός ἐστι καὶ Λυαῖος, μάλιστα δὲ τῆς γλώττης ἀφαιρεῖται τὰ χαλινὰ καὶ πλείστην ἐλευθερίαν τῇ φωνῇ δίδωσιν, ἀβέλτερον οἶμαι καὶ ἀνόητον ἐν λόγοις πλεονάζοντα καιρὸν ἀποστερεῖν τῶν ἀρίστων λόγων, καὶ ζητεῖν μὲν ἐν ταῖς διατριβαῖς περὶ συμποτικῶν καθηκόντων καὶ τίς ἀρετὴ συμπότου καὶ πῶς οἴνῳ χρηστέον, ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν συμποσίων ἀναιρεῖν

1. 2 ἐν οἷς] οἷς Cobetus 7 τὸ συμπόσιον? 8 ἐξαιρεῖν Emperius: ἐξαίρειν 9 ἐστί τι τὸ τῆς φιλοσοφίας R 12 ἐπιφαίνουσαν Doehnerus 16 θεσμοθετείῳ Turnebus: θεσμοθετίῳ 17 ἀτυχὲς X: εὐτυχὲς 19 Λυαῖος R: λύδιος 21 emendavit S: πλεονάζον τὸ ἄκαιρον

φιλοσοφίαν ὡς ἔργῳ βεβαιοῦν ἃ διδάσκει λόγῳ μὴ δυναμένην.'

3. Σοῦ δ' εἰπόντος οὐκ ἄξιον εἶναι Κράτωνι περὶ τούτων ἀντιλέγειν, ὅρον δέ τινα καὶ χαρακτῆρα τῶν παρὰ πότον φιλοσοφουμένων ζητεῖν ἐκφεύγοντα τοῦτο δὴ τὸ παιζόμενον οὐκ ἀηδῶς πρὸς τοὺς ἐρί- D ζοντας καὶ σοφιστιῶντας

'νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα,'

καὶ παρακαλοῦντος ἡμᾶς ἐπὶ τὸν λόγον· ἔφην ἐγὼ πρῶτον ὅτι μοι δοκεῖ σκεπτέον εἶναι τὸ τῶν παρόντων· 'ἂν μὲν γὰρ πλείονας ἔχῃ φιλολόγους τὸ συμπόσιον, ὡς τὸ Ἀγάθωνος Σωκράτας Φαίδρους Παυσανίας Ἐρυξιμάχους, καὶ τὸ Καλλίου Χαρμίδας Ἀντισθένας Ἑρμογένας, ἑτέρους τούτοις παραπλησίους, ἀφήσομεν αὐτοὺς μύθῳ φιλοσοφεῖν, οὐχ ἧττον ταῖς Μούσαις τὸν Διόνυσον ἢ ταῖς Νύμφαις κεραννύντας· ἐκεῖναι μὲν γὰρ αὐτὸν τοῖς σώμασιν ἵλεων καὶ πρᾶον, αὗται δὲ ταῖς ψυχαῖς μειλίχιον ὄντως καὶ χαριδώτην ἐπεισάγουσι. καὶ γὰρ ἂν ὀλί- E γοι τινὲς ἰδιῶται παρῶσιν, ὥσπερ ἄφωνα γράμματα φωνηέντων ἐν μέσῳ πολλῶν τῶν πεπαιδευμένων ἐμπεριλαμβανόμενοι, φθογγῆς τινος οὐ παντελῶς ἀνάρθρου καὶ συνέσεως κοινωνήσουσιν. ἂν δὲ πλῆθος ᾖ τοιούτων ἀνθρώπων, οἳ παντὸς μὲν ὀρνέου παντὸς δὲ νεύρου καὶ ξύλου μᾶλλον ἢ φιλοσόφου

5 malim ἐκφεύγοντας   8 Hom. B 381   15 μύθῳ φιλοσοφεῖν] contrarium est ἀπ' εὐθείας φιλοσοφεῖν (p. 614c). W iudice μύθῳ incongruum est   17 corr. Turnebus: κεραννύντες   18 ἵλεων*: ἵλεῳ   19 χαριδώτην Lobeckius: χαριδότην

φωνὴν ὑπομένουσι, τὸ τοῦ Πεισιστράτου χρήσιμον· ἐκεῖνος γὰρ ἐν διαφορᾷ τινι πρὸς τοὺς υἱοὺς γενόμενος, ὡς ᾔσθετο τοὺς ἐχθροὺς χαίροντας, ἐκκλησίαν
F *συναγαγὼν ἔφη βούλεσθαι μὲν αὐτὸς πεῖσαι τοὺς παῖδας, ἐπεὶ δὲ δυσκόλως ἔχουσιν, αὐτὸς ἐκείνοις πείσεσθαι καὶ ἀκολουθήσειν. οὕτω δὴ καὶ φιλόσοφος ἀνὴρ ἐν συμπόταις μὴ δεχομένοις τοὺς λόγους αὐτοῦ μεταθέμενος ἕψεται καὶ ἀγαπήσει τὴν ἐκείνων διατριβήν, ἐφ' ὅσον μὴ ἐκβαίνει τὸ εὔσχημον· εἰδὼς ὅτι ῥητορεύουσι μὲν ἄνθρωποι διὰ λόγου, φιλοσοφοῦσι δὲ καὶ σιωπῶντες καὶ παίζοντες καὶ νὴ Δία σκωπτόμενοι καὶ σκώπτοντες. 'οὐ γὰρ*
614 *μόνον ἀδικίας ἐσχάτης ἐστίν' ὥς φησι Πλάτων 'μὴ ὄντα δίκαιον εἶναι δοκεῖν', ἀλλὰ καὶ συνέσεως ἄκρας φιλοσοφοῦντα μὴ δοκεῖν φιλοσοφεῖν καὶ παίζοντα διαπράττεσθαι τὰ τῶν σπουδαζόντων. ὡς γὰρ αἱ παρ' Εὐριπίδῃ μαινάδες ἄνοπλοι καὶ ἀσίδηροι τοῖς θυρσαρίοις παίουσαι τοὺς ἐπιτιθεμένους τραυματίζουσιν, οὕτω τῶν ἀληθινῶν φιλοσόφων καὶ τὰ σκώμματα καὶ οἱ γέλωτες τοὺς μὴ παντελῶς ἀτρώτους κινοῦσιν ἁμωσγέπως καὶ συνεπιστρέφουσιν.'*

4. *Οἶμαι δὲ διηγήσεων εἶναί τι συμποτικὸν γένος, ὧν τὰς μὲν ἱστορία δίδωσι, τὰς δ' ἐκ τῶν*
B *ἀνὰ χεῖρα πραγμάτων λαβεῖν ἔστι, πολλὰ μὲν εἰς φιλοσοφίαν παραδείγματα πολλὰ δ' εἰς εὐσέβειαν ἐχούσας, ἀνδρικῶν τε πράξεων καὶ μεγαλοθύμων ἐνίας δὲ χρηστῶν καὶ φιλανθρώπων ζῆλον ἐπαγού-*

5 *αὐτὸς* Cobetus: *αὐτὸν* 13 *Πλάτων*] Rep. p. 361 a 17 *Εὐριπίδῃ*] Bacch. 736 malim *ἄοπλοι* 22 *δὲ*] *δὲ καὶ* Ii

σας· αἷς ἥν τις ἀνυπόπτως χρώμενος διαπαιδαγωγῇ τοὺς πίνοντας, οὐ τὰ ἐλάχιστα τῶν κακῶν ἀφαιρήσει τῆς μέθης. οἱ μὲν οὖν τὰ βούγλωσσα καταμιγνύντες εἰς τὸν οἶνον καὶ τοῖς ἀποβρέγμασι τῶν περιστερεώνων καὶ ἀδιάντων τὰ ἐδάφη ῥαίνοντες, ὡς τούτων τινὰ τοῖς ἑστιωμένοις εὐθυμίαν καὶ φιλοφροσύνην ἐνδιδόντων, ἀπομιμούμενοι τὴν Ὁμηρικὴν Ἑλένην ὑποφαρμάττουσαν τὸν ἄκρατον, οὐ συνορῶσιν ὅτι κἀκεῖνος ὁ μῦθος ἐκπεριελθὼν ἀπ' Αἰγύπτου μακρὰν C ὁδὸν εἰς λόγους ἐπιεικεῖς καὶ πρέποντας ἐτελεύτησεν· ἡ γὰρ Ἑλένη πίνουσιν αὐτοῖς διηγεῖται περὶ τοῦ Ὀδυσσέως

'οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνήρ,
αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας·'

τοῦτο γὰρ ἦν ὡς ἔοικε τὸ νηπενθὲς φάρμακον καὶ ἀνώδυνον, λόγος ἔχων καιρὸν ἁρμόζοντα τοῖς ὑποκειμένοις πάθεσι καὶ πράγμασιν. οἱ δὲ χαρίεντες, κἂν ἀπ' εὐθείας φιλοσοφῶσι, τηνικαῦτα διὰ τοῦ πιθανοῦ μᾶλλον ἢ βιαστικοῦ τῶν ἀποδείξεων ἄγουσι τὸν λόγον. ὁρᾷς γὰρ ὅτι καὶ Πλάτων ἐν τῷ Συμποσίῳ περὶ τέλους διαλεγόμενος καὶ τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ καὶ ὅλως θεολογῶν οὐκ ἐντείνει τὴν ἀπό- D δειξιν οὐδ' ὑποκονίεται, τὴν λαβὴν ὥσπερ εἴωθεν εὔτονον ποιῶν καὶ ἄφυκτον, ἀλλ' ὑγροτέροις λήμμασι καὶ παραδείγμασι καὶ μυθολογίαις προσάγεται τοὺς ἄνδρας.'

4 περιστερεώνων Iunius: ἀριστερέων 7 Ὁμηρικὴν] δ 220 9 κἀκείνοις R 13 Hom. δ 271. 273 τόδ' Turnebus

5. Εἶναι δὲ δεῖ καὶ αὐτὰς τὰς ζητήσεις ὑγροτέρας καὶ γνώριμα τὰ προβλήματα καὶ τὰς πεύσεις ἐπιεικεῖς καὶ μὴ γλίσχρας, ἵνα μὴ πνίγωσι τοὺς ἀνοητοτέρους μηδ' ἀποτρέπωσιν. ὥσπερ γὰρ τὰ σώματα πινόντων δι' ὀρχήσεως καὶ χορείας νενόμισται σαλεύειν, ἂν δ' ὁπλομαχεῖν ἀναστάντας ἢ δισκεύειν ἀναγκάζωμεν αὐτούς, οὐ μόνον ἀτερπὲς ἀλλὰ καὶ βλαβερὸν ἔσται τὸ συμπόσιον· οὕτω τὰς ψυχὰς αἱ μὲν ἐλαφραὶ ζητήσεις ἐμμελῶς καὶ ὠφελί-
E μως κινοῦσιν, 'ἐριδαντέων δὲ' κατὰ Δημόκριτον 'καὶ ἱμαντελικτέων' λόγους ἀφετέον, οἳ αὐτούς τε κατατείνουσιν ἐν πράγμασι γλίσχροις καὶ δυσθεωρήτοις τούς τε παρατυγχάνοντας ἀνιῶσι· δεῖ γὰρ ὡς τὸν οἶνον κοινὸν εἶναι καὶ τὸν λόγον, οὗ πάντες μεθέξουσιν. οἱ δὲ τοιαῦτα προβλήματα καθιέντες οὐδὲν ἂν τῆς Αἰσωπείου γεράνου καὶ ἀλώπεκος ἐπιεικέστεροι πρὸς κοινωνίαν φανεῖεν· ὧν ἡ μὲν
F ἔτνος τι λιπαρὸν κατὰ λίθου πλατείας καταχεαμένη τὴν γέρανον ἐδέξατο οὐκ εὐωχουμένην, ἀλλὰ γελοῖα πάσχουσαν· ἐξέφευγε γὰρ ὑγρότητι τὸ ἔτνος τὴν λεπτότητα τοῦ στόματος αὐτῆς. ἐν μέρει τοίνυν ἡ γέρανος αὐτῇ καταγγείλασα δεῖπνον ἐν λαγυνίδι προύθηκε λεπτὸν ἐχούσῃ καὶ μακρὸν τράχηλον, ὥστ' αὐτὴ μὲν καθιέναι τὸ στόμα ῥᾳδίως καὶ ἀπολαύειν,

2 πείσεις Madvigius 5 σώματα M: συμπόσια τῶν πινόντων R 7 ἀναγκάζομεν mei 10 ἐριδανταίων — ἱμαντελικταίων mei. cf. Symb. meas in Strab. p. 8 Δημόκριτον] Mullach. 1 p. 349 18 Anonymus: καταχεαμένην 19 τὴν γέρανον ἐδέξατ' οὐκ εὐωχουμένην supplevi γελοῖα Vulcobius: γέλωτα Malim γέλωτος ἄξια cf. p. 814a 24 *: αὐτὴν

τὴν δ' ἀλώπεκα μὴ δυναμένην κομίζεσθαι συμβολὰς πρεπούσας. οὕτω τοίνυν, ὅταν οἱ φιλόσοφοι παρὰ πότον εἰς λεπτὰ καὶ διαλεκτικὰ προβλήματα καταδύντες ἐνοχλῶσι τοῖς πολλοῖς ἕπεσθαι μὴ δυναμένοις, ἐκεῖνοι δὲ πάλιν ἐπ' ᾠδάς τινας καὶ 615 διηγήματα φλυαρώδη καὶ λόγους βαναύσους καὶ ἀγοραίους ἐμβάλλωσιν ἑαυτούς, οἴχεται τῆς συμποτικῆς κοινωνίας τὸ τέλος καὶ καθύβρισται ὁ Διόνυσος. ὥσπερ οὖν, Φρυνίχου καὶ Αἰσχύλου τὴν τραγῳδίαν εἰς μύθους καὶ πάθη προαγόντων, ἐλέχθη τό 'τί ταῦτα πρὸς τὸν Διόνυσον;' οὕτως ἔμοιγε πολλάκις εἰπεῖν παρέστη πρὸς τοὺς ἕλκοντας εἰς τὰ συμπόσια τὸν κυριεύοντα 'ὦ ἄνθρωπε, τί ταῦτα πρὸς τὸν Διόνυσον;' ᾄδειν μὲν γὰρ ἴσως τὰ καλούμενα σκολιά, κρατῆρος ἐν μέσῳ προκειμένου καὶ στεφάνων διανεμομένων, οὓς ὁ θεὸς ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐπιτίθησιν, οὐ καλὸν δ' οὐδὲ συμποτικόν. ἐπεί τοι καὶ B τὰ σκολιά φασιν οὐ γένος ᾀσμάτων εἶναι πεποιημένων ἀσαφῶς, ἀλλ' ὅτι πρῶτον μὲν ᾖδον ᾠδὴν τοῦ θεοῦ κοινῶς ἅπαντες μιᾷ φωνῇ παιανίζοντες, δεύτερον δ' ἐφεξῆς ἑκάστῳ μυρσίνης παραδιδομένης, ἣν αἴσακον οἶμαι διὰ τὸ ᾄδειν τὸν δεξάμενον ἐκάλουν· ἐπὶ δὲ τούτῳ λύρας περιφερομένης, ὁ μὲν πεπαιδευμένος ἐλάμβανε καὶ ᾖδεν ἁρμοζόμενος, τῶν

5 ἐπ' ᾠδὰς Turnebus: ἐπωδὰς 7 *: ἐμβάλλωσιν ib. Turnebus: ἑαυτοῖς 11 cf. Leutsch. 1 p. 137. 2 p. 218 13 τὸν κυρέττοντα X 14 ἴσως] ἔθος W. Sed cod. Vd (= Vindobonensis) m. s. in marg. adscripsit ex regione verbi ἐπιτίθησιν haec: εὔλογον· λόγοις δὲ γλίσχροις παρὰ πότον κεχρῆσθαι, probabiliter 20 Turnebus: δευτέραν

δ' ἀμούσων οὐ προσιεμένων, σκολιὸν ὠνομάσθη τὸ μὴ κοινὸν αὐτοῦ μηδὲ ῥᾴδιον. ἄλλοι δέ φασι τὴν
C μυρσίνην οὐ καθεξῆς βαδίζειν, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον ἀπὸ κλίνης ἐπὶ κλίνην διαφέρεσθαι· τὸν γὰρ πρῶτον ᾄσαντα τῷ πρώτῳ τῆς δευτέρας κλίνης ἀποστέλλειν, ἐκεῖνον δὲ τῷ πρώτῳ τῆς τρίτης, εἶτα τὸν δεύτερον ὁμοίως τῷ δευτέρῳ, καὶ τὸ ποικίλον καὶ πολυκαμπὲς ὡς ἔοικε τῆς περιόδου σκολιὸν ὠνομάσθη.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β.

Πότερον αὐτὸν δεῖ κατακλίνειν τοὺς ἑστιωμένους τὸν ὑποδεχόμενον ἢ ἐπ' αὐτοῖς ἐκείνοις ποιεῖσθαι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΤΙΜΩΝ, ΞΕΝΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Τίμων ὁ ἀδελφὸς ἑστιῶν πλείονας ἕκαστον
D ἐκέλευε τῶν εἰσιόντων ὅποι βούλεται παρεμβάλλειν καὶ κατακλίνεσθαι, διὰ τὸ καὶ ξένους καὶ πολίτας καὶ συνήθεις καὶ οἰκείους καὶ ὅλως παντοδαποὺς τοὺς κεκλημένους εἶναι. πολλῶν οὖν ἤδη παρόντων, ξένος τις ὥσπερ εὐπάρυφος ἐκ κωμῳδίας ἐσθῆτί τε περιττῇ καὶ ἀκολουθίᾳ παίδων ὑποσολοικότερος, ἧκεν ἄχρι τῶν θυρῶν τοῦ ἀνδρῶνος, καὶ κύκλῳ ταῖς ὄψεσιν ἐπελθὼν τοὺς κατακειμένους οὐκ ἠθέλησεν εἰσελθεῖν ἀλλ' ᾤχετ' ἀπιών· καὶ πολλῶν

4 ἀπὸ Turnebus: ἐπὶ 18 ἀσυνήθεις R

μεταθεόντων, οὐκ ἔφη τὸν ἄξιον ἑαυτοῦ τόπον ὁρᾶν λειπόμενον. ἐκεῖνον μὲν οὖν πολλῷ γέλωτι E

'χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων'

ἐκέλευον οἱ κατακείμενοι· καὶ γὰρ ἦσαν πολλοὶ μετρίως ὑποπεπωκότες.

2. Ἐπεὶ δὲ τὰ περὶ τὸ δεῖπνον τέλος εἶχεν, ὁ πατὴρ ἐμὲ πορρωτέρω κατακείμενον προσειπὼν 'Τίμων' ἔφη 'κἀγὼ κριτήν σε πεποιήμεθα διαφερόμενοι· πάλαι γὰρ ἀκούει κακῶς ὑπ' ἐμοῦ διὰ τὸν ξένον· εἰ γὰρ διετάττετο ἀπ' ἀρχῆς, ὥσπερ ἐκέλευον ἐγώ, τὰς κλίσεις, οὐκ ἂν εὐθύνας ὑπείχομεν ἀταξίας ἀνδρὶ δεινῷ

'κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.'

καὶ γὰρ δὴ Παῦλον Αἰμίλιον στρατηγὸν λέγουσιν, F
ὅτε Περσέα καταπολεμήσας ἐν Μακεδονίᾳ πότους συνεκρότει, κόσμῳ τε θαυμαστῷ περὶ πάντα καὶ τῇ λοιπῇ τάξει χρώμενον, εἰπεῖν ὅτι ταὐτοῦ ἀνδρός ἐστι καὶ φάλαγγα συστῆσαι φοβερωτάτην καὶ συμπόσιον ἥδιστον· ἀμφότερα γὰρ εὐταξίας εἶναι. καὶ τοὺς ἀρίστους καὶ τοὺς βασιλικωτάτους ὁ ποιητὴς εἴωθε 'κοσμήτορας λαῶν' προσαγορεύειν. καὶ τὸν μέγαν θεὸν ὑμεῖς πού φατε τὴν ἀκοσμίαν εὐταξίᾳ μεταβαλεῖν εἰς κόσμον, οὔτ' ἀφελόντα τῶν ὄντων οὐδὲν 616
οὔτε προσθέντα, τῷ δ' ἕκαστον ἐπὶ τὴν προσήκουσαν χώραν καταστῆσαι τὸ κάλλιστον ἐξ ἀμορφοτάτου σχῆμα περὶ τὴν φύσιν ἀπεργασάμενον. ἀλλὰ

3 cf. Kock 3 p. 428 5 cf. Plat. Rep. p. 372d 13 Hom. B 554 17 ταὐτοῦ*: τοῦ αὐτοῦ 21 cf. Hom. A 16 et alibi

ταῦτα μὲν τὰ σεμνότερα καὶ μείζονα παρ' ὑμῶν μανθάνομεν· αὐτοὶ δὲ καὶ τὴν περὶ τὰ δεῖπνα δαπάνην ὁρῶμεν οὐδὲν ἔχουσαν ἐπιτερπὲς οὐδ' ἐλευθέριον, εἰ μὴ τάξεως μετάσχοι. διὸ καὶ γελοῖόν ἐστι τοῖς μὲν ὀψοποιοῖς καὶ τραπεζοκόμοις σφόδρα μέλειν τί πρῶτον ἢ τί δεύτερον ἢ μέσον ἢ τελευταῖον ἐπάξουσι, καὶ νὴ Δία μύρου τινὰ καὶ στεφάνων καὶ ψαλτρίας, ἂν τύχῃ παροῦσα, χώραν καὶ τάξιν εἶναι·
B τοὺς δ' ἐπὶ ταῦτα καλουμένους εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε κατακλίναντα χορτάζειν, μήθ' ἡλικίᾳ μήτ' ἀρχῇ μήτ' ἄλλῳ τινὶ τῶν ὁμοίων τὴν ἁρμόττουσαν ἀποδιδόντα τάξιν, ἐν ᾗ τιμᾶται μὲν ὁ προύχων ἐθίζεται δ' ὁ δευτερεύων, γυμνάζεται δ' ὁ τάττων πρὸς διάκρισιν καὶ στοχασμὸν τοῦ πρέποντος. οὐ γὰρ ἕδρα μέν ἐστι καὶ στάσις τοῦ κρείττονος, κατάκλισις δ' οὐκ ἔστιν· οὐδὲ προπίεται ἑτέρῳ πρὸ ἑτέρου μᾶλλον ὁ ἑστιῶν, περὶ δὲ τὰς κατακλίσεις παρόψεται τὰς διαφοράς, εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τὴν λεγομένην 'μίαν Μύ-
C κονον' ἀποφήνας τὸ συμπόσιον.' ἡ μὲν οὖν τοῦ πατρὸς δικαιολογία τοιαύτη τις ἦν.

3. Ὁ δ' ἀδελφὸς εἶπεν ὅτι τοῦ Βίαντος οὐκ εἴη σοφώτερος, ὥστ', ἐκείνου δυεῖν φίλων ἀπειπαμένου δίαιταν, αὐτὸς ὁμοῦ τοσούτων μὲν οἰκείων τοσούτων δ' ἑταίρων γίγνεσθαι κριτής, οὐ περὶ χρημάτων ἀλλὰ περὶ πρωτείων ἀποφαινόμενος, ὥσπερ οὐ φιλοφρονήσασθαι παρακεκληκὼς ἀλλ' ἀνιάσαι

12 προύχων*: προέχων   δὲ] δὲ δευτερεύειν Doehnerus   16 ἑτέρῳ] μὲν ἑτέρῳ Benselerus   18 μίαν Μύκονον] cf. Kock. 3 p. 503

τοὺς ἐπιτηδείους. ‘ἄτοπος μὲν οὖν’ ἔφη ‘καὶ παροιμιώδης Μενέλαος, εἴ γε σύμβουλος ἐγένετο μὴ παρακεκλημένος· ἀτοπώτερος δ’ ὁ ποιῶν ἑαυτὸν ἀνθ’ ἑστιάτορος δικαστὴν καὶ κριτὴν τῶν οὐκ ἐπιτρεπόντων οὐδὲ κρινομένων, τίς ἐστι βελτίων τίνος ἢ χείρων· D *οὐ γὰρ εἰς ἀγῶνα καθείκασιν ἀλλ’ ἐπὶ δεῖπνον ἥκουσιν. ἀλλ’ οὐδ’ εὐχερὴς ἡ διάκρισίς ἐστι, τῶν μὲν ἡλικίᾳ τῶν δὲ δυνάμει τῶν δὲ χρείᾳ τῶν δ’ οἰκειότητι διαφερόντων· ἀλλὰ δεῖ, καθάπερ ὑπόθεσιν μελετῶντα συγκριτικήν, τοὺς Ἀριστοτέλους τόπους ἢ τοὺς Θρασυμάχου ὑπερβάλλοντας ἔχειν προχείρους οὐδὲν τῶν χρησίμων διαπραττόμενον ἀλλὰ τὴν κενὴν δόξαν ἐκ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν θεάτρων εἰς τὰ συμπόσια μετάγοντα, καὶ τὰ μὲν ἄλλα πάθη πειρώμενον ἀνιέναι συνουσίᾳ, τὸν δὲ τύχηι ἐπισκευάζοντα, **ον πολὺ μᾶλλον οἶμαι προσήκει τῆς ψυχῆς ἢ τὸν πηλὸν ἀπονιψαμένους τῶν ποδῶν ἐλαφρῶς καὶ ἀφελῶς παρὰ πότον ἀλλήλοις συμφέρεσθαι.* E *νῦν δὲ τὴν μὲν ἐξ ὀργῆς τινος ἢ πραγμάτων ἔχθραν πειρώμεθα τῶν κεκλημένων ἀφαιρεῖν, τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ πάλιν ὑπεκκάομεν καὶ ἀναζωπυροῦμεν, τοὺς μὲν ταπεινοῦντες τοὺς δ’ ὀγκοῦντες. καίτοι γ’, εἰ μὲν ἀκολουθήσουσι τῇ κατακλίσει προπόσεις τε συνεχέστεραι καὶ παρα-*

2 *Μενέλαος*] cf. Hom. *B* 404 sqq.   15 *ἀνιέναι* Schottus: *ἅμα μὲν*   *τύχηι*] fort. *τῦφον οἷον τύχοις* (vel *τύκοις*), nam *τύχοι* sunt *σφῆνες* teste Hesychio, *τύκος* autem appellatur *οἰκοδομικὸν ἐργαλεῖον*   16 lac. 6 litt. Vd E. Fort. supplendum *ὀγκοῦν* vel *ὀρθοῦν ὃν* sed verbum definiri non potest   ib. *προσήκειν* R

θέσεις ἔτι δ' ὁμιλίαι καὶ προσαγορεύσεις, παντά-
πασι γενήσεται σατραπικὸν ἡμῖν ἀντὶ φιλικοῦ τὸ
F συμπόσιον· εἰ δὲ περὶ τἄλλα τὴν ἰσότητα τοῖς ἀν-
δράσι φυλάξομεν, τί οὐκ ἐντεῦθεν ἀρξάμενοι πρῶ-
τον ἐθίζομεν ἀτύφως καὶ ἀφελῶς κατακλίνεσθαι
μετ' ἀλλήλων, εὐθὺς ἀπὸ τῶν θυρῶν ὁρῶντας, ὅτι
δημοκρατικῶς ἐπὶ τὸ δεῖπνον, καὶ οὐκ * * ἐξαίρε-
τον ὡς * * πόλιν, ἐφ' οὗ κατακλιθεὶς ὁ πλούσιος
ἐν τῇ κατακλίσει τοῖς εὐτελεστάτοις;'

4. Ἐπεὶ δὲ καὶ ταῦτ' ἐρρήθη καὶ τὴν κρίσιν
ἀπῄτουν οἱ παρόντες, ἔφην ἐγώ, διαιτητὴς ᾑρημένος
οὐ κριτής, βαδιεῖσθαι διὰ μέσου. 'νέους μὲν γάρ'
617 εἶπον 'ἑστιῶντας καὶ πολίτας καὶ συνήθεις ἐθιστέον,
ὥς φησι Τίμων, ἀφελῶς καὶ ἀτύφως κατανέμειν
αὐτοὺς εἰς ἣν ἂν τύχωσι χώραν, καλὸν εἰς φιλίαν
ἐφόδιον τὴν εὐκολίαν λαμβάνοντας· ἐν δὲ ξένοις
ἢ ἄρχουσιν ἢ πρεσβυτέροις φιλοσοφοῦντες δέδια μὴ
δοκῶμεν τῇ αὐλείῳ τὸν τῦφον ἀποκλείοντες εἰσάγειν
τῇ παραθύρῳ μετὰ πολλῆς ἀδιαφορίας· ἐν ᾧ καὶ
συνηθείᾳ τι καὶ νόμῳ δοτέον. ἢ καὶ προπόσεις καὶ
προσαγορεύσεις ἀνέλωμεν, αἷς πρὸς τοὺς ἐπιτυγ-
χάνοντας οὐδ' ἀκρίτως ἀλλ' ὡς ἐνδέχεται μάλιστα
χρώμενοι τιμῶμεν

7 *δημοκρατικῶς* Turnebus: *δημόκριτος* *καὶ*] *καλοῦνται καὶ*? lac. 3—4 Vd nulla ex E. *ἀριστοκρατικῶς* supplet Turnebus; malim *ἐπὶ τόπον* *ἐξ αἱρετῶν* Turnebus 8 *ὡς* lac. 5—6 Vd 4—5 E. *ὥσπερ ἀκρόπολιν* supplet m. s. Vd 9 *τῇ*] *τῇ αὐτῇ*? *εὐτελεστάτοις ἀνέξεται*? 15 *αὑτοὺς* mei 17 Basileensis: *φιλοσοφοῦντας* 20 *τι*] *τινὶ* mei 22 *οὐκ εἰκῇ οὐδ' ἀκρίτως* supplet R *μάλιστα*] add. *ἐμ-μελέστατα* W

'ἕδρῃ τε κρέασίν τ' ἠδὲ πλείοις δεπάεσσιν'

ὥς φησιν ὁ τῶν Ἑλλήνων βασιλεύς, τὴν τάξιν ἐν πρώτῃ τιμῇ τιθέμενος. ἐπαινοῦμεν δὲ καὶ τὸν Ἀλκί- B νουν, ὅτι τὸν ξένον ἱδρύει παρ' αὐτόν

'υἱὸν ἀναστήσας, ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
ὅς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε'.

τὸ γὰρ εἰς τὴν τοῦ φιλουμένου χώραν καθίσαι τὸν ἱκέτην ἐπιδέξιον ἐμμελῶς καὶ φιλάνθρωπον. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς διάκρισις τῶν τοιούτων· ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν, καίπερ ὕστατος εἰς τὴν ἐκκλησίαν παραγενόμενος

'ἷζεν ἄρ' ἐν μέσσοισιν,'

ὡς ταύτης αὐτῷ τῆς χώρας προσηκούσης. ἡ δ' Ἀθηνᾶ φαίνεται τὸν πλησίον ἀεὶ τοῦ Διὸς τόπον ἐξαίρετον ἔχουσα· καὶ τοῦτο παρεμφαίνει μὲν ὁ C ποιητὴς δι' ὧν ἐπὶ τῆς Θέτιδός φησιν

'ἡ δ' ἄρα πὰρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη,'

διαρρήδην δ' ὁ Πίνδαρος λέγει

'πῦρ πνέοντος ἅτε κεραυνοῦ
ἄγχιστα ἡμένη.'

καίτοι φήσει Τίμων οὐ δεῖν ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἄλλων ἑνὶ προσνέμοντα τὴν τιμήν. ὅπερ αὐτὸς ἔοικε ποιεῖν μᾶλλον· ἀφαιρεῖται γὰρ ὁ κοινὸν ποιῶν τὸ ἴδιον (ἴδιον δὲ τὸ κατ' ἀξίαν ἑκάστου), καὶ ποιεῖ δρόμου

1 Hom. Μ 311 4 αὐτόν* αὐτόν 5 Hom. η 169 Λαοδάμαντα idem: λαομέδοντα 6 idem: φιλέεσκεν 12 id. Υ 15 ἷζε δ' ἄρ' idem 17 id. Ω 100 18 Πίνδαρος] Bergk. 1 p. 432 21 φήσει Duebnerus: φησὶ

καὶ σπουδῆς τὸ πρωτεῖον, ἀρετῇ καὶ συγγενείᾳ καὶ ἀρχῇ καὶ τοῖς τοιούτοις ὀφειλόμενον. καὶ τὸ λυπηρὸς εἶναι τοῖς κεκλημένοις φεύγειν δοκῶν μᾶλλον ἐφέλκεται καθ' αὑτοῦ· λυπεῖ γὰρ ἀποστερῶν τῆς D συνήθους τιμῆς ἕκαστον. ἐμοὶ δ' οὐ λίαν χαλεπὸν εἶναι δοκεῖ τὸ περὶ τὴν διάκρισιν· πρῶτον μὲν γὰρ ἐφάμιλλοι τοῖς ἀξιώμασι πολλοὶ πρὸς μίαν κλῆσιν οὐ ῥαδίως ἀπαντῶσιν· ἔπειτα πλειόνων τόπων ἐν δόξῃ γεγονότων, ἀφθονία τῆς διανομῆς ἔστιν, ἄν τις εὐστοχεῖν δύνηται, τὸν μὲν ὅτι πρῶτος, τὸν δ' ὅτι μέσος, τὸν δ' ὅτι παρ' αὐτὸν ἢ μετὰ φίλου τινὸς ἢ συνήθους ἢ καθηγητοῦ, διδοὺς ἑκάστῳ τῶν ἀξιωματικῶν λεγομένων· τοῖς δ' ἄλλοις δωρεὰς καὶ φιλοφροσύνην ἔλιπον ἂν ἀνάπαυλαν μᾶλλον τῆς τιμῆς. ἂν δὲ δυσδιάκριτοι μὲν αἱ ἀξίαι δύσκολοι δ' οἱ ἄνδρες ὦσιν, ὅρα τίνα μηχανὴν ἐπάγω· κατακλίνω E γὰρ εἰς τὸν ἔνδοξον μάλιστα τόπον, ἂν μὲν ᾖ πατήρ, τοῦτον ἀράμενος· εἰ δὲ μή, πάππον ἢ πενθερὸν ἢ πατρὸς ἀδελφόν, ἤ τινα τῶν ὁμολογουμένην καὶ ἰδίαν ἐχόντων παρὰ τῷ δεχομένῳ τιμῆς ὑπεροχήν· ἐκ τῶν Ὁμήρου τὸ θεώρημα τοῦτο λαμβάνων καθηκόντων. καὶ γὰρ ἐκεῖ δήπουθεν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Μενέλεων καὶ τὸν Ἀντίλοχον περὶ τῶν δευτερείων τῆς ἱπποδρομίας ὁρῶν διαφερομένους καὶ δεδοικὼς μὴ πορρωτέρω προέλθωσιν ὀργῆς καὶ φιλονεικίας ἑτέρῳ βούλεται τὸ ἔπαθλον ἀποδιδόναι, λόγῳ μὲν

2 λυπηρὸς R: λυπηρὸν 13 δωρεᾶς καὶ φιλοφροσύνης Turnebus ib. ἂν* 15 δυσδιάκριτοι] lac. 7 Vd E τοι 17 εὔδοξον mei 19 om. W: ὁμολογουμένων 20 παραδεχομένῳ mei 22 ἐκεῖ] cf. Hom. Ψ 534 sqq.

Εὔμηλον οἰκτίρων καὶ τιμῶν, ἔργῳ δὲ τῆς ἐκείνων διαφορᾶς τὴν αἰτίαν ἀφαιρῶν.'

5. Ἐμοῦ δὲ τοιαῦτα λέγοντος, ὁ Λαμπρίας ἐκ F
παραβύστου καθήμενος καθάπερ εἰώθει μέγα φθεγξάμενος ἠρώτα τοὺς παρόντας, εἰ διδόασιν αὐτῷ νουθετῆσαι ληροῦντα δικαστήν· κελευόντων δὲ πάντων χρῆσθαι παρρησίᾳ καὶ μὴ φείδεσθαι, 'τίς δ' ἄν' ἔφη 'φείσαιτο φιλοσόφου γένεσι καὶ πλούτοις 618
καὶ ἀρχαῖς ὥσπερ θίαν ἐν συμποσίῳ κατανέμοντος ἢ προεδρίας ψηφισμάτων ἀμφικτυονικῶν διδόντος, ὅπως μηδ' ἐν οἴνῳ τὸν τῦφον ἀποφύγωμεν; οὔτε γὰρ πρὸς τὸ ἔνδοξον ἀλλὰ πρὸς τὸ ἡδὺ δεῖ ποιεῖσθαι τὰς κατακλίσεις, οὔτε τὴν ἑνὸς ἑκάστου σκοπεῖν ἀξίαν, ἀλλὰ τὴν ἑτέρου πρὸς ἕτερον σχέσιν καὶ ἁρμονίαν, ὥσπερ ἄλλων τινῶν εἰς μίαν κοινωνίαν παραλαμβανομένων. οὐδὲ γὰρ ὁ οἰκοδόμος τὸν Ἀττικὸν λίθον ἢ τὸν Λακωνικὸν πρὸ τοῦ βαρβαρικοῦ διὰ τὴν εὐγένειαν τίθησιν, οὐδ' ὁ ζωγράφος τῷ πολυτελεστάτῳ χρώματι τὴν ἡγουμένην ἀποδίδωσι χώραν, οὐδ' ὁ ναυπηγὸς προτάττει τὴν Ἰσθμικὴν B
πίτυν ἢ τὴν Κρητικὴν κυπάριττον, ἀλλ' ὡς ἂν ἀλλήλοις ἕκαστα συντεθέντα καὶ συναρμοσθέντα μέλλῃ τὸ κοινὸν ἔργον ἰσχυρὸν καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον παρέχειν, οὕτω κατανέμουσι. καὶ τὸν θεὸν ὁρᾷς, ὃν 'ἀριστοτέχναν' ἡμῶν ὁ Πίνδαρος προσεῖπεν, οὐ

10 ἀπὸ ψηφισμάτων R 11 malim ἀποφεύγωμεν 15 ἄλλων] πολλῶν Doehnerus. Fort. αὐλῶν 18 διὰ Vulcobius 25 ὑμνῶν R Πίνδαρος] Bergk. 1 p. 388

πανταχοῦ τὸ πῦρ ἄνω τάττοντα καὶ κάτω τὴν γῆν, ἀλλ' ὡς ἂν αἱ χρεῖαι τῶν σωμάτων ἀπαιτῶσι.

'τοῦτο μὲν ἐν κόγχαισι θαλασσονόμοις βαρυνώτοις,
ναὶ μὴν κηρύκων τε λιθορρίνων χελύων τε'

φησὶν Ἐμπεδοκλῆς,

'ἔνθ' ὄψει χθόνα χρωτὸς ὑπέρτατα ναιετάουσαν'

C οὐχ ἣν ἡ φύσις δίδωσι χώραν, ἀλλ' ἣν ἡ πρὸς τὸ κοινὸν ἔργον ποθεῖ σύνταξις, ταύτην ἔχουσαν. πανταχοῦ μὲν οὖν ἀταξία πονηρόν, ἐν δ' ἀνθρώποις, καὶ ταῦτα πίνουσιν, ἐγγινομένη μάλιστα τὴν αὑτῆς ἀναδείκνυσι μοχθηρίαν ὕβρει καὶ κακοῖς ἄλλοις ἀμυθήτοις, ἃ προϊδέσθαι καὶ φυλάξασθαι τακτικοῦ καὶ ἁρμονικοῦ ἀνδρός ἐστιν.'

6. Ὀρθῶς οὖν ἔφαμεν λέγειν αὐτὸν ἡμεῖς, καὶ 'τί δὴ φθονεῖς τῶν τακτικῶν ἡμῖν καὶ ἁρμονικῶν;' ἐλέγομεν. 'οὐδείς' ἔφη 'φθόνος, ἂν μέλλητε D πείθεσθαι μετακινοῦντί μοι καὶ μετακοσμοῦντι τὸ συμπόσιον, ὥσπερ τῷ Ἐπαμεινώνδᾳ τὴν φάλαγγα.' συνεχωροῦμεν οὖν οὕτω ποιεῖν ἅπαντες. ὁ δὲ τοὺς παῖδας ἐκ μέσου κελεύσας γενέσθαι, καταβλέψας ἕκαστον 'ἀκούσατ'' εἶπεν 'ὡς μέλλω συντάττειν ὑμᾶς ἀλλήλοις· βούλομαι γὰρ προειπεῖν. δοκεῖ γάρ μοι καὶ τὸν Ὅμηρον οὐκ ἀδίκως ὁ Θηβαῖος αἰτιάσασθαι Παμμένης ὡς τῶν ἐρωτικῶν ἄπειρον, ὅτι φῦλα φύλοις συνέταξε καὶ φατρίας φατρίαις συνέμιξε, δέον

3 Mullach. 1 p. 8 vs. 301   4 ναὶ] καὶ X   χελύων τε] τε χελωνῶν Karstenus   8 καινὸν mei   16 ἐλέγομεν*: ὧν ἐλέγομεν   22 em. Amyotus: προσειπεῖν   23 Ὅμηρον] cf. B 363   25 φρατρίας φρατρίαις?

ἐραστὴν μετ' ἐρωμένου παρεμβάλλειν ἵν' ᾖ σύμπνους ἡ φάλαγξ δι' ὅλης ἔμψυχον ἔχουσα δεσμόν. τοιοῦτο E κἀγὼ βούλομαι ποιῆσαι τὸ συμπόσιον ἡμῶν, οὐ πλουσίῳ πλούσιον οὐδὲ νέῳ νέον οὐδ' ἄρχοντι συγκατακλίνων ἄρχοντα καὶ φίλῳ φίλον· ἀκίνητος γὰρ αὕτη καὶ ἀργὴ πρὸς εὐνοίας ἐπίδοσιν καὶ γένεσιν ἡ τάξις· ἀλλὰ τῷ δεομένῳ τὸ οἰκεῖον προσαρμόττων κελεύω φιλολόγῳ μὲν ὑποκατακλίνεσθαι φιλομαθῆ, δυσκόλῳ δὲ πρᾶον ἀδολέσχῳ δὲ πρεσβύτῃ φιλήκοον νεανίσκον, τῷ δ' ἀλαζόνι τὸν εἴρωνα τῷ δ' ὀργίλῳ τὸν σιωπηλόν· ἐὰν δέ που κατίδω πλούσιον μεγαλόδωρον, ἄξω πρὸς αὐτὸν ἐκ γωνίας τινὸς ἀναστήσας πένητα χρηστόν, ἵν' ὥσπερ ἐκ πλήρους κύλικος εἰς κενὴν ἀπορροή τις γένηται. σοφιστὴν δὲ κωλύω F συγκατακλίνεσθαι σοφιστῇ καὶ ποιητὴν ποιητῇ·

'πτωχὸς γὰρ πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.'

καίπερ Σωσικλῆς οὗτος καὶ Μόδεστος ἐνταῦθα συνερείδοντες ἔπος παρὰ * * ζωπυρίων φλόγα μὲν ἀλλὰ κινδυνεύουσι τὰ κάλλιστα. διίστημι δὲ καὶ στραγγαλιῶντας καὶ φιλολοιδόρους καὶ ὀξυθύμους * * τινὰ παρεντιθεὶς μέσον, ὥσπερ μάλαγμα τῆς ἀντιτυπίας. ἀλειπτικοὺς δὲ καὶ κυνηγετικοὺς καὶ γεωργικοὺς 619 συνάγω. τῶν γὰρ ὁμοιοτήτων ἡ μὲν μάχιμος ὥσπερ ἀλεκτρυόνων, ἡ δ' ἐπιεικὴς ὥσπερ ἡ τῶν κολοιῶν.

2 τοιοῦτο R: τοῦτο 16 Hes. OD 26 φθονέει] om. mei 17 καίπερ] ὥσπερ? 18 lac. 7 Vd E. Fort. supplendum: ἔπος παρ' (aut πρὸς) ἔπος ἀναζωπυρεῖν φλόγα μεγάλην κινδυνεύουσι τὰ μάλιστα cf. Aristoph. Nub. 1375. Eust. ad Il. p. 53, 41 20 lac. 4 Vd E. Fort. supplendum πρᾶον 23 συνάγω] συναγαγὼν mei ex συνάγω τῶν ut vid.

συνάγω δὲ καὶ ποτικοὺς εἰς ταὐτὸ καὶ ἐρωτικούς, οὐ μόνον 'ὅσοις ἔρωτος δῆγμα παιδικῶν πρόσεστιν' ὥς φησι Σοφοκλῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπὶ γυναιξὶ καὶ τοὺς ἐπὶ παρθένοις δακνομένους· τῷ γὰρ αὐτῷ θαλπόμενοι πυρὶ μᾶλλον ἀλλήλων ἀντιλήψονται, καθάπερ ὁ κολλώμενος σίδηρος, ἂν μὴ νὴ Δία ταὐτοῦ τύχωσιν ἢ τῆς αὐτῆς ἐρῶντες.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ.

Διὰ τί τῶν τόπων ὁ καλούμενος ὑπατικὸς ἔσχε τιμήν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΤΑ ΑΥΤΑ.

1. Ἐκ τούτου περὶ τῶν τόπων ἐνέπεσε ζήτησις. ἄλλοι γὰρ ἄλλοις ἔντιμοι, Πέρσαις μὲν ὁ μεσαίτατος B ἐφ' οὗ κατακλίνεται βασιλεύς, Ἕλλησι δ' ὁ πρῶτος, Ῥωμαίοις δ' ὁ τῆς μέσης κλίνης τελευταῖος ὃν ὑπατικὸν προσαγορεύουσι· τῶν δὲ περὶ τὸν Πόντον Ἑλλήνων ἐνίοις, ὥσπερ Ἡρακλεώταις, ἔμπαλιν ὁ τῆς μέσης πρῶτος. ἀλλὰ περὶ τοῦ γ' ὑπατικοῦ C λεγομένου μάλιστα διηποροῦμεν. οὗτος γὰρ ἐπρώτευε τῇ τιμῇ καθ' ἡμᾶς καὶ τὴν αἰτίαν οὔθ' ὡς ὁ πρῶτος οὔθ' ὡς ὁ μέσος εἶχε νενομισμένην ἔτι· καὶ

2 δεῖγμα mei   παιδικῶν inserui ex p. 77c. cf. Nauck. p. 309   6 ταὐτοῦ*: τοῦ αὐτοῦ   13 ἐκ R   14 ἄλλαι mei   18 ἐνίοις Basileensis: ἐν οἷς

τῶν συμβεβηκότων αὐτῷ τὰ μὲν οὐκ ἦν ἴδια τούτου μόνου, τὰ δ' οὐδεμιᾶς ἄξια σπουδῆς ἐφαίνετο. πλὴν τρία γε τῶν λεχθέντων ἐκίνει, πρῶτον μὲν ὅτι τοὺς βασιλεῖς καταλύσαντες οἱ ὕπατοι καὶ πρὸς τὸ δημοτικώτερον ἅπαντα μετακοσμήσαντες ἐκ τῆς μέσης καὶ βασιλικῆς χώρας ὑπῆγον αὑτοὺς κάτω συγχωροῦντες, ὡς μηδὲ τοῦτο τῆς ἀρχῆς αὐτῶν καὶ ἐξουσίας ἐπαχθὲς εἴη τοῖς συνοῦσι· δεύτερον δ' ὅτι, τῶν δυεῖν κλινῶν ἀποδεδομένων τοῖς παρακεκλημένοις, ἡ τρίτη καὶ ταύτης ὁ πρῶτος τόπος μάλιστα τοῦ ἑστιῶντός ἐστιν· ἐνταῦθα γὰρ ὥσπερ ἡνίοχος ἢ κυβερνήτης ἐπὶ δεξιὰ πρὸς τὴν ἐπίβλεψιν ἐξικνεῖται τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τοῦ φιλοφρονεῖσθαι D καὶ διαλέγεσθαι τοῖς παροῦσιν οὐκ ἀπήρτηται τῶν συνέγγιστα τόπων· ὁ μὲν γὰρ ὑπ' αὐτὸν ἢ γυναικὸς ἢ παίδων ἐστίν, ὁ δ' ὑπὲρ αὐτὸν εἰκότως τῷ μάλιστα τιμωμένῳ τῶν κεκλημένων ἀπεδόθη, ἵν' ἐγγὺς ᾖ τοῦ ἑστιῶντος. τρίτον δ' ἔχειν ἴδιον οὗτος ὁ τόπος ἐδόκει τὸ πρὸς τὴν πρᾶξιν εὐφυές· οὐ γάρ ἐστιν ὁ τῶν Ῥωμαίων ὕπατος οἷος Ἀρχίας ὁ Θηβαίων πολέμαρχος, ὥστε, γραμμάτων ἢ λόγων αὐτῷ μεταξὺ δειπνοῦντι φροντίδος ἀξίων προσπεσόντων, ἐπιφθεγξάμενος 'εἰς ἕω τὰ σπουδαῖα' τὴν μὲν ἐπιστολὴν παρῶσαι λαβεῖν δὲ τὴν Θηρίκλειον· ἀλλὰ E μάλ' ἐμμεμαὼς καὶ περιεσκεμμένος ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς. οὐ γὰρ μόνον 'ὠδῖνα τίκτει νὺξ κυ-

12 ἐπιδέξια Re ἐπὶ δεξιὰ καὶ ἐπ' ἀριστερὰ Emperius 14 τῶν δὲ συνέγγιστα τόπων ὁ μὲν ὑπ' αὐτὸν coll. Vulcobius 26 νὺξ κυβερνήτῃ X: κυβ lac. 8 Vd 6 E

βερνήτῃ σοφῷ κατὰ τὸν Αἰσχύλον, ἀλλὰ καὶ πότου πᾶσα καὶ ἀνέσεως ἡδονὴ στρατηγῷ καὶ ἄρχοντι φροντίδος ἄξιόν ἐστιν· ἵνα τοίνυν ἀκοῦσαί θ' ἃ δεῖ καὶ προστάξαι καὶ ὑπογράψαι δύνηται, τοῦτον ἐξαίρετον ἔχει τὸν τόπον· ἐν ᾧ τῆς δευτέρας κλίνης
F *τῇ τρίτῃ συναπτούσης, ἡ γωνία διάλειμμα ποιοῦσα τῇ καμπῇ δίδωσι καὶ γραμματεῖ καὶ ὑπηρέτῃ καὶ φύλακι σώματος καὶ ἀγγέλῳ τῶν ἀπὸ στρατοπέδου προσελθεῖν, διαλεχθῆναι, πυθέσθαι, μήτε τινὸς ἐνοχλοῦντος αὐτῷ μήτε τινὸς ἐνοχλουμένου τῶν συμποτῶν, ἀλλὰ καὶ χεῖρα καὶ φωνὴν ὑπερδέξιον ἔχοντι καὶ ἀκώλυτον.*

---

620 ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ.

Ποῖόν τινα δεῖ τὸν συμποσίαρχον εἶναι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΚΡΑΤΩΝ, ΘΕΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. *Κράτων ὁ γαμβρὸς ἡμῶν καὶ Θέων ὁ ἑταῖρος ἔν τινι πότῳ παροινίας ἀρχὴν λαβούσης εἶτα παυσαμένης, λόγον ἐποιήσαντο περὶ τῆς συμποσιαρχίας, οἰόμενοί με δεῖν στεφανηφοροῦντα μὴ περιιδεῖν* * *

1 *τὸν Αἰσχύλον* Cobetus: *τὸ* lac. 8 Vd 18 E. cf. Aesch. Suppl. 770 2 *ἀνέσεως ἡδονὴ στρατηγῷ* S 'ex vetere codice': *ἀνε* lac. 9 Vd 12 E *γῷ* (*γωι* Vd) 3 *τοίνυν**: lac. 5 Vd 9 E 6 *τρίτῃ* M: *πρώτῃ* 20 lac. 6 dant Vd P (= Palatinus) Fort. suppl. *παλαιὸν*

ἔθος ἐκλειφθὲν παντάπασιν, ἀλλ' ἀνακαλεῖν καὶ καταστῆσαι πάλιν τῆς ἀρχῆς τὴν νενομισμένην ἐπιστασίαν περὶ τὰ συμπόσια καὶ διακόσμησιν. ἐδόκει B δὲ ταῦτα καὶ τοῖς ἄλλοις, ὥστε θόρυβον ἐκ πάντων καὶ παράκλησιν γενέσθαι. 'ἐπεὶ τοίνυν' ἔφην ἐγὼ 'δοκεῖ ταῦτα πᾶσιν, ἐμαυτὸν αἱροῦμαι συμποσίαρχον ὑμῶν καὶ κελεύω τοὺς μὲν ἄλλους, ὡς βούλονται, πίνειν ἐν τῷ παρόντι, Κράτωνα δὲ καὶ Θέωνα, τοὺς εἰσηγητὰς καὶ νομοθέτας τοῦ δόγματος, ἔν τινι τύπῳ βραχέως διελθεῖν, ὁποῖον ὄντα δεῖ τὸν συμποσίαρχον αἱρεῖσθαι, καὶ τί ποιούμενος τέλος ὁ αἱρεθεὶς ἄρξει, καὶ πῶς χρήσεται τοῖς κατὰ συμπόσιον· διελέσθαι δὲ τὸν λόγον αὐτοῖς ἐπιτρέπω.'

2. Μικρὰ μὲν οὖν ἠκκίσαντο παραιτούμενοι· κελευόντων δὲ πάντων πείθεσθαι τῷ ἄρχοντι καὶ C ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, ἔφη πρότερος ὁ Κράτων, ὅτι δεῖ τὸν μὲν φυλάκων ἄρχοντα φυλακικώτατον, ὥς φησιν ὁ Πλάτων, εἶναι· τὸν δὲ συμποτῶν συμποτικώτατον. 'ἔστι δὲ τοιοῦτος, ἂν μήτε τῷ μεθύειν εὐάλωτος ᾖ μήτε πρὸς τὸ πίνειν ἀπρόθυμος· ἀλλ' ὡς ὁ Κῦρος ἔλεγε πρὸς Λακεδαιμονίους γράφων, ὅτι τά τ' ἄλλα τοῦ ἀδελφοῦ βασιλικώτερος εἴη καὶ φέροι καλῶς πολὺν ἄκρατον. ὅ τε γὰρ παροινῶν ὑβριστὴς καὶ ἀσχήμων, ὅ τ' αὖ παντάπασι νήφων ἀηδὴς καὶ παιδαγωγεῖν μᾶλλον ἢ συμποσιαρχεῖν

12 χρήσεται M: χρῆσθαι 13 αὐτοῖς] ἐ lac 4 Vd αὐτοῖς ἐπιτρέπω M: ἐπιτρέπων 18 Πλάτων] Rep. p. 412 c 21 Κῦρος] cf. Vit. Artax. c. 6 22 βασιλικώτατος mei

ἐπιτήδειος. ὁ μὲν οὖν Περικλῆς, ὁσάκις ᾑρημένος στρατηγὸς ἀναλαμβάνοι τὴν χλαμύδα, πρῶτος εἰώθει D διαλέγεσθαι πρὸς αὐτὸν ὥσπερ ὑπομιμνήσκων 'ὅρα, Περίκλεις· ἐλευθέρων ἄρχεις, Ἑλλήνων ἄρχεις, Ἀθηναίων ἄρχεις.' ὁ δὲ συμποσίαρχος ἡμῶν ἐκεῖνα λεγέτω πρὸς αὐτόν 'φίλων ἄρχεις', ἵνα μήτ' ἀσχημονεῖν ἐπιτρέπῃ μήτε τὰς ἡδονὰς ἀφαιρῇ. δεῖ δὲ καὶ σπουδῆς τὸν ἄρχοντα πινόντων οἰκεῖον εἶναι καὶ παιδιᾶς μὴ ἀλλότριον, ἀλλ' εὖ πως συγκεκραμένον πρὸς ἀμφότερα, σμικρῷ δὲ μᾶλλον, ὥσπερ οἶνον ἀστεῖον, ἀπονεύοντα τῇ φύσει πρὸς τὸ αὐστηρόν· ὁ γὰρ οἶνος ἄξει τὸ ἦθος εἰς τὸ μέτριον μαλακώτερον ποιῶν καὶ ἀνυγραίνων. ὥσπερ γὰρ ὁ Ξενοφῶν ἔλεγε τοῦ Κλεάρχου τὸ σκυθρωπὸν καὶ ἄγροικον E ἄλλως ἐν ταῖς μάχαις ἡδὺ καὶ φαιδρὸν ἐπιφαίνεσθαι διὰ τὸ θαρραλέον· οὕτως ὁ μὴ φύσει πικρὸς ἀλλὰ σεμνὸς καὶ αὐστηρός, ἐν τῷ πίνειν ἀνιέμενος ἡδίων γίγνεται καὶ προσφιλέστερος. ἔτι τοίνυν αὐτῷ δεῖ προσεῖναι τὸ μάλιστα μὲν ἑκάστου τῶν συμποτῶν ἐμπείρως ἔχειν, τίνα λαμβάνει μεταβολὴν ἐν οἴνῳ καὶ πρὸς τί πάθος ἀκροσφαλής ἐστι καὶ F πῶς φέρει τὸν ἄκρατον. οὐ γὰρ οἴνου μέν ἐστι πρὸς ὕδωρ ἑτέρου ἑτέρα μῖξις, ἣν οἱ βασιλικοὶ γιγνώσκοντες οἰνοχόοι νῦν μὲν πλέον νῦν δ' ἔλαττον ὑποχέουσιν· ἀνθρώπου δὲ πρὸς οἶνον οὐκ ἔστ' ἰδία κρᾶσις ἣν τῷ συμποσιάρχῳ γιγνώσκειν προσ-

3 αὐτὸν Turnebus: αὑτὸν   10 R: σμικρῶς   13 Ξενοφῶν] Exped. 2, 6, 11   23 ἑτέρου Vulcobius: ἕτερον Malim ἑτέρου μῖξις ἑτέρα   25 ἔστ' ἰδία κρᾶσις*: ἔστι διάκρασις

ήκει καὶ γιγνώσκοντι φυλάττειν, ἵν' ὥσπερ ἁρμονικὸς τὸν μὲν ἐπιτείνων τῇ πόσει τὸν δ' ἀνιεὶς καὶ ὑποφειδόμενος, εἰς ὁμαλότητα καὶ συμφωνίαν ἐκ διαφορᾶς καταστήσῃ τὰς φύσεις· ὅπως μὴ κοτύλῃ μηδὲ κυάθοις τὸ ἴσον, ἀλλὰ καιροῦ τινι μέτρῳ καὶ σώματος δυνάμει τὸ οἰκεῖον ἑκάστῳ καὶ πρόσφορον 621 ἀπονέμηται. εἰ δὲ τοῦτο δύσκολον, ἐκεῖνά γε πάντως ἐξειδέναι τῷ συμποσιάρχῳ προσήκει, τὰ κοινὰ περὶ τὰς φύσεις καὶ τὰς ἡλικίας· οἷον πρεσβῦται τάχιον μεθύσκονται νέων, σαλευόμενοι δ' ἠρεμούντων, ἔλλυποι δὲ καὶ πεφροντικότες εὐθύμων καὶ ἱλαρῶν· * * ἀνέδην καὶ κατακόρως διάγοντες τῶν ἀσελγαινόντων· τοιαῦτα γιγνώσκων ἄν τις μᾶλλον τοῦ ἀγνοοῦντος εὐσχημοσύνην καὶ ὁμόνοιαν συμποσίου πρυτανεύσειε. καὶ μὴν ὅτι γε δεῖ τὸν συμποσίαρχον οἰκείως ἔχειν καὶ φιλικῶς πρὸς ἅπαντας B ὕπουλον δὲ μηδενὶ μηδ' ἀπεχθῆ τῶν ἑστιωμένων εἶναι, παντί που δῆλον· οὔτε γὰρ ἐπιτάττων ἀνεκτὸς οὔτ' ἀπονέμων ἴσος οὔτε προσπαίζων ὅμως ἀνέγκλητος ἔσται. τοιοῦτον' ἔφη 'σοι, Θέων, ἐγὼ τὸν ἄρχοντα συμποσίου πλάσας ὥσπερ ἐκ κηροῦ τοῦ λόγου παραδίδωμι.'

3. Καὶ ὁ Θέων 'ἀλλὰ δέχομαι μέν' εἶπεν 'οὕτω μᾶλλον ἀπειργασμένον τὸν ἄνδρα καὶ συμποτικόν·

7 τοῦτο M: τοῦτό γε γε idem: δὲ 10 δὲ Salmasius 11 ἔλλυποι] ἄλυποι mei. ἄυπνοι X 12 lac. 4—5 Vd 16 E fort. supplenda verbis οἱ οὐκ κατακόρως S: κατα lac. 5 Vd E διάγοντες Doehnerus: ἀπάγοντες 13 ἄν τις scripsi cum Emperio: μέν τις 19 ὅμως] ὅλως? 20 ἔφην mei 24 μᾶλλον] καλὸν R

εἰ δὲ χρήσομαι κατὰ πᾶν αὐτῷ καὶ μὴ καταισχυνῶ τοὔργον, οὐκ οἶδα· κοσμιώτατον δέ μοι δοκεῖ τοιοῦτος ὢν τὸ συμπόσιον διαφυλάξειν ἡμῖν καὶ μὴ περιόψεσθαι νῦν μὲν ἐκκλησίαν δημοκρατικὴν νῦν δὲ σχολὴν σοφιστοῦ γενομένην αὖθις δὲ κυβευτήριον, εἶτά που
C σκηνὴν καὶ θυμέλην. ἢ γὰρ οὐχ ὁρᾶτε τοὺς μὲν δημαγωγοῦντας καὶ δικαζομένους παρὰ δεῖπνον, τοὺς δὲ μελετῶντας καὶ ἀναγιγνώσκοντας αὑτῶν τινα συγγράμματα, τοὺς δὲ μίμοις καὶ ὀρχησταῖς ἀγωνοθετοῦντας; Ἀλκιβιάδης δὲ καὶ Θεόδωρος τελεστήριον ἐποίησαν τὸ Πολυτίωνος συμπόσιον, ἀπομιμούμενοι δᾳδουχίας καὶ ἱεροφαντίας. ὧν οὐδὲν οἶμαι τῷ ἄρχοντι περιοπτέον· ἀλλὰ καὶ λόγοις καὶ θεάμασι καὶ παιδιαῖς δώσει τόπον ἐκείνοις μόνοις, ὅσα πρὸς τὸ συμποτικὸν τέλος ἐξικνεῖται· τοῦτο δ' ἦν φιλίας ἐπίτασιν ἢ γένεσιν δι' ἡδονῆς ἐνεργάσασθαι τοῖς
D παροῦσι· διαγωγὴ γάρ ἐστιν ἐν οἴνῳ τὸ συμπόσιον εἰς φιλίαν ὑπὸ χάριτος τελευτῶσα. ἐπεὶ δὲ πανταχοῦ τὸ πλήσμιον καὶ πολλαχοῦ βλαβερὸν τὸ ἄκρατον, ἡ δὲ μῖξις, οἷς ἂν ἐν καιρῷ καὶ μετὰ μέτρου παραγένηται πράγμασιν, ἀφαιρεῖ τἄγαν, ᾧ καὶ βλάπτει τὰ ἡδέα καὶ λυπεῖ τὰ ὠφέλιμα· δῆλον ὅτι καὶ τοῖς πίνουσιν ὁ ἐπιστάτης μεμιγμένην τινὰ παρέξει διαγωγήν. ἀκούων οὖν πολλῶν λεγόντων,

1 αὐτῷ] add. τοιούτῳ R καταισχύνω mei 2 *: τὸ ἔργον κοσμιώτατον — περιόψεσθαι*: lac. 6 Vd 8 E τὸν δέ μοι δοκεῖ τοι lac. 8 Vd 6 E σων τὸ συμπόσιον 6 Vd E ἄξειν ἡμῖν καὶ μὴ ὄψεσθαι 5 malim γιγνομένην 18 ἐπεὶ δὲ πανταχοῦ — βλάπτει*: ἐπεὶ δὲ πανταχοῦ πλήσμιον καὶ πολλαχοῦ βλαβ. τὸ ἄκρατον, ἡ δὲ μῖξις — ἀφαιρεῖται ἄνω καὶ βλάπτει

ὅτι πλοῦς μὲν ὁ παρὰ γῆν περίπατος δ' ὁ παρὰ θάλατταν ἥδιστός ἐστιν, οὕτω παραβαλεῖ τῇ σπουδῇ τὴν παιδιάν, ὅπως οἵ τε παίζοντες ἁμωσγέπως E
σπουδῆς τινος ἔχωνται καὶ πάλιν οἱ σπουδάζοντες ἀναθαρρῶσιν, ὥσπερ οἱ ναυτιῶντες ἐγγύθεν εἰς γῆν τὴν παιδιὰν ἀποβλέποντες. ἔστι γὰρ καὶ γέλωτι χρῆσθαι πρὸς πολλὰ τῶν ὠφελίμων καὶ σπουδὴν ἡδεῖαν παρασχεῖν,

'ὡς ἂν' ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν
φύονται μαλακῶν ἄνθεα λευκοΐων.'

ὅσαι δ' ἄνευ σπουδῆς ἐπεισκωμάζουσι τοῖς συμποσίοις παιδιαί, ταύτας ἐπιμελῶς διακελεύσεται τοῖς συμπόταις εὐλαβεῖσθαι, μὴ λάθωσιν ὕβριν καὶ ἀσέλγειαν καθάπερ ὑοσκύαμον λαβόντες οἴνῳ τοῖς λεγομένοις προστάγμασιν ἐξυβρίζωσι, προστάττοντες F
ᾄδειν ψελλοῖς ἢ κτενίζεσθαι φαλακροῖς ἢ ἀσκωλιάζειν χωλοῖς. ὥσπερ Ἀγαπήστορι τῷ Ἀκαδημαϊκῷ λεπτὸν ἔχοντι καὶ κατεφθινηκὸς τὸ σκέλος ἐπηρεάζοντες οἱ ξυμπόται πάντας ἐκέλευσαν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς ἑστῶτας ἐκπιεῖν τὸ ποτήριον ἢ ζημίαν καταβαλεῖν· τοῦ δὲ προστάσσειν περιελθόντος εἰς αὐτόν, ἐκέλευσε πάντας οὕτω πιεῖν, ὡς ἂν αὐτὸν ἴδωσι· καὶ κεραμίου στενοῦ κομισθέντος, εἰς τοῦτο τὸν ἀσθενῆ πόδα καθεὶς ἐξέπιε τὸ ποτήριον, οἱ δ' ἄλλοι

2 παραβάλλει mei   5 γῆν Doehnerus   9 Bergk. 3 p. 639   13 καὶ ἀσέλγειαν S: lac. 7 Vd E   14 ἐμβαλόντες Doehnerus. προσλαβόντες? τοῖς] καὶ τοῖς W. Praeferenda mihi vid. W emendatio. Malim ὡς τοῖς et deinde ἐξυβρίζουσι cum plurimis libris   23 στενοῦ Amyotus: κενοῦ.

πάντες, ὡς ἐφαίνετο πειρωμένοις ἀδύνατον, ἀπέτι-
622 σαν τὴν ζημίαν. χαρίεις οὖν Ἀγαπήστωρ· καὶ ποιητέον εὐκόλους οὕτω καὶ ἱλαρὰς τὰς ἀμύνας, ἀλλὰ μὴν καὶ προστάγμασιν ἐθιστέον χρῆσθαι πρὸς ἡδονὴν καὶ ὠφέλειαν, τὰ οἰκεῖα καὶ δυνατὰ καὶ κοσμοῦντα τὸν δρῶντα προστάσσοντας, ᾠδικοῖς ᾆσαι, ῥητορικοῖς εἰπεῖν, φιλοσόφοις λῦσαί τι τῶν ἀπορουμένων, ποιηταῖς προενέγκασθαι στίχους. ἡδέως γὰρ εἰς τοῦθ' ἕκαστος ἄγεται καὶ προθύμως,

'ἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὤν.'

ὁ μὲν οὖν τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς ἆθλον ὑπὸ κήρυκος κατήγγειλε τῷ καινὴν ἡδονὴν ἐξευρόντι· συμποσίου δὲ βασιλεὺς ἀστεῖον ἆθλον ἂν καὶ γέρας προθείη τῷ παιδιὰν ἀνύβριστον εἰσηγησαμένῳ καὶ τέρψιν ὠφέλιμον καὶ γέλωτα μὴ μώμου μηδ' ὕβρεων ἀλλὰ χάριτος καὶ φιλοφροσύνης ἑταῖρον· ἐν οἷς τὰ πλεῖστα ναυαγεῖ συμπόσια μὴ τυχόντα παιδαγωγίας ὀρθῆς. ἔστι δὲ σώφρονος ἀνδρὸς ἔχθραν φυλάττεσθαι καὶ ὀργήν, ἐν ἀγορᾷ τὴν ἐκ πλεονεξίας ἐν γυμνασίοις καὶ παλαίστραις ἐκ φιλονεικίας ἐν δ' ἀρχαῖς καὶ φιλοτιμίαις ἐκ φιλοδοξίας ἐν δὲ δείπνῳ καὶ παρὰ πότον ἐκ παιδιᾶς ἐπιτιθεμένην.'

3 ἀλλὰ μὴν καὶ*: lac. 6—7 Vd 8 E 10 Nauck. p. 413 αὑτοῦ mei τυγχάνει*: τυγχάνοι 14 προθείη Vulcobius: προσθείη

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε. C

Πῶς εἴρηται τό 'ποιητὴν δ' ἄρα Ἔρως διδάσκει.'

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΟΣΣΙΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Πῶς εἴρηται τό

'ποιητὴν δ' ἄρα
Ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν'

ἐζητεῖτο παρὰ Σοσσίῳ, Σαπφικῶν τινων ᾀσθέντων, ὅπου καὶ τὸν Κύκλωπα 'μούσαις εὐφώνοις ἰᾶσθαι' φησί 'τὸν ἔρωτα' Φιλόξενος. ἐλέχθη μὲν οὖν, ὅτι πρὸς πάντα τόλμαν ὁ ἔρως καὶ καινοτομίαν συγχωρῆσαι δεινός ἐστιν, ὥσπερ καὶ Πλάτων 'ἴτην' αὐτὸν καί 'παντὸς ἐπιχειρητήν' ὠνόμασε· καὶ γὰρ λάλον D ποιεῖ τὸν σιωπηλὸν καὶ θεραπευτικὸν τὸν αἰσχυντηλόν, ἐπιμελῆ δὲ καὶ φιλόπονον τὸν ἀμελῆ καὶ ῥᾴθυμον· ὃ δ' ἄν τις μάλιστα θαυμάσειεν, φειδωλὸς ἀνήρ τε καὶ μικρολόγος ἐμπεσὼν εἰς ἔρωτα, καθάπερ εἰς πῦρ σίδηρος ἀνεθεὶς καὶ μαλαχθείς, ἁπαλὸς καὶ ὑγρὸς καὶ ἡδίων· ὥστε τουτὶ τὸ παιζόμενον μὴ πάνυ φαίνεσθαι γελοῖον, ὅτι 'πράσου φύλλῳ τὸ τῶν ἐρώντων δέδεται βαλλάντιον.' ἐλέχθη δὲ καὶ ὅτι τῷ

6 ποιητὴν] μουσικὴν mei 8 σαφιγκῶν iidem 10 Φιλόξενος] cf. Bergk. 3 p. 611 11 πρὸς πάντα] iungenda cum τόλμαν 12 Πλάτων] Conv. p. 203 d ἴτην W: τόν 13 παντὸς ἐπιχειρητήν] Plat. Tim. p. 69 d 17 τε] del. Fuhrius 20 φύλλῳ πράσου Τὸ τῶν ἐρ. συνδέδεται βαλλάντιον effecit Cobetus. cf. Kock. 3 p. 446

μεθύειν τὸ ἐρᾶν ὅμοιόν ἐστι· ποιεῖ γὰρ θερμοὺς καὶ ἱλαροὺς καὶ διακεχυμένους· γενόμενοι δὲ τοιοῦτοι πρὸς τὰς ἐπῳδοὺς καὶ ἐμμέτρους μάλιστα φωνὰς
E ἐκφέρονται. καὶ τὸν Αἰσχύλον φασὶ τὰς τραγῳδίας πίνοντα ποιεῖν καὶ διαθερμαινόμενον. ἦν δὲ Λαμπρίας ὁ ἡμέτερος πάππος ἐν τῷ πίνειν εὑρετικώτατος αὐτὸς αὑτοῦ καὶ λογιώτατος· εἰώθει δὲ λέγειν ὅτι τῷ λιβανωτῷ παραπλησίως ὑπὸ θερμότητος ἀναθυμιᾶται. καὶ μὴν ἥδιστα τοὺς ἐρωμένους ὁρῶντες οὐχ ἧττον ἡδέως ἐγκωμιάζουσιν ἢ ὁρῶσι· καὶ πρὸς πάντα λάλος ὢν ἔρως λαλίστατός ἐστιν ἐν τοῖς
F ἐπαίνοις. αὐτοί τε γὰρ οὕτω πεπεισμένοι τυγχάνουσι καὶ βούλονται πεπεῖσθαι πάντας, ὡς καλῶν κἀγαθῶν ἐρῶντες. τοῦτο καὶ τὸν Λυδὸν ἐπῆρε Κανδαύλην τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐπισπᾶσθαι θεατὴν εἰς τὸ δωμάτιον τὸν * * τὴν οὐ βούλονται γὰρ ὑπ' ἄλλων μαρτυρεῖσθαι· διὸ καὶ γράφοντες ἐγκώμια τῶν καλῶν ἐπικοσμοῦσιν αὐτὰ μέλεσι καὶ μέτροις καὶ ᾠδαῖς, ὥσπερ εἰκόνας χρυσῷ καλλωπίζοντες, ὅπως ἀκούηταί τε μᾶλλον ὑπὸ πολλῶν καὶ μνημονεύηται· καὶ γὰρ ἂν ἵππον καὶ ἀλεκτρυόνα, κἂν
628 ἄλλο τι τοῖς ἐρωμένοις διδῶσι, καλὸν εἶναι καὶ κεκοσμημένον ἐκπρεπῶς βούλονται καὶ περιττῶς τὸ δῶρον· μάλιστα δὲ λόγον κόλακα προσφέροντες ἡδὺν ἐθέλουσι φαίνεσθαι καὶ γαῦρον καὶ περιττόν, οἷος ὁ ποιητικός ἐστιν.

3 em. R: συμμέτρους 7 αὑτοῦ mei 9 ὁρῶντες οἱ ἐρῶντες? 13 *: καὶ ἀγαθῶν 14 Κανδαύλην: lac. 6 Vd 7 E 15 malim ἐπισπάσασθαι 16 lac. 4—5 Vd 7 E την οὐ Supplent τὸν Γύγην S. τὸν οἰκέτην X τὸν οἰκέτην οὐ?

2. Ὁ μέντοι Σόσσιος ἐπαινέσας ἐκείνους, εἶπεν ὡς οὐ χεῖρον ἄν τις ἐπιχειρήσειεν ὁρμηθεὶς ἀφ' ὧν Θεόφραστος εἴρηκε περὶ μουσικῆς· 'καὶ γὰρ ἔναγχος' ἔφη 'τὸ βιβλίον ἀνέγνων. λέγει δὲ Θεόφραστος μουσικῆς ἀρχὰς τρεῖς εἶναι, λύπην, ἡδονήν, ἐνθουσιασμόν, ὡς ἑκάστου τῶν * * αὐτῶν παρατρέποντος ἐκ τοῦ συνήθους καὶ παρεγκλίνοντος τὴν φωνήν. αἵ τε γὰρ λῦπαι τὸ γοερὸν καὶ θρηνητικὸν ὀλισθηρὸν εἰς ᾠδὴν ἔχουσι· διὸ καὶ τοὺς ῥήτορας B ἐν τοῖς ἐπιλόγοις καὶ τοὺς ὑποκριτὰς ἐν τοῖς ὀδυρμοῖς ἀτρέμα τῷ μελῳδεῖν προσάγοντας ὁρῶμεν καὶ παρεντείνοντας τὴν φωνήν. αἵ τε σφοδραὶ περιχάρειαι τῆς ψυχῆς τῶν μὲν ἐλαφροτέρων τῷ ἤθει καὶ τὸ σῶμα πᾶν ἐπαίρουσι καὶ παρακαλοῦσιν εἰς ἔνρυθμον κίνησιν, ἐξαλλομένων καὶ κροτούντων εἴπερ ὀρχεῖσθαι μὴ δύνανται·

'μανίαι τ' ἀλαλαί τ' ὀρινομένων
ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ'

κατὰ Πίνδαρον. οἱ δὲ χαρίεντες ἐν τῷ πάθει τούτῳ γενόμενοι τὴν φωνὴν μόνην εἰς τὸ ᾄδειν καὶ φθέγγεσθαι μέτρα καὶ μέλη προΐενται. μάλιστα δ' ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐξίστησι καὶ παρατρέπει τό τε σῶμα καὶ C τὴν φωνὴν τοῦ συνήθους καὶ καθεστηκότος. ὅθεν

2 χεῖρον ἄν τις] χειρόμαντις mei 6 lac. 3 Vd 2 Γ τούτων τῶν παθημάτων an τῶν παθῶν τούτων? παρατρέποντος X: παρατρε lac. 4 Vd 7 E 7 καὶ παρεγκλίνοντος*: lac. 4 Vd 7 E ἐγκλίναντος 14 τὸ σῶμα συνεπαίρουσι R 16 δύνανται*: δύνωνται 17 Bergk. 1 p. 450 ἀλαλαί] ἄλλαι mei 18 Turnebus: ἐριαύχενι συγκλόνῳ mei 20 κινούμενοι W φθέγγεσθαι] φθέγγονται idem 21 μέτρα Hirschigius: μέγα

αἵ τε βακχεῖαι ῥυθμοῖς χρῶνται καὶ τὸ χρησμῳδεῖν ἐμμέτρως παρέχεται τοῖς ἐνθεαζομένοις· τῶν τε μαινομένων ὀλίγους ἰδεῖν ἔστιν ἄνευ μέτρου καὶ ᾠδῆς ληροῦντας. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων, εἰ βούλοιο καθορᾶν ὑπ' αὐγὰς διαπτύξας τὸν ἔρωτα καὶ καταμανθάνειν, οὐκ ἂν ἄλλο πάθος εὕροις οὔτε λύπας δριμυτέρας ἔχον οὔτε σφοδροτέρας περιχαρείας οὔτε μείζονας ἐκστάσεις καὶ παραφροσύνας· ἀλλ' ὥσπερ τὴν Σοφοκλέους πόλιν ἰδεῖν ἔστιν ἀνδρὸς ἐρωτικοῦ ψυχὴν 'ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμουσαν,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.'

D οὐδὲν οὖν ἄτοπον οὐδὲ θαυμαστόν, εἰ πάσας, ὅσαι μουσικῆς εἰσιν ἀρχαί, περιέχων ὁ ἔρως ἐν αὑτῷ καὶ συνειληφώς, λύπην ἡδονὴν ἐνθουσιασμόν, τά τ' ἄλλα φιλόφωνός ἐστι καὶ λάλος εἴς τε ποίησιν μελῶν καὶ μέτρων, ὡς οὐδὲν ἄλλο πάθος, ἐπίφορος καὶ κατάντης.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ς.

Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πολυποσίας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΙΛΙΝΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Λόγος ἦν περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως,
E ὡς οὐ πολὺ πίνοντος ἀλλὰ πολὺν χρόνον ἐν τῷ

1 Βάκχαι M 2 ἐν μέτρῳ Hirschigius παρέπεται W 9 τὸν Σοφοκλέα mei; cf. Soph. OR 4 ἰδεῖν ἔστιν] om. iidem 13 αὑτῷ*: αὐτῷ 15 φιλόφωνος*: φιλόπονος cf. p. 967b: τὸ φιλόφωνον καὶ λάλον

πίνειν καὶ διαλέγεσθαι τοῖς φίλοις ἕλκοντος. ἀπεδείκνυε δ' αὐτοὺς φλυαροῦντας Φιλῖνος ἐκ τῶν βασιλικῶν ἐφημερίδων, ἐν αἷς συνεχέστατα γέγραπται καὶ πλειστάκις ὅτι 'τήνδε τὴν ἡμέραν ἐκ τοῦ πότου καθεύδων' ἔστι δ' ὅτε 'καὶ τὴν ἐφεξῆς'· διὸ καὶ πρὸς τὰς συνουσίας ἀργότερος ἦν ὀξὺς δὲ καὶ θυμοειδής· ἅπερ ἐστὶ σωματικῆς θερμότητος. λέγεται δὲ καὶ τοῦ χρωτὸς ἥδιστον ἀποπνεῖν, ὥστε καταπιμπλάναι τοὺς χιτωνίσκους εὐωδίας ἀρωματιζούσης. ὃ δοκεῖ καὶ αὐτὸ θερμότητος εἶναι· διὸ καὶ τῆς F οἰκουμένης οἱ ξηρότατοι καὶ θερμότατοι τόποι τήν τε κασίαν καὶ τὸν λιβανωτὸν ἐκφέρουσι· πέψει γάρ τινι τῶν ὑγρῶν ὁ Θεόφραστός φησιν ἐπιγίγνεσθαι τὴν εὐωδίαν, ὅταν ἐξαιρεθῇ τὸ βλαβερὸν ὑγρὸν ὑπὸ θερμότητος. δοκεῖ δὲ καὶ Καλλισθένης ἐν διαβολῇ γενέσθαι πρὸς αὐτόν, ὡς δυσχεραίνων δειπνεῖν διὰ τὸν πότον· ἐπεὶ καὶ κύλικα λεγομένην Ἀλεξάνδρου μεγάλην, ἐλθοῦσαν ἐπ' αὐτόν, ἀπεώσατο φήσας 624 οὐκ ἐθέλειν Ἀλεξάνδρου πιὼν Ἀσκληπιοῦ δεῖσθαι. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πολυποσίας.

2. Μιθριδάτην δὲ τὸν πολεμήσαντα Ῥωμαίοις ἐν τοῖς ἀγῶσιν, οὓς ἐπετέλει, καὶ πολυφαγίας ἆθλα θεῖναι καὶ πολυποσίας φασί· νικῆσαι δ' αὐτὸν ἀμφότερα, καὶ ὅλως πιεῖν πλεῖστον τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων, διὸ καὶ Διόνυσον ἐπικληθῆναι. τοῦθ'

1 καὶ] om. mei   2 *: φίλινος   14 ὑγρὸν] ρισσὸν mei, unde fort. ὑγρὸν καὶ περισσὸν   15 em. Turnebus: κα lac. 4—5 Vd 9 E   ib. ἐν διαβολῇ γε 4—5 Vd 12 E τὸν ὡς δυσχεραι 3—4 Vd 6 E δειπνεῖν διὰ τὸν 6 Vd E 24 τῶν] om. mei

ἡμεῖς εἴπομεν ἕν τι τῶν εἰκῆ πεπιστευμένων εἶναι, τὸ περὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἐπικλήσεως· νηπίου γὰρ ὄντος αὐτοῦ κεραυνὸς ἐπέφλεξε τὰ σπάργανα, τοῦ B *δὲ σώματος οὐχ ἥψατο, πλὴν ὅσον ἴχνος τι τοῦ πυρὸς ἐν τῷ μετώπῳ κρατουμένῳ ὑπὸ τῆς κόμης μένειν αὐτῷ παιδί· καὶ ἀνδρὸς ἤδη πάλιν ἐπὶ τὸ δωμάτιον ἐμπεσὼν κεραυνὸς αὐτοῦ μὲν κατέπεσε καθεύδοντος, τῆς δὲ φαρέτρας ὑποκρεμαμένης διεξῆλθε τὰ βέλη πυρακτώσας. οἱ μὲν οὖν μάντεις ἀπεφήναντο πλεῖστον αὐτὸν ἰσχύσειν ἀπὸ τῆς τοξικῆς καὶ κούφης στρατιᾶς, οἱ δὲ πολλοὶ Διόνυσον αὐτὸν ἀπὸ τῶν κεραυνοβολιῶν ὁμοιότητι τοῦ πάθους προσηγόρευσαν.*

3. *Ἐκ τούτου περὶ τῶν πολὺ πιόντων ἦν λόγος· ἐν οἷς καὶ τὸν πύκτην Ἡρακλείδην ἐτίθεσαν, ὃν Ἡρακλοῦν Ἀλεξανδρεῖς ὑπεκορίζοντο, κατὰ τοὺς* C *πατέρας ἡμῶν γενόμενον. οὗτος ἀπορῶν συμπότου παραμένοντος, ἐκάλει τοὺς μὲν ἐπὶ πρόπωμα τοὺς δ' ἐπ' ἄριστον ἄλλους δ' ἐπὶ δεῖπνον, ἐσχάτους δέ τινας ἐπὶ κῶμον· ἀπαλλαττομένων δὲ τῶν πρώτων, δεύτεροι συνῆπτον εἶτ' ἐφεξῆς οἱ τρίτοι καὶ τέταρτοι· κἀκεῖνος οὐδὲν διάλειμμα ποιῶν ἅπασιν ἐξήρκει καὶ τοὺς τέσσαρας πότους συνδιέφερε.*

4. *Τῶν δὲ Δρούσῳ τῷ Τιβερίου Καίσαρος υἱῷ συμβιούντων ὁ πάντας ἐν τῷ πίνειν προτρεπό-*

5 malim *κρυπτομένῳ* aut *κρυπτόμενον* 6 *μένειν — ἀνδρὸς* Exemplum Turnebi: 4—6 Vd *ειν αὐτῷ παι* 4 Vd *ἀνδρὸς* Pro *μένειν* malim *διαμένειν* *παιδί*] del. Emperius 7 *ἀπέπεσε* W. *παρέπεσε* Emperius 8 *ὑπερκρεμαμένης* R 18 *πρόπωμα**: *πρόπομα* 25 *παρερχόμενος*?

μενος ἰατρὸς ἑάλω τῶν πικρῶν ἀμυγδαλῶν πέντ᾽ ἢ ἓξ ἑκάστοτε προλαμβάνων ἕνεκα τοῦ μὴ μεθύσκεσθαι· κωλυθεὶς δὲ καὶ παραφυλαχθεὶς οὐδ᾽ ἐπὶ μικρὸν ἀντέσχεν. ἔνιοι μὲν οὖν ᾤοντο τὰς ἀμυγδαλίδας D δηκτικόν τι καὶ ῥυπτικὸν ἔχειν τῆς σαρκός, ὥστε καὶ τῶν προσώπων τὰς ἐφηλίδας ἐξαιρεῖν· ὅταν οὖν προληφθῶσι, τῇ πικρότητι τοὺς πόρους ἀμύσσειν καὶ δηγμὸν ἐμποιεῖν, ὑφ᾽ οὗ τὸ ὑγρὸν κατασπῶσιν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς διατμιζόμενον. ἡμῖν δὲ μᾶλλον ἡ τῆς πικρότητος ἐδόκει δύναμις ἀναξηραντικὴ καὶ δάπανος ὑγρῶν εἶναι· διὸ τῇ γεύσει πάντων ἐστὶ τῶν χυλῶν ὁ πικρὸς ἀηδέστατος· τὰ γὰρ φλέβια τῆς γλώττης, ὡς ὁ Πλάτων φησί, μαλακὰ καὶ νοτερὰ ὄντα, συντείνει παρὰ φύσιν ἡ τῆς E ξηρότητος δύναμις, ἐκτηκομένων τῶν ὑγρῶν. καὶ τὰ ἕλκη τοῖς πικροῖς ἀπισχναίνουσι φαρμάκοις, ὡς ὁ ποιητής φησιν

'ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν
χερσὶ διατρίψας ὀδυνήφατον, ἥ οἱ ἁπάσας
ἔσχ᾽ ὀδύνας· τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ᾽ αἷμα.'

τὸ γὰρ τῇ γεύσει πικρὸν τῇ δυνάμει ξηραντικὸν ὀρθῶς προσηγόρευσε. φαίνεται δὲ καὶ τὰ διαπάσματα τῶν γυμνικῶν, οἷς ἀναρπάζουσι τοὺς ἱδρῶτας, πικρὰ

1 ἀμυγδαλῶν*: ἀμυγδάλων cf. Athen. p. 52d 4 ἀμυγδαλίδας] ἀμυγδαλῆς ῥίζας Doehnerus coll. Plin. 23, 144 6 om. W: ἐξαίρειν 13 φλέβια Plato Tim. p. 65cd: φλεβία 14 νοτερὰ idem: μανότερα 15 δύναμις Anonymus 18 Hom. Λ 846 19 ἁπάσας — ἐτέρσετο] om. mei 20 παύσαντο mei 23 γυμνικῶν scripsi cum Faehsio: γυναικῶν cf. p. 954b

τῇ φύσει καὶ στυπτικὰ ὄντα σφοδρότητι τοῦ στρυφ-
F νοῦ τὸ πικρόν. ‘οὕτως οὖν’ ἔφην ‘τούτων ἐχόντων, εἰκότως ἡ τῶν ἀμυγδαλῶν πικρότης βοηθεῖ πρὸς τὸν ἄκρατον, ἀναξηραίνουσα τοῦ σώματος τὰ ἐντὸς καὶ οὐκ ἐῶσα πίμπλασθαι τὰς φλέβας, ὧν διατάσει φασὶ καὶ ταραχῇ συμβαίνει τὸ μεθύειν. τεκμήριον δὲ τοῦ λόγου μέγα τὸ συμβαῖνον περὶ τὰς ἀλώπεκας· ἂν γὰρ ἀμυγδάλας πικρὰς φαγοῦσαι μὴ ἐπιπίωσιν, ἀποθνήσκουσι τῶν ὑγρῶν ἀθρόως ἐκλειπόντων.’

---

625 *ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ.*

Διὰ τί μᾶλλον ἀκράτῳ χαίρουσιν οἱ γέροντες.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἐζητεῖτο περὶ τῶν γερόντων, διὰ τί μᾶλλον ἀκρατοτέρῳ τῷ ποτῷ χαίρουσιν. οἱ μὲν οὖν κατεψυγμένην τὴν ἕξιν αὐτῶν καὶ δυσεκθέρμαντον οὖσαν οἰόμενοι διὰ τοῦτο τῇ σφοδρότητι τῆς κράσεως ἐναρμόττειν, ἐφαίνοντο κοινόν τι καὶ πρόχειρον οὐχ ἱκανὸν δὲ πρὸς τὴν αἰτίαν οὐδ’ ἀληθὲς λέγοντες.
B καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων ταὐτὸ συμβέβηκε. δυσκίνητοι γάρ εἰσι καὶ δυσμετάβλητοι πρὸς τὰς

1 τοῦ στρυφνοῦ τὸ πικρόν] τοῦ στρυφνοῦντος πικροῦ Exemplum Turnebi. Fort. add. etiam κατασβεννύναι τὸ ὑγρόν cf. p. 954b 5 καί] om. mei 6 συμβαίνειν? 8 om. Ex. Turnebi: 3 Vd ἐπιπίωσι 5—6 Vd 10 E τῶν ὑγρῶν ἀθρο 7 Vd E πόντων 19 καινόν mei 21 ταὐτὸ *: τὸ αὐτὸ

ἀντιλήψεις τῶν ποιοτήτων, ἂν μὴ κατάκοροι καὶ σφοδραὶ προσπέσωσιν· αἰτία δ' ἡ τῆς ἕξεως ἄνεσις· ἐκλυομένη γὰρ καὶ ἀτονοῦσα πλήττεσθαι φιλεῖ. διὸ τῇ τε γεύσει μάλιστα τοὺς δηκτικοὺς προσίενται χυμούς, ἥ τ' ὄσφρησις αὐτῶν ὅμοια πέπονθε πρὸς τὰς ὀσμάς· κινεῖται γὰρ ὑπὸ τῶν ἀκράτων καὶ σφοδρῶν ἥδιον. ἡ δ' ἁφὴ πρὸς τὰ ἕλκη δυσπαθής· τραύματα γὰρ ἐνίοτε λαμβάνοντες οὐ μάλα πονοῦσιν. ὁμοιότατον δὲ γίγνεται τὸ τῆς ἀκοῆς· οἱ γὰρ μουσικοὶ γηρῶντες ὀξύτερον ἁρμόζονται καὶ σκληρότερον, οἷον ὑπὸ πληγῆς τῆς συντόνου φωνῆς ἐγείροντες τὸ αἰσθητήριον. ὅ τι γὰρ σιδήρῳ πρὸς ἀκμὴν στόμωμα, τοῦτο σώματι πνεῦμα παρέχει πρὸς C *αἴσθησιν· ἐνδόντος δὲ τούτου καὶ χαλάσαντος, ἀργὸν ἀπολείπεται καὶ γεῶδες τὸ αἰσθητήριον καὶ σφοδροῦ τοῦ νύττοντος, οἷον ὁ ἄκρατός ἐστι, δεόμενον.*

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η.

Διὰ τί τὰ γράμματα πόρρωθεν οἱ πρεσβύτεροι μᾶλλον ἀναγιγνώσκουσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. *Ταῦτα δ' ἡμῶν εἰς τὸ προκείμενον εὑρησιλογούντων, ἐδόκει τὸ τῆς ὄψεως ἀντιπίπτειν. οἱ* D

2 *σφοδραὶ* R: *σφόδρα* 6 *καὶ σφοδρῶν ἥδιον* — — *ὁμοιότατον* Ex. Turnebi: 7 Vd 9 E *ἥδιον ἡ δὲ ἀφὴ* (*ἀφὴ* Vd) 4 Vd nulla E *τὰ ἕλκη δυσπα* 9—10 Vd E *τραύματα γὰρ* 7—8 Vd 6 E *λαμβάνοντες* 5 Vd 15 E *ἃ πονοῦσιν ἐ* 6—7 Vd 10 E *τατον* 9 *τὸ** 11 *τῆς* R: *καὶ τῆς* 22 ita scripsi: *εὑρεσιλογούντων*

γὰρ πρεσβύτεροι πόρρω τὰ γράμματα τῶν ὀμμάτων ἀπάγοντες ἀναγιγνώσκουσιν, ἐγγύθεν δ' οὐ δύνανται· καὶ τοῦτο παραδηλῶν ὁ *Αἰσχύλος* φησίν

'οὐδὲ ἀπὸ** αὐτόν· οὐ γὰρ ἐγγύθεν
**γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.'

ἐκδηλότερον δὲ Σοφοκλῆς ταὐτὸ περὶ τῶν γερόντων·

'βαρεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ
μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται τρυπωμένου,
E πόρρω δὲ λεύσσων, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός.'

εἴπερ οὖν πρὸς τὴν ἐπίτασιν καὶ σφοδρότητα μᾶλλον ὑπακούει τὰ τῶν γερόντων αἰσθητήρια, πῶς ἐν τῷ ἀναγιγνώσκειν τὸν ἐγγύθεν ἀντιφωτισμὸν οὐ φέρουσιν, ἀλλὰ παράγοντες ἀπωτέρω τὸ βιβλίον ἐκλύουσι τὴν λαμπρότητα τῷ ἀέρι καθάπερ οἶνον ὕδατι κατακεραννυμένην;

2. Ἦσαν μὲν οὖν οἳ πρὸς τοῦτ' ἔλεγον, ὡς ἀπάγουσι τῶν ὄψεων τὸ βιβλίον, οὐ μαλακώτερον τὸ φῶς ποιοῦντες, ἀλλ' οἷον ἐπιδραττόμενοι καὶ περιλαμβάνοντες αὐγὴν πλείονα καὶ πληροῦντες ἀέρος F λαμπροῦ τὴν μεταξὺ τῶν ὀμμάτων καὶ τῶν γραμμάτων χώραν. ἕτεροι δὲ τοῖς συμβάλλουσι τὰς

3 *Αἰσχύλος*] Nauck. p. 107 quem miror cur lacunas sibi notas non enotaverit 4 lac. 6 Vd 8 E 5 lac. 6 Vd 15 E. Fort. supplendum *οὐ δέλτον εἶδον αὐτός· οὐ γὰρ ἐγγύθεν | ἦν μοι· γέρων δὲ γραμματεὺς ἔγνω σ' ἃ φῄς* 6 em. R: *ἐνδηλότερον Σοφοκλῆς*| cf. Nauck. p. 312 *ταὐτὸ**: *τὸ αὐτὸ* *δὲ*] *δ' ὁ*? 8 em. Herwerdenus: *βραδεῖα* 9 *τρυπωμένου*] corruptum 12 *τὰ* M 14 malim *ἀλλ' ἐπάγοντες* 17 *ἔλεγον*] *λέγουσιν* mei

αὐγὰς μετεῖχον· ἐπεὶ γὰρ ἀποτείνεται τῶν ὀφθαλμῶν ἑκατέρου κῶνος, πρὸς τῷ ὄμματι τὴν κορυφὴν ἔχων, ἕδραν δὲ καὶ βάσιν ἣ περιλαμβάνει τὸ ὁρώμενον, ἄχρι μέν τινος εἰκός ἐστιν ἰδίᾳ τῶν κώνων ἑκάτερον φέρεσθαι· γενόμενοι δ' ἀπωτέρω καὶ συμπεσόντες ἀλλήλοις ἓν τὸ φῶς ποιοῦσι· διὸ καὶ τῶν ὁρωμένων ἕκαστον ἓν οὐ δύο φαίνεται, καίπερ ἀμφοτέροις ἅμα τοῖς ὄμμασι καταφαινόμενον· αἰτία γὰρ ἡ τῶν κώνων σύναψις εἰς ταὐτὸ καὶ σύλλαμψις ἐκ δυεῖν μίαν ὄψιν ἀπειργασμένη. τούτων δ' οὕτως ἐχόντων, οἱ μὲν ἐγγὺς προσάγοντες τὰ γράμματα πρεσβῦται, μηδέπω τῶν αὐγῶν συγκεχυμένων, 626 ἀλλ' ἑκατέρᾳ χωρὶς ἐπιθιγγάνοντες ἀσθενέστερον ἐπιλαμβάνονται· οἱ δ' ἀπωτέρω προθέμενοι, μεμιγμένου τοῦ φωτὸς ἤδη καὶ πολλοῦ γεγονότος, μᾶλλον ἐξακριβοῦσιν ὥσπερ οἱ ταῖς δυσὶν ὁμοῦ χερσὶ κατέχοντες, ὃ τῇ ἑτέρᾳ μὴ δύνανται.

3. Λαμπρίας δ' ὁ ἀδελφὸς τὴν Ἱερωνύμου ** οὐκ ἀνέγνωκεν ** εὐφυΐαν ἐμπεσών, ὅτι τοῖς προσπίπτουσιν ἀπὸ τῶν ὁρατῶν εἴδεσι πρὸς τὴν ὄψιν ὁρῶμεν, ἃ πρῶτον μὲν ἀπέρχεται μεγάλα καὶ παχυμερῆ· διὸ B τοὺς γέροντας ἐγγύθεν ἐπιταράττει βραδύπορον καὶ σκληρὰν ἔχοντας τὴν ὅρασιν· ἀνενεχθέντων δ' εἰς

3 ᾗ Doehnerus 12 αὐγῶν] αὐτῶν mei 13 ἑκατέρᾳ (sc. τῇ αὐγῇ) Doehnerus: ἑκάτερα 14 προτιθέμενοι? 18 ἀδελφὸς S: 5 Vd 7 E ib. lac. 5—6 Vd 10 E. μόνον S. Malim δόξαν καὶ οὐκ ἀνεγνωκὼς ὅμως ἔτυχε δι' εὐφυΐαν ἐμπεσών cett. 19 lac. 7 Vd E. Post ἐμπεσὼν unus Vd dat 2—3 lac., quae propter proximam marg. nulla esse vid. 20 εἴδεσι S: 4 Vd 6 E

τὸν ἀέρα καὶ λαβόντων διαστήματα, τὰ μὲν γεώδη περιθραύεται καὶ ἀποπίπτει, τὰ δὲ λεπτὰ προσπελάζοντα ταῖς ὄψεσιν ἀλύπως καὶ ὁμαλῶς ἐναρμόττει τοῖς πόροις, ὥσθ' ἧττον ταραττομένους μᾶλλον ἀντιλαμβάνεσθαι. καὶ γὰρ αἱ τῶν ἀνθέων ὀσμαὶ πόρρωθεν εὐωδέστεραι προσπίπτουσιν· ἂν δ' ἐγγύθεν ἄγαν προσάγῃς, οὐχ οὕτω καθαρὸν οὐδ' ἄκρατον ὀδώδασιν. αἴτιον δ' ὅτι πολλὰ τῶν γεωδῶν καὶ θολερῶν συναποφέρεται τῇ ὀσμῇ καὶ διαφθείρει τὴν εὐωδίαν ἐγγύθεν λαμβανομένην· ἂν δ' ἄπωθεν, τὰ C μὲν θολερὰ καὶ γεώδη περιρρεῖ καὶ ὑποπίπτει, τὸ δ' εἰλικρινὲς καὶ θερμὸν αὐτοῦ ὑπὸ λεπτότητος διασῴζεται πρὸς τὴν αἴσθησιν.

4. Ἡμεῖς δὲ τὴν *Πλατωνικὴν* φυλάττοντες ἀρχὴν ἐλέγομεν ὅτι πνεῦμα τῶν ὀμμάτων αὐγοειδὲς ἐκπίπτον ἀνακίρναται τῷ περὶ τὰ σώματα φωτὶ καὶ λαμβάνει σύμπηξιν, ὥσθ' ἓν ἐξ ἀμφοῖν σῶμα δι' ὅλου συμπαθὲς γενέσθαι. κεράννυται δ' ἕτερον ἑτέρῳ συμμετρίας τε λόγῳ καὶ ποσότητος· οὐ γὰρ ἀναιρεθῆναι δεῖ θάτερον ὑπὸ θατέρου κρατηθέν, ἀλλ' ἀπ' ἀμφοῖν ἔς τι μέσον ἁρμονίᾳ καὶ κοινωνίᾳ συναχθέντων μίαν δύναμιν ἀποτελεσθῆναι. ὄντος οὖν τοῦ τῶν παρηλίκων, εἴτε ῥεῦμα χρὴ προσαγορεύειν τὸ διὰ τῆς κόρης φερόμενον εἴτε πνεῦμα φωτοειδὲς D εἴτ' αὐγήν, ἀσθενοῦς καὶ ἀδρανοῦς, οὐ γίγνεται

10 *ἄπωθεν τὰ μὲν*] *ἀπὸ μὲν* mei 12 *αὐτῶν* i. e. *τῶν ἀνθῶν* Benselerus 14 *Πλατωνικὴν*] Tim. p. 45 c sqq 15 em. W: *λέγομεν* 16 *: *ἀνακιρνᾶται* 19 *τε λόγῳ* R: *λόγῳ τε* 21 *ἔς τι* X: *ἔστι* 22 *τούτων* mei 25 *οὐ γίγνεται*] *ἐγγίνεται* iidem

κρᾶσις πρὸς αὐτὸ τῷ ἐκτὸς οὐδὲ μῖξις ἀλλὰ φθορὰ καὶ σύγκρισις, ἂν μὴ μακρὰν τὰ γράμματα τῶν ὀμμάτων ἀπάγοντες ἐκλύωσι τὴν ἄγαν λαμπρότητα τοῦ φωτός, ὥστε μὴ πολλὴν μηδ' ἄκρατον ἀλλ' ὁμοιοπαθῆ καὶ σύμμετρον ἀπαντῆσαι πρὸς τὴν ὄψιν. ὃ δὴ καὶ τοῦ περὶ τὰ νυκτίνομα τῶν ζῴων παθήματος αἴτιόν ἐστιν· ἡ γὰρ ὄψις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ μεθημερινοῦ φωτὸς ἀδρανὴς οὖσα κατακλύζεται καὶ κρατεῖται, μὴ δυναμένη πρὸς πολὺ καὶ ἰσχυρὸν ἀπ' ἀσθενοῦς καὶ ὀλίγης ἀρχῆς κεράννυσθαι· πρὸς δὲ τὸ ἀμαυρὸν καὶ λεπτὸν οἷον ἀστέρος φῶς αὐγὴν E διαρκῆ καὶ σύμμετρον ἐξίησιν, ὥστε κοινωνεῖν καὶ συνεργεῖσθαι τὴν αἴσθησιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ.

Διὰ τί τῷ ποτίμῳ μᾶλλον ὕδατι ἢ τῷ θαλαττίῳ πλύνεται τὰ ἱμάτια.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΘΕΩΝ, ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ, ΜΕΣΤΡΙΟΣ ΦΛΩΡΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Θέων ὁ γραμματικός, ἑστιωμένων ἡμῶν παρὰ Μεστρίῳ Φλώρῳ, πρὸς Θεμιστοκλέα τὸν Στωικὸν διηπόρησε, τί δήποτε Χρύσιππος ἐν πολλοῖς τῶν F

1 αὐτὸ τῷ] 6—7 Vd 8 E τὸ 2 σύγκρισις] σύγχυσις M. σύγκλυσις? 9 δυναμένης — αὐγῆς (pro ἀρχῆς) M ἀπ' R 15 ὕδατι] in lemmate om. mei 21 Μεστρίῳ R (coll. Suet. Vesp. 22. Vit. Oth. c. 14): μετρίῳ

παραλόγων καὶ ἀτόπων ἐπιμνησθείς, οἷόν ἐστι τό 'τάριχος, ἂν ἅλμῃ βρέχηται, γλυκύτερον γίγνεσθαι' καὶ τό 'τῶν ἐρίων τοὺς πόκους ἧττον ὑπακούειν τοῖς βίᾳ διασπῶσιν ἢ τοῖς ἀτρέμα διαλύουσι' καὶ τό 'νηστεύσαντας ἀργότερον ἐσθίειν ἢ προφαγόντας·' οὐδενὸς αὐτῶν αἰτίαν ἀπέδωκεν. ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς εἰπών, ὅτι ταῦτα Χρύσιππος ἄλλως ἐν παραδείγματος λόγῳ προὔθετο, ῥᾳδίως ἡμῶν καὶ ἀλόγως ὑπὸ τοῦ εἰκότος ἁλισκομένων καὶ πάλιν ἀπιστούντων
627 τῷ παρὰ τὸ εἰκός, ἐπιστρέφων 'σοὶ δ'' ἔφη 'βέλτιστε, τί πρᾶγμα περὶ τούτων διαπορεῖν; εἰ γὰρ ἡμῖν αἰτίων ζητητικὸς καὶ θεωρητικὸς γέγονας, μὴ μακρὰν οὕτως ἀποσκήνου τῶν ἰδίων, ἀλλ' εἰπὲ δι' ἣν αἰτίαν Ὅμηρος ἐν τῷ ποταμῷ πλύνουσαν οὐκ ἐν τῇ θαλάττῃ, καίπερ ἐγγὺς οὔσῃ, τὴν Ναυσικάαν πεποίηκε, καίτοι θερμοτέραν γε καὶ διαφανεστέραν εἰκὸς καὶ ῥυπτικωτέραν εἶναι.'

2. Καὶ ὁ Θέων 'ἀλλὰ τοῦτό γ' εἶπε 'τῶν γεωδῶν Ἀριστοτέλης πάλαι διαλέλυκεν, ὃ προβέβληκας ἡμῖν. καὶ γὰρ τῇ θαλάττῃ τὸ παχὺ καὶ γεῶδες ἐνδιέσπαρται καὶ τοῦτο ποιεῖ τὴν ἁλυκότητα μεμιγμένον· ᾗ καὶ μᾶλλον ἡ θάλαττα τούς τε νη-
B χομένους ἐξαναφέρει καὶ στέγει τὰ βάρη, τοῦ γλυκέος ἐνδιδόντος διὰ κουφότητα καὶ ἀσθένειαν·

3 πλόκους Herwerdenus 10 τῷ] τὸ mei 13 ἀποσκηνοῦ editores recentiores male 14 Ὅμηρος] ζ 59 18 καὶ Basileensis: ἢ τῶν γεωδῶν] i. e. ex terrestribus quaestionibus 19 Ἀριστοτέλης] p. 932, 25 b sqq. 934, 10 ac Fragm. 217 ὃ προβέβληκας S: βέβληκας 20 καὶ γὰρ idem: 7 Vd 9 E παχὺ W ex Aristotele: τραχὺ

ἔστι γὰρ ἄμικτον καὶ καθαρόν· ὅθεν ἐνδύεται διὰ λεπτότητα καὶ διεξιὸν τοῦ θαλαττίου μᾶλλον ἐκτήκει τὰς κηλῖδας. ἢ οὐ δοκεῖ σοι τοῦτο πιθανῶς λέγειν Ἀριστοτέλης;'

3. 'Πιθανῶς' ἔφην ἐγώ 'οὐ μὴν ἀληθῶς· ὁρῶ γὰρ ὅτι καὶ τέφρᾳ καὶ λίθοις, κἂν μὴ παρῇ δὲ ταῦτα, κονιορτῷ πολλάκις παχύνουσι τὸ ὕδωρ, ὡς μᾶλλον τῶν γεωδῶν τῇ παχύτητι καταπλύνειν δυναμένων τὸν ῥύπον, αὐτοῦ δὲ τοῦ ὕδατος διὰ λεπτότητα καὶ ἀσθένειαν οὐχ ὁμοίως τοῦτο δρῶντος. τὸ μὲν οὖν παχυμερὲς τῆς **θαλάττης οὐ πετουτόποτε C **πρὸς τὴν κα** δὲ τὴν δριμύτητα· καὶ γὰρ αὕτη τοὺς πόρους ἀναστομοῦσα καὶ ἀνοίγουσα κατασύρει τὸν ῥύπον. ἐπεὶ δὲ πᾶν τὸ λιπαρὸν δυσέκπλυτόν ἐστι καὶ κηλῖδα ποιεῖ, λιπαρὰ δ' ἡ θάλασσα, τοῦτ' ἂν αἴτιον εἴη μάλιστα τοῦ μὴ καλῶς πλύνειν. ὅτι δ' ἐστὶ λιπαρά, καὶ αὐτὸς εἴρηκεν Ἀριστοτέλης· οἵ τε γὰρ ἅλες λίπος ἔχουσι καὶ τοὺς λύχνους βέλτιον παρέχουσι καομένους· αὐτή θ' ἡ θάλαττα προσραινομένη ταῖς φλοξὶ συνεκλάμπει, καὶ κάεται μάλιστα τῶν ὑδάτων τὸ θαλάττιον· ὡς δ' ἐγᾦμαι, διὰ τοῦτο καὶ θερμότατόν ἐστιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατ' ἄλλον D τρόπον· ἐπεὶ τῆς πλύσεως τέλος ἡ ψῦξίς ἐστι καὶ

1 ἔστι] ἔτι Doehnerus 6 τέφρα καὶ λίθοι mei 8 παχύτητι Hirschigius: τραχύτητι 11 lac. 7—8 Vd 14 E 12 lac. 7 Vd 14 E ib. lac. 7 Vd 14 E. Fort. locus est supplendus ita: οὐ[δὲν κωλύει] γε τοῦτο ποιε[ῖν οὐδ' ἧττον] πρὸς τὴν κά[θαρσιν συνεργεῖ vel βοηθεῖ] διὰ τὴν δριμύτητα. cf. Macrobi 7, 13, 2 versionem 13 πόρους S: 5 Vd E ἀνοίγουσα idem: 6 Vd 15 E 17 Ἀριστοτέλης] p. 933, 19 19 αὔτη mei

μάλιστα φαίνεται καθαρὸν τὸ μάλιστα ξηρὸν γιγνόμενον· δεῖ δὴ τὸ πλῦνον ὑγρὸν τῷ ῥύπῳ ταχέως συνεξελθεῖν, ὥσπερ τῷ νοσήματι τὸν ἐλλέβορον. τὸ μὲν οὖν γλυκὺ ῥᾳδίως ὁ ἥλιος ἐξάγει διὰ κουφότητα, τὸ δ' ἁλμυρὸν ἐνισχόμενον τοῖς πόροις διὰ τραχύτητα δυσξήραντόν ἐστι.'

4. Καὶ ὁ Θέων ὑπολαβὼν 'οὐδέν' ἔφη 'λέγεις· Ἀριστοτέλης γὰρ ἐν ταὐτῷ βιβλίῳ φησὶ τοὺς ἐν θαλάττῃ λουσαμένους τάχιον ἀποξηραίνεσθαι τῶν γλυκέσι χρησαμένων, ἂν ἐν ἡλίῳ στῶσι.' 'λέγει γάρ' E εἶπον· 'ἀλλ' ᾤμην σε μᾶλλον Ὁμήρῳ τἀναντία λέγοντι πιστεύσειν. ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς μετὰ τὸ ναυάγιον ἐντυγχάνει τῇ Ναυσικάᾳ 'σμερδαλέος' ὀφθῆναι, 'κεκακωμένος ἅλμῃ', καὶ πρὸς τὰς θεραπαινίδας φησίν

'ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' [ἂν ἐγὼ αὐτὸς
ἅλμην ὤμοιιν ἀπολούσομαι·'

καταβὰς δ' εἰς τὸν ποταμόν

'ἐκ κεφαλῆς ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον,'

ὑπερφυῶς τοῦ ποιητοῦ τὸ γιγνόμενον συνεωρακότος. ὅταν γὰρ ἐκ τῆς θαλάττης ἀναδύντες ἐν τῷ ἡλίῳ στῶσι, τὸ λεπτότατον καὶ κουφότατον τῆς ὑγρασίας F ἡ θερμότης διεφόρησε· τὸ δ' ἁλμυρὸν αὐτὸ καὶ

1 μάλιστα] τάχιστα Doehnerus 2 δὴ W: δὲ τῷ ῥύπῳ ταχέως] τῷ 6 Vd 8 E ως 8 Ἀριστοτέλης] p. 932, 26 b ταὐτῷ *: τῷ αὐτῷ 10 γλυκέσι] γλυκείων mei 13 Hom. ζ 137 ὀφθῆναι] αὐτῇσι φάνη idem 15 id. ζ 218 οὕτως mei ἂν] om. Homerus 19 id. ζ 226

τραχὺ καταλειφθὲν ἐφίσταται καὶ παραμένει τοῖς σώμασιν ἁλώδης ἐπίπαγος, μέχρι ἂν αὐτὸ ποτίμῳ καὶ γλυκεῖ κατακλύσωσιν.’

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι. 628

Διὰ τί τῆς Αἰαντίδος φυλῆς Ἀθήνησιν οὐδέποτε τὸν χορὸν ἔκρινον ὕστατον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΣ, ΜΑΡΚΟΣ, ΜΙΛΩΝ, ΓΛΑΥΚΙΑΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἐν δὲ τοῖς Σαραπίωνος ἐπινικίοις, ὅτε τῇ Λεοντίδι φυλῇ τὸν χορὸν διατάξας ἐνίκησεν, ἑστιωμένοις ἡμῖν ἅτε δὴ καὶ φυλέταις οὖσι δημοποιήτοις, οἰκεῖοι λόγοι τῆς ἐν χερσὶ φιλοτιμίας παρῆσαν. ἔσχε γὰρ ὁ ἀγὼν ἐντονωτάτην ἅμιλλαν, B ἀγωνοθετοῦντος ἐνδόξως καὶ μεγαλοπρεπῶς Φιλοπάππου τοῦ βασιλέως ταῖς φυλαῖς ὁμοῦ πάσαις χορηγοῦντος. ἐτύγχανε δὲ συνεστιώμενος ἡμῖν καὶ τῶν παλαιῶν τὰ μὲν λέγων τὰ δ’ ἀκούων διὰ φιλανθρωπίαν οὐχ ἧττον ἢ φιλομάθειαν.

2. Προεβλήθη δέ τι τοιοῦτον ὑπὸ Μάρκου τοῦ γραμματικοῦ. Νεάνθη τὸν Κυζικηνὸν ἔφη λέγειν ἐν τοῖς κατὰ πόλιν μυθικοῖς, ὅτι τῇ Αἰαντίδι φυλῇ

2 αὐτὸν R 11 διδάξας Doehnerus, sed cf. Athen. p. 453c 21 *Νεάνθη*] cf. Mueller. 3 p. 10

γέρας ὑπῆρχε τὸ μὴ κρίνεσθαι τὸν αὐτῆς χορὸν ἔσχατον· εἰ μὲν οὖν ἔφη πρὸς ἀπόδειξιν ἱστορίας ὁ ἀνα** εἰ δὲ τοῦτό γ' οὐ νοθεύει, προκείσθω τῆς αἰτίας ἐν κοινῷ πᾶσιν ἡ ζήτησις. εἰπόντος δὲ τοῦ ἑταίρου Μίλωνος 'ἂν οὖν ψεῦδος ᾖ τὸ λεγόμενον'; C 'οὐδέν' ἔφη 'δεινόν' ὁ Φιλόπαππος 'εἰ ταὐτὸ πεισόμεθα Δημοκρίτῳ τῷ σοφῷ διὰ φιλολογίαν. καὶ γὰρ ἐκεῖνος ὡς ἔοικε τρώγων σίκυον, ὡς ἐφάνη μελιτώδης ὁ χυμός, ἠρώτησε τὴν διακονοῦσαν, ὁπόθεν πρίαιτο· τῆς δὲ κῆπόν τινα φραζούσης, ἐκέλευσεν ἐξαναστὰς ἡγεῖσθαι καὶ δεικνύναι τὸν τόπον· θαυμάζοντος δὲ τοῦ γυναίου καὶ πυνθανομένου τί βούλεται, 'τὴν αἰτίαν' ἔφη 'δεῖ με τῆς γλυκύτητος εὑρεῖν, εὑρήσω δὲ τοῦ χωρίου γενόμενος θεατής·' D 'κατάκεισο δή' τὸ γύναιον εἶπε μειδιῶν, 'ἐγὼ γὰρ ἀγνοήσασα τὸ σίκυον εἰς ἀγγεῖον ἐθέμην μεμελιτωμένον·' ὁ δ' ὥσπερ ἀχθεσθεὶς 'ἀπέκναισας' εἶπε 'καὶ οὐδὲν ἧττον ἐπιθήσομαι τῷ λόγῳ καὶ ζητήσω τὴν αἰτίαν, ὡς ἂν οἰκείου καὶ συγγενοῦς οὔσης τῷ σικύῳ τῆς γλυκύτητος.' οὐκοῦν μηδ' ἡμεῖς τὴν Νεάνθους ἐν ἐνίοις εὐχέρειαν ἀποδράσεως ποιησώμεθα πρόφασιν· ἐγγυμνάσασθαι γάρ, εἰ μηδὲν ἄλλο χρήσιμον, ὁ λόγος παρέξει.'

3. *Πάντες* οὖν ὁμαλῶς ἐρρύησαν πρὸς τὸ τὴν

1 αὐτῆς X: 5 Vd 8 E 2 εἰ*: lac. 3 Vd 5 P πρὸς ἀπόδειξιν Doehnerus: προ 8 Vd 7 E ξιν 3 lac. 8—9 Vd 4 E. Fort. ὁ ἀναφέρων (aut ὁ ἀναγράψας cum Muellero) ἱκανός, ἐῶ· εἰ δὲ cott γ' οὐ νοθεύει*: γοῦν νοθεύει 7 τῷ] om. mei 21 ποιησώμεθα*: ποιησόμεθα

φυλὴν ἐγκωμιάζειν, εἴ τι καλὸν πρὸς δόξαν αὐτῇ ὑπῆρχεν ἀναλεγόμενοι. καὶ γὰρ ὁ Μαραθὼν εἰς μέσον εἵλκετο, δῆμος ὢν ἐκείνης τῆς φυλῆς· καὶ τοὺς περὶ Ἁρμόδιον Αἰαντίδας ἀπέφαινον, Ἀφιδναίους E *γε δὴ τῶν δήμων γεγονότας. Γλαυκίας δ' ὁ ῥήτωρ καὶ τὸ δεξιὸν κέρας Αἰαντίδαις τῆς ἐν Μαραθῶνι παρατάξεως ἀποδοθῆναι, ταῖς Αἰσχύλου εἰς τὴν μεθορίαν ἐλεγείαις πιστούμενος, ἠγωνισμένου τὴν μάχην ἐκείνην ἐπιφανῶς· ἔτι δὲ καὶ Καλλίμαχον ἀπεδείκνυε τὸν πολέμαρχον ἐξ ἐκείνης ὄντα τῆς φυλῆς, ὃς αὑτόν τε παρέσχεν ἄριστον ἄνδρα καὶ τῆς μάχης μετά γε Μιλτιάδην αἰτιώτατος κατέστη, σύμψηφος ἐκείνῳ γενόμενος. ἐγὼ δὲ τῷ Γλαυκίᾳ προσετίθην, ὅτι καὶ τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ τοὺς Ἀθηναίους ἐξήγαγε, τῆς Αἰαντίδος φυλῆς πρυτανευούσης* F *γραφείη, καὶ ὅτι περὶ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην εὐδοκιμήσειεν ἡ φυλὴ μάλιστα· διὸ καὶ ταῖς Σφραγίτισι Νύμφαις τὴν ἐπινίκιον καὶ πυθόχρηστον ἀπῆγον Αἰαντίδαι θυσίαν εἰς Κιθαιρῶνα, τῆς πόλεως τὸ ἱερεῖον καὶ τἆλλα παρεχούσης αὐτοῖς. 'ἀλλ' ὁρᾷς' ἔφην 'ὅτι πολλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις φυλαῖς ὑπάρχει, καὶ πρώτην γε τὴν ἐμὴν ἴστε δὴ τὴν* 629 *Λεοντίδα μηδεμιᾷ δόξης ὑφιεμένην. σκοπεῖτε δὲ δή, μὴ πιθανώτερον λέγεται τὸ παραμύθιον τοῦ*

1 φυλὴν X: *φυλακὴν* | *αὐτῆς* Benselerus | 4 em. Leonicus: *ἀφνιδαίους* | 6 *ῥήτωρ*] add. vid. *ἔφη* vel *εἶπε* | 7 *εἰς* X. Fort. τοῖς *Αἰσχύλου τῶν Μαραθωνίων ἐλεγείοις* cf. Bergk. 2 p. 240 | 13 *ἐκείνοις* mei | 17 em. X ex Vit. Arist. c. 19: *σφαγίτισι* | 20 *τἆλλα* *: *τὰ ἄλλα* | 23 em. Turnebus: *δόξῃ* | *δὲ*] om. mei

ἐπωνύμου τῆς φυλῆς καὶ παραίτησιν εἶναι τὸ γιγνόμενον· οὐ γὰρ εὔκολος ἐνεγκεῖν ἧτταν ὁ Τελαμώνιος, ἀλλ' οἷος ἀφειδεῖν πάντων ὑπ' ὀργῆς καὶ φιλονεικίας· ἵν' οὖν μὴ χαλεπὸς ᾖ μηδ' ἀπαραμύθητος, ἔδοξε τῆς ἥττης ἀφελεῖν τὸ δυσχερέστατον, εἰς τὴν ἐσχάτην χώραν μηδέποτε τὴν φυλὴν αὐτοῦ καταβαλόντας.'

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. *Τῶν εἰς τὰ δεῖπνα καὶ τὰ συμπόσια παρα-* C *σκευαζομένων, ὦ Σόσσιε Σενεκίων, τὰ μὲν ἀναγκαίαν ἔχει τάξιν, ὥσπερ οἶνος καὶ σιτία καὶ ὄψα καὶ στρωμναὶ δηλαδὴ καὶ τράπεζαι· τὰ δ' ἐπεισόδια γέγονεν ἡδονῆς ἕνεκεν, χρείας μὴ συναγομένης, ὥσπερ ἀκροάματα καὶ θεάματα καὶ γελωτοποιός τις ἐκ Καλλίου Φίλιππος· οἷς παροῦσι μὲν ἥδονται, μὴ παρόντα δ' οὐ πάνυ ποθοῦσιν οὐδ' αἰτιῶνται τὴν συνουσίαν ὡς ἐνδεέστερον ἔχουσαν. οὕτω δὴ* D *καὶ τῶν λόγων τοὺς μὲν ἐπὶ χρείᾳ τῇ περὶ τὰ συμπόσια παραλαμβάνουσιν οἱ μέτριοι, τοὺς δ' ἄλλους δέχονται θεωρίαν πιθανὴν καὶ τῷ καιρῷ μᾶλλον αὐλοῦ καὶ βαρβίτου πρέπουσαν ἔχοντας. ὧν καὶ τὸ πρῶτον ἡμῖν βιβλίον εἶχε μεμιγμένα δείγματα, τοῦ μὲν προτέρου γένους τὸ περὶ τοῦ φιλοσοφεῖν παρὰ πότον καὶ περὶ τοῦ διανέμειν αὐτὸν ἢ τοῖς δειπνοῦσιν ἐφιέναι τὰς κλίσεις καὶ τὰ τοιαῦτα· τοῦ δὲ δευτέρου περὶ τοῦ τοὺς ἐρῶντας ποι-*

8 malim *ἡδονῆς ἕνεκα κενῆς χρείας μὴ συνεπειγομένης* 14 *περιλαμβάνουσιν* mei 20 *καὶ τὰ τοιαῦτα* scripsi cum Emperio: 4—5 Vd 8 E *αὐτά* 21 *τὸ περὶ* R

ητικοὺς εἶναι καὶ περὶ τῆς *Αἰαντίδος* φυλῆς. ** καλῶ δῆτα καὶ ** τὰ συμποτικά· τὰ δ' ** τερα κοινῶς
E συμποσιακά. σποράδην δ' ἀναγέγραπται καὶ οὐ διακεκριμένως ἀλλ' ὡς ἕκαστον εἰς μνήμην ἦλθεν. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν τοὺς ἀναγιγνώσκοντας, εἴ σοι προσφωνοῦντες τινὰ τῶν προρρηθέντων ὑπὸ σοῦ συνηγάγομεν· καὶ γὰρ ἂν αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις μὴ ποιῶσι, πολλάκις εἰς ταὐτὸ τῷ μανθάνειν τὸ ἀναμιμνήσκεσθαι καθίστησι.

1 καὶ] καὶ τὸ R lac. 2 Vd 9 E 2 lac. 3—4 Vd 8 E ib. lac. 3—4 Vd 7 E; locum supplevit W ita: τὰ γοῦν πρῶτα καλῶ δῆτα καὶ αὐτὸς συμποτικά· τὰ δὲ δεύτερα κοινῶς cet. malim τούτων τὰ μὲν πρῶτα καλῶ δ. καὶ αὐτὸς ἰδίᾳ συμποτικά, τὰ δὲ δεύτερα κοινῶς cett. 6 τινὰ] ταῦτα, τινὰ? ὑπὸ M: ἢ ὑπὸ 8 ποιῶσι] πάντως ὦσι W 9 καθέστηκε?

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α.

Τίν' ἐστὶν ἃ Ξενοφῶν παρὰ πότον ἥδιον ἐρωτᾶσθαί φησι καὶ σκώπτεσθαι ἢ μή.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΟΣΣΙΟΣ ΣΕΝΕΚΙΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ.

1. *Δέκα δὲ προβλημάτων εἰς ἕκαστον νενεμημένων βιβλίον, ἐν τούτῳ πρῶτόν ἐστιν ὃ τρόπον τινὰ Ξενοφῶν ὁ Σωκρατικὸς ἡμῖν προβέβληκε. τὸν γὰρ Γωβρύαν φησὶ συνδειπνοῦντα τῷ Κύρῳ τά τ'* F *ἄλλα θαυμάζειν τῶν Περσῶν, καὶ ὅτι τοιαῦτα μὲν ἀλλήλους ἐπηρώτων ἃ ἥδιον ἦν ἐρωτηθῆναι ἢ μή, ἔσκωπτον δ' ἃ σκωφθῆναι κάλλιον ἢ μή· εἰ γὰρ ἐπαινοῦντες ἕτεροι πολλάκις λυποῦσι καὶ προσίστανται, πῶς οὐκ ἄξιον ἦν ἄγασθαι τὴν εὐτραπελίαν ἐκείνων καὶ τὴν σύνεσιν, ὧν καὶ τὰ σκώμματα τοῖς σκωπτομένοις ἡδονὴν καὶ χάριν παρεῖχε; δεχόμενος οὖν ἡμᾶς ἐν Πάτραις, ἡδέως ἂν ἔφης πυθέσθαι τὰ τοιαῦτα ἐρωτήματα ποίου γένους εἴη καὶ τίς αὐτῶν τύπος· 'οὐ γάρ τι μικρόν' ἔφης 'τῆς ὁμιλητικῆς μόριον ἡ περὶ τὰς ἐρωτήσεις καὶ τὰς παιδιὰς τοῦ ἐμμελοῦς ἐπιστήμη καὶ τήρησις.'*

7 ὃ Basileensis: ὂν 8 Ξενοφῶν] Cyrop. 5, 2, 18 ib. em. M: παραβέβληκε 11. 12 ἃ] οἷα X 12 ἔσκωπτον δ' ἃ*: 5 Vd 10 E κάλλιον ἢ μή*: και 6 Vd 12 E 13 λυποῦσι*: 7 Vd 5 P soli 17 ἔφης W: ἔφυ aut ἔφη 19 ἔφης idem: ἔφησεν

630 2. 'Μέγα μὲν οὖν' ἔφην ἐγώ, 'ἀλλ' ὅρα μὴ καὶ αὐτὸς ὁ Ξενοφῶν ἔν τε τῷ Σωκρατικῷ καὶ τοῖς Περσικοῖς ἐπιδείκνυσι συμποσίοις τὸ γένος. εἰ δὲ δοκεῖ καὶ ἡμᾶς ἐπιθέσθαι τινὶ λόγῳ, πρῶτον ἡδέως ἐρωτᾶσθαί μοι δοκοῦσιν ἃ ῥᾳδίως ἀποκρίνασθαι δύνανται· ταῦτα δ' ἐστὶν ὧν ἐμπειρίαν ἔχουσιν. ἃ γὰρ ἀγνοοῦσιν, ἢ μὴ λέγοντες ἄχθονται καθάπερ αἰτηθέντες ὃ δοῦναι μὴ δύνανται, ἢ λέγοντες ἀπὸ δόξης καὶ εἰκασίας οὐ βεβαίου διαταράσσονται καὶ
B κινδυνεύουσιν. ἂν δὲ μὴ μόνον ἔχῃ τὸ ῥᾴδιον ἀλλὰ καὶ περιττὸν ἡ ἀπόκρισις, ἡδίων ἐστὶ τῷ ἀποκρινομένῳ· περιτταὶ δ' εἰσὶν αἱ τῶν ἐπισταμένων ἃ μὴ πολλοὶ γιγνώσκουσιν μηδ' ἀκηκόασιν, οἷον ἀστρολογικῶν, διαλεκτικῶν, ἄνπερ ἕξιν ἐν αὐτοῖς ἔχωσιν. οὐ γὰρ πράττων μόνον ἕκαστος οὐδὲ διημερεύων, ὡς Εὐριπίδης φησίν, ἀλλὰ καὶ διαλεγόμενος

'ἵν' αὐτὸς αὐτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὤν'

ἡδέως διατίθεται· καὶ χαίρουσι τοῖς ἐρωτῶσιν ἃ γιγνώσκοντες ἀγνοεῖσθαι καὶ λανθάνειν οὐ θέλουσι. διὸ καὶ περὶ χώρας ἀποίκου καὶ ξένης θαλάττης ἐθῶν τε βαρβαρικῶν καὶ νόμων οἱ πεπλανημένοι καὶ πεπλευκότες ἥδιον ἐρωτῶνται, καὶ προθύμως
C διηγοῦνται καὶ διαγράφουσι κόλπους καὶ τόπους, οἰόμενοι καὶ χάριν τινὰ τῶν πόνων ταύτην καὶ παραμυθίαν κομίζεσθαι. καθόλου δ' ὅσα μηδενὸς

5 malim ἀποκρίνεσθαι 7 ἢ μὴ Iannotius: οἱ μὴ 10 κινδυνεύουσιν] corr. vid. συνδιανεύουσιν i. e. ἀμφιγνοοῦσιν, ἀμφιβάλλουσιν 11 καὶ] καὶ τὸ R 12 om. R: περιττοὶ 16 Εὐριπίδης] Nauck p. 413

ἐρωτῶντος αὐτοὶ διηγεῖσθαι καὶ λέγειν ἀφ' ἑαυτῶν εἰώθαμεν, ἥδιον ἐρωτώμεθα, χαρίζεσθαι τούτοις δοκοῦντες, ὧν ἔργον ἦν ἐνοχλουμένων ἀποσχέσθαι. καὶ τοῦτο μὲν ἐν τοῖς πλωτικοῖς μάλιστα φύεται τὸ γένος τοῦ νοσήματος· οἱ δὲ κομψότεροι ταῦτ' ἐρωτᾶσθαι θέλουσιν ἃ βουλόμενοι λέγειν αἰδοῦνται καὶ φείδονται τῶν παρόντων· οἷον ὅσα τυγχάνουσιν αὐτοὶ διαπεπραγμένοι καὶ κατωρθωκότες. ὀρθῶς γοῦν ὁ Νέστωρ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ Ὀδυσσέως ἐπιστάμενος

'εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ (φησί), μέγα κῦδος D
[Ἀχαιῶν,
ὅππως τούσδ' ἵππους λάβετον.'

ἄχθονται γὰρ τοῖς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι καὶ τὰς ἑαυτῶν εὐτυχίας διεξιοῦσιν, ἂν μὴ κελεύσῃ ἄλλος τις τῶν παρόντων καὶ οἷον βιαζόμενοι λέγωσι. ἡδέως γοῦν ἐρωτῶνται περὶ πρεσβειῶν καὶ περὶ πολιτειῶν εἰ μέγα τι καὶ λαμπρὸν εἰργασμένοι τυγχάνουσιν. ὅθεν ἥκιστα περὶ τούτων οἱ φθονεροὶ καὶ κακοήθεις ἐρωτῶσι, κἂν ἄλλος τις ἔρηται τὰ τοιαῦτα, διακρούονται καὶ παρατρέπουσι, χώραν τῇ διηγήσει μὴ διδόντες μηδὲ βουλόμενοι λόγου τὸν λέγοντα κοσμοῦντος ἀφορμὰς προέσθαι. καὶ ταῦτ' οὖν ἐρωτῶντες χαρί- E

5 τοῦτο mei 11 Hom. K 544 ib.*: εἴπ' ἄγ' ἐμ' 13 ὅπως *: ὅπως δὴ 14 αὐτοὺς iidem 15 malim τις ἄλλος 16 καὶ οἷον βιαζόμενοι*: 7—8 Vd 9 E ζόμενοι ἡδέως — μέγα Turnebus: 5—6 Vd 9 E γοῦν ἐρωτῶνται 4—5 Vd 9 E πρεσβειῶν καὶ 5 Vd 7 E πολιτειῶν 3—4 Vd 5 E μέγα 19 οἱ] ὡς mei 20 ἄλλος τις ἔρηται Cobetus: ἄλλο 6 Vd 7 E ται 23 χαρίζονται M. Malim ἐρωτῶντας ἔστι χαρίζεσθαι

ξεσθαι τοῖς ἀποκρινομένοις, ἃ τοὺς ἐχθροὺς καὶ δυσμενεῖς αἰσθάνονται μὴ βουλομένους ἀκούειν.'

3. 'Καὶ μὴν ὅ γ' Ὀδυσσεὺς τῷ Ἀλκινόῳ

'σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.'

καὶ πρὸς τὸν χορὸν ὁ Οἰδίπους

'δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, ὦ ξεῖν', [ἐπεγείρειν.'

ὁ δ' Εὐριπίδης τοὐναντίον

'ὡς ἡδὺ μεμνῆσθαι πόνων'

F * * οὐ τοῖς ἔτι πλανωμένοις καὶ κακὰ φέρουσι. τῶν οὖν κακῶν φυλακτέον ἐστὶ τὰς ἐρωτήσεις· ἀνιῶνται γὰρ διηγούμενοι καταδίκας αὑτῶν ἢ ταφὰς παίδων ἤ τινας κατὰ γῆν οὐκ εὐτυχεῖς ἢ κατὰ θάλατταν ἐμπορίας. τὸ δὲ πῶς εὐημέρησαν ἐπὶ βήματος ἢ προσηγορεύθησαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἢ τῶν ἄλλων περιπεσόντων χειμῶσιν ἢ λῃσταῖς αὐτοὶ διέφυγον τὸν κίνδυνον, ἡδέως ἐρωτῶνται πολλάκις, καὶ τρόπον τινὰ τῷ λόγῳ τοῦ πράγματος ἀπολαύ-
631 οντες ἀπλήστως ἔχουσι τοῦ διηγεῖσθαι καὶ μνημονεύειν. χαίρουσι δὲ καὶ περὶ φίλων εὐτυχούντων ἐρωτώμενοι καὶ περὶ παίδων προκοπτόντων ἐν μαθή-

3 Ἀλκίνῳ? 4 Hom. ι 12 ἐπετέτραπτο mei 7 Soph. O C 510 ἐπεγείρειν X ex Sophocle: 3—4 Vd 6 E γείρειν 9 μεμνῆσθαι *: 4 Vd 8 E; nihil aliud nisi μεμνῆσθαι supplendum esse et lac. ostendit et verba proxima 10 lac. 25 Vd 36 E. Fort. τῷ 'σωθέντι' μόνον εἴρηκεν ἀλλ' οὐ τοῖς ἔτι cett. καὶ κακὰ] καινὰς mei. κάνίας? 15 post βήματος suppleverim ἢ πρεσβεύσαντες εὐτύχησαν cf. Macrob. 7, 2, 11 21 μαθήμασιν ἢ *: μαθήμασι

μασιν ἢ συνηγορίαις ἢ φιλίαις βασιλέων. ἐχθρῶν δὲ καὶ δυσμενῶν ὀνείδη καὶ βλάβας καὶ καταδίκας ἐξελεγχθέντων καὶ σφαλέντων ἥδιον ἐρωτώμενοι καὶ προθυμότερον ἐξαγγέλλουσιν· αὐτοὶ δ' ἀφ' αὑτῶν ὀκνοῦσι φυλαττόμενοι δόξαν ἐπιχαιρεκακίας. ἥδιον δὲ καὶ περὶ κυνῶν ἄνδρα θηρευτικὸν ἐρωτᾶν καὶ φιλαθλητὴν περὶ γυμνικῶν ἀγώνων καὶ περὶ καλῶν ἐρωτικόν. ὁ δ' εὐσεβὴς καὶ φιλοθύτης διηγηματικὸς ὀνείρων, καὶ ὅσα χρησάμενος ἢ φήμαις ἢ ἱεροῖς ἢ θεῶν εὐμενείᾳ κατώρθωσεν, ἡδέως ἂν καὶ περὶ τού- B των ἐρωτῷτο. τοῖς δὲ πρεσβύταις, κἂν μηδὲν ἡ διήγησις ᾖ προσήκουσα, πάντως οἱ ἐρωτῶντες χαρίζονται καὶ κινοῦσι βουλομένους.

'ὦ Νέστορ Νηληιάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες,
πῶς ἔθαν' Ἀτρείδης; . . .
ποῦ Μενέλαος ἔην; . . .
ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιικοῦ;'

πολλὰ ἐρωτῶν ἅμα καὶ πολλῶν λόγων ἀφορμὰς προσιέμενος, οὐχ, ὥσπερ ἔνιοι, συστέλλοντες εἰς τἀναγκαῖον αὐτὸ καὶ συνελαύνοντες τὰς ἀποκρίσεις ἀφαιροῦνται τῆς γεροντικῆς διατριβῆς τὸ ἥδιστον. ὅλως δ' οἱ θέλοντες εὐφραίνειν μᾶλλον ἢ λυπεῖν τοιαύτας ἐρωτήσεις προφέρονται, ὧν ταῖς ἀποκρί- C σεσιν οὐ ψόγος ἀλλ' ἔπαινος, οὐδὲ μῖσος ἢ νέμεσις ἀλλ' εὔνοια καὶ χάρις ἕπεται παρὰ τῶν ἀκουσάντων. ταῦτα μὲν οὖν τὰ περὶ τὰς ἐρωτήσεις.'

11 ἐρωτῷτο Duebnerus: ἐρωτῶνται mei. ἐρωτῷτο ἂν S
14 Hom. γ 247 15. 16 puncta add. Duebnerus 16 ἦν mei
17 ἦ*: ἢ 19 προιέμενος R 20 τἀναγκαῖον*: τὸ ἀναγκαῖον

4. Σκώμματος δὲ τῷ μὴ δυναμένῳ μετ' εὐλαβείας καὶ τέχνης κατὰ καιρὸν ἅπτεσθαι παντάπασιν ἀφεκτέον· ὥσπερ γὰρ οἱ ἐν ὀλισθηρῷ τόπῳ, κἂν θίγωσιν ἐκ παραδρομῆς μόνον, ἀνατρέπουσιν, οὕτως ἐν οἴνῳ πρὸς πᾶσαν ἀφορμὴν λόγου μὴ κατὰ σχῆμα γιγνομένην ἐπισφαλῶς ἔχομεν. τοῖς δὲ σκώμμασιν ἔστιν ὅτε μᾶλλον ἢ ταῖς λοιδορίαις ἐκκινούμεθα, τὸ μὲν ὑπ' ὀργῆς πολλάκις ἀβουλήτως δρῶντες γιγνόμενον, τὸ δ' ὡς οὐκ ἀναγκαῖον ἀλλ' ἔργον ὕβρεως καὶ κακοηθείας προβαλλόμενοι· καὶ καθόλου διαλέγεσθαι τοῖς **νοις μᾶλλον ἢ τοῖς **φλυαροῦσι χαλεπαίνομεν·
D δῆλον γὰρ ὅτι δόλος τῷ σχήματι προσέσται τῷ κατὰ τὸ σκῶμμα, λοιδόρημα δὲ ** εἶναι καὶ πεποιημένον ἐκ παρασκευῆς. ὁ γὰρ εἰπὼν ταριχοπώλην αὐτόθεν ἐλοιδόρησεν, ὁ δὲ φήσας 'μεμνήμεθά σε τῷ βραχίονι ἀπομυττόμενον' ἔσκωψε. καὶ Κικέρων πρὸς Ὀκταούιον, ἐκ Λιβύης εἶναι δοκοῦντα λέγοντος δ' αὐτοῦ φάσκοντα μὴ ἀκούειν, 'καὶ μὴν τετρυπημένον' ἔφη 'ἔχεις τὸ οὖς.' καὶ Μελάνθιος ὑπὸ τοῦ κωμῳδιοποιοῦ καταγελώμενος ἔφη 'οὐκ ὀφειλόμενόν μοι ἀποδίδως ἔρανον.' μᾶλλον οὖν τὰ σκώμματα δάκνει, καθά-
E περ τὰ παρηγκιστρωμένα βέλη πλείονα χρόνον ἐμμένοντα, καὶ λυπεῖ τοὺς σκωφθέντας ἡ τέρψις τῇ

3 γὰρ] om. mei 11 lac. 6—7 Vd E. τοῖς διαλέγεσθαι δεινοῖς W. τοῖς διαλέγεσθαι δυναμένοις? lac. 3—4 soli Vd P. Fort. τοῖς ἄλλως φλυαροῦσι 12 δῆλον γὰρ — τὸ σκῶμμα*: 2 Vd 7 E ὅτι δ' δλως τὸ 3 Vd 4 E ματι προσέσται 4 Vd. 7 E τὸ σκῶμμα 13 lac. 4—5 Vd 9 E. Suppleverim ὄνειδος δοκεῖ φανερὸν vel ὕβρισμα δοκεῖ (aut λέγομεν) φανερὸν καὶ] scr. vid. κοὸ Cf. Macrob. 7, 3, 2—6 22 βέλη Basileensis: μέλη 23 scr. vid. καὶ λυπεῖ

κομψότητι καὶ ἡδύνει τοὺς παρόντας. ἡδόμενοι γὰρ ἐπὶ τῷ λεγομένῳ, πιστεύειν δοκοῦσι καὶ συνδιασύρειν τῷ λέγοντι. ὀνειδισμὸς γάρ ἐστι τῆς ἁμαρτίας παρεσχηματισμένος τὸ σκῶμμα κατὰ τὸν Θεόφραστον· ὅθεν ἐξ αὑτοῦ τῇ ὑπονοίᾳ προστίθησιν ὁ ἀκούσας τὸ ἐλλεῖπον ὡς εἰδὼς καὶ πιστεύων. ὁ γὰρ γελάσας καὶ ἡσθείς, τοῦ Θεοκρίτου πρὸς τὸν δο- F
κοῦντα λωποδυτεῖν ἐρωτῶντα δ' αὐτὸν εἰ ἐπὶ δεῖπνον βαδίζει φήσαντος βαδίζειν ἐκεῖ μέντοι καθεύδειν, βεβαιοῦντι τὴν διαβολὴν ὅμοιός ἐστι. διὸ καὶ προσαναπίμπλησι τοὺς παρόντας ὁ σκώπτων παρὰ μέλος κακοηθείας, ὡς ἐφηδομένους καὶ συνυβρίζοντας. ἓν δὲ τῇ καλῇ Λακεδαίμονι τῶν μαθημάτων ἐδόκει, τὸ σκώπτειν ἀλύπως καὶ σκωπτόμενον φέρειν· εἰ δέ τις ἀπείποι σκωπτόμενος, εὐθὺς ὁ σκώπτων ἐπέπαυτο. πῶς οὖν οὐ χαλεπὸν εὑρεῖν σκῶμμα τῷ σκωπτομένῳ κεχαρισμένον, ὅπου καὶ τὸ 632
μὴ λυποῦν τοῦ σκώμματος οὐ τῆς τυχούσης ἐμπειρίας καὶ δεξιότητός ἐστιν;'

5. 'Οὐ μὴν ἀλλὰ πρῶτά μοι δοκεῖ τὰ λυποῦντα τοὺς ἐνόχους σκώμματα τοῖς μακρὰν οὖσι τῆς διαβολῆς ἡδονήν τινα καὶ χάριν ποιεῖν· οἷον ὁ Ξενοφῶν τὸν ὑπέραισχρον καὶ ὑπέρδασυν ἐκεῖνον ὡς

τοὺς σκ. ἥπερ τέρψις τῇ κομψότητι καθηδύνει τοὺς παρόντας. cf. Kock. 2 p. 354 fr. 156 2 em. Duebnerus: πιστεύειν 4—5 Vd 12 E διασύρειν 3 ὀνειδισμὸς Turnebus: 3 Vd 6 E σμος ib. τῆς*: 2 Vd 7—8 E 4 Turnebus: παρε 4—5 Vd 15 E σκῶμμα 9 malim βαδίζοι 12 em. R: συνυβριζομένους 13 ἓν δὲ] fort. ἓν δ' ἐν aut ἐν δὲ 14 ἐδόκει] εὐδοκίμει? 16 ἐπαύετο Cobetus 18 λυπεῖν mei 22 Ξενοφῶν] Cyrop. 2, 2, 28

παιδικὰ τοῦ Σαμβαύλα σκωπτόμενον εἰσάγει μετὰ παιδιᾶς. καὶ Κυητοῦ τοῦ ἡμετέρου (μέμνησαι γὰρ) ἐν ἀσθενείᾳ τὰς χεῖρας ἔχειν ψυχρὰς λέγοντος, Αὐφίδιος Μόδεστος 'ἀλλὰ μήν' ἔφη 'θερμὰς ἀπὸ
B τῆς ἐπαρχίας κεκόμικας αὐτάς·' τοῦτο γὰρ ἐκείνῳ μὲν γέλωτα καὶ διάχυσιν παρέσχε, κλέπτῃ δ' ἀνθυπάτῳ λοιδόρημα καὶ ὄνειδος ἦν. διὸ καὶ Κριτόβουλον ὁ Σωκράτης εὐπροσωπότατον ὄντα προκαλούμενος εἰς σύγκρισιν εὐμορφίας ἔπαιξεν οὐκ ἐχλεύαξεν. καὶ Σωκράτην πάλιν Ἀλκιβιάδης ἔσκωπτεν εἰς ζηλοτυπίαν τὴν περὶ Ἀγάθωνος. ἥδονται δὲ καὶ βασιλεῖς τοῖς λεγομένοις ὡς εἰς πένητας αὐτοὺς καὶ ἰδιώτας, ὥσπερ ὑπὸ Φιλίππου σκωφθεὶς ὁ παράσιτος εἶπεν 'οὐκ ἐγώ σε τρέφω;' τὰ γὰρ οὐ προσόντα φαῦλα λέγοντες ἐμφαίνουσι τὰ προσόντα χρηστά. δεῖ δ' ὁμολογουμένως καὶ βεβαίως προσεῖναί
C τι χρηστόν· εἰ δὲ μή, τὸ λεγόμενον τοὐναντίον ἀμφισβητήσιμον ἔχει τὴν ὑπόνοιαν. ὁ γὰρ τῷ πάνυ πλουσίῳ τοὺς δανειστὰς ἐπάξειν λέγων, ἢ τὸν ὑδροπότην καὶ σώφρονα παροινεῖν καὶ μεθύειν, ἢ τὸν εὐδάπανον καὶ μεγαλοπρεπῆ καὶ χαριστικὸν κίμβικα καὶ κυμινοπρίστην προσαγορεύων, ἢ τὸν ἐν συνηγορίαις καὶ πολιτείαις μέγαν ἀπειλῶν ἐν ἀγορᾷ λήψεσθαι, διάχυσιν καὶ μειδίαμα παρέσχεν. οὕτως ὁ Κῦρος ἐν οἷς ἐλείπετο τῶν ἑταίρων, εἰς ταῦτα προκαλούμενος ἐγίγνετο προσηνὴς καὶ κεχαρισμένος.

2 Κυητοῦ] Κυίντου X ex Macrobio 7, 3, 15 sed cf. Patzig. Quaestt. Plutarch. p. 48 8 Σωκράτης] cf. Xen. Symp. c. 4, 19 10 Σωκράτην] cf. Plat. Symp. p. 213c 22 κυμινοπρίστην X: κύμινον 25 Κῦρος] Xen. Cyrop. 1, 4, 4

καὶ τοῦ Ἰσμηνίου τῇ θυσίᾳ προσαυλοῦντος, ὡς οὐκ ἐκαλλιέρει, παρελόμενος τοὺς αὐλοὺς ὁ μισθωτὴς D ηὔλησε γελοίως· αἰτιωμένων δὲ τῶν παρόντων, ἐκεῖνος καλλιερήσας 'ἔστιν' ἔφη 'τὸ κεχαρισμένως αὐλεῖν θεόθεν·' ὁ δ' Ἰσμηνίας γελάσας 'ἀλλ' ἐμοῦ μέν' εἶπεν 'αὐλοῦντος ἡδόμενοι διέτριβον οἱ θεοί, σοῦ δ' ἀπαλλαγῆναι σπεύδοντες ἐδέξαντο τὴν θυσίαν.''

6. ''Ἔτι τοίνυν οἱ τὰ χρηστὰ τῶν πραγμάτων τοῖς λοιδορουμένοις ὀνόμασι μετὰ παιδιᾶς καλοῦντες, ἂν ἐμμελῶς ποιῶσιν, αὐτῶν μᾶλλον εὐφραίνουσι τῶν ἀπ' εὐθείας ἐπαινούντων. καὶ γὰρ δάκνουσι μᾶλλον οἱ διὰ τῶν εὐφήμων ὀνειδίζοντες, ὡς οἱ τοὺς πονηροὺς Ἀριστείδας καὶ τοὺς δειλοὺς Ἀχιλλεῖς καλοῦντες, καὶ ὁ τοῦ Σοφοκλέους Οἰδίπους **

'ταύτης Κρέων ὁ πιστὸς οὑξ ἀρχῆς φίλος.'

ἀντίστροφον οὖν ἔοικε γένος εἰρωνείας εἶναι τὸ περὶ τοὺς ἐπαίνους· ᾧ καὶ Σωκράτης ἐχρήσατο, E τοῦ Ἀντισθένους τὸ φιλοποιὸν καὶ συναγωγὸν ἀνθρώπων εἰς εὔνοιαν μαστροπείαν καὶ συναγωγίαν καὶ προαγωγείαν ὀνομάσας. **. Κράτητα δὲ τὸν φιλόσοφον, εἰς πᾶσαν οἰκίαν εἰσιόντα μετὰ τιμῆς καὶ φιλοφροσύνης δεχομένων, 'θυρεπανοίκτην' ἐκάλουν.'

2 μισθωτὴς*: μισθωτὸς 3 ἐκεῖνος καλλιερήσας* 14 καὶ ὁ] ὃ καὶ mei post Οἰδίπους lac. est 6—7 Vd 10 E. Fort. suppl. λέγων 'ταύτης cett. 15 ἀρχῆς X: 6 Vd 7 E χης 16 εἰρωνείας εἶναι*: εἶναι εἰρωνείας 19 καὶ συναγωγίαν] del. W 20 προαγωγείαν idem e Xen. Symp. 4, 62: ἀγωγίαν Ceterum post ὀνομάσας magna est lac. 46 Vd 53 E. Fort. excidit locus quidam Xenophonteus

7. 'Ποιεῖ δ' εὔχαρι σκῶμμα καὶ μέμψις ἐμφαίνουσα χάριν, ὡς Διογένης περὶ Ἀντισθένους ἔλεγεν

F 'ὅς με ῥάκη τ' ἤμπισχε κἀξηνάγκασεν
πτωχὸν γενέσθαι κἀκ δόμων ἀνάστατον.'

οὐ γὰρ ἂν ὁμοίως πιθανὸς ἦν λέγων 'ὅς με σοφὸν καὶ αὐτάρκη καὶ μακάριον ἐποίησε.' καὶ ὁ Λάκων ἄκαπνα ξύλα τῷ γυμνασιάρχῳ παρασχόντι προσποιούμενος ἐγκαλεῖν, ἔλεγε 'δι' ὃν οὐδ' ἀποδακρῦσαι γέγονεν ἡμῖν.' καὶ ὁ τὸν δειπνίζοντα καθ' ἡμέραν ἀνδραποδιστὴν καλῶν καὶ τύραννον, δι' ὃν ἐτῶν τοσούτων οὐχ ἑώρακε τὴν ἑαυτοῦ τράπεζαν. καὶ ὁ λέγων ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐπιβεβουλευμένος ἀφῃρῆσθαι τὴν σχολὴν καὶ τὸν ὕπνον, πλούσιος γεγονὼς ἐκ πένητος. καὶ εἴ τις ἀντιστρέψας αἰτιῷτο τοὺς Αἰσχύλου Καβείρους

633 'ὄξους σπανίζειν δῶμα'

ποιήσαντας, ὥσπερ αὐτοὶ παίζοντες ἠπείλησαν. ἅπτεται γὰρ ταῦτα μᾶλλον ἔχοντα δριμυτέραν χάριν, ὥστε μὴ προσίστασθαι μηδὲ λυπεῖν τοὺς ἐπαινουμένους.'

8. 'Δεῖ δὲ τὸν ἐμμελῶς σκώμματι χρησόμενον εἰδέναι καὶ νοσήματος διαφορὰν πρὸς ἐπιτήδευμα, λέγω δὲ φιλαργυρίας καὶ φιλονεικίας πρὸς φιλομουσίαν καὶ φιλοθηρίαν· ἐπ' ἐκείνοις μὲν γὰρ ἄχθονται σκωπτόμενοι, πρὸς ταῦτα δ' ἡδέως ἔχουσιν.

3 Nauck p. 914 ῥάκη] κάρη mei 6 malim καὐτάρκη 9 ἐν ἡμῖν mei καὶ ὁ Madvigius: καὶ 16 Nauck. p. 32 17 post ἠπείλησαν reponendum locum de Epaminonda p. 633e censet W

οὐκ ἀηδῶς γοῦν Δημοσθένης ὁ Μιτυληναῖος, φιλῳδοῦ τινος καὶ φιλοκιθαριστοῦ θύραν κόψας, ὑπακούσαντος αὐτοῦ καὶ κελεύσαντος εἰσελθεῖν 'ἂν πρῶτον' ἔφη 'τὴν κιθάραν δήσῃς.' ἀηδῶς δ' ὁ τοῦ B Λυσιμάχου παράσιτος, ἐμβαλόντος αὐτοῦ σκορπίον ξύλινον εἰς τὸ ἱμάτιον, ἐκταραχθεὶς καὶ ἀναπηδήσας, ὡς ᾔσθετο τὴν παιδιάν, 'κἀγώ σε' φησίν 'ἐκφοβῆσαι βούλομαι, ὦ βασιλεῦ· δός μοι τάλαντον.''

9. Εἰσὶ δὲ καὶ περὶ τὰ σωματικὰ τοιαῦται διαφοραὶ τῶν πολλῶν· οἷον εἰς γρυπότητα καὶ σιμότητα σκωπτόμενοι γελῶσιν, ὡς ὁ Κασάνδρου φίλος οὐκ ἠχθέσθη τοῦ Θεοφράστου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος 'θαυμάζω σου τοὺς ὀφθαλμούς, ὅτι οὐκ ᾄδουσι, τοῦ μυκτῆρος αὐτοῖς ἐνδεδωκότος·' καὶ ὁ Κῦρος ἐκέλευσε τὸν γρυπὸν σιμὸν ἀγαγέσθαι γύναιον, οὕτω γὰρ ἐφαρμόσειν. εἰς δὲ δυσωδίαν C μυκτῆρος ἢ στόματος ἄχθονται σκωπτόμενοι· καὶ πάλιν εἰς φαλακρότητα πρᾴως φέρουσιν, εἰς δὲ πήρωσιν ὀφθαλμῶν ἀηδῶς. καὶ γὰρ Ἀντίγονος αὐτὸς μὲν ἑαυτὸν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ἔσκωπτε· καί ποτε λαβὼν ἀξίωμα μεγάλοις γράμμασι γεγραμμένον 'ταυτὶ μέν' ἔφη 'καὶ τυφλῷ δῆλα.' Θεόκριτον δὲ τὸν Χῖον ἀπέκτεινεν, ὅτι φήσαντός τινος 'τοῖς ὀφθαλμοῖς ἂν βασιλέως παραγένῃ, σωθήσῃ,' 'ἀλλά μοι' εἶπεν 'ἀδύνατον λέγεις τοῦτ' αὐτὸ τὴν σωτηρίαν.' Λέων ὁ D

5 em. Basileensis: λυσίου 15 σιμὸν ἀγ. γύναιον addidi ex Cyrop. 8, 4, 21 23 φήσαντός τινος — σωτηρίαν*: φήσαντος τῇ ὀφθαλμοὺς ἂν 5 Vd 7 E ραγένηι σωθῇ ἀλλ' ἅμα εἶπεν ἀδυνάτου τὰ ὑπὸ τὴν σ͞ρ͞ιαν 25 Λέων Basileensis. Sed potius vid. supplendum: ὁ [δὲ Λέων ὁ] Βυζάντιος

Βυζάντιος, εἰπόντος Πασιάδου πρὸς αὐτὸν, ὀφθαλμισθῆναι δι' αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς 'ἀσθένειαν' ἔφη 'σώματος ὀνειδίζεις, νέμεσιν οὐχ ὁρῶν ἐπὶ τῶν ὤμων βαστάζοντά σου τὸν υἱόν.' εἶχε δὲ κυρτὸν ὁ Πασιάδης υἱόν. ἠγανάκτησε δὲ καὶ Ἄρχιππος, ὁ δημαγωγὸς τῶν Ἀθηναίων, ὑπὸ Μελανθίου σκωφθεὶς εἰς τὸ κυρτόν· ἔφη γὰρ αὐτὸν ὁ Μελάνθιος οὐ προεστάναι τῆς πόλεως ἀλλὰ προκεκυφέναι. τινὲς δὲ ταῦτα πράως καὶ μετρίως φέρουσιν, ὥσπερ ὁ φίλος τοῦ Ἀντιγόνου τάλαντον αἰτήσας καὶ μὴ
E λαβὼν ᾔτησε προπομποὺς καὶ φύλακας 'ὅπως' ἔφη 'μὴ ἐπιβουλευθῶ προστάξας κατ' ὤμου τὸ τάλαντον φέρειν.' οὕτω μὲν περὶ τὰ ἐκτὸς ἔχουσι διὰ τὴν ἀνωμαλίαν· ἄλλοι γὰρ ἐπ' ἄλλοις ἄχθονται. Ἐπαμεινώνδας μετὰ τῶν συναρχόντων ἑστιώμενος ἐπέπινεν ὄξος, καὶ πυνθανομένων εἰ πρὸς ὑγίειαν ἀγαθόν, 'οὐκ οἶδ'' εἶπεν, 'ὅτι μέντοι πρὸς τὸ μεμνῆσθαι τῆς οἴκοι διαίτης ἀγαθόν, ἐπίσταμαι.' διὸ δεῖ καὶ πρὸς τὰς φύσεις καὶ τὰ ἤθη σκοποῦντα ταῖς παιδιαῖς χρῆσθαι, πειρώμενον ἀλύπως καὶ κεχαρισμένως ἑκάστοις ὁμιλεῖν.'

10. 'Ὁ δ' ἔρως τά τ' ἄλλα ποικιλώτατός ἐστι, καὶ τοῖς σκώμμασιν οἱ μὲν ἄχθονται καὶ ἀγανακτοῦσιν οἱ δὲ χαίρουσι. δεῖ δ' εἰδέναι τὸν καιρόν·
F ὡς γὰρ τὸ πῦρ ἐν ἀρχῇ μὲν ἀποσβέννυσι τὸ πνεῦμα διὰ τὴν ἀσθένειαν αὐξηθέντι δὲ τροφὴν παρέχει

2 δι' X: δὲ   8 em. Amyotus: κεκυφέναι   12 προστάξας] προσέτι δόξας W   13 μὲν] μὲν οὖν?   25 πῦρ] πνεῦμα R   πνεῦμα] πῦρ idem

καὶ ῥώμην, οὕτω φυόμενος ὁ ἔρως ἔτι καὶ λανθάνων δυσκολαίνει καὶ ἀγανακτεῖ πρὸς τοὺς ἀποκαλύπτοντας, ἐκλάμψας δὲ καὶ διαφανεὶς τρέφεται καὶ προσγελᾷ τοῖς σκώμμασι φυσώμενος. ἥδιστα δὲ σκώπτονται, παρόντων τῶν ἐρωμένων, εἰς αὐτὸ τὸ ἐρᾶν εἰς ἄλλο δ' οὐδέν. ἐὰν δὲ καὶ γυναικῶν ἐρῶντες ἰδίων τύχωσιν ἢ νεανίσκων φιλοκάλων ἔρωτα γεν- 634
ναῖον, παντάπασι γάνυνται καὶ καλλωπίζονται τῷ σκώπτεσθαι πρὸς αὐτούς. διὸ καὶ Ἀρκεσίλαος, ἐν τῇ σχολῇ τοιαύτης μεταδόσεως αὐτῷ γενομένης ὑπό τινος τῶν ἐρωτικῶν 'δοκεῖ μοι μηδὲν ἅπτεσθαι μηδενός·' 'οὐδὲ σὺ τοίνυν' ἔφη 'τοῦδ' ἅπτῃ;' δείξας τινὰ τῶν καλῶν καὶ ὡραίων παρακαθήμενον.'

11. '"Ηδη δὲ καὶ τὸ τῶν παρόντων σκεπτέον· ἃ γὰρ ἐν φίλοις καὶ συνήθεσιν ἀκούοντες γελῶσι, ταῦτα δυσχεραίνουσιν, ἂν λέγηται πρὸς αὐτοὺς τῆς γαμετῆς παρούσης ἢ τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ καθηγητοῦ, πλὴν ἂν μή τι κεχαρισμένον ᾖ τῶν λεγομένων ἐκείνοις· οἷον ἄν τις σκώπτηται τοῦ φιλοσόφου παρόντος εἰς ἀνυποδησίαν ἢ νυκτογραφίαν, ἢ τοῦ πατρὸς ἀκούοντος εἰς μικρολογίαν, ἢ τῆς γυναικὸς παρούσης B
εἰς τὸ ἀνέραστον ἑτέρων ἐκείνης δὲ δοῦλον καὶ θεραπευτικόν, ὡς ὁ Τιγράνης ὑπὸ τοῦ Κύρου 'τί δ', ἂν σ' ἡ γυνὴ σκευοφοροῦντα ἀκούσῃ;' 'ἀλλ' οὐκ ἀκούσεται' εἶπεν 'ὄψεται δ' αὐτὴ παροῦσα.'"

10 μεταδόσεως] ὑποθέσεως M. θέσεως R. μεταξὺ θέσεως W 12 οὐδὲ Turnebus: ὁ δὲ 18 τὸ λεγόμενον idem 19 τις X: 2 Vd 6 E 21 παρούσης] om. mei 23 Τιγράνης] Cyrop. 3, 1, 43

12. Ποιεῖ δ' ἀλυπότερα τὰ σκώμματα καὶ τὸ κοινωνεῖν ἁμωσγέπως τοὺς λέγοντας· ὅταν εἰς πενίαν λέγῃ πένης ἢ δυσγενὴς εἰς δυσγένειαν ἢ ἐρῶν εἰς ἔρωτα· δοκεῖ δ' οὐχ ὕβρει παιδιᾷ δέ τινι γίγνεσθαι μᾶλλον ὑπὸ τῶν ὁμοίων· εἰ δὲ μή, παροξύνει καὶ C λυπεῖ. τὸν γοῦν ἀπελεύθερον τοῦ βασιλέως νεόπλουτον ὄντα φορτικῶς δὲ καὶ σοβαρῶς ἐπιπολάζοντα τοῖς συνδειπνοῦσι φιλοσόφοις, καὶ τέλος ἐρωτῶντα πῶς ἔκ τε τῶν λευκῶν καὶ τῶν μελάνων κυάμων ὁμοίως χλωρὸν γίγνεται τὸ ἔτνος, ἀντερωτήσας ὁ Ἀριδίκης, πῶς ἐκ τῶν λευκῶν καὶ μελάνων ἱμάντων φοινικοῖ γίγνονται μώλωπες, ἐποίησεν ἀναστῆναι περίλυπον γενόμενον. ὁ δὲ Ταρσεὺς Ἀμφίας ἐκ κηπουροῦ δοκῶν γεγονέναι, σκώψας δὲ τὸν φίλον τοῦ ἡγεμόνος εἰς δυσγένειαν εἶθ' ὑπολαβὼν εὐθὺς D 'ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἐκ τῶν αὐτῶν σπερμάτων γεγόναμεν' γέλωτ' ἐποίησε. κομψῶς δὲ καὶ τοῦ Φιλίππου τὴν ὀψιμαθίαν ἅμα καὶ περιεργίαν ὁ ψάλτης ἐπέσχεν· οἰομένου γὰρ αὐτὸν ἐξελέγχειν τοῦ Φιλίππου περὶ κρουμάτων καὶ ἁρμονιῶν 'μὴ γένοιτό σοι' εἶπεν 'ὦ βασιλεῦ, κακῶς οὕτως, ἵν' ἐμοῦ σὺ ταῦτ' εἰδῇς βέλτιον·' σκώπτειν γὰρ ἑαυτὸν δοκῶν, ἐκεῖνον ἀλύπως ἐνουθέτησε. διὸ καὶ τῶν κωμικῶν ἔνιοι τὴν πικρίαν ἀφαιρεῖν δοκοῦσι τῷ σκώπτειν ἑαυτούς, ὡς Ἀριστοφάνης εἰς τὴν φαλακρότητα καὶ

2 ὅταν] οἷον ὅταν R 3 λέγῃ] scr. vid. ψέγῃ sed cf. p. 632 b 4 ἔρωτα R: ἐρῶντα 11 Ἀριδίκης] cf. Athen. p. 420 d ἐκ] ἔκ τε? καὶ τῶν? 12 ἐξαναστῆναι Herwerdenus 20 περὶ] διαφερομένου περὶ? cf. p. 334 c 25 φαλακρότητα] Pac. 767. 771

τὴν Ἀγάθωνος ἀπόλειψιν· Κρατῖνος δὲ τὴν πυτίνην εἰς τὴν φιλοινίαν ἐδίδαξεν.'

13. *'Οὐχ ἥκιστα δὲ δεῖ προσέχειν καὶ φυλάττειν, ὅπως ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἔσται τὸ σκῶμμα πρός* E *τινας ἐρωτήσεις αὐτόθεν ἢ παιδιᾶς γιγνόμενον, ἀλλὰ μὴ πόρρωθεν οἷον ἐκ παρασκευῆς ἐπεισόδιον. ὡς γὰρ ὀργὰς καὶ μάχας τὰς ἐκ τῶν συμποσίων πρᾳότερον φέρουσιν, ἐὰν δ' ἐπελθών τις ἔξωθεν λοιδορῆται καὶ ταράττῃ, τοῦτον ἐχθρὸν ἡγοῦνται καὶ μισοῦσιν· οὕτω μέτεστι συγγνώμης σκώμματι καὶ παρρησίας, ἂν ἐκ τῶν παρόντων ἔχῃ τὴν γένεσιν, ἀφελῶς καὶ ἀπλάστως φυόμενον· ἂν δ' ᾖ μὴ πρὸς λόγον ἀλλ' ἔξωθεν, ἐπιβουλῇ καὶ ὕβρει προσέοικεν· οἷον τὸ Τιμαγένους πρὸς τὸν ἄνδρα τῆς ἐμετικῆς*

'κακῶν γὰρ ἄρχεις τήνδε μοῦσαν εἰσάγων' F

καὶ πρὸς Ἀθηνόδωρον τὸν φιλόσοφον, 'εἰ φυσικὴ ἡ πρὸς τὰ ἔκγονα φιλοστοργία.' ἡ γὰρ ἀκαιρία καὶ τὸ μὴ πρὸς λόγον ὕβριν ἐμφαίνει καὶ δυσμένειαν. οὗτοι μὲν οὖν κατὰ Πλάτωνα κουφοτάτου πράγματος, λόγων, βαρυτάτην ζημίαν ἔτισαν· οἱ δὲ τὸν

1 *ἀπόλειψιν**: 4—5 Vd 7 E *λιψιν* Respicitur ad Arist. Ran. 83: *ΗΡ. Ἀγάθων δὲ ποῦ 'στιν; ΔΙ. ἀπολιπών μ' ἀποίχεται* 2 *εἰς τὴν φιλοινίαν* W: 4—5 Vd P nulla in E 3 *δεῖ*] om. mei 13 *ἔξωθεν**: *ἐξ ὧν* 15 *ἐμετικῆς* Iannotius: *γαμετικῆς* 16 Nauck, p. 914 *γὰρ ἄρχεις*] *κατάρχεις* Athenaeus p. 616 c 17 *καὶ*] *καὶ τὸ*? *φυσικὴ* Anonymus: *μουσικὴ* 18 *ἔκγονα* Turnebus *πρὸς τὰς* (ut legatur *προστὰς*) *φιλοστοργίας* Benselerus, sed cf. p. 493 a sq. 962 a. locus apparebit scribendo vel legendo *ἡ πρὸς τὰ ἔκγον' ἀφιλοστοργία* 20 *Πλάτωνα*] Legg. p. 717 d

καιρὸν εἰδότες καὶ φυλάττοντες αὐτῷ τῷ Πλάτωνι μαρτυροῦσιν, ὅτι τοῦ πεπαιδευμένου καλῶς ἔργον ἐστὶ τὸ παίζειν ἐμμελῶς καὶ κεχαρισμένως.'

685

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β.

Διὰ τί βρωτικώτεροι γίγνονται περὶ τὸ μετόπωρον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΓΛΑΥΚΙΑΣ, ΞΕΝΟΚΛΗΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἐν Ἐλευσῖνι μετὰ τὰ μυστήρια τῆς πανηγύρεως ἀκμαζούσης, εἱστιώμεθα παρὰ Γλαυκίᾳ τῷ ῥήτορι. πεπαυμένων δὲ δειπνεῖν τῶν ἄλλων, Ξενοκλῆς ὁ Δελφὸς ὥσπερ εἰώθει τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Λαμπρίαν εἰς ἀδδηφαγίαν Βοιώτιον ἐπέσκωπτεν. ἐγὼ δ' ἀμυνόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν Ξενοκλέα τοῖς Ἐπικούρου λόγοις χρώμενον 'οὐ γὰρ ἅπαντες' εἶπον 'ὦ βέλτιστε, ποιοῦνται τὴν τοῦ ἀλγοῦντος ὑπεξαί-
B ρεσιν ὅρον ἡδονῆς καὶ πέρας· Λαμπρίᾳ δὲ καὶ ἀνάγκη, πρὸ τοῦ κήπου κυδαίνοντι τὸν περίπατον καὶ τὸ Λύκειον, ἔργῳ μαρτυρεῖν Ἀριστοτέλει· φησὶ γὰρ ὁ ἀνὴρ βρωτικώτατον ἕκαστον αὐτὸν αὑτοῦ περὶ τὸ φθινόπωρον εἶναι, καὶ τὴν αἰτίαν ἐπείρηκεν· ἐγὼ δ' οὐ μνημονεύω.' 'βέλτιον' εἶπεν ὁ Γλαυκίας·

1 Πλάτωνι] fort. in Legg. p. 654b sqq. 12 Δελφὸς W: ἀδελφὸς 14 ὑπὲρ] om. mei 16 τὴν τοῦ ἀλγ. ὑπεξαίρεσιν] vid. Usener. p. 72 Sent. III 19 Ἀριστοτέλει] Fragm. 231

'αὐτοὶ γὰρ ἐπιχειρήσομεν ζητεῖν, ὅταν παυσώμεθα δειπνοῦντες.' ὡς οὖν ἀφηρέθησαν αἱ τράπεζαι, Γλαυκίας μὲν καὶ Ξενοκλῆς ᾐτιάσαντο τὴν ὀπώραν διαφόρως, ὁ μὲν ὡς τὴν κοιλίαν ὑπεξάγουσαν καὶ τῷ κενοῦσθαι τὸ σῶμα νεαρὰς ὀρέξεις ἀεὶ παρασκευάζουσαν· ὁ δὲ Ξενοκλῆς ἔλεγεν εὔστομόν τι καὶ δηκτικὸν ἔχοντα τῶν ὡραίων τὰ πλεῖστα τὸν στόμαχον C ἐπὶ τὴν βρῶσιν ἐκκαλεῖσθαι παντὸς μᾶλλον ὄψου καὶ ἡδύσματος· καὶ γὰρ τοῖς ἀποσίτοις τῶν ἀρρώστων ὀπώρας τι προσενεχθὲν ἀναλαμβάνει τὴν ὄρεξιν. ὁ δὲ Λαμπρίας εἶπεν, ὅτι τὸ οἰκεῖον καὶ τὸ σύμφυτον θερμὸν ἡμῶν, ᾧ τρέφεσθαι πεφύκαμεν, ἐν μὲν τῷ θέρει διέσπαρται καὶ γέγονεν ἀσθενέστερον καὶ μανόν, ἐν δὲ τῷ φθίνοντι καιρῷ συναγείρεται πάλιν καὶ ἰσχύει, κατακρυπτόμενον ἐντὸς διὰ τὴν περίψυξιν καὶ τὴν πύκνωσιν τοῦ σώματος. ἐγὼ δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ δοκεῖν ἀσύμβολος τοῦ λόγου μετασχεῖν εἶπον, ὅτι τοῦ θέρους διψητικώτεροι γιγνόμεθα καὶ πλείονι χρώμεθα τῷ ὑγρῷ διὰ τὸ καῦμα· νῦν οὖν ἡ φύσις ἐν τῇ μεταβολῇ ζητοῦσα τοὐναντίον, ὥσπερ εἴωθε, πεινητικωτέρους ποιεῖ, καὶ τὴν ξηρὰν τροφὴν τῇ κράσει τοῦ σώματος ἀνταποδίδωσιν. D οὐ μὴν οὐδὲ τὰ σιτία φήσαι τις ἂν αἰτίας ἀμοιρεῖν παντάπασιν, ἀλλ' ἐκ νέων καὶ προσφάτων γενόμενα καρπῶν οὐ μόνον μάζας καὶ ὄσπρια καὶ ἄρτους καὶ πυρούς, ἀλλὰ καὶ κρέα ζώων εὐωχου-

2 malim ἀπήρθησαν aut ἐπήρθησαν   4 ὡς Leonicus: εἰς   7 δηκτικὸν] δηκτὸν mei   25 malim γιγνόμενα   26 ἀλλὰ X

μένων τὰ ἐπέτεια τοῖς τε χυμοῖς διαφέρειν τῶν παλαιῶν καὶ μᾶλλον ἐπάγεσθαι τοὺς χρωμένους καὶ ἀπολαύοντας.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ.

Πότερον ἡ ὄρνις πρότερον ἢ τὸ ᾠὸν ἐγένετο.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΣΥΛΛΑΣ, ΦΙΡΜΟΣ, ΣΟΣΣΙΟΣ ΣΕΝΕΚΙΩΝ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἐξ ἐνυπνίου τινὸς ἀπειχόμην ᾠῶν πολὺν
E ἡδο** παρὰ τοῦτο ποιούμενος, ἐν ᾠῷ καθάπερ ἐν Καρὶ διάπειραν λαβεῖν τῆς ὄψεως ἐναργῶς μοι πολλάκις γενομένης· ὑπόνοιαν μέντοι παρέσχον, ἑστιῶντος ἡμᾶς Σοσσίου Σενεκίωνος, ἐνέχεσθαι δόγμασιν Ὀρφικοῖς ἢ Πυθαγορικοῖς, καὶ τὸ ᾠόν, ὥσπερ ἔνιοι καρδίαν καὶ ἐγκέφαλον, ἀρχὴν ἡγούμενος γενέσεως
F ἀφοσιοῦσθαι· καὶ προύφερεν Ἀλέξανδρος ὁ Ἐπικούρειος ἐπὶ γέλωτι τό

'Ἰσόν τοι κυάμους ἔσθειν κεφαλάς τε τοκήων,'

ὡς δὴ κυάμους τὰ ᾠὰ διὰ τὴν κύησιν αἰνιττομένων τῶν ἀνδρῶν, διαφέρειν δὲ μηδὲν οἰομένων τὸ

1 em. Basileensis: διαφέρει 9 ἐξυπνίου vel ξυπνίου mei ἀπειχόμην Turnebus: ἀπε 2—3 Vd 5 E μην 10 lac. 2—3 Vd 5 E. Fort. πολὺν ἡδ[η χρόνον ἡδ]ονῆς παρὰ τοῦτο] defendi potest. προὔργου R ποιούμενοι mei 11 ἐν Καρὶ διάπειραν W: ἐν καρδίᾳ πεῖραν Cf. Kock. 1 p. 17 18 ἐσθίειν (ἐστίειν E) mei. Cf. Callimach. ed. Schn. p. 786

ἐσθίειν ᾠὰ τοῦ χρῆσθαι τοῖς τίκτουσι τὰ ᾠὰ ζῴοις. ἐγίγνετο δὴ τὸ τῆς αἰτίας ἀπολόγημα τῆς αἰτίας αὐτῆς ἀλογώτερον, Ἐπικουρείῳ λέγειν ἐνύπνιον. ὅθεν οὐ παρῃτούμην τὴν δόξαν ἅμα προσπαίζων τι τῷ Ἀλεξάνδρῳ· καὶ γὰρ ἦν χαρίεις καὶ φιλόλογος ἐπιεικῶς.

2. Ἐκ δὲ τούτου τὸ ἄπορον καὶ πολλὰ πράγματα 636 τοῖς ζητητικοῖς παρέχον εἰς μέσον εἷλκε πρόβλημα περὶ τοῦ ᾠοῦ καὶ τῆς ὄρνιθος, ὁπότερον γένοιτο πρότερον αὐτῶν. καὶ Σύλλας μὲν ὁ ἑταῖρος εἰπὼν ὅτι μικρῷ προβλήματι καθάπερ ὀργάνῳ μέγα καὶ βαρὺ σαλεύομεν τὸ περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, ἀπηγόρευσε. τοῦ δ' Ἀλεξάνδρου τῆς ζητήσεως ὡς μηδὲν προσφυὲς φερούσης καταγελάσαντος, ὁ γαμβρὸς ἡμῶν Φίρμος 'ἐμοὶ τοίνυν' ἔφη 'χρῆσον ἐν τῷ παρόντι τὰς ἀτόμους. εἰ γὰρ τὰ μικρὰ δεῖ στοιχεῖα τῶν μεγάλων ἀρχὰς ὑποτίθεσθαι, πρῶτον εἰκός B ἐστι τὸ ᾠὸν γεγονέναι τῆς ὄρνιθος· ἔστι γὰρ καὶ ἁπλοῦν, ὡς ἐν αἰσθητοῖς· ποικίλον δὲ καὶ μεμιγμένον μᾶλλον ἡ ὄρνις. καθόλου δ' ἡ μὲν ἀρχὴ πρῶτον ἀρχὴ δὲ τὸ σπέρμα, τὸ δ' ᾠὸν σπέρματος μὲν πλέον ζῴου δὲ μικρότερον. ὡς γὰρ ἡ προκοπὴ μέσον εὐφυΐας εἶναι δοκεῖ καὶ ἀρετῆς, οὕτω τὸ ᾠὸν προκοπή τίς ἐστι τῆς φύσεως ἐπὶ τὸ ἔμψυχον ἀπὸ τοῦ σπέρματος πορευομένης. ἔτι δ', ὥσπερ ἐν τῷ ζῴῳ πρῶτα γίγνεσθαι λέγουσιν ἀρτηρίας καὶ φλέ-

5 em. Basileensis: φιλολόγος   12 τῆς τοῦ κόσμου W: τοῦ κόσμου τῆς libri. τοῦ κόσμου καὶ τῆς Doehnerus   16 em. R: τοῖς ἀτόμοις   17 πρότερον R

βας, οὕτω λόγον ἔχει καὶ τοῦ ζῴου τὸ ᾠὸν γεγονέναι πρῶτον, ὡς περιέχον ἐμπεριεχομένου. καὶ γὰρ αἱ
C τέχναι πρῶτον ἀτύπωτα καὶ ἄμορφα πλάττουσιν, εἶθ' ὕστερον ἕκαστα τοῖς εἴδεσι διαρθροῦσιν· ᾗ Πολύκλειτος ὁ πλάστης εἶπε χαλεπώτατον εἶναι τοὔργον, ὅταν ἐν ὄνυχι ὁ πηλὸς γένηται. διὸ καὶ τῇ φύσει τὸ πρῶτον εἰκός ἐστιν ἀτρέμα κινούσῃ τὴν ὕλην ἀργοτέραν ὑπακούειν, τύπους ἀμόρφους καὶ ἀορίστους ἐκφέρουσαν ὥσπερ τὰ ᾠά· μορφουμένων δὲ τούτων καὶ διαχαρασσομένων, ὕστερον ἐνδημιουργεῖσθαι τὸ ζῷον. ὡς δὲ κάμπη γίγνεται τὸ πρῶτον, εἶτ' ἐκπαγεῖσα διὰ ξηρότητα καὶ περιρραγεῖσα ἕτερον πτερωθὲν δι' αὐτῆς τὴν καλουμένην ψυχὴν
D μεθίησι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνταῦθα προϋφίσταται τὸ ᾠὸν οἷον ὕλη τῆς γενέσεως. ἀνάγκη γὰρ ἐν πάσῃ μεταβολῇ πρότερον εἶναι τοῦ μεταβάλλοντος τὸ ἐξ οὗ μετέβαλε. σκόπει δ' ὅτι σκνῖπες ἐν δένδρῳ καὶ τερηδόνες ἐμφύονται ξύλῳ κατὰ σῆψιν ὑγρότητος ἢ πέψιν· ὧν οὐδεὶς ἂν ἀξιώσειεν μὴ προϋποκεῖσθαι μηδὲ πρεσβύτερον εἶναι φύσει τὸ γεννῶν. ἡ γὰρ ὕλη λόγον ἔχει πρὸς τὰ γιγνόμενα μητρὸς ὥς φησι Πλάτων καὶ τιθήνης· ὕλη δὲ πᾶν, ἐξ οὗ σύστασιν ἔχει τὸ γεννώμενον· 'τὸ δ' ἐπὶ τούτοις' ἔφη γελάσας

"ἀείσω ξυνετοῖσι'

2 em. Turnebus: ἐν περιεχομένῳ 4 ᾗ] ἢ mei 5 *: τὸ ἔργον 8 ἀργότερον R 10 ἐκδημιουργεῖσθαι idem 13 ἕτερον] ἔντομον W. ἕτερόν τι Doehnerus. πτερωτὸν ἐξ αὐτῆς? ψυχὴν] νύμφην Leonicus 17 τὸ M 22 Πλάτων] Tim. p. 52d 25 cf. p. 391d

τὸν Ὀρφικὸν καὶ ἱερὸν λόγον, ὃς οὐκ ὄρνιθος μόνον τὸ ᾠὸν ἀποφαίνει πρεσβύτερον, ἀλλὰ καὶ συλλαβὼν ἅπασαν αὐτῷ τὴν ἁπάντων ὁμοῦ πρεσβυγένειαν ἀνα- E
τίθησι. καὶ τἄλλα μὲν 'εὔστομα κείσθω' καθ' Ἡρόδοτον· ἔστι γὰρ μυστικώτερα· ζῴων δὲ πολλὰς φύσεις τοῦ κόσμου περιέχοντος, οὐδὲν ὡς εἰπεῖν γένος ἄμοιρόν ἐστι τῆς ἐξ ᾠοῦ γενέσεως· ἀλλὰ καὶ πτηνὰ γεννᾷ καὶ νηκτὰ μυρία καὶ χερσαῖα, σαύρας, καὶ ἀμφίβια, κροκοδείλους, καὶ δίποδα, τὸν ὄρνιν, καὶ ἄποδα, τὸν ὄφιν, καὶ πολύποδα, τὸν ἀττέλεβον· ὅθεν οὐκ ἀπὸ τρόπου τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον ὀργιασμοῖς ὡς μίμημα τοῦ τὰ πάντα γεννῶντος καὶ περιέχοντος ἐν ἑαυτῷ συγκαθωσίωται.'

3. Ταῦτα τοῦ Φίρμου διεξιόντος, ὁ Σενεκίων F
ἔφη τὴν τελευταίαν τῶν εἰκόνων αὐτῷ πρώτην ἀντιπίπτειν. 'ἔλαθες γάρ' εἶπεν 'ὦ Φίρμε, τὸν κόσμον ἀντὶ τῆς παροιμιακῆς θύρας 'ἐπὶ σεαυτὸν ἀνοίξας·' ὁ γὰρ κόσμος προϋφέστηκε πάντων τελειότατος ὤν· καὶ λόγον ἔχει τοῦ ἀτελοῦς φύσει πρότερον εἶναι τὸ τέλειον, ὡς τοῦ πεπηρωμένου τὸ ὁλόκληρον καὶ τοῦ μέρους τὸ ὅλον· οὐδὲ γὰρ ἔχει λόγον εἶναι μέρος οὗ μέρος ἐστὶ μὴ γεγονότος. ὅθεν οὐδεὶς λέγει τοῦ σπέρματος εἶναι τὸν ἄνθρωπον οὐδὲ τοῦ ᾠοῦ τὴν ἀλεκτορίδα, τῆς δ' ἀλεκτορίδος τὸ ᾠὸν 637
εἶναι καὶ τὸ σπέρμα τοῦ ἀνθρώπου λέγομεν, ὡς τούτων ἐπιγιγνομένων ἐκείνοις καὶ τὴν γένεσιν ἐν

4 Ἡρόδοτον] 2, 171 9 ἀμφίβια Basileensis: ἀμφίβια καὶ mei 10 malim ἀττέλαβον hic et infra 17 cf. p. 1108d. Leutsch. 1 p. 114 ib. σαυτὸν? 21 οὐδὲν mei

ἐκείνοις λαμβανόντων εἶθ' ὥσπερ ὄφλημα τῇ φύσει τὴν γένεσιν ἀποδιδόντων. ἐνδεᾶ γάρ ἐστι τοῦ οἰκείου· διὸ καὶ βούλεσθαι ποιεῖν πέφυκεν ἄλλο τοιοῦτον, οἷον ἦν ἐξ οὗ ἀπεκρίθη. καὶ τὸν σπερματικὸν λόγον ὁρίζονται γόνον ἐνδεᾶ γενέσεως· ἐνδεὲς δ' οὐδέν ἐστι τοῦ μὴ γενομένου μηδ' ὄντος· τὰ δ' ᾠὰ καὶ παντάπασι βλέπεται τὴν φύσιν ἔχοντα τῆς ἔν τινι ζῴῳ πήξεως καὶ συστάσεως ὀργάνων
B τε τοιούτων καὶ ἀγγείων δεομένην. ὅθεν οὐδ' ἱστόρηται γηγενὲς ᾠόν· ἀλλὰ καὶ τὸ Τυνδάρειον οἱ ποιηταὶ λέγουσιν οὐρανοπετὲς ἀναφανῆναι. ζῷα δ' αὐτοτελῆ καὶ ὁλόκληρα μέχρι νῦν ἀναδίδωσιν ἡ γῆ, μῦς ἐν Αἰγύπτῳ πολλαχοῦ δ' ὄφεις καὶ βατράχους καὶ τέττιγας, ἀρχῆς ἔξωθεν ἑτέρας καὶ δυνάμεως ἐγγενομένης. ἐν δὲ Σικελίᾳ περὶ τὸν δουλικὸν πόλεμον, αἵματος πολλοῦ καὶ νεκρῶν ἀτάφων ἐν τῇ γῇ κατασαπέντων, πλῆθος ἀττελέβων ἐξήνθησε καὶ τὸν σῖτον ἔφθειρον πανταχοῦ σκεδασθέντες ἐπὶ τὴν νῆσον. ταῦτα τοίνυν ἐκ γῆς φύεται καὶ τρέφεται καὶ τροφῆς περίσσωμα ποιεῖ γόνιμον,
C ᾧ καθ' ἡδονὰς πρὸς ἄλληλα τρέπεται, καὶ συνδυαζόμενα τῇ μίξει τὰ μὲν ᾠοτοκεῖν τὰ δὲ ζῳοτοκεῖν πέφυκε. καὶ τούτῳ μάλιστα δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὴν πρώτην γένεσιν ἐκ γῆς λαβόντα καθ' ἕτερον τρόπον ἤδη καὶ δι' ἀλλήλων ποιεῖται τὰς τεκνώσεις. καθόλου δ' ὅμοιόν ἐστι τῷ λέγειν, πρὸ τῆς γυναι-

9 δεομένης R 11 em. Vulcobius: ἀναφῆναι 20 em. Basileensis: περὶ σῶμα

κὸς ἡ μήτρα γέγονεν· ὡς γὰρ ἡ μήτρα πρὸς τὸ ᾠόν, οὕτω πάλιν τὸ ᾠὸν πρὸς τὸν νεοσσὸν πέφυκε, κυόμενον ἐν αὐτῷ καὶ λοχευόμενον· ὥστε μηδὲν διαφέρειν τὸν διαποροῦντα, πῶς ὄρνιθες ἐγένοντο μὴ γενομένων ᾠῶν, τοῦ πυνθανομένου, πῶς ἄνδρες ἐγένοντο καὶ γυναῖκες πρὶν αἰδοῖα γενέσθαι καὶ μήτρας. καίτοι τῶν μερῶν τὰ πλεῖστα συνυφίσταται τοῖς ὅλοις, αἱ δὲ δυνάμεις ἐπιγίγνονται τοῖς μέρεσιν αἱ δ' ἐνέργειαι ταῖς δυνάμεσι, τὰ δ' ἀπο- D
τελέσματα ταῖς ἐνεργείαις· ἀποτέλεσμα δὲ τῆς γεννητικῆς τῶν μορίων δυνάμεως τὸ σπέρμα καὶ τὸ ᾠόν· ὥστε τῆς τῶν ὅλων καθυστερεῖν γενέσεως. σκόπει δὲ μή, καθάπερ οὐ δυνατόν ἐστι πέψιν τροφῆς εἶναι πρὶν ἢ γενέσθαι ζῷον, οὕτως οὐδ' ᾠὸν οὐδὲ σπέρμα· καὶ γὰρ ταῦτα πέψεσί τισι καὶ μεταβολαῖς ἐπιγενέσθαι ἔοικεν· καὶ οὐχ οἷόν τε, πρὶν ἢ γενέσθαι ζῷον, ἔχειν ζῴου τροφῆς περίττωμα τὴν φύσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ τὸ σπέρμα μὲν ἁμωσγέπως ἀρχῆς τινος ἀντιποιεῖται, τὸ δ' ᾠὸν οὔτ' ἀρχῆς ἔχει λόγον, οὐ γὰρ ὑφίσταται πρῶτον· οὔθ' ὅλου φύσιν, ἀτελὲς γάρ ἐστιν. ὅθεν ἀρχῆς μὲν ἄνευ γεγονέναι E
ζῷον οὐ λέγομεν, ἀρχὴν δ' εἶναι ζῳογονίας, ὑφ' ἧς πρῶτον ἡ ὕλη μετέβαλε, δυνάμεως κρᾶσίν τινα καὶ μῖξιν ἐνεργασαμένης γόνιμον· τὸ δ' ᾠὸν ἐπιγέννημα εἶναι, καθάπερ τὸ αἷμα καὶ τὸ γάλα, τοῦ ζῴου μετὰ τροφὴν καὶ πέψιν· οὐ γὰρ ὦπται συν-

1 πρὸς τὸ ᾠόν] πρὸς τὸ ἔμβρυον R. πρὸς τὸ ζῷον Doehnerus. πρὸς τὸ ᾠ in rasura habet Vd   18 em. X: ἄλλως γέ πως   24 em. Vulcobius: ἐπιγένημα

ἱστάμενον ᾠὸν ἐκ τῆς ἰλύος, ἀλλ' ἐν μόνῳ ζῴῳ τοῦτο τὴν σύστασιν ἔχει καὶ γένεσιν· ζῷα δὲ καθ'
F αὑτὰ μυρία συνίσταται. καὶ τί δεῖ λέγειν τἆλλα; πολλῶν γὰρ ἐγχέλεων ἁλισκομένων, οὐδεὶς ἑώρακεν οὔτε θορὸν οὔτ' ᾠὸν ἔγχελυν ἔχουσαν· ἀλλὰ κἂν τὸ ὕδωρ τις ἐξαρύσῃ καὶ τὴν ἰλὺν ἀναξύσῃ πᾶσαν, εἰς τὸν τόπον ὕδατος συρρυέντος ἐγχέλεις ζῳογονοῦνται. δεῖ οὖν ὕστερον ἀνάγκῃ γεγονέναι τὸ θατέρου δεόμενον πρὸς γένεσιν· ᾧ δὲ καὶ νῦν θατέρου χωρὶς ἄλλως ὑπάρχει συνίστασθαι, τοῦτο προτερεῖν τῇ ἀρχῇ τῆς γενέσεως. περὶ ἐκείνης γὰρ ἔστι τῆς πρώτης ὁ λόγος· ἐπεὶ νῦν γε καὶ νεοττιὰς συντίθησι τὰ πτηνὰ πρὸ τῆς ᾠοτοκίας, καὶ σπάρ-
638 γανα παρασκευάζουσιν αἱ γυναῖκες· ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις καὶ νεοττιὰν ᾠοῦ γεγονέναι πρότερον καὶ σπάργανα παίδων. 'οὐ γὰρ γῆ' φησὶν ὁ Πλάτων 'γυναῖκα, γῆν δὲ γυνὴ μιμεῖται' καὶ τῶν ἄλλων θηλέων ἕκαστον. διὸ πρώτην γένεσιν εἰκός ἐστιν ἐκ γῆς τελειότητι καὶ ῥώμῃ τοῦ γεννῶντος αὐτοτελῆ καὶ ἀπροσδεᾶ γενέσθαι, τοιούτων ὀργάνων καὶ στεγασμάτων καὶ ἀγγείων μὴ δεομένην, ἃ νῦν ἡ φύσις ἐν τοῖς τίκτουσιν ἐργάζεται καὶ μηχανᾶται δι' ἀσθένειαν.'

8 δεῖ οὖν ὕστερον] scr. vid. ὕστερον οὖν ἀνάγκη 14 προπαρασκευάζουσιν Doehnerus coll. Xen. Memor. 2, 2, 5 16 Πλάτων] Menex. 238 a 17 μεμίμηται Plato 18 θηλέων* θήλεων διὸ τὴν πρώτην R 19 καιρῷ μὴ τοῦ mei 20 ἀπροσδεᾶ*: ἀπροσδεῆ 21 μὴ δεομένην] del. R ἃ νῦν] ἂν οὖν mei

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ. B

Εἰ πρεσβύτατον ἡ πάλη τῶν ἀγωνισμάτων.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΩΣΙΚΛΗΣ, ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΦΙΛΙΝΟΣ.

1. Σωσικλέα τὸν Κορωνῆθεν, Πυθίοις νενικηκότα ποιητάς, εἱστιῶμεν τὰ ἐπινίκια. τοῦ δὲ γυμνικοῦ ἀγῶνος ἐγγὺς ὄντος, ὁ πλεῖστος ἦν λόγος περὶ τῶν παλαιστῶν· πολλοὶ γὰρ ἐτύγχανον ἀφιγμένοι καὶ ἔνδοξοι. παρὼν οὖν ὁ Λυσίμαχος, εἷς τῶν Ἀμφικτυόνων ἐπιμελητής, ἔναγχος ἔφη γραμματικοῦ τινος ἀκοῦσαι τὴν πάλην ἀρχαιοτάτην ἀθλημάτων πάντων ἀποφαίνοντος, ὡς καὶ τοὔνομα μαρτυρεῖν· ἐπιεικῶς γὰρ ἀπολαύειν τὰ νεώτερα πράγματα κειμένων ἐν τοῖς παλαιοτέροις ὀνομάτων· ὥς που καὶ C τὸν αὐλὸν 'ἡρμόσθαι' λέγουσι καὶ 'κρούματα' τὰ αὐλήματα καλοῦσιν, ἀπὸ τῆς λύρας λαμβάνοντες τὰς προσηγορίας. τὸν οὖν τόπον, ἐν ᾧ γυμνάζονται πάντες οἱ ἀθληταί, παλαίστραν καλοῦσι, τῆς πάλης τοὔνομα κτησαμένης τὸ πρῶτον· εἶτα καὶ τοῖς αὖθις ἐφευρεθεῖσιν ἐμπαρασχεῖν. τοῦτ' ἔφην ἐγὼ τὸ μαρτύριον οὐκ ἰσχυρὸν εἶναι· κεκλῆσθαι γὰρ ἀπὸ τῆς πάλης τὴν παλαίστραν, οὐχ ὅτι πρεσβύτατόν ἐστι τῶν ἄλλων, ἀλλ' ὅτι μόνον τῶν τῆς ἀγωνίας εἰδῶν

11 em. R: ἀρχαιοτέραν 15 τὰ W 17 οὖν] γοῦν? 18 malim καὶ παλαίστραν 20 ἐμπαρασχούσης Anonymus. παρασχεῖν W 22 em. Basileensis: τῆς παλαίστρας

πηλοῦ καὶ κονίστρας καὶ κηρώματος τυγχάνει δεό-
D μενον· οὔτε γὰρ δρόμον οὔτε πυγμὴν ἐν παλαίστραις διαπονοῦσιν, ἀλλὰ πάλης καὶ παγκρατίου τὸ περὶ τὰς κυλίσεις· ὅτι γὰρ μέμικται τὸ παγκράτιον ἔκ τε πυγμῆς καὶ πάλης, δῆλόν ἐστιν. 'ἄλλως δὲ πῶς' ἔφην 'λόγον ἔχει τεχνικώτατον καὶ πανουργότατον τῶν ἀθλημάτων τὴν πάλην οὖσαν ἅμα καὶ πρεσβύτατον εἶναι; τὸ γὰρ ἁπλοῦν καὶ ἄτεχνον καὶ βίᾳ μᾶλλον ἢ μεθόδῳ περαινόμενον αἱ χρεῖαι πρῶτον ἐκφέρουσιν.' ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος, ὁ Σωσικλῆς 'ὀρθῶς' ἔφη 'λέγεις, καὶ συμβάλλομαί σοι πίστιν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος· ἡ γὰρ πάλη μοι δοκεῖ τῷ παλεύειν, ὅπερ ἐστὶ δολοῦν καὶ καταβάλλειν δι' ἀπάτης κεκλῆσθαι.' καὶ ὁ Φιλῖνος 'ἐμοὶ δ'' εἶπεν 'ἀπὸ
E τῆς παλαιστῆς· τούτῳ γὰρ μάλιστα τῷ μέρει τοῖν χεροῖν ἐνεργοῦσιν οἱ παλαίοντες, ὥσπερ οἱ πυκτεύοντες αὖ πάλιν τῇ πυγμῇ· διὸ κἀκεῖνο πυγμὴ καὶ τοῦτο πάλη προσηγόρευται τοὔργον. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ συμπάσαι τῶν ποιητῶν καὶ καταπάσαι 'παλῦναι' λεγόντων, ᾧ μάλιστα χρωμένους τοὺς παλαιστὰς ὁρῶμεν, ἔστι καὶ ταύτῃ προσάγειν τὴν ἐτυμότητα τοῦ ὀνόματος. σκόπει δ' ἔτι' εἶπε 'μὴ τοῖς
F μὲν δρομεῦσιν ἔργον ἐστὶν ὅτι πλεῖστον ἀπολιπεῖν καὶ πορρωτάτω διαστῆναι, τοὺς δὲ πύκτας οὐδὲ πάνυ βουλομένους ἐῶσιν οἱ βραβευταὶ συμπλέκεσθαι· μόνους δὲ τοὺς παλαιστὰς ὁρῶμεν ἀλλήλους

3 πάλην W 5 em. Basileensis: πως 12 em. Basileensis: παλαίειν 13 δολοῦν*: δόλον 14 φίλινος mei hic et infra 15 τῆς παλαιστῆς Turnebus: τοῦ παλαιστοῦ 18 τοὔργον*: τὸ ἔργον

ἀγκαλιζομένους καὶ περιλαμβάνοντας· καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἀγωνισμάτων, ἐμβολαί, παρεμβολαί, συστάσεις, παραθέσεις, συνάγουσιν αὐτοὺς καὶ ἀναμιγνύουσιν ἀλλήλοις. διὸ τῷ πλησιάζειν μάλιστα καὶ γίγνεσθαι πέλας οὐκ ἄδηλόν ἐστι τὴν πάλην ὠνομάσθαι.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε. 639

Διὰ τί τῶν ἀθλημάτων Ὅμηρος πρῶτον ἀεὶ τάττει τὴν πυγμὴν εἶτα τὴν πάλην καὶ τελευταῖον τὸν δρόμον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ, ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ, ΤΙΜΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ.

1. Ῥηθέντων δὲ τούτων καὶ τὸν Φιλῖνον ἡμῶν ἐπαινεσάντων, αὖθις ὁ Λυσίμαχος ἔφη 'ποῖον οὖν φαίη τις ἂν τῶν ἀγωνισμάτων γεγονέναι πρῶτον ἢ τὸ στάδιον, ὥσπερ Ὀλυμπίασιν * * ἐνταῦθα δὲ παρ' ἡμῖν καθ' ἕκαστον ἄθλημα τοὺς ἀγωνιζομένους εἰσάγουσιν ἐπὶ παισὶ παλαισταῖς ἄνδρας παλαιστὰς καὶ πύκτας ἐπὶ πύκταις ὁμοίως καὶ παγκρατιαστάς· ἐκεῖ δ', ὅταν οἱ παῖδες διαγωνίσωνται, τότε τοὺς ἄνδρας καλοῦσι. σκόπει δὲ μὴ μᾶλλον' B
ἔφη 'τὴν κατὰ χρόνον τάξιν Ὅμηρος ἀποδείκνυσι· πρῶτον γὰρ ἀεὶ πυγμὴ παρ' αὐτῷ, δεύτερον πάλη, καὶ τελευταῖον ὁ δρόμος τῶν γυμνικῶν ἀεὶ τέ-

14 pars disputationis excidissse vid. quare lacunae signa dedit Duebnerus   19 'σκόπει δὲ μὴ est Timonis continuantis orationem suam, cuius prior pars cum antecedentibus periit' W

τακται.' θαυμάσας οὖν Μενεκράτης ὁ Θεσσαλὸς 'ὦ Ἡράκλεις' εἶπεν 'ὅσα λανθάνει ἡμᾶς· εἰ δέ τινα τῶν ἐπῶν ἔστι σοι πρόχειρα, μὴ φθονήσῃς ἀναμνῆσαι.' καὶ ὁ Τίμων 'ἀλλ' ὅτι μέν' εἶπεν 'αἱ Πατρόκλου ταφαὶ ταύτην ἔχουσι τῶν ἀγωνισμάτων τὴν τάξιν, ἅπασιν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἔναυλόν ἐστι. διατηρῶν δὲ τὴν τάξιν ὁμαλῶς ὁ ποιητὴς τὸν μὲν Ἀχιλλέα λέγοντα τῷ Νέστορι πεποίηκε

C 'δίδωμι δέ σοι τόδ' ἄεθλον
αὔτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι οὐδὲ παλαίσεις,
οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι οὐδὲ πόδεσσι
θεύσεαι·'

τὸν δὲ πρεσβύτην ἐν τῷ ἀποκρίνεσθαι παραδολεσχοῦντα γεροντικῶς, ὅτι

'πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Οἴνοπος υἱόν,
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ...
Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον·'

αὖθις δὲ τὸν μὲν Ὀδυσσέα τοὺς Φαίακας προκαλούμενον

D 'ἢ πὺξ ἠὲ πάλῃ ἢ καὶ ποσίν,'

τὸν δ' Ἀλκίνουν ὑποτιμώμενον

'οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
ἀλλὰ ποσὶ κραιπνοῖς θέομεν·'

ὡς οὐ κατὰ τύχην ἐκ τοῦ παριστα μένου τῇ τάξει χρώμενος ἄλλοτ' ἄλλως, ἀλλὰ τοῖς εἰθισμένοις τότε

9 Hom. Ψ 620 σοι] τοι Homerus 10 αὔτως idem 11 ἐσδύσεαι idem 15 ib. 634 Ἤνοπος Homerus 20 id. θ 206 22 ib. 246 23 κραιπνῶς Homerus

καὶ δρωμένοις κατὰ νόμον ἐπακολουθῶν· ἑδρᾶτο δ' οὕτως, τὴν παλαιὰν ἔτι τάξιν αὐτῶν διαφυλαττόντων.'

2. Παυσαμένου δὲ τἀδελφοῦ, τἄλλα μὲν ἔφην ἀληθῶς λέγεσθαι, τὴν δ' αἰτίαν τῆς τάξεως οὐκ ἐπενόουν. ἐδόκει δὲ καὶ τῶν ἄλλων τισὶ μὴ πιθανὸν εἶναι γεγονέναι τὸ πυκτεύειν καὶ παλαίειν πρότερον ἐν ἀγῶνι καὶ ἁμίλλῃ τοῦ τροχάζειν, καὶ παρεκάλουν E ἐξάγειν εἰς τὸ ἀνώτερον. ἔφην δ' ἐκ τοῦ παραστάντος, ὅτι ταῦτά μοι πάντα μιμήματα δοκεῖ καὶ γυμνάσματα τῶν πολεμικῶν εἶναι· καὶ γὰρ ὁπλίτης ἐπὶ πᾶσιν εἰσάγεται, μαρτυρούμενος ὅτι τοῦτο τὸ τέλος ἐστὶ τῆς σωμασκίας καὶ τῆς ἁμίλλης· καὶ τὸ τοῖς νικηφόροις εἰσελαύνουσι τῶν τειχῶν ἐφίεσθαι μέρος διελεῖν καὶ καταβαλεῖν, τοιαύτην ἔχει διάνοιαν, ὡς οὐ μέγα πόλει τειχῶν ὄφελος ἄνδρας ἐχούσῃ μάχεσθαι δυναμένους καὶ νικᾶν. ἐν δὲ Λακεδαίμονι τοῖς νενικηκόσι στεφανίτας ἀγῶνας ἐξαίρετος ἦν ἐν ταῖς παρατάξεσι χώρα, περὶ αὐτὸν F τὸν βασιλέα τεταγμένους μάχεσθαι· καὶ τῶν ζῴων μόνῳ τῷ ἵππῳ μετουσία στεφάνου καὶ ἀγῶνος ἔστιν, ὅτι μόνος καὶ πέφυκε καὶ ἤσκηται μαχομένοις παρεῖναι καὶ συμπολεμεῖν. 'εἰ δὲ δὴ ταῦτα λέγεται μὴ κακῶς, ἤδη σκοπῶμεν' ἔφην 'ὅτι τῶν μαχομένων πρῶτον ἔργον ἐστὶ τὸ πατάξαι καὶ φυλάξασθαι, δεύτερον δὲ συμπεσόντας ἤδη καὶ γενομένους ἐν

4 τἀδελφοῦ*: τοῦ ἀδελφοῦ 6 ἐπηνόουν vel ἐπήνουν mei 7 γεγονέναι* 14 em. Salmasius: ἐλαύνουσι 15 *: καταβάλλειν 16 cf. Thuc. 7, 77. Soph. OR 56

χερσὶν ὠθισμοῖς τε χρῆσθαι καὶ περιτροπαῖς ἀλλήλων, ᾧ δὴ μάλιστά φασιν ἐν Λεύκτροις τοὺς Σπαρτιάτας ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, παλαιστρικῶν ὄντων, καταβιασθῆναι· διὸ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τις τῶν
640 *πολεμικῶν ὀνομάζεται*

'βριθύς, ὁπλιτοπάλας'

καὶ Σοφοκλῆς εἴρηκέ που περὶ τῶν Τρώων ὡς

'φίλιπποι καὶ κερουλκοί,
σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παλαισταί'

καὶ μὴν ἐπὶ πᾶσί γε τὸ τρίτον ἐστὶ νικωμένους φεύγειν ἢ διώκειν νικῶντας. εἰκότως οὖν ἡ πυγμὴ προῆγε, δευτέραν δ' εἶχεν ἡ πάλη τάξιν, καὶ τελευταίαν ὁ δρόμος· ὅτι πυγμὴ μέν ἐστι μίμημα πληγῆς καὶ φυλακῆς, πάλη δὲ συμπλοκῆς καὶ ὠθισμοῦ, δρόμῳ δὲ μελετῶσι φεύγειν καὶ διώκειν.'

B

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ς.

Διὰ τί πεύκη καὶ πίτυς καὶ τὰ ὅμοια τούτοις οὐκ ἐνοφθαλμιάζεται.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΩΚΛΑΡΟΣ, ΚΡΑΤΩΝ, ΦΙΛΩΝ.

1. *Σώκλαρος ἑστιῶν ἡμᾶς ἐν κήποις ὑπὸ τοῦ Κηφισοῦ ποταμοῦ περιρρεομένοις ἐπεδείκνυτο δένδρα παντοδαπῶς πεποικιλμένα τοῖς λεγομένοις ἐνοφθαλ-*

4 em. W: *καταβιβασθῆναι* 6 cf. Bergk. 2 p. 242 7 *Σοφοκλῆς*] Nauck. p. 313 12 em. W: *προσῆγε* 18 in lemmate malim *ἐνοφθαλμίζεται* 23 *ἐνόφθαλμισ* sic Vd *ἐν ὀφ-*

μισμοῖς· καὶ γὰρ ἐκ σχίνων ἐλαίας ἀναβλαστανούσας ἑωρῶμεν καὶ ῥοιὰς ἐκ μυρρίνης· ἦσαν δὲ καὶ δρύες ἀπίους ἀγαθὰς ἐκφέρουσαι καὶ πλάτανοι μηλεῶν δεδεγμέναι καὶ συκαῖ μορεῶν ἐμβολάδας, ἄλλαι τε C μίξεις φυτῶν κεκρατημένων ἄχρι καρπογονίας. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πρὸς τὸν Σώκλαρον ἔπαιζον, ὡς τῶν ποιητικῶν σφιγγῶν καὶ χιμαιρῶν τερατωδέστερα γένη καὶ θρέμματα βόσκοντα· Κράτων δὲ προὔβαλεν ἡμῖν διαπορῆσαι περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν μόνα τῶν φυτῶν τὰ ἐλαιώδη δέχεσθαι τὰς τοιαύτας ἐπιμιξίας οὐ πέφυκεν· οὔτε γὰρ κῶνον οὔτε κυπάριττον ἢ πίτυν ἢ πεύκην ἐκτρέφουσάν τι τῶν ἑτερογενῶν ὁρᾶσθαι.

2. Ὑπολαβὼν δὲ Φίλων ἔφη 'λόγος τις ἔστιν, ὦ Κράτων, παρὰ τοῖς σοφοῖς, βεβαιούμενος ὑπὸ τῶν γεωργικῶν. τὸ γὰρ ἔλαιον εἶναί φασι τοῖς φυτοῖς πολέμιον καὶ τάχιστ' ἂν ἀπολέσθαι φυτὸν ὃ βούλοιο χριόμενον ἐλαίῳ, καθάπερ τὰς μελίττας. D τὰ δ' εἰρημένα δένδρα πίονα καὶ πέπειραν ἔχει τὴν φύσιν, ὥστε πίσσαν ἀποδακρύειν καὶ ῥητίνην· ὅταν δὲ πληγῇ, ταῖς διακοπαῖς ὥσπερ ἑλκωθέντ' ἰχῶρα συνάγει· ἥ τε δᾲς αὐτῶν ἐλαιηρὰν ἀφίησιν ἰκμάδα καὶ περιστίλβει τὸ λιπαρὸν αὐτῇ· διὸ καὶ πρὸς τἆλλα γένη δυσμίκτως ἔχει, καθάπερ αὐτὸ τοὔλαιον.' παυσαμένου δὲ τοῦ Φίλωνος, ὁ μὲν Κράτων ᾤετο καὶ τὴν τοῦ φλοιοῦ φύσιν πρὸς τοῦτο

θάλμοις E 3 μηλεῶν — μορεῶν*: μηλέων — μορέων 21 ἑλκωθέντα Huttenus: οἴκοθεν 22 ἰχῶρα Madvigius: ἰχῶρας 24 τἆλλα*: τὰ ἄλλα 25 τοὔλαιον*: τὸ ἔλαιον

συνεργεῖν· λεπτὸν γὰρ ὄντα καὶ ξηρὸν οὐ παρέχειν
ἕδραν οὐδ' ἐμβίωσιν τοῖς ἐνθεμένοις, ὥσθ' ὥσπερ
E τὰ φλοιώδη καὶ νοτερὰ καὶ τὰ μαλακὰ τοῖς ὑπὸ
τὸν φλοιὸν μέρεσι προσδεχομένοις περιπτύσσεσθαι
κολλώμενον.'

3. Αὐτὸς δὲ Σώκλαρος ἔφη καὶ τὸν ταῦτα
λέγοντα μὴ κακῶς προσεννοεῖν, ὅτι δεῖ τὸ δεχό-
μενον ἑτέραν φύσιν εὔτρεπτον εἶναι, ἵνα κρατηθὲν
ἐξομοιωθῇ καὶ μεταβάλῃ τὴν ἐν ἑαυτῷ τροφὴν πρὸς
τὸ ἐμφυτευόμενον. 'καὶ γὰρ τὴν γῆν προδιαλύομεν
καὶ μαλάσσομεν, ἵνα κοπεῖσα μεταβάλῃ δι' εὐπάθειαν
καὶ ἅψηται τῶν ἐμφυτευομένων· ἡ γὰρ ἀτενὴς καὶ
σκληρὰ δυσμετάβλητος. ταῦτα δὲ τὰ δένδρα κοῦφα
τοῖς ξύλοις ὄντα κρᾶσιν οὐ ποιεῖ διὰ τὸ μὴ κρα-
F τεῖσθαι μηδὲ μεταβάλλειν. ἔτι δ'' εἶπεν 'οὐκ ἄδηλον
ὅτι δεῖ πρὸς τὸ ἐμφυτευόμενον χώρας λόγον ἔχειν
τὸ δεξόμενον· τὴν δὲ χώραν ἀεὶ θήλειαν ἔχειν καὶ
γόνιμον· ὅθεν τὰ πολυκαρπότατα τῶν φυτῶν * *
ἐκλεγόμενοι παραπηγνύουσιν, ὥσπερ γυναιξὶ πολυ-
γαλακτούσαις ἕτερα βρέφη προσβάλλοντες. πεύκην
δὲ καὶ κυπάριττον καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα γλίσχρα
641 καὶ ἀγεννῆ τοῖς καρποῖς ὁρῶμεν. ὥσπερ γὰρ οἱ

2 ἐντιθεμένοις an ἐντιθειμένοις? ὥσθ'* 3 καὶ νοτερὰ Turnebus: καινοτερὰ (Vd); malim καὶ τὰ νοτερὰ 4 φλοιὸν*: φλοιὸν ὄντα Ordo verborum est: ὥστε ὥσπερ τὰ φλ. καὶ ν. καὶ τὰ μαλ. τοῖς ὑπὸ τὸν φλ. μέρεσι προσδεχομένοις (sc. τὸ ἐντεθειμένον (cf. p. 290f) περιπτύσσεται) κολλώμενα, οὕτω καὶ τὸν φλ. περιπτ. κολλ. 6 τὸν R 7 τὸ X: τὸν 17 ἀεὶ Doehnerus: δεῖ ἔχειν] ἔχειν φύσιν R 18 4 Vd 6 P προσεκλεγόμενοι? om. Cobetus: 5 Vd 14 E γαλακτούσαις 20 βρέφη S: 7 Vd 5 E

πολυσαρκίᾳ κεχρημένοι καὶ ὄγκῳ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄτεκνοι· τὴν γὰρ τροφὴν εἰς τὸ σῶμα καταναλίσκοντες οὐ ποιοῦσιν ἐξ αὐτῆς περίττωμα σπερματικόν· οὕτω τὰ τοιαῦτα δένδρα τῆς τροφῆς ἀπολαύοντα, πάσης εἰς αὐτὰ δαπανωμένης, εὐσωματεῖ τοῖς μεγέθεσι καὶ αὐξάνεται, καρπὸν δὲ τὰ μὲν οὐ φέρει τὰ δὲ φέρει μικρὸν καὶ συντελούμενον βραδέως· ὥστ' οὐ δεῖ θαυμάζειν, εἰ μὴ φύεται τἀλλότριον, ἐν ᾧ κακῶς τρέφεται καὶ τὸ οἰκεῖον.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ.

Περὶ τῆς ἐχενηίδος.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΧΑΙΡΗΜΟΝΙΑΝΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. *Χαιρημονιανὸς* ὁ *Τραλλιανός*, ἰχθυδίων ποτὲ B
παντοδαπῶν παρατεθέντων, ἓν ἐπιδείξας ἡμῖν ὀξὺ τῷ κεφαλίῳ καὶ πρόμηκες ἔλεγε τούτῳ προσεοικέναι τὴν ἐχενηίδα· θεάσασθαι γὰρ πλέων ἐν τῷ Σικελικῷ καὶ θαυμάσαι τὴν δύναμιν, οὐκ ὀλίγην βραδυτῆτα καὶ διατριβὴν παρὰ τὸν πλοῦν ἀπεργασαμένης τῆς ἐχενηίδος, ἕως ὑπὸ τοῦ πρῳρέως ἑάλω προσεχομένη τῷ τοίχῳ τῆς νεὼς ἔξωθεν. ἦσαν μὲν οὖν οἱ καταγελῶντες τοῦ *Χαιρημονιανοῦ* ὡς πλάσμα μυθῶδες παραδεδεγμένου καὶ ἄπιστον, ἦσαν δὲ καὶ

14 *Χαιρήμων* hic et infra R

C οἱ τὰς ἀντιπαθείας θρυλοῦντες, καὶ ἄλλα πολλὰ παρόντων ἦν ἀκούειν, ὅτι μαινόμενον ἐλέφαντα καταπαύει κριὸς ὀφθείς, ἔχιδναν δὲ φηγοῦ κλώνιον, ἐὰν προσαγάγῃς καὶ θίγῃς, ἵστησιν· ἄγριος δὲ ταῦρος ἀτρεμεῖ καὶ πραΰνεται συκῇ προσδεθείς· τὸ δ' ἤλεκτρον πάντα κινεῖ καὶ προσάγεται τὰ κοῦφα, πλὴν ὠκίμου καὶ τῶν ἐλαίῳ βρεχομένων· ἡ δὲ σιδηρῖτις λίθος οὐκ ἄγει τὸν σίδηρον, ἂν σκορόδῳ χρισθῇ. τούτων γὰρ ἐμφανῆ τὴν πεῖραν ἐχόντων, χαλεπὸν εἶναι τὴν αἰτίαν, εἰ μὴ καὶ παντελῶς ἀδύνατον, καταμαθεῖν.

2. Ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν ἔφην ἀπόδρασιν εἶναι
D τῆς ἐρωτήσεως μᾶλλον ἢ τῆς αἰτίας ἀπόδοσιν. 'σκοπῶμεν δ'' εἶπον 'ὅτι πολλὰ συμπτώματ' ἐνόντα πάθεσιν αἰτιῶν λαμβάνει δόξαν οὐκ ὀρθῶς· ὅμοιον ὡς εἴ τις οἴοιτο τῇ ἀνθήσει τοῦ ἄγνου πεπαίνεσθαι τὸν τῆς ἀμπέλου καρπόν, ὅτι δή, τοῦτο τὸ λεγόμενον,

'ἥ τ' ἄγνος ἀνθεῖ χὠ βότρυς πεπαίνεται·'

ἢ τοῖς ἐπὶ τῶν λύχνων φαινομένοις μύκησι συγχεῖσθαι καὶ συννεφεῖν τὸ περιέχον· ἢ τὴν γρυπότητα τῶν ὀνύχων αἴτιον ἀλλὰ μὴ συμβεβηκὸς εἶναι τοῦ περὶ σπλάγχνον ἕλκους. ὥσπερ οὖν τούτων

2 παρόντων scripsi cum Amyoto: [παθόντων. Possis etiam παρὰ τῶν παρόντων 8 σκόρδῳ mei 14 ἐνόντα*: ἔχοντα πάθεσιν*: 3—4 Vd 10 E σιν, ut in exemplo allato πάθη sunt ἡ ἄνθησις τῆς ἄγνου et ἡ πέπανσις τοῦ βότρυος, cf. p. 85 lin. 1 ἐπακολούθημα τοῦ πάθους 17 δή (δεῖ mei) τοῦτο] δὴ τουτὶ Doehnerus; malim δήπου 19 Nauck. p. 915 τ' Emperius ib. χὠ X: καὶ ὁ 20 ἢ Basileensis

ἕκαστον ἐπακολούθημα τοῦ πάθους ἐστὶν ἐκ τῶν αὐτῶν γεννώμενον αἰτιῶν, οὕτως ἔφην ἐγὼ μίαν αἰτίαν εἶναι δι' ἣν βραδέως τε πλεῖ καὶ προσάγεται E τὴν ἐχενηίδα τὸ πλοῖον· ξηρᾶς μὲν γὰρ οὔσης καὶ μὴ σφόδρα βαρείας ὑγρότητι τῆς νεώς, εἰκὸς ὑπολισθάνουσαν ὑπὸ κουφότητος τῇ θαλάττῃ τὴν τρόπιν διαλαβεῖν τὸ κῦμα ξύλῳ καθαρῷ διαιρούμενον καὶ ἀφιστάμενον εὐπετῶς· ὅταν δὲ νοτερὰ σφόδρα καὶ διάβροχος οὖσα φυκία τε πολλὰ καὶ βρυώδεις ἐπιπάγους προσάγηται, τοῦ τε ξύλου τὸν τόμον ἀμβλύτερον ἴσχει τό τε κῦμα τῇ γλισχρότητι προσπίπτον οὐ ῥᾳδίως ἀπολύεται. διὸ καὶ παραψήχουσι τοὺς τοίχους, τὰ βρύα καὶ τὰ φυκία τῶν ξύλων ἀποκαθαίροντες, οἷς εἰκός ἐστι τὴν ἐχενηίδα προσ- F ισχομένην ὑπὸ τῆς γλισχρότητος αἴτιον τῆς βραδυτῆτος ἀλλ' οὐκ ἐπακολούθημα τοῦ τὴν βραδυτῆτα ποιοῦντος αἰτίου νομισθῆναι.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η.

Διὰ τί τοὺς λυκοσπάδας ἵππους θυμοειδεῖς εἶναι λέγουσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἵππους λυκοσπάδας οἱ μὲν ἀπὸ τῶν χαλινῶν τῶν λύκων ἔφασαν ὠνομάσθαι, διὰ τὸ θυμοειδὲς

5 μὴ] om. mei ἐπολισθαίνουσαν R 7 τὸ W: καὶ τὸ ξύλῳ R: 3 Vd 7 E λῶ διαιρούμενον καὶ S: διαι 7 Vd E 10 τό τε ξύλον R 12 περιψήχουσι idem

καὶ δυσκάθεκτον οὕτω σωφρονιζομένους· ὁ δὲ πατὴρ
642 ἡμῶν ἥκιστα περὶ τὰς ἰσηγορίας αὐτοσχέδιος ὢν καὶ κεχρημένος ἀεὶ κρατιστεύουσιν ἵπποις ἔλεγε τοὺς ὑπὸ λύκων ἐπιχειρηθέντας ἐν πώλοις, ἄνπερ ἐκφύγωσιν, ἀγαθοὺς μὲν ἀποβαίνειν καὶ ποδώκεις, καλεῖσθαι δὲ λυκοσπάδας. ταῦτα δὲ πλειόνων αὐτῷ μαρτυρούντων, ἀπορίαν αἰτίας παρεῖχε, δι' ἣν τὸ σύμπτωμα τοῦτο θυμικωτέρους καὶ γοργοτέρους ποιεῖ τοὺς ἵππους. καὶ ὁ μὲν πλεῖστος ἦν λόγος τῶν παρόντων, ὅτι φόβον τὸ πάθος οὐ θυμὸν ἐνεργάζεται τοῖς ἵπποις, καὶ γιγνόμενοι ψοφοδεεῖς καὶ πρὸς ἅπαν εὐπτόητοι τὰς ὁρμὰς ὀξυρρόπους καὶ ταχείας ἴσχουσιν, ὥσπερ τὰ λινόπληκτα τῶν θηρίων. ἐγὼ δὲ σκοπεῖν ἔφην χρῆναι, μὴ τοὐναντίον ἐστὶ
B τοῦ δοκοῦντος· οὐ γὰρ γίγνεσθαι δρομικωτέρους τοὺς πώλους, ὅταν ἐκφύγωσι τὰς βλάβας τῶν θηρίων ἐπιχειρηθέντες, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐκφυγεῖν, εἰ μὴ φύσει θυμικοὶ καὶ ταχεῖς ἦσαν· οὔτε γὰρ τὸν Ὀδυσσέα γενέσθαι φρόνιμον ὑπεκδράντα τοῦ Κύκλωπος, ἀλλ', ὅτι τοιοῦτος ἦν, ὑπεκδρᾶναι.

2 ἰσηγορίας] προσηγορίας Herwerdenus. fort. ἱστορίας cf. p. 642 d. 664 c 15 οὐ γὰρ] ὅτι mei

---

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ.

Διὰ τί τὰ λυκόβρωτα τῶν προβάτων τὸ κρέας μὲν γλυκύτερον τὸ δ' ἔριον φθειροποιὸν ἴσχει.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΑΤΡΟΚΛΕΑΣ, ΟΙ ΠΡΟΤΕΡΟΝ.

1. *Μετὰ τοῦτο περὶ τῶν λυκοβρώτων ἐζητεῖτο προβάτων, ἃ λέγεται τὸ μὲν κρέας γλυκύτατον παρέχειν τὸ δ' ἔριον φθειροποιόν. οὐ φαύλως οὖν* C *ἐδόκει Πατροκλέας ὁ γαμβρὸς ἐπιχειρεῖν περὶ τῆς γλυκύτητος, ὡς τοῦ θηρίου τῷ δήγματι τὴν σάρκα τακερὰν ποιοῦντος· καὶ γὰρ εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ λύκου περίθερμον οὕτω καὶ πυρῶδες, ὥστε τὰ σκληρότατα τῶν ὀστῶν ἐν τῇ κοιλίᾳ τήκειν καὶ καθυγραίνειν· διὸ καὶ σήπεσθαι τὰ λυκόβρωτα τῶν ἄλλων τάχιον. περὶ δὲ τῶν ἐρίων διηποροῦμεν, μήποτ' οὐ γεννᾷ τοὺς φθεῖρας ἀλλ' ἐκκαλεῖται, τραχύτητός τινος ἀμυκτικῆς ἢ θερμότητος ἰδιότητι διακρίνοντα τὴν σάρκα· ταύτην δὲ τοῖς ἐρίοις τὴν* D *δύναμιν ἐγγίγνεσθαι πρὸς τὸ τοῦ λύκου δῆγμα καὶ τὸ πνεῦμα, μεταβάλλοντος ἄχρι τῶν τριχῶν τοῦ σφαττομένου. καὶ συνεβάλλετο τῷ λόγῳ πίστιν ἡ ἱστορία· τῶν γὰρ κυνηγῶν καὶ τῶν μαγείρων ἐπιστάμεθα τοὺς μὲν μιᾷ πληγῇ καταβάλλοντας, ὥστ'*

6 om. X: *ἐξηγεῖτο*   9 em. Ahrensius et pr. m. ut vid. Vd: *πατροκλίας*   19 *ἐγγίγνεσθαι] οὐ γίνεσθαι* mei   20 *μεταβάλλον τὰ ἄχρι τῶν τριχῶν* Doehnerus. Mihi satis est *τὸ σφαττόμενον*

ἀπνευστὶ τὰ πληγέντα κεῖσθαι, τοὺς δὲ πολλαῖς μόγις καὶ χαλεπῶς ἀναιροῦντας· ὃ δὲ τούτου θαυμασιώτερόν ἐστι, τοὺς μὲν τοιαύτην ἐνιέντας μετὰ τοῦ σιδήρου τῷ τιτρωσκομένῳ δύναμιν, ὥστε ταχὺ E *σήπεσθαι καὶ μηδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν ἀντέχειν, τοὺς δ' ἀποκτείνοντας μὲν οὐ βράδιον ἐκείνων, οὐδὲν δὲ τοιοῦτο γιγνόμενον περὶ τὴν σάρκα τῶν σφαγέντων ἀλλ' ἐπὶ χρόνον διαμένουσαν. ὅτι δ' αἱ κατὰ τὰς σφαγὰς καὶ τοὺς θανάτους τῶν ζῴων μεταβολαὶ μέχρι δερμάτων καὶ τριχῶν καὶ ὀνύχων διατείνουσιν, ἀποδηλοῦν εἴωθε τῷ λέγειν καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τῶν δερμάτων καὶ τῶν ἱμάντων, ὅτι φησὶν ἱμάς 'βοὸς ἶφι κταμένοιο·' τῶν γὰρ μὴ νόσῳ μηδὲ γήρᾳ διαλυομένων ἀλλ' ὑπὸ σφαγῆς εὔτονον τὸ δέρμα καὶ στιφρὸν γίγνεσθαι· τὰ δ' ὑπὸ θηρίων δηχθέντα καὶ τοὺς ὄνυχας μελαίνεσθαι καὶ τριχορροεῖν καὶ τοῖς δέρμασι φλιδᾶν καὶ ῥακοῦσθαι.*

1 *πνιγέντα* moi 6 *: *ἀποκτείναντας* 8 *αἱ κατὰ* R: *καὶ κατὰ* 11 *ὑποδηλοῦν* S *εἴωθε τῷ*] *εἰωθότα* moi *Ὅμηρος*] Γ 375 12 *ὅτι φησὶν ἱμάς*] del. vid. ut glossema ad *τῷ λέγειν* 15 *στιφρὸν*] *στριφνὸν* moi. *στυφρὸν* Clarkius.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι. F

Πότερον οἱ παλαιοὶ βέλτιον ἐποίουν πρὸς μερίδας ἢ οἱ νῦν ἐκ κοινοῦ δειπνοῦντες.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΓΙΑΣ.

1. Ὅτε τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν ἦρχον οἴκοι, τὰ πλεῖστα τῶν δείπνων δαῖτες ἦσαν, ἐν ταῖς θυσίαις ἑκάστῳ μερίδος ἀποκληρουμένης· ὃ τισὶ μὲν ἤρεσκε θαυμαστῶς, οἱ δ᾽ ὡς ἀκοινώνητον καὶ ἀνελεύθερον ψέγοντες ᾤοντο δεῖν ἅμα τῷ καταθέσθαι τὸν στέφανον ἐπὶ τὴν συνήθη δίαιταν αὖθις μεθαρμόσασθαι τὰς τραπέζας. 'οὐ γὰρ τοῦ φαγεῖν' ὁ Ἁγίας 643 ἔφη 'χάριν οὐδὲ τοῦ πιεῖν, ἀλλὰ τοῦ συμπιεῖν καὶ συμφαγεῖν ὡς ἐγῷμαι καλοῦμεν ἀλλήλους, ἡ δ᾽ εἰς μερίδας αὕτη κρεοδαισία τὴν κοινωνίαν ἀναιροῦσα, πολλὰ δεῖπνα ποιεῖ καὶ πολλοὺς δειπνοῦντας, οὐδένα δὲ σύνδειπνον οὐδενός, ὅταν ὥσπερ ἀπὸ κρεοπωλικῆς τραπέζης σταθμῷ λαβὼν ἕκαστος μοῖραν ἑαυτῷ πρόθηται. καίτοι τίν᾽ ἔχει διαφορὰν ἢ κύλικα καταθέντα τῶν κεκλημένων ἑκάστῳ καὶ χοῦν, ἐμπλησάμενον οἴνου, καὶ τράπεζαν ἰδίαν ὥσπερ οἱ Δημοφωντίδαι τῷ Ὀρέστῃ λέγονται, πίνειν κελεῦσαι μὴ προσέχοντα τοῖς ἄλλοις· ἢ τοῦθ᾽ ὅπερ νῦν γίγνεται, κρέας προθέμενον καὶ ἄρτον, ὥσπερ B ἐκ φάτνης ἰδίας ἕκαστον εὐωχεῖσθαι, πλὴν ὅτι μὴ

15. 18 *κρεωδαισία* et *κρεωπωλικῆς* mei 20 *ἢ*] del. R. nihil opus *καὶ χοῦν*] malim *χοῦν* 21 *ἐπικλησάμενον* mei *καὶ τράπεζαν ἰδίαν*] del. Stegmannus, sed necessaria sunt

πρόσκειται σιωπῆς ἡμῖν ἀνάγκη, καθάπερ τοῖς τὸν Ὀρέστην ξενίζουσιν; ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἴσως αὐτὸ πρὸς τὴν ἁπάντων κοινωνίαν ἐκκαλεῖται τοὺς συνόντας, ὅτι καὶ λόγῳ κοινῷ πρὸς ἀλλήλους χρώμεθα καὶ ᾠδῇ, ψαλτρίας τε τερπούσης καὶ αὐλητρίδος ὁμοίως μετέχομεν· καὶ ὁ κρατὴρ οὗτος ὅρον οὐκ ἔχων ἐν μέσῳ πρόκειται, πηγὴ φιλοφροσύνης ἄφθονος καὶ μέτρον ἔχουσα τῆς ἀπολαύσεως τὴν ὄρεξιν· οὐχ ὥσπερ ἡ τοῦ κρέως καὶ τοῦ ἄρτου μερὶς ἀδικωτάτη C μέτρῳ καλλωπίζεται τῷ ἴσῳ πρὸς ἀνίσους· τὸ γὰρ αὐτὸ τῷ μικροῦ δεομένῳ πλέον ἐστὶ τῷ δὲ μείζονος ἔλαττον. ὥσπερ οὖν, ὦ ἑταῖρ', ὁ κάμνουσι πολλοῖς ἴσα φάρμακα μέτροις ἀκριβέσι καὶ σταθμοῖς διανέμων παγγέλοιος, οὕτω τοιοῦτος ἑστιάτωρ οἷος ἀνθρώπους οὔτε διψῶντας ὡσαύτως οὔτε πεινῶντας εἰς ταὐτὸ συναγαγὼν ἀπὸ τῶν ἴσων θεραπεύειν ἅπαντας, ἀριθμητικῶς οὐ γεωμετρικῶς ὁρίζων τὸ δίκαιον καὶ μέτριον. εἰς καπήλου μὲν οὖν φοιτῶμεν ἑνὶ χρώμενοι μέτρῳ τῷ δημοσίῳ πάντες· ἐπὶ δεῖπνον δ' ἕκαστος ἰδίαν ἥκει γαστέρα κομίζων, ἣν οὐ D τὸ ἴσον ἀλλὰ τὸ ἀρκοῦν ἐμπίπλησι. τὰς δ' Ὁμηρικὰς ἐκείνας δαῖτας οὐ χρὴ μεταφέρειν ἐκ τῶν στρατιωτικῶν καὶ παρεμβολικῶν ἐνταῦθα δείπνων, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῶν παλαιῶν φιλανθρωπίαν ζηλοῦν, οὐ μόνον ὁμεστίους οὐδ' ὁμωροφίους ἀλλὰ καὶ ὁμοχοίνικας καὶ ὁμοσίτους τῷ πᾶσιν σέβεσθαι κοινω-

1 em. M: σιωπῇ 6 ὁ αὐτὸς Madvigius 12 ἑταῖρ' ὁ*: ἑταῖρε cf. p. 612 f. 18 καὶ μέτριον* 19 δεῖπνον Vulcobius: δείπνῳ 21 em. Leonicus: ὀμβρικὰς

νίαν ἐν τιμῇ τιθεμένους. τὰ μὲν οὖν Ὁμήρου δεῖπνα χαίρειν ἐῶμεν· ὑπολιμώδη γάρ ἐστι καὶ διψαλέα καὶ τοὺς ἑστιάρχας βασιλεῖς ἔχοντα τῶν Ἰταλικῶν δεινοτέρους καπήλων· ὥστε παρὰ τὰς μάχας, ἐν E χερσὶ τῶν πολεμίων ὄντων, ἀπομνημονεύειν ἀκριβῶς, πόσον ἕκαστος τῶν δεδειπνηκότων παρ' αὐτοῖς πέπωκε. τὰ δὲ Πινδαρικὰ βελτίω δήπουθεν, ἐν οἷς

'ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμά'

τῷ κοινωνεῖν ἁπάντων ἀλλήλοις. ἐκεῖνο γὰρ ἦν οἷον ἀνάμιξις καὶ σύγκρασις ἀληθῶς, τοῦτο δὲ διαίρεσις καὶ διαβολὴ τῶν φιλτάτων εἶναι δοκούντων, ὡς μηδ' ὄψου κοινωνεῖν δυναμένων.'

2. Ἐπὶ τούτοις εὐδοκιμήσαντι τῷ Ἁγίᾳ παρώξυνάν μ' ἐπιθέσθαι. ἔλεγον οὖν οὐ ξένον τι πεπονθέναι πάθος Ἁγίαν, εἰ τὴν ἴσην μερίδα λαμβάνων δυσκολαίνει, γαστέρα φορῶν τηλικαύτην· καὶ γὰρ F αὐτὸς εἶναι τῶν ἀδδηφαγίᾳ χαιρόντων· 'ἐν' γὰρ 'ξυνῷ ἰχθύι ἄκανθαι οὐκ ἔνεισιν' ὥς φησιν ὁ Δημόκριτος. 'ἀλλὰ τοῦτ' αὐτό' ἔφην 'καὶ μάλιστα τὴν μοῖραν ὑπὲρ εἱμαρμένην ἡμῖν ἐπήγαγεν. ἰσότητος γάρ, ἣν

'πόλεις τε πόλεσι συμμάχοις τε συμμάχους'

ἡ Εὐριπίδειος γραῦς φησι 'συνδεῖν', οὐδὲν οὕτως

7 πέπωκε] cf. Hom. Δ 346 Πινδαρικά] cf. Bergk. 1 p. 444 8 om. S: ἥρως αἰδοῖ ἀνεμίγνυντο — θ' ἅμα 13 παρώξυνάν μ'] παρωξύναμεν moi 14 ἔλεγεν iidem οὐ M 16 καὶ γάρ] ἐδόκει γὰρ W 17 εἶναι] εἶπεν εἶναι? 18 Δημόκριτος] Mullach. 1. p. 355 19 ἔφην Turnebus: ἔφη 20 ὑπὲρ εἱμαρμένην] ὑπερκρεμαμένην Madvigius coll. p. 1101 d Sed cf. Homerica ὑπὲρ αἶσαν, ὑπὲρ μοῖραν ἣν X: ἦν 21 Eur. Phoen. 537 συμμάχους τε συμμάχοις idem 22 οὐδὲν W: οὐδὲν οὖν

ὡς ἡ περὶ τράπεζαν κοινωνία δεῖται, φύσει κοὐ νόμῳ καὶ ἀναγκαίαν οὐ καινὴν οὐδ' ἐπείσακτον ὑπὸ δόξης ἔχουσα χρείαν· 'τῷ πλέονα' δ' ἐκ τῶν κοινῶν ἐσθίοντι 'πολέμιον καθίσταται' τὸ καθυ-
644 στεροῦν καὶ ἀπολειπόμενον, ὥσπερ ἐν ῥοθίῳ ταχυναυτούσης τριήρους. οὐ γὰρ φιλικὸν οὐδὲ συμποτικὸν οἶμαι προοίμιον εὐωχίας ὑφόρασις καὶ ἁρπασμὸς καὶ χειρῶν ἅμιλλα καὶ διαγκωνισμός, ἀλλ' ἄτοπα καὶ κυνικὰ καὶ τελευτῶντα πολλάκις εἰς λοιδορίας καὶ ὀργὰς οὐ κατ' ἀλλήλων μόνον ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν τραπεζοκόμων καὶ κατὰ τῶν ἑστιώντων. ὅσον δὲ χρόνον ἡ Μοῖρα καὶ ἡ Λάχεσις ἰσότητι τὴν περὶ τὰ δεῖπνα καὶ συμπόσια κοινωνίαν ἐβράβευον, οὐδὲν ἰδεῖν ἄκοσμον ἦν οὐδ' ἀνελεύ-
B θερον· ἀλλὰ καὶ τὰ δεῖπνα 'δαῖτας' ἐκάλουν καὶ τοὺς ἑστιωμένους 'δαιτυμόνας' 'δαιτροὺς' δὲ τοὺς τραπεζοκόμους ἀπὸ τοῦ διαιρεῖν καὶ διανέμειν. Λακεδαιμόνιοι δὲ κρεοδαίτας εἶχον οὐ τοὺς τυχόντας ἀλλὰ τοὺς πρώτους ἄνδρας, ὥστε καὶ Λύσανδρον ὑπ' Ἀγησιλάου τοῦ βασιλέως ἐν Ἀσίᾳ κρεοδαίτην ἀποδειχθῆναι. τότ' οὖν αἱ νεμήσεις ἐξέπεσον, ὅτ' ἐπεισῆλθον αἱ πολυτέλειαι τοῖς δείπνοις· οὐ γὰρ ἦν οἶμαι πέμματα καὶ κανδύλους καὶ καρυκείας ἄλλας τε παντοδαπὰς ὑποτριμμάτων καὶ ὄψων παραθέσεις διαιρεῖν, ἀλλ' ἐξηττώμενοι τῆς περὶ ταῦτα λιχνείας καὶ ἡδυπαθείας προήκαντο τὴν ἰσομοιρίαν. τεκμήριον δὲ τοῦ λόγου καὶ νῦν ἔτι τὰς θυσίας καὶ

1 κοὐ*: καὶ   2 κἀναγκαίαν?   3 πλέονα non πλείονα dixerit propter πλέονι Euripidis   4 cf. Eur. Phoen. 539   18 20 κρεωδαίτην et κρεωδαίτας mei

τὰ δημόσια δεῖπνα πρὸς μερίδα γίγνεσθαι διὰ τὴν C ἀφέλειαν καὶ καθαριότητα τῆς διαίτης· ὥσθ' ὁ τὴν νέμησιν ἀναλαμβάνων ἅμα συνανασῴζει τὴν εὐτέλειαν. ἀλλ' ὅπου τὸ ἴδιον ἔστιν, ἀπόλλυται τὸ κοινόν; ὅπου μὲν οὖν μὴ ἴσον ἔστιν· οὐ γὰρ οἰκείου κτῆσις ἀλλ' ἀφαίρεσις ἀλλοτρίου καὶ πλεονεξία περὶ τὸ κοινὸν ἀδικίας ἦρξε καὶ διαφορᾶς, ἣν ὅρῳ καὶ μέτρῳ τοῦ ἰδίου καταπαύοντες οἱ νόμοι τῆς ἴσα νεμούσης εἰς τὸ κοινὸν ἀρχῆς καὶ δυνάμεως ἐπώνυμοι γεγόνασιν. ἐπεὶ μηδὲ στέφανον ἀξίου διανέμειν ἡμῶν ἑκάστῳ τὸν ἑστιῶντα μηδὲ κλισίας καὶ χώρας· ἀλλὰ κἂν ἐρωμένην τις ἢ ψάλτριαν ἥκῃ κομίζων, 'κοινὰ τὰ φίλων,' ἵνα τό 'ὁμοῦ πάντα χρήματα' γίγνηται κατὰ τὸν Ἀναξαγόραν. εἰ δ' οὐδὲν ἡ τούτων ἰδίωσις ἐπιταράττει τὴν κοινωνίαν τῷ τὰ D μέγιστα καὶ πλείστης ἄξια σπουδῆς εἶναι κοινά, λόγους, προπόσεις, φιλοφροσύνας, παυσώμεθα τὰς Μοίρας ἀτιμάζοντες καί 'τὸν τῆς τύχης παῖδα κλῆρον' ὡς Εὐριπίδης φησίν, ὅς οὔτε πλούτῳ νέμων οὔτε δόξῃ τὸ πρωτεῖον, ἀλλ' ὅπως ἔτυχεν ἄλλως ἄλλοτε συμφερόμενος τὸν μὲν πένητα καὶ ταπεινὸν ἐπιγαυροῖ καὶ συνεξαίρει γενόμενόν τινος αὐτονομίας, τὸν δὲ πλούσιον καὶ μέγαν ἐθίζων ἰσότητι μὴ δυσκολαίνειν ἀλύπως σωφρονίζει.'

5 ἐστίν] add. οὐδὲ δίκαιόν ἐστιν R 12 ἀλλὰ κἂν] ἀλλ' οὐδ' ἂν Doehnerus ἥκῃ idem: ἥκει 13 κοινὰ τὰ φίλων] cf. Leutsch. 2 p. 76. Plat. Lys. p. 207 c τὸ ὁμοῦ πάντα Doehnerus: τὰ πάντα. Sed malim τὸ ὁμοῦ τὰ πάντα 14 Ἀναξαγόραν] Mullachius 1 p. 248 18 cf. Nauck. p. 678 20 ἄλλοις? 22 συνεξαίρει γενόμενον*: οὐκ ἐξαίρει γενόμενον

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

F 1. *Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὦ Σόσσιε Σενεκίων, ἔν τινι πότῳ ξένον ἰδὼν κατακείμενον σιωπῇ καὶ μηδενὶ διαλεγόμενον, 'ὦ ἄνθρωπ'' εἶπεν 'εἰ μὲν ἠλίθιος εἶ, σοφὸν πρᾶγμα ποιεῖς· εἰ δὲ σοφός, ἠλίθιον.' 'ἀμαθίην γὰρ ἄμεινον' ὥς φησιν Ἡράκλειτος 'κρύπτειν, ἔργον δὲ ἐν ἀνέσει καὶ παρ' οἶνον'*

645 *'ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι,*
καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκε·
καί τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον·'

οἰνώσεως ἐνταῦθα τοῦ ποιητοῦ καὶ μέθης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, διαφορὰν ὑποδεικνύντος. ᾠδὴ μὲν γὰρ καὶ γέλως καὶ ὄρχησις οἰνωμένοις μετρίως ἔπεισι· τὸ δὲ λαλεῖν καὶ λέγειν, ἃ βέλτιον ἦν σιωπᾶν, παροινίας ἤδη καὶ μέθης ἔργον ἐστί. διὸ καὶ Πλάτων ἐν οἴνῳ μάλιστα καθορᾶσθαι τὰ ἤθη τῶν πολλῶν νομίζει, καὶ Ὅμηρος εἰπών

'οὐδὲ τραπέζῃ
γνώτην ἀλλήλων'

8 *Ἡράκλειτος*] Bywater. p. 42 10 Hom. ξ 464 15 *: *οἰνουμένοις* 16 *ἃ βέλτιον* W: *ἀβέλτερον* 17 *Πλάτων*] de Legg. p. 650 a sqq. 18 *ἤθη* Plut. Fragm. 22, 1: *πάθη* 19 *Ὅμηρος*] φ 35

δῆλός ἐστιν εἰδὼς τὸ πολύφωνον τοῦ οἴνου καὶ B λόγων πολλῶν γόνιμον. οὐ γάρ ἐστι τρωγόντων σιωπῇ καὶ πινόντων γνῶσις· ἀλλ' ὅτι τὸ πίνειν εἰς τὸ λαλεῖν προάγεται, τῷ δὲ λαλεῖν ἐμφαίνεται καὶ τῷ ἀπογυμνοῦσθαι πολλὰ τῶν ἄλλως λανθανόντων, παρέχει τινὰ τὸ συμπίνειν καὶ κατανόησιν ἀλλήλων· ὥστε μὴ φαύλως ἂν ἐπιτιμῆσαι τῷ Αἰσώπῳ, 'τί τὰς θυρίδας, ὦ μακάριε, ζητεῖς ἐκείνας, δι' ὧν ἄλλος ἄλλου κατόψεται τὴν διάνοιαν; ὁ γὰρ οἶνος ἡμᾶς ἀνοίγει καὶ δείκνυσιν οὐκ ἐῶν ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλ' ἀφαιρῶν τὸ πλάσμα καὶ τὸν σχηματισμόν, ἀπωτάτω τοῦ νόμου καθάπερ παιδαγωγοῦ γεγονό- C των.' Αἰσώπῳ μὲν οὖν καὶ Πλάτωνι, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐξετάσεως τρόπου δεῖται, πρὸς τοῦτο χρήσιμον ὁ ἄκρατος· οἱ δὲ μηδὲν ἀλλήλους βασανίζειν δεόμενοι μηδὲ καταφωρᾶν ἀλλ' ἢ χρῆσθαι φιλοφρόνως, τὰ τοιαῦτα προβλήματα καὶ τοὺς λόγους ἄγουσι συνιόντες, οἷς ἀποκρύπτεται τὰ φαῦλα τῆς ψυχῆς, τὸ δὲ βέλτιστον ἀναθαρρεῖ καὶ τὸ μουσικώτατον, ὥσπερ ἐπὶ λειμῶνας οἰκείους καὶ νομὰς ὑπὸ φιλολογίας προερχόμενον. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τρίτην δεκάδα ταύτην σοι πεποιήμεθα συμποτικῶν ζητημάτων, τὸ περὶ τῶν στεφάνων πρῶτον ἔχουσαν.

1 πολύφωνον*: 4 Vd 12—13 E νον vid. Praefat. p. LVIII 2 λόγων*: 5 Vd 6 E 5 καὶ τῷ*: καὶ τὸ 6 καὶ] γνῶσιν καὶ R τῷ] τινα τῷ? sed cf. p. 712 b. Nic. et Crass. comp. c. 5 17 τοὺς] τοὺς τοιούτους? 18 εἰσάγουσι Emperius em. Basileensis: συνιόντας 19 ψυχῆς] τύχης mei καὶ τὸ eadem: καὶ τὸν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α.

Εἰ χρηστέον ἀνθινοῖς στεφάνοις παρὰ πότον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΕΡΑΤΩΝ, ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΤΡΥΦΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

D 1. Ἐγίνοντο γάρ ποτε καὶ περὶ στεφάνων λόγοι· τὸ δὲ συμπόσιον ἦν Ἀθήνησιν, Ἐράτωνος τοῦ ἁρμονικοῦ ταῖς Μούσαις τεθυκότος καὶ πλείονας ἑστιῶντος. παντοδαπῶν γὰρ μετὰ τὸ δειπνῆσαι στεφάνων περιφερομένων, ὁ Ἀμμώνιος ἐπέσκωψέ πως ἡμᾶς ἀντὶ τοῦ δαφνίνου τοῖς ῥοδίνοις ἀναδησαμένους· ὅλως γὰρ εἶναι τοὺς ἀνθινοὺς κορασιώδεις καὶ παιζούσαις μᾶλλον ἐπιτηδείους παρθένοις καὶ γυναιξὶν ἢ συνουσίαις φιλοσόφων καὶ μουσικῶν ἀνδρῶν. ʽθαυμάζω δὲ καὶ Ἐράτωνα τουτονὶ τὰς μὲν ἐν τοῖς μέλεσι παραχρώσεις βδελυττόμενον καὶ κατηγοροῦντα E τοῦ καλοῦ Ἀγάθωνος, ὃν πρῶτον εἰς τραγῳδίαν φασὶν ἐμβαλεῖν καὶ ὑπομῖξαι τὸ χρωματικόν, ὅτε τοὺς Μυσοὺς ἐδίδασκεν, αὐτὸς δ᾽ ἡμῖν ὁρᾶτε ὡς ποικίλων χρωμάτων καὶ ἀνθηρῶν τὸ συμπόσιον ἐμπέπληκε, καὶ τὴν διὰ τῶν ὤτων ἀποκλείει τρυφὴν καὶ ἡδυπάθειαν τῇ αὐλείῳ, τὴν κατὰ τὰ ὄμματα καὶ

15 δ' ἔφη? em. W: τοῦτον εἰ   19 τοὺς Μυσοὺς] cf. Nauck. p. 763   ὁρᾶτε ὡς*: ὡς ὁρᾶτε cf. Praefat. p. LVIII   22 τῇ αὐλείῳ τὴν (τῇ αὐλείῳ Duebnerus)*: ταῦτα τὴν

τὰς ῥῖνας, ὥσπερ καθ' ἑτέρας θύρας, ἐπεισάγων τῇ ψυχῇ καὶ τὸν στέφανον ἡδονῆς ποιῶν οὐκ εὐσεβείας. καίτοι τό γε μύρον τοῦτο τῆς ἀνθινῆς ταύ- F της καὶ μαραινομένης ἐν ταῖς χερσὶ τῶν στεφανηπλόκων σπουδαιοτέραν ἀναδίδωσιν εὐωδίαν. ἀλλ' οὐκ ἔχει χώραν ἐν συμποσίῳ φιλοσόφων ἀνδρῶν ἡδονὴ πρὸς μηδεμίαν συμπεπλεγμένη χρείαν μηδ' ἀκολουθοῦσα φυσικῆς ὀρέξεως ἀρχῇ. καθάπερ γὰρ οἱ μὲν ὑπὸ τῶν κεκλημένων ἀγόμενοι φίλων ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔθει φιλανθρώπῳ τυγχάνουσι τῶν αὐτῶν, ὥσπερ Ἀριστόδημος ὑπὸ Σωκράτους εἰς Ἀγάθωνος ἀχθεὶς ἑστιῶντος· εἰ δέ τις ἀφ' αὑτοῦ βαδίζοι, τούτῳ δεῖ τὴν θύραν κεκλεῖσθαι· οὕτως αἱ μὲν 646 περὶ τὴν ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἡδοναὶ κεκλημέναι ὑπὸ τῆς φύσεως ταῖς ὀρέξεσιν ἑπόμεναι τόπον ἔχουσι, ταῖς δ' ἄλλαις ἀκλήτοις καὶ σὺν οὐδενὶ λόγῳ φιληδονίαις ἀπηλλάχθαι προσήκει.'

2. Πρὸς ταῦθ' οἱ μὲν ἀήθεις τοῦ Ἀμμωνίου νεανίσκοι διαταραχθέντες ἡσυχῇ παρελύοντο τοὺς στεφάνους· ἐγὼ δ' εἰδὼς ὅτι γυμνασίας ἕνεκα καὶ ζητήσεως καταβέβληκεν ἐν μέσῳ τὸν λόγον ὁ Ἀμμώνιος, προσαγορεύσας Τρύφωνα τὸν ἰατρὸν 'ὦ τᾶν' εἶπον 'ἢ καταθέσθαι δίκαιος εἶ μεθ' ἡμῶν τουτονὶ τὸν καλὸν ἄνθεσι φλέγοντα τοῖς ῥοδίνοις στέφανον, ἢ λέγειν, ὥσπερ εἴωθας ἑκάστοτε πρὸς ἡμᾶς, ὅσας B

8 γὰρ M 11 εἰς Basileensis: καὶ 16 φιληδονίαις Emperius: φιληδονίας Sed malim φιληδονίαις παρούσαις 17 ἀπηλλάχθαι προσήκει scripsi cum eodem: ἀπήλλακται lac. 2 solus Vd 23 εἶπον * ib. ἢ Leonicus: εἰ 24 ἄνθεσι Turnebus: 6 Vd E

ἔχουσιν οἱ ἀνθινοὶ στέφανοι πρὸς τὸ πίνειν βοηθείας.' ὑπολαβὼν δ' ὁ Ἐράτων 'οὕτω γάρ' εἶπε 'δέδοκται μηδεμίαν ἡδονὴν ἀσύμβολον δέχεσθαι, ἀλλ' εὐφραινομένους δυσκολαίνειν, ἂν μὴ μετά τινος μισθοῦ τοῦτο πάσχωμεν· ἢ τὸ μὲν μύρον εἰκότως ὑποδυσωπούμεθα καὶ τὴν πορφύραν διὰ τὴν ἐπίθετον πολυτέλειαν ὡς δολερὰ εἵματα καὶ χρίσματα κατὰ τὴν τοῦ βαρβάρου φωνήν, αἱ δ' αὐτοφυεῖς χρόαι καὶ ὀσμαὶ τὸ ἀφελὲς ἔχουσι καὶ καθαρὸν καὶ οὐδὲν ὀπώρας διαφέρουσι; μὴ γὰρ εὔηθες ᾖ τοὺς μὲν χυμοὺς δρέπεσθαι καὶ ἀπολαύειν τῆς
C φύσεως διδούσης, ὀσμὰς δὲ καὶ χρόας 'ἃς ὧραι φέρουσι', διὰ τὴν ἐπανθοῦσαν ἡδονὴν ταῦτα καὶ χάριν ἀτιμάζειν, ἂν μή τι χρειῶδες ἔξωθεν ἄλλο συνεπιφέρωσιν. **ἓν γὰρ αὐτὸ δοκεῖ τοὐναντίον, εἰ μηδὲν ἡ φύσις, ὡς ὑμεῖς φατε**, μάτην πεποίηκε, ταῦτα τῆς ἡδονῆς πεποιῆσθαι χάριν, ἃ μηδὲν ἄλλο χρήσιμον ἔχοντα μόνον εὐφραίνειν πέφυκε. σκόπει δ' ὅτι τοῖς φυομένοις καὶ βλαστάνουσι τὰ μὲν φύλλα σωτηρίας ἕνεκα τοῦ καρποῦ καὶ ὅπως ὑπ' αὐτῶν τὰ δένδρα θαλπόμενα καὶ ψυχόμενα μετρίως φέρῃ τὰς μεταβολὰς γέγονε· τοῦ δ' ἄνθους ὄφελος
D οὐδὲν ἐπιμένοντος, πλὴν εἴ τι χρωμένοις ἡμῖν ἐπιτερπὲς ὀσφρέσθαι καὶ ἰδεῖν ἡδὺ παρέχει, θαυμαστὰς

7 χρώματα mei. χρίματα Clem. Alex. p. 344 Pott. cf. Herod. 3, 22 9 τὸ] οὐ τὸ mei 12 ἃς — φέρουσι] cf. p. 1007e et Bywater. p. 14 ὥραν mei 13 ταῦτα] ταύτας an delendum? 15 lac. 4—5 Vd. Fort. μᾶλλον γὰρ 16 lac. 3—4 Vd 2 E. Fort. φατε δήπου 22 τῶν δ' ἀνθῶν — ἐπιμενόντων Turnebus 24 idem: ὄσφρεσθαι. Ceterum ἀφιέντα et ἀνοιγόμενα deleverim ut librarii additamenta

μὲν ὀσμὰς ἀφιέντα, ποικιλίαν δ' ἀμιμήτοις χρώμασι
καὶ βαφαῖς ἀνοιγόμενα. διὸ τῶν μὲν φύλλων ἀπο-
σπωμένων οἷον ἀλγεῖ καὶ δάκνεται τὰ φυτὰ καὶ
γίγνεται περὶ αὐτὰ βλάβη τις ἑλκώδης καὶ ψίλωσις
ἀπρεπής· καὶ οὐ μόνης ὡς ἔοικε κατ' Ἐμπεδοκλέα
'τῆς δάφνης τῶν φύλλων ἀπὸ πάμπαν ἔχεσθαι χρή',
ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων φείδεσθαι δένδρων ἁπάντων
καὶ μὴ κοσμεῖν ἑαυτοὺς ταῖς ἐκείνων ἀκοσμίαις, E
βίᾳ καὶ παρὰ φύσιν τὰ φύλλα συλῶντας αὐτῶν.
αἱ δὲ τῶν ἀνθέων ἀφαιρέσεις τρυγήσεσιν ἐοίκασι
καὶ βλάπτουσιν οὐδέν, ἀλλὰ κἂν μὴ λάβῃ τις ἐν
ὥρᾳ, περιερρύη μαρανθέντα. καθάπερ οὖν οἱ βάρ-
βαροι τῶν θρεμμάτων τοῖς δέρμασιν ἀντὶ τῶν ἐρίων
ἀμφιέννυνται, οὕτω μοι δοκοῦσιν οἱ μᾶλλον ἐκ τῶν
φύλλων ἢ τῶν ἀνθέων ὑφαίνοντες τοὺς στεφάνους
οὐ κατὰ λόγον χρῆσθαι τοῖς φυτοῖς. ἐγὼ μὲν οὖν
ταῦτα συμβάλλομαι ταῖς στεφανοπώλισιν· οὐ γάρ
εἰμι γραμματικός, ὥστ' ἀπομνημονεύειν ποιημάτων,
ἐν οἷς τοὺς παλαιοὺς ἱερονίκας ἀναγιγνώσκομεν
ἀνθινοῖς ἀναδουμένους στεφάνοις· πλὴν ὅτι γε ταῖς
Μούσαις ὁ τῶν ῥόδων στέφανος ἐπιπεφήμισται,
μεμνῆσθαί μοι δοκῶ Σαπφοῦς λεγούσης πρός τινα F
τῶν ἀμούσων καὶ ἀμαθῶν γυναικῶν

'κατθάνοισα δὲ κείσεαι·

1 δὲ] malim δ' ἐν 5 Ἐμπεδοκλέα] Mullach. 1 p. 13 vs. 450, qui δάφνης γὰρ χλωρῶν φύλλων ἀπὸ πάμπαν ἔχεσθε versum effecit 10 ἀνθέων* hic et infra: ἀνθῶν 20 ἀναδουμένοις mei quidem 24 κατθανοῖσα libri cf. Bergk. 3 p. 111

οὐ γὰρ πεδέχεις ῥόδων
τῶν ἐκ Πιερίας.'

εἰ δέ τινα καὶ Τρύφων ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς δίδωσι μαρτυρίαν, ἀκουστέον.'

3. Ἐκ τούτου δεξάμενος ὁ Τρύφων τὸν λόγον οὐδενὸς ἔφη τούτων ἀσκέπτους γεγονέναι τοὺς παλαιούς, ἅτε δὴ πλείστῃ κεχρημένους ἀπὸ φυτῶν
647 ἰατρικῇ· 'τεκμήρια δ' ἔστι τιν' ἔτι νῦν. Τύριοι μὲν· Ἀγηνορίδῃ Μάγνητες δὲ Χείρωνι, τοῖς πρώτοις ἰατρεῦσαι λεγομένοις, ἀπαρχὰς κομίζουσι· ῥίζαι γάρ εἰσι καὶ βοτάναι, δι' ὧν ἰῶντο τοὺς κάμνοντας. ὁ δὲ Διόνυσος οὐ μόνον τῷ τὸν οἶνον εὑρεῖν, ἰσχυρότατον φάρμακον καὶ ἥδιστον, ἰατρὸς ἐνομίσθη μέτριος, ἀλλὰ καὶ τῷ τὸν κιττὸν ἀντιταττόμενον μάλιστα τῇ δυνάμει πρὸς τὸν οἶνον εἰς τιμὴν προαγαγεῖν καὶ στεφανοῦσθαι διδάξαι τοὺς βακχεύοντας ὡς ἧττον ὑπὸ τοῦ οἴνου ἀνιῷντο, τοῦ κιττοῦ κατασβεννύντος τὴν μέθην τῇ ψυχρότητι. δηλοῖ
B δὲ καὶ τῶν ὀνομάτων ἔνια τὴν περὶ ταῦτα πολυπραγμοσύνην τῶν παλαιῶν· τήν τε γὰρ καρύαν οὕτως ὠνόμασαν, ὅτι πνεῦμα βαρὺ καὶ καρωτικὸν ἀφιεῖσα λυπεῖ τοὺς ὑπ' αὐτῆς παρακεκλιμένους· καὶ τὸν νάρκισσον ὡς ἀμβλύνοντα τὰ νεῦρα καὶ βαρύτητας ἐμποιοῦντα ναρκώδεις· διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς αὐτὸν 'ἀρχαῖον μεγάλων θεῶν στεφάνωμα' τουτέστι τῶν

2 Πιερίας Stob. Flor. 4, 12: πιερίης   8 μὲν γάρ?   9 Ἀγήνορι X   11 εἰσι καὶ] εἰσιν αἱ mei   17 ἀνιῷντο ὑπὸ τοῦ οἴνου Doehnerus   22 malim ὑπ' αὐτῇ   24 Σοφοκλῆς] O C 684   25 μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον Sophocles

χθονίων, προσηγόρευκε. φασὶ δὲ καὶ τὸ πήγανον ἀπὸ τῆς δυνάμεως ὠνομάσθαι· πήγνυσι γὰρ ξηρότητι διὰ θερμότητα τὸ σπέρμα καὶ ὅλως πολέμιόν ἐστι ταῖς κυούσαις. οἱ δὲ καὶ τὴν ἀμέθυστον οἰόμενοι τῷ πρὸς τὰς οἰνώσεις βοηθεῖν αὐτήν τε καὶ τὴν ἐπώνυμον αὐτῆς λίθον οὕτω κεκλῆσθαι δια- C μαρτάνουσι· κέκληται γὰρ ἀπὸ τῆς χρόας ἑκατέρα· οὐ γάρ ἐστιν αὐτῆς τὸ φύλλον ἀκράτῳ, ἀλλ' ἀοίνῳ καὶ ὑδαρεῖ τὴν κρᾶσιν οἴνῳ προσεοικός. ἄλλα μέντοι πάμπολλα λαβεῖν ἔστιν, οἷς παρέσχον τὰς κλήσεις αἱ δυνάμεις· ἀρκεῖ δὲ κἀκεῖνα τὴν τῶν παλαιῶν ἐπιμέλειαν ὑποδηλῶσαι καὶ πολυπειρίαν, ἀφ' ἧς ἐχρήσαντο τοῖς παροίνοις στεφάνοις. μάλιστα μὲν γὰρ ὁ ἄκρατος, ὅταν τῆς κεφαλῆς καθάψηται καὶ τονώσῃ τὰ σώματα πρὸς τὰς τῶν αἰσθήσεων ἀρχάς, ἐπιταράσσει τὸν ἄνθρωπον· αἱ δὲ τῶν ἀνθέων ἀπορροαὶ πρὸς τοῦτο θαυμασίως βοηθοῦσι καὶ ἀποτειχίζουσι τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς μέθης ὡς D ἀκρόπολιν, τῶν μὲν θερμῶν μαλακῶς ἀναχαλώντων τοὺς πόρους καὶ ἀναπνοὴν τῷ οἴνῳ διδόντων, ὅσα δ' ἡσυχῇ ψυχρὰ τῷ μετρίως ἐπιψαύειν ἀνακρουομένων τὰς ἀναθυμιάσεις, ὥσπερ ὁ τῶν ἴων καὶ ῥόδων στέφανος· στύφει γὰρ ἀμφότερα καὶ συστέλλει τῇ ὀσμῇ τὰς καρηβαρίας. τὸ δὲ τῆς κύπρου ἄνθος

8 οὐ γὰρ Turnebus: 4—5 Vd 5 E em. W: ἄκρατον Sed malim ἀκράτῳ τὸ φύλλον em. Basileensis: ἀλλανίνω 8 em. W: προσέοικεν καὶ ἄλλα W. μέντοι] μὲν τοίνυν R 15 πρὸς τὰς — ἀρχὰς] vid. Symb. meas 17 *: ἀπόρροιαι 18 em. Vulcobius: τῆς κεφαλῆς 21 cf. Clem. Alex. p. 212 Pott. em. Basileensis: μετρίῳ 23 συστέλλει scripsi ex Clem. l. l.: στέλλει 24 τῆς δὲ κύπρου τὸ ἄνθος Doehnerus ex eodem

καὶ ὁ κρόκος καὶ ἡ βάκκαρις εἰς ὕπνον ἄλυπον
ὑπάγει τοὺς πεπωκότας· ἔχει γὰρ ἀπορροὴν λείαν
καὶ προσηνῆ καὶ τὰς περὶ τὸ σῶμα τῶν μεθυσκο-
E μένων ἀνωμαλίας καὶ τραχύτητας ἡσυχῇ διαχέουσαν,
ὥστε, γιγνομένης γαλήνης, ἀμβλύνεσθαι καὶ συν-
εκπέττεσθαι τὸ κραιπαλῶδες. ἐνίων δ' ἀνθέων ὀσμαῖς
ἄνω σκιδναμέναις περὶ τὸν ἐγκέφαλον, οἵ τε πόροι
τῶν αἰσθητηρίων ἐκκαθαίρονται καὶ λεπτύνεται τὰ
ὑγρὰ πράως ἄνευ πληγῆς καὶ σάλου τῇ θερμότητι
διακρινόμενα, καὶ φύσει ψυχρὸς ὢν ὁ ἐγκέφαλος
ἀναθάλπεται. διὸ μάλιστα τοὺς ἀνθινοὺς ἐκ τῶν
τραχήλων καθάπτοντες 'ὑποθυμίδας' ἐκάλουν, καὶ
τοῖς ἀπὸ τούτων μύροις ἔχριον τὰ στήθη· μαρτυρεῖ
F δ' Ἀλκαῖος κελεύων καταχέαι τὸ μύρον αὐτοῦ 'κατὰ
τᾶς πόλλα παθοίσας κεφάλας καὶ τῶ πολίω στήθεος'.
οὕτω καὶ ἐντεῦθεν αἱ ὀσμαὶ τοξεύουσιν ὑπὸ θερ-
μότητος εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἁρπαζόμεναι ταῖς ὀσφρή-
σεσιν. οὐ γάρ, ὅτι τῇ καρδίᾳ τὸν θυμὸν ἐνστρατο-
πεδεύειν ᾤοντο, τοὺς περιδεραίους τῶν στεφάνων
ὑποθυμίδας ἐκάλουν (ἐπιθυμίδας γὰρ αὐτοῖς διά
γε τοῦτο μᾶλλον ἦν καλεῖσθαι προσῆκον), ἀλλ' ὡς
λέγω διὰ τὴν ἀποφορὰν καὶ ὑποθυμίασιν. μὴ θαυ-
μάζωμεν δ' εἰ τοσαύτην αἱ τῶν στεφάνων ἀποφοραὶ
δύναμιν ἔχουσιν· ἱστοροῦσι γάρ, ὅτι καὶ σκιὰ σμί-
λακος ἀποκτίννυσιν ἀνθρώπους ἐγκαταδαρθόντας,

14 Ἀλκαῖος] Bergk. 3 p. 166 15 idem: πολλὰ — κεφαλᾶς — τῶ πολιῶ (τῶι πολιῶι Vd) 17 ἀναρπαζόμεναι? 20 cf. Bergk. 3 p. 162 ἐπιθυμίδας] ἐπιθυμίαις mei 21 προσὸν iidem 25 ἐγκαταδαρθέντας iidem

ὅταν ὀργᾷ μάλιστα πρὸς τὴν ἄνθησιν· καὶ τὸ τῆς 648 μήκωνος ἀπορρέον πνεῦμα μὴ φυλαξαμένοις τοῖς τὸν ὀπὸν τρυγῶσι συνέβη καταπεσεῖν. τὴν δ' ἄλυσσον καλουμένην βοτάνην καὶ λαβόντες εἰς τὴν χεῖρα μόνον, οἱ δὲ καὶ προσβλέψαντες, ἀπαλλάττονται λυγμοῦ· λέγεται δὲ καὶ ποιμνίοις ἀγαθὴ καὶ αἰπολίοις, παραφυτευομένη ταῖς μάνδραις. τὸ δὲ ῥόδον ὠνόμασται δήπουθεν, ὅτι ῥεῦμα πολὺ τῆς ὀδωδῆς ἀφίησι· διὸ καὶ τάχιστα μαραίνεται. ψυκτικὸν δ' ἐστὶ δυνάμει τῇ δ' ὄψει πυρωπόν, οὐκ ἀλόγως· λεπτὸν γὰρ αὐτῷ περιανθεῖ τὸ θερμὸν ἐπιπολῆς ἐξωθούμενον ὑπὸ τῆς ψυχρότητος.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β. B

Περὶ τοῦ κιττοῦ πότερον τῇ φύσει θερμὸς ἢ ψυχρός ἐστιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΤΡΥΦΩΝ, ΕΡΑΤΩΝ.

1. Ἐπαινεσάντων δ' ἡμῶν τὸν Τρύφωνα, μειδιῶν ὁ Ἀμμώνιος οὐκ ἄξιον ἔφη ποικίλον οὕτω καὶ ἀνθηρὸν λόγον ὥσπερ στέφανον ἀντιλέγοντα διαλακτίζειν· 'πλὴν ὅ τε κιττὸς οὐκ οἶδ' ὅπως συγκαταπέπλεκται ψυχρότητι συγκατασβεννύναι λεγό-

1 αἴσθησιν mei 4 καὶ] οἱ Doehnerus 5 μόνον] post προσβλέψαντες collocat W 21 διαλακίζειν Turnebus ὅ τε] ὅτι R

μενος τὸν ἄκρατον· ἔστι γὰρ ἔμπυρος καὶ θερμότερος, καὶ ὅ γε καρπὸς αὐτοῦ μιγνύμενος εἰς τὸν οἶνον μεθυστικὸν ποιεῖ καὶ ταρακτικὸν τῷ πυροῦσθαι· C τὸ δὲ κλῆμα λέγουσιν αὐτοῦ σπώμενον ὥσπερ τὰν πυρὶ ξύλα συνδιαστρέφεσθαι. χιὼν δὲ πολλάκις ἡμέρας συχνὰς ἐπιμένουσα τοῖς ἄλλοις φυτοῖς φεύγει τάχιστα τὸν κιττόν· μᾶλλον δ' ὅλως εὐθὺς ἀπόλλυται καὶ περιτήκεται περὶ αὐτὸν ὑπὸ θερμότητος. ὃ δὲ μέγιστόν ἐστιν ὑπὸ Θεοφράστου δ' ἱστόρηται, Ἀλεξάνδρου κελεύσαντος Ἑλληνικὰ δένδρα τοῖς ἐν Βαβυλῶνι παραδείσοις ἐμβαλεῖν Ἅρπαλον, μάλιστα δέ, τῶν τόπων ἐμπύρων ὄντων καὶ περιφλεγόντων, τὰ ἀλσώδη καὶ εὐπέταλα καὶ σκιερὰ D καταμῖξαι τοῖς φυτοῖς, μόνον οὐκ ἐδέξατο τὸν κιττὸν ἡ χώρα, καίτοι πολλὰ τοῦ Ἁρπάλου πραγματευομένου καὶ προσφιλονεικοῦντος· ἀλλ' ἀπώλλυτο καὶ κατεξηραίνετο τῷ πυρώδης μὲν αὐτὸς εἶναι, πρὸς πυρώδη δὲ μίγνυσθαι γῆν οὐ λαμβάνων κρᾶσιν ἀλλ' ἐξιστάμενος. αἱ γὰρ ὑπερβολαὶ φθείρουσι τὰς δυνάμεις· διὸ τῶν ἐναντίων μᾶλλον ὀρέγονται, καὶ φιλόθερμόν ἐστι τὸ ψυχρὸν καὶ φιλόψυχρον τὸ θερμόν· ὅθεν οἱ ὄρειοι καὶ πνευματώδεις καὶ νιφόμενοι τόποι τὰ δᾳδώδη καὶ πισσοτρόφα τῶν φυτῶν, μάλιστα πεύκας καὶ στροβίλους, ἐκφέρουσιν. ἄνευ δὲ τούτων, ὦ φίλε Τρύφων, τὰ δύσριγα καὶ ψυχρὰ E φυλλορροεῖ, μικρότητι τοῦ θερμοῦ καὶ ἀσθενείᾳ συστελλομένου καὶ προλείποντος τὸ φυτόν· ἐλαίαν

5 τὰν πυρὶ Doehnerus: τὰ πυρὶ   11 βαβυλῶσι mei   27 προλιπόντος mei

δὲ καὶ δάφνην καὶ κυπάριττον ἀειθαλῆ διαφυλάσσει τὸ λιπαρὸν καὶ τὸ θερμὸν ὥσπερ τὸν κιττόν. ὅθεν ὁ φίλτατος Διόνυσος οὐχ ὡς βοηθὸν ἐπὶ τὴν μέθην οὐδ' ὡς πολέμιον τῷ οἴνῳ τὸν κιττὸν ἐπήγαγεν· ὅς γε τὸν ἄκρατον ἄντικρυς 'μέθυ' καί 'μεθυμναῖον' αὐτὸς αὑτὸν ὠνόμασεν. ἀλλά μοι δοκεῖ καθάπερ οἱ φίλοινοι, μὴ παρόντος ἀμπελίνου, κριθίνῳ χρῶνται πώματι, καὶ μηλίτας τινάς, οἱ δὲ φοινικίνους οἴνους ποιοῦσιν· οὕτω καὶ ὁ ποθῶν F χειμῶνος ὥρᾳ τὸν ἀπὸ τῆς ἀμπέλου στέφανον, ὡς ἐκείνην ἑώρα γυμνὴν καὶ ἄφυλλον, ἀγαπῆσαι τὴν ὁμοιότητα τοῦ κιττοῦ. καὶ γὰρ τοῦ κλήματος τὸ ἑλικῶδες τοῦτο καὶ σφαλλόμενον ἐν τῇ πορείᾳ καὶ τοῦ πετάλου τὸ ὑγρὸν καὶ περικεχυμένον ἀτάκτως, μάλιστα δ' αὐτὸς ὁ κόρυμβος ὄμφακι πυκνῷ καὶ περκάζοντι προσεοικώς, ἐκμεμίμηται τὴν τῆς ἀμπέλου διάθεσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ κἂν βοηθῇ τι πρὸς μέθην ὁ κιττός, θερμότητι τοῦτο ποιεῖν φήσομεν αὐτὸν ἀνοίγοντα τοὺς πόρους ἢ συνεκπέττοντα μᾶλλον τὸν ἄκρατον, ἵνα καὶ μένῃ σὴν χάριν, ὦ Τρύφων, ἰατρὸς ὁ Διόνυσος.'

2. Πρὸς ταῦθ' ὁ μὲν Τρύφων ἄφωνος ἦν, ὅπως ἀντείποι σκεπτόμενος· ὁ δ' Ἐράτων ἕκαστον ἡμῶν 649 τῶν νέων ἀνακαλούμενος ἐκέλευε βοηθεῖν τῷ Τρύφωνι περὶ τῶν στεφάνων ἢ τοὺς στεφάνους ἀποτίθεσθαι· καὶ Ἀμμώνιος ἔφη παρέχειν ἄδειαν, οὐ

2 τὸν κιττὸν Turnebus: ὁ κιττὸς 4 ὡς] εἰς mei 8 τινάς] malim τινές 9 ὁ] ὁδὲ sc. Bacchus R 10 χειμῶνος ὥρᾳ Basileensis: μιμούμενος ὥρας 25 περὶ*

γὰρ ἀντερεῖν οἷς ἂν ἡμεῖς εἴπωμεν. οὕτω δὴ καὶ τοῦ Τρύφωνος ἐπικελεύοντος εἰπεῖν ἔφην ὅτι τὸ μὲν ἀποδεῖξαι ψυχρὸν εἶναι τὸν κιττὸν οὐκ ἐμὸν ἦν ἔργον, ἀλλὰ Τρύφωνος· οὗτος γὰρ αὐτῷ ψύχοντι καὶ στύφοντι πολλὰ χρῆται· 'τῶν δ' εἰρημένων' ἔφην 'τὸ μὲν μεθύσκειν κιττὸν οἴνῳ μιγνύμενον οὐκ B ἀληθές ἐστιν· ὃ γὰρ ἐμποιεῖ τοῖς πιοῦσι πάθος οὐ μέθην ἄν τις εἴποι, ταραχὴν δὲ καὶ παραφροσύνην, οἷον ὑοσκύαμος ἐμποιεῖ καὶ πολλὰ ἄλλα τοιαῦτα κινοῦντα μανικῶς τὴν διάνοιαν. ὁ δὲ τοῦ κλήματος σπασμὸς ἄλογός ἐστι· τοιαῦτα γὰρ παρὰ φύσιν ἔργα τῶν κατὰ φύσιν δυνάμεων οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ καὶ τὰ ξύλα διαστρέφεται, τοῦ πυρὸς τὸ ὑγρὸν ἕλκοντος ἐξ αὐτῶν βίᾳ, κυρτότητας ἴσχοντα καὶ παραβάσεις· τὸ δὲ συγγενὲς θερμὸν αὔξειν καὶ τρέφειν πέφυκε. σκόπει δὲ μὴ μᾶλλον ἀρρωστία τις καὶ ψυχρότης σώματος τὸ πολυκαμπὲς καὶ χαμαιπετὲς πέφυκεν, προσκρούσεις πυκνὰς καὶ ἀντικοπὰς λαμβάνοντος, ὥσπερ ὁδοιπόρου δι' ἀσθένειαν πολC λάκις ἀποκαθίζοντος εἶτα πάλιν ἐρχομένου· διὸ καὶ περιπλοκῆς δεῖται καὶ στηρίγματος, αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνέχειν καὶ ποδηγεῖν ἀδυνατῶν δι' ἔνδειαν θερμότητος, ἧς τὸ ἀνωφερὲς δύναμίς ἐστιν. ἡ δὲ χιὼν ἀπορρεῖ καὶ περιτήκεται δι' ὑγρότητα τοῦ

2 εἰπεῖν ἔφην ὅτι τὸ μὲν ἀποδεῖξαι *: εἰπεῖν 4 unus Vd (P) τι τὰς μὲν ἀποδείξεις 5 τὰ πολλὰ? 7 ὃ γὰρ ἐμποιεῖ Basileensis: τὸ γὰρ ἐμποιεῖν 9 ἄλλα * τοιαῦτα*: ταῦτα 14 παρατάσεις Madvigius 17 σώματος] πνεύματος R cf. p. 77a 18 προσκρούσεις * ex p. 77a: 5—6 Vd 11 E σεις καὶ] om. mei 23 em. Turnebus: ἀνωφελὲς

φύλλου· τὸ γὰρ ὕδωρ σβέννυσιν αὐτῆς καὶ κόπτει τὴν χαυνότητα διὰ τὸ μικρῶν εἶναι καὶ πυκνῶν ἄθροισμα πομφολύγων· ὅθεν οὐχ ἧττον ἐν τοῖς περιψύκτοις σφόδρα καὶ νοτεροῖς τόποις ἢ τοῖς προσείλοις αἱ χιόνες ῥέουσι. τὸ δ' ἀειθαλὲς τοῦτο καὶ ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς 'ἐμπεδόφυλλον' οὐκ ἔστι θερμότητος· οὐδὲ γὰρ ψυχρότητος τὸ φυλλορροεῖν. ἡ γοῦν μυρρίνη καὶ τὸ ἀδίαντον οὐκ ὄντα τῶν θερ- D μῶν ἀλλὰ τῶν ψυχρῶν ἀεὶ τέθηλεν. ἔνιοι μὲν οὖν ὁμαλότητι κράσεως οἴονται παραμένειν τὸ φύλλον· Ἐμπεδοκλῆς δὲ πρὸς τούτῳ καὶ πόρων τινὰ συμμετρίαν αἰτιᾶται, τεταγμένως καὶ ὁμαλῶς τὴν τροφὴν διιέντων, ὥστ' ἀρκούντως ἐπιρρεῖν. τοῖς δὲ φυλλορροοῦσιν οὐκ ἔστι διὰ μανότητα τῶν ἄνω καὶ στενότητα τῶν κάτω πόρων, ὅταν οἱ μὲν μὴ ἐπιπέμπωσιν οἱ δὲ μὴ φυλάττωσιν ἀλλ' ὀλίγην λαβόντες ἄθρουν ἐκχέωσιν, ὥσπερ ἐν ἀνδήροις τισὶν οὐχ ὁμαλοῖς· τὰ δ' ὑδρευόμενα ἀεὶ τὴν τροφὴν διαρκῆ καὶ σύμμετρον ἀντέχει καὶ παραμένει ἀγήρω καὶ χλοερά. ἀλλ' ἐν Βαβυλῶνι φυτευόμενος E ἐξίστατο καὶ ἀπηγόρευεν, εὖ γε ποιῶν ὁ γενναῖος οὗτος, ὅτι Βοιωτίου θεοῦ πελάτης καὶ παράσιτος ὢν οὐκ ἐβούλετο μετοικεῖν ἐν βαρβάροις, οὐδ' Ἀλέξανδρον ἐζήλωσεν ἐξοικειούμενον ἐκείνοις τοῖς ἔθ-

2 διὰ τὸ*: ὅτε 3 οὐχ ἧττον] om. mei 6 Ἐμπεδοκλῆς] Mullach. 1 p. 13 vs. 435 8 γοῦν R: οὖν τὸ ἀδιάλειπτον mei 11 Ἐμπεδοκλῆς] om. Mullachius 13 ἀρκούντως] σαρκούντων mei 16 μὴ Vulcobius ὀλίγην W: ὀλίγον 17 om. R: ἄθρουν λαβόντες 18 fort. τὰ δ' ὑδρευόμενα ἅτ' ἔχοντα ἀεὶ τὴν τροφὴν κέ 20 καὶ ἀγήρω?

νεσιν, ἀλλ' ἔφευγε καὶ διεμάχετο πρὸς τὴν ἀποξένωσιν. αἰτία δ' οὐχ ἡ θερμότης ἦν, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ ψυχρότης, οὐχ ὑποφέρουσα τὴν ἐναντίαν κρᾶσιν·
F οὐ γὰρ φθείρει τὸ οἰκεῖον, ἀλλὰ προσίεται καὶ φέρει, καθάπερ τὸ θύμον ἡ ξηρὰ γῆ, καίτοι θερμὸν ὄν. τὴν δὲ Βαβυλωνίαν οὕτω φασὶν ἀέρα πνιγώδη καὶ βαρὺν περιέχειν, ὥστε πολλοὺς τῶν εὐπόρων, ὅταν ἐμπλήσωσιν ἀσκοὺς ὕδατος, ἐπὶ τούτων καθεύδειν ἀναψυχομένους.'

---

650 *ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ.*

Διὰ τί γυναῖκες ἥκιστα μεθύσκονται τάχιστα δ' οἱ γέροντες.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΛΩΡΟΣ, ΣΥΛΛΑΣ.

1. *Ἐθαύμαζε δὲ Φλῶρος, εἰ γεγραφὼς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης, ὅτι μάλιστα μὲν οἱ γέροντες ἥκιστα δ' αἱ γυναῖκες ὑπὸ μέθης ἁλίσκονται, τὴν αἰτίαν οὐκ ἐξειργάσατο, μηδὲν εἰωθὼς προΐεσθαι τῶν τοιούτων. εἶτα μέντοι προύβαλεν ἐν μέσῳ σκοπεῖν τοῖς παροῦσιν. ἦν δὲ τῶν συνήθων τὸ δεῖπνον. ἔφη τοίνυν ὁ Σύλλας θατέρῳ θάτερον ἐμφαίνεσθαι· κἂν εἰ περὶ τῶν γυναικῶν ὀρθῶς τὴν*
B *αἰτίαν λάβοιμεν, οὐκ ἔτι πολλοῦ λόγου δεήσεσθαι περὶ τῶν γερόντων· ἐναντίας γὰρ εἶναι μάλιστα τὰς*

4 φέρει] malim τρέφει   15 Ἀριστοτέλης] Fragm. 108

φύσεις τῇ θ' ὑγρότητι καὶ ξηρότητι καὶ τραχύτητι καὶ λειότητι καὶ μαλακότητι καὶ σκληρότητι. καὶ τοῦτ' ἔφη λαμβάνειν κατὰ τῶν γυναικῶν πρῶτον, ὅτι τὴν κρᾶσιν ὑγρὰν ἔχουσιν, ἣ καὶ τὴν ἁπαλότητα τῆς σαρκὸς ἐμμεμιγμένη παρέχει καὶ τὸ στίλβον ἐπὶ λειότητι καὶ τὰς καθάρσεις· ὅταν οὖν ὁ οἶνος εἰς ὑγρότητα πολλὴν ἐμπέσῃ, κρατούμενος ἀποβάλλει τὴν βαφὴν καὶ γίγνεται παντάπασιν ἀβαφὴς καὶ ὑδατώδης. ἔστι δέ τι καὶ παρ' αὐτοῦ λαβεῖν Ἀριστοτέλους· τοὺς γὰρ ἄθρουν καὶ ἀπνευστὶ πίνοντας, C ὅπερ 'ἀμυστίζειν' ὠνόμασαν οἱ παλαιοί, φησὶν ἥκιστα περιπίπτειν μέθαις· οὐ γὰρ ἐνδιατρίβειν τὸν ἄκρατον αὐτοῖς, ἀλλ' ἐξωθούμενον ῥύμῃ διαπορεύεσθαι διὰ τοῦ σώματος. ἐπιεικῶς δὲ τὰς γυναῖκας ὁρῶμεν οὕτω πινούσας. εἰκὸς δ' αὐτῶν καὶ τὸ σῶμα, διὰ τὸν ἐνδελεχῆ τῶν ὑγρῶν κατασπασμὸν ἐπὶ τὰς ἀποκαθάρσεις πολύπορον γεγονέναι καὶ τετμῆσθαι καθάπερ ἀνδήροις καὶ ὀχετοῖς· εἰς οὓς ἐμπίπτοντα τὸν ἄκρατον ὑπάγειν ταχέως καὶ μὴ προσίστασθαι τοῖς κυρίοις μέρεσιν, ὧν διαταραττομένων συμβαίνει τὸ μεθύειν. οἱ δὲ γέροντες ὅτι μέν εἰσιν ἐνδεεῖς ἰκμάδος οἰκείας, τοὔνομά μοι δοκεῖ D φράζειν πρῶτον· οὐ γὰρ ὡς ῥέοντες εἰς γῆν, ἀλλ' ὡς γεώδεις καὶ γεηροί τινες ἤδη γιγνόμενοι τὴν ἕξιν οὕτω προσαγορεύονται. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δυσ-

2 καὶ λειότητι] om. mei 3 em. R: λαμβάνει 5 em. W: ἐμμεμιγμένην 8 em. S: ἀναφῆς 9 Ἀριστοτέλους] Fragm. 109 13 αὐτοῖς Turnebus: αὐτὸν ῥύμῃ] ῥύδην R 17 ἀποκαθάρσεις S: ἀπο 5—6 Vd 9 E

καμπὲς αὐτῶν καὶ σκληρόν, ἔτι δ' ἡ τραχύτης, τὴν ξηρότητα τῆς φύσεως. ὅταν οὖν ἐμπίνωσιν, εἰκὸς ἀναλαμβάνεσθαι τὸν οἶνον, τοῦ σώματος σπογγώδους διὰ τὸν αὐχμὸν ὄντος· εἶτ' ἐμμένοντα πληγὰς καὶ βαρύτητας ἐμποιεῖν. ὡς γὰρ τὰ ῥεύματα τῶν μὲν πυκνῶν ἀποκλύζεται χωρίων καὶ πηλὸν οὐ ποιεῖ E τοῖς δ' ἀραιοῖς ἀναμίγνυται μᾶλλον, οὕτως ὁ οἶνος ἐν τοῖς τῶν γερόντων σώμασιν ἔχει διατριβὴν ἑλκόμενος ὑπὸ τῆς ξηρότητος. ἄνευ δὲ τούτων ἰδεῖν ἔστι τὰ συμπτώματα τῆς μέθης τὴν τῶν γερόντων φύσιν ἐξ ἑαυτῆς ἔχουσαν· ἔστι γὰρ συμπτώματα μέθης ἐπιφανέστατα, τρόμοι μὲν ἄρθρων ψελλισμοὶ δὲ γλώσσης, πλεονασμοὶ δὲ λαλιᾶς ὀξύτητες δ' ὀργῆς, λῆθαί τε καὶ παραφοραὶ διανοίας· ὧν τὰ πολλὰ καὶ περὶ τοὺς ὑγιαίνοντας ὄντα πρεσβύτας ὀλίγης ῥοπῆς δεῖται καὶ σάλου τοῦ τυχόντος· ὥστε μὴ γένεσιν F ἰδίων ἀλλὰ κοινῶν ἐπίτασιν συμπτωμάτων γίγνεσθαι τὴν μέθην τῷ γέροντι· τεκμήριον δὲ τούτου τὸ μηδὲν εἶναι γέροντι νέου μεθυσθέντος ὁμοιότερον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ.

Πότερον ψυχρότεραι τῇ κράσει τῶν ἀνδρῶν ἢ θερμότεραί εἰσιν αἱ γυναῖκες.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ, ΑΘΡΥΙΛΑΤΟΣ.

1. Ὁ μὲν οὖν Σύλλας ταῦτ' εἶπεν. ὁ δὲ τακτικὸς Ἀπολλωνίδης ἔφη τὸν μὲν περὶ τῶν γερόντων

18 τὸ S: τοῦ   25 Σύλας mei

ἀποδέχεσθαι λόγον· ἐν δὲ ταῖς γυναιξὶν αὐτῷ δο-
κεῖν παραλελεῖφθαι τὸ τῆς ψυχρότητος, ᾗ θερμό-
τατον ἄκρατον ἀποσβέννυσθαι καὶ ἀποβάλλειν τὸ
πλῆττον καὶ πυρῶδες. πιθανοῦ δὲ καὶ τούτου δο- 651
κοῦντος, Ἀθρυῖλατος ὁ Θάσιος ἰατρὸς ἐμβαλών
τινα τῇ ζητήσει διατριβὴν εἶναί τινας ἔφησεν, οἳ
τὰς γυναῖκας οὐ ψυχρὰς ἀλλὰ θερμοτέρας τῶν ἀν-
δρῶν ὑπολαμβάνουσιν, ἑτέρους δὲ μᾶλλον οἳ τὸν
οἶνον οὐ θερμὸν ἀλλὰ καὶ ψυχρὸν ἡγοῦνται.

2. Θαυμάσαντος δὲ τοῦ Φλώρου, 'τὸν μὲν περὶ
τοῦ οἴνου λόγον' εἶπεν 'ἀφίημι τούτῳ' δείξας ἐμέ·
καὶ γὰρ ἐτυγχάνομεν ὀλίγαις ἡμέραις πρότερον εἰς
τοῦτο διειλεγμένοι· 'τῶν δὲ γυναικῶν' ἔφη 'τὴν
θερμότητα πρῶτον ἀπὸ τῆς ψιλότητος οἴονται δει-
κνύναι, καταναλισκομένου τοῦ περιττώματος ὑπὸ
τῆς θερμότητος, ὃ πλεονάζον εἰς τρίχας τρέπεται· B
δεύτερον δὲ τῷ πλήθει τοῦ αἵματος, ὃ πηγὴ μὲν
εἶναι τῆς ἐν τῷ σώματι θερμότητος, ἔστι δὲ τοσοῦ-
τον ταῖς γυναιξίν, ὥστ' αὐτὰς καταπιμπράναι καὶ
περιφλέγειν, εἰ μὴ πολλαὶ καὶ ταχεῖαι συμβαίνοιεν
καθάρσεις. τρίτον τοῦτο τὸ περὶ τὰς ταφὰς αἱρεῖ
θερμότερα τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων εἶναι· λέγεται
γὰρ ὑπὸ τῶν σκευωρουμένων τάδε συντίθεσθαι
παρὰ δέκα νεκροὺς ἀνδρῶν ἕνα γυναικὸς καὶ συν-
εξάπτειν, δᾳδῶδές τι καὶ λιπαρὸν αὐτῶν τῆς σαρ-

2 ᾗ] ἡ mei θερμότατον] θερμὸν ὄντα W. malim θερ-
μὸν ὄντα τὸν 5 ἀθρύιτος Vd. Ἀουίτος (Avitus) R
8 μᾶλλον] post ψυχρὸν collocat W. πάλιν Emperius 18 ἔοι-
κεν εἶναι? 21 αἱρεῖ θερμότερα] αἱ 5—6 Vd 10 E ρα
23 τάδε M: τὰ μὲν 24 δέκα Iunius: δὲ καὶ

κὸς ἐχούσης, ὥσθ' ὑπέκκαυμα γίγνεσθαι τῶν ἄλλων. ἔτι δ', εἰ θερμότερον τὸ γονιμώτερον αἱ δὲ παρ- C θένοι τῶν παίδων ὀργῶσι πρότερον καὶ σαλεύονται πρὸς τὸ γεννᾶν, οὐδ' αὕτη τις ἀσθενὴς ἀπόδειξις ἂν εἴη τῆς θερμότητος. ἔτι δὲ μείζων καὶ πιθανωτέρα τὸ πρὸς τὰ κρύη καὶ τοὺς χειμῶνας εὐφόρως ἔχειν· ἧττον γὰρ αἱ πλεῖσται ῥιγοῦσι τῶν ἀνδρῶν καὶ παντάπασιν ἱματίων ὀλίγων δέονται.'

3. 'Ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν οἶμαι τούτων' ὁ Φλῶρος ἔφη 'τῶν ἐπιχειρημάτων ἐλέγχεσθαι τὸ δόγμα. πρῶτον μὲν γὰρ ἀντέχουσι τῷ ψύχει μᾶλλον, ὅτι πολλάκις τὸ ὅμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου δυσπαθέστερόν ἐστιν· ἔπειτα μέντοι καὶ τὸ σπέρμα μὴ προγεγονέναι τὸ γόνιμον διὰ κατάψυξιν, ἀλλ' ὕλην μόνον D καὶ τροφὴν παρέχειν τῷ ἀπὸ τοῦ ἄρρενος. ἔπειτα λήγουσι τίκτουσαι πολὺ πρότερον ἢ γεννῶντες οἱ ἄνδρες. κάονται δὲ βέλτιον ὑπὸ πιμελῆς, ὃ δοκεῖ ψυχρότερον εἶναι τοῦ σώματος· ἥκιστα γοῦν οἱ νέοι καὶ γυμναστικοὶ πιμελώδεις. ἡ δ' ἔμμηνος κάθαρσις οὐ πλήθους ἀλλὰ διαφθορᾶς καὶ φαυλότητός ἐστιν αἵματος· τὸ γὰρ ἄπεπτον αὐτοῦ καὶ περιττωματικὸν οὐκ ἔχον ἵδρυσιν οὐδὲ σύστασιν ἐν τῷ σώματι δι' ἀσθένειαν ἐκπίπτει, παντάπασιν ἀμβλὺ καὶ θολερὸν ἀρρωστίᾳ τοῦ θερμοῦ γιγνόμενον. E δηλοῖ γοῦν καὶ τὸ ῥιγοῦν καὶ τὸ ὑποφρίττειν ὡς ἐπὶ πολὺ τὰς καθαιρομένας, ὅτι ψυχρόν ἐστι καὶ

4 αὕτη R: αὐτὴ 13 supplendum vid. aut προγεγονέναι φαίνεται aut ἀπὸ τοῦ ἄρρενος εἰκός 18 ψυχρότατον R 19 ἔμμονος mei

ἔπεπτον τὸ κεκινημένον καὶ ἀποχωροῦν ἐκ τοῦ σώματος. τὴν δὲ ψιλότητα τίς ἂν εἴποι, ὅτι θερμότητος οὐχὶ μᾶλλον ψυχρότητός ἐστι τὸ πάθος, ὁρῶν τὰ θερμότατα τοῦ σώματος μέρη δασυνόμενα; πάντα γὰρ ἐξανθεῖται τὰ τοιαῦτα τῷ θερμῷ, χαράσσοντι καὶ ἀναστομοῦντι τὴν ἐπιφάνειαν. ἡ δὲ λειότης πυκνότητι γέγονεν ὑπὸ ψυχρότητος· ὅτι δ' εἰσὶ πυκνότεραι τῶν ἀνδρῶν, ὦ φίλ' Ἀθρυΐλατε, πυθοῦ παρὰ τῶν ἔτι συναναπαυομένων γυναιξὶν ἢ μύρον ἀληλιμμέναις ἢ ἔλαιον· ἀναπίμπλανται γὰρ αὐτοῦ τοῦ χρίσματος ἐν τῷ συγκαθεύδειν, κἂν μὴ F θίγωσι μηδὲ προσάψωνται τῶν γυναικῶν, διὰ θερμότητα καὶ μανότητα τοῦ σώματος ἕλκοντος.' **

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε.

Εἰ ψυχρότερος τῇ δυνάμει ὁ οἶνος.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΘΡΥΙΛΑΤΟΣ, ΦΛΩΡΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ.

1. 'Οὐ μὴν ἀλλὰ τὸ μὲν περὶ τῶν γυναικῶν' ἔφη 'καὶ πρὸς τοὐναντίον ἀνδρικῶς ἐπικεχείρηται.

2 ὅτι * 3 καὶ οὐχὶ vel οὐχὶ δὲ R 5 ἐξανθεῖται *: ἐξωθεῖται Quod R proposuit ἐξανθεῖ apud Plut. plerumque transitivum est 6 om. Leonicus: λούῖτε 11 αὐτοῦ τοῦ] αὐτοὶ τοῦ? 13 post ἕλκοντος in Vd P nulla est lac. sed in E 3—4 litt. Supplet τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ πυκνοῦ καὶ ψυχροῦ τοῦ τῶν γυναικῶν W 18 οὐ μὴν ἀλλὰ - ἐπικεχείρηται] haec ex fine superioris quaestionis in huius principio collocavit W 19 ἔφη X: ἔφην

τὸν δ' οἶνον ἐπιθυμῶ μαθεῖν, ὁπόθεν ὑπόνοιαν
652 ἡμῖν τοῦ ψυχρὸς εἶναι παρέσχεν.' 'οἴει γάρ' ἔφην
ἐγὼ 'τοῦτον ἡμέτερον εἶναι τὸν λόγον;' 'ἀλλὰ τίνος'
εἶπεν 'ἑτέρου;' 'μέμνημαι μὲν οὖν' ἔφην ἐγὼ 'καὶ
Ἀριστοτέλους ἐντυχὼν οὐ νεωστὶ λόγῳ περὶ τούτου
τοῦ προβλήματος ἀλλ' ἱκανῶς πάλαι. διείλεκται
δὲ καὶ Ἐπίκουρος ἐν τῷ Συμποσίῳ πολλοὺς λόγους,
ὧν τὸ κεφάλαιόν ἐστιν ὡς ἐγῷμαι τοιόνδε. φησὶ
γὰρ οὐκ εἶναι θερμὸν αὐτοτελῶς τὸν οἶνον, ἀλλ'
ἔχειν τινὰς ἀτόμους ἐν αὐτῷ θερμασίας ἀποτελεστι-
κὰς ἑτέρας δ' αὖ ψυχρότητος· ὧν τὰς μὲν ἀπο-
βάλλειν, ὅταν εἰς τὸ σῶμα παραγένηται, τὰς δὲ
B προσλαμβάνειν ἐκ τοῦ σώματος, ὡς ἂν ἔχωσι κρά-
σεως ἡμῖν ἢ φύσεως ὁμιλῆσαι, ὡς τοὺς μὲν ἐκθερμαί-
νεσθαι τοὺς δὲ τοὐναντίον πάσχειν μεθυσκομένους.'

2. 'Ταῦτ'' εἶπεν ὁ Φλῶρος 'ἄντικρυς εἰς τὸν
Πύρρωνα διὰ τοῦ Πρωταγόρου φέρει ἡμᾶς· δῆλον
γὰρ ὅτι καὶ περὶ ἐλαίου καὶ περὶ γάλακτος μέλι-
τός τε καὶ ὁμοίως τῶν ἄλλων διεξιόντες ἀποδρασό-
μεθα τὸ λέγειν περὶ ἑκάστου, ὁποῖον τῇ φύσει ἐστί,
μίξεσι ταῖς πρὸς ἄλληλα καὶ κράσεσιν ἕκαστον γίγνε-
σθαι φάσκοντες. ἀλλὰ σὺ πῶς ἐπιχειρεῖς τὸ ψυχρὸν
εἶναι τὸν οἶνον;' 'οὕτως' ἔφην 'ὑπὸ δυεῖν τότε προσ-

1 μαθεῖν] μαθεῖν 11 E solus 2 τοῦ] τὸ mei 5 λόγῳ Basileensis: λόγου 7 Ἐπίκουρος ἐν τῷ Συμποσίῳ] vid. Usener. p. 116 13 καὶ ὡς ἂν scripsit Usenerus cum Hutteno et deinde ἔχουσι cum aliis, quae ego non intellego. Ut locus fertur subiectum ἔχωσι verbi est αἱ ἄτομοι 16 em. Turnebus: εἰπὼν 17 ἡμᾶς] del. Doehnerus 20 ἐστι τῇ φύσει? 22 τὸ] τῷ R 23 ὑπὸ] ὡς ὑπὸ W

ἠναγκασμένος αὐτοσχεδιάσαι. πρῶτον δ' ὑπῄει μοι τὸ γιγνόμενον ὑπὸ τῶν ἰατρῶν· τοῖς γὰρ ἐκλελυμένοις καὶ τόνου τινὸς δεομένοις κατὰ τὰς ἀρρωστίας στομάχου θερμὸν μὲν οὐδὲν προσφέρουσιν C οἶνον δὲ διδόντες βοηθοῦσιν. ὡς δ' αὔτως καὶ τὰς ῥύσεις καὶ ἐφιδρώσεις οἴνῳ καταπαύουσιν, ὡς οὐδὲν ἧττον ἀλλὰ καὶ μᾶλλον τῆς χιόνος ἱστάντι καὶ κρατύνοντι τῷ ψύχειν καὶ περιστέλλειν φερομένην τὴν ἕξιν. εἰ δὲ καὶ φύσιν καὶ δύναμιν εἶχε θερμαντικήν, ὅμοιον ἦν οἶμαι χιόνι πῦρ καὶ καρδίᾳ προσφέρειν ἄκρατον. ἔπειτα τὸν μὲν ὕπνον οἱ πλεῖστοι περιψύξει γίγνεσθαι λέγουσι καὶ ψυκτικὰ τὰ πλεῖστα τῶν ὑπνωτικῶν φαρμάκων ἐστίν, ὡς ὁ μανδραγόρας καὶ τὸ μηκώνιον· ἀλλὰ ταῦτα μὲν σφόδρα καὶ βίᾳ πολλῇ συνωθεῖ καὶ πήγνυσιν, ὁ δ' οἶνος ἠρέμα καταψύχων ἵστησι μεθ' ἡδονῆς καὶ ἀναπαύει τὴν κίνησιν ἐν τῷ μᾶλλον καὶ ἧττον οὔσης πρὸς ἐκεῖνα τῆς διαφορᾶς. ἔτι δὲ τὸ μὲν θερμὸν D γόνιμον· εὔροιαν γὰρ ἡ ὑγρότης ἴσχει, καὶ τόνον τὸ πνεῦμα καὶ δύναμιν ὑπὸ τῆς θερμότητος ἐξοργῶσαν. οἱ δὲ πίνοντες πολὺν ἄκρατον ἀμβλύτεροι πρὸς τὰς συνουσίας εἰσὶ καὶ σπείρουσιν οὐδὲν εἰς γένεσιν ἰσχυρὸν οὐδὲ κεκρατημένον, ἀλλ' ἐξίτηλοι καὶ ἀτελεῖς εἰσιν αἱ πρὸς τὰς γυναῖκας ὁμιλίαι αὐτῶν διὰ φαυλότητα καὶ κατάψυξιν τοῦ σπέρμα-

1 ὑπίειμι mei   4 στομάχῳ Vd cum inseqq. coniungens   10 καρδίᾳ Benselerus: καρδίᾳ οἶνον   12 τά X: καὶ τά   16 καὶ καταπαύει?   17 οὔσης] add. αὐτῷ W   18 ἐκεῖνα M: ἐκεῖνο   25 αὐτῶν] del. Doehnerus

τος. καὶ μὴν ὅσα πάσχουσιν ἄνθρωποι ὑπὸ κρύους, πάντα συμβαίνει τοῖς μεθυσκομένοις, τρόμοι, βαρύτητες, ὠχριάσεις, σάλοι τοῦ περὶ τὰ γυῖα πνεύματος, ἀσάφεια γλώττης, ἔντασις τῶν περὶ τοῖς ἄκροις
E νεύρων καὶ ἀπονάρκησις· τοῖς δὲ πλείστοις εἰς πάρεσιν αἱ μέθαι τελευτῶσιν, ὅταν ἐκπλήξῃ παντάπασι καὶ κατασβέσῃ τὸ θερμὸν ὁ ἄκρατος. ἰῶνταί γε μὴν τὰς περὶ τὸ σῶμα τῶν μεθυσκομένων καὶ κραιπαλώντων κακώσεις, εὐθὺς μὲν ὡς ἔοικε περιστολῇ καὶ κατακλίσει συνθάλποντες, μεθ' ἡμέραν δὲ λουτρῷ καὶ ἀλείμματι καὶ σιτίοις, ὅσα μὴ ταράττοντα τὸν ὄγκον ἅμα πράως ἀνακαλεῖται τὸ θερμὸν
F ὑπὸ τοῦ οἴνου διεσπασμένον καὶ πεφυγαδευμένον ἐκ τοῦ σώματος. ὅλως δ' εἰπεῖν, ἐν τοῖς φαινομένοις καὶ ὁμοιότητας ἀδήλους ἐξιχνεύομεν καὶ δυνάμεις. οὐδὲν δὲ περὶ τῆς μέθης δεῖ διαπορεῖν, ὁποῖόν ποτ' ἐστίν· ὡς γὰρ ἔοικε, μάλιστα, ὡς εἰρήκαμεν, ἐοίκασι τοῖς πρεσβύταις οἱ μεθύοντες· διὸ καὶ πρωιαίτατα γηρῶσιν οἱ φίλοινοι· τοὺς δὲ πολλοὺς αὐτῶν καὶ φαλακρώσεις ἄωροι καὶ πολιαὶ πρὸ ἡλικίας ἔχουσι· πάντα δὲ ταῦτα δοκεῖ θερμότητος ἐνδείᾳ καταλαμβάνειν τὸν ἄνθρωπον. ἔτι τοίνυν τὸ ὄξος οἴνου τινός ἐστι φύσις καὶ δύναμις· οὐδὲν δὲ τῶν σβεστηρίων ὄξους πυρὶ μαχιμώτερον, ἀλλὰ μάλιστα πάντων ἐπικρατεῖ καὶ συμπιέζει τὴν φλόγα δι' ὑπερ-

6 ἐκπήξῃ R 9 κραιπαλούντων mei 12 ἅμα R: ἀλλὰ 14 em. W: ὅμως δὲ εἶπον 15 ὁμοιότητας] ποιότητας W 17 μάλιστα Vulcobius: μάλιστα δὲ Fort. μάλιστά γε 18 οἱ] οἱ νέοι Hirschigius coll. p. 650 f. probabiliter 23 τινός] τις R

βολὴν ψυχρότητος. καὶ τῶν ἄλλων δὲ καρπῶν τοῖς
οἰνώδεσι μᾶλλον ὡς ψυκτικοῖς χρωμένους τοὺς ἰα-
τροὺς ὁρῶμεν ὥσπερ ῥόαις καὶ μήλοις. αὐτὴν δὲ 653
τὴν τοῦ μέλιτος φύσιν οὐχὶ πρὸς ὄμβριον ὕδωρ καὶ
χιόνα συμμιγνύοντες οἰνοποιοῦσι, τοῦ ψυχροῦ τὸ
γλυκὺ διὰ συγγένειαν εἰς τὸ αὐστηρόν, ὅταν κρα-
τήσῃ, φθείροντος; οἱ παλαιοὶ δ' οὐχὶ διὰ τοῦτο
τῶν ἑρπετῶν τὸν δράκοντα καὶ τῶν φυτῶν τὸν
κιττὸν ἀνέθεσαν τῷ θεῷ καὶ καθιέρωσαν, ὥς τινος
ψυχρᾶς καὶ κρυώδους δυνάμεως; ἐὰν δέ, ὅτι τὸ κώ-
νειον ἐπιπινόμενος ἰᾶσθαι δοκεῖ πολὺς ἄκρατος,
οἴωνται τοῦτο θερμότητος εἶναι τεκμήριον, ἡμεῖς
αὖ φήσομεν ἀναστρέψαντες, ὅτι συγκραθὲν αὐτῷ B
τοῦτο φάρμακον ἀνίατόν ἐστι καὶ καθάπαξ ἀπο-
κτείνει τοὺς πίνοντας· ὥστε μηδὲν μᾶλλον εἶναι
δοκεῖν τῷ ἀντιπράττειν θερμὸν ἢ τῷ συνεργεῖν ψυ-
χρόν, εἴ γε δὴ ψυχρότητι τὸ κώνειον οὐκ ἄλλῃ
τινὶ φύσει καὶ δυνάμει μᾶλλον πιθανόν ἐστιν ἀναι-
ρεῖν τοὺς πιόντας.

10 δυνάμεως] δυνάμεως ἐνούσης? 11 om. R et in Vd ασ oblitteratum est: ἰάσασθαι 13 αὐτῷ Turnebus: αὐτὸ 17 εἴ γε δὴ W: εἰ δὲ μὴ

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ς.

Περὶ καιροῦ συνουσίας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ, ΖΩΠΥΡΟΣ, ΟΛΥΜΠΙΧΟΣ, ΣΩΚΛΑΡΟΣ.

1. Νεανίσκοι τινὲς οὐ πάλαι τοῖς παλαιοῖς λόγοις προσπεφοιτηκότες ἐσπάραττον τὸν Ἐπίκουρον, ὡς οὐ καλὸν οὐδ' ἀναγκαῖον ἐμβεβληκότα λόγον περὶ καιροῦ συνουσίας εἰς τὸ Συμπόσιον· μιμνήσκεσθαι γὰρ ἀφροδισίων ἄνδρα πρεσβύτερον ἐν δείπνῳ μειρακίων παρόντων καὶ διαπορεῖν, πότερον
C μετὰ δεῖπνον ἢ πρὸ δείπνου χρηστέον, ἐσχάτης ἀκολασίας εἶναι. πρὸς ταῦθ' οἱ μὲν τὸν Ξενοφῶντα παρέλαβον ὡς ἀπάγοντα τοὺς συμπότας μετὰ δεῖπνον οὐχὶ πεζοὺς ἀλλ' ἐφ' ἵππων ἐπὶ συνουσίας πρὸς τὰς γυναῖκας. Ζώπυρος δ' ὁ ἰατρός, εὖ μάλα τοῖς Ἐπικούρου λόγοις ἐνωμιληκώς, οὐκ ἔφη προσέχοντας αὐτοὺς ἀνεγνωκέναι τὸ Ἐπικούρου Συμπόσιον· οὐ γὰρ ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς τινος καὶ καταστάσεως τοῦτο πρόβλημα ποιησάμενον εἶτα λόγους ἐπ'
D αὐτῷ περαίνειν, ἀλλὰ τοὺς νέους ἀνιστάντα μετὰ δεῖπνον εἰς περίπατον ἐπὶ σωφρονισμῷ διαλέγεσθαι καὶ ἀνακρούειν ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν, ὡς ἀεὶ μὲν ἐπισφαλοῦς εἰς βλάβην τοῦ πράγματος ὄντος, κάκιστα

6. 16 Ἐπίκουρον] vid. Usener. p. 117   14 οὐχὶ πεζοὺς ἀλλ' *: οὐχι 4—5 Vd 8 E cf. Xen. Symp. fin. et Aesch. Pers. 19 οἱ μὲν ἐφ' ἵππων οἱ δ' ἐπὶ ναῶν | πεζοί τε βάδην   ib. συνουσίᾳ?   22 καὶ ἀνακρούσει R   23 κάκιστα S: μάλιστα

δὲ τοὺς παρὰ πότον καὶ ἐδωδὴν χρωμένους αὐτῷ διατιθέντος. 'εἰ δὲ δὴ καὶ προηγουμένως' εἶπεν 'ἐζητεῖτο περὶ τούτου, πότερον οὐδ' ὅλως ἐσκέφθαι καλῶς εἶχε τὸν φιλόσοφον περὶ συνουσίας καιροῦ καὶ ὥρας, ἢ βέλτιον μὲν ἐν καιρῷ καὶ μετὰ λογισμοῦ τὰ τοιαῦτα πράττειν, τὸν δὲ καιρὸν ἄλλως μὲν ἐπισκοπεῖν οὐκ ἄτοπον ἐν δὲ συμποσίῳ καὶ E *περὶ τράπεζαν αἰσχρόν; ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τοὐναντίον ἄν τις ἐγκαλέσαι φιλοσόφῳ, μεθ' ἡμέραν ἐν τῇ διατριβῇ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἀνθρώπων παρόντων περὶ τούτου διαλεγομένῳ· κύλικος δὲ προκειμένης ἐν συνήθεσι καὶ φίλοις, ἔνθα καὶ τὸ παραλέξαι μῦθον ἀμβλὺν ὄντα καὶ ψυχρὸν ἐν οἴνῳ συμφέρει, πῶς αἰσχρὸν εἰπεῖν τι καὶ ἀκοῦσαι εἰς συνουσίας χρῆσιν ὠφελίμως λεγόμενον; ὡς ἔγωγε, νὴ τὸν κύνα, καὶ τοὺς Ζήνωνος ἂν ἐβουλόμην' ἔφη 'διαμηρισμοὺς ἐν συμποσίῳ τινὶ καὶ παιδιᾷ μᾶλλον ἢ σπουδῆς τοσαύτης ἐχομένῳ συγγράμματι, τῇ Πολιτείᾳ, κατα-* F *τετάχθαι.'*

2. *Πρὸς τοῦτο πληγέντες οἱ νεανίσκοι σιωπῇ κατέκειντο· τῶν δ' ἄλλων τὸν Ζώπυρον ἀξιούντων τοὺς περὶ τούτου λόγους Ἐπικούρου διελθεῖν, ἔφη τῶν μὲν κατὰ μέρος οὐκ ἀκριβῶς μνημονεύειν, οἴεσθαι δὲ τὸν ἄνδρα τὰς ἐκ τῆς συνουσίας πληγὰς δεδιέναι διὰ τὸν τῶν σωμάτων παλμὸν εἰς ταρα-*

1 *παρὰ* Turnebus: *περὶ* 7 *ἄτοπον* R: *ἄπορον* *ἐν*] om. mei 12 *παραλέξαι* *obiter narrare* bene habet 13 *ἀμβλὺν ὄντα* Doehnerus: *ἀμβλύνοντα* *ἐν οἴνῳ*] bene habet 16 *τοὺς* R: *τοῦ* em. Salmasius: *διαμερισμοὺς* 22 *Ἐπικούρου*] vid. Usener. p. 117 23 *οὐκ* Vulcobius

χὴν καὶ σάλον ἐν τῷ τοιούτῳ βαδιζόντων. καθόλου
μὲν γὰρ ἐξ ἕδρας τὰ σώματα μεθιστάναι πλήκτην
ὄντα καὶ κινητικὸν ταραχῆς τὸν ἄκρατον· ἂν δ'
οὕτως ἔχοντα τὸν ὄγκον ἡμῶν γαλήνη μὴ παραλάβῃ
καὶ ὕπνος, ἀλλ' ἕτεραι διὰ τῶν ἀφροδισίων κινή-
σεις, ἐκθλιβομένων καὶ μοχλευομένων τῶν μάλιστα
654 *συνδεῖν καὶ κολλᾶν τὸ σῶμα πεφυκότων, κίνδυνός*
ἐστιν ἀνέδραστον γίγνεσθαι τὸν ὄγκον, ὥσπερ ἐκ
θεμελίων γιγνόμενον· οὐδὲ γὰρ εὖ ῥεῖν τηνικαῦτα τὴν
γονήν, σφηνώσεως διὰ τὴν πλησμονὴν οὔσης, ἀλλὰ
βίᾳ καὶ συμπεφυρμένην ἀποσπᾶσθαι· διὸ χρῆναι
φησὶν ὁ ἀνήρ, ὅταν ἡσυχία γένηται περὶ τὸ σῶμα
καὶ λωφήσωσιν αἱ τῆς τροφῆς ἀναδόσεις καὶ τὰ
ῥεύματα διεξιούσης καὶ φευγούσης, τὰ τοιαῦτα πράτ-
τειν, πρὶν ἑτέρας αὖ πάλιν τροφῆς ἐνδεὲς γενέσθαι
*τὸ σῶμα. συμβάλλοιτο δ' ἄν τις** τῷ Ἐπικούρῳ*
καὶ τὸν ἰατρικὸν λόγον. ὁ γὰρ μεθ' ἡμέραν καιρός,
ἤδη τῆς πέψεως κρίσιν ἐχούσης, ἀσφαλέστερός ἐστιν·
B *ἡ δὲ μετὰ τὸ δεῖπνον ὁρμὴ πρὸς τὴν συνουσίαν*
οὐκ ἀκίνδυνος· ἄδηλον γὰρ εἰ, τῆς τροφῆς μὴ κρα-
τηθείσης, ἀπεψία δέξαιτο τὸν ἐκ τῆς συνουσίας
ἄραδον καὶ παλμόν, ὥστε διττὴν τὴν βλάβην γε-
νέσθαι.

4 *μὴ*] om. mei 6 *κἀκμοχλευομένων* Usenerus 8 em. Doehnerus: *ἀνάδαστον* *ὄγκον*] *οἶκον* mei *ὥσπερ*] *ὥσπερ οἶκον* probabiliter Huttenus 9 *γιγνόμενον*] *κινούμενον* Turnebus. *σειόμενον* Duebnerus. Nihil opus *εὖ ῥεῖν*] *εὑρεῖν* mei 11 em. W: *συμπεφυρμένον* 14 *πνεύματα* R *φευγούσης*] *σφυδούσης* Usenerus 15 *πρὶν* R: *ὑφ'* 16 lac. 5 Vd 3 P soli; *ἴσως*? 17 *ἰατρικὸν* Turnebus: *πατρικὸν* *ὁ*] *οὐ* mei 18 em. M: *ἀσθενέστερον* 22 em. Doehnerus: *ἄραβον*

3. Ὑπολαβὼν δ' Ὀλύμπιχος 'ἐμοὶ μέν' ἔφη 'τὸ τοῦ Πυθαγορικοῦ Κλεινίου λίαν ἀρέσκει· λέγεται γὰρ ἐρωτηθείς, ὁπηνίκα δεῖ μάλιστα γυναικὶ προσιέναι· 'ὅταν' φάναι 'μάλιστα τυγχάνῃς βλαβῆναι βουλόμενος.' καὶ γὰρ ὃ Ζώπυρος εἴρηκε νῦν, ἔχει τινὰ λόγον· καὶ τὸν ἕτερον καιρὸν ἄλλας ἀκαιρίας ἔχοντα πρὸς τὸ πρᾶγμα καὶ δυσχερείας ὁρῶ. καθάπερ οὖν Θαλῆς ὁ σοφὸς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐνοχλούμενος γῆμαι κελευούσης, ὑπεξέφυγέ πως καὶ παρήγαγε C λέγων πρὸς ταύτην ἐν ἀρχῇ μὲν 'οὔπω καιρὸς ὦ μῆτερ,' ὕστερον δ' 'οὐκέτι καιρὸς ὦ μῆτερ'· οὕτως ἄρα καὶ πρὸς ἀφροδίσια κράτιστον ἔσται ἔχειν ἕκαστον, ὥστε κατακλινόμενον λέγειν 'οὔπω καιρός' ἀνιστάμενον δ' 'οὐκέτι καιρός'.

4. 'Ἀθλητικὰ ταῦτ'' εἶπεν ὁ Σώκλαρος 'ὦ Ὀλύμπιχε, παντάπασιν ἔτι τῆς κοτταβίσεως ὄζοντα καὶ τῶν κρεοφαγιῶν ἐκείνων, οὐκ ἐν δέοντι. νέοι τε γὰρ πάρεισι γεγαμηκότες, ὑφ' ὧν δεῖ 'φιλοτήσια ἔργα' τελεῖσθαι· καὶ ἡμᾶς οὔπω παντάπασιν ἡ Ἀφροδίτη πέφευγεν, ἀλλὰ καὶ προσευχόμεθα δήπουθεν αὐτῇ λέγοντες ἐν τοῖς τῶν θεῶν ὕμνοις D

'ἀνάβαλλ' ἄνω τὸ γῆρας,
ὦ καλὰ Ἀφροδίτα.'

σκοπῶμεν οὖν, εἰ δοκεῖ, πότερον ἐμμελῶς καὶ

3 προσεῖναι mei   9 ὑπεξέφυγέ πως καὶ S: πῶς ὑπεξέφυγε, quam librarii adnotationem ex margine in textum illatam puto   10 λέγων R: λόγῳ   ταύτην *: τὴν   12 ἔσται] malim ἐστιν   17 κρεοφαγιῶν *: κρεωφαγιῶν   18 φιλοτήσια] cf. Hom. λ 246   22 Bergk. 3 p. 656

προσηκόντως ὁ Ἐπίκουρος ἢ παρὰ πᾶν δίκαιον ἀφαιρεῖ τὴν Ἀφροδίτην τῆς νυκτός· καίτοι κράτιστον αὐτῇ θεῶν μετεῖναί φησιν ἐρωτικὸς ἀνὴρ Μένανδρος. συνετέθη γὰρ οἶμαι καλῶς παρακάλυμμα τῆς ἡδονῆς τὸ σκότος προθεμένους ταῦτα πράσσειν, καὶ μὴ διὰ φωτὸς ἐντυγχάνοντας ἐξελαύνειν τῶν ὀμμάτων τὸ αἰδούμενον καὶ τῷ ἀκολάστῳ E θάρσος ἐμποιεῖν καὶ μνήμας ἐναργεῖς, αἷς τὸ ἐνδιατρίβειν αὖθις ἐκριπίζει τὰς ἐπιθυμίας. 'ὄψις γὰρ ἡμῖν ὀξυτάτη τῶν διὰ τοῦ σώματος ἔρχεται' κατὰ τὸν Πλάτωνα 'παθημάτων', καὶ σφόδρα ταῖς ἐγγὺς φαντασίαις τὴν ψυχὴν ἐγείρουσα πρὸς τὰ εἴδωλα τῆς ἡδονῆς, καινὴν ἀεὶ ποιεῖ καὶ πρόσφατον ἐπιθυμίαν. ἡ δὲ νὺξ τὰ πλεῖστα καὶ μανιωδέστατα τῶν ἔργων ἀφαιροῦσα παράγει καὶ κατευνάζει τὴν φύσιν, οὐκ ἐξοκέλλουσ' ὑπὸ τῆς ὄψεως εἰς ὕβριν. ἄνευ δὲ τούτων, τίν' ἔχει λόγον ἀπὸ δείπνου μὲν ἥκοντα γεγανωμένον, ἂν οὕτω τύχῃ, στέφανον κομίζοντα καὶ μύρῳ κεχρισμένον, ἀποστραφέντα καὶ F συγκαλυψάμενον καθεύδειν· ἡμέρας δὲ καὶ διὰ μέσου τῶν πράξεων ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος τὴν γυναῖκα

1 *Ἐπίκουρος*] vid. Usener. p. 118 2 *καίτοι*] *ἧς τὸ* Doehnerus *κράτιστον — θεῶν*] *πλεῖστον θεῶν αὐτῇ Ἀφροδίτης* Cobetus. *πλεῖστον αὐτῇ θεῶν* Doehnerus. cf. Kock. 3 p. 209 4 *συνετέθη* *: *ἐνετέθη* 6 *ἐξελαύνων* mei 7 em. Anonymus: *αἰδόμενον* 8 *τὸ* Basileensis: *τὸ μὴ* 9 *ἐκριπίζει* Turnebus: *ἐκριπτεῖ* *τὰς* Basileensis: *τῆς* 11 *Πλάτωνα*] Phaedr. p. 250 d ubi pro *παθημάτων* est *αἰσθήσεων* *σφοδρὰ* R 12 *τὴν*] *εἰς τὴν* idem *ἐγείρουσαι* mei 13 *ποιεῖ* Doehnerus coll. p. 1085 a 16 *ἐξοκέλλουσαν* Benselerus 18 *κἂν*? 20 *ἐγκαλυψάμενον* Hirschigius

μεταπέμπεσθαι πρός τι τοιοῦτον ἢ πρωὶ δίκην ἀλεκτρυόνος συμπλέκεσθαι; τὴν γὰρ ἑσπέραν, ὦ ἑταῖρε, τῶν πόνων ἀνάπαυσιν τὸν δ' ὄρθρον ἀρχήν· καὶ τὴν μὲν ὁ Λύσιος ἐπισκοπεῖ Διόνυσος μετὰ τῆς Τερψιχόρης καὶ Θαλείας, ὁ δὲ πρὸς τὴν ἐργάνην Ἀθηνᾶν καὶ τὸν ἀγοραῖον Ἑρμῆν ἐπανίστησι. διὸ τὴν μὲν ᾠδαὶ κατέχουσι καὶ χορεῖαι καὶ ὑμέναιος

'κῶμοί τ' εἰλαπίναι τε καὶ ἠχήεις θρόος αὐλῶν'

τὸν δὲ κτύποι ῥαιστήρων καὶ τρισμοὶ πριόνων καὶ τελωνικῶν ἐπορθρισμοὶ κεκραγμῶν καὶ κηρύγματα 655 καλουμένων ἐπὶ δίκας ἢ θεραπείας τινῶν βασιλέων ἢ ἀρχόντων· ἐν ᾧ καιρῷ φροῦδα τὰ τῆς ἡδονῆς,

'λήγει δὲ Κύπρις θαλίαι τε νέων,
οὐδέ τι θύρσος φύλλα Βακχείου·'

συντείνουσι γὰρ αἱ φροντίδες. ἔπειτα δὲ καὶ ὁ ποιητὴς τῶν ἡρώων οὔτε γαμετῇ τινα μεθ' ἡμέραν οὔτε παλλακίδι συγκατέκλινε, πλὴν ἢ τὸν Πάριν δραπετεύσαντα ποιήσας καταδυόμενον εἰς τοὺς κόλπους τῆς γυναικός, ὡς οὐκ ἀνδρὸς ἀλλὰ μοιχοῦ λυσσῶντος οὖσαν τὴν μεθημερινὴν ἀκρασίαν. καὶ μὴν οὐδὲ τὸ σῶμα βλάπτοιτ' ἂν ὑπὸ τῆς συνουσίας μᾶλλον, ὡς Ἐπίκουρος οἴεται, μετὰ τὸ δεῖπνον, ἄν γε μὴ μεθύων τις ἢ ῥηγνύμενος ὑπὸ πλησμονῆς B

3 post *ἀνάπαυσιν* exciderit ut vid. tale quid *ἡμῖν οἱ θεοὶ δεδώκασιν*   5 *: *θαλίας*   8 ignoti poetae versus *τε* Turnebus   9 em. idem: *τριμμοὶ*   13 Nauck. p. 916 *θάλειαί* Vd. *θάλλει αἱ* E   14 *οὐδ' ἔτι* M   *βακχίου* mei. *θύσθλα τ' Ἰάκχου* Nauckius   19 *τῆς γυναικός*] cf. Hom. Γ 447   22 *Ἐπίκουρος*] vid. Usener. p. 118

ἅπτηται καὶ βεβαρημένος· ἀμέλει γὰρ οὕτως ἐπισφαλὲς τὸ πρᾶγμα καὶ βλαβερόν. ἂν δ' ἱκανῶς ἔχων τις αὑτοῦ καὶ μετρίως διακεχυμένος, τοῦ τε σώματος αὐτοῦ μαλακοῦ γεγονότος καὶ τῆς ψυχῆς παρεστώσης, διὰ χρόνου ποιῆται τὴν ἔντευξιν, οὔτε ταραχὴν ἀπεργάζεται μεγάλην διὰ τὸν ὄγκον οὔτ' ἄλλο τι ὧν ἐπήγαγεν ἢ ψῦξις ἢ μετάθεσις ἐξ ἕδρας ἀτόμων, ᾗ φησιν Ἐπίκουρος· ἀλλὰ τῇ φύσει τὸ οἰκεῖον ἀποδούς, ἑαυτὸν δέ πως ἀπογαληνίσας ἀναπληρώσει, νέας ἐπιρροῆς τοῖς κενώμασι γιγνομένης. ἐκεῖνο δὲ C μᾶλλον ἄξιον εὐλαβείας, τὸ σύνεγγυς ὄντα τῶν πράξεων ἀφροδισίοις χρῆσθαι, μήποτ' ἄρα μετέωρον τὸ σῶμα καὶ κεκλονημένον αἵ τε τῆς ψυχῆς φροντίδες αἵ τε περὶ τὰς χρείας πραγματεῖαι καὶ κόποι παραλαβόντες εὐθὺς ἐκτραχύνωσιν, οὐχ ἱκανὸν ἐν μέσῳ διάλειμμα τῆς φύσεως εἰς ἀνάπαυσιν λαβούσης. οὐ γὰρ πάντες, ὦ ἑταῖρε, τὴν Ἐπικούρου σχολὴν καὶ ῥᾳστώνην ὑπὸ λόγου καὶ φιλοσοφίας ἄφθονον εἰς ἀεὶ παρεσκευασμένην ἔχουσι· πολλοὶ δ' ἕκαστον ἀγῶνες ἐκδέχονται δι' ἡμέρας, γυμνάσια D δ' ὡς ἔπος εἰπεῖν ἅπαντας· οἷς οὔτε καλὸν οὔτε συμφέρον οὕτω διακείμενον τὸ σῶμα παρέχειν λυσσώσῃ συνουσίᾳ διακεχυμένον. τὸ δὲ μακάριον καὶ

1 καὶ W 4 αὐτῷ R καθεστώσης Herwerdenus sed vid. Symb. meas 6 [οὔτ' ἄλλο τι ὧν ἐπή]γαγεν ἢ *: 6 Vd 8 P 15 E ταγένη 8 ἀλλὰ τῇ φύσει τὸ οἰκεῖον supplevi cum W: 5—6 Vd 20 E 9 ἀπογαληνίσας W: ἀπογαλ 7—8 Vd 13 E 12 μήποτε *: μήτε 17 Ἐπικούρου] Usener. p. 284 23 διακεχυμένον Doehnerus: δια 7—8 Vd 13 E cf. Plat. de Legg. p. 775c

ἄφθαρτον ἔστω μὲν ὂν οἷον αὐτῷ, μὴ φροντίζον τῶν καθ' ἡμᾶς· ἡμῖν δέ που νόμῳ πόλεως συνεπομένοις ἐξευλαβητέον ἐστὶν εἰς θέρος ἐμβαλεῖν καὶ κατάρχεσθαι θυσιῶν, ὀλίγον ἔμπροσθεν διαπεπραγμένοις τι τοιοῦτον. ὅθεν εὖ ἔχει τὸ τὴν νύκτα καὶ τὸν ὕπνον ἐν μέσῳ θεμένους καὶ ποιήσαντας ἱκανὸν διάλειμμα καὶ διάστημα καθαροὺς αὖθις ὥσπερ ἐξ ὑπαρχῆς καὶ 'νέα ἐφ' ἡμέρῃ φρονέοντας' κατὰ Δημόκριτον ἀνίστασθαι.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Z. E

Διὰ τί γλεῦκος ἥκιστα μεθύσκει.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ, ΑΓΙΑΣ, ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΣ, ΑΛΛΟΙ ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ.

1. Τοῦ νέου οἴνου Ἀθήνησι μὲν ἑνδεκάτῃ μηνὸς κατάρχονται, Πιθοίγια τὴν ἡμέραν καλοῦντες· καὶ πάλαι γ' ὡς ἔοικεν εὔχοντο, τοῦ οἴνου πρὶν ἢ πιεῖν ἀποσπένδοντες, ἀβλαβῆ καὶ σωτήριον αὐτοῖς τοῦ φαρμάκου τὴν χρῆσιν γενέσθαι. παρ' ἡμῖν δ' ὁ μὲν μὴν καλεῖται Προστατήριος, ἕκτῃ δ' ἱσταμένου νομίζεται θύσαντας ἀγαθῷ δαίμονι γεύεσθαι

1 μὲν ὂν*: μένον αὐτῷ (sc. Epicuro) R: αὐτὸ Fr. om. Usenerus φροντίζον Duebnerus: φροντίζειν 2 συνεπομένοις Doehnerus ex Plat. de Legg. p. 910d: εὖ ἐπομένοις 3 θέρος ἐμβαλεῖν] θεῶν ἱερὸν (vel θ' ἱερὸν) προσεμβάλλειν? 8 νέα R: νέᾳ libri. νέα νέᾳ Madvigius. cf. Mullach. 1 p. 355 16 em. Amyotus: πιθοινια

τοῦ οἴνου μετὰ ζέφυρον· οὗτος γὰρ μάλιστα τῶν ἀνέμων ἐξίστησι καὶ κινεῖ τὸν οἶνον, καὶ ὁ τοῦτον
F διαφυγὼν ἤδη δοκεῖ παραμένειν βέβαιος. ἔθυσεν οὖν ὁ πατὴρ ὥσπερ εἰώθει τὴν θυσίαν, καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐπαινουμένου τοῦ οἴνου, τοῖς φιλοσοφοῦσι μειρακίοις μεθ' ἡμῶν προύβαλε ζητεῖν λόγον, ὡς τὸ γλεῦκος ἥκιστα μεθύσκει. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς παράδοξον ἐφάνη καὶ ἄπιστον· ὁ δ' Ἁγίας ἔφη τὸ γλυκὺ πανταχοῦ προσίστασθαι καὶ πλήσμιον εἶναι· διὸ καὶ γλεύκους οὐκ ἄν τινα πιεῖν ῥᾳδίως ὅσον εἰς μέθην ἱκανόν ἐστιν· ἀπαγορεύειν γὰρ ἀηδίᾳ τὴν ὄρεξιν ἄχρι τοῦ μὴ διψῆν προελθοῦσαν. ὅτι δὲ τοῦ γλυκέος διαφέρει τὸ ἡδὺ καὶ τὸν ποιητὴν ἐπιστάμενον λέγειν

656 'τυρῷ καὶ μέλιτι γλυκερῷ καὶ ἡδέι οἴνῳ·'

τὸν γὰρ οἶνον ἐν ἀρχῇ μὲν εἶναι γλυκύν, γίγνεσθαι δ' ἡδὺν ὅταν εἰς τὸ αὐστηρὸν τῇ πέψει μεταβάλῃ παλαιούμενος.

2. Ἀρισταίνετος δ' ὁ Νικαεὺς ἔν τισιν ἐνίοις γράμμασιν ἀνεγνωκὼς ἔφη μνημονεύειν, ὅτι γλεῦκος μιχθὲν οἴνῳ παύει μέθην· τῶν δ' ἰατρῶν τινας λέγει τοὺς πλέον πιόντας κελεύειν ἐμεῖν, εἶθ', ὅταν μέλλωσι καθεύδειν, ἄρτον εἰς μέλι καταβάψαντας

3 βεβαίως R 5 Turnebus: τοῦ δείπνου ἐπαινουμένου] εἰσαγομένου R 7 ὡς] πῶς Vulcobius 10 em. R: γλεῦκος 12 em. Vulcobius: προσελθοῦσαν 15 Hom. υ 69 19 ἐνίοις] ἔναγχος Turnebus 20 γλεῦκος μιχθὲν scripsi cum Amyoto: γλυκὺς (prius υ in ras. Vd) μιχθεὶς cf. Aristot. p. 872, 33b 22 ἔλεγεν Turnebus ἐμεῖν W ex Macrob. 7, 7, 17

ἐμφαγεῖν ἔδοσαν. εἴ τι οὖν αἱ γλυκύτητες ἀμβλύνουσι τὸν ἄκρατον, εἰκότως ὁ νέος οἶνος οὐ μεθύσκει, πρὶν ἂν ἡ γλυκύτης μεταβάλῃ.

3. Σφόδρ' οὖν ἀπεδεξάμεθα τὴν εὑρησιλογίαν τῶν νεανίσκων, ὅτι τοῖς ἐμποδὼν οὐκ ἐπιπεσόντες B ἰδίων εὐπόρησαν ἐπιχειρημάτων. ἐπεὶ τά γε πρόχειρα καὶ ῥᾴδια λαβεῖν ἥ τε βαρύτης ἐστὶ τοῦ γλεύκους, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν, ἡ διακόπτουσα τὴν κοιλίαν, καὶ τὸ πολὺ συμμένειν πνευματῶδες καὶ ὑδατῶδες· ὧν τὸ μὲν εὐθὺς ἐκπίπτει βιαζόμενον, τὸ δὲ πέφυκε τὸ ὑδατῶδες ἀμβλύτερον ποιεῖν τὸν οἶνον· παλαίωσις δ' ἐπίτασιν ποιεῖ, ἐκκρινομένου τοῦ ὑδατώδους· καὶ γίγνεται μέτρῳ μὲν ἐλάττων ὁ οἶνος δυνάμει δὲ σφοδρότερος.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β. C

Διὰ τί τῶν ἀκροθωράκων λεγομένων οἱ σφόδρα μεθύοντες ἧττον παρακινητικοί εἰσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ.

1. 'Οὐκοῦν' εἶπεν ὁ πατὴρ 'ἐπεὶ παρακεκινήκαμεν τὸν Ἀριστοτέλη, καὶ περὶ τῶν ἀκροθωράκων τι καλουμένων ἴδιον ἐπιχειρήσομεν εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἱκα-

1 ἔδοσαν] sc. οἱ ἰατροί mutata constructione 2 τὸν * 6 εὐπόρησαν *: ηὐπόρησαν 7 ἥ τε] ἤτοι mei 8 Ἀριστοτέλης] Fragm. 220 9 συμβαίνειν Duebnerus 11 τὸ ὑδατῶδες] del. Hirschigius 12 ἐπίτασιν ποιεῖ Wessely: ἐπὶ τὰ 6 Vd 10 E

νῶς μοι δοκεῖ, καίπερ ὀξύτατος ὢν ἐν τοῖς τοιούτοις ζητήμασι, διηκριβωκέναι τὴν αἰτίαν. φησὶ γὰρ οἶμαι τοῦ μὲν νήφοντος εὖ καὶ κατὰ τὰ ὄντα κρίνειν τὸν λογισμόν, τοῦ δ' ἄγαν μεθύοντος ἐκλελυμένην κατέχεσθαι τὴν αἴσθησιν, τοῦ δ' ἀκροθώρακος ἔτι μὲν ἰσχύειν τὸ φανταστικὸν ἤδη δὲ τεταράχθαι τὸ λογιστικόν· διὸ καὶ κρίνειν καὶ κα-
D κῶς κρίνειν ἐπακολουθοῦντα ταῖς φαντασίαις. ἀλλὰ πῶς' εἶπεν 'ὑμῖν δοκεῖ περὶ τούτων;'

2. ''Εμοὶ μέν' ἔφην 'ἐπισκοποῦντι κατ' ἐμαυτὸν ἀποχρῶν οὗτος ἦν πρὸς τὴν αἰτίαν ὁ λόγος· εἰ δὲ κελεύεις ἴδιόν τι κινεῖν, ὅρα πρῶτον εἰ τὴν εἰρημένην διαφορὰν ἐπὶ τὸ σῶμα μετοιστέον ἐστί. τῶν γὰρ ἀκροθωράκων ἡ διάνοια μόνον τετάρακται, τὸ δὲ σῶμα ταῖς ὁρμαῖς ἐξυπηρετεῖν δύναται, μήπω βεβαπτισμένον· ὅταν δὲ κατασεισθῇ καὶ πιεσθῇ, προδίδωσι τὰς ὁρμὰς καὶ παρεῖται· μέχρι γὰρ ἔργων οὐ πρόεισιν· ἐκεῖνοι δὲ τὸ συνεξαμαρτάνον ἔχοντες οὐ τῷ μᾶλλον ἀλογιστεῖν ἀλλὰ τῷ μᾶλλον ἰσχύειν
E ἐλέγχονται. ἀπ' ἄλλης δ'' εἶπον 'ἀρχῆς σκοποῦντι τοῦ οἴνου τὴν δύναμιν, οὐδὲν κωλύει ποικίλην εἶναι καὶ τῇ ποσότητι συμμεταβάλλουσαν. ὥσπερ τὸ πῦρ τὸν κέραμον, ἂν μὲν ᾖ μέτριον, συγκρατύνει καὶ πήγνυσιν· ἂν δ' ὑπερβολῇ πλήξῃ, συνέτηξε καὶ ῥεῖν ἐποίησεν· ἀνάπαλιν δ' ἡ ὥρα τοὺς πυρετοὺς ἀρχομένη μὲν ἀνακινεῖ καὶ ἐκκάει, προϊούσης δέ,

3 κατὰ Doehnerus coll. Plat. Phaedr. p. 262 b. cf. Aristot. 871, 12. 875, 30 8 em. S: ἐπακολουθοῦντας 18 ἐκείνῃ sc. τῇ διανοίᾳ R 19 ἀλλὰ τῷ] ἀλλὰ τὸ mei

μᾶλλον καθίστανται καὶ ἀπολήγουσι· τί οὖν κωλύει καὶ τὴν διάνοιαν ὑπὸ τοῦ οἴνου φυσικῶς κινουμένην F, ὅταν ταραχθῇ καὶ παροξυνθῇ, πάλιν ἀνίεσθαι καὶ καθίστασθαι πλεονάζοντος; ὁ γοῦν ἐλλέβορος ἀρχὴν τοῦ καθαίρειν ἔχει τὸ ταράττειν τὸν ὄγκον· ἀλλ' ἢν ἐλάττων τοῦ μετρίου δοθῇ, ταράττει μὲν οὐδὲν δὲ καθαίρει. καὶ τῶν ὑπνωτικῶν ἔνιοι λαβόντες ἐνδοτέρω τοῦ μετρίου θορυβωδέστερον διατίθενται, πλέον δὲ λαβόντες ἔνιοι καθεύδουσιν. εἰκὸς δέ που καὶ ταύτην τὴν περὶ τὸν ἀκροθώρακα ταραχήν, ὅταν ἀκμὴν λάβῃ, μαραίνεσθαι, καὶ πρὸς τοῦτο συνεργεῖν τὸν οἶνον· πολὺς γὰρ εἰσελθὼν τὸ σῶμα συνεξέκαυσε καὶ κατανάλωσε 657 τὸ μανιῶδες τῆς ψυχῆς. ὥσπερ γὰρ ἡ θρηνῳδία καὶ ὁ ἐπικήδειος αὐλὸς ἐν ἀρχῇ πάθος κινεῖ καὶ δάκρυον ἐκβάλλει, προάγων δὲ τὴν ψυχὴν εἰς οἶκτον οὕτω κατὰ μικρὸν ἐξαιρεῖ καὶ ἀναλίσκει τὸ λυπητικόν· ὁμοίως ἴδοις ἂν καὶ τὸν οἶνον, ὅταν σφόδρα ταράξῃ καὶ παροξύνῃ τὸ ἀκμαῖον καὶ θυμοειδές, αὖθις καταδύοντα καὶ καθιστάντα τὴν διάνοιαν, ὡς πορρωτέρω μέθης προϊοῦσαν ἡσυχάζειν.'

1 καθίσταται mei 9 ἔνιοι] del. R 13 συνεξέκλυσε W. συνεξέπαυσε Doehnerus. συνεξέλυσε? 14 γὰρ W 16 ἐκκαλεῖ Emperius 19 καὶ παροξύνῃ X: παροξύνει 20 em. R: καταδύονται καὶ καθίστανται

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ.

Περὶ τοῦ 'ἢ πέντε πίνειν ἢ τρί' ἢ μὴ τέσσαρα.'

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΡΙΣΤΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ.

1. *Ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος, Ἀρίστων ἀναβοή-
σας ὥσπερ εἰώθει 'πέφανται' εἶπεν 'εἰς τὰ συμ-*
B *πόσια τῷ δικαιοτάτῳ καὶ δημοκρατικωτάτῳ τῶν
μέτρων κάθοδος, ὑπὸ δή τινος καιροῦ νήφοντος
ὥσπερ τυράννου πεφυγαδευμένῳ πολὺν χρόνον.
καθάπερ γὰρ οἱ περὶ λύραν κανονικοὶ τῶν λόγων
φασὶ τὸν μὲν ἡμιόλιον τὴν διὰ πέντε συμφωνίαν
παρασχεῖν τὸν δὲ διπλάσιον τὴν διὰ πασῶν, τὴν
δὲ διὰ τεσσάρων ἀμυδροτάτην οὖσαν ἐν ἐπιτρίτῳ
συνίστασθαι· οὕτως οἱ περὶ τὸν Διόνυσον ἁρμονι-
κοὶ τρεῖς κατεῖδον οἴνου συμφωνίας πρὸς ὕδωρ,*
C *διὰ πέντε καὶ διὰ τριῶν καὶ διὰ τεσσάρων, οὕτω
μὲν λέγοντες καὶ ᾄδοντες*

'ἢ πέντε πίνειν ἢ τρί' ἢ μὴ τέσσαρα.'

*πέντε γὰρ** ἐν ἡμιολίῳ λόγῳ, τριῶν ὕδατος κεραννυμένων πρὸς δύ' οἴνου· τρία δ' ἐν διπλασίῳ πρὸς ἕνα μιγνυμένων δυεῖν· τέσσαρα δ', εἰς ἕνα τριῶν ὕδατος ἐπιχεομένων, οὗτός ἐστιν ἐπίτριτος*

5 em. X: *ἀριστίων* 8 em. Iannotius: *μετρίων*
18 *ἢ πέντε* Vulcobius: *πέντε* 19 lac. 2 Vd 4 E. *ἐστι* W *τριῶν* Basileensis: 4—5 Vd 13 E ib. *κεραννυμένων* Turnebus: *κεραννύμενον οὐ* 20 *τρία δ'* Turnebus: *ταδ'* 21 *πρὸς ἕνα μιγνυμένων* W: *προσμιγνυμένων*

λόγος, ἀρχόντων τινῶν ἐν πρυτανείῳ νοῦν ἐχόντων ἢ διαλεκτικῶν τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακότων, ὅταν τὰς μεταπτώσεις τῶν λόγων ἀνασκοπῶσι, νηφάλιος καὶ ἀδρανὴς κρᾶσις. ἐκείνων δὲ τῶν ἄλλων ἡ μὲν δυεῖν πρὸς ἕνα τὸν ταρακτικὸν τοῦτον καὶ ἀκροθώρακα τῆς μέθης ἐπάγει τόνον

'κινοῦντα χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν·' D

οὔτε γὰρ ἐᾷ νήφειν οὔτε καταδύειν παντάπασι τὸ ἀνόητον εἰς τὸν ἄκρατον· ἡ δὲ δυεῖν πρὸς τρία μουσικωτάτη, πᾶσ' ὑπνοφόρος καὶ λαθικηδὴς καὶ κατὰ τὴν Ἡσιόδειον ἐκείνην 'ἀλεξιάρην παίδων εὐκηλήτειραν' τῶν ἐν ἡμῖν ἀγερώχων καὶ ἀκόσμων παθῶν διὰ βάθους ποιοῦσα γαλήνην καὶ ἡσυχίαν.'

2. Πρὸς ταῦτα τῷ Ἀρίστωνι ἀντεῖπε μὲν οὐδείς· δῆλος γὰρ ἦν παίζων· ἐγὼ δ' ἐκέλευσα λαβόντα ποτήριον ὥσπερ λύραν ἐντείνεσθαι τὴν ἐπαινουμένην κρᾶσιν καὶ ἁρμονίαν, καὶ προσελθὼν ὁ παῖς ὑπήχει E τὴν ἄκρατον· ὁ δ' ἀνεδύετο, λέγων ἅμα γέλωτι τῶν λογικῶν εἶναι περὶ μουσικὴν οὐ τῶν ὀργανικῶν. ὁ μέντοι πατὴρ τοσοῦτον ἐπεῖπε τοῖς εἰρημένοις, ὅτι δοκοῦσιν αὐτῷ καὶ οἱ παλαιοὶ τοῦ μὲν Διὸς δύο ποιεῖν τιθήνας, τὴν Ἴτην καὶ τὴν Ἀδράστειαν, τῆς δ' Ἥρας μίαν, τὴν Εὔβοιαν· ἀμέλει δὲ

1 τινῶν Turnebus: τριῶν 3 em. W: ἀνασπῶσι 4 κρᾶσις Turnebus: φάσις ἄλλων] sc. λόγων 7 Nauck. p. 907 8 τὸ ἀνόητον X: τὸν ἀνόητον 10 em. Turnebus: μουσικώτατα 11 cf. Hes. OD 464 14 πρὸς ταῦτα τὰ Ἀρίστωνος Benselerus 22 *: τιθηνὰς Ἴτην] Ἴδην X ex Apollodori 1, 1, 6

καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος δύο, τὴν Ἀλήθειαν καὶ τὴν Κορυθάλειαν· τοῦ δὲ Διονύσου πλείονας, ὅτι δεῖ τὸν θεὸν τοῦτον ἐν πλείοσι μέτροις νυμφῶν τιθασευόμενον καὶ παιδευόμενον ἡμερώτερον ποιεῖν καὶ φρονιμώτερον.

F

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι.

Διὰ τί τὰ κρέα σήπεται μᾶλλον ὑπὸ τὴν σελήνην ἢ τὸν ἥλιον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ, ΣΑΤΥΡΟΣ.

1. Εὐθύδημος ὁ Σουνιεὺς ἑστιῶν ἡμᾶς σῦν ἄγριον εὐμεγέθη παρέθηκεν· ἐπιθαυμασάντων δὲ τῶν παρόντων, ἄλλον ἔφη πολὺ μείζονα κομιζόμενον ὑπὸ τῆς σελήνης διαφθαρῆναι καὶ σφόδρα γε περὶ τῆς αἰτίας διαπορεῖν· οὐ γὰρ εἰκὸς εἶναι μὴ
658 τὸν ἥλιον μᾶλλον τὰ κρέα σήπειν θερμότερον ὄντα τῆς σελήνης. ὁ δὲ Σάτυρος 'οὐ τοῦτ'' ἔφη 'μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ ὑπὸ τῶν κυνηγῶν γιγνόμενον· ὅταν γὰρ ἢ σῦν ἢ ἔλαφον καταβαλόντες πόρρωθεν εἰς πόλιν ἀποστέλλωσι, χαλκοῦν ἐμπηγνύουσιν ἧλον ὡς βοηθοῦντα πρὸς τὴν σῆψιν.'

2. Ὡς οὖν ἐπαυσάμεθα δειπνοῦντες, καὶ πάλιν ὁ Εὐθύδημος ἐπιμνησθεὶς τοῦ διαπορηθέντος 'Μοσχίων' ἔφη 'φησὶν ὁ ἰατρὸς τὴν σῆψιν τῆξιν καὶ

11 Σουνιεὺς] συνιερεὺς W ex p. 700e   24 ἔφη φησὶν ὁ W: ἔφη ὁ Vd

ῥύσιν σαρκὸς εἰς ὑγρὸν φθορᾷ μεταβαλούσης, καὶ ὅλως ὑγραίνεσθαι τὰ σηπόμενα· θερμασίαν δὲ πᾶσαν, ἂν μὲν ᾖ μαλακὴ καὶ πραεῖα, κινεῖν τὰ ὑγρὰ καὶ κωλύειν· ἂν δ' ᾖ πυρώδης, τοὐναντίον ἀπισχναίνειν τὰς σάρκας. ἐκ δὲ τούτων φανερὸν εἶναι B τὸ ζητούμενον· τὴν γὰρ σελήνην ἠρέμα χλιαίνουσαν ἀνυγραίνειν τὰ σώματα, τὸν δ' ἥλιον ἀναρπάζειν μᾶλλον ἐκ τῶν σωμάτων τὸ νοτερὸν διὰ τὴν πύρωσιν· πρὸς ὃ καὶ τὸν Ἀρχίλοχον εἰρηκέναι φυσικῶς

'ἔλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος καθαυανεῖ
ὀξὺς ἐλλάμπων·'

ἔτι δὲ σαφέστερον Ὅμηρον ἐπὶ τοῦ Ἕκτορος, ᾧ κειμένῳ νεφέλην τινὰ σκιερὰν ὁ Ἀπόλλων ἐπήγαγε,

'μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
σκήλῃ ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν·'

τὴν δὲ σελήνην ἀδρανεστέρας ἀφιέναι τὰς αὐγάς· C

'μέλας γὰρ αὐταῖς οὐ πεπαίνεται βότρυς'

κατὰ τὸν Ἴωνα.'

3. Λεχθέντων δὲ τούτων, ἐγὼ 'τἆλλα μέν' ἔφην 'εἴρηται καλῶς· τῇ δὲ ποσότητι καὶ τῷ μᾶλλον καὶ ἧττον τῆς θερμασίας κρίνειν τὸ σύμπαν οὐ δεῖ· καὶ γὰρ ἥλιον ὁρῶμεν ἧττον ἐν τῷ χειμῶνι θάλποντα

1 φθορᾷ R: φθορᾶς 4 κωλύειν] χαλᾶν W. διαλύειν an μωλύειν? 11 Bergk. 2 p. 399 15 Hom. Ψ 190 18 Nauck. p. 744 21 καὶ τῷ μᾶλλον — οὐ δεῖ· καὶ γὰρ W: καὶ τὸ μᾶλλον κατὰ τὸν τῆς θερμασίας καιρὸν τὸ σύμπαν· οὐ δεῖ γὰρ cf. Macrob. 7, 16, 20 22 σύμπαν] συμβὰν Madvigius probabiliter 23 ἧττω mei ἐν Hirschigius

καὶ μᾶλλον ἐν τῷ θέρει σήποντα τὰ σώματα· τοὐναντίον δ' ὤφειλε ποιεῖν, εἰ μαλακότητι τῆς θερμασίας αἱ σήψεις ἐγίγνοντο· νυνὶ δέ, ὅτε μᾶλλον ἐντείνει τὸ καῦμα, θᾶσσον διαφθείρει τὰς σάρκας. οὐκοῦν οὐδ' ἡ σελήνη δι' ἔνδειαν ἀλέας καὶ ἀσθέ-D νειαν εἰς σῆψιν ἄγει τὰ νεκρὰ τῶν σωμάτων, ἀλλ' ἰδιότητα μᾶλλον αἰτιατέον τοῦ φερομένου ῥεύματος ἀπ' αὐτῆς. ὅτι γὰρ οὐ μίαν ἔχει ποιότητα πᾶν τὸ θερμόν, αὐτῷ μόνῳ τῷ μᾶλλον καὶ ἧττον διαφέρουσαν, ἀλλ' εἰσὶ πάμπολλαι τοῦ πυρὸς δυνάμεις οὐδὲν ἀλλήλαις ἐοικυῖαι, δῆλον ἀπὸ τῶν προχειροτάτων. οἱ μὲν γὰρ χρυσοχόοι διὰ τῆς ἀχυρίνης φλογὸς ἐργάζονται τὸν χρυσόν, οἱ δ' ἰατροὶ μάλιστα τῇ κληματίνῃ τὰ συνεψόμενα τῶν φαρμάκων ὑποχλιαίνουσι· πρὸς δὲ τὴν τοῦ ὑέλου μάλαξιν καὶ τύπωσιν εὐάρμοστον εἶναι δοκεῖ τὸ μυρίκινον· τὸ δ' ἀπὸ τῆς ἐλαίας τὰ μὲν σώματα ταῖς πυρίαις εὖ δια-E τίθησι, τοῖς δὲ βαλανείοις πολέμιόν ἐστι καὶ λυμαίνεται τὴν πινάκωσιν αὐτῶν καὶ τοὺς θεμελίους ὑποκαόμενον. ὅθεν οἱ χαρίεντες ἀγορανόμοι τοὺς ἐργολαβοῦντας οὐκ ἐῶσιν ἐλαΐνοις ξύλοις χρῆσθαι, καθάπερ οὐδ' αἴρας ἐμβαλεῖν εἰς τὴν ὑπόκαυσιν· αἱ γὰρ ἀπὸ τούτων ἀναθυμιάσεις καρηβαρίας καὶ σκοτώματα τοῖς λουομένοις ἐμποιοῦσιν. οὐδὲν οὖν θαυμαστόν ἐστι καὶ τὴν σελήνην τοῦ ἡλίου διαφέρειν, τοῦ μὲν ξηραντικὰ τῆς δὲ χαλαστικὰ καὶ κινητικὰ τῶν ἐν τοῖς σώμασιν ὑγρῶν ἀφιείσης ῥεύματα.

4 Hirschigius: ἐνδιαφθείρει 18 φλογὸς] ὡς λόγος mei
22 ἀρὰς (ἀρᾶς E) mei 27 τῶν ἐν τοῖς R: τοῖς ἐνίοις

διὸ τὰ μὲν νήπια παντάπασιν αἱ τίτθαι δεικνύναι πρὸς τὴν σελήνην φυλάττονται· πλήρη γὰρ ὑγρότη- F τος ὄντα, καθάπερ τὰ χλωρὰ τῶν ξύλων, σπᾶται καὶ διαστρέφεται. τοὺς δὲ κατακοιμηθέντας ἐν αὐγῇ σελήνης μόλις ἐξανισταμένους οἷον ἐμπλήκτους ταῖς αἰσθήσεσι καὶ ναρκώδεις ὁρῶμεν· ἡ γὰρ ὑγρότης ὑπὸ τῆς σελήνης διαχεομένη βαρύνει τὰ σώματα. λέγεται δὲ καὶ πρὸς εὐτοκίαν συνεργεῖν, ὅταν ᾖ διχόμηνος, ἀνέσει τῶν ὑγρῶν μαλακωτέρας παρέχουσα τὰς ὠδῖνας. ὅθεν οἶμαι καὶ τὴν Ἄρτεμιν Λοχείαν καὶ Εἰλείθυιαν, οὐκ οὖσαν ἑτέραν ἢ τὴν 659 σελήνην, ὠνομάσθαι. Τιμόθεος δ' ἄντικρύς φησι

'διὰ κυάνεον πόλον ἄστρων,
διά τ' ὠκυτόκοιο σελάνας.'

γίγνεται δὲ καὶ περὶ τὰ ἄψυχα τῶν σωμάτων ἐπίδηλος ἡ τῆς σελήνης δύναμις· τῶν τε γὰρ ξύλων τὰ τεμνόμενα ταῖς πανσελήνοις ἀποβάλλουσιν οἱ τέκτονες ὡς ἁπαλὰ καὶ μυδῶντα ταχέως δι' ὑγρότητα· τοὺς δὲ πυροὺς οἱ γεωργοῦντες σπεύδουσι φθίνοντος τοῦ μηνὸς ἐκ τῆς ἅλω συναίρειν, ἵνα παγέντες τῇ ξηρότητι μᾶλλον πρὸς τὸν χρόνον ἀντέχωσιν· οἱ δ' ἀκμῇ τῆς σελήνης διακομιζόμενοι κόπτονται μάλιστα διὰ τὴν ὑγρότητα μαλακώτεροι γιγνόμενοι. λέγουσι δὲ καὶ τἄλευρον ἐν ταῖς παν- B

1 τίτθαι Aldina: τιτθαί 2 πρὸς Basileensis 10 Macrobius vertit quasi legisset καὶ τὴν Ἄρτεμιν οἷον ἀερότεμιν Λοχείαν codd. 13 Bergk. 3 p. 620 21 παγέντες M: πάντες τὸν χρόνον W: 2—3 Vd 6 E νον 23 τάχιστα W

σελήνοις ξυμοῦσθαι βέλτιον· ἡ γὰρ ξύμωσις ὀλίγον ἀποδεῖ σῆψις εἶναι· κἂν ἀπολάβῃ τὸ μέτρον, ἐπὶ τὴν αὐτὴν φθορὰν ἀραιοῦσα καὶ λεπτύνουσα τὸ φύραμα προήγαγεν. αἱ δὲ σηπόμεναι σάρκες οὐδὲν ἄλλο πάσχουσιν, ἤ, τοῦ συνεκτικοῦ πνεύματος μεταβάλλοντος εἰς ὑγρόν, ἐξαραιοῦνται καὶ ῥέουσι. τοῦτο δὲ καὶ τὸν ἀέρα πάσχοντα θεωροῦμεν· δροσοβολεῖ γὰρ ταῖς πανσελήνοις μάλιστα διατηκόμενος, ὥς που καὶ Ἀλκμὰν ὁ μελοποιὸς αἰνιττόμενος τὴν δρόσον ἀέρος θυγατέρα καὶ σελήνης

C 'οἷα (φησί) Διὸς θυγάτηρ ἔρσα τρέφει καὶ δίας [σελάνας.'

οὕτω πανταχόθεν μαρτυρεῖται τὸ τῆς σελήνης φῶς ἄγαν ὑγραντικὴν ἔχον καὶ μαλακτικὴν δύναμιν. ὁ δὲ χαλκοῦς ἧλος, εἴ γε διελαυνόμενος, ὥς φασιν, ἀσηπτότερα διατηρεῖ τὰ κρέα, φαίνεται μὲν ἔχων τι στυπτικὸν ἐν αὑτῷ· τῷ γὰρ ἰῷ πρὸς τὰ τοιαῦτα χρῶνται τῶν φαρμάκων ἰατροί, καὶ τούς γε διατρίβοντας ἐν τοῖς χαλκωρυχείοις ἱστοροῦσιν ὠφελεῖσθαι τὰ ὄμματα καὶ βλεφαρίδας ἐκφύειν τοὺς ἀποβεβληκότας· ἡ γὰρ ἀπιοῦσα τῆς χαλκίτιδος ἄχνη καὶ προσπίπτουσα τοῖς βλεφάροις ἀδήλως ἀναστέλλει τὰ ῥεύ-

2 ἀποδεῖ σῆψις εἶναι Herwerdenus: ἀποδεὴς εἶναι ἀποβάλῃ mei. Malim ὑπερβάλῃ, si modum excedat, ut de re eadem p. 289 f. dixit πλεονάσασα 6 em. Basileensis: ἐξαιροῦνται 11 Bergk. 3 p. 54 καὶ δίας Σελάνας effeci ex καὶ ἀσελάνας librorum 14 ἄγαν ὑγραντικὴν ἔχον *: ἀνυγροντι 2—3 Vd 5 E κὴν 16 τι M: καὶ 17 αὑτῷ *: αὐτῷ 18 οἱ ἰατροί? 19 *: χαλκωρυχίοις 21 em. R: καὶ πίπτουσα Macrobius legisse vid. κἀμπίπτουσα

ματα καὶ περιστύφει τὸ δάκρυον. διὸ καί φασιν D 'εὐήνορα' καὶ 'νώροπα χαλκόν' ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ προσαγορεύεσθαι. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ τὰ τραύματά φησι τἀπὸ τῶν χαλκῶν ἐπιδορατίδων καὶ μαχαιρῶν ἧττον εἶναι δυσαλγῆ καὶ ῥᾷον ἰᾶσθαι τῶν ἀπὸ τοῦ σιδήρου διὰ τὸ φαρμακῶδες ἔχειν τι τὸν χαλκὸν ἐν ἑαυτῷ καὶ τοῦτο ταῖς πληγαῖς εὐθὺς ἐναπολείπειν. ὅτι δὲ καὶ τῷ σήποντι τὸ στῦφον καὶ τὸ θεραπεῦον τῷ φθείροντι τὴν ἐναντίαν ἔχει δύναμιν, οὐκ ἄδηλον· εἰ μή τις ἄρα τῇ διελάσει φαίη τὸν ἧλον ἐφ' ἑαυτὸν τὰ ὑγρὰ συνάγειν, ἐπιφορᾶς ἀεὶ γιγνομένης πρὸς τὸ πάσχον. διὸ καὶ περὶ αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν τόπον οἷόν τινα μώλωπα καὶ σπῖλον δρᾶσθαί φασι· καὶ λόγον ἔχει τὴν ἄλλην E σάρκα διαμένειν ἀπαθῆ, τῆς φθορᾶς ἐκεῖ συντρεχούσης.'

2 ποιητοῦ] cf. B 578. ν 19. ω 467. 500 3 Ἀριστοτέλης] p. 863, 28a sq. 4 τἀπὸ *: τὰ ἀπὸ 5 δυσαλδῆ R 8 δὲ X στῦφον] ἄτυφον mei 14 ἔχει R: ἔχειν

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Ὦ Σόσσιε Σενεκίων, τοῦ Πολυβίου Σκιπίωνι
F παραινοῦντος Ἀφρικανῷ μὴ πρότερον ἐξ ἀγορᾶς ἀπελ-
θεῖν ἢ φίλον τινὰ ποιήσασθαι τῶν πολιτῶν· φίλον
δὲ δεῖ μὴ πικρῶς μηδὲ σοφιστικῶς ἀκούειν ἐκεῖνον
τὸν ἀμετάπτωτον καὶ βέβαιον, ἀλλὰ κοινῶς τὸν εὔ-
νουν· ὥσπερ ᾤετο χρῆναι Δικαίαρχος εὔνους μὲν
660 αὑτῷ παρασκευάζειν ἅπαντας, φίλους δὲ ποιεῖσθαι
τοὺς ἀγαθούς. φιλία γὰρ ἐν χρόνῳ πολλῷ καὶ δι'
ἀρετῆς ἁλώσιμον· εὔνοιαν δὲ καὶ χρεία καὶ ὁμιλία
καὶ παιδιὰ πολιτικῶν ἀνδρῶν ἐπάγεται, καιρὸν
λαβοῦσα πειθοῦς φιλανθρώπου καὶ χάριτος συνερ-
γόν. ἀλλ' ὅρα τὸ τῆς παραινέσεως, εἰ μὴ μόνον
ἔχει δεξιῶς πρὸς ἀγορὰν ἀλλὰ καὶ πρὸς συμπόσιον·
ὥστε δεῖν μὴ πρότερον ἀναλύειν ἢ κτήσασθαί τινα
τῶν συγκατακειμένων καὶ παρόντων εὔνουν ἑαυτῷ
καὶ φίλον. εἰς ἀγορὰν μὲν γὰρ ἐμβάλλουσι πραγμά-
των εἵνεκεν καὶ χρειῶν ἑτέρων, εἰς δὲ συμπόσιον
οἵ γε νοῦν ἔχοντες ἀφικνοῦνται κτησόμενοι φίλους
B οὐχ ἧττον ἢ τοὺς ὄντας εὐφρανοῦντες. διότι τῶν

7 δὲ δεῖ] δὴ δεῖ W. Fort. apodosis est in ὅρα deleto ἀλλ' ut intermedia φίλον δὲ — — — συνεργόν parenthetice accipiantur cf. Praefat. p. LVI 9 Δικαίαρχος] Mueller. 2 p. 268

μὲν ἄλλων ζητεῖν ἐκφορὰν κἀνελεύθερον ἂν εἴη καὶ φορτικόν, τὸ δὲ φίλων πλέον ἔχοντας ἀπιέναι καὶ ἡδὺ καὶ σεμνόν ἐστι. καὶ τοὐναντίον ὁ τούτου παραμελῶν ἄχαριν αὐτῷ καὶ ἀτελῆ τὴν συνουσίαν ποιεῖ καὶ ἄπεισι τῇ γαστρὶ σύνδειπνος οὐ τῇ ψυχῇ γεγονώς· ὁ γὰρ σύνδειπνος οὐκ ὄψου καὶ οἴνου καὶ τραγημάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ λόγων κοινωνὸς ἥκει καὶ παιδιᾶς καὶ φιλοφροσύνης εἰς εὔνοιαν τελευτώσης. αἱ μὲν γὰρ παλαιόντων ἐπιβολαὶ καὶ ἕλξεις κονιορτοῦ δέονται, ταῖς δὲ φιλικαῖς λαβαῖς ὁ οἶνος ἁφὴν ἐνδίδωσι μιγνύμενος λόγῳ· λόγος γὰρ αὐτῷ τὸ φιλάνθρωπον καὶ ἠθοποιὸν ἐπὶ τὴν C ψυχὴν ἐκ τοῦ σώματος ἐποχετεύει καὶ συνδίδωσιν· εἰ δὲ μή, πλανώμενος ἐν τῷ σώματι πλησμονῆς οὐδὲν σπουδαιότερον παρέσχεν. ὅθεν ὥσπερ ὁ μάρμαρος, τοῦ διαπύρου σιδήρου τῷ καταψύχειν τὴν ἄγαν ὑγρότητα καὶ ῥύσιν ἀφαιρῶν, εὔτονον ποιεῖ τὸ μαλασσόμενον αὐτοῦ καὶ τυπούμενον· οὕτως ὁ συμποτικὸς λόγος οὐκ ἐᾷ διαφορεῖσθαι παντάπασιν ὑπὸ τοῦ οἴνου τοὺς πίνοντας, ἀλλ' ἐφίστησι καὶ ποιεῖ τῇ ἀνέσει τὸ ἱλαρὸν καὶ φιλάνθρωπον ἐγκέραστον καὶ κεχαρισμένον, ἄν τις ἐμμελῶς ἅπτηται, καθάπερ σφραγῖδι φιλίας εὐτυπώτων καὶ ἁπαλῶν διὰ τὸν οἶνον ὄντων.

1 em. X: κἂν ἐλεύθερον (ἀνελεύθερον Vd P) 2 em. Emperius: ἀπεῖναι 4 αὐτῷ mei 8 M: παιδείας 13 συνενδίδωσιν? 21 ἐπέραστον? 23 em. R: εὐτυπώτατον

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α.

Εἰ ἡ ποικίλη τροφὴ τῆς ἁπλῆς εὐπεπτοτέρα.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΙΛΩΝ, ΦΙΛΙΝΟΣ, ΜΑΡΚΙΩΝ.

D 1. *Τῆς οὖν τετάρτης τῶν συμποτικῶν ζητημάτων δεκάδος ἡμῖν πρῶτον ἔσται τὸ περὶ τῆς ποικίλης τροφῆς ζητηθέν. Ἐλαφηβολίων γὰρ ὄντων, εἰς Ὑάμπολιν ἐπὶ τὴν ἑορτὴν ἀφικνουμένους ἡμᾶς εἱστία Φίλων ὁ ἰατρὸς ἐκ παρασκευῆς τινος, ὡς ἐφαίνετο, νεανικῆς. ἰδὼν δὲ τῶν παιδίων τῶν ἅμα τῷ Φιλίνῳ τὸ νέον ἄρτῳ χρώμενον ἄλλου δὲ μηδενὸς δεόμενον, 'ὦ Ἡράκλεις' ἔφη 'τοῦτ' ἄρ' ἦν τὸ λεγόμενον*

'ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι·''

E *καὶ ἀνεπήδησεν οἰσόμενός τι τῶν χρησίμων ἐκείνοις, εἶθ' ἧκε μετὰ χρόνον συχνὸν ἰσχάδας αὐτοῖς τινας καὶ τυρὸν κομίζων. ἐμοῦ δ' εἰπόντος, ὅτι τοῦτο συμβαίνει τοῖς τὰ περιττὰ καὶ πολυτελῆ παρασκευαζομένοις ἀμελεῖν καὶ σπανίζειν τῶν ἀναγκαίων καὶ χρησίμων· 'οὐ γὰρ ἐμεμνήμην' εἶπεν ὁ Φίλων 'ὅτι Σώσαστρον ἡμῖν ὑποτρέφει ὁ Φιλῖνος, ὅν φασι*

8 *ὑιάμπολιν* (*ἰάμπολιν* E) mei *τῶν παιδίων τῶν* W: *τὸ παιδίον* 10 em. R: *νεανικῶς* 11 *Φιλίνῳ* Amyotus: *φίλωνι* *τὸ νέον* R: *τὸν νέον* 14 cf. Athen. p. 457b 15 corr. Basileensis: *ἀντεπήδησεν* 21 *Σώστρατον* X. *Σωσίστρατον* R. Cf. Athen. p. 44c *ὑποτρέφειν* mei

μήτε ποτῷ χρησάμενον ἄλλῳ μήτ' ἐδέσματι πλὴν γάλακτος διαβιῶσαι πάντα τὸν βίον· ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν ἐκ μεταβολῆς ἀρχὴν γενέσθαι τῆς τοιαύτης διαίτης F εἰκός· τὸν δ' ἡμέτερον ἀντιστρόφως τῷ Ἀχιλλεῖ τρέφων ὁ Χείρων οὗτος, εὐθὺς ἀπὸ τῆς γενέσεως ἀναιμάκτοις καὶ ἀψύχοις τροφαῖς, οὐκ ἂν εἰς μακρὰν ἀποδείξειεν ἀέρι καὶ δρόσῳ, ὡς λέγουσι, καθάπερ οἱ τέττιγες σιτούμενον.' 'ἡμεῖς μὲν οὖν' ὁ Φιλῖνος εἶπεν 'ἠγνοοῦμεν Ἑκατομφόνια δειπνήσοντες, ὥσπερ ἐπ' Ἀριστομένους· ἐπεὶ παρῆμεν ἂν ὄψα τῶν λιτῶν καὶ ὑγιαινόντων, ὥσπερ ἀλεξιφάρμακα, πρὸς οὕτω πολυτελεῖς καὶ φλεγμαινούσας τραπέζας περιαψάμενοι, καὶ ταῦτα, σοῦ πολλάκις ἀκηκοότες 661 ὅτι τῶν ποικίλων τὰ ἁπλᾶ μᾶλλον εὔπεπτ' ἐστὶ καὶ εὐπόριστα.' καὶ ὁ Μαρκίων πρὸς τὸν Φίλωνα 'διαφθείρει σου Φιλῖνος' ἔφη 'τὴν παρασκευήν, ἀποτρέπων καὶ δεδιττόμενος τοὺς δαιτυμόνας· ἀλλ' ἂν ἐμοῦ δεηθῇς, ἐγγυήσομαι πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ σοῦ τὴν ποικίλην τροφὴν εὐπεπτοτέραν εἶναι τῆς ἁπλῆς, ὥστε θαρροῦντας ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων.' ὁ μὲν οὖν Φίλων ἐδεῖτο τοῦ Μαρκίωνος οὕτω ποιεῖν.

2. Ἐπεὶ δ' ἡμεῖς παυσάμενοι τοῦ δειπνεῖν προσ-

1 πλὴν *: πλὴν ἢ   6 em. S: ἀναιμάτοις   καὶ ἀψύχοις W: 6—7 Vd 11 E χοις   οὐκ ἂν εἰς μακρὰν — λέγουσι *: οὐκ ἄκραν ἀπόδειξιν ἔχει ἐν ἀέρι καὶ δρόσῳ λέγουσι cf. Aristot. 532, 13 b   9 corr S: ἑκατονφονια M: δειπνήσαντες   10 em. Leonicus: ἐπαριστουμένους· ἐπεὶ παρ' ἡμῖν   ἂν ὄψα M: ἄνοψα   13 σοῦ W: οὐ   14 ἐστι καὶ *: ἐστιν ἢ (εἰσὶ καὶ W)   15 εὐπόριστα] εὐδιαφόρητα Hirschigius

εκαλούμεθα τὸν Φιλῖνον ἐπιθέσθαι τῇ κατηγορίᾳ τῆς
ποικίλης τροφῆς, "οὐκ ἐμός" εἶπεν 'ὁ μῦθος' ἀλλ'
B οὑτοσὶ Φίλων ἑκάστοτε λέγει πρὸς ἡμᾶς, ὅτι πρῶ-
τον μὲν τὰ θηρία τροφαῖς μονοειδέσι καὶ ἁπλαῖς
χρώμενα μᾶλλον ὑγιαίνει τῶν ἀνθρώπων· ὅσα δὲ
σιτεύουσι καθείρξαντες, ἐπισφαλῆ πρὸς τὰς νόσους
ἐστὶ καὶ ῥᾳδίως ταῖς ὠμότησιν ἁλίσκεται διὰ τὸ
μικτήν τινα καὶ συνηδυσμένην τροφὴν προσφέρε-
σθαι. δεύτερον, οὐδεὶς γέγονεν οὕτω τῶν ἰατρῶν
παράτολμος ἐν καινοτομίᾳ καὶ ἀνδρεῖος, ὥστε ποι-
κίλην τροφὴν πυρέττοντι προσενεγκεῖν· ἀλλὰ τὴν
ἁπλῆν καὶ ἄκνισον ὡς ὑπήκοον μάλιστα τῇ πέψει
C προσφέρουσι. δεῖ γὰρ παθεῖν τὴν τροφὴν καὶ μετα-
βαλεῖν κρατηθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἐν ἡμῖν δυνάμεων.
κρατεῖ δὲ καὶ βαφὴ τῶν ἁπλῶν χρωμάτων μᾶλλον,
καὶ μυρεψικοῖς φαρμάκοις τρέπεται τάχιστα τὸ ἀω-
δέστατον ἔλαιον, καὶ τροφῆς εὐπαθέστατον ὑπὸ πέ-
ψεως μεταβάλλειν τὸ ἀφελὲς καὶ μονοειδές. αἱ δὲ
πολλαὶ καὶ ποικίλαι ποιότητες ὑπεναντιώσεις ἔχου-
σαι καὶ δυσμαχοῦσαι φθείρονται πρότερον προσ-
πίπτουσαι, καθάπερ ἐν πόλει μιγάδων καὶ συγκλύ-
δων ἀνθρώπων πλῆθος, οὐ ῥᾳδίως μίαν οὐδ' ὁμο-
παθοῦσαν ἴσχουσαι κατάστασιν, ἀλλ' ἑκάστη πρὸς
τὸ οἰκεῖον ἀντιτείνουσα καὶ δυσσύμβατος οὖσα πρὸς
τὸ ἀλλόφυλον. ἐμφανὲς δὲ τεκμήριον τὸ περὶ τὸν
D οἶνον· αἱ γὰρ ἀλλοινίαι λεγόμεναι τάχιστα μεθύσκου-

2 Nauck. p. 511 9 δεύτερον δ'? 16 em. Turnebus: εὐωδέστατον 18 W: μεταβάλλει sed malim μεταβαλεῖν 20 πικρότερον Madvigius. περιττότερον Bruhnius

*σιν, ἀπεψίᾳ δ' οἴνου προσέοικεν ἡ μέθη. διὸ φεύγουσι τὸν μεμιγμένον οἶνον οἱ πίνοντες, οἱ δὲ μιγνύοντες πειρῶνται λανθάνειν ὡς ἐπιβουλεύοντες· ἐκστατικὸν γὰρ ἡ μεταβολὴ καὶ τὸ ἀνώμαλον. ὅθεν που καὶ τὰς πολυχορδίας μετὰ πολλῆς οἱ μουσικοὶ κινοῦσιν εὐλαβείας, αἷς οὐδὲν ἄλλο κακὸν ἢ τὸ μικτόν ἐστι καὶ ποικίλον. ἐγὼ δ' ἐκεῖνο ἔχω εἰπεῖν, ὅτι μᾶλλον ἂν ** ἐκ λόγων ὑπεναντίων γένοιτ' ἂν πίστις καὶ συγκατάθεσις ἢ πέψις ἐκ διαφόρων ποιοτήτων. εἰ δὲ δὴ δοκῶ παίζειν, ταῦτ' ἐάσας ἐπὶ* E *τὰ Φίλωνος ἄνειμι. πολλάκις γὰρ ἀκούομεν αὐτοῦ λέγοντος, ὡς, ἐπεὶ ποικίλῃ ποιότητι τροφῆς γίγνεται τὸ δύσπεπτον, ἥ τε πολυμιγία βλαβερὸν καὶ γόνιμον ἀλλοκότων ποιοτήτων, δεῖ τὸ σύμφυλον ἐκ πείρας λαβόντα χρῆσθαι καὶ στέργειν. εἰ δὲ φύσει δύσπεπτον οὐδέν, ἀλλὰ πλῆθός ἐστι τὸ ταράσσον καὶ φθεῖρον, ἔτι μᾶλλον οἶμαι τὰ παντοδαπὰ ταῦτα καὶ ποικίλα φευκτέον, οἷς ἀρτίως ἡμᾶς ὁ Φίλωνος ὀψοποιὸς ὥσπερ ἀντίτεχνος αὐτοῦ κατεφάρματτεν, ἐξαλλάττων τῇ καινότητι καὶ μεταβολῇ τὴν ὄρεξιν οὐκ ἀπαγορεύουσαν, ἀλλ' ἀγομένην ἐπ' ἄλλα καὶ* F *παρεκβαίνουσαν ἐν τῷ ποικίλῳ τὸ μέτριον καὶ αὔταρκες, ὥσπερ ὁ τῆς Ὑψιπύλης τρόφιμος **νος*

4 τὸ R 6 *αἷς* X 7 *ἐκεῖν' εἰπεῖν ἔχω* Benselerus 8 lac. 3—4 unus Vd dat. Fort. *ἄνοις* (pro *ἂν*) i. e. *ἀνθρώποις* scribendum 9 Turnebus: *κατάθεσις* 10 *δὴ* R: *μὴ* 12 *ἐπεὶ* W: *ἐπὶ* *ποικίλῃ* * 13 *τε* * 14 *δεῖ* idem: *καὶ δεῖ* 22 *τὸ μέτριον* Turnebus: 4 Vd 6 E 23 *: *ὥσπερ ὁ πύλης* (*ὡς* 1—2 Vd P *πύλης*) cf. p. 93 d lac. 4 Vd 16 E. Fort. *καθήμενος* vel *καθεζόμενος*

'ἕτερον ἀφ' ἑτέρας ἱέμενος
ἄγρευμ' ἀνθέων ἡδομένᾳ ψυχᾷ,
τὸ νήπιον ἄπληστος ἐών'

ἐπὶ πλεῖστον ἐξανθίζεται τοῦ λειμῶνος. ἐνταῦθα δὲ καὶ τοῦ Σωκράτους ἅμα μνημονευτέον, παρακελευομένου φυλάττεσθαι τῶν βρωμάτων, ὅσα τοὺς μὴ πεινῶντας ἐσθίειν ἀναπείθει, ὡς οὐδὲν ἀλλ' ἢ τὸ παντοδαπὸν καὶ ποικίλον εὐλαβεῖσθαι καὶ δεδιέ-
662 ναι τῶν σιτίων παραινοῦντος. τοῦτο γὰρ πορρωτέρω ἐξάγει τῆς χρείας τὴν ἀπόλαυσιν ἐν θεάμασιν, ἐν ἀκροάμασιν, ἐν ἀφροδισίοις, ἐν παιδιαῖς ἁπάσαις καὶ διατριβαῖς, ἀναλαμβανομένην ὑπὸ τοῦ περιττοῦ πολλὰς ἀρχὰς ἔχοντος· ἐν δὲ ταῖς ἁπλαῖς καὶ μονοτρόποις ἡδοναῖς οὐ παρεκβαίνει τὴν φύσιν ἡ θέλξις. ὅλως δέ μοι δοκεῖ μᾶλλον ἄν τις ὑπομεῖναι πολυχορδίαν μουσικὸν ἐπαινοῦντα καὶ μυραλοιφίαν ἀλείπτην ἢ πολυοψίαν ἰατρόν· αἱ γὰρ ἐκτροπαὶ καὶ μεταβολαὶ τῆς εἰς ὑγίειαν εὐθείας ἐκβιβάζουσι.'

3. Τοῦ δὲ Φιλίνου ταῦτ' εἰπόντος, ὁ Μαρκίων
B ἔφη δοκεῖν αὐτῷ τῇ Σωκράτους ἐνέχεσθαι κατάρᾳ μὴ μόνον τοὺς τὸ λυσιτελὲς ἀπὸ τοῦ καλοῦ χωρίζοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἡδονὴν διιστάντας ἀπὸ τῆς

1 ἀφ' ἑτέρας] sc. χειρός. Vd dat ἐφ ετέρας ἱέμενος unde scripserim ἐφ' ἑτέρῳ vel ἐφ' ἑτέροις αἱρόμενος cf. p. c. 2 ἄγρευμ' — ψυχᾷ * ex p. 1: ἄγρευμα ἂν συνηδομεναι ψυχαὶ 3 τὸ νήπιον p. eadem: 2—3 Vd 14 E μηπιον ἄπληστος ἐών] malim ἄπληστον ἔχων. Cf. Nauck. p. 595 5 Σωκράτους] Xen. Comment. 1, 3, 6 6 ὅσα *: οἷα 13 ὑγίειαν * hic et infra: ὑγείαν em. R: ἐκβιάζουσι 22 τὴν ἡδονὴν?

ὑγιείας, ὡς ἀντιταττομένην αὐτῇ καὶ πολεμοῦσαν οὐχὶ μᾶλλον συνεργοῦσαν· 'σμικρὰ γάρ' ἔφη 'καὶ ἄκοντες ὡς βιαιοτάτῳ τῶν ὀργάνων ἀλγηδόνι προσχρώμεθα· τῶν δ' ἄλλων οὐδεὶς ἂν οὐδὲ βουλόμενος ἀπώσαιτο τὴν ἡδονήν· ἀλλὰ καὶ τροφαῖς καὶ ὕπνοις καὶ περὶ λουτρὰ καὶ ἀλείμματα καὶ κατακλίσεις ἀεὶ πάρεστι καὶ συνεκδέχεται καὶ συνεκτιθηνεῖται τὸν κάμνοντα, πολλῷ τῷ οἰκείῳ καὶ κατὰ C φύσιν ἐξαμαυροῦσα τἀλλότριον. ποία γὰρ ἀλγηδών, τίς ἔνδεια, ποῖον δηλητήριον οὕτω ῥᾳδίως καὶ ἀφελῶς νόσον ἔλυσεν, ὡς λουτρὸν ἐν καιρῷ γενόμενον καὶ οἶνος δοθεὶς δεομένοις; καὶ τροφὴ παρελθοῦσα μεθ' ἡδονῆς εὐθὺς ἔλυσε τὰ δυσχερῆ πάντα καὶ κατέστησεν εἰς τὸ οἰκεῖον τὴν φύσιν, ὥσπερ εὐδίας καὶ γαλήνης γενομένης. αἱ δὲ διὰ τῶν ἐπιπόνων βοήθειαι μόγις καὶ κατὰ μικρὸν ἀνύουσι, χαλεπῶς ἐκμοχλεύουσαι καὶ προσβιαζόμεναι τὴν φύσιν. οὐκ ἂν οὖν ἡμᾶς διαβάλλοι Φιλῖνος, εἰ μὴ τὰ ἱστία D ἑκάτερα ἐπαράμενοι τὴν ἡδονὴν φεύγοιμεν, ἀλλὰ πειρῴμεθα τὸ ἡδέως καὶ ὑγιεινῶς ἐμμελέστερον, ἢ ὡς ἔνιοι φιλόσοφοι τὸ ἡδέως καὶ καλῶς, συνοικειοῦν. εὐθὺς οὖν περὶ τὸ πρῶτον, ὦ Φιλῖνε, τῶν ἐπιχειρημάτων δοκεῖς μοι διεψεῦσθαι, τὰ θηρία τῶν ἀνθρώπων ἁπλουστέραις τροφαῖς χρῆσθαι καὶ μᾶλλον ὑγιαίνειν ὑποτιθέμενος. οὐδέτερον γὰρ ἀληθές ἐστιν· ἀλλὰ τῷ μὲν αἱ παρ' Εὐπόλιδος αἶγες ἀντιμαρτυ-

2 οὐχὶ δὲ μᾶλλον R 9 ἐξαμαυροῦντα mei ib. *: τὸ ἀλλότριον 18 τὰ ἱστία ἑκάτερα] τὰ ἀκάτια Doehnerus coll. p. 1094d 20 *: πειρώμεθα 26 Εὐπόλιδος] Kock. 1 p. 261

ροῦσιν, ὑμνοῦσαι τὴν τροφὴν ὡς παμμιγῆ καὶ ποικίλην οὖσαν, οὕτω πως λέγουσαι

E 'βοσκόμεθ' ὕλης ἀπὸ παντοδαπῆς, ἐλάτης, πρίνου, [κομάρου τε
πτόρθους ἁπαλοὺς ἀποτρώγουσαι, καὶ πρὸς τούτοισιν [ἔτ' ἄλλα,
κύτισόν τ' ἠδὲ σφάκον εὐώδη καὶ σμίλακα τὴν πο- [λύφυλλον,
κότινον, σχῖνον, μελίαν, λεύκην, ἀρίαν, δρῦν, κιττόν, [ἐρίκην,
πρόμαλον, ῥάμνον, φλόμον, ἀνθέρικον, κισθόν, φη- [γόν, θύμα, θύμβραν.

τὰ γὰρ κατηριθμημένα μυρίας δήπου διαφορὰς ἔχει χυμῶν καὶ ὀδμῶν καὶ δυνάμεων· πλείονα δὲ τῶν εἰρημένων παραλέλειπται. τὸ δὲ δεύτερον Ὅμηρος F ἀθετεῖ μᾶλλον ἐμπείρως, τὰ λοιμικὰ πάθη πρῶτον ἅπτεσθαι τῶν ἀλόγων ἀποφαινόμενος. κατηγορεῖ δ' αὐτῶν καὶ ἡ βραχύτης τοῦ βίου τὸ ἐπίκηρον καὶ νοσῶδες· οὐδὲν γὰρ ὡς εἰπεῖν πολυχρόνιόν ἐστι, πλὴν εἰ φαίη τις κόρακα καὶ κορώνην, ἃ δὴ παμφάγα τ' ὄντα καὶ πάσης ἁπτόμενα τροφῆς ὁρῶμεν. καὶ μὴν καὶ τῇ τῶν νοσούντων διαίτῃ καλῶς ἐποίεις

5 πόρθους mei 6 ἔτ' ἄλλα X: ἔτ' 3—4 Vd E τούτοισι γε θαλλὸν Meinekius 7 X: κύτισον τ' ἤδεφα 6—7 Vd τὴν X 9 σχῖνον Macrobius. 7, 5, 9: ἐχῖνον λεύκην Kockius: πεύκην Macrobius. om. Plut. libri ἀρίαν Lobeckius: ἀλίαν Macrob. om. libri Plut. 10 ἐρίκην Kockius: ἐρείκην 11 φλῶμον mei 12 θύμα Macrobius 15 Ὅμηρος] A 50 16 μᾶλλον] μάλα R 20 κορώνην] 3 Vd 7 E 22 καλῶς] κακῶς?

τὰ εὔπεπτα καὶ δύσπεπτα τεκμαιρόμενος· καὶ γὰρ πόνος καὶ γυμνασία καὶ τὸ διαιρεῖν τὴν τροφὴν εὔ- 663 πεπτα μέν ἐστιν, οὐχ ἁρμόζει δὲ τοῖς πυρέττουσι. τὴν δὲ μάχην καὶ τὴν διαφορὰν τῆς ποικίλης τροφῆς ἀλόγως ἐδεδίεις· εἴτε γὰρ ἐξ ὁμοίων ἀναλαμβάνει τὸ οἰκεῖον ἡ φύσις εἰς τὸν ὄγκον αὐτόθεν, ἡ ποικίλη τροφὴ πολλὰς μεθιεῖσα ποιότητας ἐξ ἑαυτῆς ἑκάστῳ μέρει τὸ πρόσφορον ἀναδίδωσιν· ὥστε γίγνεσθαι τὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους

'ὡς γλυκὺ μὲν γλυκὺ μάρπτε, πικρὸν δ' ἐπὶ πικρὸν [ὄρουσεν,
ὀξὺ δ' ἐπ' ὀξύ, δαλερὸν δαλεροῦ λαβέτω

** δὲ καὶ ἄλλου ** ἐπὶ πρόσφορον μένοντος τῇ θερμότητι ἐν τῷ πνεύματι τοῦ μίγματος σκεδασθέντος, τὰ οἰκεῖα τοῖς συγγενέσιν ἕπεται· τὸ γὰρ οὕτω B παμμιγὲς σῶμα καὶ πανηγυρικόν, ὡς τὸ ἡμέτερον, ἐκ ποικίλης ὕλης λόγον ἔχει μᾶλλον ἢ ἁπλῆς συνερανίζεσθαι καὶ ἀναπληροῦν τὴν κρᾶσιν. εἴτε μὴ τοῦτ' ἐστίν, ἀλλ' ἡ καλουμένη πέψις ἀλλοιοῦν πέφυκε καὶ μεταβάλλειν τὴν τροφήν, ἐν τῷ ποικίλῳ τοῦτο συμβήσεται θᾶττον καὶ κάλλιον· ἀπαθὲς γὰρ

2 διαιρεῖν] sanum vid. cf. p. 689 d 5 εἴτε] respondet εἴτε lin. 18 ὁμοίων] ὁμοίων καὶ ἀνομοίων R. ἀνομοίων W. 6 εἰς W: καὶ εἰς 10 μὲν γλυκὺ Macrobius: μὲν ἐπὶ γλυκὺ 12 ὀξὺ — λαβέτω (λαβετως Vd)] ὀξὺ δ' ἐπ' ὀξὺ ἔβη, θερμὸν δ' ἐποχεύετο θερμῷ Macrobius. Fort. ὀξὺ δ' ἐπ' ὀξύ, ἀτὰρ μαλερὸν μαλεροῦ λάβε[τ' αὔ]τως 13 prior lac. 4 E nulla Vd P, altera 3—4 Vd 5 P nulla in E. Fort. [οὕτω] δὲ καὶ ἄλλου [τινὸς vel τῶν ὁμοίων] ἐπὶ τὸ πρόσφορον μέρος ἰόντος, τῇ θερμότητι τῇ ἐν τῷ πνεύματι cett. 18 em. R: εἴ γε

ὑπὸ τοῦ ὁμοίου τὸ ὅμοιον, ἡ δ' ἀντίταξις καὶ διαφορὰ μᾶλλον ἐξίστησι τῇ πρὸς τοὐναντίον μίξει τὰς ποιότητας ἀπομαραινομένας. εἰ δ' ὅλως τὸ μι-
C κτὸν ἀθετεῖς καὶ ποικίλον, ὦ Φιλῖνε, μὴ δειπνίζοντα μηδ' ὀψοποιοῦντα μόνον λοιδόρει Φίλωνα τοῦτον, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον, ὅταν μιγνύῃ τὰς βασιλικὰς καὶ ἀλεξιφαρμάκους ἐκείνας δυνάμεις, ἃς 'θεῶν χεῖρας' ὠνόμαζεν Ἐρασίστρατος, διέλεγχε τὴν ἀτοπίαν καὶ περιεργίαν, ὁμοῦ μεταλλικὰ καὶ βοτανικὰ καὶ θηριακὰ καὶ τἀπὸ γῆς καὶ θαλάττης εἰς ταὐτὸ συγκεραννύντος· καλὸν γὰρ ταῦτ' ἐάσαντας ἐν πτισάνῃ καὶ σικύᾳ καὶ ἐν ὑδρελαίῳ τὴν ἰατρικὴν ἀπολιπεῖν. ἀλλὰ νὴ Δία τὸ ποικίλον ἐξάγει καὶ γοητεύει τὴν ὄρεξιν οὐ κρατοῦσαν ἑαυτῆς; καὶ γὰρ τὸ καθάριον, ὦ δαιμόνιε, καὶ τὸ εὐστόμαχον καὶ τὸ εὐῶδες καὶ ὅλως τὸ ἥδιον ἐφέλκεται καὶ ποιεῖ βρωτικωτέρους
D ἡμᾶς καὶ ποτικωτέρους. τί οὖν οὐχὶ κρίμνον μὲν ἡμεῖς ἀντὶ πόλτου μάττομεν ἀντὶ δ' ἀσπαράγου γήτεια καὶ σκολύμους παρασκευάζομεν, τὸν δ' ἀνθοσμίαν ἀπωσάμενοι τουτονὶ καὶ ἡμερίδην ἀγριώτερον πίνομεν ἐκ πίθου, κωνώπων χορῷ περιᾳδόμενον; ὅτι φαίης ἂν οὐ φυγὴν οὐδ' ἀπόδρασιν ἡδονῆς εἶναι τὴν ὑγιεινὴν δίαιταν, ἀλλὰ περὶ ἡδονὰς μετριότητα καὶ τάξιν ὑπηκόῳ χρωμένην ὀρέξει τοῦ συμφέροντος. ὡς δὲ λάβρον πνεῦμα κυβερνῆται πολλαῖς μηχαναῖς ὑποφεύγουσι, παυσάμενον δὲ

2 *: τὸ ἐναντίον 8 em. Leonicus: δ' ἐλέγχει 10 Turnebus: συγκεραννύντας τἀπὸ *: τὰ ἀπὸ ταὐτὸ *: τὸ αὐτὸ 14 κιθάριον mei 15 εὔστομον M

καὶ μαρανθὲν οὐδεὶς πάλιν ἐκριπίσαι καὶ διασεῖσαι δυνατός ἐστιν· οὕτω πρὸς ὄρεξιν ἐνστῆναι μὲν καὶ E κολάσαι τὸ πλεονάζον αὐτῆς οὐ μέγ' ἔργον, ἤδη δὲ κάμνουσαν πρὸ καιροῦ καὶ μαλθακιζομένην καὶ ἀπολείπουσαν τὸ οἰκεῖον ἐντεῖναι καὶ ἀναζωπυρῆσαι παγχάλεπον, ὦ ἑταῖρε, καὶ δύσεργον. ὅθεν ἡ ποικίλη τροφὴ βελτίων τῆς ἁπλῆς καὶ τὸ μονοειδὲς ἐχούσης πλήσμιον, ὅσῳ ῥᾷον ἱστάναι φερομένην τὴν φύσιν ἢ κινεῖν ἀπειποῦσαν. καὶ μήν, ὅ γε λέγουσί τινες ὡς πλησμονὴ φευκτότερον ἐνδείας, οὐκ ἀλη- F θές ἐστιν ἀλλὰ τοὐναντίον· εἴ γε πλησμονὴ μέν, ὅταν εἰς φθοράν τινα τελευτήσῃ καὶ νόσον, ἔβλαψεν· ἔνδεια δέ, κἂν ἄλλο μηδὲν ἐξεργάσηται κακόν, αὐτὴ καθ' αὑτὴν παρὰ φύσιν ἐστί. καὶ ταῦτα μὲν ὡς ἀντίχορδα κείσθω τοῖς ὑπὸ σοῦ πεφιλοσοφημένοις. ἐκεῖνο δέ πως ὑμᾶς λέληθε 'τοὺς περὶ ἅλα καὶ κύαμον', ὅτι τὸ μὲν ποικίλον ἥδιόν ἐστι, τὸ δ' ἥδιον εὐορεκτότερον, ἂν τὴν ὑπερβολὴν καὶ τἄγαν ἀφέλῃς· προσφύεται γὰρ ὀργῶντι καὶ δεχομένῳ τῷ σώματι, τῆς ὄψεως προοδοποιούσης. τὸ δ' ἀνόρεκτον 664 πλανώμενον καὶ ῥεμβόμενον ἢ παντάπασιν ἐξέβαλεν ἡ φύσις ἢ μόλις ὑπ' ἐνδείας ἔστερξεν. ἐκεῖνό μοι μόνον φύλαττε καὶ μέμνησο, τὸ ποικίλον ὡς οὐκ ἐν ἀβυρτάκαις καὶ κανδύλοις καὶ καρύκαις ἐστίν· ἀλλὰ

17 ἥδιον S 18 εὐορεκτότερον S: εὐο 7—8 Vd 10 E τερον τὴν ὑπερβολὴν καὶ τἄγαν ἀφέλῃς *: τὴν ὑπερ 5—6 Vd 10 E αναφέλης. In Vd sequitur lac. 2 litt. quae propter marg. nulla esse vid. 17 κύαμον *: κύμινον cf. Leutsch. II p. 275 21 πλανώμενον M: 5—6 Vd E 22 ἐκεῖνο δέ μοι? 23 ἐν ἀβυρτάκις Vd ἐναβυρτακὶς E ἐν ἀβυρτάκοις P

ταῦτα μὲν περίεργα καὶ σπερμολογικά· ποικιλίαν δὲ καὶ Πλάτων παρέχει τοῖς καλοῖς καὶ γενναίοις ἐκείνοις πολίταις, παρατιθεὶς βολβούς, ἐλαίας, λάχανα, τυρόν, ἑψήματα παντοδαπά· πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ τραγημάτων ἀμοίρους περιορᾷ δειπνοῦντας.'

B

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β.

Διὰ τί τὰ ὕδνα δοκεῖ τῇ βροντῇ γίγνεσθαι, καὶ διὰ τί τοὺς καθεύδοντας οἴονται μὴ κεραυνοῦσθαι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΓΕΜΑΧΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΔΩΡΟΘΕΟΣ.

1. Ὕδνα παμμεγέθη δειπνοῦσιν ἡμῖν Ἀγέμαχος παρέθηκεν ἐν Ἤλιδι. θαυμαζόντων δὲ τῶν παρόντων, ἔφη τις ὑπομειδιάσας 'ἄξιά γε τῶν βροντῶν τῶν ἔναγχος γενομένων,' ὡς δὴ καταγελῶν τῶν λεγόντων τὰ ὕδνα τὴν γένεσιν ἐκ βροντῆς λαμβάνειν. ἦσαν οὖν οἱ φάσκοντες ὑπὸ βροντῆς τὴν γῆν διίστασθαι, καθάπερ ἥλῳ τῷ ἀέρι χρωμένην, εἶτα ταῖς ῥωγμαῖς τεκμαίρεσθαι τοὺς τὰ ὕδνα μετιόντας· ἐκ δὲ τούτου δόξαν ἐγγενέσθαι τοῖς πολλοῖς, ὅτι τὸ C ὕδνον αἱ βρονταὶ γεννῶσιν οὐ δεικνύουσιν· ὥσπερ εἴ τις οἴοιτο τοὺς κοχλίας ποιεῖν τὸν ὄμβρον, ἀλλὰ μὴ προάγειν μηδ᾽ ἀναφαίνειν. ὁ δ᾽ Ἀγέμαχος ἰσχυρίζετο τῇ ἱστορίᾳ καὶ τὸ θαυμαστὸν ἠξίου μὴ ἄπι-

2 Πλάτων] Rep. p. 372c   4 em. Plato: ὀψίματα
17 ἥλῳ X: ἡλίῳ   22 προάγειν] subiectum est τὸν ὄμβρον

στον ἡγεῖσθαι. καὶ γὰρ ἄλλα πολλὰ θαυμάσια βροντῆς ἔργα καὶ κεραυνοῦ καὶ τῶν περὶ ταῦτα διοσημιῶν εἶναι, χαλεπὰς καταμαθεῖν ἢ παντελῶς ἀδυνάτους τὰς αἰτίας ἔχοντα. 'καὶ γὰρ ὁ γελώμενος οὑτοσὶ καὶ παροιμιώδης' ἔφη 'βολβὸς οὐ μικρότητι διαφεύγει τὸν κεραυνὸν, ἀλλ' ἔχων δύναμιν ἀντιπαθῆ, καθάπερ ἡ συκῆ καὶ τὸ δέρμα τῆς φώκης ὥς φασι καὶ τὸ τῆς ὑαίνης, οἷς τὰ ἄκρα τῶν ἱστίων οἱ ναύκληροι καταδιφθεροῦσι. τὰ δ' ἀστραπαῖα τῶν ὑδάτων εὐαλδῆ καλοῦσιν οἱ γεωργοὶ καὶ νομίζουσι. καὶ ὅλως εὐηθές ἐστι ταῦτα θαυμάζειν τὸ πάντων ἀπι- D
στότατον ἐν τοῖς πάθεσι τούτοις καθορῶντας, ἐκ μὲν ὑγρῶν φλόγας, ἐκ δὲ μαλακῶν νεφῶν ψόφους σκληροὺς ἀναδιδομένους. ταῦτα δ'' εἶπεν 'ἀδολεσχῶ, παρακαλῶν ὑμᾶς ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς αἰτίας, ἵνα μὴ πικρὸς γένωμαι συμβολὰς τῶν ὕδνων πρασσόμενος.'

2. Αὐτὸν μὲν οὖν ἐγὼ ἔφην τρόπον τινὰ τῷ λόγῳ δεξιὰν ὀρέγειν τὸν Ἀγέμαχον· οὐδὲν γὰρ ἔν γε τῷ παρόντι φαίνεσθαι πιθανώτερον, ἢ ὅτι ταῖς βρονταῖς πολλάκις ὕδωρ συνεκπίπτει γόνιμον. αἰτία δ' ἡ τῆς θερμότητος ἀνάμιξις· τὸ μὲν γὰρ ὀξὺ καὶ καθαρὸν τοῦ πυρὸς ἄπεισιν ἀστραπὴ γενόμενον, τὸ E
δ' ἐμβριθὲς καὶ πνευματῶδες ἐνειλούμενον τῷ νέφει καὶ συμμεταβάλλον ἐξαιρεῖ τὴν ψυχρότητα καὶ συν-

2 *: διοσημείων 5 παρομοιώδης mei 8 ὑιαίνης iidem τῶν ἱστῶν Reichardtius 13 νεφῶν Turnebus: 3 Vd 7 E 16 πικρὰς φαίνωμαι? 20 ἢ om. mei 25 em. Emperius: ἐξαιρεῖ συνεκπονεῖ *: συνεκπίνει cf. Xen. Cyr. 1, 2, 16: ἐκπονοῦντες τὸ ὑγρόν

ἐκπονεῖ τὸ ὑγρόν· ὥστε μάλιστα τὸ προσηνὲς ἐνδύεσθαι τοῖς βλαστάνουσι καὶ ταχὺ παχύνειν. ἐπεὶ δὲ καὶ κράσεων ἰδιότητα καὶ χυμοῦ διαφορὰν ἐμποιεῖ τὰ τοιαῦτα τοῖς ἀρδομένοις· ὥσπερ αἵ τε δρόσοι γλυκυτέραν ποιοῦσι τοῖς θρέμμασι τὴν πόαν, F καὶ τὰ τὴν ἶριν ἐξανθοῦντα νέφη, καθ' ὧν ἂν ἐπερείσῃ ξύλων, εὐωδίας ἀναπίμπλησι· καὶ ταύτῃ γνωρίζοντες οἱ παρ' ἡμῖν ἰρίσκηπτα καλοῦσι, τὴν ἶριν ὑπολαμβάνοντες ἐπισκήπτειν· πολλῷ μᾶλλον εἰκός ἐστι τοῖς ἀστραπαίοις καὶ κεραυνίοις ὕδασι καὶ πνεύμασι καὶ θερμότησιν εἰς βάθος ἐλαυνομέναις τὴν γῆν στρέφεσθαι καὶ συστροφὰς ἴσχειν τοιαύτας καὶ χαυνότητας, ὥσπερ ἐν τοῖς σώμασι τὰ χοιραδώδη καὶ ἀδενώδη φύματα θερμότητές τινες καὶ ὑγρότητες αἱματώδεις ἐνδημιουργοῦσιν. οὐ γὰρ ἔοικε φυτῷ τὸ ὕδνον οὐδ' ἄνευ ὕδατος ἔχει τὴν 665 γένεσιν, ἀλλ' ἄρριζον καὶ ἀβλαστές ἐστι καὶ ἀπολελυμένον, τῷ καθ' ἑαυτὸ σύστασιν ἐκ τῆς γῆς ἔχειν παθούσης τι καὶ μεταβαλούσης. 'εἰ δέ γε γλίσχρος' ἔφην 'ὁ λόγος ὑμῖν δοκεῖ, τοιαῦτά τοι τὰ πλεῖστα τῶν βρονταῖς καὶ κεραυνοῖς συνεπομένων· διὸ καὶ

1 τὸ μάλιστα aut μάλιστα R 3 R: ἐμποιεῖν 4 ἀρχομένοις mei 6 τὰ * 7 ἂν ἐπερείσῃ] περ ἂν ὕσῃ W 9 *: ἱερεῖς αὐτὰ (ἰρίσκηπτα Salmasius); ἰρίσκηπτα enim vocari debent ligna οἷς ἂν ἡ ἶρις ἐπισκήπτῃ πολλῷ *: πολλῶν δὲ, nam hinc incipit apodosis ad ἐπεὶ δὲ καὶ κράσεων κἑ (vid. lin. 2) 15 post ὑγρότητες dat 3 litt. lac. unus Vd quae nulla esse vid. propter marg. 16 φυτῷ Exemplum Turnebi: 3—4 Vd 7 E τῳ 17 ἀβλαστὲς idem: 6—7 Vd 9 E ἐστι Vulcobius: ἔτι 18 σύστασιν Ex. Turnebi: τὴν στάσιν

μάλιστα τοῖς πάθεσι τούτοις δόξα θειότητος πρόσεστι.'

3. *Παρὼν δ' ὁ ῥήτωρ Δωρόθεος 'ὀρθῶς' ἔφη 'λέγεις· οὐ γὰρ μόνον οἱ πολλοὶ καὶ ἰδιῶται τοῦτο πεπόνθασιν, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τινές. ἐγὼ γοῦν οἶδα, κεραυνοῦ παρ' ἡμῖν εἰς οἰκίαν ἐμπεσόντος καὶ πολλὰ θαυμαστὰ δράσαντος (οἶνόν τε γὰρ ἐκ πίθων διεφόρησε τοῦ κεράμου μηδὲν παθόντος,* B *ἀνθρώπου τε καθεύδοντος διαπτάμενος οὔτ' αὐτὸν ἠδίκησεν οὔτε τῆς ἐσθῆτος ἔθιγε, ζώνην δὲ χαλκοῦς ἔχουσαν ὑπεζωσμένου διέτηξε τὸ νόμισμα πᾶν καὶ συνέχεε·) φιλοσόφῳ δὲ παρεπιδημοῦντι Πυθαγορικῷ προσελθόντα καὶ διαπυνθανόμενον· τὸν δ' ἀφοσιωσάμενον καὶ κελεύσαντα τὰ καθ' ἑαυτὸν δρᾶν καὶ προσεύχεσθαι τοῖς θεοῖς. ἀκούω δὲ καὶ στρατιώτου φυλάττοντος ἱερὸν ἐν Ῥώμῃ κεραυνὸν ἐγγὺς πεσόντα διακαῦσαι τῶν ὑποδημάτων τοὺς ἱμάντας, ἄλλο δὲ μηδὲν κακὸν ἐργάσασθαι· καὶ κυλιχνίων ἀργυρῶν ξυλίνοις ἐγκειμένων ἐλύτροις τὸν μὲν ἄργυρον συνιζῆσαι τακέντα, τὸ δὲ ξύλον ἄθικτον καὶ* C *ἀπαθὲς εὑρεθῆναι. καὶ ταῦτα μὲν ἔξεστι πιστεύειν καὶ μή· πάντων δὲ θαυμασιώτατον, ὃ πάντες ὡς ἔπος εἰπεῖν ἴσμεν, ὅτι τῶν ὑπὸ κεραυνοῦ διαφθαρέντων ἄσηπτα τὰ σώματα διαμένει· πολλοὶ γὰρ*

1 *θειότης* mei 11 em. Turnebus: *ὑπεζωσμένους τὸ νόμισμα* idem: *τονο* 3—4 Vd 7—8 E *μα* 12 *δὲ*] *δὴ* Herwerdenus. Abesse malim ut *προσελθόντα* (fort. add. *τινὰ*) ab *οἶδα* pendeat 14 *τὰ* W *δρᾶν* Doehnerus: *δρῶν* 18 *κυλιχνίων* Basileensis: *λυχνίων* 19 eadem: *ἐγκειμένοις* ib. *τὸ μὲν* mei

οὔτε κάουσιν οὔτε κατορύττουσιν, ἀλλ' ἐῶσι περιφράξαντες, ὥσθ' ὁρᾶσθαι τοὺς νεκροὺς ἀσήπτους ἀεί· τὴν Εὐριπίδου Κλυμένην ἐλέγχοντας ἐπὶ τοῦ Φαέθοντος εἰποῦσαν

'φίλος δέ μοι
ἄλουτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς.'

ὅθεν οἶμαι καὶ τὸ θεῖον ὠνομάσθαι τῇ ὁμοιότητι
D *τῆς ὀσμῆς, ἣν τὰ παιόμενα τοῖς κεραυνοῖς ἀφίησιν ἐκτριβομένην πυρώδη καὶ δριμεῖαν· ὑφ' ἧς ἐμοὶ δοκοῦσι καὶ κύνες καὶ ὄρνιθες ἀπέχεσθαι τῶν διοβλήτων σωμάτων. ἐμοὶ γὰρ ἄχρι τούτου τῆς αἰτίας ὥσπερ δάφνης παρατετρώχθω· τὰ δὲ λοιπὰ τοῦτον' ἔφη 'παρακαλῶμεν, ἐπεὶ καὶ τοῖς ὕδνοις ἐνευημέρηκεν, ἵνα μὴ πάθωμεν τὸ τοῦ Ἀνδροκύδους. ἐκεῖνος γὰρ ὧν ἐποίησε πάντων ἐναργέστατα καὶ κάλλιστα τοὺς περὶ τὴν Σκύλλαν ἰχθῦς ζωγραφήσας ἔδοξε*
E *τῷ πάθει μᾶλλον ἢ τέχνῃ κεχρῆσθαι· φύσει γὰρ ἦν φίλοψος· οὕτω φήσει τις καὶ ἡμᾶς ὑφ' ἡδονῆς φιλοσοφήσαντας περὶ τῶν ὕδνων ἀμφισβητήσιμον ἐχόντων τὴν γένεσιν, ὡς ὁρᾷς * * ἐν δὲ τούτοις ὑποκειμένης τῷ λόγῳ τῆς εὐπειθείας, καὶ τὴν αἰτίαν * * προδήλῳ τῷ εἶναι πειθούσης.'*

5 Nauck. p. 612 6 *ἄλουτος* Musgravius: *ἀλλ' οὗτος* ib. *φάραξι* mei 12 em. R: *παρατετάχθω* 13 *παρακαλῶμεν*] add. *ἐπιμετρεῖν* R 14 *Ἀνδροκύδους*] cf. Athen. p. 341a 15 Anonymus: *ἐνεργέστερα καὶ μάλιστα* mei 17 *τέχνῃ*] *τῇ τέχνῃ* R 18 em. Ex. Turnebi: *φησί* 19 *φιλοσοφήσαντας*] *φιλοσοφῆσαι τὰ* W 20 lac. 3 Vd 4 P 22 lac. 2—3 solus Vd. Fort. supplendum *ὡς ὁρᾷς· ἐν δὲ τούτοις ὑποκειμένης τῷ λόγῳ τῆς εὐπαθείας καὶ τὴν αἰτίαν* (sc. *τῆς εὐπαθείας*) *ἐᾶν πρόδηλόν πως εἶναι πειθούσης*

4. Ἐμοῦ δὲ παρακελευομένου καὶ λέγοντος καιρὸν εἶναι καθάπερ ἐν κωμῳδίᾳ μηχανὰς αἴροντας καὶ βροντὰς ἐμβάλλοντας παρὰ πότον διαλέγεσθαι περὶ κεραυνῶν, τὰ μὲν ἄλλα παρίεσαν συνομολογοῦντες, περὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς καθεύδουσι μὴ κεραυνουμένων ἀκοῦσαί τι βουλόμενοι λιπαρεῖς ἦσαν. ἐμοὶ δὲ πλέον οὐδὲν ἐγίγνετο τῆς αἰτίας ἁψαμένῳ κοινὸν ἐχούσης τὸν λόγον· ὅμως δ' οὖν ἔφην ὡς F τὸ κεραύνιον πῦρ ἀκριβείᾳ καὶ λεπτότητι θαυμαστόν ἐστιν, αὐτόθεν περὶ τὴν γένεσιν ἐκ καθαρᾶς καὶ ἁγνῆς ἔχον οὐσίας, καὶ πᾶν εἴ τι συμμίγνυται νοτερὸν ἢ γεῶδες αὐτῷ τῆς περὶ τὴν κίνησιν ὀξύτητος ἀποσειομένης καὶ διακαθαιρούσης. 'διόβλητον μὲν οὐδέν' ὥς φησι Δημόκριτος '* * παρ' αἰθρίης στέγειν * * σέλας.' τὰ μὲν οὖν πυκνὰ τῶν σωμάτων, σίδηρος, χαλκός, ἄργυρος, χρυσός, ἀποστέγει καὶ φθείρεται καὶ τήκεται, πάσχοντα τῷ προσμάχεσθαι καὶ ἀντερείδειν· τῶν δ' ἀραιῶν καὶ πολυπόρων καὶ χαλώντων ὑπὸ μανότητος ἀψαυστὶ διεκθεῖ, καθάπερ ἱματίων καὶ ξύλων αὔων· τὰ δὲ χλωρὰ κάει, 666 τῆς ὑγρότητος ἀντιλαμβανομένης καὶ συνεξαπτομένης. εἴπερ οὖν τὸ τοὺς καθεύδοντας μὴ ἀποθνή-

1 fort. ἐμοῦ δὲ παρακελευομένοις λέγοντος ἄκαιρον cett. 3 ἐμβάλλοντα mei 4 πάρεισι iidem 12 περὶ τὴν] τὴν M. περιττὴν R 14 Δημόκριτος] Mullach. 1 p. 359 lac. 5 Vd 8 E 15 lac. 4—5 Vd 6 E. Supplet ὃ μὴ τὸ παρ' αἰθ. στέγει σέλας W. Malim οἷον μὴ τὸ π. αἰ. στέγειν λαμπρὸν (vel simile quid) σέλας 16 σίδηρος Turnebus: 5—7 Vd 7 E χρυσὸς] idem: 5 Vd 6 E 18 ἀντερείδειν Basileensis: 2—3 Vd. 7 E τερείδειν 19 em. X: καθαριματίων

σκειν ὑπὸ κεραυνῶν ἀληθές ἐστιν, ἐνταῦθα δεῖ ζητεῖν οὐκ ἀλλαχόθι τὴν αἰτίαν. μᾶλλον γὰρ ἔρρωται καὶ συνέστηκε καὶ ἀντερείδει τὰ σώματα τῶν ἐγρηγορότων, ἅτε δὴ πᾶσι τοῖς μέρεσι πεπληρωμένα πνεύματος· ὑφ' οὗ καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐπιστρέφοντος ὥσπερ ἐν ὀργάνῳ καὶ σφίγγοντος εὔτονον γέγονε καὶ συνεχὲς αὑτῷ καὶ πυκνὸν τὸ ζῷον. ἐν δὲ
B τοῖς ὕπνοις ἐξανεῖται, καὶ μανὸν καὶ ἀνώμαλον καὶ ἄτονον καὶ διακεχυμένον, καὶ πόρους ἔσχηκε πολλούς, τοῦ πνεύματος ἐνδιδόντος καὶ ἀπολείποντος, δι' ὧν φωναί τε καὶ ὀσμαὶ διεκθέουσι μηδεμίαν αἴσθησιν ἑαυτῶν παρέχουσαι. τὸ γὰρ ἀντερεῖδον καὶ τῷ ἀντερείδειν πάσχον οὐκ ἀπαντᾷ τοῖς προσφερομένοις, ἥκιστα δὲ τοῖς ὑπὸ λεπτότητος καὶ ὠκύτητος τοιαύτης ὥσπερ ὁ κεραυνὸς διιπταμένοις. τὰ μὲν γὰρ ἧττον ἰσχυρὰ δυσπαθείαις ἡ φύσις ἀμύνεται, σκληρότητας προβαλλομένη καὶ πυκνότητας· ὧν δ' ἄμαχος ἡ δύναμίς ἐστιν, ὑπὸ τούτων ἧττον ἀδικεῖται τὰ εἴκοντα τῶν ἀνθισταμένων. 'πρόσλαβε δὲ τούτοις' ἔφην 'οὔτι μικρὰν ἔκπληξιν πρὸς τὰ τοιαῦτα καὶ φόβον καὶ τάρβος, ὑφ' ὧν πολλοὶ μη-
C δὲν ἄλλο παθόντες αὐτῷ τῷ δεῖσαι ἀποθανεῖν ἀπέθανον. καὶ γὰρ τὰ θρέμματα διδάσκουσι βροντῆς γενομένης οἱ ποιμένες εἰς ταὐτὸ συνθεῖν καὶ συν-

8 καὶ μανὸν] malim μανὸν ὂν   ἀνώμαλον] ἀμαλὸν vel ἁπαλόν ἐστι R. Potius ἀνειμένον, nam adiectivum requiritur cui oppositum sit συνεχὲς   15 em. Turnebus: διιστα-μένοις Malim διαπταμένοις   19 προσέλαβε mei   20 οὔτι μικρὰν *: ἔτι μικρὰν cf. οὔτι μικρῷ p. 784d   22 malim θανεῖν

νεύειν· τὰ γὰρ σποράδην ἀπολειφθέντα διὰ τὸν φόβον ἐκτιτρώσκει. καὶ μυρίους ἤδη τεθνηκότας ἰδεῖν ἔστιν ὑπὸ βροντῆς, οὐδὲν οὔτε πληγῆς ἴχνος οὔτε καύσεως ἔχοντας, ἀλλ' ὑπὸ φόβου τῆς ψυχῆς ὡς ἔοικεν ὄρνιθος δίκην ἀποπταμένης τοῦ σώματος·

'πολλοὺς γάρ' ὡς ὁ Εὐριπίδης φησί 'βροντῆς πνεῦμ' [ἄναιμον ὤλεσε'.

καὶ γὰρ ἄλλως τῶν αἰσθητηρίων ἡ ἀκοὴ παθητικώ- D τατόν ἐστι, καὶ μεγίστας οἱ διὰ ψόφου θόρυβοι καὶ φόβοι ταραχὰς ἐπιφέρουσιν· ὧν τῷ καθεύδοντι πρόβλημα τὸ ἀναίσθητόν ἐστιν. οἱ δ' ἐγρηγορότες καὶ ταῖς προπαθείαις ἀναλίσκονται καί, τοῦ δέους τὸ σῶμα συνδέοντος ὡς ἀληθῶς καὶ συνάγοντος καὶ πυκνοῦντος, ἰσχυρὰν ποιοῦσι τὴν πληγὴν τῷ ἀντερείδειν.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ.

Διὰ τί πλείστους ἐν γάμοις ἐπὶ δεῖπνον καλοῦσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΟΣΣΙΟΣ ΣΕΝΕΚΙΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΘΕΩΝ.

1. Ἐν τοῖς Αὐτοβούλου τοῦ υἱοῦ γάμοις συνεώρταζεν ἡμῖν παρὼν ἐκ Χαιρωνείας ὁ Σόσσιος Σε-

7 πνεῦμ'] τραῦμ' Theo Expos. rerum math. p. 48, 8. πλῆγμ' F. G. Schmidtius. Malim πῦρ quod cum πν' facile confundi potuit cf. Nauck. p. 677 γάρ] δὲ Theo 9 ἄλλους mei

*νεκίων, καὶ πολλῶν ** ἄλλων τε τῇ τόθ' ἑορτῇ μάλα πρεπόντων παρέσχεν ἀφορμὰς καὶ περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν πλεῖστοι τῶν ἄλλων ἐπὶ τὰ γαμικὰ* E *δεῖπνα παραλαμβάνονται, διηπόρησε. καὶ γὰρ τῶν νομοθετῶν τοὺς τῇ πολυτελείᾳ κατὰ κράτος πολεμήσαντας ὁρίσαι μάλιστα τῶν εἰς τοὺς γάμους καλουμένων τὸ πλῆθος. 'ὁ γὰρ εἰπών' ἔφη 'περὶ τῆς αἰτίας αὐτῆς τῶν παλαιῶν φιλοσόφων οὐδέν, ἐμοὶ γοῦν κριτῇ, πιθανὸν εἴρηκεν, Ἑκαταῖος ὁ Ἀβδηρίτης· λέγει δὲ τοὺς ἀγομένους γυναῖκας πολλοὺς παρακαλεῖν ἐπὶ τὴν ἑστίασιν, ἵνα πολλοὶ συνειδῶσι καὶ μαρτυρῶσιν ἐλευθέροις οὖσι καὶ παρ' ἐλευθέρων γαμοῦσι. τοὐναντίον γὰρ οἱ κωμικοὶ τοὺς πολυτελῶς καὶ σοβαρῶς λαμπρότητι δείπνων καὶ παρασκευῆς* F *γαμοῦντας, ὡς οὐ βεβαίως οὐδὲ θαρραλέως ἐπισυνάπτουσιν· ὡς ὁ Μένανδρος πρὸς τὸν κελεύοντα ταῖς λοπάσι περιφράττειν '** ωπον δεινῶς ** οὐ πρᾶγμα νύμφης λέγεις.'*

2. *''Ἀλλ' ὅπως μή, τὸ ῥᾷστον, ἐγκαλεῖν ἑτέροις δοκῶμεν αὐτοὶ μηδὲν λέγοντες, ἀποφαίνομαι πρῶτος' εἶπεν 'ἐγώ, οὐδεμίαν ἑστιάσεως πρόφασιν οὕτως ἐκ-*

1 lac. 3 Vd 4 P. Fort. transponendo supplendum: *ἄλλων τε πολλῶν λόγων* 2 *παρέσχεν* S: 3—4 Vd 9 E. *λόγων παρέσχεν* Duebnerus *τῆς αἰτίας* S: *τη* 5 Vd 8 E *ας* 3 *ἄλλων*] fort. *ἀνθρώπων* cum R i. e. *ἀνων* 8 *αὐτῆς*] *ταύτης* aut *εἷς τις* R 9 *Ἑκαταῖος*] Mueller. 2 p. 396 em. X: *ἀβαρρήτης* 14 corr. R: *παρασκευῇ* 15 *ἐπισυνάπτουσιν*] fort. *ἐπισυνάπτ[οντας ἐπισκώπτ]ουσιν* vid. Symbolae 16 *Μένανδρος*] cf. Kock. 3 p. 230 17 prior lac. 3—4 Vd 4—5 E P posterior 3—5 Vd 3 P 19 *ὅπως*] *ὅμως* mei *τὸ ῥᾷστον* R: 4—5 Vd 9 E 20 *ἀποφαίνομαι* R: *ἀποφαῖνον*

δῆλον εἶναι καὶ περιβόητον, ὡς τὴν τῶν γαμούντων· καὶ γὰρ θύοντας θεοῖς καὶ προπέμποντας φίλον καὶ ξενίζοντας ἔστι πολλοὺς διαλαθεῖν τῶν ἐπιτηδείων· ἡ δὲ γαμήλιος τράπεζα κατήγορον ἔχει 667 τὸν ὑμέναιον μέγα βοῶντα καὶ τὴν δᾷδα καὶ τὸν αὐλόν, ἅ φησιν Ὅμηρος καὶ τὰς γυναῖκας ἱσταμένας ἐπὶ ταῖς θύραις θαυμάζειν καὶ θεᾶσθαι. διὸ μηδενὸς ἀγνοοῦντος τὴν ὑποδοχὴν καὶ τὴν κλῆσιν, αἰσχυνόμενοι παραλιπεῖν πάντας τοὺς συνήθεις καὶ οἰκείους καὶ ἀμωσγέπως προσήκοντας αὐτοῖς παραλαμβάνουσιν.'

3. Ἀποδεξαμένων δ' ἡμῶν, ὑπολαβὼν ὁ Θέων 'καὶ τοῦτ'' ἔφη 'κείσθω· οὐκ ἀπίθανον γάρ ἐστι· κἀκεῖνο πρόσθες, εἰ βούλει, τὰς τοιαύτας ἑστιάσεις μὴ μόνον φιλικὰς ἀλλὰ καὶ συγγενικὰς εἶναι, καταμιγνυμένης εἰς τὸ γένος ἑτέρας οἰκειότητος. ὃ δὲ τούτου μεῖζόν ἐστιν, οἴκων εἰς ταὐτὸ συνιόντων B δυεῖν, ὅ τε λαμβάνων τοὺς τοῦ διδόντος οἰκείους καὶ φίλους ὅ τε διδοὺς τοὺς τοῦ λαμβάνοντος οἰόμενοι δεῖν φιλοφρονεῖσθαι διπλασιάζουσι τὴν ὑποδοχήν. ἔτι πολλὰ τῶν γαμικῶν ἢ τὰ πλεῖστα δρᾶται διὰ γυναικῶν· ὅπου δὲ γυναῖκες πάρεισι, καὶ τοὺς ἄνδρας ἀναγκαῖόν ἐστι παραλαμβάνεσθαι.'

2 θύοντες mei 6 Ὅμηρος] Σ 495 10 αὐτοῖς *: αὐτοῖς 14 κἀκεῖνο] add. δὲ E 17 *: τὸ αὐτὸ 18 δυσίν mei 21 ἔτι Turnebus: ἐπεὶ 22 δὲ Anonymus: δὴ

C

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ.

Εἰ ἡ θάλασσα τῆς γῆς εὐοψοτέρα.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ, ΣΥΜΜΑΧΟΣ, ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ.

1. Τῆς Εὐβοίας ὁ Αἰδηψός, οὗ τὰ θερμὰ χωρίον ἐστὶν αὐτοφυὲς πολλὰ πρὸς ἡδονὰς ἔχον ἐλευθερίους καὶ κατεσκευασμένον οἰκήσεσι καὶ διαίταις, κοινὸν οἰκητήριον ἀποδέδεικται τῆς Ἑλλάδος· πολλῶν δὲ καὶ πτηνῶν καὶ χερσαίων ἁλισκομένων, οὐχ ἧττον ἡ θάλαττα παρέχει τὴν ἀγορὰν εὐτράπεζον, ἐν τόποις καθαροῖς καὶ ἀγχιβαθέσι γενναῖον ἰχθὺν
D καὶ πολὺν ἐκτρέφουσα. μάλιστα δ' ἀνθεῖ τὸ χωρίον ἀκμάζοντος ἔαρος· πολλοὶ γὰρ ἀφικνοῦνται τὴν ὥραν αὐτόθι καὶ συνουσίας ποιοῦνται μετ' ἀλλήλων ἐν ἀφθόνοις πᾶσι, καὶ πλείστας περὶ λόγους ὑπὸ σχολῆς διατριβὰς ἔχουσι. Καλλιστράτου δὲ τοῦ σοφιστοῦ παρόντος, ἔργον ἦν ἀλλαχόθι δειπνεῖν· ἄμαχος γὰρ ἡ φιλοφροσύνη, καὶ τὸ πάντας εἰς ταὐτὸ συνάγειν ἐπιεικῶς τοὺς χαρίεντας ἥδιστον παρεῖχε· πολλάκις μὲν γὰρ ἐμιμεῖτο τῶν παλαιῶν τὸν Κίμωνα, πολλοὺς καὶ παντοδαποὺς ἑστιῶν ἡδέως· ἀεὶ δ' ὡς ἔπος εἰπεῖν τὸν Κελεόν, ὃν πρῶτον ἱστοροῦσιν εὐδοκίμων καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν

5 *: *γάληψος* 6 *αὐτοφυῶς* Madvigius probabiliter 8 *ἡβητήριον* X recte ut vid. 14 malim *αὐτόσε* 19 *: *τὸ αὐτὸ* 22 *δὲ*] om. mei

κατασκευάσαντα σύνοδον καθημερινὴν ὀνομάσαι πρυτανεῖον.

2. *Ἐγίγνοντο δὴ λόγοι τοιαύτῃ συνουσίᾳ πρέποντες* E *ἑκάστοτε· καί ποτε παρέσχον αἱ τράπεζαι, ποικιλώταται γενόμεναι, ζήτησιν ὑπὲρ ὄψων, πότερον τὰ ἐκ γῆς ἢ τὰ ἐκ θαλάττης ἐπιτηδειότερα· καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν ἁπάντων ὑμνούντων τὰ ἐκ γῆς πολλὰ καὶ παντοδαπὰ καὶ δυσεξαρίθμητα τοῖς γένεσι καὶ ταῖς διαφοραῖς, τὸν Σύμμαχον ὁ Πολυκράτης προσαγορεύσας 'σὺ δ'' εἶπεν 'ἀμφίαλον ὢν ζῷον καὶ τοσαύταις ἐντεθραμμένος θαλάτταις, αἳ τὴν ἱερὰν πέριξ ὑμῶν ἑλίττουσι Νικόπολιν, οὐκ ἀμύνεις τῷ Ποσειδῶνι;' 'βούλομαί γε νὴ Δί'' ὁ* F *Σύμμαχος εἶπε, καὶ σὲ παραλαμβάνω καὶ παρακαλῶ, τὰ ἥδιστα τῆς Ἀχαϊκῆς καρπούμενον θαλάττης.' 'οὐκοῦν' ἔφη 'πρῶτον' ὁ Πολυκράτης 'ἴωμεν ἐπὶ τὴν συνήθειαν. ὡς γὰρ πολλῶν ὄντων ποιητῶν ἕνα τὸν κράτιστον ἐξαιρέτως ποιητὴν καλοῦμεν, οὕτω πολλῶν ὄντων ὄψων ἐκνενίκηκεν ὁ ἰχθὺς μόνος ἢ μάλιστά γ' ὄψον καλεῖσθαι διὰ τὸ πολὺ πάντων ἀρετῇ κρατεῖν. καὶ γὰρ ὀψοφάγους καὶ φιλόψους λέγομεν οὐχὶ τοὺς βοείοις χαίροντας, ὥσ-* 668 *περ Ἡρακλῆς ὃς 'τοῖς κρέασι χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν', οὐδὲ τὸν φιλόσυκον οἷος ἦν Πλάτων, οὐ φιλόβο-*

12 *πέριξ*] *περὶ* mei. *παρ' ὑμῖν* em. X 20 *μόνος* Athenaeus p. 276e: *μόνον* *γε*] *τε* mei 21 *φιλόψους*] *ὀλοψύχους* mei 23 *τοῖς βοείοις κρέασι* Nauckius (p. 652) ex Athenaeo *ἐπήσθιεν* X ex eodem: *ἔχων ἤσθιεν* 24 *φιλόσυκον*] *φιλόσοφον* mei *οὐ*] *οὐδ' αὖ τὸν* an *ἢ*?

τρυν οἷος Ἀρκεσίλαος· ἀλλὰ τοὺς περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναδιδόντας ἑκάστοτε καὶ τοῦ κώδωνος ὀξέως ἀκούοντας. καὶ ὁ Δημοσθένης τὸν Φιλοκράτην φησὶν ἐκ τοῦ προδοτικοῦ χρυσίου 'πόρνας καὶ ἰχθῦς ἀγοράζειν', ἐπ' ὀψοφαγίᾳ καὶ ἀσελγείᾳ τὸν ἄνδρα λοιδορῶν. ὁ δὲ Κτησιφῶν οὐ κακῶς, ὀψοφάγου τινὸς ἐν τῇ βουλῇ βοῶντος ῥαγήσεσθαι, 'μηδαμῶς' εἶπεν 'ὦ ἄνθρωπε ποιήσῃς ἡμᾶς ἰχθυοβρώτους.' ὁ δὲ τὸ στιχίδιον τοῦτο ποιήσας

B 'πρὸς καππάριον ζῆς δυνάμενος πρὸς ἀνθίαν'

τί ποτε βούλεται; τί δ' οἱ πολλοὶ βούλονται, πρὸς θεῶν, ὅταν ἡδέως γενέσθαι παρακαλοῦντες ἀλλήλους λέγωσι 'σήμερον ἀκτάσωμεν;' οὐχὶ τὸ παρ' ἀκτῇ δεῖπνον ἥδιστον ἀποφαίνουσιν ὥσπερ ἔστιν; οὐ διὰ τὰ κύματα καὶ τὰς ψηφῖδας (τί γάρ; ἐπ' ἀκτῆς τις λέκυθον ὀψᾶται καὶ κάππαριν;) ἀλλ' ὡς ἰχθύος ἀφθόνου καὶ νεαροῦ τὴν παράλιον τράπεζαν εὐποροῦσαν. καὶ μέντοι καὶ πιπράσκεται παρὰ λόγον ἁπάντων τιμιώτατον τὸ θαλάττιον ὄψον· ὁ γοῦν Κάτων οὐχ ὑπερβολικῶς ἀλλ' ἀληθῶς πρὸς τὴν τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν τῆς πόλεως δημηγορῶν C εἶπεν, ὅτι πλείονος πιπράσκεται ἐν Ῥώμῃ ἰχθὺς ἢ βοῦς. κεράμιόν τε γὰρ πωλοῦσι τιμῆς, ὅσην οὐκ ἂν ἑκατόμβη βούπρῳρος ἄλφοι κατακοπεῖσα. καίτοι

2. ἀναδιδόντας] ἀλύοντας Cobetus. Cf. Hesychii: ἄνδινος περίπατος et ἀναδινίω περιπατῶ Eius loco ἀναστρεφομένους habet Athenaeus. Sed cf. neograecum ξεφυτρώνω κώδωνος] κόνωνος mei 3 Δημοσθένης] 19, 230 10 cf. Kock. 3 p. 495 15 οὐ διὰ] οὐ μὰ Δί' διά? ib. τί γάρ, εἰ ἐπ'?

φαρμάκων δυνάμεως ὁ ἰατρικώτατος ἄριστος κριτὴς καὶ μελῶν ἀρετῆς ὁ φιλομουσότατος, οὐκοῦν καὶ ἀρετῆς ὄψων ὁ φιλοψότατος· οὐ γὰρ Πυθαγόρᾳ γε τούτων οὐδὲ Ξενοκράτει διαιτητῇ χρηστέον, Ἀνταγόρᾳ δὲ τῷ ποιητῇ καὶ Φιλοξένῳ τῷ Ἐρύξιδος καὶ τῷ ζωγράφῳ Ἀνδροκύδει, ὅν φασι τὴν Σκύλλαν ζωγραφοῦντα τοὺς περὶ αὐτὴν ἰχθῦς ἐμπαθέστατα D καὶ ζωτικώτατα δι' ὀψοφαγίαν ἐξεργάσασθαι. Ἀνταγόρᾳ δ' ὁ βασιλεὺς Ἀντίγονος ἐν τῷ στρατοπέδῳ λοπάδα γόγγρων ἕψοντι περιεζωσμένῳ παραστὰς 'ἆρά γ'' εἶπε 'τὸν Ὅμηρον οἴει τὰς τοῦ Ἀγαμέμνονος πράξεις ἀναγράφειν γόγγρους ἕψοντα;' κἀκεῖνος οὐ φαύλως 'σὺ δ' οἴει' ἔφησε 'τὸν Ἀγαμέμνονα τὰς πράξεις ἐκείνας ἐργάσασθαι πολυπραγμονοῦντα, τίς ἐν τῷ στρατοπέδῳ γόγγρον ἕψει;' ταῦτ'' εἶπεν ὁ Πολυκράτης 'ἔγωγε συμβάλλομαι καὶ ὑμῖν καὶ νὴ Δία τοῖς ἰχθυοπώλαις ἀπὸ τῶν μαρτύρων καὶ τῆς συνηθείας.'

3. ''Ἐγὼ δ'' ὁ Σύμμαχος ἔφη 'τῷ πράγματι μετὰ E σπουδῆς πρόσειμι καὶ διαλεκτικώτερον. εἰ γὰρ ὄψον ἐστὶ τὸ τὴν τροφὴν ἐφηδῦνον, ἄριστον ἂν ὄψον εἴη τὸ μάλιστα τὴν ὄρεξιν ἐπὶ τῷ σίτῳ κατασχεῖν δυνάμενον. ὥσπερ οὖν οἱ προσαγορευθέντες Ἐλπιστικοὶ φιλόσοφοι συνεκτικώτατον εἶναι τοῦ βίου τὸ ἐλπίζειν ἀποφαίνονται τῷ ἀπούσης ἐλπίδος οὐδ' ἡδυ-

6 *: ἀνδροκύδῃ   12 ἂν γράφειν R. Potius ἂν ἀναγράφειν   15 *: ἑψεῖ   16 ἔγωγε M: ἐγὼ δὲ   ib. καὶ ὑμῖν Madvigius   25 ἀποφαίνονται X: ἀποφαι 4 Vd 8 E   τῷ ἀπούσης X: τῶ πάσης   οὐδ' R: οὐχ

νούσης οὐκ ἀνεκτὸν εἶναι τὸν βίον, οὕτω καὶ τῆς ἐπὶ τὴν τροφὴν ὀρέξεως συνεκτικὸν θετέον, οὗ μὴ παρόντος ἄχαρις γίγνεται τροφὴ πᾶσα καὶ δυσπρόσ-
F οιστος. τῶν μὲν οὖν ἐκ γῆς τοιοῦτον οὐδὲν εὑρήσεις, τῶν δὲ θαλαττίων τὸν ἅλα πρῶτον, οὗ χωρὶς οὐδὲν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐστιν ἐδώδιμον· ἀλλὰ καὶ τὸν ἄρτον οὗτος ἐμμιγνύμενος συνηδύνει· διὸ καὶ Δήμητρος σύνναος ὁ Ποσειδῶν, καὶ τῶν ἄλλων ὄψων οἱ ἅλες ἥδιστον ὄψον εἰσίν. οἱ γοῦν ἥρωες εὐτελοῦς καὶ λιτῆς ἐθάδες ὥσπερ ἀσκηταὶ διαίτης ὄντες και τῆς τροφῆς πᾶσαν ἡδονὴν ἐπίθετον καὶ περίεργον ἀφελόντες, ὡς μηδ' ἰχθύσι χρῆσθαι παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον στρατοπεδεύοντες, οὐχ ὑπέμενον τὰ κρέα χωρὶς ἁλῶν προσφέρεσθαι, μαρτυροῦντες ὅτι τοῦτο τῶν ὄψων μόνον ἀπαραίτητόν ἐστιν. ὡς γὰρ τὰ χρώματα τοῦ φωτός, οὕτως οἱ χυμοὶ τοῦ ἁλὸς
669 δέονται πρὸς τὸ κινῆσαι τὴν αἴσθησιν· εἰ δὲ μή, βαρεῖς τῇ γεύσει προσπίπτουσι καὶ ναυτιώδεις. 'νέκυες γὰρ κοπρίων ἐκβλητότεροι' καθ' Ἡράκλειτον, κρέας δὲ πᾶν νεκρόν ἐστι καὶ νεκροῦ μέρος· ἡ δὲ τῶν ἁλῶν δύναμις, ὥσπερ ψυχὴ παραγενομένη, χάριν αὐτῷ καὶ ἡδονὴν προστίθησι. διὸ καὶ προλαμβάνουσι τῆς ἄλλης τροφῆς τὰ δριμέα καὶ τὰ

1 οὐκ ἀνεκτὸν R: 4—5 Vd 8 E νεκτον 3 παρόντος] παντὸς mei em. Turnebus: δυσπρο 1—2 Vd nulla lac. E 9 ἥδιστον R: ἥδιον cf. Poll. 6, 71. Hesych. Photius s. v. ἡδύντηρες 16 τοῦ φωτός Benselerus: 6 Vd 9 E τοῦ ἁλὸς idem: 3—4 Vd 7 E 17 κινῆσαι Turnebus: 4 Vd 7 E εἰ δὲ μή] ἐμὴ mei 19 Ἡράκλειτον] Bywater. p. 35

ἁλμυρά, καὶ ὅλως ὅσα μάλιστα τῶν ἁλῶν μετέσχηκε· γίγνεται γὰρ φίλτρα ταῦτα τῇ ὀρέξει πρὸς τἄλλα ὄψα, καὶ δελεασθεῖσα διὰ τούτων ἐπ' ἐκεῖνα πρόσεισι νεαλὴς καὶ πρόθυμος· ἐὰν δ' ἀπ' ἐκείνων ἄρξηται, ταχέως ἀπαγορεύει. οὐ μόνον τοίνυν πρὸς τὴν τροφὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς ποτὸν ὄψον εἰσὶν οἱ B ἅλες. τὸ μὲν γὰρ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο 'κρόμυον ποτῷ ὄψον' ναύταις καὶ κωπηλάταις μᾶλλον ἢ βασιλεῦσιν ἐπιτήδειον ἦν· τὰ δ' ὑφαλμυρίζοντα μετρίως τῶν σιτίων δι' εὐστομίαν πᾶν μὲν οἴνου γένος ἡδὺ τῇ γεύσει καὶ λεῖον ἐπάγει, πᾶν δ' ὕδωρ προσφιλὲς παρέχεσθαι ἕλκιμον· ἀηδίας δὲ καὶ δυσχερείας, ἣν ἐμποιεῖ τὸ κρόμμυον, οὐδ' ὀλίγον μετέσχηκεν· ἀλλὰ καὶ διαφορεῖ τὴν ἄλλην τροφὴν καὶ παραδίδωσιν εὐπειθῆ καὶ μαλακωτέραν τῇ πέψει, εὔχαριν μὲν χάριν ὄψου δύναμιν δὲ φαρμάκου τῷ σώματι τῶν C ἁλῶν προσφερομένων. καὶ μὴν τά γ' ἄλλα θαλάττης ὄψα πρὸς τῷ ἡδίστῳ καὶ τὸ ἀβλαβέστατον ἔχει· κρεώδη μὲν γάρ ἐστιν οὐ βαρύνει δ' ὁμοίως, ἀλλὰ καταπέττεται καὶ διαφορεῖται ῥᾳδίως. μαρτυρήσει δ' οὑτοσὶ Ζήνων καὶ νὴ Δία Κράτων, οἳ τοὺς ἀσθενοῦντας πρὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἐπὶ τὸν ἰχθὺν ἄγουσιν ὡς κουφότατον ὄψων. καὶ λόγον ἔχει τὴν θάλατταν ὑγιεινὰ καὶ διαπεπονημένα τοῖς σώμασιν

2 *: τὰ ἄλλα   6 τὸ ποτὸν?   7 Ὁμηρικὸν] Λ 630
12 παρέχεσθαι ἕλκιμον] fort. παρέχει καὶ ἄλυπον cf. p. 141 b ἄλυπα καὶ προσφιλῆ παρέχειν. Alia exempla vid. in Symbolis   15 πέψει Turnebus: ὄψει   16 χάριν *: γὰρ cf. p. 685 a   17 ἁλῶν Turnebus: ἄλλων

ἐκτρέφειν, εἴ γε καὶ ἡμῖν ἀέρα λεπτότητι καὶ καθαρότητι πρόσφορον ἀναδίδωσιν.'

4. 'Ὀρθῶς' ἔφη 'λέγεις' ὁ Λαμπρίας, 'ἀλλ' ἔτι τῷ λόγῳ προσφιλοσοφήσωμεν. ὁ γὰρ ἐμὸς πάππος D εἰώθει λέγειν ἑκάστοτε τοὺς Ἰουδαίους ἐπισκώπτων, ὅτι τὸ δικαιότατον κρέας οὐκ ἐσθίουσιν· ἡμεῖς δὲ φήσομεν δικαιότατον ὄψον εἶναι τὸ ἐκ θαλάττης· πρὸς μὲν γὰρ ταυτὶ τὰ χερσαῖα κἂν ἄλλο μηδὲν ἡμῖν ᾖ δίκαιον, ἀλλὰ τρέφεταί γε τοῖς αὐτοῖς καὶ λαμβάνει τὸν αὐτὸν ἀέρα, καὶ λουτρὰ καὶ ποτὸν αὐτοῖς ἅπερ ἡμῖν ἐστιν· ᾗ καὶ σφάττοντες ἐδυσωποῦντο φωνὴν ἀφιέντα γοερὰν καὶ τὰ πλεῖστα πεποιημένοι συνήθη καὶ σύντροφα ταῖς διαίταις. τὸ δὲ τῶν ἐναλίων γένος ἔκφυλον ὅλως καὶ ἄποικον ἡμῶν, ὥσπερ ἐν ἄλλῳ τινὶ κόσμῳ γεγονότων καὶ E ζώντων, οὔτ' ὄψις οὔτε φωνή τις οὔθ' ὑπουργία παραιτεῖται τῆς προσφορᾶς. οὐδὲν γὰρ ἄν τις ἔχοι χρήσασθαι ζῶσιν, ἃ μηδ' ὅλως ζῇ παρ' ἡμῖν· οὐδὲ δεῖ τινος ἐπ' αὐτὰ στοργῆς, ἀλλ' ὥσπερ Ἅιδης αὐτοῖς ἐστιν οὗτος ὁ παρ' ἡμῖν τόπος· ἐλθόντα γὰρ εἰς αὐτὸν εὐθέως τέθνηκεν.'

8 γὰρ *: γε 9 γε] τε R 11 ἐστιν· ᾗ καὶ W: ἐστὶ νίκαι 17 τῆς προσφορᾶς Anonymus: τῆς προσ 2—3 Vd P ας ἄν τις ἔχοι S: αὐτοῖς ἔχοι 18 ζῶσιν ἃ *: ζῶον δ . 19 em. Turnebus: ἀΐδης

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε.

Πότερον οἱ Ἰουδαῖοι σεβόμενοι τὴν ὗν ἢ δυσχεραίνοντες ἀπέχονται τῶν κρεῶν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ.

1. Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἐρρήθη, βουλομένων τινῶν ἀντικατατείνειν, τὸν ἕτερον λόγον ἐκκρούων ὁ Καλλίστρατος ἔφη 'πῶς ὑμῖν δοκεῖ λελέχθαι τὸ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι τὸ δικαιότατον κρέας οὐκ ἐσθί- F ουσιν;' 'ὑπερφυῶς' ἔφη ὁ Πολυκράτης, 'ἐγὼ δὲ καὶ προσδιαπορῶ, πότερον οἱ ἄνδρες τιμῇ τινι τῶν ὑῶν ἢ μυσαττόμενοι τὸ ζῷον ἀπέχονται τῆς βρώσεως αὐτοῦ· τὰ γὰρ παρ' ἐκείνοις λεγόμενα μύθοις ἔοικεν, εἰ μή τινας ἄρα λόγους σπουδαίους ἔχοντες οὐκ ἐκφέρουσιν.'

2. 'Ἐγὼ μὲν τοίνυν' εἶπεν ὁ Καλλίστρατος 'οἶμαί τινα τιμὴν τὸ ζῷον ἔχειν παρὰ τοῖς ἀνδράσιν· εἰ δὲ δύσμορφον ἡ ὗς καὶ θολερόν, ἀλλ' οὐ 670 κανθάρου καὶ γυπὸς καὶ κροκοδείλου καὶ αἰλούρου τὴν ὄψιν ἀτοπώτερον ἢ τὴν φύσιν ἀμουσότερον· οἷς ὡς ἁγιωτάτοις ἱερεῖς Αἰγυπτίων ἄλλοις ἄλλοι προσφέρονται. τὴν δ' ὗν ἀπὸ χρηστῆς αἰτίας τι-

18 ἀλλ' οὐ Turnebus: 3—5 Vd 8 E 19 γυπὸς W: γρου 5 Vd 8 E. γρύλλου Turnebus, sed cf. p. 1096 a: κάνθαροι καὶ γῦπες καὶ κροκοδείλου Basileensis: ἐκκροκοδείλου αἰλούρου eadem: 5 Vd 8 E νρου 20 ἀτοπωτάτην mei ἀμουσότερον] μυσαρώτερον Hirschigius 21 ἄλλοις Basileensis 22 scripsi cum Madvigio: ἀποχρηστῆσαι καὶ τιμᾶσθαι cf. Symb.

μᾶσθαι λέγουσι· πρώτη γὰρ σχίσασα τῷ προύχοντι τῆς ὀρυχῆς, ὥς φασι, τὴν γῆν ἴχνος ἀρόσεως ἔθηκε καὶ τὸ τῆς ὕνεως ὑφηγήσατο ἔργον· ὅθεν καὶ τοὔνομα γενέσθαι τῷ ἐργαλείῳ λέγουσιν ἀπὸ τῆς ὑός. οἱ δὲ τὰ μαλθακὰ καὶ κοῖλα τῆς χώρας Αἰγύπτιοι B γεωργοῦντες οὐδ' ἀρότρου δέονται τὸ παράπαν· ἀλλ' ὅταν ὁ Νεῖλος ἀπορρέῃ καταβρέξας τὰς ἀρούρας, ἐπακολουθοῦντες τὰς ὗς κατέβαλον· αἱ δὲ χρησάμεναι πάτῳ καὶ ὀρυχῇ ταχὺ τὴν γῆν ἔστρεψαν ἐκ βάθους καὶ τὸν σπόρον ἀπέκρυψαν. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, εἰ διὰ τοῦτο τινὲς ὗς οὐκ ἐσθίουσιν, ἑτέρων ζῴων μείζονας ἐπ' αἰτίαις γλίσχραις, ἐνίων δὲ καὶ πάνυ γελοίαις, τιμὰς ἐχόντων παρὰ τοῖς βαρβάροις. τὴν μὲν γὰρ μυγαλῆν ἐκτεθειάσθαι λέγουσιν ὑπ' Αἰγυπτίων τυφλὴν οὖσαν, ὅτι τὸ σκότος τοῦ φωτὸς ἡγοῦντο πρεσβύτερον· τίκτεσθαι δ' αὐτὴν ἐκ μυῶν πέμπτῃ γενεᾷ νουμηνίας οὔσης· ἔτι δὲ μειοῦσθαι C τὸ ἧπαρ ἐν τοῖς ἀφανισμοῖς τῆς σελήνης. τὸν δὲ λέοντα τῷ ἡλίῳ συνοικειοῦσιν, ὅτι τῶν γαμψωνύχων τετραπόδων βλέποντα τίκτει μόνος· κοιμᾶται δ' ἀκαρὲς χρόνου καὶ ὑπολάμπει τὰ ὄμματα καθεύδοντος· κρῆναι δὲ κατὰ χασμάτων λεοντείων ἐξιᾶσι κρουνούς, ὅτι Νεῖλος ἐπάγει νέον ὕδωρ ταῖς Αἰγυπτίων ἀρούραις, ἡλίου τὸν λέοντα παροδεύοντος. τὴν δ' ἶβίν φασιν ἐκκολαφθεῖσαν εὐθὺς ἕλκειν δύο

2 τῆς ὀρυχῆς] τοῦ ῥύγχους R 8 ἐπακολουθοῦντες] add. καὶ σπείροντες Doehnerus εἰσέβαλον Hirschigius coll. Herod. 2, 14 13 post βαρβάροις lac. 2 Vd 14 μυγάλην vel μεγάλην mei 18 δέ R 22 em. Ex. Turnebi: κρῆναι δὲ καὶ κατασχάμματα τῶν

δραχμάς, ὅσον ἄρτι παιδίου γεγονότος καρδίαν· ποιεῖ δὲ τῇ τῶν ποδῶν ἀποτάσει πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς D τὸ ῥύγχος ἰσόπλευρον τρίγωνον. καὶ τί ἄν τις Αἰγυπτίους αἰτιῷτο τῆς τοσαύτης ἀλογίας, ὅπου καὶ τοὺς Πυθαγορικοὺς ἱστοροῦσι καὶ ἀλεκτρυόνα λευκὸν σέβεσθαι καὶ τῶν θαλαττίων μάλιστα τρίγλης καὶ ἀκαλήφης ἀπέχεσθαι, τοὺς δ' ἀπὸ Ζωροάστρου μάγους τιμᾶν μὲν ἐν τοῖς μάλιστα τὸν χερσαῖον ἐχῖνον, ἐχθαίρειν δὲ τοὺς ἐνύδρους μῦς καὶ τὸν ἀποκτείνοντα πλείστους θεοφιλῆ καὶ μακάριον νομίζειν; οἶμαι δὲ καὶ τοὺς Ἰουδαίους, εἴπερ ἐβδελύττοντο τὴν ὗν, ἀποκτείνειν ἄν, ὥσπερ οἱ μάγοι τοὺς μῦς ἀποκτείνουσι· νῦν δ' ὁμοίως τῷ φαγεῖν τὸ ἀνελεῖν ἀπόρρητόν ἐστιν αὐτοῖς. καὶ ἴσως ἔχει λόγον, ὡς τὸν ὄνον ἀναφήναντα πηγὴν αὐτοῖς ὕδατος τιμῶσιν, E οὕτω καὶ τὴν ὗν σέβεσθαι σπόρου καὶ ἀρότου διδάσκαλον γενομένην· εἰ μή, νὴ Δία, καὶ τοῦ λαγωοῦ φήσει τις ἀπέχεσθαι τοὺς ἄνδρας, ὡς μυσαρὸν καὶ ἀκάθαρτον δυσχεραίνοντας τὸ ζῷον.'

3. 'Οὐ δῆτ'' ἔφη ὁ Λαμπρίας ὑπολαβὼν 'ἀλλὰ τοῦ μὲν λαγωοῦ φείδονται διὰ τὴν πρὸς τὸν μένον ὑπ' αὐτῶν μυ**στα θηρίον ἐμφερέστατον. ὁ γὰρ λαγὼς μεγέθους ἔοικε καὶ πάχους ἐνδεὴς

2 πόνων mei ἄλλους iidem 15 ὄνον Basileensis: ὄνον δὲ 17 εἰ μὴ X 18 em. R: φησί 20 οὐ δῆτα ἔφη idem: ουδ 6—8 Vd 21 φείδονται Doehnerus: 2—3 Vd 6 E διὰ τὴν πρὸς — ἐμφερέστατον] διὰ τὴν πρὸς τὸν ὄνον τιμώμενον ὑπ' αὐτῶν μάλιστα θηρίων ἐμφέρειαν Frankius 22 lac. 4 Vd 7 E 23 πάχους ἐνδεὴς ὄνος Doehnerus: τάχους ἐν δεινοῖς

ὄνος εἶναι· καὶ γὰρ ἡ χρόα καὶ τὰ ὦτα καὶ τῶν
F ὀμμάτων ἡ λιπαρότης καὶ τὸ λαμυρὸν ἔοικε θαυμασίως· ὥστε μηδὲν οὕτω μηδὲ μικρὸν μεγάλῳ τὴν μορφὴν ὅμοιον γεγονέναι. εἰ μὴ νὴ Δία, καὶ πρὸς τὰς ὁμοιότητας αἰγυπτιάζοντες τὴν ὠκύτητα τοῦ ζῴου θεῖον ἡγοῦνται καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῶν αἰσθητηρίων· ὅ τε γὰρ ὀφθαλμὸς ἄτρυτός ἐστιν αὐτῶν, ὥστε καὶ καθεύδειν ἀναπεπταμένοις τοῖς ὄμμασιν· ὀξυηκοΐᾳ δὲ δοκεῖ διαφέρειν, ἣν Αἰγύπτιοι θαυμάσαντες ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἀκοὴν σημαίνουσιν οὖς λαγωοῦ γράφοντες. τὸ δ' ὕειον κρέας οἱ ἄνδρες ἀφοσιοῦσθαι δοκοῦσιν, ὅτι μάλιστα * * οἱ βάρβαροι τὰς ἐπιλευκίας καὶ λέπρας δυσχεραίνουσι, καὶ τῇ προσβολῇ τὰ τοιαῦτα καταβόσκεσθαι πάθη τοὺς
671 ἀνθρώπους οἴονται. πᾶσαν δ' ὗν ὑπὸ τὴν γαστέρα λέπρας ἀνάπλεων καὶ ψωρικῶν ἐξανθημάτων ὁρῶμεν· ἃ δή, καχεξίας τινὸς ἐγγενομένης τῷ σώματι καὶ φθορᾶς, ἐπιτρέχειν δοκεῖ τοῖς σώμασιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ θολερὸν περὶ τὴν δίαιταν τοῦ θρέμματος ἔχει τινὰ πονηρίαν· οὐδὲν γὰρ ἄλλο βορβόρῳ χαῖρον οὕτω καὶ τόποις ῥυπαροῖς καὶ ἀκαθάρτοις ὁρῶμεν, ἔξω λόγου τιθέμενοι τὰ τὴν γένεσιν καὶ

2 em. R: ἀλμυρὸν   3 μηδὲ] del. Doehnerus   7 ἄτρυτος] ἄγρυπνος Ruhnkenius   αὐτῷ R   11 οὖς λαγωοῦ idem: τοὺς λαγωοὺς   12 δοκοῦσιν S: 3—4 Vd 12 E κουσιν   lac. 3 Vd 7 E. Supplet οἱ Ἀσιανοὶ βάρβαροι Doehnerus. Malim πάντων   13 ἐπιλευκίας] ἐπι 5—7 Vd λευκίας. Sed fort. nulla est lac. propter proximas margines (2 — 3 + 3 — 4)   15 πᾶσαν] ἐς ἂν mei   16 ἐξανθησάντων mei   17 em. R: ἐκγενομένης   22 τὰ idem: μετὰ

τὴν φύσιν ἐν αὐτοῖς ἔχοντα τούτοις. λέγουσι δὲ καὶ τὰ ὄμματα τῶν ὑῶν οὕτως ἐγκεκλάσθαι καὶ κατεσπάσθαι ταῖς ὄψεσιν, ὥστε μηδενὸς ἀντιλαμβάνεσθαι μηδέποτε τῶν ἄνω μηδὲ προσορᾶν τὸν οὐρανόν, ἂν μὴ φερομένων ὑπτίων ἀναστροφήν τινα B
παρὰ φύσιν αἱ κόραι λάβωσι· διὸ καὶ μάλιστα κραυγῇ χρώμενον τὸ ζῷον ἡσυχάζειν, ὅταν οὕτω φέρηται, καὶ σιωπᾶν κατατεθαμβημένον ἀηθίᾳ τὰ οὐράνια καὶ κρείττονι φόβῳ τοῦ βοᾶν συνεχόμενον. εἰ δὲ δεῖ καὶ τὰ μυθικὰ προσλαβεῖν, λέγεται μὲν ὁ Ἄδωνις ὑπὸ τοῦ συὸς διαφθαρῆναι· τὸν δ' Ἄδωνιν οὐχ ἕτερον ἀλλὰ Διόνυσον εἶναι νομίζουσι, καὶ πολλὰ τῶν τελουμένων ἑκατέρῳ περὶ τὰς ἑορτὰς βεβαιοῖ τὸν λόγον. οἱ δὲ παιδικὰ τοῦ Διονύσου γεγονέναι· καὶ Φανοκλῆς, ἐρωτικὸς ἀνήρ, ὧδέ που πεποίηκεν C

'εἰδὼς θεῖον Ἄδωνιν ὀρειφοίτης Διόνυσος
ἥρπασεν, ἠγαθέην Κύπρον ἐποιχόμενος.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ς.

Τίς ὁ παρ' Ἰουδαίοις θεός.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΥΜΜΑΧΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΜΟΙΡΑΓΕΝΗΣ.

1. Θαυμάσας δὲ τὸ ἐπιρρηθὲν ὁ Σύμμαχος 'ἆρ'' ἔφη 'σὺ τὸν πατριώτην θεόν, ὦ Λαμπρία 'εὔιον,

2 ἐγκεκλᾶσθαι mei 12 ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ? 15 ου 1—2 Vd δήπου (Vd) vel οὐ δήπου mei 15 Φανοκλῆς] cf. Stob. Flor. 64, 14 16 εἶδος Emperius 17 Κύπρον Amyotus: κύπριν sed cf. Hom. E 330 19 Titulus quaestionis VI in meis praetermissus 22 ἐπιρρηθὲν *: ἐπιῤῥηθὲν 23 cf. p. 389 c

ὀρσιγύναικα, μαινομέναις ἀνθέοντα τιμαῖσι Διόνυσον' ἐγγράφεις καὶ ὑποποιεῖς τοῖς Ἑβραίων ἀπορρήτοις; ἢ τῷ ὄντι λόγος ἔστι τις ὁ τοῦτον ἐκείνῳ τὸν αὐτὸν ἀποφαίνων;' ὁ δὲ Μοιραγένης ὑπολαβών 'ἔα τοῦτον' εἶπεν· 'ἐγὼ γὰρ Ἀθηναῖος ὢν ἀποκρίνομαί σοι καὶ λέγω μηδέν' ἄλλον εἶναι· καὶ τὰ μὲν
D πολλὰ τῶν εἰς τοῦτο τεκμηρίων μόνοις ἐστὶ ῥητὰ καὶ διδακτὰ τοῖς μυουμένοις παρ' ἡμῖν εἰς τὴν τριετηρικὴν παντέλειαν· ἃ δὲ λόγῳ διελθεῖν οὐ κεκώλυται πρὸς φίλους ἄνδρας, ἄλλως τε καὶ παρ' οἶνον ἐπὶ τοῖς τοῦ θεοῦ δώροις, ἂν οὗτοι κελεύωσι, λέγειν ἕτοιμος.'

2. Πάντων οὖν κελευόντων καὶ δεομένων 'πρῶτον μέν' ἔφη 'τῆς μεγίστης καὶ τελειοτάτης ἑορτῆς παρ' αὐτοῖς ὁ καιρός ἐστι καὶ ὁ τρόπος Διονύσῳ προσήκων. τὴν γὰρ λεγομένην νηστείαν ἄγοντες ἀκμάζοντι τρυγητῷ τραπέζας τε προτίθενται παντοδαπῆς ὀπώρας ὑπὸ σκηναῖς καὶ καλιάσιν ἐκ κλημά-
E των μάλιστα καὶ κιττοῦ διαπεπλεγμέναις· καὶ τὴν προτέραν τῆς ἑορτῆς σκηνὴν ὀνομάζουσιν. ὀλίγαις δ' ὕστερον ἡμέραις ἄλλην ἑορτήν, οὐκ ἂν δι' αἰνιγμάτων ἀλλ' ἄντικρυς Βάκχου καλουμένην, τελοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ κραδηφορία τις ἑορτὴ καὶ θυρσοφορία παρ' αὐτοῖς, ἐν ᾗ θύρσους ἔχοντες εἰς τὸ ἱερὸν εἰσίασιν. εἰσελθόντες δέ, ὅ τι δρῶσιν, οὐκ ἴσμεν· εἰκὸς δὲ βακχείαν εἶναι τὰ ποιούμενα· καὶ

16 ἄγοντες Madvigius 18 καλιάσιν Scaligerus: καθιᾶσιν 21 ἂν] αὖ R 22 em. R: καλουμένου em. Turnebus: κρατηροφορία 25 εἰσιᾶσιν mei

γὰρ σάλπιγξι μικραῖς, ὥσπερ Ἀργεῖοι τοῖς Διονυ-
σίοις, ἀνακαλούμενοι τὸν θεὸν χρῶνται· καὶ κιθαρί-
ζοντες ἕτεροι προΐασιν, οὓς αὐτοὶ Λευίτας προσ- F
ονομάζουσιν, εἴτε παρὰ τὸν Λύσιον εἴτε μᾶλλον
παρὰ τὸν Εὔιον τῆς ἐπικλήσεως γεγενημένης. οἶμαι
δὲ καὶ τὴν τῶν σαββάτων ἑορτὴν μὴ παντάπασιν
ἀπροσδιόνυσον εἶναι. Σάβους γὰρ καὶ νῦν ἔτι πολ-
λοὶ τοὺς Βάκχους καλοῦσι καὶ ταύτην ἀφιᾶσι τὴν
φωνὴν ὅταν ὀργιάζωσι τῷ θεῷ· βεβαίωσιν δ' ἔστι
δήπου καὶ παρὰ Δημοσθένους λαβεῖν καὶ παρὰ Με-
νάνδρου. καὶ οὐκ ἀπὸ τρόπου τις ἂν φαίη τοὔνομα
πεποιῆσθαι πρός τινα σόβησιν, ἣ κατέχει τοὺς βακ-
χεύοντας. αὐτοὶ δὲ τῷ λόγῳ μαρτυροῦσιν, ὅταν 672
σάββατον τιμῶσι, μάλιστα μὲν πίνειν καὶ οἰνοῦσθαι
παρακαλοῦντες ἀλλήλους· ὅταν δὲ κωλύῃ τι μεῖζον,
ἀπογεύεσθαί γε πάντως ἀκράτου νομίζοντες. καὶ
ταῦτα μὲν εἰκότα φαίη τις ἂν εἶναι· κατὰ κράτος
δὲ τοὺς ἐναντίους πρῶτον μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ἐλέγχει,
μιτροφόρος τε προϊὼν ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ νεβρίδα
χρυσόπαστον ἐνημμένος, χιτῶνα δὲ ποδήρη φορῶν
καὶ κοθόρνους· κώδωνες δὲ πολλοὶ κατακρέμανται
τῆς ἐσθῆτος, ὑποκομποῦντες ἐν τῷ βαδίζειν, ὡς
καὶ παρ' ἡμῖν· ψόφοις δὲ χρῶνται περὶ τὰ νυκτέ- B
λια, καὶ χαλκοκρότους τὰς τοῦ θεοῦ τιθήνας προσ-

3 em. R: προσιᾶσιν 7 ὅτι mei 9 βεβαίωσιν δ' *: 10 Vd 6 E σιν 10 Δημοσθένους] 18, 260 Μενάνδρου] Kock. 3 p. 260 11 τρόπου S: 4—5 Vd 3 E πον τοὔνομα — σόβησιν Turnebus: τοῦ ἅμα πεποιῆσθαι πρὸς τὴν ἀσέβησιν 14 σάββατον] τὸν Σάββάσιον R. Malim Σαβάζιον vel Σάβον 18 δὲ τοὺς ἐναντίους Madvigius: ἐν αὐτοῖς 23 νυκτέλια Turnebus: νῦν τέλεια 24 em. Madvigius: χαλκοκροδυστάς

αγορεύουσι· καὶ ὁ δεικνύμενος ἐν τοῖς ἐναντίοις τοῦ νεὼ θύρσος ἐντετυπωμένος καὶ τύμπανα· ταῦτα γὰρ οὐδενὶ δήπουθεν ἄλλῳ θεῶν ἢ Διονύσῳ προσήκει. ἔτι τοίνυν μέλι μὲν οὐ προσφέρουσι ταῖς ἱερουργίαις, ὅτι δοκεῖ φθείρειν τὸν οἶνον κεραννύμενον, καὶ τοῦτ' ἦν σπονδὴ καὶ μέθυ, πρὶν ἄμπελον φανῆναι. καὶ μέχρι νῦν τῶν τε βαρβάρων οἱ μὴ ποιοῦντες οἶνον μελίτειον πίνουσιν, ὑποφαρμάσσοντες τὴν γλυκύτητα οἰνώδεσι ῥίζαις καὶ αὐστηραῖς· Ἕλληνές τε νηφάλια ταὐτὰ καὶ μελίσπονδα C θύουσιν, ὡς ἀντίθετον φύσιν μάλιστα τοῦ μέλιτος πρὸς τὸν οἶνον ἔχοντος. ὅτι δὲ τοῦτο νομίζουσι, κἀκεῖνο σημεῖον οὐ μικρόν ἐστι, τὸ πολλῶν τιμωριῶν οὐσῶν παρ' αὐτοῖς μίαν εἶναι μάλιστα διαβεβλημένην, τὴν οἴνου τοὺς κολαζομένους ἀπείργουσαν, ὅσον ἂν τάξῃ χρόνον ὁ κύριος τῆς κολάσεως· τοὺς δ' οὕτω κολα **'

Λείπει τὰ λοιπὰ τοῦ τετάρτου.

1 καί] κᾆθ'? 2 νεὼ θύρσος *: νεωθύρσοις 3 θεῶν *: θεῷ em. M: προσήκειν 4 μὲν] del. W 10 ταὐτὰ Turnebus: ταῦτα 18 λείπει τὰ λοιπὰ τοῦ τετάρτου] eorum loco spatium vacuum 12 fere versuum Vd 2 paginarum E

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ.

Διὰ τί τὰς ὁμωνύμους τοῖς πλάνησιν ἡμέρας οὐ κατὰ τὴν ἐκείνων τάξιν ἀλλ' ἐνηλλαγμένως ἀριθμοῦσιν· ἐν ᾧ καὶ περὶ ἡλίου τάξεως.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η.

Διὰ τί τῶν δακτύλων μάλιστα τῷ παραμέσῳ σφραγῖδας φοροῦσιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ.

Εἰ δεῖ θεῶν εἰκόνας ἐν ταῖς σφραγῖσιν ἢ σοφῶν ἀνδρῶν φορεῖν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι.

Διὰ τί τὸ μέσον τῆς θριδακος αἱ γυναῖκες οὐ τρώγουσιν.

1 ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ. — — — — αἱ γυναῖκες οὐ τρώγουσιν] haec omnia ex huius libri indice add. Duebnerus
3 ἐνηλλαγμένους mei

D

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. *Περὶ τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος ἡδονῶν, ὦ Σόσσιε Σενεκίων, ἣν σὺ νῦν ἔχεις γνώμην, ἐμοὶ γοῦν ἄδηλόν ἐστιν,*

'ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα'

E *πάλαι γε μὴν ἐδόκεις μὴ πάνυ τι συμφέρεσθαι μηδ' ἐπαινεῖν τοὺς οὐδὲν ἴδιον τῇ ψυχῇ τερπνὸν οὐδὲ χαρτὸν οὐδ' αἱρετὸν ὅλως ἀλλ' ἀτέχνως τῷ σώματι παραζῶσαν αὐτὴν οἰομένους τοῖς ἐκείνου συνεπιμειδιᾶν πάθεσι καὶ πάλιν αὖ συνεπισκυθρωπάζειν, ὥσπερ ἐκμαγεῖον ἢ κάτοπτρον εἰκόνας καὶ εἴδωλα τῶν ἐν σαρκὶ γιγνομένων αἰσθήσεων ἀναδεχομένην. ἄλλοις τε γὰρ πολλοῖς ἁλίσκεται ψεύδους τὸ ἀφιλόκαλον τοῦ δόγματος, ἔν τε τοῖς πότοις οἱ ἀστεῖοι καὶ χαρίεντες εὐθὺς μετὰ τὸ δεῖπνον*

4 τοῦ σώματος? 6 γοῦν] μὲν R 7 Hom. *Λ* 156
11 ὅλως] add. ὑπάρχειν vel εἶναι Turnebus 16 ψεύδους M: ψεῦδος

ἐπὶ τοὺς λόγους ὥσπερ δευτέρας τραπέζας φερό- F
μενοι καὶ διὰ λόγων εὐφραίνοντες ἀλλήλους, ὧν σώματι μέτεστιν οὐδὲν ἢ βραχὺ παντάπασιν, ἴδιόν τι τοῦτο τῇ ψυχῇ ταμιεῖον εὐπαθειῶν ἀποκεῖσθαι μαρτυροῦσι, καὶ ταύτας ἡδονὰς μόνας εἶναι τῆς ψυχῆς, ἐκείνας δ' ἀλλοτρίας, προσαναχρωννυμένας τῷ σώματι. ὥσπερ οὖν αἱ τὰ βρέφη ψωμίζουσαι τροφοὶ μικρὰ μετέχουσι τῆς ἡδονῆς· ὅταν δ' ἐκεῖνα κορέσωσι καὶ κοιμίσωσι παυσάμενα κλαυθμυρισμῶν, τηνικαῦτα καθ' ἑαυτὰς γιγνόμεναι τὰ πρόσφορα σιτία καὶ ποτὰ λαμβάνουσι καὶ ἀπολαύουσιν· οὕτως 678
ἡ ψυχὴ τῶν περὶ πόσιν καὶ βρῶσιν ἡδονῶν μετέχει, ταῖς τοῦ σώματος ὀρέξεσι δίκην τίτθης ὑπηρετοῦσα καὶ χαριζομένη δεομένῳ καὶ πραΰνουσα τὰς ἐπιθυμίας· ὅταν δ' ἐκεῖνο μετρίως ἔχῃ καὶ ἡσυχάσῃ, πραγμάτων ἀπαλλαγεῖσα καὶ λατρείας ἤδη τὸ λοιπὸν ἐπὶ τὰς αὑτῆς ἡδονὰς τρέπεται, λόγοις εὐωχουμένη καὶ μαθήμασι καὶ ἱστορίαις καὶ τῷ ζητεῖν τι ἀκούειν τῶν περιττῶν. καὶ τί ἄν τις λέγοι περὶ τούτων, ὁρῶν ὅτι καὶ οἱ φορτικοὶ καὶ ἀφιλόλογοι μετὰ τὸ δεῖπνον ἐφ' ἡδονὰς ἑτέρας τοῦ σώματος ἀπωτάτω τὴν διάνοιαν ἀπαίρουσιν, αἰνίγματα καὶ γρίφους καὶ θέσεις ὀνομάτων ἐν ἀριθμοῖς ὑποσύμ- B
βολα προβάλλοντες; ἐκ τούτου δὲ καὶ μίμοις καὶ ἠθολόγοις καὶ Μενάνδρῳ καὶ τοῖς Μένανδρον ὑποκρινομένοις τὰ συμπόσια χώραν ἔδωκεν, οὐδεμίαν

5 ταύτας W: τὰς 9 Turnebus: κορεσθῶσι 13 τίτθης *: τιτθῆς 17 αὑτῆς mei 19 τι] τι ἢ Madvigius. Malim τι καὶ 23 ἐναρίθμοις mei ἀπὸ συμβολῆς?

ἀλγηδόνα τοῦ σώματος ὑπεξαιρουμένοις οὐδὲ ποιοῦσι λείαν ἐν σαρκὶ καὶ προσηνῆ κίνησιν, ἀλλ' ὅτι τὸ φύσει φιλοθέαμον ἐν ἑκάστῳ καὶ φιλόσοφον τῆς ψυχῆς ἰδίαν χάριν ζητεῖ καὶ τέρψιν, ὅταν τῆς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας καὶ ἀσχολίας ἀπαλλαγῶμεν.

1 em. Turnebus: ὄμματος 3 Anonymus: φιλόθεσμον

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α. C

Διὰ τί τῶν μιμουμένων τοὺς ὀργιζομένους καὶ λυπουμένους ἡδέως ἀκούομεν, αὐτῶν δὲ τῶν ἐν τοῖς πάθεσιν ὄντων ἀηδῶς.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΒΟΗΘΟΣ.

1. *Περὶ ὧν ἐγένοντο λόγοι καὶ σοῦ παρόντος ἐν Ἀθήναις ἡμῖν, ὅτε Στράτων ὁ κωμῳδὸς εὐημέρησεν (ἦν γὰρ αὐτοῦ πολὺς λόγος), ἑστιωμένων ἡμῶν παρὰ Βοήθῳ τῷ Ἐπικουρείῳ· συνεδείπνουν δ᾽ οὐκ ὀλίγοι τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως. εἶθ᾽ οἱονεὶ φιλολόγοις περιέστησεν ἡ τῆς κωμῳδίας μνήμη τὸν λόγον εἰς ζήτησιν αἰτίας, δι᾽ ἣν ὀργιζομένων ἢ λυ-* D *πουμένων ἢ δεδιότων φωνὰς ἀκούοντες ἀχθόμεθα καὶ δυσκολαίνομεν, οἱ δ᾽ ὑποκρινόμενοι ταῦτα τὰ πάθη καὶ μιμούμενοι τὰς φωνὰς αὐτῶν καὶ τὰς διαθέσεις εὐφραίνουσιν ἡμᾶς. ἐκείνων μὲν οὖν ἁπάντων σχεδὸν εἷς ἦν λόγος· ἔφασαν γάρ, ἐπειδὴ κρείττων ὁ μιμούμενός ἐστι τοῦ πάσχοντος ἀληθῶς καὶ τῷ μὴ πεπονθέναι διαφέρει, συνιέντας ἡμᾶς τούτου τέρπεσθαι καὶ χαίρειν.*

7 *περὶ ὧν*] nonnulla excidisse putat R. Fort. corr. *πρῴην* 11 *τῶν ἀπὸ διαιρέσεως* mei *οἱονεὶ*] malim *οἷον ἐν* 21 *τούτου*] *τοῦ* mei

2. Ἐγὼ δέ, καίπερ ἐν ἀλλοτρίῳ χορῷ πόδα τιθείς, εἶπον ὅτι φύσει λογικοὶ καὶ φιλότεχνοι γεγονότες πρὸς τὸ λογικῶς καὶ τεχνικῶς πραττόμενον E οἰκείως διακείμεθα καὶ θαυμάζομεν, ἂν ἐπιτυγχάνηται. καθάπερ γὰρ ἡ μέλιττα τῷ φιλόγλυκυς εἶναι πᾶσαν ὕλην, ᾗ τι μελιτῶδες ἐγκέκραται, περιέπει καὶ διώκει· οὕτως ὁ ἄνθρωπος, γεγονὼς φιλότεχνος καὶ φιλόκαλος, πᾶν ἀποτέλεσμα καὶ πρᾶγμα νοῦ καὶ λόγου μετέχον ἀσπάζεσθαι καὶ ἀγαπᾶν πέφυκεν. εἰ γοῦν παιδίῳ μικρῷ προθείη τις ὁμοῦ μικρὸν μὲν ἄρτον, ὁμοῦ δὲ πεπλασμένον ἐκ τῶν αὐτῶν ἀλεύρων κυνίδιον ἢ βοΐδιον, ἐπὶ τοῦτ' ἂν ἴδοις φερόμενον· καὶ ὁμοίως εἴ τις ἀργύριον ἄσημον, ἕτερος F δὲ ζῴδιον ἀργυροῦν ἢ ἔκπωμα παρασταίη διδούς, τοῦτ' ἂν λάβοι μᾶλλον, ᾧ τὸ τεχνικὸν καὶ λογικὸν ἐνορᾷ καταμεμιγμένον. ὅθεν καὶ τῶν λόγων τοῖς ᾐνιγμένοις χαίρουσι μᾶλλον οἱ τηλικοῦτοι καὶ τῶν παιδιῶν ταῖς περιπλοκήν τινα καὶ δυσκολίαν ἐχούσαις· ἕλκει γὰρ ὡς οἰκεῖον ἀδιδάκτως τὴν φύσιν τὸ γλαφυρὸν καὶ πανοῦργον. ἐπεὶ τοίνυν ὁ μὲν ἀληθῶς ὀργιζόμενος ἢ λυπούμενος ἔν τισι κοινοῖς πάθεσι καὶ κινήμασιν ὁρᾶται, τῇ δὲ μιμήσει πανουργία 674 τις ἐμφαίνεται καὶ πιθανότης ἄνπερ ἐπιτυγχάνηται, τούτοις μὲν ἥδεσθαι πεφύκαμεν ἐκείνοις δ' ἀχθόμεθα. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν θεαμάτων ὅμοια πεπόνθαμεν· ἀνθρώπους μὲν γὰρ ἀποθνῄσκοντας καὶ

6 ᾗ τι X: ᾗ τινι   10 μικρῷ] del. W. Non opus idem: προσθείη   μικρὸν] del. R   11 αὐτῶν R   13 εἴ τις Turnebus   22 κινήμασιν] Salmasius: μιμήμασιν

νοσοῦντας ἀνιαρῶς ὁρῶμεν· τὸν δὲ γεγραμμένον Φιλοκτήτην καὶ τὴν πεπλασμένην Ἰοκάστην, ἧς φασιν εἰς τὸ πρόσωπον ἀργύρου τι συμμῖξαι τὸν τεχνίτην, ὅπως ἐκλείποντος ἀνθρώπου καὶ μαραινομένου λάβῃ περιφάνειαν ὁ χαλκός, ἡδόμεθα καὶ θαυμάζομεν. 'τοῦτο δ'' εἶπον 'ἄνδρες Ἐπικούρειοι, καὶ τεκμήριόν ἐστι μέγα τοῖς Κυρηναϊκοῖς πρὸς ὑμᾶς τοῦ μὴ περὶ τὴν ὄψιν εἶναι μηδὲ περὶ τὴν ἀκοὴν ἀλλὰ περὶ τὴν διάνοιαν ἡμῶν τὸ ἡδόμενον ἐπὶ τοῖς ἀκούσμασι καὶ θεάμασιν. ἀλεκτορὶς γὰρ B βοῶσα συνεχῶς καὶ κορώνη λυπηρὸν ἄκουσμα καὶ ἀηδές ἐστιν, ὁ δὲ μιμούμενος ἀλεκτορίδα βοῶσαν καὶ κορώνην εὐφραίνει. καὶ φθισικοὺς μὲν ὁρῶντες δυσχεραίνομεν, ἀνδριάντας δὲ καὶ γραφὰς φθισικῶν ἡδέως θεώμεθα τῷ τὴν διάνοιαν ὑπὸ τῶν μιμημάτων ἄγεσθαι κατὰ τὸ οἰκεῖον. ἐπεὶ τί πάσχοντες ἢ τίνος ἔξωθεν γενομένου πάθους τὴν ὗν τὴν Παρμένοντος οὕτως ἐθαύμασαν, ὥστε παροιμιώδη γενέσθαι; καίτοι φασὶ τοῦ Παρμένοντος εὐδοκιμοῦντος ἐπὶ τῇ μιμήσει, ζηλοῦντας ἑτέρους ἀντεπιδείκνυσθαι· προκατειλημμένων δὲ τῶν ἀν- C θρώπων καὶ λεγόντων 'εὖ μὲν ἀλλ' οὐδὲν πρὸς τὴν Παρμένοντος ὗν', ἕνα λαβόντα δελφάκιον ὑπὸ μάλης προελθεῖν· ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς ἀληθινῆς φωνῆς ἀκούοντες ὑπεφθέγγοντο 'τί οὖν αὕτη πρὸς τὴν Παρμένοντος ὗν'; ἀφεῖναι τὸ δελφάκιον εἰς τὸ μέ-

4 *: ἐκλίποντος 9 τὸ] τὸν mei ἡδόμενον] θεόμενον iidem 16 κατὰ W: καὶ κατὰ 18 ὗν τὴν * 25 αὐτῇ mei 26 em. Basileensis: συναφεῖναι

σου, ἐξελέγχοντα τῆς κρίσεως τὸ πρὸς δόξαν οὐ πρὸς ἀλήθειαν. ᾧ μάλιστα δῆλόν ἐστιν, ὅτι ταὐτὸ τῆς αἰσθήσεως πάθος οὐχ ὁμοίως διατίθησι τὴν ψυχήν, ὅταν μὴ προσῇ δόξα τοῦ λογικῶς ἢ φιλοτίμως περαίνεσθαι τὸ γενόμενον.'

D

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β.

Ὅτι παλαιὸν ἦν ἀγώνισμα τὸ τῆς ποιητικῆς.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΠΕΤΡΑΙΟΣ.

1. Ἐν Πυθίοις ἐγίγνοντο λόγοι περὶ τῶν ἐπιθέτων ἀγωνισμάτων, ὡς ἀναιρετέα. παραδεξάμενοι γὰρ ἐπὶ τρισὶ τοῖς καθεστῶσιν ἐξ ἀρχῆς, αὐλητῇ Πυθικῷ καὶ κιθαριστῇ καὶ κιθαρῳδῷ, τὸν τραγῳδόν, ὥσπερ πύλης ἀνοιχθείσης οὐκ ἀντέσχον ἀθρόοις E συνεπιτιθεμένοις καὶ συνεισιοῦσι παντοδαποῖς ἀκροάμασιν· ὑφ' ὧν ποικιλίαν μὲν ἔσχεν οὐκ ἀηδῆ καὶ πανηγυρισμὸν ὁ ἀγών, τὸ δ' αὐστηρὸν καὶ μουσικὸν οὐ διεφύλαξεν, ἀλλὰ καὶ πράγματα τοῖς κρίνουσι παρέσχε καὶ πολλὰς ὡς εἰκὸς ἡττωμένων πολλῶν ἀπεχθείας. οὐχ ἥκιστα δὲ τὸ τῶν λογογράφων καὶ ποιητῶν ἔθνος ᾤοντο δεῖν ἀποσκευάσασθαι τοῦ ἀγῶνος, οὐχ ὑπὸ μισολογίας, ἀλλὰ πολὺ πάντων τῶν ἀγωνιστῶν γνωριμωτάτους ὄντας ἐδυσωποῦντο

2 ᾧ] ὃ mei   ib. *: τὸ αὐτὸ   5 malim τὸ γιγνόμενον   11 ἀναιρετέων?

τούτους καὶ ἤχθοντο, πάντας ἡγούμενοι χαρίεντας, οὐ πάντων δὲ νικᾶν δυναμένων. ἡμεῖς οὖν ἐν τῷ συνεδρίῳ παρεμυθούμεθα τοὺς τὰ καθεστῶτα κινεῖν βουλομένους καὶ τῷ ἀγῶνι καθάπερ ὀργάνῳ πολυ- F
χορδίαν καὶ πολυφωνίαν ἐπικαλοῦντας. καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον, ἑστιῶντος ἡμᾶς Πετραίου τοῦ ἀγωνοθέτου, πάλιν ὁμοίων λόγων προσπεσόντων, ἠμύνομεν τῇ μουσικῇ· τήν τε ποιητικὴν ἀπεφαίνομεν οὐκ ὄψιμον οὐδὲ νεαρὰν ἐπὶ τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας ἀφιγμένην, ἀλλὰ πρόπαλαι στεφάνων ἐπινικίων τυγχάνουσαν. ἐνίοις μὲν οὖν ἐπίδοξος ἤμην ἕωλα παραθήσειν πράγματα, τὰς Οἰολύκου τοῦ Θετταλοῦ ταφὰς 675
καὶ τὰς Ἀμφιδάμαντος τοῦ Χαλκιδέως ἐν αἷς Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ἱστοροῦσιν ἔπεσι διαγωνίσασθαι. καταβαλὼν δὲ ταῦτα τῷ διατεθρυλῆσθαι πάνθ' ὑπὸ τῶν γραμματικῶν, καὶ τοὺς ἐπὶ ταῖς Πατρόκλου ταφαῖς ἀναγιγνωσκομένους ὑπό τινων οὐχ 'ἥμονας' ἀλλὰ 'ῥήμονας', ὡς δὴ καὶ λόγων ἆθλα τοῦ Ἀχιλλέως προθέντος, ἀφείς, εἶπον ὅτι καὶ Πελίαν θάπτων Ἄκαστος ὁ υἱὸς ἀγῶνα ποιήματος παράσχοι καὶ Σίβυλλα νικήσειεν. ἐπιφυομένων δὲ πολλῶν καὶ τὸν βεβαιωτὴν ὡς ἀπίστου καὶ παραλόγου τῆς ἱστορίας ἀπαιτούντων, ἐπιτυχῶς ἀναμνησθεὶς ἀπέφαινον Ἀκέσανδρον ἐν τῷ περὶ Λιβύης ταῦθ' ἱστοροῦντα. 'καὶ B
τοῦτο μέν' ἔφην 'τὸ ἀνάγνωσμα τῶν οὐκ ἐν μέσῳ

3 τὰ R 7 Turnebus: ὁμοίως 8 W: ἀποφαίνομεν 17 οὐχ ἥμονας W ex Hom. Ψ 886: οὐχημονας (Vd) 18 ἆθλα *: ἄθλα 20 ποιημάτων Herwerdenus 22 καὶ] om. mei 23 Ἀκέσανδρον] Mueller. 4 p. 285

ἐστί· τοῖς δὲ Πολέμωνος τοῦ Ἀθηναίου περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς θησαυρῶν οἶμαι ὅτι πολλοῖς ὑμῶν ἐντυγχάνειν ἐπιμελές ἐστι, καὶ χρή, πολυμαθοῦς καὶ οὐ νυστάζοντος ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασιν ἀνδρός· ἐκεῖ τοίνυν εὑρήσετε γεγραμμένον, ὡς ἐν τῷ Σικυωνίῳ θησαυρῷ χρυσοῦν ἀνέκειτο βιβλίον Ἀριστομάχης ἀνάθημα τῆς Ἐρυθραίας ἐπικῷ ποιήματι δὶς Ἴσθμια νενικηκυίας. οὐ μὴν οὐδὲ τὴν Ὀλυμπίαν' ἔφην 'ἄξιόν ἐστιν ὥσπερ εἱμαρμένην ἀμετάστατον
C καὶ ἀμετάθετον ἐν τοῖς ἀθλήμασιν ἐκπεπλῆχθαι. τὰ μὲν γὰρ Πύθια τῶν μουσικῶν ἔσχε τρεῖς ἢ τέτταρας ἐπεισοδίους ἀγῶνας, ὁ δὲ γυμνικὸς ἀπ' ἀρχῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὕτω κατέστη, τοῖς δ' Ὀλυμπίοις πάντα προσθήκη πλὴν τοῦ δρόμου γέγονε· πολλὰ δὲ καὶ θέντες ἔπειτ' ἀνεῖλον, ὥσπερ τὸν τῆς κάλπης ἀγῶνα καὶ τὸν τῆς ἀπήνης· ἀνῃρέθη δὲ καὶ παισὶ πεντάθλοις στέφανος τεθείς· καὶ ὅλως πολλὰ περὶ τὴν πανήγυριν νενεωτέρισται. δέδια δ' εἰπεῖν ὅτι πάλαι καὶ μονομαχίας ἀγὼν περὶ Πῖσαν ἤγετο
D μέχρι φόνου καὶ σφαγῆς τῶν ἡττωμένων καὶ ὑποπιπτόντων, μή με πάλιν ἀπαιτῆτε τῆς ἱστορίας βεβαιωτήν, κἂν διαφύγῃ τὴν μνήμην ἐν οἴνῳ τοὔνομα, καταγέλαστος γένωμαι.'

1 ἐστί] fort. transpon. ante τῶν Πολέμωνος] Mueller. 3 p. 123 2 ὅτι] del. vid. 6 Σικυωνίων Prellerus 7 ante ποιήματι lac. 2 litt. dat Vd 3 P sed nulla esse vid. cum pro επικω quod praebent Vd P fuerit ut vid ἐπικοι ποιήματι δὶς *: ποιηματίαις cf. Mueller. 3 p. 123 11 γὰρ M: γε 18 νενετεωρισται: νετεώρισται: ἐνεωτέρισται mei εἰπεῖν R: εἶπεν 21 X: ἀπατᾶτε 22 *: τὸ ὄνομα

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'.

Τίς αἰτία δι' ἣν ἡ πίτυς ἱερὰ Ποσειδῶνος ἐνομίσθη καὶ Διονύσου· καὶ ὅτι τὸ πρῶτον ἐστεφάνουν τῇ πίτυι τοὺς Ἴσθμια νικῶντας, ἔπειτα σελίνῳ, νυνὶ δὲ πάλιν τῇ πίτυι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΛΟΥΚΑΝΙΟΣ, ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ.

1. Ἡ πίτυς ἐζητεῖτο καθ' ὃν λόγον ἐν Ἰσθμίοις E στέμμα γέγονε· καὶ γὰρ ἦν τὸ δεῖπνον ἐν Κορίνθῳ, Ἰσθμίων ἀγομένων ἑστιῶντος ἡμᾶς Λουκανίου τοῦ ἀρχιερέως. Πραξιτέλης μὲν οὖν ὁ περιηγητὴς τὸ μυθῶδες ἐπῆρεν, ὡς λεγόμενον εὑρεθῆναι τὸ σῶμα τοῦ Μελικέρτου πίτυι προσβεβρασμένον ὑπὸ τῆς θαλάττης· καὶ γὰρ οὐ πρόσω Μεγάρων εἶναι τόπον, ὃς 'Καλῆς δρόμος' ἐπονομάζεται, δι' οὗ φάναι Μεγαρεῖς τὴν Ἰνὼ τὸ παιδίον ἔχουσαν δραμεῖν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. κοινῶς δ' ὑπὸ πολλῶν λεγόμενον ὡς ἴδιόν ἐστι στέμμα Ποσειδῶνος ἡ πίτυς, Λουκανίου δὲ προστιθέντος ὅτι καὶ τῷ Διονύσῳ καθωσιωμένον F τὸ φυτὸν οὐκ ἀπὸ τρόπου ταῖς περὶ τὸν Μελικέρτην συνῳκείωται τιμαῖς, αὐτὸ τοῦτο ζήτησιν παρεῖχεν, ᾧτινι λόγῳ Ποσειδῶνι καὶ Διονύσῳ τὴν πίτυν οἱ παλαιοὶ καθωσίωσαν. ἐδόκει δ' ἡμῖν μηδὲν εἶναι παράλογον· ἀμφότεροι γὰρ οἱ θεοὶ τῆς ὑγρᾶς καὶ γονίμου κύριοι δοκοῦσιν ἀρχῆς εἶναι·

7 ἰσθμοῖς mei   9 ἡμᾶς Turnebus: ἡμῖν   16 corr. X: λεγομένων   22 δ' ἡμῖν *: δέ μιν

καὶ Ποσειδῶνί γε φυταλμίῳ Διονύσῳ δὲ δενδρίτῃ πάντες ὡς ἔπος εἰπεῖν Ἕλληνες θύουσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ κατ' ἰδίαν τῷ Ποσειδῶνι φαίη τις ἂν τὴν πί-
676 τυν προσήκειν, οὐχ ὡς Ἀπολλόδωρος οἴεται παράλιον φυτὸν οὖσαν οὐδ' ὅτι φιλήνεμός ἐστιν ὥσπερ ἡ θάλασσα (καὶ γὰρ τοῦτο τινὲς λέγουσιν), ἀλλὰ διὰ τὰς ναυπηγίας μάλιστα. καὶ γὰρ αὕτη καὶ τὰ ἀδελφὰ δένδρα, πεῦκαι καὶ στρόβιλοι, τῶν τε ξύλων παρέχει τὰ πλοϊμώτατα, πίττης τε καὶ ῥητίνης ἀλοιφήν, ἧς ἄνευ τῶν συμπαγέντων ὄφελος οὐδὲν ἐν τῇ θαλάττῃ. τῷ δὲ Διονύσῳ τὴν πίτυν ἀνιέρωσαν, ὡς ἐφηδύνουσαν τὸν οἶνον· τὰ γὰρ πιτυώδη χωρία λέγουσιν ἡδύοινον τὴν ἄμπελον φέρειν. καὶ τὴν θερμότητα τῆς γῆς Θεόφραστος αἰτιᾶται· κα-
B θόλου γὰρ ἐν ἀργιλώδεσι τόποις φύεσθαι τὴν πίτυν· εἶναι δὲ τὴν ἄργιλον θερμήν, διὸ καὶ συνεκπέττειν τὸν οἶνον, ὥσπερ καὶ τὸ ὕδωρ ἐλαφρότατον καὶ ἥδιστον ἡ ἄργιλος ἀναδίδωσιν. ἔτι δὲ καὶ καταμιγνυμένη πρὸς σῖτον ἐπίμετρον ποιεῖ δαψιλές, ἁδρύνουσα καὶ διογκοῦσα τῇ θερμότητι τὸν πυρόν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς πίτυος αὐτῆς εἰκὸς ἀπολαύειν τὴν ἄμπελον, ἐχούσης ἐπιτηδειότητα πολλὴν πρὸς σωτηρίαν οἴνου καὶ διαμονήν· τῇ τε γὰρ πίττῃ πάντες ἐξαλείφουσι τὰ ἀγγεῖα, καὶ τῆς ῥητίνης ὑπομιγνύουσι πολλοὶ τῷ οἴνῳ καθάπερ Εὐβοεῖς τῶν Ἑλλαδικῶν καὶ τῶν Ἰταλικῶν οἱ περὶ τὸν Πάδον

4 Ἀπολλόδωρος] om. Mueller. 1 p. 428 7 αὕτη *: αὐτὴ 13 ἡδύοινον Turnebus: ἡδὺ οἶνον 16 συνεκπέπτειν mei

οἰκοῦντες· ἐκ δὲ τῆς περὶ Βίενναν Γαλατίας ὁ πισσίτης C οἶνος κατακομίζεται, διαφερόντως τιμώμενος ὑπὸ Ῥωμαίων. οὐ γὰρ μόνον εὐωδίαν τινὰ τὰ τοιαῦτα προσδίδωσιν, ἀλλὰ καὶ τὸν οἶνον εὔποτον παρίστησι ταχέως ἐξαιροῦντα τῇ θερμότητι τοῦ οἴνου τὸ νεαρὸν καὶ ὑδατῶδες.

2. Ὡς δὲ ταῦτ' ἐρρήθη, τῶν ῥητόρων ὁ μάλιστα δοκῶν ἀναγνώσμασιν ἐντυγχάνειν ἐλευθερίοις 'ὦ πρὸς θεῶν' εἶπεν, 'οὐ γὰρ ἐχθὲς ἡ πίτυς ἐνταῦθα καὶ πρῴην στέμμα γέγονε τῶν Ἰσθμίων, πρότερον δὲ τοῖς σελίνοις ἐστέφοντο; καὶ τοῦτ' ἔστι μὲν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ φιλαργύρου τινὸς ἀκοῦσαι λέγοντος

'τὰ δ' Ἴσθμι' ἀποδοίμην ἂν ἡδέως ὅσου D
ὁ τῶν σελίνων στέφανός ἐστιν ὤνιος.'

ἱστορεῖ δὲ καὶ Τίμαιος ὁ συγγραφεύς, ὅτι Κορίνθιοι ὁπηνίκα μαχούμενοι πρὸς Καρχηδονίους ἐβάδιζον ὑπὲρ τῆς Σικελίας, ἐνέβαλόν τινες οὐ σέλινα κομίζοντες· οἰωνισαμένων δὲ τῶν πολλῶν τὸ σύμβολον ὡς οὐ χρηστόν, ὅτι δοκεῖ τὸ σέλινον ἐπικήδειον εἶναι, καὶ τοὺς ἐπισφαλῶς νοσοῦντας δεῖσθαι τοῦ σελίνου φαμένων, ὁ Τιμολέων ἐθάρρυνεν αὐτοὺς καὶ ἀνεμίμνησκε τῶν Ἰσθμοῖ σελίνων, οἷς ἀναστέφουσι Κορίνθιοι τοὺς νικῶντας. ἔτι τοίνυν

4 εὔποτον W: ἐμποιεῖ(ν) ib. ἐξαιροῦντα Madvigius: ἐξαιρῶν 8 Ἐλευθέριος R 11 δὲ τοῖς] αὐτοῖς moi 13 cf. Kock. 3 p. 438 15 Τίμαιος] om. Mueller. (1 p. 193 sqq.) 17 τινες οὐ] τινες ὄνοι R. ἡμίονοι διὰ μέσου? cf. Vit. Timol. c. 26 19 ἐπικήδειον Duebnerus: ἀνεπιτήδειον 20 καὶ τοὺς] καὶ τὸ moi 21 φαμένων *: φαμὲν ὡς 22 Ἰσθμοῖ Turnebus: ἰσθμοῖς

ἡ Ἀντιγόνου ναυαρχὶς ἀναφύσασα περὶ πρύμναν E αὐτομάτως σέλινον Ἰσθμία ἐπωνομάσθη. καὶ τοῦτο δὴ τὸ σκολιὸν ἐπίγραμμα δῆλον κεραμέα νομίζει διαβεβυσμένην σελίνῳ· σύγκειται δ' οὕτω

'χθὼν ἡ παλὰς γῆ, πυρὶ κατηθαλωμένη
κεύθει κελαινὸν αἷμα Διονύσου θεοῦ,
ἔχουσα κλῶνας Ἰσθμικοὺς ἀνὰ στόμα.'

ἦ ταῦθ'' εἶπεν 'οὐκ ἀνεγνώκαθ' ὑμεῖς οἱ τὴν πίτυν ὡς οὐκ ἐπείσακτον οὐδὲ νέον ἀλλὰ πάτριον καὶ παλαιὸν δὴ στέμμα τῶν Ἰσθμίων σεμνύνοντες;' ἐκίνησεν οὖν τοὺς νέους ὡς ἂν πολυμαθὴς ἀνὴρ καὶ πολυγράμματος.

3. Ὁ μέντοι Λουκάνιος εἰς ἐμὲ βλέψας ἅμα καὶ F μειδιῶν 'ὦ Πόσειδον' ἔφη 'τοῦ πλήθους τῶν γραμμάτων· ἕτεροι δ' ἡμῶν τῆς ἀμαθίας ὡς ἔοικε καὶ τῆς ἀνηκοΐας ἀπέλαυον ἀναπείθοντες τοὐναντίον, ὡς ἡ μὲν πίτυς ἦν στέμμα τῶν ἀγώνων πάτριον, ἐκ δὲ Νεμέας κατὰ ζῆλον ὁ τοῦ σελίνου στέφανος ξένος ὢν ἐπεισῆλθε δι' Ἡρακλέα, καὶ κρατήσας ἠμαύρωσεν ἐκεῖνον ὡς ἱερὸν ἐπιτήδειον· εἶτα μέν-

3 scripserim cum Madvigio δηλοῖ κεραμεῶν ἀμύστιδα βεβυσμένην σελίνῳ. Accusativus ἀμύστιδα (pro ἄμυστιν) non est alienus a more Plutarcheo, cf. ex. c. Λευκομάντιδα p. 766d 5 χθὼν ἡ παλὰς γῆ] ἡ κωλιὰς γῆ Madvigius. Memoranda est etiam vetus ut vid. correctio χθὼν ἡ πελασγὴ 6 θοοῦ codd. 8 ἦ Turnebus: ἢ (ἥ P) ἀνεγνώκατε ὑμεῖς οἱ Madvigius: ἀνέγνω κατευμαί σοι 10 δὴ στέμμα τῶν Bryanus: δὲ στεμμάτων 11 οὖν τοὺς νέους idem: οὐ νέους 14 *: ὦ Ποσειδῶν 16 em. Turnebus (P): ἀπέλαβον 18 στέφανος S 20 ὡς ἱερὸν ἐπιτήδειον] ὡς ἱεροῖς ἀνεπιτήδειον R. καὶ (= ὡς) περ ὢν ἐπικήδειος?

τοι χρόνῳ πάλιν ἀνακτησαμένη τὸ πάτριον γέρας ἡ πίτυς ἀνθεῖ τῇ τιμῇ. ἐγὼ γοῦν ἀνεπειθόμην καὶ 677 προσεῖχον, ὥστε καὶ τῶν μαρτυρίων ἐκμαθεῖν πολλὰ καὶ μνημονεύειν, Εὐφορίωνα μὲν οὕτω πως περὶ Μελικέρτου λέγοντα

'κλαίοντες δέ τε κοῦρον ἐπ αἰλίσι πιτύεσσι
κάτθεσαν, ὀκκότε δὴ στεφάνων ἄθλοις φορέονται.
οὐ γάρ πω τρηχεῖα λαβὴ κατεμήσατο χειρῶν
Μήνης παῖδα χάρωνα παρ' Ἀσωποῦ γενετείρῃ,
ἐξότε πυκνὰ σέλινα κατὰ κροτάφων ἐβάλοντο·'

Καλλίμαχον δὲ μᾶλλον διασαφοῦντα· λέγει δ' ὁ Ἡρακλῆς αὐτῷ περὶ τοῦ σελίνου

'καί μιν Ἀλητιάδαι, πουλὺ γεγειότερον B
τοῦδε παρ' Αἰγαίωνι θεῷ τελέοντες ἀγῶνα,
θήσουσιν νίκης σύμβολον Ἰσθμιάδος,
ζήλῳ τῶν Νεμέηθε· πίτυν δ' ἀποτιμήσουσιν,
ἣ πρὶν ἀγωνιστὰς ἔστεφε τοὺς Ἐφύρῃ.'

ἔτι δ' οἶμαι Προκλέους ἐντετυχηκέναι γραφῇ, περὶ τῶν Ἰσθμίων ἱστοροῦντος, ὅτι τὸν πρῶτον ἀγῶνα ἔθεσαν περὶ στεφάνου πιτυΐνου· ὕστερον δέ, τοῦ ἀγῶνος ἱεροῦ γενομένου, ἐκ τῆς Νεμεακῆς πανηγύρεως μετήνεγκαν ἐνταῦθα τὸν τοῦ σελίνου στέ-

6 ἐπ' αἰλίσι πιτύεσσι] ἐπ' αἰγιαλῖσι πίτυσσι S. cf. Paus. 2, 1, 3. ὑπ' αἰπεινῇσι πίτυσσι? 7 ὀκκόθε R στεφάνους idem. malim στεφάνωμ' 8 λαβὴ Turnebus: λάβη mei καταμήσατο Duebnerus 9 Μήνης idem: μίμης (μήμης P) 11 Καλλίμαχον] fr. 103 ed. Schneideri 13 em. Bentleius: ἀλητίδαι 14 em. Bachmannus: παραγεῶνι E. παρ' αἰγέωνι P 18 Turnebus: περικλέους

φανον. ὁ δὲ Προκλῆς οὗτος ἦν εἷς τῶν ἐν Ἀκα-
C δημείᾳ Ξενοκράτει συσχολασάντων.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ.

Περὶ τοῦ 'ζωρότερον δὲ κέραιε.'

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ, ΣΩΣΙΚΛΗΣ, ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ.

1. Γελοῖος ἐδόκει τισὶ τῶν συνδειπνούντων ὁ Ἀχιλλεύς, ἀκρατότερον ἐγχεῖν τὸν Πάτροκλον κελεύων, εἶτ' αἰτίαν τοιαύτην ἐπιλέγων

'οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.'

Νικήρατος μὲν οὖν ὁ ἑταῖρος ἡμῶν, ὁ Μακεδών, ἄντικρυς ἀπισχυρίζετο μὴ ἄκρατον ἀλλὰ θερμὸν εἰρῆσθαι τὸ 'ζωρὸν' ἀπὸ τοῦ ζωτικοῦ καὶ τῆς ζέσεως, ὃ δὴ καὶ λόγον ἔχειν, ἀνδρῶν ἑταίρων παρόντων, νέον ἐξ ὑπαρχῆς κεράννυσθαι κρατῆρα· καὶ γὰρ ἡμᾶς, ὅταν τοῖς θεοῖς ἀποσπένδειν μέλλωμεν, νεό-
D κρατα ποιεῖν. Σωσικλῆς δ' ὁ ποιητής, τοῦ Ἐμπεδοκλέους ἐπιμνησθεὶς εἰρηκότος ἐν τῇ καθόλου μεταβολῇ γίγνεσθαι

'ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα',

μᾶλλον ἔφη τὸ εὔκρατον ἢ τὸ ἄκρατον ὑπὸ τἀνδρὸς

1 *: ἀκαδημίᾳ 4 cf. Hom. I 203 11 cf. Hom. I 201 13 em. R: ἐπισχυρίζεται 18 Ἐμπεδοκλέους] Mullach. 1 p. 6 vs. 203 22 *: τοῦ ἀνδρὸς

ζωρὸν λέγεσθαι, καὶ μηδέν γε κωλύειν ἐπικελεύεσθαι τῷ Πατρόκλῳ τὸν Ἀχιλλέα παρασκευάζειν εὔκρατον εἰς πόσιν τὸν οἶνον· εἰ δ' ἀντὶ τοῦ ζωροῦ 'ζωρότερον' εἶπεν, ὥσπερ 'δεξιτερόν' ἀντὶ τοῦ δεξιοῦ καὶ 'θηλύτερον' ἀντὶ τοῦ θήλεος, οὐκ ἄτοπον εἶναι· χρῆσθαι γὰρ ἐπιεικῶς ἀντὶ τῶν ἁπλῶν τοῖς συγκριτικοῖς. Ἀντίπατρος δ' ὁ ἑταῖρος ἔφη τοὺς μὲν ἐνιαυτοὺς ἀρχαϊκῶς 'ὥρους' λέγεσθαι, τὸ δὲ ζα μέγε- E θος εἰωθέναι σημαίνειν· ὅθεν τὸν πολυετῆ καὶ παλαιὸν οἶνον ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως ζωρὸν ὠνομάσθαι.

2. Ἐγὼ δ' ἀνεμίμνησκον αὐτούς, ὅτι τῷ 'ζωρότερον' τὸ θερμὸν ἔνιοι σημαίνεσθαι λέγουσι τῷ δὲ θερμοτέρῳ τὸ τάχιον· ὥσπερ ἡμεῖς ἐγκελευόμεθα πολλάκις τοῖς διακονοῦσι θερμότερον ἅπτεσθαι τῆς διακονίας. ἀλλὰ μειρακιώδη τὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν ἀπέφαινον, δεδιότων ὁμολογεῖν ἀκρατότερον εἰρῆσθαι τὸ ζωρότερον, ὡς ἐν ἀτόπῳ τινὶ τοῦ Ἀχιλλέως F ἐσομένου· καθάπερ ὁ Ἀμφιπολίτης Ζώιλος ὑπελάμβανεν, ἀγνοῶν ὅτι πρῶτον μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Φοίνικα καὶ τὸν Ὀδυσσέα πρεσβυτέρους ὄντας εἰδὼς οὐχ ὑδαρεῖ χαίροντας ἀλλ' ἀκρατοτέρῳ καθάπερ οἱ ἄλλοι γέροντες, ἐπιτεῖναι κελεύει τὴν κρᾶσιν. ἔπειτα Χείρωνος ὢν μαθητὴς καὶ τῆς περὶ τὸ σῶμα διαίτης οὐκ ἄπειρος ἐλογίζετο δήπουθεν, ὅτι τοῖς ἀργοῦσι καὶ σχολάζουσι παρὰ τὸ εἰωθὸς σώμασιν ἀνειμένη καὶ μαλακωτέρα κρᾶσις ἁρμόζει. καὶ γὰρ 678 τοῖς ἵπποις ἐμβάλλει μετὰ τῶν ἄλλων χορτασμάτων

8 δὲ Turnebus 9 εἰωθέναι R: εἴωθεν πολυετῆ] πολυτελῆ mei

τὸ σέλινον οὐκ ἀλόγως, ἀλλ' ὅτι βλάπτονται μὲν οἱ σχολάζοντες ἀσυνήθως ἵπποι τοὺς πόδας· ἔστι δὲ τούτου μάλιστ' ἴαμα τὸ σέλινον. ἄλλοις γοῦν οὐκ ἂν εὕροις παραβαλλόμενον ἵπποις ἐν Ἰλιάδι σέλινον ἤ τινα τοιοῦτον χιλόν. ἀλλ' ἰατρὸς ὢν ὁ Ἀχιλλεὺς τῶν θ' ἵππων πρὸς τὸν καιρὸν οἰκείως ἐπεμέλετο καὶ τῷ σώματι τὴν ἐλαφροτάτην δίαιταν, ὡς ὑγιεινοτάτην ἐν τῷ σχολάζειν, παρεσκεύαξεν· ἄνδρας δ'
B ἐν μάχῃ καὶ ἀγῶνι δι' ἡμέρας γεγενημένους οὐχ ὁμοίως ἀξιῶν διαιτᾶν τοῖς ἀργοῦσιν ἐπιτεῖναι τὴν κρᾶσιν ἐκέλευσε. καὶ μὴν οὐδὲ φύσει φαίνεται φίλοινος ἀλλ' ἀπηνὴς ὁ Ἀχιλλεύς·

'οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς·'

καί που παρρησιαζόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ 'πολλάς' φησίν 'ἀύπνους νύκτας ἰαῦσαι·' βραχὺς δ' ὕπνος οὐκ ἐξαρκεῖ τοῖς χρωμένοις ἀκράτῳ. λοιδορούμενος δὲ τῷ Ἀγαμέμνονι πρῶτον αὐτόν 'οἰνοβαρῆ' προσειρηκεν, ὡς μάλιστα τῶν νοσημάτων τὴν οἰνοφλυγίαν προβαλλόμενος. διὰ ταῦτα δὴ πάντα λόγον εἶχεν
C αὐτὸν ἐννοῆσαι, τῶν ἀνδρῶν ἐπιφανέντων, μή ποτε ἡ συνήθης κρᾶσις αὐτῷ τοῦ οἴνου πρὸς ἐκείνους ἀνειμένη καὶ ἀνάρμοστός ἐστιν.

6 *: ἐπεμελεῖτο   13 Hom. Τ 467   16 Ι 325
18 Α 225

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε.

Περὶ τῶν πολλοὺς ἐπὶ δεῖπνον καλούντων.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΗΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ Ο ΠΑΠΠΟΣ.

1. Τὸ περὶ τὰς κατακλίσεις φαινόμενον ἄτοπον πλείονα λόγον παρέσχεν ἐν ταῖς ὑποδοχαῖς, ἃς ἐποιεῖτο τῶν φίλων ἕκαστος ἑστιῶν ἡμᾶς ἥκοντας ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας· ἐκαλοῦντο γὰρ ἀεὶ πολλοὶ τῶν ὁπωσοῦν προσήκειν δοκούντων, καὶ τὰ συμπόσια θορυβώδεις εἶχε τὰς συμπεριφορὰς καὶ τὰς διαλύσεις D ταχείας. ἐπειδὴ δ' Ὀνησικράτης ὁ ἰατρὸς οὐ πολλοὺς ἀλλὰ τοὺς σφόδρα συνήθεις καὶ οἰκειοτάτους παρέλαβεν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, ἐφάνη μοι τὸ λεγόμενον ὑπὸ Πλάτωνος 'αὐξομένην πόλιν οὐ πόλιν' συμποσίῳ δεδόσθαι. καὶ γὰρ συμποσίου μέγεθος ἱκανόν ἐστιν, ἄχρι οὗ συμπόσιον ἐθέλει μένειν· ἐὰν δ' ὑπερβάλῃ διὰ πλῆθος, ὡς μηκέτι προσήγορον ἑαυτῷ μηδὲ συμπαθὲς εἶναι ταῖς φιλοφροσύναις μηδὲ γνώριμον, οὐδὲ συμπόσιόν ἐστι. δεῖ γὰρ οὐχ ὥσπερ ἐν στρατοπέδῳ διαγγέλοις οὐδ' ὥσπερ ἐν τριήρει χρῆ- E σθαι κελευσταῖς· αὐτοὺς δὲ δι' ἑαυτῶν ἐντυγχάνειν ἀλλήλοις, ὥσπερ χοροῦ τοῦ συμποσίου τὸν κρασπεδίτην τῷ κορυφαίῳ συνήκοον ἔχοντος.

13 ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ? 15 *Πλάτωνος*] Rep. p. 422e. 423b αὐξομένην πόλιν (sc. εἶναι) Benselerus: αὐξομένη πόλει συμποσίῳ idem cum W: συμπόσια 16 δεδόσθαι] λελέχθαι W 17 συμπόσιον ἓν Kaltwasserus

2. Ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος, εἰς μέσον ἤδη φθεγξάμενος ὁ πάππος ἡμῶν Λαμπρίας 'ἆρ' οὖν' εἶπεν 'οὐ περὶ τὰ δεῖπνα μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς κλήσεις δεόμεθα τῆς ἐγκρατείας; ἔστι γάρ τις οἶμαι καὶ φιλανθρωπίας ἀκρασία, μηδένα παρερχομένης τῶν συμποτῶν ἀλλὰ πάντας ἑλκούσης ὡς ἐπὶ θέαν ἢ ἀκρόασιν. ἔμοιγ' οὖν οὔτ' ἄρτος οὔτ' οἶνος ἐπι-
F λείπων τοῖς κεκλημένοις οὕτω δοκεῖ τὸν κεκληκότα ποιεῖν γελοῖον, ὡς χώρα καὶ τόπος· ὧν καὶ μὴ κεκλημένοις ἀλλ' ἐπελθοῦσιν αὐτομάτως ξένοις καὶ ἀλλοτρίοις ἀεὶ παρεσκευασμένην ἀφθονίαν ὑπάρχειν δεῖ. ἔτι δ' ἄρτου μὲν καὶ οἴνου ἐπιλιπόντων, ἔστι καὶ τοὺς οἰκέτας ὡς κλέπτοντας αἰτιᾶσθαι· τόπου δὲ πενία καὶ κατανάλωσις εἰς πλῆθος ὀλιγωρία τίς ἐστι τοῦ καλοῦντος. εὐδοκιμεῖ δὲ θαυμαστῶς καὶ Ἡσίοδος εἰπών

'ἤτοι μὲν πρώτιστα χάος γένετ'·'

χώραν γὰρ ἔδει καὶ τόπον προϋποκεῖσθαι τοῖς γε-
679 νομένοις, οὐχ ὡς χθὲς οὑμὸς υἱός' ἔφη 'τὸ Ἀναξαγόρειον 'ἦν ὁμοῦ πάντα χρήματα' τὸ σύνδειπνον ἐποίησεν. οὐ μὴν ἀλλὰ κἂν τόπος ὑπάρχῃ καὶ παρασκευή, τὸ πλῆθος αὐτὸ φυλακτέον, ὡς ἄμικτον τὴν συνουσίαν ποιοῦν καὶ ἀπροσήγορον· οἶνον γὰρ ἀνελεῖν ἧττόν ἐστι κακὸν ἢ λόγου κοινωνίαν ἐκ δείπνου. διὸ καὶ Θεόφραστος ἄοινα συμπόσια παίζων ἐκάλει τὰ κουρεῖα διὰ τὴν λαλιὰν τῶν προσκαθιζόντων.

2 συνεῖπεν mei 3 κλίσεις iidem 12 ἐπιλειπόντων?
16 Ἡσίοδος Theog. 116

*λόγων δὲ κοινωνίαν ἀναιροῦσιν οἱ πολλοὺς εἰς
ταὐτὸ συμφοροῦντες, μᾶλλον δ' ὀλίγους ποιοῦσιν
ἀλλήλοις συνεῖναι· καὶ κατὰ δύο γὰρ ἢ τρεῖς ἀπο- B
λαμβάνοντες ἐντυγχάνουσι καὶ προσδιαλέγονται, τοὺς
δὲ πόρρω κατακειμένους οὐδ' ἴσασιν οὐδὲ προσορῶ-
σιν ἵππου δρόμον ἀπέχοντας*

*'ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος.'*

*ὅθεν οὐκ ὀρθῶς οἱ πλούσιοι νεανιεύονται κατασκευ-
άζοντες οἴκους τριακοντακλίνους καὶ μείζους· ἀμίκ-
των γὰρ αὕτη καὶ ἀφίλων δείπνων ἡ παρασκευὴ
καὶ πανηγυριάρχου μᾶλλον ἢ συμποσιάρχου δεομέ-
νων. ἀλλ' ἐκείνοις μὲν ταῦτα συγγνώμη ποιεῖν·
ἄπλουτον γὰρ οἴονται τὸν πλοῦτον καὶ τυφλὸν ἀλη-
θῶς καὶ ἀνέξοδον, ἂν μὴ μάρτυρας ἔχῃ, καθάπερ
τραγῳδία, θεατάς· ἡμῖν δ' ἂν ἴαμα γένοιτο τοῦ C
πολλοὺς ὁμοῦ συνάγειν τὸ πολλάκις κατ' ὀλίγους
παραλαμβάνειν. οἱ γὰρ σπανίως καί 'δι' Ἅρματος'
ὥς φασιν ἑστιῶντες ἀναγκάζονται τὸν ὁπωσοῦν ἐπι-
τήδειον ἢ γνώριμον καταγράφειν· οἱ δὲ συνεχέστε-
ρον κατὰ τρεῖς ἢ τέτταρας ἀναλαμβάνοντες, ὥσπερ
πορθμεῖα τὰ συμπόσια κοῦφά τε ποιοῦσι. ποιεῖ δέ
τινα τοῦ πολλοῦ τῶν φίλων πλήθους διάκρισιν καὶ
ὁ τῆς αἰτίας διηνεκὴς ἐπιλογισμός· ὡς γὰρ ἐπὶ τὰς
χρείας οὐ πάντας ἀλλὰ τοὺς ἁρμόττοντας ἑκάστῃ*

7 Hom. Λ 7 15 *ἀνέξοδον* Herwerdenus: *ἀδιέξοδον* 18 *ἐκ διάρματος* S. Sed proverbium esse vid. cf. Eust. p. 266, 41 22 *κοῦφά τε*] *κουφότερα* Herwerdenus

παρακαλοῦμεν, βουλευόμενοι μὲν τοὺς φρονίμους δικαζόμενοι δὲ τοὺς λέγοντας, ἀποδημοῦντες δὲ τοὺς D ἐλαφροὺς μάλιστα τοῖς βιωτικοῖς καὶ σχολὴν ἄγοντας· οὕτως ἐν ταῖς ὑποδοχαῖς ἑκάστοτε τοὺς ἐπιτηδείους παραληπτέον. ἐπιτήδειοι δὲ τῷ μὲν ἡγεμόνι δειπνίζοντι συνδειπνεῖν οἵ τ' ἄρχοντες, ἐὰν ὦσι φίλοι, καὶ οἱ πρῶτοι τῆς πόλεως· ἐν δὲ γάμοις ἢ καὶ γενεθλίοις οἱ κατὰ γένος προσήκοντες καὶ Διὸς ὁμογνίου κοινωνοῦντες· ἐν δὲ ταῖς τοιαύταις ὑποδοχαῖς ἢ προπομπαῖς τοὺς ἐκείνων μάλιστα κεχαρισμένους εἰς ταὐτὸ συνακτέον. οὐδὲ γὰρ θεῷ θύοντες πᾶσι τοῖς ἄλλοις θεοῖς, μάλιστα καὶ συννάοις καὶ συμβώμοις, κατευχόμεθα, ἀλλὰ τριῶν κρατήρων κιρναμένων, τοῖς μὲν ἀπὸ τοῦ πρώτου σπένδομεν τοῖς δ' ἀπὸ τοῦ δευτέρου τοῖς δ' ἀπὸ τοῦ τελευταίου· E 'φθόνος γὰρ ἔξω θείου χοροῦ ἵσταται·' θεῖος δέ που καὶ ὁ τῶν φίλων χορὸς εὐγνωμόνως διανεμόμενος ἐν ταῖς συμπεριφοραῖς.'

4 Basileensis: ἐπιτηδείως 10 τοὺς] ταῖς mei ἐκείνῳ Turnebus. ἐκείνοις? 12 μάλιστα δὲ τοῖς (malim καὶ) συννάοις R 13 τριῶν κρατήρων] cf. Polluc. 6, 15 14 τοῖς μὲν] τῷ μὲν R 16 φθόνος — ἵσταται] ex Plat. Phaedr. p. 247a

---

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ς.

Τίς αἰτία τῆς ἐν ἀρχῇ στενοχωρίας τῶν δειπνούντων εἶθ' ὕστερον εὐρυχωρίας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΛΑΜΠΡΙΑΣ Ο ΠΑΠΠΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. *Ῥηθέντων δὲ τούτων, εὐθὺς ἐζητεῖτο περὶ* F *τῆς ἐν ἀρχῇ στενοχωρίας τῶν κατακειμένων εἶτ' ἀνέσεως· οὗ τοὐναντίον εἰκὸς ἦν συμβαίνειν διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ δείπνου πλήρωσιν. ἔνιοι μὲν οὖν ἡμῶν τὸ σχῆμα τῆς κατακλίσεως ᾐτιῶντο· πλατεῖς γὰρ ὡς ἐπίπαν κατακειμένους δειπνεῖν, ἅτε δὴ τὴν δεξιὰν προτείνοντας ἐπὶ τὰς τραπέζας· δειπνήσαντας δ' ἀναστρέφειν αὑτοὺς μᾶλλον ἐπὶ πλευράν, ὀξὺ τὸ σχῆμα ποιοῦντας τοῦ σώματος καὶ οὐκέθ' ὡς εἰπεῖν κατ' ἐπίπεδον, ἀλλὰ κατὰ γραμμὴν τῆς χώρας ἀπτομένους· ὥσπερ οὖν οἱ ἀστράγαλοι τόπον ἐλάττω* 680 *κατέχουσιν ὀρθοὶ πίπτοντες ἢ πρηνεῖς, οὕτως ἡμῶν ἕκαστον ἐν ἀρχῇ μὲν ἐπὶ στόμα προνεύειν ἀποβλέποντα πρὸς τὴν τράπεζαν ὕστερον δὲ μετασχηματίζειν ἐπὶ βάθος ἐκ πλάτους τὴν κατάκλισιν. οἱ δὲ πολλοὶ τὴν συνένδοσιν τῆς στρωμνῆς προυφέροντο· θλιβομένην γὰρ ἐν τῇ κατακλίσει πλατύνεσθαι καὶ διαχωρεῖν, ὥσπερ τῶν ὑποδημάτων τὰ τριβόμενα, κατὰ μικρὸν ἐνδιδόντα καὶ χαλῶντα τοῖς πόροις,*

9 ἀπὸ M: ἐπὶ 13 αὐτοὺς Vulcobius: αὑτοὺς 21 *: προεφέροντο 24 em. Hirschigius: ἐπιδιδόντα

εὐρυχωρίαν τῷ ποδὶ καὶ ἀναστροφὴν παρέχει. ὁ δὲ πρεσβύτης ἅμα παίζων δύ' ἔφη ταὐτὸ συμπόσιον B ἀνομοίους ἔχειν ἐπιστάτας τε καὶ ἡγεμόνας, ἐν ἀρχῇ μὲν τὸν λιμὸν ᾧ τῶν τακτικῶν οὐδὲν μέτεστιν, ὕστερον δὲ τὸν Διόνυσον ὃν πάντες ἄριστον γεγονέναι στρατηγὸν ὁμολογοῦσιν· ὥσπερ οὖν ὁ Ἐπαμεινώνδας, εἴς τινα δυσχωρίαν τῶν στρατηγῶν ὑπ' ἀπειρίας εἰσβαλλόντων τὴν φάλαγγα περιπίπτουσαν ἑαυτῇ καὶ ταρασσομένην ὑπολαβών, ἐξέλυσε καὶ κατέστησεν εἰς τάξιν· οὕτως ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ συμπεφορημένους ὑπὸ τοῦ λιμοῦ κυνηδὸν ἄρτι παραλαμβάνων ὁ Λυαῖος θεὸς καὶ Χορεῖος εἰς τάξιν ἱλαρὰν καὶ φιλάνθρωπον καθίστησιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ.

Περὶ τῶν καταβασκαίνειν λεγομένων.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΜΕΣΤΡΙΟΣ ΦΛΩΡΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΣΩΚΛΑΡΟΣ, ΠΑΤΡΟΚΛΕΑΣ, ΓΑΙΟΣ.

C 1. *Περὶ τῶν καταβασκαίνειν λεγομένων* καὶ βάσκανον ἔχειν ὀφθαλμὸν ἐμπεσόντος λόγου παρὰ δεῖπνον, οἱ μὲν ἄλλοι παντάπασιν ἐξεφλαύριζον τὸ πρᾶγμα καὶ κατεγέλων· ὁ δ' ἑστιῶν ἡμᾶς Μέστριος Φλῶρος ἔφη τὰ μὲν γιγνόμενα τῇ φήμῃ θαυμαστῶς

2 *: τὸ αὐτὸ   21 em. Turnebus: ἐξεφλυάριζον   22 Vulcobius: μέτριος

βοηθεῖν· τῷ δ' αἰτίας ἀπορεῖν ἀπιστεῖσθαι τὴν ἱστορίαν οὐ δικαίως, ὅπου, μυρίων ἐμφανῆ τὴν οὐσίαν ἐχόντων, ὁ τῆς αἰτίας λόγος ἡμᾶς διαπέφευγεν· ‘ὅλως δ'’ εἶπεν ‘ὁ ζητῶν ἐν ἑκάστῳ τὸ εὔλογον ἐκ πάντων ἀναιρεῖ τὸ θαυμάσιον. ὅπου γὰρ ὁ τῆς D *αἰτίας ἐπιλείπει λόγος, ἐκεῖθεν ἄρχεται τὸ ἀπορεῖν, τουτέστι τὸ φιλοσοφεῖν· ὥστε τρόπον τινὰ φιλοσοφίαν ἀναιροῦσιν οἱ τοῖς θαυμασίοις ἀπιστοῦντες. δεῖ δ'’ ἔφη ‘τὸ μὲν διὰ τί γίγνεται τῷ λόγῳ μετιέναι, τὸ δ' ὅτι γίγνεται παρὰ τῆς ἱστορίας λαμβάνειν. ἱστορεῖται δὲ πολλὰ τοιαῦτα· γιγνώσκομεν γὰρ ἀνθρώπους τῷ καταβλέπειν τὰ παιδία μάλιστα βλάπτοντας, ὑγρότητι τῆς ἕξεως καὶ ἀσθενείᾳ τρεπομένης ὑπ' αὐτῶν καὶ κινουμένης ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἧττον δὲ τῶν στερεῶν καὶ πεπηγότων ἤδη τοῦτο πασχόντων. καίτοι τούς γε περὶ τὸν Πόντον οἰ-* E *κοῦντας πάλαι Θιβεῖς προσαγορευομένους ἱστορεῖ Φύλαρχος οὐ παιδίοις μόνον ἀλλὰ καὶ τελείοις ὀλεθρίους εἶναι· καὶ γὰρ τὸ βλέμμα καὶ τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν διάλεκτον αὐτῶν παραδεχομένους τήκεσθαι καὶ νοσεῖν· ᾔσθοντο δ' ὡς ἔοικε τὸ γιγνόμενον οἱ μιγάδες, οἰκέτας ἐκεῖθεν ὠνίους ἐξάγοντες. ἀλλὰ τούτων τὸ μὲν ἴσως ἧττόν ἐστι θαυμαστόν· ἡ γὰρ ἐπαφὴ καὶ συνανάχρωσις ἔχει τινὰ φαινομένην πάθους ἀρχήν· καὶ καθάπερ τὰ τῶν ἄλλων ὀρνέων*

9 Anonymus: *μετεῖναι* 17 *Θιβεῖς* Hesychius: *Θηβεῖς* cf. Plin. H. N. 7, 2, 17 'in Ponto Thibiorum genus' 18 *Φύλαρχος*] Mueller. 1 p. 354 22 *οἱ μιγάδας οἰκέτας* Valesius

πτερὰ τοῖς τοῦ ἀετοῦ συντεθέντα διόλλυται ψηχό-
F μενα καὶ ἀπανθεῖ τῶν πτίλων μυδώντων, οὕτως
οὐδὲν ἀπέχει καὶ ἀνθρώπου ψαῦσιν τὴν μὲν ὠφέ-
λιμον εἶναι τὴν δ' ἀπηνῆ καὶ βλαβεράν· τὸ δὲ καὶ
προσβλεφθέντας ἀδικεῖσθαι συμβαίνει μὲν ὥσπερ
εἴρηκα, τῷ δὲ τὴν αἰτίαν ἔχειν δυσθήρατον ἀπι-
στεῖται.'

2. 'Καὶ μήν' ἔφην ἐγώ 'τρόπον τινὰ τῆς αἰτίας
αὐτὸς ἴχνος τι καὶ τρίβον ἀνεύρηκας, ἐπὶ τὰς ἀπορ-
ροὰς τῶν σωμάτων ἀφικόμενος· καὶ γὰρ ἡ ὀσμὴ
καὶ ἡ φωνὴ καὶ τὸ ῥεῦμα τῆς ἀναπνοῆς ἀποφοραί
τινές εἰσι τῶν ζῴων καὶ μέρη κινοῦντα τὰς αἰσθή-
681 σεις, ὅταν ὑπ' αὐτῶν προσπεσόντων πάθωσι. πολὺ
δὲ μᾶλλον εἰκός ἐστι τῶν ζῴων ἀποφέρεσθαι τὰ
τοιαῦτα διὰ τὴν θερμότητα καὶ τὴν κίνησιν, οἱονεί
τινα σφυγμὸν καὶ κλόνον ἔχοντος τοῦ πνεύματος,
ὑφ' οὗ τὸ σῶμα κρουόμενον ἐνδελεχῶς ἐκπέμπει
τινὰς ἀπορροάς. μάλιστα δὲ τοῦτο γίγνεσθαι διὰ
τῶν ὀφθαλμῶν εἰκός ἐστι· πολυκίνητος γὰρ ἡ ὄψις
οὖσα μετὰ πνεύματος αὐγὴν ἀφιέντος πυρώδη θαυ-
μαστήν τινα διασπείρει δύναμιν, ὥστε πολλὰ καὶ
πάσχειν καὶ ποιεῖν δι' αὐτῆς τὸν ἄνθρωπον. ἡδο-
ναῖς τε γὰρ συμμέτροις καὶ ἀηδίαις ὑπὸ τῶν ὁρα-
B τῶν τρεπόμενος συνέχεται· καὶ τῶν ἐρωτικῶν, ἃ δὴ
μέγιστα καὶ σφοδρότατα παθήματα τῆς ψυχῆς ἐστιν,

1 ψηχόμενα Doehnerus: ψυχόμενα   9 αὐτὸς X: αὐτοῖς   9. 18 *: ἀπορροίας   13 προσπεσόντων mei   20 αὐγὴν Turnebus: αὐτὴν   23 συμμέτροις] οὐ μετρίοις M. Malim οὐ μετρίαις vel ἀσυμμέτροις

ἀρχὴν ἡ ὄψις ἐνδίδωσιν· ὥστε ῥεῖν καὶ λείβεσθαι τὸν ἐρωτικόν, ὅταν ἐμβλέπῃ τοῖς καλοῖς, οἷον ἑλκόμενον εἰς αὐτούς. διὸ καὶ θαυμάσειεν ἄν τις οἶμαι μάλιστα τῶν πάσχειν μὲν καὶ κακοῦσθαι τὸν ἄνθρωπον διὰ τῆς ὄψεως οἰομένων, οὐκέτι δὲ δρᾶν καὶ βλάπτειν. αἱ γὰρ ἀντιβλέψεις τῶν ἐν ὥρᾳ καὶ τὸ διὰ τῶν ὀμμάτων ἐκπίπτον, εἴτ' ἄρα φῶς εἴτε ῥεῦμα, τοὺς ἐρῶντας ἐκτήκει καὶ ἀπόλλυσι μεθ' ἡδονῆς ἀλγηδόνι μεμιγμένης, ἣν αὐτοὶ γλυκύπικρον ὀνομάζουσιν· οὔτε γὰρ ἁπτομένοις οὔτ' ἀκούουσιν οὕτω τιτρώσκεσθαι συμβαίνει καὶ πάσχειν, ὡς προσβλεπομένοις C καὶ προσβλέπουσι. τοιαύτη γὰρ γίγνεται διάδοσις καὶ ἀνάφλεξις ἀπὸ τῆς ὄψεως, ὥστε παντελῶς ἀπειράτους ἔρωτος ἡγεῖσθαι τοὺς τὸν Μηδικὸν νάφθαν θαυμάζοντας ἐκ διαστήματος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναφλεγόμενον· αἱ γὰρ τῶν καλῶν ὄψεις, κἂν πάνυ πόρρωθεν ἀντιβλέπωσι, πῦρ ἐν ταῖς τῶν ἐρωτικῶν ψυχαῖς ἀνάπτουσι. καὶ μὴν τό γε τῶν ἰκτερικῶν βοήθημα πολλάκις ἱστοροῦμεν· ἐμβλέποντες γὰρ τῷ χαραδριῷ θεραπεύονται· τοιαύτην ἔοικε τὸ ζῷον φύσιν καὶ κρᾶσιν ἔχειν, ὥσθ' ἕλκειν καὶ δέχεσθαι τὸ πάθος ἐκπίπτον, ὥσπερ ῥεῦμα, διὰ τῆς D ὄψεως· ὅθεν οὐ προσβλέπουσιν οἱ χαραδριοὶ τοὺς τὸν ἴκτερον ἔχοντας οὐδὲ καρτεροῦσιν, ἀλλ' ἀποστρέφονται καὶ τὰ ὄμματα συγκλείσαντες ἔχουσιν·

2 ἑλκόμενον W: ἐρχόμενον. Num ἐγχεόμενον? 8 ἐκτήκει Psellus: ἐντήκει 17 idem: ἀντιβλέψωσι 22 ἔκλιπτον (ἔκλειπτον E) mei. Num ἔκλειπτον ab ἐκλείβω? 23 *: χαράδριοι

οὐ φθονοῦντες, ὡς ἔνιοι νομίζουσι, τῆς ἀπ' αὐτῶν ἰάσεως ἀλλ' ὥσπερ ὑπὸ πληγῆς τιτρωσκόμενοι. τῶν δ' ἄλλων νοσημάτων μάλιστα καὶ τάχιστα τὰς ὀφθαλμίας ἀναλαμβάνουσιν οἱ συνόντες· οὕτω δύναμιν ἔχει ὀξεῖαν ἡ ὄψις ἐνδοῦναι καὶ προσβαλεῖν ἑτέρῳ πάθους ἀρχήν.'

3. 'Καὶ μάλ'' ἔφη 'λέγεις ὀρθῶς' ὁ Πατροκλέας 'ἐπί γε τῶν σωματικῶν· τὰ δὲ τῆς ψυχῆς, ὧν ἐστι καὶ τὸ βασκαίνειν, τίνα τρόπον καὶ πῶς διὰ τῆς ὄψεως τὴν βλάβην εἰς τοὺς ὁρωμένους διαδίδωσιν;'
E 'οὐκ οἶσθ'' ἔφην 'ὅτι πάσχουσ' ἡ ψυχὴ τὸ σῶμα συνδιατίθησιν; ἐπίνοιαι γὰρ ἀφροδισίων ἐγείρουσιν αἰδοῖα, καὶ θυμοὶ κυνῶν ἐν ταῖς πρὸς τὰ θηρία γιγνομέναις ἁμίλλαις ἀποσβεννύουσι τὰς ὁράσεις πολλάκις καὶ τυφλοῦσι· λῦπαι δὲ καὶ φιλαργυρίαι καὶ ζηλοτυπίαι τὰ χρώματα τρέπουσι καὶ καταξαίνουσι τὰς ἕξεις· ὧν οὐδενὸς ὁ φθόνος ἧττον ἐνδύεσθαι τῇ ψυχῇ πεφυκὼς ἀναπίμπλησι καὶ τὸ σῶμα πονηρίας, ἣν οἱ ζωγράφοι καλῶς ἐπιχειροῦσιν ἀπομιμεῖσθαι
F τὸ τοῦ φθόνου πρόσωπον ὑπογράφοντες. ὅταν οὖν οὕτως ὑπὸ τοῦ φθονεῖν διατεθέντες ἀπερείδωσι τὰς ὄψεις, αἱ δ' ἔγγιστα τεταγμέναι τῆς ψυχῆς σπάσασαι τὴν κακίαν ὥσπερ πεφαρμαγμένα βέλη προσπίπτωσιν, οὐδὲν οἶμαι συμβαίνει παράλογον οὐδ' ἄπιστον, εἰ κινοῦσι τοὺς προσορωμένους· καὶ γὰρ τὰ δήγματα τῶν κυνῶν χαλεπώτερα γίγνεται μετ'

8 τὰ δὲ Turnebus: τάδε   21 corr. X: διατιθέντες   22 M: σπάσωσι   23 Turnebus: προπίπτωσιν   25 εἰ κινοῦσι M: ἐκείνους ϑ

ὀργῆς δακνόντων· καὶ τὰ σπέρματα τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἅπτεσθαί φασιν, ὅταν ἐρῶντες πλησιάζωσι· καὶ ὅλως τὰ πάθη τὰ τῆς ψυχῆς ἐπιρρώννυσι καὶ ποιεῖ σφοδροτέρας τὰς τοῦ σώματος δυνάμεις. διὸ καὶ τὸ τῶν λεγομένων προβασκανίων γένος οἴονται πρὸς τὸν φθόνον ὠφελεῖν, ἑλκομένης διὰ τὴν ἀτο- 682 πίαν τῆς ὄψεως, ὥσθ' ἧττον ἐπερείδειν τοῖς πάσχουσιν. αὗταί σοι' εἶπον 'ὦ Φλῶρε, συμβολαὶ τῆς εὐωχίας ἀπηριθμήσθωσαν.'

4. Καὶ ὁ Σώκλαρος 'ἄν γ'' ἔφη 'πρότερον ἡμεῖς αὐτὰ δοκιμάσωμεν· ἔστι γάρ ὅ τι τοῦ λόγου καταφαίνεται κίβδηλον. εἰ γὰρ ἃ λέγουσι πολλοὶ περὶ τῶν βασκαινομένων ὡς ἀληθῆ τίθεμεν, οὐκ ἀγνοεῖς δήπουθεν ὅτι καὶ φίλους καὶ οἰκείους, ἔνιοι δὲ καὶ πατέρας ἔχειν ὀφθαλμὸν βάσκανον ὑπολαμβάνουσιν, ὥστε μὴ δεικνύναι τὰς γυναῖκας αὐτοῖς τὰ παιδία μηδὲ πολὺν ἐᾶν χρόνον ὑπὸ τῶν τοιούτων καταβλέπεσθαι· πῶς οὖν ἔτι δόξει φθόνου τὸ πάθος εἶναι; τί δ', ὦ πρὸς τοῦ Διός, ἐρεῖς περὶ τῶν ἑαυ- B τοὺς καταβασκαίνειν λεγομένων; καὶ γὰρ τοῦτ' ἀκήκοας· εἰ δὲ μή, πάντως ταῦτ' ἀνέγνωκας

'καλαὶ μέν ποτ' ἔσαν, καλαί, φόβαι Εὐτελίδαο·
ἀλλ' αὐτὸν βάσκαινεν ἰδὼν ὀλοφώιος ἀνὴρ
δίνῃ ἐν ποταμῷ· τὸν δ' αὐτίκα νοῦσος ἀεικής . . .'

ὁ γὰρ Εὐτελίδας λέγεται, καλὸς ἑαυτῷ φανεὶς καὶ παθών τι πρὸς τὴν ὄψιν, ἐκ τούτου νοσῆσαι καὶ

11 αὐτὰς R   22 καλαὶ φόβαι Emperius: καὶ φόβαι   23 αὐτὸν X: αὔτον   24 idem: δινήεντι ποταμῷ   ἀεικής] puncta add. Duebnerus   26 παθόντι mei

τὴν εὐεξίαν μετὰ τῆς ὥρας ἀποβαλεῖν. ἀλλ' ὅρα πῶς ἔχεις εὑρησιλογίας πρὸς τὰς τοιαύτας ἀτοπίας.'

C 5. '"Αλλως μέν' ἔφην 'οὐ μάλ' ἱκανῶς· πίνων δ' ὡς ὁρᾷς ἐκ τῆς τηλικαύτης κύλικος, οὐκ ἀτόλμως· λέγω δ' ὅτι τὰ μὲν πάθη πάντα, ταῖς ψυχαῖς ἐμμείναντα πολὺν χρόνον, ἕξεις ἐνεργάζεται πονηράς· αὗται δ', ὅταν ἰσχὺν φύσεως λάβωσιν, ὑπὸ τῆς τυχούσης κινούμεναι προφάσεως, πολλάκις καὶ ἄκοντας ἐπὶ τὰ οἰκεῖα καὶ συνήθη καταφέρουσι πάθη. σκόπει δὲ τοὺς δειλοὺς ὅτι καὶ τὰ σῴζοντα φοβοῦνται, καὶ τοὺς ὀργίλους ὅτι καὶ τοῖς φιλτάτοις δυσκολαίνουσι, καὶ τοὺς ἐρωτικοὺς καὶ ἀκολάστους ὅτι
D τελευτῶντες οὐδὲ τῶν ἁγιωτάτων ἀπέχεσθαι δύνανται σωμάτων. ἡ γὰρ συνήθεια δεινὴ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἐξάγειν τὴν διάθεσιν, καὶ τὸν ἀκροσφαλῶς ἔχοντα πᾶσι προσπταίειν ἀνάγκη τοῖς ὑποπίπτουσιν· ὥστ' οὐκ ἄξιον θαυμάζειν τοὺς τὴν φθονητικὴν καὶ βασκαντικὴν ἀπειργασμένους ἐν ἑαυτοῖς ἕξιν, εἰ καὶ πρὸς τὰ οἰκεῖα κατὰ τὴν τοῦ πάθους ἰδιότητα κινοῦνται· κινούμενοι δ' οὕτως ὃ πεφύκασιν οὐχ ὃ βούλονται ποιοῦσιν. ὡς γὰρ ἡ σφαῖρα κινεῖσθαι σφαιρικῶς καὶ κυλινδρικῶς ὁ κύλινδρος ἀναγκάζεται κατὰ τὴν τοῦ σχήματος διαφοράν, οὕτω τὸν οὕτω φθονερὸν ἡ διάθεσις φθονητικῶς πρὸς ἅπαντα
E κινεῖ. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ καταβλέπειν εἰκός ἐστιν αὐτοὺς τὰ οἰκεῖα καὶ ποθούμενα μᾶλλον· διὸ καὶ

2 *: εὑρεσιλογίας 3 ἔφην Vulcobius: ἔφη οὐ W: καὶ 5 δὲ ὅτι idem: διότι 22 ὁ R: ἡ 23 *: οὕτως 24 οὕτω del. R

βλάπτουσι μᾶλλον. ὁ δὲ βέλτιστος Εὐτελίδας καὶ ὅσοι λέγονται καταβασκαίνειν ἑαυτοὺς οὐκ ἀλόγως μοι δοκοῦσι τοῦτο πάσχειν. ‘σφαλερὸν γὰρ ἡ ἐπ’ ἄκρον εὐεξία’ κατὰ τὸν Ἱπποκράτην, καὶ τὰ σώματα προελθόντα μέχρι τῆς ἄκρας ἀκμῆς οὐχ ἕστηκεν, ἀλλὰ ῥέπει καὶ ταλαντεύεται πρὸς τοὐναντίον· ὅταν οὖν ἐπίδοσιν ἀθρόαν λάβωσι καὶ βέλτιον ἢ προσεδόκων ἔχοντας ἑαυτοὺς ἐπιβλέπωσιν, ὥστε θαυμά- F
ζειν καὶ κατασκοπεῖν τὸ σῶμα τῆς μεταβολῆς, ἐγγύς εἰσι καταφερόμενοι ταῖς ἕξεσι πρὸς τὸ χεῖρον, ἑαυτοὺς καταβασκαίνειν. τοῦτο δὲ γίγνεται μᾶλλον ἀπὸ τῶν πρὸς ὕδασιν ἢ τισιν ἄλλοις ἐσόπτροις ὑφισταμένων ῥευμάτων· ἀναπνεῖ γὰρ ἐπ’ αὐτοὺς τοὺς ὁρῶντας, ὥσθ’ οἷς ἑτέρους ἔβλαπτον, αὐτοὺς κακοῦσθαι. τοῦτο δ’ ἴσως καὶ περὶ τὰ παιδία γιγνόμενον καταψεύδεται πολλάκις τὴν αἰτίαν τῶν ἐνορώντων.’

6. Ἐμοῦ δὲ παυσαμένου, Γάιος ὁ Φλώρου γαμβρὸς ‘τῶν δὲ Δημοκρίτου’ ἔφη ‘εἰδώλων, ὥσπερ Αἰγιέων ἢ Μεγαρέων, ἀριθμὸς οὐδεὶς οὐδὲ λόγος· ἅ φησιν ἐκεῖνος ἐξιέναι τοὺς φθονοῦντας, οὔτ’ αἰ- 683
σθήσεως ἄμοιρα παντάπασιν οὔθ’ ὁρμῆς, ἀνάπλεά τε τῆς ἀπὸ τῶν προϊεμένων μοχθηρίας καὶ βασκανίας· μεθ’ ἧς ἐμπλασσόμενα καὶ παραμένοντα καὶ συνοικοῦντα τοῖς βασκαινομένοις ἐπιταράττειν καὶ

1 καὶ M: ὃ καὶ 4 Ἱπποκράτην] Aphor. 3, 1 7 καὶ Vulcobius 10 καταφερόμενοι *: καὶ φερόμενοι 11 verba τοῦτο δὲ γίνεται — — αὐτοὺς κακοῦσθαι transponit post μεγαλοπρεπῶς (p. 206, 3) E. Grafius 19 Δημοκρίτου] Mullach. 1 p. 358. 359 ὥσπερ Αἰγιέων] Mueller. 2 p. 51

κακοῦν αὐτῶν τό τε σῶμα καὶ τὴν διάνοιαν; οὕτω γὰρ οἶμαί πως τὸν ἄνδρα τῇ δόξῃ, τῇ δὲ λέξει δαιμονίως λέγειν καὶ μεγαλοπρεπῶς.' 'πάνυ μὲν οὖν' ἔφην 'ἀλλὰ θαυμάζω, πῶς ἔλαθον ὑμᾶς οὐδὲν ἄλλο τῶν ῥευμάτων τούτων ἢ τὸ ἔμψυχον ἀφελὼν καὶ
B προαιρετικόν· ἵνα μή με δόξητε πόρρω νυκτῶν ὑμῖν ἐπάγοντα φάσματα καὶ εἴδωλα πεπνυμένα καὶ φρονοῦντα μορμολύττεσθαι καὶ διαταράττειν. ἕωθεν οὖν, ἐὰν δοκῇ, περὶ τούτων σκεψώμεθα.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η.

Διὰ τί τὴν μηλέαν 'ἀγλαόκαρπον' ὁ ποιητὴς εἶπεν, Ἐμπεδοκλῆς δ' 'ὑπέρφλοια' τὰ μῆλα.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΤΡΥΦΩΝ, ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ Ο ΠΑΠΠΟΣ.

1. Ἑστιωμένων ἡμῶν ποτ' ἐν Χαιρωνείᾳ καὶ παρατεθείσης παντοδαπῆς ὀπώρας, ἐπῆλθέ τινι τῶν
C κατακειμένων ἀναφθέγξασθαι τὸν στίχον ἐκεῖνον

'συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι'

καὶ 'ἐλαῖαι τηλεθόωσαι'. ζήτησις οὖν ἦν, διὰ τί τὰς μηλέας ὁ ποιητὴς 'ἀγλαοκάρπους' ἐξαιρέτως προσεῖπεν. καὶ Τρύφων μὲν ὁ ἰατρὸς ἔλεγε κατὰ τὴν

6 νυκτῶν Herwerdenus: νυκτῶν οὐσῶν   12 in lemmate pro ὑπέρφλοια dant ὑπερφυᾶ mei   19 συκέαι Homerus η 116: συκαῖ

πρὸς τὸ δένδρον εἰρῆσθαι σύγκρισιν, ὅτι μικρὸν ὂν κομιδῇ καὶ τὴν ὄψιν εὐτελὲς καλὸν καὶ μέγαν ἐκφέρει τὸν καρπόν. ἄλλος δέ τις ἔφη τὸ καλὸν ἐκ πάντων συντεθὲν μόνῳ τούτῳ τῶν ἀκροδρύων ὁρᾶν ὑπάρχον· καὶ γὰρ τὴν ψαῦσιν ἔχει καθάριον, ὥστε μὴ μολύνειν ἀλλ' εὐωδίας ἀναπιμπλάναι τὸν ἁπτόμενον, καὶ τὴν γεῦσιν ἡδεῖαν, ὀσφραίνεσθαί τε καὶ ἰδεῖν ἐπιτερπέστατόν ἐστι· διὸ καὶ πάσας ὁμοῦ τι τὰς αἰσθήσεις προσαγόμενον εἰκότως ἐπαινεῖσθαι.

2. Ταῦτα μὲν οὖν ἔφαμεν ἡμεῖς μετρίως λέγεσθαι· τοῦ δ' Ἐμπεδοκλέους εἰρηκότος D

'οὕνεκεν ὀψίγονοί τε σίδαι καὶ ὑπέρφλοια μῆλα,'

τὸ μὲν τῶν σιδῶν ἐπίθετον νοεῖν, ὅτι, τοῦ φθινοπώρου λήγοντος ἤδη καὶ τῶν καυμάτων μαραινομένων, ἐκπέττουσι τὸν καρπόν· ἀσθενῆ γὰρ αὐτῶν τὴν ὑγρότητα καὶ γλίσχραν οὖσαν οὐκ ἐᾷ λαβεῖν σύστασιν ὁ ἥλιος, ἂν μὴ μεταβάλλειν ὁ ἀὴρ ἐπὶ τὸ ψυχρότερον ἄρχηται· διὸ καὶ μόνον τοῦτό φησι Θεόφραστος τὸ δένδρον ἐν τῇ σκιᾷ βέλτιον ἐκπέττειν τὸν καρπὸν καὶ τάχιον. τὰ δὲ μῆλα καθ' ἥντινα διάνοιαν ὁ σοφὸς 'ὑπέρφλοια' προσειρήκοι, διαπορεῖν, καὶ μάλιστα τἀνδρὸς οὐ καλλιγραφίας ἕνεκα E τοῖς εὐπροσωποτάτοις τῶν ἐπιθέτων, ὥσπερ ἀνθηροῖς χρώμασι, τὰ πράγματα γανοῦν εἰωθότος, ἀλλ' ἕκαστον οὐσίας τινὸς ἢ δυνάμεως δήλωμα ποιοῦν-

4 συντεθέντων aut συντεθέντα codd. 5 καθάριον R: καθάπερ ἴον 12 ὑπέρφλοα Karstenus. vid. Mullach. 1 p. 8 v. 287 13 ἐπίθετον] add. ῥάδιον ἔφην (malim ἔφην ῥάδιον) R 21 δεῖ διαπορεῖν R 22 *: τοῦ ἀνδρὸς

τος, οἷον ‘ἀμφιβρότην χθόνα’ τὸ τῇ ψυχῇ περικείμενον σῶμα, καί ‘νεφεληγερέτην’ τὸν ἀέρα καὶ ‘πολυαίματον’ τὸ ἧπαρ.

3. Εἰπόντος οὖν ἐμοῦ ταῦτα, γραμματικοί τινες
F ἔφασαν ‘ὑπέρφλοια’ λελέχθαι τὰ μῆλα διὰ τὴν ἀκμήν· τὸ γὰρ ἄγαν ἀκμάζειν καὶ τεθηλέναι ‘φλοίειν’ ὑπὸ τῶν ποιητῶν λέγεσθαι. καὶ τὸν Ἀντίμαχον οὕτω πως ‘φλοίουσαν ὀπώραις’ εἰρηκέναι τὴν τῶν Καδμείων πόλιν· ὁμοίως τὸν Ἄρατον ἐπὶ τοῦ Σειρίου λέγοντα

‘καὶ τὰ μὲν ἔρρωσεν, τῶν δὲ φλόον ὤλεσε πάντα’,

τὴν χλωρότητα καὶ τὸ ἄνθος τῶν καρπῶν ‘φλόον’ προσαγορεύειν· εἶναι δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων τινάς, οἳ Φλοίῳ Διονύσῳ θύουσιν. ἐπεὶ τοίνυν μάλιστα τῶν καρπῶν ἡ χλωρότης καὶ τὸ τεθηλέναι τῷ μήλῳ παραμένει, ‘ὑπέρφλοιον’ αὐτὸ τὸν φιλόσοφον προσ-
684 αγορεῦσαι. Λαμπρίας δ' ὁ πάππος ἡμῶν ἔφη τὴν ‘ὑπέρ’ φωνὴν οὐ μόνον τἄγαν καὶ τὸ σφοδρὸν δηλοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἄνωθεν· οὕτω γάρ ‘ὑπέρθυρον’ καί ‘ὑπερῷον’ καλεῖν ἡμᾶς, τὸν δὲ ποιητὴν καί ‘κρέ’ ὑπέρτερα’ τὰ ἔξω τοῦ ἱερείου, ὥσπερ ‘ἔγκατα’ τὰ ἐντός. ‘ὅρα τοίνυν’ ἔφη ‘μὴ πρὸς τοῦτο μᾶλλον ὁ Ἐμπεδοκλῆς πεποίηκε τὸ ἐπίθετον, ὅτι, τῶν ἄλλων καρπῶν τὸ ἔξωθεν ὑπὸ τοῦ φλοιοῦ

1 τῇ ψυχῇ Turnebus: τὴν ψυχὴν 1. 3 πολυαίματον] vid. Mullach. 1 p. 9 vs. 306 et adnot. p. 12 vs. 415 7 Ἀντίμαχον] cf. Kinkel. Fr. p. 287 10 ἔρωσε mei τῶν δὲ Salmasius ex Arat. Phaen. vs. 335: τὸν δὲ 12 Basileensis: προσαγορεύων 17 *: τὸ ἄγαν 20 Hom. γ 65 passim 21 ἔγκατα] Hom. Λ 176. P 64 passim 23 τὸ ἔξωθεν] i. e. κατὰ τὸ ἔξωθεν

περιεχομένων καὶ τὰ καλούμενα λεπύχανα καὶ κελύφη καὶ ὑμένας καὶ λοβοὺς ἐπιπολῆς ἐχόντων, ὁ τοῦ μήλου φλοιὸς ἐντός ἐστι κολλώδης χιτὼν καὶ B λιπαρός, ᾧ προσίσχεται τὸ σπέρμα· τὸ δ' ἐδώδιμον, ἔξωθεν αὐτῷ περικείμενον, εἰκότως 'ὑπέρφλοιον' ὠνόμασται.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ.

Τίς ἡ αἰτία, δι' ἣν ἡ συκῆ δριμύτατον οὖσα δένδρον γλυκύτατον παρέχει τὸν καρπόν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΛΑΜΠΡΙΑΣ Ο ΠΑΠΠΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τῶν σύκων διηπορήθη, τί δήποτε πίων καὶ γλυκὺς οὕτω καρπὸς ἀπὸ δένδρου φύεται πικροτάτου· τῆς γὰρ συκῆς καὶ τὸ φύλλον διὰ τὴν τραχύτητα θρῖον ὠνόμασται, καὶ τὸ ξύλον ὀπῶδές ἐστιν, ὥστε καόμενον μὲν ἐκδιδόναι C δριμύτατον καπνὸν κατακαυθὲν δὲ τὴν ἐκ τῆς τέφρας κονίαν ῥυπτικωτάτην παρέχειν ὑπὸ δριμύτητος. ὃ δ' ἐστὶ θαυμασιώτατον, ἀνθούντων ἁπάντων ὅσα βεβλάστηκε καὶ καρπογονεῖ, μόνον ἀνανθές ἐστι τὸ τῆς συκῆς φυτόν· εἰ δ', ὥς φασιν, οὐ κεραυνοῦται, καὶ τοῦτ' ἄν τις ἀναθείη τῇ πικρότητι καὶ καχεξίᾳ τοῦ στελέχους· τῶν γὰρ τοιούτων οὐ δοκοῦσιν ἐπιθιγγάνειν οἱ κεραυνοί, καθάπερ οὐδὲ τῆς

6 Turnebus: ὠνομάσθαι 17 idem: κατακαυθεῖσαν 20 *: ἄνανθες

φάκης τοῦ δέρματος οὐδὲ τῆς ὑαίνης. ὑπολαβὼν D οὖν ὁ πρεσβύτης ἔφη, ὅσον ἂν ἐνῇ τῷ φυτῷ γλυκύτητος, ἅπαν τοῦτο συνθλιβόμενον εἰς τὸν καρπὸν εἰκότως δριμὺ ποιεῖν καὶ ἄκρατον τὸ λειπόμενον· ὥσπερ γὰρ τὸ ἧπαρ, εἰς ἕνα τόπον τοῦ χολώδους ἀποκριθέντος, αὐτὸ γίγνεται γλυκύτατον· οὕτω τὴν συκῆν εἰς τὸ σῦκον ἅπαν τὸ λιπαρὸν καὶ νόστιμον ἀφιεῖσαν αὐτὴν ἄμοιρον εἶναι γλυκύτητος. 'ἐπεί, ὅτι γε μετέχει τινὸς εὐχυμίας τὸ ξύλον, ἐκεῖνο' ἔφη 'ποιοῦμαι σημεῖον, ὃ λέγουσιν οἱ κηπουροί· λέγουσι δὲ τοῦ πηγάνου τὸ φυόμενον ὑπ' αὐτῇ καὶ παραφυτευόμενον ἥδιον εἶναι καὶ τῷ χυμῷ μαλακώτερον, ὡς ἂν ἀπολαῦον τινὸς γλυκύτητος, ᾗ κατασβέννυται τἄγαν βαρὺ καὶ κατάκορον, εἰ μὴ E νὴ Δία τοὐναντίον ἡ συκῆ περισπῶσα τὴν τροφὴν ἐξαιρεῖ τὸ τῆς δριμύτητος.

2 ὅσον ἂν ἐνῇ * cf. p. 92b: πᾶν ὅσον ἔνεστι τῇ τροφῇ δριμύ. Psellus de omn. doctr. c. 152: πᾶν εἴ τι δριμὺ καὶ δύσοδμον ἐν τούτοις ᾖ 4 Turnebus: ποιεῖ 10 Vulcobius: ἔφην 13 ἂν ἀπολαῦον idem: ἀναπαῦον ᾗ Leonicus (P): ἢ 14 *: τὸ ἄγαν 16 Duebnerus: ἐξαίρει τὸ] τι M

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι.

Τίνες οἱ περὶ ἅλα καὶ κύαμον· ἐν ᾧ καὶ διὰ τί τὸν ἅλα 'θεῖον' ὁ ποιητὴς εἶπεν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΛΩΡΟΣ, ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΦΙΛΙΝΟΣ.

1. Ἐζήτει Φλῶρος, ἑστιωμένων ἡμῶν παρ' αὐτῷ, τίνες ἂν εἶεν 'οἱ περὶ ἅλα καὶ κύαμον' ἐν τῇ παροιμίᾳ λεγόμενοι. καὶ τοῦτο μὲν ἐκ προχείρου διέλυ- F
σεν Ἀπολλοφάνης ὁ γραμματικός· 'οἱ γὰρ οὕτω συνήθεις' ἔφη 'τῶν φίλων, ὥστε καὶ πρὸς ἅλα δειπνεῖν καὶ κύαμον, ὑπὸ τῆς παροιμίας προβάλλονται.' τὴν δὲ τῶν ἁλῶν τιμὴν ἀφ' ὅτου γένοιτο διηποροῦμεν, Ὁμήρου μὲν ἄντικρυς λέγοντος

'πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο·'

Πλάτωνος δὲ 'τῶν ἁλῶν σῶμα κατὰ νόμον ἀνθρώπων θεοφιλέστατον' εἶναι φάσκοντος· ἐπέτεινε δὲ τὴν ἀπορίαν τὸ τοὺς Αἰγυπτίους ἱερέας ἁγνεύοντας ἀπέχεσθαι τὸ πάμπαν ἁλῶν, ὥστε καὶ τὸν ἄρτον ἄναλον προσφέρεσθαι. πῶς γάρ, εἰ θεοφιλὲς καὶ θεῖον, ἀφωσιώσαντο;

2. Φλῶρος μὲν οὖν ἐᾶν ἐκέλευσε τοὺς Αἰγυπτίους, Ἑλληνιστὶ δ' αὐτοὺς εἰπεῖν τι πρὸς τὸ ὑποκείμενον. 685

2. 11 κύαμον Vulcobius: κύμινον cf. p. 663 f   13 Ὁμήρου] Ι 214   15 Πλάτωνος] Tim. p. 60e, ubi pro κατὰ λόγον (= καταλο̅ν) scripserim κατ' ἀνθρώπων (= κατα̅ν̅ω̅ν) et deinde νόμον   τῶν] τὸ τῶν M   16 θεοφιλὲς Plato rectius   17 ἁγνεύοντας W: ἁγνοὺς ὄντας vid. Symb. 20 em. R: ἀφωσίωσαν

ἐγὼ δ' ἔφην οὐδὲ τοὺς Αἰγυπτίους μάχεσθαι τοῖς Ἕλλησιν· αἱ γὰρ ἁγνεῖαι καὶ παιδοποιίαν καὶ γέλωτα καὶ οἶνον καὶ πολλὰ τῶν ἄλλως ἀξίων σπουδῆς ἀφαιροῦσι· τοὺς δ' ἅλας τάχα μὲν ὡς ἐπὶ συνουσίαν ἄγοντας ὑπὸ θερμότητος, ὡς ἔνιοι λέγουσι, φυλάττονται καθαρεύοντες· εἰκὸς δὲ καὶ ὡς ὄψον ἥδιστον παραιτεῖσθαι. κινδυνεύουσι γὰρ οἱ ἅλες τῶν ἄλλων ὄψων ὄψον εἶναι καὶ ἥδυσμα· διὸ καὶ 'χάριτας' ἔνιοι προσαγορεύουσιν αὐτούς, ὅτι τῆς τροφῆς τὸ ἀναγκαῖον ἡδὺ ποιοῦσιν.

B 3. 'Ἆρ' οὖν' ὁ Φλῶρος ἔφη 'διὰ τοῦτο θεῖον εἰρῆσθαι τὸν ἅλα φῶμεν;' 'ἔστι μὲν δή' εἶπον 'οὐδὲ τοῦτ' ἐλάχιστον. οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰ κοινὰ καὶ διήκοντα ταῖς χρείαις ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκθειάζουσιν, ὡς τὸ ὕδωρ, τὸ φῶς, τὰς ὥρας· τὴν δὲ γῆν οὐ μόνον θεῖον, ἀλλὰ καὶ θεὸν ὑπολαμβάνουσιν· ὧν οὐδενὸς λείπεται χρείᾳ τὸ τῶν ἁλῶν, θρίγκωμα τῆς τροφῆς γιγνόμενον εἰς τὸ σῶμα καὶ παρέχον εὐαρμοστίαν αὐτῇ πρὸς τὴν ὄρεξιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σκόπει, μὴ κἀκεῖνο θεῖον αὐτῷ συμβέβηκεν, ὅτι τῶν σωμάτων τὰ νεκρὰ διατηροῦν ἄσηπτα καὶ μόνιμα
C πολὺν χρόνον ἀντιτάττεται τῷ θανάτῳ καὶ οὐκ ἐᾷ παντελῶς ἐξολέσθαι καὶ ἀφανισθῆναι τὸ θνητόν· ἀλλ' ὥσπερ ἡ ψυχή, θειότατον οὖσα τῶν ἡμετέρων, τὰ ζῷα συνέχει καὶ ῥεῖν οὐκ ἐᾷ τὸν ὄγκον, οὕτως ἡ τῶν ἁλῶν φύσις τὰ νεκρὰ παραλαμβάνουσα καὶ μιμουμένη τὸ τῆς ψυχῆς ἔργον ἀντιλαμβάνεται φε-

12 δὴ εἶπον X: δεῖπνον

ρομένων ἐπὶ τὴν φθορὰν καὶ κρατεῖ καὶ ἵστησιν, ἁρμονίαν παρέχουσα καὶ φιλίαν πρὸς ἄλληλα τοῖς μέρεσι. διὸ καὶ τῶν Στωικῶν ἔνιοι τὴν ὗν σάρκα νεκρὰν γεγονέναι λέγουσι, τῆς ψυχῆς, ὥσπερ ἁλῶν, παρεσπαρμένης ὑπὲρ τοῦ διαμένειν. ὁρᾷς δ' ὅτι καὶ τὸ κεραύνιον πῦρ ἱερὸν ἡγούμεθα καὶ θεῖον, ὅτι τὰ σώματα τῶν διοβλήτων ἄσηπτα πρὸς πολὺν ἀντέχοντα χρόνον ὁρῶμεν. τί οὖν θαυμαστόν, εἰ D καὶ τὸν ἅλα, τὴν αὐτὴν ἔχοντα τῷ θείῳ δύναμιν πυρί, θεῖον ὑπέλαβον οἱ παλαιοί;'

4. Σιωπήσαντος δ' ἐμοῦ, Φιλῖνος ὑπολαβὼν 'τὸ δὲ γόνιμον οὐ δοκεῖ σοι' ἔφη 'θεῖον εἶναι, εἴπερ ἄρχει ὁ θεὸς πάντων;' ὁμολογήσαντος δ' ἐμοῦ 'καὶ μὴν' ἔφη 'τὸν ἅλα οὐκ ὀλίγον πρὸς γένεσιν συνεργεῖν οἴονται, καθάπερ αὐτὸς ἐμνήσθης τῶν Αἰγυπτίων· οἱ γοῦν τὰς κύνας φιλοτροφοῦντες, ὅταν ἀργότεραι πρὸς συνουσίαν ὦσιν, ἄλλοις τε βρώμασιν ἁλμυροῖς καὶ ταριχευτοῖς κρέασι κινοῦσι καὶ παροξύνουσι τὸ σπερματικὸν αὐτῶν ἡσυχάζον. τὰ δ' ἁληγὰ πλοῖα πλῆθος ἐκφύει μυῶν ἄπλετον, ὡς μὲν E ἔνιοι λέγουσι, τῶν θηλειῶν καὶ δίχα συνουσίας κυουσῶν, ὅταν τὸν ἅλα λείχωσιν· εἰκὸς δὲ μᾶλλον ἐμποιεῖν τὴν ἁλμυρίδα τοῖς μορίοις ὀδαξησμοὺς καὶ συνεξορμᾶν τὰ ζῷα πρὸς τοὺς συνδυασμούς. διὰ τοῦτο δ' ἴσως καὶ κάλλος γυναικὸς τὸ μήτ' ἀργὸν μήτ' ἀπίθανον, ἀλλὰ μεμιγμένον χάριτι καὶ κινη-

3 σάρκα νεκρὰν Doehnerus coll. p. 669 a: σάρκα κρέα 11. 13 δ' ἐμοῦ *: δέ μου 13 ἀρχὴ ὁ θεὸς M 15 ἐπὶ τῶν Αἰγυπτίων R 23 em. W: ὀδαξισμοὺς

F τικόν, ἁλμυρὸν καὶ δριμὺ καλοῦσιν. οἶμαι δὲ καὶ τὴν Ἀφροδίτην ἁλιγενῆ τοὺς ποιητὰς προσαγορεύειν καὶ μῦθον ἐπ' αὐτῇ πεπλασμένον ἐξενεγκεῖν, ὡς ἀπὸ θαλάττης ἐχούσης τὴν γένεσιν, εἰς τὸ τῶν ἁλῶν γόνιμον αἰνιττομένους. καὶ γὰρ αὐτὸν τὸν Ποσειδῶνα καὶ ὅλως τοὺς πελαγικοὺς θεοὺς πολυτέκνους καὶ πολυγόνους ἀποφαίνουσιν. αὐτῶν δὲ τῶν ζῴων οὐδὲν ἂν χερσαῖον ἢ πτηνὸν εἰπεῖν ἔχοις οὕτω γόνιμον, ὡς πάντα τὰ θαλάττια· πρὸς ὃ καὶ πεποίηκεν ὁ Ἐμπεδοκλῆς

'φῦλον ἄμουσον ἄγουσα πολυσπερέων καμασήνων.'

6 καὶ ὅλως W: ἀλλὰ καὶ ὅλως   9 τὰ Emporius   10 Ἐμπεδοκλῆς] Mullach. 1 p. 7 vs. 266   11 om. idem: καμασηνῶν

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Τιμόθεον τὸν Κόνωνος, ὦ Σόσσιε Σενεκίων, ὡς ἐκ τῶν πολυτελῶν καὶ στρατηγικῶν δείπνων ἀναλαβὼν ὁ Πλάτων ἐδείπνισεν ἐν Ἀκαδημείᾳ μουσικῶς καὶ ἀφελῶς ‛ταῖς ἀφλεγμάντοις’ ὥς φησιν ὁ B Ἴων ‛τραπέζαις’ αἷς ὕπνοι τε καθαροὶ καὶ βραχυόνειροι φαντασίαι, τοῦ σώματος εὐδίαν καὶ γαλήνην ἔχοντος, ἕπονται· μεθ’ ἡμέραν ὁ Τιμόθεος αἰσθόμενος τῆς διαφορᾶς ἔφη τοὺς παρὰ Πλάτωνι δειπνήσαντας καὶ τῇ ὑστεραίᾳ καλῶς γίγνεσθαι. μέγα γὰρ ὡς ἀληθῶς εὐημερίας ἐφόδιον εὐκρασία σώματος ἀβαπτίστου καὶ ἐλαφροῦ καὶ παρεστῶτος ἀνυπόπτως ἐπὶ πᾶσαν ἐνέργειαν. ἀλλ’ ἕτερον οὐκ ἔλαττον ὑπῆρχε τοῦτο τοῖς παρὰ Πλάτωνι δειπνήσασιν, ἡ τῶν λαληθέντων παρὰ πότον ἀναθεώρησις· C αἱ μὲν γὰρ τῶν ποθέντων ἢ βρωθέντων ἡδοναὶ τὴν ἀνάμνησιν ἀνελεύθερον ἔχουσι καὶ ἄλλως ἐξίτηλον, ὥσπερ ὀσμὴν ἕωλον ἢ κνῖσαν ἐναπολειπομένην· προ-

5 Turnebus: στρατιωτικῶν 6 *: ἀκαδημίᾳ 8 Ἴων] Bergk. 2 p. 257 μεθ’ ἡμέραν *: μεθ’ ἡμέραν οὖν Incipit apodosis 16 τοῦτο] τούτου W. cf. p. 89b 18 τῶν ποθέντων ἢ βρωθέντων Doehnerus: τῶν ποθούντων 20 Duebnerus: κνίσσαν

βλημάτων δὲ καὶ λόγων φιλοσόφων ὑποθέσεις αὐτοὺς τοὺς μεμνημένους εὐφραίνουσιν, ἀεὶ πρόσφατοι παροῦσαι· καὶ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐχ ἧττον ἑστιᾶν παρέχουσι τοῖς αὐτοῖς ἀκούοντας καὶ μεταλαμβάνοντας· ὅπου καὶ νῦν τῶν Σωκρατικῶν συμποσίων μετουσία καὶ ἀπόλαυσίς ἐστι τοῖς φιλολόγοις, ὥσπερ αὐτοῖς ἐκείνοις τοῖς τότε δειπνοῦσι. καίτοι,
D εἰ τὰ σωματικὰ τὰς ἡδονὰς παρεῖχεν, ἔδει καὶ Ξενοφῶντα καὶ Πλάτωνα μὴ τῶν λαληθέντων ἀλλὰ τῶν παρατεθέντων ἐν Καλλίου καὶ Ἀγάθωνος ὄψων καὶ πεμμάτων καὶ τραγημάτων ἀπογραφὴν ἀπολιπεῖν· νῦν δ' ἐκεῖνα μὲν οὐδέποτε, καίπερ ὡς εἰκὸς ἐκ παρασκευῆς γενόμενα καὶ δαπάνης, λόγου τινὸς ἠξιώθη· τὰ δὲ φιλοσοφηθέντα μετὰ παιδιᾶς σπουδάζοντες εἰς γραφὴν ἀπετίθεντο, καὶ κατέλειπον παραδείγματα τοῦ μὴ μόνον συνεῖναι διὰ λόγων
E ἀλλήλοις παρὰ πότον ἀλλὰ καὶ μεμνῆσθαι τῶν λαληθέντων.

4 ἑστιᾶν W: εἰς αἰτίαν Ordo verborum esse vid. παρέχουσι τοῖς αὐτοῖς (i. e. τοῖς παροῦσι) ἑστιᾶν οὐχ ἧττον τοὺς ἀπολειφθέντας ἀκ. καὶ μεταλ. 13 R: γινόμενα 14 M: παιδείας 15 *: κατέλιπον

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α.

Τίς ἡ αἰτία, δι' ἣν οἱ νηστεύοντες διψῶσι μᾶλλον ἢ πεινῶσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἕκτον οὖν τοῦτό σοι πέμπω τῶν συμποσια-
κῶν, ἐν ᾧ πρῶτόν ἐστι τὸ περὶ τοῦ διψῆν μᾶλλον
ἢ πεινῆν τοὺς νηστεύοντας. ἄλογον γὰρ ἐφαίνετο
διψῆν μᾶλλον ἢ πεινῆν τοὺς ἐκνηστεύσαντας· ἡ γὰρ
ἔνδεια τῆς ξηρᾶς τροφῆς ἀναπλήρωσιν οἰκείαν ἐδό- F
κει καὶ κατὰ φύσιν ἐπιζητεῖν. ἔλεγον οὖν ἐγὼ τοῖς
παροῦσιν, ὅτι τῶν ἐν ἡμῖν ἢ μόνον ἢ μάλιστα δεῖ-
ται τροφῆς τὸ θερμόν· ὥσπερ ἀμέλει βλέπομεν ἔξω
μήτ' ἀέρα μήθ' ὕδωρ μήτε γῆν ἐφιέμενα τοῦ τρέ-
φεσθαι μηδ' ἀναλίσκοντα τὸ πλησιάζον, ἀλλὰ μόνον
τὸ πῦρ. ᾗ καὶ τὰ νέα βρωτικώτερα τῶν πρεσβυ-
τέρων ὑπὸ θερμότητος· καὶ τοὐναντίον οἱ γέροντες
ῥᾷστα νηστείαν φέρουσιν· ἀμβλὺ γὰρ ἐν αὐτοῖς καὶ
μικρὸν ἤδη τὸ θερμόν ἐστιν, ὥσπερ ἐν τοῖς ἀναί-
μοις τῶν ζῴων, ἃ δὴ καὶ τροφῆς ἥκιστα προσδεῖ-
ται δι' ἔνδειαν θερμότητος· αὐτόν θ' ἕκαστον αὐ- 687
τοῦ γυμνάσια καὶ κραυγαὶ καὶ ὅσα τῷ κινεῖν αὔξει

11 καὶ κατὰ: κατὰ cf. p. 662 c: οἰκείῳ καὶ κατὰ φύσιν 688 f: τοῦ κατὰ φύσιν καὶ οἰκείου et passim
13 Psellus c. 87: ἐξ ὧν 15 μηδ' *: μήτ' 16 ᾗ] ἢ mei
21 αὑτοῦ *: αὐτοῦ Coniung. cum ἥδιον et προθυμότερον

τὸ θερμόν, ἥδιον φαγεῖν ποιεῖ καὶ προθυμότερον· τροφὴ δὲ τῷ θερμῷ, καθάπερ νομίζω, ὃ πρῶτον κατὰ φύσιν, μάλιστα τὸ ὑγρόν ἐστιν, ὡς αἵ τε φλόγες αὐξανόμεναι τῷ ἐλαίῳ δηλοῦσι καὶ τὸ πάντων ξηρότατον εἶναι τέφραν· ἐκκέκαυται γὰρ τὸ νοτερόν, τὸ δὲ γεῶδες ἔρημον ἰκμάδος λέλειπται· καὶ ὁμοίως διίστησι καὶ διαιρεῖ τὰ σώματα τὸ πῦρ τῷ ἐξαιρεῖν τὴν κολλῶσαν ὑγρότητα καὶ συνδέουσαν. ὅταν οὖν νηστεύσωμεν, ἐκ τῶν ὑπολειμμάτων τῆς ἐν τῷ σώματι τροφῆς ἀποσπᾶται βίᾳ τὸ ὑγρὸν ὑπὸ τοῦ θερ-
B μοῦ τὸ πρῶτον, εἶτ' ἐπ' αὐτὴν βαδίζει τὴν σύμφυτον λιβάδα τῆς σαρκὸς ἡ πύρωσις διώκουσα τὸ νοτερόν· γενομένης οὖν ὥσπερ ἐν πηλῷ ξηρότητος, ποτοῦ μᾶλλον τὸ σῶμα δεῖσθαι πέφυκεν, ἄχρι οὗ πιόντων ἀναρρωσθὲν καὶ ἰσχῦσαν τὸ θερμὸν ἐμβριθοῦς τροφῆς ὄρεξιν ἐργάσηται.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β.

Πότερον ἔνδεια ποιεῖ τὸ πεινῆν καὶ διψῆν ἢ πόρων μετασχηματισμός.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΙΛΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ.

1. *Λεχθέντων* δὲ τούτων, οἱ περὶ Φίλωνα ἰατροὶ τὴν πρώτην θέσιν ἐκίνουν· ἐνδείᾳ γὰρ οὐ γί-

2 ὃ πρῶτον] πρῶτον M 5 τὴν τέφραν R 6 καὶ ὅμως δὲ ἵστησι mei 7 om. Madvigius: ἐξαίρειν 12 τὸ νοτερὸν διώκουσα καὶ τὸ δίυγρον Psellus

γνεσθαι τὸ δίψος, ἀλλὰ πόρων τινῶν μετασχηματισμῷ. τοῦτο μὲν γὰρ οἱ νύκτωρ διψῶντες, ἂν ἐπικαταδάρθωσι, παύονται τοῦ διψῆν μὴ πιόντες· τοῦτο δ' οἱ πυρέττοντες, ἐνδόσεως γενομένης ἢ παντάπασι τοῦ πυρετοῦ λωφήσαντος, καὶ ἅμα τοῦ διψῆν ἀπαλλάττονται· πολλοῖς δὲ λουσαμένοις καὶ νὴ Δί' ἐμέσασιν ἑτέροις λήγει τὸ δίψος. ὧν ὑπ' οὐδενὸς αὔξεται τὸ ὑγρόν, ἀλλὰ μόνον οἱ πόροι παρέχουσι, πάσχοντές τι τῷ μετασχηματίζεσθαι, τάξιν ἑτέραν καὶ διάθεσιν. ἐκδηλότερον δὲ τοῦτο γίγνεται περὶ τὴν πεῖναν· ἐνδεεῖς γὰρ ἅμα πολλοὶ γίγνονται καὶ ἀνόρεκτοι τῶν νοσούντων· ἐνίοις δ' ἐμπιπλαμένοις οὐδὲ ἓν αἱ ὀρέξεις χαλῶσιν, ἀλλὰ καὶ κατατείνουσι καὶ παραμένουσιν. ἤδη δὲ πολλοὶ τῶν ἀποσίτων ἐλαίαν ἁλμάδα λαμβάνοντες ἢ κάππαριν γευσάμενοι ταχέως ἀνέλαβον καὶ παρεστήσαντο τὴν ὄρεξιν. ᾧ καὶ μάλιστα δῆλόν ἐστιν, ὅτι πάθει τινὶ πόρων οὐχ ὑπ' ἐνδείας ἐγγίγνεται τὸ πεινῆν ἡμῖν· τὰ γὰρ τοιαῦτα βρώματα τὴν μὲν ἔνδειαν ἐλαττοῖ προστιθεμένης τροφῆς, τὸ δὲ πεινῆν ποιοῦσιν· οὕτως αἱ τῶν ἐφάλμων βρωμάτων εὐστομίαι καὶ δριμύτητες ἐπιστρέφουσαι καὶ πυκνοῦσαι τὸν στόμαχον ἢ πάλιν ἀνοίγουσαι καὶ χαλῶσαι δεκτικήν τινα τροφῆς εὐαρμοστίαν περιειργάσαντο περὶ αὐτόν, ἣν ὄρεξιν καλοῦμεν.

C D

1 τινῶν] τινὶ Doehnerus 3 Duebnerus: ἐπικαταδαρθῶσι 5 καὶ ἅμα] malim ἅμα καὶ 8 παρέχουσι πάσχοντες Huttenus: παρασχόντες 19 ἐλάττω X 20 τὸ δὲ πεινῆν Turnebus ποιεῖ idem 22 ἐπιστύφουσαι Iunius

E 2. Ἐδόκει δή μοι ταῦτα πιθανῶς μὲν ἐπικεχει-
ρῆσθαι, πρὸς δὲ τὸ μέγιστον ἐναντιοῦσθαι τῆς φύ-
σεως τέλος, ἐφ' ὃ πᾶν ἄγει ζῷον ὄρεξις, ἀναπλήρωσιν
τοῦ ἐνδεοῦς ποθοῦσα καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἀεὶ τοῦ οἰ-
κείου διώκουσα· 'τὸ γὰρ ᾧ διαφέρει μάλιστα τὸ
ζῷον τοῦ ἀψύχου, τοῦτο μὴ φάναι πρὸς σωτηρίαν
καὶ διαμονὴν ὑπάρχειν ἡμῖν, ὥσπερ ὄμμα τῶν οἰ-
κείων τῷ σώματι καὶ δεόντων ἐγγεγενημένον, ἀλλὰ
πάθος εἶναι καὶ τροπήν τινα πόρων οἴεσθαι μεγέ-
θεσι καὶ μικρότησι συμβαίνουσαν, εἰς οὐδέν' ἦν
F λόγον ἁπλῶς τιθεμένων τὴν φύσιν. ἔπειτα ῥιγοῦν
ἐνδείᾳ θερμότητος οἰκείας τὸ σῶμα, μηκέτι δὲ διψῆν
μηδὲ πεινῆν ὑγρότητος ἐνδείᾳ τῆς κατὰ φύσιν καὶ
τροφῆς, ἄλογόν ἐστι· τούτου δ' ἀλογώτερον, εἰ κε-
νώσεως μὲν ἐφίεται διὰ πλήρωσιν ἡ φύσις, πληρώ-
σεως δ' οὐ διὰ κένωσιν, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς πάθους
ἐγγενομένου. καὶ μὴν αἵ γε τοιαῦται περὶ τὰ ζῷα
χρεῖαι καὶ ἀναπληρώσεις οὐδέν τι τῶν περὶ τὰς
γεωργίας γιγνομένων διαφέρουσι· πολλὰ γὰρ ὅμοια
πάσχει καὶ βοηθεῖται· πρὸς μὲν γὰρ τὰς ξηρότητας
688 ἀρδείαις ποτιζόμενα, καὶ ψυχόμενα μετρίως, ὅταν
φλέγηται· ῥιγοῦντα δ' αὐτὰ θάλπειν πειρώμεθα καὶ

1 em. Madvigius: ἐγκεχειρῆσθαι 4 καὶ τὸ] αὐτὸ mei ἐλλεῖπον Emperius hic et infra 7 ὄμμα τῶν R: ὀμμάτων Cf. p. 738 c: καθάπερ φωτὶ τῆς περὶ αὐτὰ τυφλότητος, ubi genetivus est obiectivus 8 καὶ δεόντων Madvigius: καὶ δέη τῶν em. Doehnerus: ἐγγεγενημένων 11 ῥιγοῦν μὲν Hirschigius 12 δὲ X 13 τῆς M: τῇ 19 ὅμοια] add. τοῖς ζῴοις τὰ φυτὰ idem 20 γὰρ] del. Salmasius 21 ποτίζομεν καὶ ψύχομεν Madvigius 22 αὐτὰ] αὖ R. Malim αὖ ταῦτα

σκέπειν πόλλ' ἄττα περιβάλλοντες· καὶ ὅσα μὴ παρ' ἡμᾶς ἐστιν, εὐχόμεθα τὸν θεὸν διδόναι, δρόσους μαλακὰς καὶ εἱλήσεις ἐν πνεύμασι μετρίοις, ὡς ἀεὶ τοῦ ἀπολείποντος ἀναπλήρωσιν ἡ φύσις ἔχοι, διατηροῦσα τὴν κρᾶσιν. οὕτω γὰρ οἶμαι καὶ τροφὴν ὠνομάσθαι τὸ τηροῦν τὴν φύσιν· τηρεῖται δὲ τοῖς μὲν φυτοῖς ἀναισθήτως ἐκ τοῦ περιέχοντος, ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς, ὑδρευομένοις τὸ πρόσφορον· ἡμᾶς δ' ἡ ὄρεξις ζητεῖν διδάσκει καὶ διώκειν τὸ ἐκλεῖ- B πον τῆς κράσεως. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν εἰρημένων ἕκαστον ἴδωμεν ὡς οὐκ ἀληθές ἐστι. τὰ μὲν γὰρ εὐστομίαν ἔχοντα καὶ δριμύτητα τάχα μὲν οὐκ ὄρεξιν, ἀλλὰ δηγμὸν ἐμποιεῖ τοῖς δεκτικοῖς μέρεσι τῆς τροφῆς, οἷον κνησμοὶ κατὰ θίξιν ἐνίων ἀμυσσόντων· εἰ δὲ καὶ τοῦτο τὸ πάθος ὀρεκτικόν ἐστιν, εἰκός ἐστιν ὑπὸ τῶν τοιούτων βρωμάτων λεπτυνόμενα διακρίνεσθαι τὰ προϋπόντα, καὶ ποιεῖν μὲν ἔνδειαν, οὐ μεταρρυθμιζομένων δὲ τῶν πόρων ἀλλὰ κενουμένων καὶ καθαιρομένων· τὰ γὰρ ὀξέα καὶ δριμέα καὶ ἁλμυρὰ θρύπτοντα τὴν ὕλην διαφορεῖ καὶ σκίδνησιν, ὥστε νεαρὰν ποιεῖν τὴν ὄρεξιν ἐκθλιβομένων τῶν ἑώλων καὶ χθιζῶν. τῶν δὲ λουομένων οὐ μετασχηματιζόμενοι παύουσιν οἱ πόροι τὸ δίψος, ἀλλ' ἰκμάδα διὰ τῆς σαρκὸς ἀναλαμβάνοντες C

1 πόλλ' ἄττα scripsi cum Doehnero: πολλοστὰ παρ' ἡμῖν R 3 ἐν] σὺν W idem: μετρίως ib. malim ὡς ἂν ἀεὶ — ἔχῃ 8 Ἐμπεδοκλῆς] om. Mullach. 14 κνησμὸν Emperius ib. M: κατάθιξιν 17 Doehnerus: πρέποντα 18 δὲ τῶν M: τῶν 20 διαφέρει mei 21 R: εἰσθλιβομένων 24 διὰ τῆς Doehnerus: τῆς

καὶ ἀναπιμπλάμενοι νοτερᾶς ἀτμίδος. οἱ δ' ἔμετοι τἀλλότριον ἐκβάλλοντες ἀπόλαυσιν τῇ φύσει τοῦ οἰκείου παρέσχον. οὐ γὰρ ἁπλῶς τοῦ ὑγροῦ τὸ δίψος, ἀλλὰ τοῦ κατὰ φύσιν καὶ οἰκείου· διό, κἂν πολὺ παρῇ τὸ ἀλλόφυλον, ἐνδεὴς ὁ ἄνθρωπός ἐστιν· ἐνίσταται γὰρ τοῖς κατὰ φύσιν ὑγροῖς, ὧν ἡ ὄρεξίς ἐστι, καὶ οὐ δίδωσιν ἀνάμιξιν οὐδὲ κατάκρασιν, ἄχρι ἂν ἐκστῇ καὶ ἀποχωρήσῃ· τότε δ' οἱ πόροι τὸ σύμφυλον ἀναλαμβάνουσιν. οἱ δὲ πυρετοὶ τὸ ὑγρὸν D εἰς βάθος ἀπωθοῦσι· καὶ τῶν μέσων φλεγομένων, ἐκεῖ πᾶν ἀποκεχώρηκε καὶ κρατεῖται πεπιεσμένον· ὅθεν ἐμεῖν τε πολλοὺς ἅμα συμβαίνει, πυκνότητι τῶν ἐντὸς ἀναθλιβόντων τὰ ὑγρά, καὶ διψῆν δι' ἔνδειαν καὶ ξηρότητα τοῦ λοιποῦ σώματος. ὅταν οὖν ἄνεσις γένηται καὶ τὸ θερμὸν ἐκ τῶν μέσων ἀπίῃ, σκιδνάμενον αὖθις ὑπονοστεῖ καὶ διιόν, ὡς πέφυκε, πάντῃ τὸ νοτερὸν ἅμα τοῖς τε μέσοις ῥᾳστώνην παρέσχε, καὶ τὴν σάρκα λείαν καὶ ἁπαλὴν ἀντὶ τραχείας καὶ αὐχμώδους γενομένην ἐμάλαξε, E πολλάκις δὲ καὶ ἱδρῶτας ἐπήγαγεν· ὅθεν ἡ ποιοῦσα διψῆν ἔνδεια λήγει καὶ παύεται, τῆς ὑγρότητος ἀπὸ τοῦ βαρυνομένου καὶ δυσαναβλυτοῦντος ἐπὶ τὸν δεόμενον καὶ ποθοῦντα μεθισταμένης τόπον. ὡς γὰρ ἐν κήπῳ, φρέατος ἄφθονον ὕδωρ ἔχοντος, εἰ μή τις ἐπαντλοῖ καὶ ἄρδοι τὰ φυτά, διψῆν καὶ ἀτρο-

2 Doehnerus *: τὸ ἀλλότριον 3 ἁπλῶς τοῦ M: ἀπλήστου 6 R: ἐφίσταται 13 δίψαν mei 16 Basileensis: ὑπονοστεῖν Turnebus: ἴδιον 17 τὸ νοτερὸν Basileensis: τὸν ἕτερον 22 em. Duebnerus: δυσαναβλαστοῦντος 25 τὰ φυτὰ X (E): αὐτὰ

φεῖν ἀναγκαῖόν ἐστιν· οὕτως ἐν σώματι, τῶν ὑγρῶν εἰς ἕνα κατασπωμένων τόπον, οὐ θαυμαστὸν ἔνδειαν εἶναι περὶ τὰ λοιπὰ καὶ ξηρότητα, μέχρι οὗ πάλιν ἐπιρροὴ καὶ διάχυσις γένηται· καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν πυρεττόντων, ὅταν ἀνεθῶσι, συμβαίνει καὶ τῶν ἐγκαταδαρθανόντων τῷ διψῆν· καὶ γὰρ τούτοις F ὁ ὕπνος ἐκ μέσων ἐπανάγων τὰ ὑγρὰ καὶ διανέμων πάντῃ τοῖς μέρεσιν ὁμαλισμὸν ἐμποιεῖ καὶ ἀναπλήρωσιν. ὁ γὰρ δὴ λεγόμενος τῶν πόρων μετασχηματισμὸς οὗτος, ᾧ τὸ πεινῆν ἢ τὸ διψῆν ἐγγένηται, ποῖός τίς ἐστιν; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὁρῶ περὶ πόρους διαφορὰς ἄλλας κατὰ πάθος ἢ τὸ συμπίπτειν καὶ τὸ διίστασθαι· καὶ συμπίπτοντες μὲν οὔτε ποτὸν οὔτε τροφὴν δέχεσθαι δύνανται, διιστάμενοι δὲ κενότητα καὶ χώραν ποιοῦσιν, ἔνδειαν οὖσαν τοῦ κατὰ φύσιν καὶ οἰκείου. καὶ γὰρ αἱ στύψεις, ὦ βέλτιστε, τῶν βαπτομένων' ἔφην 'τόπων ἔχουσι τὸ δριμὺ καὶ 689 ῥυπτικόν, ᾧ τῶν περισσῶν ἐκκρινομένων καὶ ἀποτηκομένων, οἱ πόροι δέχονται μᾶλλον καὶ στέγουσι δεξάμενοι τὴν βαφὴν ὑπ' ἐνδείας καὶ κενότητος.'

10 ἐγγεγένηται? 11 περὶ πόρους *: περὶ πόρου ἢ πόρων 12 ἄλλας Doehnerus: ἀλλὰ πάθος *: πλῆθος cf. p. 687 c 17 τόπων] πόνων? τὸ] τι? 19 M: στέργουσι

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γʹ.

Διὰ τί πεινῶντες μέν, ἐὰν πίωσι, παύονται· διψῶντες δέ, ἐὰν φάγωσιν, ἐπιτείνονται.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

Ο ΕΣΤΙΑΤΩΡ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ῥηθέντων δὲ τούτων, ὁ ἑστιῶν ἡμᾶς καὶ ταῦτ' ἔφη μετρίως λέγεσθαι καὶ πρὸς τὴν ἄλλην
B ἀπορίαν, τὰς τῶν πόρων κενώσεις καὶ ἀναπληρώσεις, ἐν τῷ παραυτίκα * * τοῖς δὲ διψῶσι τοὐναντίον, ἐὰν ἐμφάγωσιν, ἐπιτείνειν συμβαίνει τὸ δίψος. τοῦτο δὲ τὸ πάθος οἱ τοὺς πόρους διαφόρους ὑποτιθέμενοι ῥᾷστα καὶ πιθανώτατά μοι δοκοῦσιν, εἰ καὶ μὴ τἄλλα μόνοι πιθανῶς, αἰτιολογεῖν. πᾶσι γὰρ ὄντων πόρων, ἄλλος πόρος ἄλλας συμμετρίας ἔχει· ὧν οἱ μὲν εὐρύτεροι τὴν ξηρὰν ἅμα καὶ τὴν ὑγρὰν τροφὴν ἀναλαμβάνουσιν, οἱ δ' ἰσχνότεροι τὸ μὲν ποτὸν παραδέχονται. ποιεῖ δὲ τὴν μὲν δίψαν ἡ τούτων κένωσις, ἡ δ' ἐκείνων τὴν πεῖναν. ὅθεν, ἐὰν

2 in lemmate corr. τοῖς διψῶσι δέ, ἐὰν φάγ. τὸ δίψος ἐπιτείνεται Herwerdenus 7 τὴν W 8 ἀναπληρώσεις] add. ποιεῖν, διὰ τί τοῖς μὲν πεινῶσιν ἐὰν πίωσιν, παύεται ἡ πεῖνα ἐν τῷ παραυτίκα κέ Madvigius 9 lac. 2—3 litt. addidi ex Vd τοὐναντίον Emperius: ἐναντίον 11 δὲ] δὴ W ib. διαφόρους * ib. Turnebus: ἐπιτιθέμενοι 13 τἄλλα *: πολλὰ 14 ἔχει· ὧν Duebnerus: ἐχόντων 16 οἱ δὲ στενώτεροι R τὸ μὲν ποτὸν] μόνον τὸ ποτὸν W. Fort. τὸ ποτὸν μόνον οὐχὶ δὲ καὶ τὸ σιτίον 17 παραδέχονται] add. τὸ δὲ σιτίον οὐ παραδέχονται Madvigius 18 ἐὰν ἐμφάγωσιν, οἱ μὲν διψῶντες οὐ βοηθοῦνται Doehnerus; malim οἱ μὲν διψῶντες ἐὰν φάγωσιν οὐ βοηθοῦνται

μὲν φάγωσιν οἱ διψῶντες, οἱ μὲν οὐ βοηθοῦνται, C
τῶν πόρων διὰ λεπτότητα τὴν ξηρὰν τροφὴν μὴ
δεχομένων, ἀλλ' ἐπιδεῶν τοῦ οἰκείου διαμενόντων·
οἱ δὲ πεινῶντες ἐὰν πίνωσιν, ἐνδυόμενα τὰ ὑγρὰ
τοῖς μείζοσι πόροις καὶ ἀναπληροῦντα τὰς κενότη-
τας αὐτῶν ἀνίησι τὸ σφοδρὸν ἄγαν τῆς πείνης.

2. Ἐμοὶ δὲ τὸ μὲν συμβαῖνον ἀληθὲς ἐφαίνετο,
τῇ δ' ὑποθέσει τῆς αἰτίας οὐ προσεῖχον. 'καὶ γὰρ
εἰ τοῖς πόροις τούτοις' ἔφην, 'ὧν ἔνιοι περιέχονται
καὶ ἀγαπῶσι, κατατρήσειέ τις τὴν σάρκα, πλαδαρὰν
καὶ τρομώδη καὶ σαθρὰν ποιήσει· τό γε μὴ ταὐτὰ
τοῦ σώματος μόρια τὸ ποτὸν προσδέχεσθαι καὶ τὸ
σιτίον ἀλλ' ὥσπερ ἠθμοῖς καταρρεῖσθαι καὶ ἀπο- D
κρίνεσθαι, κομιδῇ πλασματῶδες καὶ ἀλλόκοτον. αὕτη
γὰρ ἡ πρὸς τὸ ὑγρὸν ἀνάμιξις, θρύπτουσα τὰ σιτία
καὶ συνεργὰ λαμβάνουσα τὸ θερμὸν τὸ ἐντὸς καὶ
τὸ πνεῦμα, πάντων ὀργάνων ἀκριβέστατα πάσαις
τομαῖς καὶ διαιρέσεσι λεπτύνει τὴν τροφήν· ὥστε
πᾶν μόριον αὐτῆς παντὶ μορίῳ γίγνεσθαι φίλον
καὶ οἰκεῖον, οὐκ ἐναρμόττον ὥσπερ ἀγγείοις καὶ
τρήμασιν ἀλλ' ἑνούμενον καὶ προσφυόμενον. ἄνευ
δὲ τούτων οὐδὲ λέλυται τῆς ἀπορίας τὸ μέγιστον·
οἱ γὰρ ἐμφαγόντες, ἂν μὴ πίωσιν, οὐ μόνον οὐ E
λύουσιν ἀλλὰ καὶ προσεπιτείνουσι τὸ δίψος· πρὸς
τοῦτο δ' οὐδὲν εἴρηται. σκόπει δὲ καὶ τὰ παρ'
ἡμῶν' ἔφην 'εἰ φαινομένας ὑποθέσεις λαμβάνομεν,

4 πίωσιν? 11 Basileensis: ποιήσας Malim ἂν ποιή-
σειε τό γε μὴ] fort. τὸ δὲ (aut τό τε) μὴ X: ταῦτα
20 ὥσπερ ἀστείοις mei

πρῶτον μὲν λαμβάνοντες τὸ ὑγρὸν ὑπὸ τοῦ ξηροῦ διαφθείρεσθαι δαπανώμενον, τῷ δ' ὑγρῷ τὸ ξηρὸν βρεχόμενον καὶ μαλασσόμενον διαχύσεις ἴσχειν καὶ ἀναθυμιάσεις· δεύτερον δὲ μὴ νομίζοντες ἔκθλιψιν εἶναι παντάπασι μήτε τῆς ξηρᾶς τροφῆς τὴν πεῖναν μήτε τῆς ὑγρᾶς τὴν δίψαν, ἀλλὰ τοῦ μετρίου καὶ ἀρκοῦντος ἔνδειαν· οἷς γὰρ ὅλως ἂν ἐλλίπῃ θάτε-
F ρον, οὔτε πεινῶσιν οὔτε διψῶσιν ἀλλ' εὐθὺς ἀποθνήσκουσιν. ὑποκειμένων δὲ τούτων, οὐ χαλεπὸν ἤδη τὴν αἰτίαν συνιδεῖν. ἡ μὲν γὰρ δίψα τοῖς φαγοῦσιν ἐπιτείνεται, τῶν σιτίων τῇ ξηρότητι, εἴ τι διεσπαρμένον ὑγρὸν καὶ ἀπολειπόμενον ἀσθενὲς καὶ ὀλίγον ἐν τῷ σώματι, συλλεγόντων καὶ προσεξικμαζόντων· ὥσπερ ἔξω γῆν ὁρῶμεν καὶ κόνιν καὶ ἄμμον τὰ μιγνύμενα τῶν ὑγρῶν ἀναλαμβάνουσαν εἰς ἑαυτὴν καὶ ἀφανίζουσαν. τὴν δὲ πεῖναν αὖ πάλιν ἀναγκαίως τὸ ποτὸν ἀνίησιν· ἡ γὰρ ὑγρότης τὰ ὑπόντα σιτία περισκελῆ καὶ γλίσχρα βρέξασα καὶ διαχέασα,
690 χυμῶν ἐγγενομένων καὶ ἀτμῶν, ἀναφέρει τούτους εἰς τὸ σῶμα καὶ προστίθησι τοῖς δεομένοις. ὅθεν οὐ κακῶς ὄχημα τῆς τροφῆς τὸ ὑγρὸν ὁ Ἐρασίστρατος προσεῖπε· τὰ γὰρ ὑπὸ ξηρότητος ἢ πάθους ἀργὰ καὶ βαρέα μιγνύμενον ἀναπέμπει καὶ συνεξαίρει. πολλοὶ δὲ καὶ μὴ πιόντες ἀλλὰ λουσάμενοι μόνον ἐπαύσαντο συντόνως σφόδρα πεινῶντες· ἐνδυομένη γὰρ ἔξωθεν ἡ ὑγρότης εὐχυμότερα ποιεῖ καὶ τροφι-

1 ἀπὸ τοῦ mei   5 τὴν R   10 τὴν Basileensis: μὲν   11 εἴ τι R   14 ἄμμον *: μᾶλλον   22 πάθους] πλήθους R   25 συντόμως idem

μώτερα τῷ ἐγχαλᾶσθαι τὰ ἐντός, ὥστε τῆς πείνης τὸ σφόδρα πικρὸν καὶ θηριῶδες ἐνδιδόναι καὶ παρηγορεῖσθαι. διὸ καὶ πολὺν ζῶσιν ἔνιοι τῶν ἀποκαρτερούντων χρόνον, ἂν ὕδωρ μόνον λαμβάνωσιν, ἄχρι ἂν οὗ πᾶν ἐξικμασθῇ τὸ τρέφειν καὶ προστί- B θεσθαι τῷ σώματι δυνάμενον.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ'.

Διὰ τίν' αἰτίαν τὸ φρεατιαῖον ὕδωρ ἀρυσθέν, ἐὰν ἐν αὐτῷ τῷ τοῦ φρέατος ἀέρι νυκτερεύσῃ, ψυχρότερον γίγνεται.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΞΕΝΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ψυχροπότῃ ξένῳ τρυφῶντι παρεσκεύασαν οἱ θεράποντες τοῦ ἐκ φρέατος ὕδωρ ψυχρότερον· ἀρυσάμενοι γὰρ ἀγγείῳ καὶ κρεμάσαντες τὸ ἀγγεῖον ἐν τῷ φρέατι τῆς πηγῆς μὴ ἁπτόμενον εἴασαν ἐπινυ- C κτερεῦσαι, καὶ πρὸς τὸ δεῖπνον ἐκομίζετο τοῦ προσφάτου ψυχρότερον. ἦν δ' ὁ ξένος φιλόλογος ἐπιεικῶς, καὶ τοῦτ' ἔφη λαβεῖν ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους μετὰ λόγου κείμενον· εἶναι δὲ τοιόνδε τὸν λόγον. πᾶν ὕδωρ προθερμανθὲν ψύχεται μᾶλλον, ὥσπερ

1 χαλᾶσθαι Psellus 5 οὗ] οὐ moi 8 in lemmate φρεατιαῖον scripsi pro φρεατίδιον 14 τοῦ ἐκ R: ἐκ τοῦ 16 πηγῆς Leonicus: γῆς μὴ ἁπτόμενον idem: μαλαττόμενον vel μαλαπτόμενον unde malim μὴ μάλ' ἁπτόμενον 19 Ἀριστοτέλους] Fragm. 216

τὸ τοῖς βασιλεῦσι παρασκευαζόμενον· ὅταν γὰρ ἑψηθῇ μέχρι ζέσεως, περισωρεύουσι τῷ ἀγγείῳ χιόνα πολλὴν καὶ γίγνεται ψυχρότερον· ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὰ ἡμέτερα σώματα λουσαμένων περιψύχεται μᾶλλον· ἡ γὰρ ὑπὸ τῆς θερμότητος ἄνεσις πολύπορον τὸ σῶμα καὶ μανὸν ἀπειργασμένη πολὺν δέχεται τὸν ἔξωθεν ἀέρα καὶ βιαιοτέραν ποιεῖ τὴν
D μεταβολήν· ὅταν οὖν ὑποπλασθῇ ὑπὸ τῆς πηγῆς τὸ ὕδωρ, ἐν τῷ ἀέρι, προθερμανθέν, περιψύχεται ταχέως.

2. Τὸν μὲν οὖν ξένον ἐπῃνέσαμεν ὡς ἀνδρικῶς καταμνημονεύσαντα· περὶ δὲ τοῦ λόγου διηποροῦμεν. ὁ γὰρ ἀήρ, ἐν ᾧ κρέμαται τὸ ἀγγεῖον, εἰ μὲν ψυχρός ἐστι, πῶς θερμαίνει τὸ ὕδωρ; εἰ δὲ θερμός, πῶς περιψύχει πάλιν; ἄλογον γὰρ ὑπὸ ταὐτοῦ ταὐτὸ πάσχειν τἀναντία, μηδεμιᾶς διαφορᾶς γενομένης. σιωπῶντος δ' αὐτοῦ καὶ διαποροῦντος, οὐδὲν ἔφην δεῖν περὶ τοῦ ἀέρος διαπορεῖν· ἡ γὰρ αἴσθησις λέγει ὅτι ψυχρός ἐστι, καὶ μάλιστα τῶν ἐν βάθει φρεάτων· ὥστ' ἀμήχανον ὑπ' ἀέρος ψυχροῦ
E θερμαίνεσθαι τὸ ὕδωρ· ἀλλὰ μᾶλλον ὁ ψυχρὸς οὗτος ἀὴρ τὴν μὲν πηγὴν διὰ πλῆθος οὐ δύναται μεταβάλλειν· ἂν δέ τις ἀφαιρῇ κατ' ὀλίγον, μᾶλλον κρατῶν περιψύξει.

6 τὰ σώματα καὶ mei 8 ὑποπλασθῇ ὑπὸ τῆς πηγῆς] fort. ἀποσπασθῇ τῆς πηγῆς cf. p. 949d πηγῆς] πληγῆς mei 9 ἐν τῷ ἀέρι, προθερμανθὲν κἑ] vid. p. 949c 12 καταμνημονεύσαντα R: καὶ μνημονεύσαντα 15 *: τοῦ αὐτοῦ τὸ αὐτὸ 16 *: τὰ ἐναντία 18 ἔφην Turnebus: ἔφη 19 τῶν] ὁ τῶν R 24 ἐρατῶν mei

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε΄.

Διὰ τίν᾽ αἰτίαν οἱ χάλικες καὶ αἱ μολιβδίδες ἐμβαλλόμεναι ψυχρότερον τὸ ὕδωρ ποιοῦσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΞΕΝΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. ‘‘Ἀλλὰ μὴν περὶ τῶν χαλίκων’ ἔφην ‘ἢ τῶν F ἀκμόνων, οὓς ἐμβάλλοντες εἰς τὸ ὕδωρ ψύχειν αὐτὸ καὶ στομοῦν δοκοῦσιν, εἰρημένον Ἀριστοτέλει μνημονεύεις.’ ‘αὐτὸ τοῦτ’’ ἔφη ‘μόνον ἐν προβλήμασιν εἴρηκε τὸ γιγνόμενον· εἰς δὲ τὴν αἰτίαν ἐπιχειρήσομεν ἡμεῖς· ἔστι γὰρ μάλιστα δυσθεώρητος.’ ‘πάνυ μὲν οὖν’ ἔφην ‘καὶ θαυμάσαιμ’ ἄν, εἰ μὴ διαφύγοι ὁ λόγος ἡμᾶς· ὅρα δ’ ὅμως. πρῶτον οὐ δοκεῖ σοι περιψύχεσθαι μὲν ὑπὸ τοῦ ἀέρος τὸ ὕδωρ ἔξωθεν ἐμπίπτοντος, ὁ δ’ ἀὴρ μᾶλλον ἰσχύειν πρὸς τοὺς 691 λίθους καὶ τοὺς ἄκμονας ἀπερειδόμενος; οὐ γὰρ ἐῶσιν αὐτόν, ὥσπερ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ κεραμεᾶ τῶν ἀγγείων, διεκπίπτειν, ἀλλὰ τῇ πυκνότητι στέγοντες ἀνακλῶσιν εἰς τὸ ὕδωρ ἀπ’ αὐτῶν, ὥστε δι’ ὅλου καὶ ἰσχυρὰν γίγνεσθαι τὴν περίψυξιν. διὸ καὶ χειμῶνος οἱ ποταμοὶ ψυχρότεροι γίγνονται τῆς θαλάτ-

6 ἢ] ἡ mei   ἢ τῶν ἀκονῶν S   8 Ἀριστοτέλει] Fragm. 213   10 ἐπιχειρήσωμεν S   11 μάλιστα] ἐν τοῖς μάλιστα Psellus   12 ἔφην Basileensis: ἔφη   13 ὅρα δὲ ὅμως W: ὁρᾶτε ὅλως   οὖν οὐ?   14 R: προψύχεσθαι 15 Anonymus: ἐκπίπτοντος   ib. W: ἰσχύει   16 τοὺς ἄκμονας] τὰς μολιβδίδας Psellus. τὰς ἀκόνας S   17 *: χάλκεα κεράμεα mei   19 ἀνακλῶσιν Doehnerus ex Psello: ἀναλοῦσιν   20 καὶ] prius om. Psellus   γίνεσθαι idem: γενέσθαι

της· ἰσχύει γὰρ ἐν αὐτοῖς ὁ ψυχρὸς ἀὴρ ἀνακλώμενος, ἐν δὲ τῇ θαλάττῃ διὰ βάθος ἐκλύεται πρὸς μηδὲν ἀντερείδων. κατ' ἄλλον δὲ τρόπον εἰκός ἐστι τὰ λεπτότερα τῶν ὑδάτων περιψύχεσθαι μᾶλλον
B ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ· κρατεῖται γὰρ δι' ἀσθένειαν. αἱ δ' ἀκόναι καὶ οἱ χάλικες λεπτύνουσι τὸ ὕδωρ, ὅ τι θολερὸν καὶ γεῶδες ἀναμέμικται, τοῦτο συνάγοντες καὶ κατασπῶντες ἀπ' αὐτοῦ, ὥστε λεπτότερον καὶ ἀσθενέστερον τὸ ὕδωρ γενόμενον μᾶλλον ὑπὸ περιψύξεως κρατεῖσθαι. καὶ μὴν ὅ τε μόλιβδος τῶν φύσει ψυχρῶν ἐστιν, ὅς γε τριβόμενος ὄξει τὸ ψυκτικώτατον τῶν θανασίμων φαρμάκων ἐξανίησι ψιμύθιον· οἵ τε χάλικες τῇ πυκνότητι τὸ ψυχρὸν διὰ βάθους ποιοῦσι· πᾶς μὲν γὰρ λίθος κατεψυγμένης
C καὶ πεπιλημένης ὑπὸ κρύους γῆς πάγος ἐστί, μᾶλλον δ' ὁ μᾶλλον πεπυκνωμένος· ὥστ' οὐκ ἄτοπον, εἰ τὴν ψυχρότητα τοῦ ὕδατος ἀντερείδων συνεπιτείνει καὶ ὁ λίθος καὶ ὁ μόλιβδος.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ϛʹ.

Διὰ τίν' αἰτίαν ἀχύροις καὶ ἱματίοις τὴν χιόνα διαφυλάττουσι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΞΕΝΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ.

1. *Μικρὸν* οὖν ὁ ξένος διαλιπὼν 'οἱ ἐρῶντες' ἔφη 'μάλιστα μὲν αὐτοῖς τοῖς παιδικοῖς, εἰ δὲ μή,

1 Doehnerus ex Psello: ἀναλώμενος   4 μᾶλλον Basileensis: μᾶλλον ἢ   13 *: ψιμίθιον   ib. τῇ Psellus

περὶ αὐτῶν ἐπιθυμοῦσι διαλέγεσθαι· τοῦτο πέπονθα περὶ τῆς χιόνος. ἐπεὶ γὰρ οὐ πάρεστιν οὐδ' ἔχομεν, ἐπιθυμοίην ἂν μαθεῖν τίς αἰτία, δι' ἣν ὑπὸ τῶν θερμοτάτων φυλάσσεται. καὶ γὰρ ἀχύροις σπαργανοῦντες αὐτὴν καὶ περιστέλλοντες ἱματίοις ἀγνάπτοις D ἐπὶ πολὺν χρόνον ἄπταιστον διατηροῦσι. θαυμαστὸν οὖν, εἰ συνεκτικὰ τὰ θερμότατα τῶν ψυχροτάτων ἐστί.'

2. 'Κομιδῇ γ'' ἔφην 'εἴπερ ἀληθές ἐστιν· οὐκ ἔχει δ' οὕτως, ἀλλ' αὐτοὺς παραλογιζόμεθα, θερμὸν εὐθὺς εἶναι τὸ θερμαῖνον ὑπολαμβάνοντες· καὶ ταῦθ' ὁρῶντες ὅτι ταὐτὸν ἱμάτιον ἐν χειμῶνι θερμαίνειν ἐν δ' ἡλίῳ ψύχειν γέγονεν· ὥσπερ ἡ τραγικὴ τροφὸς ἐκείνη τὰ τῆς Νιόβης τέκνα τιθηνεῖται

'λεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἐρειπίοις
θάλπουσα καὶ ψύχουσα.'

Γερμανοὶ μὲν οὖν κρύους πρόβλημα ποιοῦνται τὴν ἐσθῆτα μόνον, Αἰθίοπες δὲ θάλπους μόνον, ἡμεῖς E δ' ἀμφοῖν. ὥστε τί μᾶλλον, εἰ θάλπει, θερμὴν ἤπερ ψυχρὰν ἀπὸ τοῦ περιψύχειν λεκτέον; εἰ δὲ δεῖ τῇ αἰσθήσει τεκμαίρεσθαι, μᾶλλον ἂν ψυχρὰ γένοιτο· καὶ γὰρ ὁ χιτὼν ψυχρὸς ἡμῖν προσπίπτει τὸ πρῶτον ἐνδυσαμένοις καὶ τὰ στρώματα κατακλινεῖσιν·

1 τοῦτο Basileensis: τούτοις codd. τούτοις ταὐτὸ Doehnerus. τοῦτ' ἐγώ? 3 ἐπιθυμοίην ἂν *: ἐπιθυμίαν 10 αὐτοὺς mei 11 εὐθὺ iidem τὸ θερμαῖνον Basileensis: τὸ θερμαίνει Malim γ' ὃ θερμαίνει 13 γέγονεν Duebnerus: λέγομεν 15 Nauck. p. 839 em. S: λεπτὸσ πάθη τῶν 20 ἢ περίψυχρον Doehnerus

εἶτα μέντοι συναλεαίνει τῆς ἀφ' ἡμῶν πιμπλάμενα
θερμασίας, καὶ ἅμα μὲν περιστέλλοντα καὶ κατέ-
χοντα τὸ θερμόν, ἅμα δ' ἀπείργοντα τὸ κρύος καὶ
τὸν ἔξωθεν ἀέρα τοῦ σώματος. οἱ μὲν οὖν πυρέτ-
F τοντες ἢ καυματιζόμενοι συνεχῶς ἀλλάττουσι τὰ
ἱμάτια τῷ ψυχρὸν εἶναι τὸ ἐπιβαλλόμενον· ἂν δ'
ἐπιβληθῇ, παραχρῆμα γίγνεται θερμὸν ὑπὸ τοῦ σώ-
ματος. ὥσπερ οὖν ἡμᾶς θερμαινόμενον θερμαίνει
θοἰμάτιον, οὕτω τὴν χιόνα ψυχόμενον ἀντιπεριψύ-
χει· ψύχεται δ' ὑπ' αὐτῆς ἀφιείσης πνεῦμα λεπτόν·
τοῦτο γὰρ συνέχει τὴν πῆξιν αὐτῆς ἐγκατακεκλει-
σμένον· ἀπελθόντος δὲ τοῦ πνεύματος, ὕδωρ οὖσα
ῥεῖ καὶ διατήκεται, καὶ ἀπανθεῖ τὸ λευκὸν ὅπερ ἡ
τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ ὑγρὸν ἀνάμιξις ἀφρώδης
γενομένη παρεῖχεν· ἅμα τ' οὖν τὸ ψυχρὸν ἐγκατέ-
692 χεται περιστεγόμενον τῷ ἱματίῳ, καὶ ὁ ἔξωθεν ἀὴρ
ἀπειργόμενος οὐ τέμνει τὸν πάγον οὐδ' ἀνίησιν.
ἀγνάπτοις δὲ τούτοις πρὸς τοῦτο διὰ τὴν τραχύ-
τητα καὶ ξηρότητα τῆς κροκύδος οὐκ ἐώσης ἐπιπε-
σεῖν βαρὺ θοἰμάτιον οὐδὲ συνθλῖψαι τὴν χαυνό-
τητα τῆς χιόνος· ὥσπερ καὶ τὸ ἄχυρον διὰ κουφό-
τητα μαλακῶς περιπῖπτον οὐ θρύπτει τὸν πάγον,
ἄλλως δὲ πυκνόν ἐστι καὶ στεγανόν, ὥστε καὶ τὴν
θερμότητα τοῦ ἀέρος ἀπείργειν καὶ τὴν ψυχρότητα

1 ἀφ' Psellus: ὑφ' ἐμπιπλάμενα idem 4 ἔξωθεν Benselerus: ἔξω 5 συχνῶς Doehnerus 6 τῷ] τὸ mei 9. 20 *: τὸ ἱμάτιον 10 Psellus: ἀφείσης 11 idem: ἐγκατακείμενον 18 τούτοις] add. χρῶνται W. Fort. add. περιστέλλουσι 23 ὥστε] ὥσπερ mei τὴν Leonicus

κωλύειν ἀπιέναι τῆς χιόνος. ὅτι δ' ἡ τοῦ πνεύματος διάκρισις ἐμποιεῖ τὴν τῆξιν, ἐμφανές ἐστι τῇ αἰσθήσει· τηκομένη γὰρ ἡ χιὼν πνεῦμα ποιεῖ.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ'. B

Εἰ δεῖ τὸν οἶνον ἐνδιηθεῖν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΝΙΓΡΟΣ, ΑΡΙΣΤΙΩΝ.

1. Νίγρος ὁ πολίτης ἡμῶν ἀπὸ σχολῆς ἀφῖκτο συγγεγονὼς ἐνδόξῳ φιλοσόφῳ χρόνον οὐ πολύν, ἀλλ' ἐν ὅσῳ τὰ τἀνδρὸς οὐ καταλαμβάνοντες ἀνεπίμπλαντο τῶν ἐπαχθῶν ἀπ' αὐτοῦ μιμούμενοι τὸ ἐπιτιμητικὸν καὶ ἐλέγχοντες ἐπὶ παντὶ πράγματι τοὺς συνόντας. ἑστιῶντος οὖν ἡμᾶς Ἀριστίωνος, τήν τ' ἄλλην χορηγίαν ὡς πολυτελῆ καὶ περίεργον ἐμέμφετο καὶ τὸν οἶνον οὐκ ἔφη δεῖν ἐγχεῖσθαι διηθημένον, ἀλλ', ὥσπερ Ἡσίοδος ἐκέλευσεν, ἀπὸ C τοῦ πίθου πίνεσθαι τὴν σύμφυτον ἔχοντα ῥώμην καὶ δύναμιν. 'ἡ δὲ τοιαύτη κάθαρσις αὐτοῦ πρῶτον μὲν ἐκτέμνει τὰ νεῦρα καὶ τὴν θερμότητα κατασβέννυσιν· ἐξανθεῖ γὰρ καὶ ἀποπνεῖ διερωμένου πολλάκις· ἔπειτα περιεργίαν καὶ καλλωπισμὸν ἐμφαίνει

8 X: νίκρος ἡμῶν] fort. add. μετ' ἄλλων aut μετὰ τῶν ἑταίρων 10 *: τοῦ ἀνδρὸς om. R: καταλαμβάνοντος 11 Basileensis: μιμουμένου 12 eadem: λεγοντος vel ψέγοντος 13 X: ἀρίσταωνος 15 Turnebus: ἐλέγχεσθαι 16 Doehnerus: ἠθημένον Ἡσίοδος] cf. OD 368 20 idem: διεωρωμένου

καὶ τρυφὴν εἰς τὸ ἡδὺ καταναλίσκουσα τὸ χρήσιμον. ὥσπερ γὰρ τὸ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἐκτεμεῖν καὶ τοὺς χοίρους, ἁπαλὴν αὐτῶν παρὰ φύσιν τὴν σάρκα ποιοῦντας καὶ θήλειαν, οὐχ ὑγιαινόντων ἐστὶν ἀνθρώπων ἀλλὰ διεφθαρμένων ὑπὸ λιχνείας· οὕτως, εἰ δεῖ μεταφορᾷ χρησάμενον λέγειν, ἐξευνουχίζουσι τὸν D ἄκρατον καὶ ἀποθηλύνουσιν οἱ διηθοῦντες, οὔτε φορεῖν ὑπ' ἀσθενείας οὔτε πίνειν τὸν μέτριον δυνάμενοι διὰ τὴν ἀκρασίαν· ἀλλὰ σόφισμα τοῦτ' ἔστιν αὐτοῖς καὶ μηχάνημα πολυποσίας· ἐξαιροῦσι δὲ τοῦ οἴνου τὸ ἐμβριθές, τὸ λεῖον ἀπολιπόντες, ὥσπερ οἱ τοῖς ἀκρατῶς ἔχουσι πρὸς ψυχροποσίαν ἀρρώστοις ἀφεψημένον διδόντες· ὅ τι γὰρ στόμωμα τοῦ οἴνου καὶ κράτος ἐστί, τοῦτ' ἐν τῷ διυλίζειν ἐξαιροῦσι καὶ ἀποκρίνουσι. μέγα δὲ τεκμήριον ἡ διαφθορὰ καὶ τὸ μὴ διαμένειν, ἀλλ' ἐξίστασθαι καὶ μαραίνεσθαι, καθάπερ ἀπὸ ῥίζης κοπέντα τῆς τρυγός· οἱ δὲ παλαιοὶ καὶ τρύγα τὸν οἶνον ἄντικρυς ἐκάλουν, E ὥσπερ ψυχὴν καὶ κεφαλὴν τὸν ἄνθρωπον εἰώθαμεν ἀπὸ τῶν κυριωτάτων ὑποκορίζεσθαι, καὶ τρυγᾶν λέγομεν τοὺς δρεπομένους τὴν ἀμπελίνην ὀπώραν, καὶ 'διατρύγιον' που Ὅμηρος εἴρηκεν, αὐτὸν δὲ τὸν οἶνον 'αἴθοπα' καί 'ἐρυθρόν' εἴωθε καλεῖν· οὐχ ὡς Ἀρι-

2 ἐκτέμνειν? 6 λέγειν] ἔχειν mei. ἐλέγχειν Turnebus ib. Leonicus: ἐξονυχίζουσι 7 φορεῖν] φρονεῖν mei. add. τὸν ἄκρατον R 8 τὸν] malim αὐτὸν cum Doehnero 10. 14 Duebnerus: ἐξαίρουσι 11 τὸ λεῖον] τέλειον mei 12 om. W: ἀκράτως 16 δὲ] om. mei ἡ διαφθορὰ καὶ] malim cum R νὴ Δία φθορᾶς 18 τὸν νέον οἶνον Doehnerus 21 καὶ] ἦν καὶ idem 22 Ὅμηρος] ω 342

στίων ἡμῖν ὠχριῶντα καὶ χλωρὸν ὑπὸ τῆς πολλῆς καθάρσεως παρέχεται.'

2. Καὶ ὁ Ἀριστίων γελάσας 'οὐκ ὠχριῶντ'' εἶπεν 'ὦ τᾶν, οὐδ' ἄναιμον, ἀλλὰ μειλίχιον καὶ ἡμερίδην, ἀπὸ τῆς ὄψεως αὐτῆς πρῶτον. σὺ δ' ἀξιοῖς F
τοῦ νυκτερινοῦ καὶ μελαναιγίδος ἐμφορεῖσθαι, καὶ ψέγεις τὴν κάθαρσιν ὥσπερ χολημεσίαν δι' ἧς τὸ βαρὺ καὶ μεθυστικὸν ἀφιεὶς καὶ νοσῶδες ἐλαφρὸς καὶ ἄνευ ὀργῆς ἀναμίγνυται ἡμῖν, οἷον Ὅμηρός φησι πίνειν τοὺς ἥρωας· αἴθοπα γὰρ οὐ καλεῖ τὸν ζοφερόν, ἀλλὰ τὸν διαυγῆ καὶ λαμπρόν· οὐ γὰρ ἂν ὁ λέγων 'εὐήνορα' καὶ 'νώροπα' χαλκὸν 'αἴθοπα' προσηγόρευεν. ὥσπερ οὖν ὁ σοφὸς Ἀνάχαρσις ἄλλ' ἄττα τῶν Ἑλλήνων μεμφόμενος ἐπῄνει τῶν ἀνθρακίων 693
ὅτι τὸν καπνὸν ἔξω καταλιπόντες οἴκαδε πῦρ κομίζουσιν· οὕτως ἡμᾶς ἐφ' ἑτέροις ἂν ψέγοιτε μᾶλλον οἱ σοφοὶ ὑμεῖς. εἰ δὲ τοῦ οἴνου τὸ ταρακτικὸν καὶ ὀχλῶδες ἐξωθούμενοι καὶ ἀποσκεδάσαντες, αὐτὸν δ' εὐφραίνοντες οὐ καλλωπίσαντες οὐδ' ὥσπερ σιδήρου στόμωμα καὶ ἀκμὴν ἀποκόψαντες, ἀλλὰ μᾶλλον ὥσπερ ἰὸν ἢ ῥύπον ἀποκαθήραντες προσφερόμεθα, τί πλημμελοῦμεν; ὅτι νὴ Δία πλέον ἰσχύει μὴ διηθούμενος. καὶ γὰρ ἄνθρωπος, ὦ φίλε, φρενιτίζων καὶ μαινόμενος· ἀλλ' ὅταν ἐλλεβόρῳ χρησάμενος ἢ διαίτῃ καταστῇ, τὸ μὲν σφοδρὸν ἐκεῖνο καὶ σύν- B

4 R: ἀναίμονα   7 δι' ἧς M: εἰς   8 ἀφιει mei   12 λέγων] φλέγων codd.   14 τῶν ἀνθρακέων R: τὴν ἀνθρακιὰν   19 εὐφραίνοντες] φαιδρύναντες W. ἐφηδύναντες? Vid. Symb.   21 *: ἀποκαθάραντες

τονον οἴχεται καὶ γέγονεν ἐξίτηλον, ἡ δ' ἀληθινὴ δύναμις καὶ σωφροσύνη παραγίγνεται τῷ σώματι· οὕτω δὴ καὶ ἡ κάθαρσις τοῦ οἴνου τὸ πληκτικὸν ἀφαιροῦσα καὶ μανικόν, εἰς πραεῖαν ἕξιν καὶ ὑγιαίνουσαν καθίστησι. περιεργίαν δ' οἶμαι πάμπολυ διαφέρειν καθαριότητος· καὶ γὰρ αἱ γυναῖκες φυκούμεναι καὶ μυριζόμεναι καὶ χρυσὸν φοροῦσαι καὶ πορφύραν περίεργοι δοκοῦσι· λουτρὸν δὲ καὶ ἄλειμμα καὶ κόμης θρύψιν οὐδεὶς αἰτιᾶται. χαριέντως δὲ τὴν διαφορὰν ὁ ποιητὴς ἐπιδείκνυσιν ἐπὶ τῆς κοσμουμένης Ἥρας

C 'ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο
λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ'

μέχρι τούτων ἐπιμέλεια καὶ καθαριότης ἐστίν· ὅταν δὲ τὰς χρυσᾶς περόνας ἀναλαμβάνῃ καὶ τὰ διηκριβωμένα τέχνῃ ἐλλόβια καὶ τελευτῶσα τῆς περὶ τὸν κεστὸν ἅπτηται γοητείας, περιεργία τὸ χρῆμα καὶ λαμυρία μὴ πρέπουσα γαμετῇ γέγονεν. οὐκοῦν καὶ τὸν οἶνον οἱ μὲν ἀλόαις χρωτίζοντες ἢ κινναμώμοις καὶ κρόκοις ἐφηδύνοντες ὥσπερ γυναῖκα καλλωπίζουσιν εἰς τὰ συμπόσια καὶ προαγωγεύουσιν· οἱ δ' ἀφαιροῦντες τὸ ῥυπαρὸν καὶ ἄχρηστον ἐξ αὐτοῦ θεραπεύουσι καὶ καθαίρουσιν. ἐπεὶ πάντ' ἂν εἴποις ταῦτα περιεργίαν, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ οἴκου· τί γὰρ
D οὕτω κεκονίαται; τί δ' ἀνέῳγε τοῦ περιέχοντος ὅθεν ἂν μάλιστα πνεῦμα λαμβάνοι καθαρὸν καὶ

6 R: καθαρότητος 9 ῥύψιν Doehnerus 12 Hom. Ξ 170 ἀθανάτοιο] ἱμερόεντος Homerus 13 idem: κάθηρεν 14 καθαριότητος mei

τοῦ φωτὸς ἀπολαύοι περιιόντος ἐπὶ τὰς δύσεις; τί δὲ τῶν ἐκπωμάτων ἕκαστον ἐκτέτριπται καὶ διέσμηκται πανταχόθεν ὥστε λάμπειν καὶ περιστίλβειν; ἢ τὸ μὲν ἔκπωμ' ἔδει μὴ ῥύπου μηδὲ μοχθηρίας ὀδωδὸς εἶναι, τὸ δ' ἐξ αὐτοῦ πινόμενον εὐρῶτος ἢ κηλίδων ἀναπεπλῆσθαι; καὶ τί δεῖ τἆλλα λέγειν; ἡ γὰρ αὐτοῦ τοῦ πυροῦ διαπόνησις εἰς τὸν ἄρτον οὐδὲν ἕτερον ἢ κάθαρσις οὖσα, θέασαι μεθ' ὅσης γίγνεται πραγματείας· οὐ γὰρ μόνον ὑποσκαφισμοὶ E καὶ διαττήσεις καὶ ἀποκρίσεις καὶ διακρίσεις εἰσὶ τῶν σιτίων καὶ τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλ' ἡ τρῖψις ἐκθλίβουσα τοῦ φυράματος τὸ τραχὺ καὶ ἡ πέψις ἐξικμάζουσα τὸ ὑγρὸν καθαίρουσι καὶ συστέλλουσι τὴν ὕλην εἰς αὐτὸ τὸ ἐδώδιμον. τί οὖν ἄτοπον, εἰ καὶ τοῦ οἴνου τὸ τρυγῶδες ὡς κρίμνον ἢ σκύβαλον ἡ διήθησις ἐξαιρεῖ, μήτε δαπάνης τινὸς τῇ καθάρσει μήτ' ἀσχολίας πολλῆς προσούσης;'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η'. F

Τίς αἰτία βουλίμου.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΣΩΚΛΑΡΟΣ, ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Θυσία τις ἔστι πάτριος, ἣν ὁ μὲν ἄρχων ἐπὶ τῆς κοινῆς ἑστίας δρᾷ τῶν δ' ἄλλων ἕκαστος ἐπ'

1 περιόντος mei 6 τἆλλα *: τὰ ἄλλα 7 Basileensis: διαπνόησις 10 διαττήσεις scripsi a διαττᾶν monente S: διαιτήσεις S: ἀποκρούσεις 11 Turnebus: ἀλεκτρίων 13 καὶ καθαίρουσι καὶ mei 16 Duebnerus: ἐξαίρει

οἴκου· καλεῖται δὲ ʽβουλίμου ἐξέλασις'· καὶ τῶν οἰκε-
τῶν ἕνα τύπτοντες ἀγνίναις ῥάβδοις διὰ θυρῶν ἐξ-
ελαύνουσιν, ἐπιλέγοντες ʽἔξω βούλιμον ἔσω δὲ πλοῦ-
694 τον καὶ ὑγίειαν.' ἄρχοντος οὖν ἐμοῦ, πλείονες
ἐκοινώνουν τῆς θυσίας· κᾆθ' ὡς ἐποιήσαμεν τὰ
νενομισμένα καὶ πάλιν κατεκλίνημεν, ἐζητεῖτο πρῶ-
τον ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ἔπειτα τῆς φωνῆς,
ἣν ἐπιλέγουσι τῷ διωκομένῳ, μάλιστα δ' ὑπὲρ τοῦ
πάθους καὶ τῶν κατ' αὐτὸ γιγνομένων. τὸ μὲν
οὖν βούλιμον λιμὸν ἐδόκει μέγαν ἢ δημόσιον ἀπο-
σημαίνειν, καὶ μάλιστα παρ' ἡμῖν τοῖς Αἰολεῦσιν
ἀντὶ τοῦ β τῷ π χρωμένοις· οὐ γὰρ βούλιμον, ἀλλὰ
πούλιμον, οἷον πολὺν ὄντα λιμόν, ὀνομάζομεν. ἐδό-
κει δ' ἡ βούβρωστις ἕτερον εἶναι· τὸ δὲ τεκμήριον
ἐλαμβάνομεν ἐκ τῶν Μητροδώρου Ἰωνικῶν· ἱστορεῖ
B γάρ, ὅτι Σμυρναῖοι τὸ παλαιὸν Αἰολεῖς ὄντες θύ-
ουσι Βουβρώστει ταῦρον μέλανα, καὶ κατακόψαντες
αὐτόδορον ὁλοκαυτοῦσιν. ἐπεὶ δὲ πᾶς μὲν ἔοικεν ὁ
λιμὸς νόσῳ, μάλιστα δ' ὁ βούλιμος, ἐπιγίγνεσθαι,
παθόντος παρὰ φύσιν τοῦ σώματος, εἰκότως ἀντι-
τάττουσιν ὡς μὲν ἐνδείᾳ τὸν πλοῦτον ὡς δὲ νόσῳ
τὴν ὑγίειαν. ὡς δὲ ναυτιᾶν ὠνομάσθη μὲν ἐπὶ
τῶν ἐν νηὶ καὶ κατὰ πλοῦν τὸν στόμαχον ἐκλυο-
μένων, ἔθει δ' ἴσχυκεν ἤδη καὶ κατὰ τῶν ὁπωσοῦν

3 ἔξω μὲν βούλιμον, ἔσω δὲ πλουθυγίειαν Cobetus ut hexameter exeat. cf. Bergk. 3 p. 681 10 βούλιμον] λιμὸν mei λιμὸν Herwerdenus 13 πολὺν ὄντα λιμὸν scripsi cum R: πολύνον πάλιν 14 βούβρωστις] cf. Hom. Ω 532 οὐχ ἕτερον Madvigius 15 Μητροδώρου] Mueller. 3 p. 205 fr. 14

τοῦτο πασχόντων ὄνομα τοῦ πάθους εἶναι· οὕτως ἄρα καὶ τὸ βουλιμιᾶν ἐκεῖθεν ἀρξάμενον ἐνταῦθα διέτεινε. ταῦτα μὲν οὖν ἔρανον κοινὸν ἐκ πάντων συνεπλήρουν λόγων.

2. Ἐπειδὴ δ' ἡπτόμεθα τῆς αἰτίας τοῦ πάθους, C
πρῶτον μὲν ἠπορήθη τὸ μάλιστα βουλιμιᾶν τοὺς διὰ χιόνος πολλῆς βαδίζοντας, ὥσπερ καὶ Βροῦτος ἐκ Δυρραχίου πρὸς Ἀπολλωνίαν ἰὼν ἐκινδύνευσεν ὑπὸ τοῦ πάθους· ἦν δὲ νιφετὸς πολὺς καὶ τῶν τὰ σιτία κομιζόντων οὐδεὶς ἐξηκολούθει· λιποθυμοῦντος οὖν αὐτοῦ καὶ ἀπολιπόντος, ἠναγκάσθησαν οἱ στρατιῶται προσδραμόντες τοῖς τείχεσιν ἄρτον αἰτῆσαι παρὰ τῶν τειχοφυλάκων πολεμίων· καὶ λαβόντες εὐθὺς ἀνεκτήσαντο τὸν Βροῦτον· διὸ καὶ φιλανθρώπως ἐχρήσατο πᾶσι κύριος τῆς πόλεως γε- D
νόμενος. πάσχουσι δὲ τοῦτο καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι, καὶ μάλισθ' ὅταν ἰσχάδας ἢ μῆλα κομίζωσιν. ὃ δὲ θαυμασιώτατόν ἐστιν, οὐκ ἀνθρώπους μόνον ἀλλὰ καὶ κτήνη μάλιστα πάντων ἐδωδίμων ἀναρρώννυσιν ἄρτος· ὥστε, κἂν ἐλάχιστον ἐμφάγωσιν, ἰῶνται καὶ βαδίζουσι.

4 M: συνεπλήρου Turnebus: λέγων 5 ἐπειδὴ δ' Benselerus: ἐπεὶ δὲ δὴ 6 τὸ αἴτιον τοῦ μάλιστα R 8 ἰὼν Madvigius 10 *: λειποθυμοῦντος 11 pro ἀπολιπόντος dat μηδενὸς ἔχοντος — μηδὲν ἐδώδιμον Vit. Brut. c. 26 12 τοῖς τείχεσι τῶν πολεμίων ἄρτ. αἰτ. παρὰ τῶν τειχοφυλάκων Doehnerus 16 ὄνοι] ἡμίονοι Psellus 17 ὅταν idem: ὅταν ἢ ἢ] καὶ idem 20 ἐμφάγωσιν] ἐὰν φάγωσιν mei ἰῶνται] εὐθὺς ἵστανται Psellus. Fort. ἰῶνται ortum est ex ἱστῶνται (pro ἵστανται cf. Praefat. p. LXXXII). De re eadem Xen. Exped. 4, 5, 9 dixit: ἐπειδὴ δέ τι ἐμφάγοιεν, ἀνίσταντο καὶ ἐπορεύοντο

3. *Γενομένης δὲ σιωπῆς, ἐγὼ συννοῶν ὅτι τὰ τῶν πρεσβυτέρων ἐπιχειρήματα τοὺς μὲν ἀργοὺς καὶ ἀφυεῖς οἷον ἀναπαύει καὶ ἀναπίμπλησι, τοῖς δὲ φιλοτίμοις καὶ φιλολόγοις ἀρχὴν ἐνδίδωσιν οἰκείαν καὶ τόλμαν ἐπὶ τὸ ζητεῖν καὶ ἀνιχνεύειν τὴν ἀλή-* E *θειαν, ἐμνήσθην τῶν Ἀριστοτελικῶν ἐν οἷς λέγεται, ὅτι, πολλῆς περιψύξεως γενομένης ἔξωθεν, ἐκθερμαίνεται σφόδρα τὰ ἐντὸς καὶ πολὺ σύντηγμα ποιεῖ· τοῦτο δ', ἐὰν μὲν ἐπὶ τὰ σκέλη ῥυῇ, κόπους ἀπεργάζεται καὶ βαρύτητας, ἐὰν δ' ἐπὶ τὰς τῆς κινήσεως καὶ τῆς ἀναπνοῆς ἀρχάς, ἀψυχίαν ἢ καὶ ἀσθένειαν. ὅπερ οὖν εἰκός, τοῦ λόγου λεχθέντος, ἐπεραίνετο, τῶν μὲν ἐπιφυομένων τῷ δόγματι τῶν δ' ὑπερδικούντων.*

4. *Σώκλαρος δὲ τὴν ἀρχὴν ἔφη τοῦ λόγου κάλλιστα κεῖσθαι· περιψύχεσθαι γὰρ ἱκανῶς καὶ πυκνοῦσθαι τὰ σώματα τῶν βαδιζόντων διὰ χιόνος·* F *τὸ δὲ σύντηγμα τὴν θερμότητα ποιεῖν καὶ τοῦτο καταλαμβάνειν τὰς ἀρχὰς τῆς ἀναπνοῆς αἰτηματῶδες εἶναι· μᾶλλον οὖν δοκεῖν αὐτῷ τὴν θερμότητα συστελλομένην καὶ πλεονάζουσαν ἐντὸς ἀναλίσκειν τὴν τροφήν, εἶτ', ἐπιλειπούσης καὶ αὐτῆς, ὥσπερ πῦρ ἀπομαραίνεσθαι· διὸ πεινῶσι σφόδρα καὶ βραχὺ παντελῶς ἐμφαγόντες εὐθὺς ἀναλάμπουσι· γίγνεται*

6 *Ἀριστοτελικῶν*] cf. p. 884, 13 a 11 *ἢ καὶ*] *ἢ* aut *καὶ* R 16 *ἱκανῶς*] *ἰσχυρῶς* Psellus 22 *καὶ*] om. Psellus 23 *τὸ πῦρ* idem *πεινῶσι*] add. *οἱ τοῦτο παθόντες* Psellus; fortasse Plutarchus scripserat *πειν*[*ΩCIN οἱ ἂν τοῦτο πάθ*]*ΩCI*

γὰρ ὥσπερ ὑπέκκαυμα τῆς θερμότητος τὸ προσφερόμενον.

5. Κλεομένης δ' ὁ ἰατρὸς ἄλλως ἔφη τῷ ὀνόματι τὸν λιμὸν συντετάχθαι δίχα τοῦ πράγματος, ὥσπερ τῷ καταπίνειν τὸ πίνειν καὶ τῷ ἀνακύπτειν 695 τὸ κύπτειν· οὐ γὰρ εἶναι λιμόν, ὥσπερ δοκεῖ, τὴν βουλιμίαν, ἀλλὰ πάθος ἐν τῷ στομάχῳ διὰ συνδρομὴν θερμοῦ λιποψυχίαν ποιοῦν. ὥσπερ οὖν τὰ ὀσφραντὰ πρὸς τὰς λιποθυμίας βοηθεῖν, καὶ τὸν ἄρτον ἀναλαμβάνειν τοὺς βουλιμιῶντας, οὐχ ὅτι τροφῆς ἐνδεεῖς εἰσι (μικρὸν γοῦν παντάπασι λαβόντες ἀναζωπυροῦσιν), ἀλλ' ὅτι τὸ πνεῦμα καὶ τὴν δύναμιν ἀνακαλεῖται καταφερομένην. ὅτι δ' ἔστι λιποθυμία καὶ οὐ πεῖνα, μηνύει τὸ τῶν ὑποζυγίων· ἥ τε γὰρ τῶν ἰσχάδων ἀποφορὰ καὶ ἡ τῶν μήλων ἔνδειαν μὲν οὐ ποιεῖ, καρδιωγμὸν δέ τινα μᾶλλον B καὶ νὴ Δί' εἴλιγγον.

6. Ἡμῖν δὲ καὶ ταῦτα μετρίως ἐδόκει λέγεσθαι, καὶ ἀπὸ τῆς ἐναντίας ἀρχῆς δυνατὸν εἶναι, μὴ πυκνώσιν ἀλλ' ἀραιώσιν ὑποθεμένοις, διασῶσαι τὸ πιθανόν· τὸ γὰρ ἀπορρέον πνεῦμα τῆς χιόνος ἐστὶ

1 Iunius: ὑπέκλυμα 5 τῷ Basileensis: τὸ aut τοι καὶ τῷ — τὸ Turnebus: καὶ τὸ — τῷ cf. Symb. 7 τῷ Psellus 8 θερμοῦ idem: λιμοῦ λιποψυχίαν *: λειποψυχίαν 9 λιποθυμίας * hic et infra: λειποθυμίας 10 ἄρτον Turnebus: αὐτὸν τοὺς Basileensis: καὶ τοὺς 11 λαβόντες W: ἀναλαβόντες propter ἀναζωπυροῦσιν 15 γὰρ Duebnerus 17 νὴ Δί' εἴλιγγον scripsi cum R: διειλιγμόν cf. Schol. Arist. Acharn. vs. 581: ὅταν δὲ περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο τὸ πάθος καλοῦσιν ἴλιγγον κέ. cf. etiam vs. 1218. Ceterum εἰλιγμός cum εἴλιγγος etiam alibi confunditur. 19 καὶ R

μὲν οἷον ἀθὴρ τοῦ πάγου καὶ ψῆγμα λεπτομερέστατον, ἔχει δέ τι τομὸν καὶ διαιρετικὸν οὐ σαρκὸς μόνον ἀλλὰ καὶ ἀργυρῶν καὶ χαλκῶν ἀγγείων· ὁρῶμεν γὰρ ταῦτα μὴ στέγοντα τὴν χιόνα· πνεομένη γὰρ ἀναλίσκεται καὶ τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν τοῦ ἀγγείου νοτίδος ἀναπίμπλησι λεπτῆς καὶ κρυσταλλοειδοῦς, ἣν ἀπολείπει τὸ πνεῦμα διὰ τῶν πόρων ἀδή-
C λως ἀπερχόμενον· τοῦτο δὴ τοῖς βαδίζουσι διὰ χιόνος ὀξὺ καὶ φλογοειδὲς προσπίπτον ἐπικάειν δοκεῖ τὰ ἄκρα τῷ τέμνειν καὶ παρελθεῖν τῇ σαρκί, καθάπερ πῦρ· ὅθεν ἀραίωσις γίγνεται περὶ τὸ σῶμα πολλὴ καὶ ῥεῖ τὸ θερμὸν ἔξω διὰ τὴν ψυχρότητα τοῦ πνεύματος, καὶ περὶ τὴν ἐπιφάνειαν σβεννύμενον ἱδρῶτα δροσώδη διατμίζει καὶ λεπτόν, ὥστε τήκεσθαι καὶ ἀναλίσκεσθαι τὴν δύναμιν. ἐὰν μὲν οὖν ἡσυχάζῃ τις, οὐ πολλὴ τοῦ σώματος ἀπέρχεται θερμότης· ὅταν δὲ τὴν μὲν τροφὴν τοῦ σώματος ἡ κίνησις εἰς
D τὸ θερμὸν ὀξέως μεταβάλλῃ τὸ δὲ θερμὸν ἔξω φέρηται, διακρινομένης τῆς σαρκός, ἀθρόαν ἀνάγκη τῆς δυνάμεως ἐπίλειψιν γενέσθαι. ὅτι δὲ τὸ ἐκψύχεσθαι οὐ πήγνυσι μόνον ἀλλὰ καὶ τήκει τὰ σώματα, δῆλόν ἐστιν· ἐν μὲν γὰρ τοῖς μεγάλοις χειμῶσιν ἀκόναι μολίβδου διατηκόμεναι τό τε τῆς ἐφιδρώσεως καὶ τὸ πολλοῖς μὴ πεινῶσι συμπίπτειν

1 ἀθὴρ W: αἰθὴρ 10 παρελθεῖν] scr. vid. παρεισθεῖν cf. Vit. Brut. c. 25 ubi pro hoc verbo est διαδύεσθαι 11 πῦρ· ὅθεν *: πυρωθὲν (τὸ πῦρ· ὅθεν Anonymus) 12 διὰ Anonymus: καὶ 13 καὶ W 15 τὴν W: καὶ τὴν 23 cf. Arist. Fr. 212 τό τε W: τότε 24 ἐφιδρώσεως L. Dindorfius ex Vit. Brut. c. 25: ἀφιδρώσεως

τὴν βουλιμίασιν ἀραίωσιν κατηγορεῖ μᾶλλον καὶ ῥύσιν ἢ πύκνωσιν τοῦ σώματος. ἀραιοῦνται δὲ χειμῶνος μέν, ὥσπερ εἴρηται, τῇ λεπτότητι, ἄλλως δὲ τοῦ κόπου καὶ τῆς κινήσεως ἀποξυνούσης τὴν ἐν τῷ σώματι θερμότητα· λεπτὴ γὰρ γενομένη καὶ κοπιῶσα ῥεῖ πολλὴ καὶ διασπείρεται διὰ τοῦ σώματος. τὰ δὲ μῆλα καὶ τὰς ἰσχάδας εἰκὸς ἀποπνεῖν τι τοι- E
οῦτον, ὥστε τῶν ὑποζυγίων τὸ θερμὸν ἀπολεπτύνειν καὶ κατακερματίζειν· ἄλλα γὰρ ἄλλοις ὥσπερ ἀναλαμβάνειν καὶ καταλύεσθαι πέφυκεν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ'.

Διὰ τί ὁ ποιητὴς ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ὑγρῶν τοῖς ἰδίοις ἐπιθέτοις χρῆται, μόνον δὲ τοὔλαιον ὑγρὸν καλεῖ.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἠπορήθη ποτὲ καὶ διὰ τί πολλῶν ὑγρῶν ὄν- F
των τὰ μὲν ἄλλα τοῖς ἰδίοις ἐπιθέτοις ὁ ποιητὴς εἰώθει κοσμεῖν, τὸ γάλα τε λευκὸν καὶ τὸ μέλι χλωρὸν καὶ τὸν οἶνον ἐρυθρὸν καλῶν, τὸ δ' ἔλαιον ἀπὸ κοινοῦ τοῦ πᾶσι συμβεβηκότος μόνον ἐπιεικῶς ὑγρὸν προσαγορεύει. εἰς τοῦτ' ἐλέχθη, ὅτι ὡς γλυκύτατόν ἐστι τὸ δι' ὅλου γλυκύ, καὶ λευκότατον τὸ δι' ὅλου λευκόν· δι' ὅλου δὲ τοιοῦτόν ἐστιν, ᾧ μη-

1 ἀραίωσιν * 4 Basileensis: τῆς ἐν τῷ σώματι θερμότητος 13 * hic et infra: τὸ ἔλαιον 20 ἀπὸ R: ὑπὸ κοινοῦ τοῦ] τοῦ κοινοῦ? 21 ὡς R: καὶ

δὲν ἐμμέμικται τῆς ἐναντίας φύσεως· οὕτω δὴ καὶ τὸ ὑγρὸν μάλιστα ῥητέον, οὗ μηδὲν μέρος ξηρόν ἐστι· τοῦτο δὲ τῷ ἐλαίῳ συμβέβηκε.

2. *Πρῶτον μὲν ἡ λειότης αὐτοῦ τὴν ὁμαλότητα*
696 *τῶν μορίων ἐπιδείκνυται· δι' ὅλου γὰρ αὐτῷ συμπαθεῖ πρὸς τὴν ψαῦσιν. ἔπειτα τῇ ὄψει παρέχει καθαρώτατον ἐνοπτρίσασθαι· τραχὺ γὰρ οὐδέν ἐστιν ὥστε διασπᾶν τὴν ἀνταύγειαν, ἀλλ' ἀπὸ παντὸς μέρους δι' ὑγρότητα καὶ σμικρότατον ἀνακλᾷ τὸ φῶς ἐπὶ τὴν ὄψιν· ὥσπερ αὖ τοὐναντίον, τὸ γάλα τῶν ὑγρῶν μόνον οὐκ ἐσοπτρίζει, πολλῆς ἀναμεμιγμένης αὐτῷ γεώδους συστάσεως. ἔτι δὲ κινούμενον, ἥκιστα ψοφεῖ τῶν ὑγρῶν· ὑγρὸν γάρ ἐστι δι' ὅλου· τῶν δ' ἄλλων ἐν τῷ ῥεῖν καὶ φέρεσθαι τὰ σκληρὰ καὶ*
B *γεώδη μέρη προσκρούσεις λαμβάνοντα καὶ πληγὰς ψοφεῖ διὰ τραχύτητα. καὶ μὴν μόνον ἀκράτητον διαμένει καὶ ἄμικτον· ἔστι γὰρ πυκνότατον· οὐ γὰρ ἔχει μεταξὺ τῶν ξηρῶν καὶ γεωδῶν ἐν αὐτῷ μερῶν κενώματα καὶ πόρους, οἷς δέξεται τὸ παρεμπῖπτον· ἀλλὰ δι' ὁμοιότητα τῶν μερῶν εὐάρμοστόν ἐστι καὶ συνεχές· ὅταν δ' ἀφρίζῃ τοὔλαιον, οὐ δέχεται τὸ πνεῦμα διὰ λεπτότητα καὶ συνέχειαν. τοῦτο δ' αἴτιον καὶ τοῦ τρέφεσθαι τὸ πῦρ ὑπ' αὐτοῦ· τρέφεται μὲν γὰρ οὐδενὶ πλὴν ὑγρῷ, καὶ τοῦτο μόνον καυστόν ἐστιν· ἐκ γοῦν τῶν ξύλων ὁ μὲν ἀὴρ*

1 δὴ R: *δὲ*   4 *μὲν*] *μὲν γὰρ?*   6 *ψαῦσιν* X: *ψύξιν*
9 *κἂν σμικρότατον ᾖ?*   11 Basileensis: *ἐσοπτρίζειν*
12 *συστάσεως*] om. mei   13 *τῶν δ'* Turnebus: *τῶν*
15 idem: *μέτρα*   16 idem: *βραχύτητα*   20 *ἀλλὰ* idem: *ἅμα*   *ὁμαλότητα* W   ib. S: *ἀνάρμοστον*

ἄπεισι καπνὸς γενόμενος, τὸ δὲ γεῶδες ἐκτεφρωθὲν ὑπολείπεται· μόνον δ' ὑπὸ τοῦ πυρὸς τὸ νοτερὸν ἀναλοῦται· τούτῳ γὰρ τρέφεσθαι πέφυκεν. C ὕδωρ μὲν οὖν καὶ οἶνος καὶ τὰ λοιπά, πολλοῦ μετέχοντα τοῦ θολεροῦ καὶ γεώδους, ἐμπίπτοντα τὴν φλόγα διασπᾷ καὶ τῇ τραχύτητι καὶ τῷ βάρει θλίβει καὶ κατασβέννυσι· τὸ δ' ἔλαιον, ὅτι μάλιστα εἰλικρινῶς ὑγρόν ἐστι, διὰ λεπτότητα μεταβάλλει καὶ κρατούμενον ἐκπυροῦται.

3. Μέγιστον δ' αὐτοῦ τῆς ὑγρότητος τεκμήριον ἡ ἐπὶ πλεῖστον ἐξ ὀλιγίστου διανομὴ καὶ χύσις· οὔτε γὰρ μέλιτος οὔθ' ὕδατος οὔτ' ἄλλου τινὸς ὑγροῦ βραχὺς οὕτως ὀπὸς ἐπίδοσιν λαμβάνει τοιαύτην, ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλείπων καταναλίσκεται διὰ ξηρότητα. τὸ δ' ἔλαιον, ὅλκιμον πανταχῇ καὶ μαλακόν, ἄγεται περὶ τὸ σῶμα χριομένοις καὶ συνεπιρ- D ρεῖ πορρωτάτω δι' ὑγρότητα τῶν μερῶν μηκυνομένων, ὥστε καὶ παραμένειν δυσεξίτηλον. ὕδατι μὲν γὰρ βρεχθὲν ἱμάτιον ἀποξηραίνεται ῥᾳδίως, ἐλαίου δὲ κηλῖδας οὐ τῆς τυχούσης ἐστὶ πραγματείας ἐκκαθῆραι· μάλιστα γὰρ ἐνδύεται τῷ μάλιστα λεπτὸν καὶ ὑγρὸν εἶναι. καὶ γὰρ οἶνον κεκραμένον δυσχερέστερον ἐξαιροῦσι τῶν ἱματίων, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν, ὅτι λεπτότερός ἐστι καὶ μᾶλλον ἐνδύεται τοῖς πόροις.

11 ἡ M   13 ὀπὸς] ὄγκος W   13 τοσαύτην?   14 ἐπιλείπων καταναλίσκεται *: ἐπὶ πλεῖστον καὶ ἀναλίσκεται   15 μαλακὸν ὂν R   18 μὲν γὰρ R: μέν γε   20 Leonicus: γραμματείας   ib. *: ἐκκαθᾶραι   23 Duebnerus: ἐξαίρουσι   Ἀριστοτέλης] p. 874, 30a   24 M: λεπτότερον

E

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι΄.

Τίς αἰτία, δι' ἣν ψαθυρὰ γίγνεται ταχὺ τὰ ἐκ συκῆς κρεμαννύμενα τῶν ἱερείων.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΡΙΣΤΙΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ὁ Ἀριστίωνος εὐημέρει παρὰ τοῖς δειπνοῦσι μάγειρος, ὡς τά τ' ἄλλα χαριέντως ὀψοποιήσας καὶ τὸν ἄρτι τῷ Ἡρακλεῖ τεθυμένον ἀλεκτρυόνα παραθεὶς ἁπαλὸν ὥσπερ χθιζόν, νεαρὸν ὄντα καὶ πρόσφατον. εἰπόντος οὖν τοῦ Ἀριστίωνος, ὅτι τοῦτο γίγνεται ταχέως, εἰ σφαγεὶς εὐθὺς ἀπὸ τῆς συκῆς
F κρεμασθείη, τὴν αἰτίαν ἐζητοῦμεν. ὅτι μὲν δὴ πνεῦμα τῆς συκῆς ἄπεισιν ἰσχυρὸν καὶ σφοδρόν, ἥ τ' ὄψις ἐκμαρτυρεῖ καὶ τὸ περὶ τῶν ταύρων λεγόμενον, ὡς ἄρα συκῇ προσδεθεὶς ὁ χαλεπώτατος, ἡσυχίαν ἄγει καὶ ψαύσεως ἀνέχεται, καὶ ὅλως ἀφίησι τὸν θυμὸν ὥσπερ ἀπομαραινόμενον. τὴν δὲ πλείστην αἰτίαν καὶ δύναμιν ἡ δριμύτης εἶχε· τὸ γὰρ φυτὸν ἁπάντων ὀπωδέστατον, ὥστε καὶ τὸ σῦκον αὐτὸ καὶ τὸ ξύλον καὶ τὸ θρῖον ἀναπεπλῆσθαι·
697 διὸ καόμενόν τε τῷ καπνῷ δάκνει μάλιστα καὶ κατακαυθέντος ἡ τέφρα ῥυπτικωτάτην παρέχει κόνιν· ταῦτα δὲ πάντα θερμότητος. καὶ τὴν πῆξιν ἐμ-

6 εὐημερεῖ mei   8 ἄρτι Doehnerus: ὅτι   14 ὄψις] ὄσφρησις   15 ὁ] καὶ ὁ Doehnerus coll. Plin. 23, 130   17 ἀπομαραινόμενος Duebnerus   20 θρῖον Kaltwasserus: ἔργον   22 κονίαν X   23 θερμότητος] δριμύτητος * * Doehnerus   καὶ τὴν] ἢ τὴν?

ποιεῖν τῷ γάλακτι τὸν ὀπὸν οἴονταί τινες, οὐ σκαληνίᾳ σχημάτων περιπλέκοντα καὶ κολλῶντα τὰ μέρη τοῦ γάλακτος, ἐκθλιβομένων ἐπιπολῆς τῶν λείων καὶ περιφερῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ θερμότητος ἐκτήκοντα τοῦ ὑγροῦ τὸ ἀσύστατον καὶ ὑδατῶδες. τεκμήριον δὲ καὶ τὸ ἄχρηστον γλυκὺ εἶναι τὸν ὀπόν, ἀλλὰ πωμάτων φαυλότατον· οὐ γὰρ τὸ λεῖον ὑπὸ τῶν σκαληνῶν, ἀλλὰ τὸ ψυχρὸν ἔστη καὶ ἄπεπτον ὑπὸ τῆς θερμότητος. καὶ πρὸς τοῦτο συνεργοῦσιν οἱ B ἅλες· θερμοὶ γάρ εἰσι· πρὸς δὲ τὴν λεγομένην περιπλοκὴν καὶ σύνδεσιν ἀντιπράττουσι διάλυσιν· διαλύειν γὰρ μάλιστα πεφύκασι. θερμὸν οὖν πνεῦμα καὶ δριμὺ καὶ τμητικὸν ἀφίησιν ἡ συκῆ· καὶ τοῦτο θρύπτει καὶ πεπαίνει τὴν σάρκα τοῦ ὄρνιθος. ταὐτὸ δὲ πάσχει καὶ πυρῶν ἐντεθεὶς σιρῷ καὶ νίτρῳ συνημμένος, ὑπὸ θερμότητος. ὅτι δ' ὁ πυρὸς ἔχει τι θερμόν, τεκμαίρονται τοῖς ἀμφορεῦσιν, ὧν ἐντιθεμένων εἰς σιρὸν ἐξαναλίσκεται ταχέως ὁ οἶνος. C

1 οὐ] οὐ μόνον R ib. Basileensis: σκαλληνία 4 Turnebus: περιφέρων 5 καὶ] del. W scr. vid. τεκμήριον δὲ καὶ τὸ οὐ χρηστὸν εἶναι γλυκὺ τὸν ὀπὸν 8 *: σκαλλήνων Post hanc vocem quaedam intercidisse putat Doehnerus ἔστη καὶ] ἕστηκεν R 14 Doehnerus: τὸ αὐτὸ 15 idem: σωρῷ 18 σιρὸν Doehnerus σῖτον ib. ἐξίσταται R

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. *Χαρίεντος ἀνδρός, ὦ Σόσσιε Σενεκίων,* καὶ φιλανθρώπου λόγον ἔχουσι Ῥωμαῖοι διὰ στόματος, ὅστις ἦν ὁ εἰπών, ἐπεὶ μόνος ἐδείπνησε, 'βεβρω- D κέναι, μὴ δεδειπνηκέναι σήμερον'· ὡς τοῦ δείπνου κοινωνίαν καὶ φιλοφροσύνην ἐφηδύνουσαν ἀεὶ ποθοῦντος. Εὔηνος μὲν γὰρ ἔλεγε τὸ πῦρ ἥδιστον εἶναι ἡδυσμάτων, καὶ τὸν ἅλα 'θεῖον' Ὅμηρος οἱ δὲ πολλοὶ 'χάριτας' καλοῦσιν, ὅτι ἐπὶ τὰ πλεῖστα μιγνύμενος εὐάρμοστα τῇ γεύσει καὶ προσφιλῆ ποιεῖ καὶ κεχαρισμένα· δείπνου δὲ καὶ τραπέζης θειότατον ὡς ἀληθῶς ἥδυσμα φίλος ἐστὶ παρὼν καὶ συνήθης καὶ γνώριμος οὐ τῷ συνεσθίειν καὶ συμπίνειν, ἀλλ' ὅτι λόγου μεταλαμβάνει καὶ μεταδίδωσιν, ἄν γε δὴ χρήσιμον ἐνῇ τι καὶ πιθανὸν καὶ οἰκεῖον τοῖς λεγομένοις· ἐπεὶ τούς γε πολλοὺς αἱ παρ' οἶνον ἀδολεσχίαι ληροῦντας ἐμβάλλουσι πρὸς τὰ πάθη καὶ E προσδιαστρέφουσιν. ὅθεν ἄξιόν ἐστι μηδὲν ἧττον λόγους ἢ φίλους δεδοκιμασμένους παραλαμβάνειν ἐπὶ τὰ δεῖπνα, τοὐναντίον ἢ Λακεδαιμόνιοι φρο-

9 Εὔηνος] Bergk. 2 p. 271 10 ἡδυσμάτων εἶναι Doehnerus cf. p. 1010c Ὅμηρος] *I* 214 11 ὅτι ἐπὶ] ὅτι? 19 πρὸς τὰ αἴσχιστα πάθη R. πρὸς τὴν μέθην?

νοῦντας καὶ λέγοντας· ἐκεῖνοι μὲν γάρ, ὅταν νέον ἢ ξένον εἰς τὸ φιδίτιον παραλάβωσι, τὰς θυρίδας δείξαντες 'ταύτῃ' φασίν 'οὐκ ἐξέρχεται λόγος·' ἡμεῖς δ' ἑαυτοὺς χρῆσθαι λόγοις συνεθίζομεν, ὧν πᾶσίν ἐστι καὶ πρὸς πάντας ἐξαγωγή, διὰ τὰς ὑποθέσεις μηδὲν ἀκόλαστον μηδὲ βλάσφημον μηδὲ κακόηθες ἐχούσας μηδ' ἀνελεύθερον. ἔξεστι δὲ κρίνειν τοῖς παραδείγμασιν, ὧν τὴν ἑβδόμην δεκάδα τουτὶ περιέχει τὸ βιβλίον.

1 ὅταν *: ὅτε 2 Basileensis: φιλέστιον 4 Anonymus: συνεθιζομένων 7 Basileensis: ἔχουσα

F

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α΄.

Πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας Πλάτωνι τὸ ποτὸν εἰπόντι διὰ τοῦ πνεύμονος ἐξιέναι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΝΙΚΙΑΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ, ΦΛΩΡΟΣ.

1. Εἰσῆλθέ τινι τῶν συμποτῶν ὥρᾳ θέρους τουτὶ τὸ πρόχειρον ἅπασιν ἀναφθέγξασθαι

'τέγγε πλεύμονας οἴνῳ· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται·'

698 καὶ Νικίας ὁ Νικοπολίτης ἰατρός 'οὐδέν' ἔφη 'θαυμαστόν, εἰ ποιητικὸς ἀνὴρ Ἀλκαῖος ἠγνόησεν ὃ καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος. καίτοι τὸν μὲν Ἀλκαῖον ἀμωσγέπως εὐπορήσειν βοηθείας, ἀπολαύειν ἰκμάδος τὸν πλεύμονα, γειτνιῶντα τῷ στομάχῳ, καὶ διὰ τοῦτο τέγγεσθαι πιθανόν ἐστιν· ὁ δὲ φιλόσοφος οὑτωσὶ σαφῶς' ἔφη 'γράψας διεξιέναι τὰ ποτὰ διὰ τοῦ πλεύμονος οὐδὲ τοῖς προθυμοτάτοις ἀμύνειν ἐπιχείρησιν ὑπὲρ αὐτοῦ πιθανὴν ἀπολέλοιπε. τὸ B γὰρ ἀγνόημα μέγα. πρῶτον μέν, ὅτι τῆς ὑγρᾶς τροφῆς πρὸς τὴν ξηρὰν ἀναγκαίαν ἐχούσης τὴν ἀνάμιξιν, εἰκός ἐστι ταὐτὸν ἀμφοτέραις ἀγγεῖον ὑποκεῖσθαι τὸν στόμαχον εἰς τὴν κάτω κοιλίαν ἐκδι-

8 Bergk. 3 p. 163 11 Πλάτων cf. Tim. p. 70c. 91a ib. καίτοι τὸ μὲν Ἀλκαίου — εὐπορήσειεν ἂν (malim εὐπορήσει' ἂν) — ἀπολαύειν γὰρ ἰκμάδος Madvigius τὸν] τὸ mei 12 R: ἄλλως γέ πως 15 ποτὰ Turnebus: πολλὰ

δόντα μαλακὸν καὶ διάβροχον τὸ σιτίον· ἔπειτα, τοῦ πλεύμονος λείου καὶ πυκνοῦ παντάπασι γεγονότος, πῶς τὸ σὺν κυκεῶνι πινόμενον ἄλφιτον διέξεισι καὶ οὐκ ἐνίσχεται; τουτὶ γὰρ Ἐρασίστρατος ὀρθῶς πρὸς αὐτὸν ἠπόρησε. καὶ μὴν ἐπί γε τῶν πλείστων τοῦ σώματος μορίων τὸ οὗ ἕνεκα τῷ λόγῳ μετιών, καὶ πρὸς ἣν ἕκαστον ἡ φύσις χρείαν πεποίηκε C βουλόμενος, ὥσπερ καὶ προσήκει τῷ φιλοσόφῳ, φρονεῖν, οὐκ εὖ παρίησι τὸ τῆς ἐπιγλωττίδος ἔργον, ἐπὶ τούτῳ τεταγμένον, ὅπως ἐν τῇ καταπόσει τῆς τροφῆς τὴν ἀρτηρίαν πιέζουσα κωλύῃ παρεμπεσεῖν ὁτιοῦν εἰς τὸν πλεύμονα· δεινὰς γὰρ ὑπὸ βηχὸς ἴσχει τραχύτητας καὶ χαράξεις, ὅταν παρολίσθῃ, φερομένου τοῦ πνεύματος· ἡ δὲ μέταυλος αὕτη κλίσιν ἐπ' ἀμφότερα λαμβάνουσα, φθεγγομένων μέν, ἐπιπίπτει τῷ στομάχῳ· σιτουμένων δὲ καὶ πινόντων, τῇ ἀρτηρίᾳ, καθαρὸν τῷ πνεύματι τὸν δρόμον φυλάττουσα καὶ τὴν ἀναπνοήν. ἔτι τοίνυν' ἔφη 'καὶ τοὺς ἀτρέμα πίνοντας ἴσμεν τὰς D κοιλίας ὑγροτέρας ἴσχοντας τῶν ἄθρουν ἐφελκομένων τὸ ὑγρόν· ὠθεῖ γὰρ εὐθὺς εἰς κύστιν ὑπὸ ῥύμης διεξιόν· ἐκείνως δὲ μᾶλλον ἐνδιατρίβει τοῖς σιτίοις καὶ μαλάσσει, ὥστ' ἀναμίγνυσθαι καὶ παραμένειν. οὐκ ἂν δὲ ταῦτα συνέβαινε διακρινομένων εὐθὺς ἐν τῇ καταπόσει τῶν ὑγρῶν ἀλλ' οὐ συμ-

7 φύσις] κρίσις mei 9 εὖ παρίησι] εὐπάριστον (εὐπάριτον) mei 10 τεταγμένης R 14 Duebnerus: παρολισθῇ 15 R: αὐτή 19 ἴσμεν M: ἴσμεν ὅτι 21 ὠθεῖ] θεῖ Madvigius 22 ἐκείνως W: ἐκεῖνο 25 οὐ idem

πλεκομένων ἡμῶν ἅμα καὶ συμπαραπεμπόντων τὸ σιτίον, οἷον ὀχήματι τῷ ὑγρῷ χρώμενον, ὡς ἔλεγεν Ἐρασίστρατος.'

2. *Τοιαῦτα τοῦ Νικίου διεξιόντος, ὁ γραμματι-*
E *κὸς Πρωτογένης ἔφη συνεωρακέναι πρῶτον Ὅμηρον, ὅτι τῆς μὲν τροφῆς ὁ στόμαχος ἀγγεῖόν ἐστι, τοῦ δὲ πνεύματος ὁ βρόγχος, ὃν ἀσφάραγον ἐκάλουν οἱ παλαιοί· διὸ καὶ τοὺς μεγαλοφώνους 'ἐρισφαράγους' ἐπονομάζειν εἰώθασιν· εἰπὼν οὖν ὅτι τοῦ Ἕκτορος ὁ Ἀχιλλεὺς ἤλασε*

'λευκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·
οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν,'

*ὡς τὸν ἀσφάραγον ὄντα φωνῆς ἴδιον ὀχετὸν καὶ πνεύματος, τὴν δὲ λευκανίην * * ἐσέθηκα.*

3. *Γενομένης οὖν ἐπὶ τῷ λόγῳ σιωπῆς, ὁ Φλῶρος εἶπεν 'οὕτως ὑφησόμεθα τοῦ Πλάτωνος ἐρήμην ὀφλισκάνοντος;' 'οὐχ ἡμεῖς γ'' ἔφην ἐγώ· 'προησό-*
F *μεθα γὰρ ἅμα τῷ Πλάτωνι καὶ τὸν Ὅμηρον, ὃς τοσοῦτον ἀποδεῖ τοῦ τὸ ὑγρὸν ἀπελαύνειν καὶ ἀποστρέφειν τῆς ἀρτηρίας, ὥστε καὶ τὸ σιτίον ὁμοῦ συνεκβαλεῖν ἐνταῦθα.*

5 *ἔφη* Turnebus 7 *ὁ* R 9 *εἶπεν* W 11 Hom. *X* 325. 328. 329 15 locum mutilum supplet W ita: *τὴν δὲ λευκανίην τροφῆς ἀγγεῖον λέγει ἐν τούτοις 'νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἴθοπα οἶνον λευκανίην ἐσέθηκα'* Sed in Hom. *Ω* 642 est: *λαυκανίης καθέηκα.* Suppleverim: *τὴν δὲ λευκανίην [λέγει πόρον τροφῆς ὡς ἐν τούτοις 'νῦν δὴ καὶ σίτου — λευκανίης] καθέηκα'* Unde signavi lacunam 17 *εἶθ' οὕτως* R 20 *ἀποδεῖ* *: *ἀποδέει*

'φάρυγος (γάρ φησιν) ἐξέσσυτο οἶνος,
ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι·'

χωρὶς εἰ μὴ τὸν Κύκλωπα φήσει τις ὥσπερ ὀφθαλμὸν σχεῖν ἕνα καὶ πόρον τροφῆς καὶ φωνῆς τὸν αὐτόν· ἢ τὸν φάρυγγα φήσει στόμαχον εἰρῆσθαι καὶ μὴ βρόγχον, ὥσπερ ὑπὸ πάντων καὶ πάλαι καὶ νῦν ὠνόμασται. ταῦτα δ' οὐκ ἀπορίᾳ μαρτύρων, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἐπηγαγόμην· ἐπεὶ μάρτυρές γε τῷ Πλάτωνι πολλοί τε κἀγαθοὶ πάρεισιν. Εὔ- 699
πολιν μὲν γάρ, εἰ βούλει, πάρες ἐν Κόλαξιν εἰπόντα

'πίνειν γὰρ ὁ Πρωταγόρας ἐκέλευσ', ἵνα
πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πλεύμον' ἔκκλυστον φορῇ·'

πάρες δὲ καὶ τὸν κομψὸν Ἐρατοσθένην λέγοντα

'καὶ βαθὺν ἀκρήτῳ πνεύμονα τεγγόμενος·'

Εὐριπίδης δὲ σαφῶς δήπου λέγων

'οἶνος περάσας πλευμόνων διαρροάς'

δῆλός ἐστιν Ἐρασιστράτου βλέπων τι ὀξύτερον· εἶδε γὰρ ὅτι σήραγγας ὁ πλεύμων ἔχει καὶ πόροις κατατέτρηται, δι' ὧν τὸ ὑγρὸν διίησιν. οὐ γὰρ τὸ πνεῦμα πόρων ἐδεῖτο πρὸς τὴν ἐξαγωγήν, ἀλλ' ἕνεκα τῶν ὑγρῶν καὶ τῶν τοῖς ὑγροῖς συμπαρολισθανόντων γέγονεν ἠθμοειδὴς καὶ πολύπορος. καὶ οὐδὲν ἧττον,

1 Hom. ι 378 φάρυγγος mei 4 σχεῖν R: ἔχει 12 Kock. 1 p. 297 δ] αὐτὸν Grotius ib. ἐκέλευσ' scripsi ex ἐκέλευσεν Vd 13 τοῦ Turnebus (cf. Athen. p. 22 f. Macrob. 7, 15, 22): τὸν ib. ἔκκλυστον R: ἔκλυρον 16 Εὐριπίδης] Nauck. p. 677 23 ἠθυμοειδὴς mei

B ὦ μακάριε, τῷ πλεύμονι προσῆκόν ἐστιν ἢ τῷ στομάχῳ συνεκδιδόναι τὸ ἄλφιτον καὶ τὸ κρίμνον· οὐδὲ γὰρ ὁ στόμαχος ἡμῶν λεῖος, ὥς τινες, οὐδ' ὀλισθηρός, ἀλλ' ἔχει τραχύτητας, αἷς εἰκός ἐστι τὰ λεπτὰ καὶ μικρὰ περιπίπτοντα καὶ προσισχόμενα διαφεύγειν τὴν κατάποσιν. ἀλλ' οὔτε τοῦτο λέγειν οὔτ' ἐκεῖνο καλῶς ἔχον ἐστίν· ἡ γὰρ φύσις οὐκ ἐφικτὸν ἔχει τῷ λόγῳ τὸ περὶ τὰς ἐνεργείας εὐμήχανον· οὐδ' ἔστι τῶν ὀργάνων αὐτῆς τὴν ἀκρίβειαν οἷς χρῆται (λέγω δὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ θερμὸν) ἀξίως διελθεῖν. ἔτι δὴ τῶν μαρτύρων τῷ Πλάτωνι προσκαλοῦμαι
C Φιλιστίωνά τε τὸν Λοκρόν, εὖ μάλα παλαιὸν ἄνδρα καὶ λαμπρὸν ἀπὸ τῆς τέχνης ὑμῶν γενόμενον, καὶ Ἱπποκράτη καὶ Διώξιππον τὸν Ἱπποκράτειον· οὗτοι γὰρ οὐχ ἑτέραν ὁδόν, ἀλλ' ἣν Πλάτων, ὑφηγοῦνται τοῦ πώματος. ἥ γε μὴν πολυτίμητος ἐπιγλωττὶς οὐκ ἔλαθε τὸν Διώξιππον, ἀλλὰ περὶ ταύτην φησὶ τὸ ὑγρὸν ἐν τῇ καταπόσει διακρινόμενον εἰς τὴν ἀρτηρίαν ἐπιρρεῖν, τὸ δὲ σιτίον εἰς τὸν στόμαχον ἐπικυλινδεῖσθαι· καὶ τῇ μὲν ἀρτηρίᾳ τῶν ἐδωδίμων μηδὲν παρεμπίπτειν, τὸν δὲ στόμαχον ἅμα τῇ ξηρᾷ τροφῇ καὶ τῆς ὑγρᾶς ἀναμιγνύμενόν τι
D μέρος ὑποδέχεσθαι. πιθανὸν γάρ ἐστι τὴν μὲν ἐπιγλωττίδα τῆς ἀρτηρίας προκεῖσθαι διάφραγμα καὶ ταμιεῖον, ὅπως ἀτρέμα καὶ κατ' ὀλίγον διηθῆται τὸ ποτόν, ἀλλὰ μὴ ταχὺ μηδ' ἄθρουν ἐπιρρακτὸν ἀποβιάζηται τὸ πνεῦμα καὶ διαταράττῃ. διὸ τοῖς ὀρνι-

3 ὥς τινες οἴονται? 16 R: στόματος 23 μὲν M: μὲν γὰρ 26 R: ἐπιρραγκτὸν

σιν οὐ γέγονεν ἐπιγλωσσὶς οὐδ' ἔστιν· οὐδὲ γὰρ σπῶντες οὐδὲ λάπτοντες, ἀλλὰ κάπτοντες καὶ κατ' ὀλίγον διιέντες τὸ ποτὸν ἡσυχῇ τὴν ἀρτηρίαν διαίνουσι καὶ τέγγουσι. μαρτύρων μὲν οὖν ἅλις. ὁ δὲ λόγος τῷ Πλάτωνι πρῶτον ἐκ τῆς αἰσθήσεως ἔχει τὴν πίστιν. τῆς γὰρ ἀρτηρίας τρωθείσης, οὐ καταπίνεται τὸ ὑγρόν, ἀλλ' ὥσπερ ὀχετοῦ διακοπέντος, ἐκπίπτον ἔξω καὶ ἀποκρουνίζον ὁρᾶται, καίπερ ὑγιοῦς καὶ ἀκεραίου τοῦ στομάχου μένοντος. ἔπειτα E πάντες ἴσμεν, ὅτι τοῖς περιπλευμονικοῖς πάθεσι δίψος ἕπεται περιφλεγέστατον ὑπὸ ξηρότητος ἢ θερμότητος, ἤ τινος ἄλλης αἰτίας ἅμα τῇ φλεγμονῇ τὴν ὄρεξιν ἐμποιούσης· ὃ δὲ τούτου μεῖζόν ἐστι τεκμήριον, ὅσοις πλεύμων οὐκ ἐμπέφυκε τῶν ζῴων ἢ σφόδρα μικρὸς ἐμπέφυκε, ταῦτ' οὐ δεῖται ποτοῦ τὸ παράπαν οὐδ' ὀρέγεται, διὰ τὸ τῶν μορίων ἑκάστῳ σύμφυτον ὑπάρχειν τὴν πρὸς τοὔργον ἐπιθυ- F μίαν· οἷς δ' οὐκ ἔστι μόρια, μηδὲ χρείαν παρεῖναι μηδὲ προθυμίαν τῆς δι' αὐτῶν ἐνεργείας. ὅλως δὲ δόξει μάτην ἡ κύστις γεγονέναι τοῖς ἔχουσιν· εἰ γὰρ ὁ στόμαχος ἅμα τῷ σιτίῳ τὸ ποτὸν ἀναλαμβάνει καὶ τῇ κοιλίᾳ παραδίδωσιν, οὐδὲν ἰδίου πόρου δεῖται τὸ περίττωμα τῆς ὑγρᾶς τροφῆς, ἀλλ' εἷς ἀρκεῖ καὶ κοινὸς ὥσπερ εὐδιαῖος ἀμφοτέροις εἰς ταὐτὸ διὰ ταὐτοῦ συνεισκομιζομένοις· νῦν δὲ χωρὶς μὲν ἡ κύστις γέγονε, χωρὶς δὲ τὸ ἔντερον· ὅτι τὸ

2 καὶ R   3 *: διέντες   9 ἔπειτα *: ἐπεὶ
17 τοὔργον Doehnerus: τὸ ὑγρὸν   18 οἷς δ'] ὥστε W
19 προθυμίαν] ἐπιθυμίαν?   25 Doehnerus: εἰσκομιζομένοις

μὲν ἐκ τοῦ πλεύμονος βαδίζει, τὸ δ' ἐκ τοῦ στο-
μάχου, διακρινόμενον εὐθὺς περὶ τὴν κατάποσιν.
700 ὅθεν οὐδ' ἐπιφαίνεται τῷ ὑγρῷ τοῦ ξηροῦ περιτ-
τώματος οὐδέν, οὔτε χρόᾳ προσεοικὸς οὔτ' ὀσμῇ
τὸ παράπαν· καίτοι φύσιν εἶχεν ἀναμιγνύμενον ἐν
τῇ κοιλίᾳ καὶ ἀναδευόμενον ἀναπίμπλασθαι τῶν
ἐκείνου ποιοτήτων καὶ μὴ καθαρὸν οὕτως ἀπηθεῖ-
σθαι καὶ ἄχραντον. ἀλλ' οὐδὲ λίθος ἐν κοιλίᾳ πώποτε
συνέστη· καίτοι λόγον εἶχε μηδὲν ἧττον ἢ ἐν κύστει
συνίστασθαι καὶ πήγνυσθαι τὸ ὑγρόν, εἴπερ εἰς
κοιλίαν ἐχώρει διὰ στομάχου πᾶν τὸ πινόμενον.
ἀλλ' ἔοικεν ὁ μὲν στόμαχος ἐκ τῆς ἀρτηρίας εὐθὺς
B ἕλκων τοῦ παροδεύοντος ὑγροῦ τὸ ἱκανὸν καὶ τὸ
μέτριον ἀποχρῆσθαι πρὸς μάλαξιν καὶ χύλωσιν τῆς
τροφῆς, διὸ μηδὲν ὑγροῦ περίττωμα ποιεῖν· ὁ δὲ
πλεύμων ὥσπερεὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὑγρὸν ἐξ αὐτοῦ
διανέμων τοῖς δεομένοις τὸ λοιπὸν ἐκκρίνειν εἰς
τὴν κύστιν. εἰκότα γὰρ μακρῷ ταῦτα μᾶλλον ἐκεί-
νων. τὸ δ' ἀληθὲς ἴσως ἄληπτον ἔν γε τούτοις,
καὶ οὐκ ἔδει πρὸς φιλόσοφον δόξῃ τε καὶ δυνάμει
πρῶτον οὕτως ἀπαυθαδίσασθαι περὶ πράγματος ἀδή-
λου καὶ τοσαύτην ἀντιλογίαν ἔχοντος.'

7 Leonicus: ἀπηθῆσθαι   16 ὥσπερ R   22 *: αἰτιολογίαν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β'. C

Τίς ὁ παρὰ τῷ Πλάτωνι κερασβόλος, καὶ διὰ τί τῶν σπερμάτων ἀτεράμονα γίγνεται τὰ προσπίπτοντα τοῖς κέρασι τῶν βοῶν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΠΑΤΡΟΚΛΕΑΣ, ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ, ΦΛΩΡΟΣ.

1. Ἐν ταῖς Πλατωνικαῖς συναναγνώσεσιν ὁ λεγόμενος 'κερασβόλος' καὶ 'ἀτεράμων' ζήτησιν ἀεὶ παρεῖχεν, οὐχ ὅστις εἴη· δῆλον γὰρ ἦν, ὅτι τῶν σπερμάτων τὰ προσπίπτοντα τοῖς τῶν βοῶν κέρασιν ἀτεράμονα τὸν καρπὸν ἐκφύειν νομίζοντες, οὕτω τὸν αὐθάδη καὶ σκληρὸν ἄνθρωπον ἐκ μεταφορᾶς κερασβόλον καὶ ἀτεράμονα προσηγόρευον· ἀλλὰ περὶ αὐτῆς διηπορεῖτο τῆς αἰτίας, καθ' ἣν τοῦτο πάσχει τὰ προσπίπτοντα τοῖς κέρασι τῶν βοῶν σπέρματα. καὶ πολλάκις ἀπειπάμεθα τοῖς φίλοις, οὐχ ἥκιστα D Θεοφράστου δεδιττόμενοι τὸν λόγον, ἐν οἷς πολλὰ συναγήοχε καὶ ἱστόρηκε τῶν τὴν αἰτίαν ἀνεύρετον ἡμῖν ἐχόντων· οἷός ἐστιν ὁ τῶν ἀλεκτορίδων ὅταν τέκωσι περικαρφισμός, ἥ τε καταπίνουσα φώκη τὴν πιτύαν ἁλισκομένη, καὶ τὸ κατορυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐλάφων κέρας· καὶ τὸ ἠρύγγιον, ὃ μιᾶς αἰγὸς εἰς τὸ στόμα λαβούσης, ἅπαν ἐφίσταται τὸ αἰπόλιον·

8 Πλατωνικαῖς] de Legg. p. 853d ἀναγνώσεσιν R 18 Emperius: δὲ αἰνιττομένου 19 Duebnerus: ἱστόρησεν 21 καταπτύουσα Doehnerus 22 M: πίτυν ἀναλισκομένη 23 X: ἠρύγκιον

ἐν τούτοις γὰρ καὶ τὰ κερασβόλα τῶν σπερμάτων προτίθεται, πρᾶγμα πίστιν ἔχον ὅτι γίγνεται, τὴν δ' αἰτίαν ἔχον ἄπορον ἢ παγχάλεπον. ἀλλ' ἔν γε Δελφοῖς παρὰ δεῖπνον ἐπέθεντό τινες ἡμῖν τῶν ἑταίρων, ὡς οὐ μόνον

E 'γαστρὸς ἀπὸ πλείης βουλὴν καὶ μῆτιν ἀμείνω'

γιγνομένην ἀλλὰ καὶ τὰς ζητήσεις πολὺ προθυμοτέρας καὶ θρασυτέρας τὰς ἀποφάνσεις τοῦ οἴνου ποιοῦντος, ἀξιοῦντες εἰπεῖν τι περὶ τοῦ προβλήματος.

2. Εἶχον μὲν οὖν ἀρνούμενος οὐ φαύλους συνηγόρους, Εὐθύδημον τὸν συνιερέα καὶ Πατροκλέα τὸν γαμβρόν, οὐκ ὀλίγα τοιαῦτα τῶν ἀπὸ γεωργίας
F καὶ κυνηγίας προφέροντας· οἷον ἐδόκει τὸ περὶ τὴν χάλαζαν εἶναι τὴν ὑπὸ χαλαζοφυλάκων αἵματι σπάλακος ἢ ῥακίοις γυναικείοις ἀποτρεπομένην· καὶ τὸ τῶν ἀγρίων ἐρινεῶν, ἃ ταῖς ἡμέροις περιαπτόμενα συκαῖς ἀπορρεῖν οὐκ ἐᾷ τὸν καρπὸν ἀλλὰ συνέχει καὶ συνεκπεπαίνει· καὶ τὸ τὰς ἐλάφους ἁλμυρὸν ἀφιέναι, τοὺς δὲ σῦς γλυκὺ τὸ δάκρυον ἁλισκομένους. 'ἀλλ' ἐὰν ταῦτ'' ἔφη 'ζητῇς' ὁ Εὐθύδημος, 'αὐτίκα δεήσει σε καὶ περὶ τοῦ σελίνου καὶ περὶ τοῦ κυμίνου διδόναι λόγον, ὧν τὸ μὲν ἐν τῷ βλαστάνειν καταπατοῦντες καὶ συντρίβοντες οἴονται βέλ-
701 τιον αὐξάνεσθαι, τὸ δ' ἂν καταρώμενοι σπείρωσι καὶ λοιδοροῦντες.'

2 προτίθεται] sc. ὁ Θεόφραστος 6 cf. Callim. ed. Schn. p. 786 ἄπο Schneiderus male 8 Leonicus: ἀποφάσεις 11 malim Πατροκλέαν a nomin. Πατροκλέας 15 ἀποτρεπομένη mei 24 ἂν Duebnerus

3. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο μὲν ὁ Φλῶρος ᾤετο παιδιὰν εἶναι καὶ φλύαρον, ἐκείνων δ' οὐκ ἄν τινα τῆς αἰτίας ὡς ἀλήπτου προέσθαι τὴν ζήτησιν· 'ἐξεύρηκα' ἔφην 'φάρμακον, ᾧ πρὸς τὸν λόγον ἐφ' ἡμᾶς προσάξεις τουτονί, ἐὰν καὶ σὺ διαλύσῃς ἔνια τῶν ἐκκειμένων. δοκεῖ δή μοι ἡ ψυχρότης τὸ ἀτέραμον ἐμποιεῖν τοῖς τε πυροῖς καὶ τοῖς χέδροψι, πιέζουσα καὶ πηγνύουσα τὴν ἕξιν ἄχρι σκληρότητος· ἡ δὲ θερμότης εὐδιάλυτον καὶ μαλακόν. ὅθεν οὐκ ὀρθῶς οἱ λέγοντες

'ἔτος φέρει οὔτις ἄρουρα'

τὰ καθ' Ὅμηρον λέγουσι· τὰ γὰρ ἔνθερμα φύσει χωρία, κρᾶσιν εὐμενῆ τοῦ ἀέρος ἐνδιδόντος, ἐκφέ- B
ρει μαλακωτέρους τοὺς καρπούς. ὅσα τοίνυν ἐκ τῆς χειρὸς εὐθὺς εἰς τὴν γῆν ἀφιέμενα ἐμπίπτει τῶν σπερμάτων, ἐνδυόμενα καὶ λοχευόμενα τῇ κρύψει μᾶλλον ἀπολαύει τῆς ἐν τῇ γῇ θερμότητος καὶ ὑγρότητος· τὰ δὲ προσκρούοντα τοῖς κέρασι τῶν βοῶν οὐ τυγχάνει τῆς 'ἀρίστης' καθ' Ἡσίοδον 'εὐθημοσύνης', ἀλλὰ σφαλλόμενα καὶ παρολισθάνοντα ῥιπτομένοις μᾶλλον ἢ σπειρομένοις προσέοικεν· ὅθεν ἢ φθείρουσιν αὐτὰ παντάπασιν αἱ ψυχρότητες, ἢ δύστηκτα καὶ ἄχυμα καὶ ξυλώδη τοῖς χιτῶσι γυμ-

2 οὐκ ἂν] οὐ δεῖν Franke, sed cf. Lobeck. Parerg. ad Phrynich. p. 753 3 R: ἄληπτον ib. ἐξεύρηκας W 4 ἐφ' ἡμᾶς] ἡμᾶς W. εὖ ἡμᾶς? 5 τουτονί, ἐὰν idem: τοῦτον ἵνα 7 πυροῖς] ῥύποις mei 11 proverbium vid esse cf. Hom. ι 357 12 τὰ καθ' Ὅμηρον Turnebus 15 em. Duebnerus ex ἀφιεμένα Vd 19 Ἡσίοδον] OD 471 εὐθυμοσύνης mei

C νοῖς ἐπισκήπτουσαι ποιοῦσιν. ὁρᾷς γὰρ ὅτι καὶ τῶν λίθων τὰ ἔγγαια καὶ ζωόφυτα μέρη μαλακώτερα τῶν ἐπιπολῆς ἡ ἀλέα φυλάττει· διὸ καὶ κατορύττουσιν οἱ τεχνῖται τοὺς ἐργασίμους λίθους, ὥσπερ ἐκπεπαινομένους ὑπὸ τῆς θερμότητος· οἱ δ' ὕπαιθροι καὶ γυμνοὶ διὰ ψῦχος ἀντίτυποι καὶ δυσμετάβλητοι καὶ ἀτεράμονες ἀπαντῶσι τοῖς ἔργοις. τοὺς δὲ καρπούς, κἂν ἐπὶ τῆς ἅλω διαμείνωσι πλείω χρόνον ὑπαίθριοι καὶ γυμνοί, μᾶλλον ἀτεράμονας γίγνεσθαι λέγουσι τῶν εὐθὺς αἰρομένων. ἐνιαχοῦ δὲ καὶ πνεῦμα λικμωμένοις ἐπιγιγνόμενον ἀτεράμονας ποιεῖ διὰ τὸ ψῦχος, ὥσπερ ἐν Φιλίπποις τῆς Μακεδονίας ἱστοροῦσι· τοῖς δ' ἀποκειμένοις βοηθεῖ
D τὸ ἄχυρον. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν ἀκούοντας τῶν γεωργῶν, ὅτι καὶ δυεῖν αὐλάκων παραλλήλων ἡ μὲν ἀτεράμονας, ἡ δὲ τεράμονας ἐκφέρει τοὺς καρπούς· καὶ ὃ μέγιστόν ἐστι, τοῦ κυάμου τῶν λοβῶν οἱ μὲν τοίους οἱ δὲ τοίους, δηλονότι τοῖς μὲν ἧττον τοῖς δὲ μᾶλλον ἢ πνεύματος ψυχροῦ προσπεσόντος ἢ ὕδατος.'

2 ἔγγεια R 5 ὑπαίθριοι? 7 ἀτεράμονες *: ἀτεράμνοις mei 16 ἡ δὲ τεράμονας * 17 τοὺς κυάμους W 19 προσπεσόντος Doehnerus: πεσόντος ἢ] posterius om. mei (sed habet P)

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γʹ.

Διὰ τί τοῦ μὲν οἴνου τὸ μέσον, τοῦ δ' ἐλαίου τὸ ἐπάνω, τοῦ δὲ μέλιτος τὸ κατώτατον γίγνεται βέλτιον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΛΕΞΙΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἀλεξίων ὁ πενθερὸς κατεγέλα τοῦ Ἡσιόδου παραινοῦντος 'ἀρχομένου πίθου καὶ λήγοντος ἐμφορεῖσθαι, μεσσόθι δὲ φείδεσθαι,' ὅπου τὸ χρηστότατον E οἰνάριόν ἐστι. 'τίς γάρ' ἔφη 'οὐκ οἶδεν, ὅτι τοῦ μὲν οἴνου τὸ μέσον γίγνεται βέλτιστον, τοῦ δ' ἐλαίου τὸ ἀνωτάτω, τὸ δὲ κατωτάτω τοῦ μέλιτος; ὁ δ' ἐᾶν ἐκέλευε τὸν ἐν μέσῳ οἶνον καὶ περιμένειν, ἄχρι ἂν μεταβάλῃ πρὸς τὸ χεῖρον, ἀποδεοῦς τοῦ πίθου γενομένου.' ῥηθέντων δὲ τούτων, χαίρειν ἐάσαντες τὸν Ἡσίοδον ἐπὶ τὸ ζητεῖν τὴν αἰτίαν τῆς διαφορᾶς ὥρμησαν.

2. Ὁ μὲν οὖν τοῦ μέλιτος λόγος οὐ πάνυ πολλὰ πράγματα παρέσχεν ἡμῖν, πάντων ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐπισταμένων, ὅτι τὸ κουφότατον ὑπὸ μανότητος κουφότατόν F ἐστι, τὸ δὲ πυκνὸν καὶ συνεχὲς διὰ βάρος ὑφίσταται τῷ λοιπῷ· κἂν περιτρέψῃς τὸ ἀγγεῖον, αὖθις ὀλίγῳ χρόνῳ τὴν προσήκουσαν ἑκάτερον ἀπολαμβάνει χώραν, τοῦ μὲν κάτω φερομένου τοῦ δ' ἐπιπολάζοντος. οὐ μὴν οὐδ' ὁ οἶνος ἀπελείφθη πιθανῶν ἐπιχειρημάτων· πρῶτον μὲν γὰρ ἡ δύναμις

6 Ἡσιόδου] OD 368   12 οἶνον] del. Doehnerus
15 R: τῆς αἰτίας τὴν διαφορὰν

αὐτοῦ, θερμότης οὖσα, πρὸς τὸ μέσον εὐλόγως δοκεῖ συνῆχθαι μάλιστα, καὶ τοῦτο διατηρεῖν βέλτιστον· ἔπειτα τὸ μὲν κάτω διὰ τὴν τρύγα φαῦλον εἶναι, τὸ δ' ἐξ ἐπιπολῆς τοῦ ἀέρος φθείρεσθαι 702 πλησιάζοντος. ὅτι γὰρ ἐξίστησιν ὁ ἀὴρ τῆς ποιότητος τὸν οἶνον ἴσμεν ἐπισφαλέστατον ὄντα· διὸ καὶ κατορύττουσι τοὺς πίθους καὶ σκεπάζουσιν, ὅπως ὅτι σμικρότατος ἀὴρ αὐτῶν ἐπιψαύῃ. τὸ δὲ μέγιστον, οὐ φθείρει πλῆρες ἀγγεῖον οὕτω ῥᾳδίως οἶνον ὡς ἀποδεὲς γενόμενον· πολὺς γὰρ εἰς τὸ κενούμενον ἐπεισρέων ὁ ἀὴρ ἐξίστησι μᾶλλον· ἐν δὲ τοῖς μεστοῖς ὁ οἶνος αὐτὸς ὑφ' αὐτοῦ συνέχεται, πολὺ τοῦ φθείροντος ἔξωθεν μὴ παραδεχόμενος.

3. Τὸ δ' ἔλαιον οὐ φαύλην διατριβὴν παρέσχεν. ὁ μὲν γάρ τις ἔφη τὸ κάτω τοῦ ἐλαίου γίγνεσθαι χεῖρον, ὑπὸ τῆς ἀμόργης ἀναθολούμενον, οὐ τὸ ἄνω B βέλτιον ὂν ἀλλὰ δοκοῦν, ὅτι πορρωτάτω τοῦ βλάπτοντός ἐστιν. ἄλλος ᾐτιᾶτο τὴν πυκνότητα, δι' ἣν ἀμικτότατόν ἐστι καὶ τῶν ἄλλων ὑγρῶν οὐδὲν εἰς αὑτὸ δέχεται, πλὴν βίᾳ καὶ ὑπὸ πληγῆς ἀνακοπτόμενον· ὅθεν οὐδὲ τῷ ἀέρι δίδωσιν ἀνάμιξιν, ἀλλ' ἀποστατεῖ διὰ λεπτότητα τῶν μορίων καὶ συνέχειαν, ὥσθ' ἧττον ὑπ' αὐτοῦ τρέπεσθαι μὴ κρατοῦντος. ἐδόκει δὲ πρὸς τοῦτον ὑπεναντιοῦσθαι τὸν λόγον Ἀριστοτέλης, τετηρηκώς, ὥς φησιν, εὐωδέστερόν τε γιγνόμενον καὶ βέλτιον ὅλως τὸ ἐν τοῖς ἀποκενου-

6 R: ἐπισφ. ἴσμεν ἐπισφαλέστερον mei 16 ὑπὸ *: ἀπὸ 17 ὂν * 22 ἀποστατεῖν mei 25 Ἀριστοτέλης] Fragm. 224 26 W: ἀποκειμένοις

μένοις ἀγγείοις ἔλαιον· εἶτα τῷ ἀέρι τὴν αἰτίαν τῆς βελτιώσεως ἀνατίθησι· πλείων γάρ ἐστι καὶ C
κρατεῖ μᾶλλον εἰς ἀποδεὲς κατερχόμενος τὸ ἀγγεῖον.

4. 'Μήποτ' οὖν' ἔφην ἐγώ 'καὶ τοὔλαιον ὁ ἀὴρ ὠφελεῖ καὶ βλάπτει τὸν οἶνον ὑπὸ τῆς αὐτῆς δυνάμεως. οἴνῳ μὲν γὰρ ὠφέλιμον, ἐλαίῳ δ' ἀσύμφορον παλαίωσις, ἣν ἑκατέρου προσπίπτων ὁ ἀὴρ ἀφαιρεῖ· τὸ γὰρ ψυχόμενον νεαρὸν διαμένει, τὸ δ' οὐκ ἔχον διαπνοὴν ὑπὸ συνεχείας ταχὺ παλαιοῦται καὶ ἀπογηράσκει· λελέχθαι πιθανῶς, ὅτι τοῖς ἐπιπολῆς πλησιάζων ὁ ἀὴρ νεαροποιεῖ. διὸ τοῦ μὲν οἴνου τὸ ἄνω φαυλότατον τοῦ δ' ἐλαίου βέλτιστον· ἡ γὰρ παλαίωσις τῷ μὲν τὴν ἀρίστην τῷ δὲ τὴν κακίστην ἐμποιεῖ διάθεσιν.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ'. D

Διὰ τί τοῖς πάλαι Ῥωμαίοις ἔθος ἦν μήτε τράπεζαν αἱρομένην περιορᾶν κενὴν μήτε λύχνον σβεννύμενον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΛΩΡΟΣ, ΕΥΣΤΡΟΦΟΣ, ΚΑΙΣΕΡΝΙΟΣ, ΛΕΥΚΙΟΣ.

1. Φιλάρχαιος ὢν ὁ Φλῶρος οὐκ εἴα κενὴν ἀπαίρειν τὴν τράπεζαν, ἀλλ' ἀεὶ τῶν ἐδωδίμων ἐπ' αὐτῇ

3 R: κατερχόμενον 4 τοὔλαιον *: τὸ ἔλαιον 5 ἀπὸ mei 7 Turnebus: ἦν 8 διαμένει] διαφέρει mei 10 λελέχθαι] καὶ λέλεκται W. καὶ γὰρ δοκεῖ (vel ἐδόκει cum R) λελέχθαι? τοῖς] τοὺς mei. τοὺς τόπους τοὺς? 16 μὴ τράπεζαν mei 20 φιλάρχαιος ὢν M: φίλαρχος 21 αἰεὶ mei

ὑπέλειπε. ‘καὶ οὐ τοῦτο μόνον’ ἔφη ‘οἶδα τὸν πατέρα καὶ τὸν πάππον εὖ μάλα παραφυλάττοντας, ἀλλὰ μηδὲ λύχνον ἐῶντας ἀποσβεννύναι· καὶ γὰρ τοῦτο τοὺς παλαιοὺς Ῥωμαίους ἐξευλαβεῖσθαι· τοὺς δὲ νῦν εὐθὺς ἀποσβεννύναι μετὰ τὸ δεῖπνον, ὅπως μὴ μάτην τοὔλαιον ἀναλίσκωσι.’ παρὼν οὖν Εὔστροφος Ἀθηναῖος ‘εἶτ’’ ἔφη ‘τί πλέον αὐτοῖς, ἂν μὴ τὸ Πολυχάρμου τοῦ ἡμετέρου σοφὸν ἐκμάθωσιν, ὃς πολὺν ἔφη σκεπτόμενος χρόνον, ὅπως οὐ κλέ- E ψουσι τοὔλαιον οἱ παῖδες, ἐξευρεῖν μόλις· εὐθὺς γὰρ ἀποπληροῦν τοὺς λύχνους ἀποσβεσθέντας, εἶτ’ ἐπισκοπεῖν τῇ ὑστεραίᾳ πάλιν, εἰ πλήρεις διαμένουσι.’ γελάσας δ’ ὁ Φλῶρος ‘οὐκοῦν’ εἶπεν ‘ἐπεὶ τοῦτο τὸ πρόβλημα λέλυται, σκεψώμεθα τὸν λόγον, ᾧ τοὺς παλαιοὺς εἰκός ἐστι καὶ περὶ τοὺς λύχνους καὶ περὶ τὰς τραπέζας οὕτως εὐλαβεῖς γεγονέναι.’

2. Πρότερον οὖν ἐζητεῖτο περὶ τῶν λύχνων· καὶ F ὁ μὲν γαμβρὸς αὐτοῦ Καισέρνιος ᾤετο τῇ πρὸς τὸ ἄσβεστον καὶ ἱερὸν πῦρ συγγενείᾳ παντὸς φθορὰν πυρὸς ἀφοσιώσασθαι τοὺς πρεσβυτέρους· δύο γὰρ εἶναι φθοράς, ὥσπερ ἀνθρώπου, τὴν μὲν βίαιον σβεννυμένου, τὴν δ’ ὥσπερ κατὰ φύσιν ἀπομαραινομένου· τῷ μὲν οὖν ἱερῷ πρὸς ἀμφοτέρας ἀρήγειν, ἀεὶ τρέφοντας καὶ φυλάττοντας· τὸ δ’ ἄλλο δι’ αὐτοῦ περιορᾶν μαραινόμενον αὐτοὺς μηδὲ βιάζεσθαι μηδὲ φθονεῖν, ὥσπερ θρέμματος ἀφαιρουμένους τὸ ζῆν, ἵνα μὴ μάτην τρέφοιτο.

2 εὖ X: οὐ   9 *: κλέψωσι   12 πλήρες mei   24 αἰεὶ iidem   25 αὐτοὺς μηδὲ] αὐτοὺς δὲ μή?

3. *Λεύκιος* δ' ὁ τοῦ *Φλώρου* υἱὸς τἆλλα μὲν
ἔφη καλῶς λέγεσθαι, τὸ δ' ἱερὸν πῦρ οὐκ ἄμεινον
αἱρουμένους ἑτέρου πυρὸς οὐδὲ σεμνότερον οὕτω
σέβεσθαι καὶ περιέπειν· ἀλλ' ὥσπερ Αἰγυπτίων ἐνί- 703
ους μὲν τὸ κυνῶν γένος ἅπαν σέβεσθαι καὶ τιμᾶν,
ἐνίους δὲ τῶν λύκων ἢ κροκοδείλων, ἕνα μέντοι τρέ-
φειν τοὺς μὲν κύνα τοὺς δὲ κροκόδειλον τοὺς δὲ
λύκον· οὐ γὰρ οἷόν τ' ἦν ἅπαντας· οὕτως ἐνταῦθα
τὴν περὶ ἐκεῖνο θεραπείαν καὶ φυλακὴν τὸ πῦρ
τῆς πρὸς ἅπαν εὐλαβείας εἶναι σύμβολον. 'οὐδὲν
γὰρ ἄλλο μᾶλλον ἐμψύχῳ προσέοικεν ἢ πῦρ, κινού-
μενόν τε καὶ τρεφόμενον δι' αὑτοῦ καὶ τῇ λαμπρό-
τητι δηλοῦν, ὥσπερ ἡ ψυχή, καὶ σαφηνίζον ἅπαντα·
μάλιστα δὲ ταῖς σβέσεσιν αὐτοῦ καὶ φθοραῖς ἐμ- B
φαίνεται δύναμις οὐκ ἀμοιροῦσα ζωτικῆς ἀρχῆς·
βοᾷ γὰρ καὶ φθέγγεται καὶ ἀμύνεται, καθάπερ ἔμ-
ψυχον ἀποθνῆσκον βίᾳ καὶ φονευόμενον· εἰ μή τι
σὺ λέγεις' ἔφη πρὸς ἐμὲ βλέψας 'βέλτιον.'

4. '*Οὐδέν*' εἶπον ἐγώ 'τῶν εἰρημένων αἰτιῶμαι·
προσθείην δ' ἄν, ὅτι καὶ φιλανθρωπίας διδασκα-
λία τὸ ἔθος ἐστίν· οὔτε γὰρ τροφὴν ἀφανίζειν ὅσιον
αὐτοὺς ἄδην ἔχοντας, οὔτε νάματος ἐμφορηθέντας
πηγὴν ἀποτυφλοῦν καὶ ἀποκρύπτειν, οὔτε πλοῦ ση-
μεῖα καὶ ὁδοῦ διαφθείρειν χρησαμένους, ἀλλ' ἐᾶν
καὶ ἀπολείπειν τὰ χρήσιμα τοῖς δεησομένοις μεθ'
ἡμᾶς. ὅθεν οὐδὲ φῶς λύχνου μὴ δεομένους ἀπολ-

2 οὐ κάμινον mei 3 αἱρουμένους] ἡγουμένους W
4 ἐνίους μὲν] ἐνίοις mei 6 τὸ λύκων W ἢ] om. mei
9 ἐκεῖνα mei 12 αὐτοῦ iidem 16 φθέγγεται] φθείρε-
ται mei 17 εἰ Turnebus

C λύναι διὰ μικρολογίαν καλόν, ἀλλὰ τηρεῖν καὶ ἀπολείπειν, εἴ τις ἔλθοι δεόμενος παρόντος ἔτι καὶ λάμποντος· καὶ γὰρ ὄψιν, εἰ δυνατὸν ἦν, καὶ ἀκοὴν χρῆσαι καλῶς εἶχεν ἑτέρῳ, καὶ νὴ Δία τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἀνδρείαν, μέλλοντας αὐτοὺς καθεύδειν καὶ ἡσυχάζειν. ὅρα δέ, εἰ καὶ μελέτης ἕνεκα τοῦ εὐχαρίστου τὰς τοιαύτας ἐφιέντες ὑπερβολὰς οὐκ ἀτόπως οἱ παλαιοὶ καὶ δρῦς ἐσέβοντο καρποφόρους, καὶ συκῆν τινα προσηγόρευσαν ἱερὰν Ἀθηναῖοι καὶ μορίαν ἐκκόπτειν ἀπαγορεύουσι· ταῦτα γὰρ οὐ ποιεῖ
D πρὸς δεισιδαιμονίαν ἐπιφόρους, ὥς ἔνιοί φασιν, ἀλλὰ προσεθίζει τὸ εὐχάριστον ἡμῶν καὶ κοινωνικὸν ἐν τοῖς ἀναισθήτοις καὶ ἀψύχοις πρὸς ἀλλήλους. ὅθεν ὀρθῶς μὲν Ἡσίοδος οὐδ'

'ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων'

ἐᾷ παρατίθεσθαι σῖτον ἢ ὄψον, ἀλλ' ἀπαρχὰς τῷ πυρὶ καὶ γέρα τῆς διακονίας ἀποδιδόντας· εὖ δὲ Ῥωμαῖοι χρησάμενοι τοῖς λύχνοις, ἣν ἔδοσαν οὐκ ἀφῃροῦντο τροφήν, ἀλλὰ χρῆσθαι ζῶντας εἴων καὶ λάμποντας.'

5. Ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος, ὁ Εὔστροφος 'ἆρ' οὖν' ἔφη 'τοῦτο καὶ τῷ περὶ τῆς τραπέζης λόγῳ πάροδον οἰκείαν δίδωσιν, οἰομένῳ δεῖν ἀεί τι κατα-
E λιπεῖν οἰκέταις ἀπὸ δείπνου καὶ παισὶν οἰκετῶν; χαίρουσι γὰρ οὐχ οὕτω λαμβάνοντες ὡς μεταλαμβάνοντες. διὸ καὶ τοὺς Περσῶν βασιλεῖς φασὶν οὐ

6 W: τῷ εὐχαρίστῳ 10 R: μοραίαν προσαγορεύουσιν mei 14 Ἡσίοδος] OD 748 17 δὲ *: τε 18 ῥωμαίοις mei 19 ζῶντας εἴων scripsi cum R: ζῶν 23 R: οἰομένων καταλείπειν?

*μόνον φίλοις καὶ ἡγεμόσι καὶ σωματοφύλαξιν ἀπο-
πέμπειν ἀεὶ μερίδας, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν δούλων καὶ
τὸ τῶν κυνῶν ἀεὶ δεῖπνον ἐπὶ τῆς ἐκείνων προτί-
θεσθαι τραπέζης, ὡς ἀνυστὸν ἦν, πάντας οἷς
ἐχρῶντο ποιουμένων ὁμοτραπέζους καὶ ὁμεστίους.
ἡμεροῦνται γὰρ τῇ τῆς τροφῆς μεταδόσει καὶ τὰ
σκυθρωπότατα τῶν θηρίων.'*

6. *'Εγὼ δὲ γελάσας 'ἐκεῖνον δ'' εἶπον 'ὦ ἑταῖρε,
τὸν ἐκ τῆς παροιμίας 'ἀποκείμενον ἰχθύν' διὰ τί οὐχ* F
*ἕλκομεν εἰς μέσον μετὰ τῆς Πυθαγορικῆς χοίνικος,
ἐφ' ἧς ἀπηγόρευε καθῆσθαι, διδάσκων ἡμᾶς ἀεί τι
τοῦ παρόντος εἰς τὸ μέλλον ὑπολείπειν καὶ τῆς αὔ-
ριον ἐν τῇ σήμερον μνημονεύειν; ἡμῖν μὲν οὖν τοῖς
Βοιωτοῖς τό 'λεῖπέ τι καὶ Μήδοις' διὰ στόματός
ἐστιν, ἐξ οὗ Μῆδοι τήν τε Φωκίδα καὶ τὰ ἔσχατα
τῆς Βοιωτίας ἄγοντες καὶ φέροντες ἐπέτρεχον· ἀεὶ
δὲ καὶ πανταχοῦ δεῖ πρόχειρον εἶναι τό 'λεῖπέ τι
καὶ ξένοις ἐπελθοῦσιν.' ὡς ἔγωγε καὶ τοῦ 'Αχιλ-
λέως κενὴν ἀεὶ καὶ λιμώδη καταλαμβανομένην αἰ-
τιῶμαι τὴν τράπεζαν· τῶν τε γὰρ περὶ τὸν Αἴαντα* 704
*καὶ τὸν Ὀδυσσέα πρέσβεων ἀφικομένων, οὐδὲν ἔχων
ἕτοιμον ἀναγκάζεται μαγειρεύειν ἐξ ὑπαρχῆς καὶ
ὀψοποιεῖν· τόν τε Πρίαμον φιλοφρονεῖσθαι βουλό-
μενος πάλιν 'ἀναΐξας ὄιν ἄργυφον' σφάττει καὶ*

4 *ἂν οἰστὸν* mei 5 *: *ὁμοεστίους* 9 *διὰ τί*] om. mei 9 cf. Leutsch 2 p. 462 10 *ἑλκόμενον* iidem. Fueratne *οὐχ ἕλκομεν οὖν* deleto *διὰ τί*? 11 Basileensis: *διδάσκοντος* quod tamen ad *Πυθαγόρου* (ex *Πυθαγορικῆς*) referri potest 12 *: *ὑπολιπεῖν* 20 *Αἴαντα*] cf. Hom. *I* 206 23 *Πρίαμον*] cf. Hom. *Ω* 621

διαιρεῖ καὶ ὀπτᾷ, πολὺ μέρος περὶ ταῦτ' ἀναλίσκων τῆς νυκτός. ὁ δ' Εὔμαιος, ἅτε δὴ θρέμμα γεγονὼς σοφοῦ σοφόν, οὐ πράγματ' εἶχε, τοῦ Τηλεμάχου ἐπιφανέντος, ἀλλ' εὐθὺς ἑστιᾷ καθίσαντα, πίνακας κρεῶν παρατιθείς

'ὀπταλέων, ἅ ῥα τῇ προτέρῃ κατέλειπον ἔδοντες.'

B εἰ δὲ τοῦτο δόξει μικρόν, ἐκεῖνό γ' οὐ μικρόν, τὸ συστέλλειν καὶ ἀνέχειν τὴν ὄρεξιν ἔτι παρούσης τῆς ἀπολαύσεως· ἧττον γὰρ ἐπιθυμοῦσι τῶν ἀπόντων οἱ ἐθισθέντες ἀπέχεσθαι τῶν παρόντων.'

7. Ὑπολαβὼν δ' ὁ Λεύκιος ἔφη τῆς μάμμης ἀκηκοὼς μνημονεύειν, ὡς ἱερὸν μὲν ἡ τράπεζα, δεῖ δὲ τῶν ἱερῶν μηδὲν εἶναι κενόν. 'ἐμοὶ δ'' εἶπεν 'ἐδόκει καὶ μίμημα τῆς γῆς ἡ τράπεζ' εἶναι· πρὸς γὰρ τῷ τρέφειν ἡμᾶς καὶ στρογγύλη καὶ μόνιμός ἐστι καὶ καλῶς ὑπ' ἐνίων 'ἑστία' καλεῖται. καθάπερ γὰρ τὴν γῆν ἀεί τι χρήσιμον ἔχειν καὶ φέρειν ἡμῖν ἀξιοῦμεν, οὕτως οὐδὲ τὴν τράπεζαν οἰόμεθα δεῖν κενὴν ὁρᾶν καὶ ἀνερμάτιστον ἀπολειπομένην.'

1 δέρει M   6 Hom. π 50   17 αἰεὶ mei

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε'. C

Ὅτι δεῖ μάλιστα τὰς διὰ κακομουσίας ἡδονὰς φυλάττεσθαι, καὶ πῶς φυλακτέον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ.

1. Ἐν Πυθίοις Καλλίστρατος, τῶν Ἀμφικτυόνων ὢν ἐπιμελητής, αὐλῳδόν τινα πολίτην καὶ φίλον ὑστερήσαντα τῆς ἀπογραφῆς τοῦ μὲν ἀγῶνος εἶρξε κατὰ τὸν νόμον· ἑστιῶν δ' ἡμᾶς παρήγαγεν εἰς τὸ συμπόσιον ἐσθῆτι καὶ στεφάνοις, ὥσπερ ἐν ἀγῶνι, μετὰ τοῦ χοροῦ κεκοσμημένον ἐκπρεπῶς. καὶ D νὴ Δία κομψὸν ἦν ἀκρόαμα τὸ πρῶτον· ἔπειτα διασείσας καὶ διακωδωνίσας τὸ συμπόσιον, ὡς ᾐσθάνετο τοὺς πολλοὺς ἐγκεκλικότας καὶ παρέχοντας ὑφ' ἡδονῆς ὅ τι βούλοιτο χρῆσθαι, καὶ καταυλεῖν καὶ ἀκολασταίνειν, ἀποκαλυψάμενος παντάπασιν, ἐπεδείξατο τὴν μουσικὴν παντὸς οἴνου μᾶλλον μεθύσκουσαν τοὺς ὅπως ἔτυχε καὶ ἀνέδην αὐτῆς ἐμφορουμένους· οὐδὲ γὰρ κατακειμένοις ἔτι βοᾶν ἐξήρκει καὶ κροτεῖν, ἀλλὰ τελευτῶντες ἀνεπήδων οἱ πολλοί, καὶ συνεκινοῦντο κινήσεις ἀνελευθέρους, πρεπούσας E δὲ τοῖς κρούμασιν ἐκείνοις καὶ τοῖς μέλεσιν. ἐπεὶ δ' ἐπαύσαντο καὶ κατάστασιν αὖθις ὥσπερ ἐκ μανίας ὁ πότος ἐλάμβανεν, ἐβούλετο μὲν ὁ Λαμπρίας εἰπεῖν τι καὶ παρρησιάσασθαι πρὸς τοὺς νέους· ὀρ-

7 ὢν W

ρωδοῦντι δ' ὅμως αὐτῷ μὴ λίαν ἀηδὴς γένηται καὶ λυπηρός, οὕτως ὁ Καλλίστρατος ὥσπερ ἐνδόσιμον παρέσχε τοιαῦτά τινα διαλεχθείς·

2. 'Ἀκρασίας μέν' ἔφη 'καὶ αὐτὸς ἀπολύω τὸ φιλήκοον καὶ φιλοθέαμον· οὐ μὴν Ἀριστοξένῳ γε συμφέρομαι παντάπασι, ταύταις μόναις φάσκοντι
F ταῖς ἡδοναῖς τό 'καλῶς' ἐπιλέγεσθαι. καὶ γὰρ ὄψα καλὰ καὶ μύρα καλοῦσι καὶ καλῶς γεγονέναι λέγουσι δειπνήσαντες ἡδέως καὶ πολυτελῶς. δοκεῖ δέ μοι μηδ' Ἀριστοτέλης αἰτίᾳ δικαίᾳ τὰς περὶ θέαν καὶ ἀκρόασιν εὐπαθείας ἀπολύειν ἀκρασίας, ὡς μόνας ἀνθρωπικὰς οὔσας· ταῖς δ' ἄλλαις καὶ τὰ θηρία φύσιν ἔχοντα χρῆσθαι καὶ κοινωνεῖν. ὁρῶμεν γὰρ ὅτι καὶ μουσικῇ πολλὰ κηλεῖται τῶν ἀλόγων, ὥσπερ ἔλαφοι σύριγξιν, ἵπποις δὲ μιγνυμέναις ἐπαυλεῖται νόμος, ὃν ἱππόθορον ὀνομάζουσιν· ὁ δὲ Πίνδαρός φησι κεκινῆσθαι πρὸς ᾠδήν

'ἀλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν·
705 τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει
αὐλῶν ἐκίνησ' ἐρατὸν μέλος.'

ὀρχούμενοι δὲ τοὺς σκῶπας αἱροῦσι, χαίροντας τῇ ὄψει καὶ μιμητικῶς ἅμα δεῦρο κἀκεῖσε τοὺς ὤμους συνδιαφέροντας. οὐδὲν οὖν ὁρῶ τὰς τοιαύτας ἡδο-

2 Turnebus οὗτος 5 φιλοθεάμον mei 10 Ἀριστοτέλης] 1117, 32b sqq. passim 13 φύσιν M: φασὶν ib. *: χρᾶσθαι 15 μιγνυμέναις] add. οἷον ὑμέναιος ex Clem. p. 192 Pott. potius addenda erant post νόμος ὑπαυλεῖται Cobetus 16 Πίνδαρος] Bergk. 1 p. 458 21 σκῶπας R: ὦπας αἵρουσι mei ib. em. M: χαίροντες — συνδιαφέροντες

νὰς ἴδιον ἐχούσας, ἢ ὅτι μόναι τῆς ψυχῆς εἰσιν, αἱ δ' ἄλλαι τοῦ σώματος καὶ περὶ τὸ σῶμα καταλήγουσι· μέλος δὲ καὶ ῥυθμὸς καὶ ὄρχησις καὶ ᾠδὴ παραμειψάμεναι τὴν αἴσθησιν, ἐν τῷ χαίροντι τῆς ψυχῆς ἀπερείδονται τὸ ἐπιτερπὲς καὶ γαργαλίζον. ὅθεν οὐδεμία τῶν τοιούτων ἡδονῶν ἀπόκρυφός ἐστιν οὐδὲ σκότους δεομένη καὶ τῶν τοίχων περιθεόντων B, ὡς οἱ Κυρηναϊκοὶ λέγουσιν· ἀλλὰ καὶ στάδια ταύταις καὶ θέατρα ποιεῖται· καὶ τὸ μετὰ πολλῶν θεάσασθαί τι καὶ ἀκοῦσαι ἐπιτερπέστερόν ἐστι καὶ σεμνότερον, οὐκ ἀκρασίας δήπου καὶ ἡδυπαθείας ἀλλ' ἐλευθερίου διατριβῆς καὶ ἀστείας μάρτυρας ἡμῶν ὅτι πλείστους λαμβανόντων.'

3. Ταῦτα τοῦ Καλλιστράτου εἰπόντος, ὁ Λαμπρίας ὁρῶν ἔτι μᾶλλον ἐκείνους τοὺς τῶν ἀκροαμάτων χορηγοὺς θρασυνομένους 'οὐ τοῦτ'' ἔφη 'τὸ αἴτιον, ὦ παῖ Λέοντος, ἀλλά μοι δοκοῦσιν οὐκ ὀρθῶς οἱ παλαιοὶ παῖδα Λήθης τὸν Διόνυσον (ἔδει γὰρ πατέρα) προσαγορεύειν· ὑφ' οὗ καὶ σὺ νῦν ἀμνημονεῖν ἔοικας, ὅτι τῶν περὶ τὰς ἡδονὰς ἁμαρτανομένων C τὰ μὲν ἀκρασία τὰ δ' ἄγνοια ποιεῖ καὶ παρόρασις. ὅπου μὲν γὰρ ἡ βλάβη πρόδηλός ἐστι, ταῦτ' ἀκρασίᾳ καταβιαζόμενοι τὸν λογισμὸν ἐξαμαρτάνουσιν· ὅσα δ' οὐκ εὐθὺς οὐδὲ παραχρῆμα τῆς ἀκολασίας τὸν μισθὸν ἐπιτίθησι, ταῦθ' ὑπ' ἀγνοίας τοῦ βλάπτοντος αἱροῦνται καὶ πράττουσι. διὸ τοὺς μὲν περὶ ἐδωδὰς καὶ ἀφροδίσια καὶ πότους ἀστο-

1 ἢ Madvigius   8 οἱ *Κυρηναϊκοὶ* Doehnerus: αἱ γυναῖκες   12 *: ἐλευθέρου vid. Symb.   14 M: ἐπιόντος

χοῦντας, οἷς νόσοι τε πολλαὶ καὶ χρημάτων ὄλεθροι συνακολουθοῦσι καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν, ἀκρατεῖς D προσαγορεύομεν· ὡς Θεοδέκτην ἐκεῖνον εἰπόντα 'χαῖρε φίλον φῶς' ὀφθαλμιῶντα, τῆς ἐρωμένης ἐπιφανείσης· ἢ τὸν Ἀβδηρίτην Ἀνάξαρχον,

'ὅς ῥα καὶ εἰδώς,
ὡς φάσαν, ἄθλιος ἔσκε· φύσις δέ μιν ἔμπαλιν ἦγεν
ἡδονοπλήξ, τῇ πλεῖστοι ὑποτρείουσι σοφιστῶν.'

ὅσαι δὲ τῶν ἡδονῶν τοὺς περὶ γαστέρα καὶ αἰδοῖα καὶ γεῦσιν καὶ ὄσφρησιν ἀντιτεταγμένους αὐταῖς καὶ ὅπως οὐχ ἁλώσονται προσέχοντας, ἐκπεριοδεύουσαι περὶ τὰ ὄμματα καὶ τὰ ὦτα λανθάνουσιν ἐνῳκισμέναι καὶ λοχῶσαι, τούτους ἐκείνων οὐδὲν ἧττον ἐμπαθεῖς ὄντας καὶ ἀκολάστους ἀκρατεῖς ὁμοίως οὐ E καλοῦμεν· οὐ γὰρ εἰδότες ἀλλὰ δι' ἀπειρίαν ὑποφέρονται, καὶ νομίζουσι τῶν ἡδονῶν εἶναι κρείττονες, ἂν ἐν θεάτροις ἄσιτοι καὶ ἄποτοι διημερεύσωσιν· ὥσπερ εἰ τῶν κεραμίων μέγα φρονοίη τὸ μὴ ἀπὸ τῆς γαστρὸς αἰρόμενον ἢ τοῦ πυθμένος, ἐκ δὲ τῶν ὤτων ῥᾳδίως μεταφερόμενον. ὅθεν Ἀρκεσίλαος οὐδὲν ἔφη διαφέρειν τοῖς ὄπισθεν εἶναι κιναίδοις ἢ τοῖς ἔμπροσθεν. δεῖ δὲ καὶ τὴν ἐν ὄμμασι καὶ τὴν ἐν ὠσὶ γαργαλίζουσαν μαλακίαν καὶ ἡδυ-

5 ἢ] om. mei 6 cf. Mullach. 1 p. 87 7 ἄθλιος] λέλιος mei ἦγεν] ἧκεν iidem 8 τῇ] ἣν p. 446c ὑποτρομέουσι Nauckius 10 καὶ ὅπως Madvigius: ὅπως 11 idem: καὶ προσέχοντας ib. Anonymus: ἐκπεριοδεῦσαι 13 R: τοὺς 14 καὶ] del. Madvigius ἀκρατεῖς R: καὶ ἀκρατεῖς ὅμως W 19 μὴ ἀπὸ * 23 τὴν ἐν ὠσὶ] τὴν ἔνωσιν mei (recte ut vid. P). ἐν ὠσὶ Doehnerus ex Clem. l. l.

πάθειαν φοβεῖσθαι, καὶ μήτε πόλιν ἀνάλωτον νομίζειν τὴν τὰς ἄλλας πύλας βαλανάγραις καὶ μοχλοῖς καὶ καταρράκταις ὀχυρὰς ἔχουσαν, ἂν διὰ μιᾶς οἱ F πολέμιοι παρελθόντες ἔνδον εἰσίν· μήθ' ἑαυτὸν ἀήττητον ὑφ' ἡδονῆς, εἰ μὴ κατὰ τὸ Ἀφροδίσιον ἀλλὰ κατὰ τὸ Μουσεῖον ἑάλωκεν ἢ τὸ θέατρον· ὁμοίως γὰρ ἐγκέκλικε καὶ παρέδωκε ταῖς ἡδοναῖς ἄγειν καὶ φέρειν τὴν ψυχήν· αἱ δὲ παντὸς ὀψοποιοῦ καὶ μυρεψοῦ καὶ δριμύτερα καὶ ποικιλώτερα φάρμακα τῶν μελῶν καὶ τῶν ῥυθμῶν καταχεόμεναι τούτοις ἄγουσιν ἡμᾶς καὶ διαφθείρουσιν, αὐτῶν τρόπον τινὰ καταμαρτυροῦντας.

'τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτὸν
οὔτ' ὧν μεταλλάττον (ὡς Πίνδαρος ἔφη) 706
τῶν ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, ὅσσ' ἀγλαὰ χθὼν
πόντου τε ῥιπαὶ φέροισιν,'

ἄρτι παρακειμένων. ἀλλ' οὔτ' ὄψον οὐδὲν οὔτε σιτίον οὔθ' ὁ βέλτιστος οὑτοσὶ πινόμενος οἶνος ἐξήγαγεν ὑφ' ἡδονῆς φωνήν, οἵων ἄρτι τὰ αὐλήματα καὶ τὰ κρούματα τὴν οἰκίαν, εἰ μὴ καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν, ἐμπέπληκε θορύβων καὶ κρότων καὶ ἀλαλαγμῶν. διὸ δεῖ μάλιστα ταύτας εὐλαβεῖσθαι τὰς ἡδονάς· ἰσχυρόταται γάρ εἰσιν, ἅτε δὴ μή, καθάπερ αἱ περὶ γεῦσιν καὶ ἁφὴν καὶ ὄσφρησιν, εἰς τὸ ἄλογον καὶ φυσικὸν ἀποτελευτῶσαι τῆς ψυχῆς,

3 R: καταράκταις ib. Basileensis: ἐχούσης 7 M: ἐκκέκλικε 8 αἱ (l. αἳ) δὴ W 13 Bergk. 1 p. 454 14 Duebnerus: οὐ τῶν μεταλλάττων 15 τραπέζαισιν Bergkius ib. Boeckhius: ὡς ἀγλαόχθων 16 idem: φέρουσιν 19 οἵων] οἷον codd.

B ἀλλὰ τοῦ κρίνοντος ἁπτόμεναι καὶ τοῦ φρονοῦντος· ἔπειτα ταῖς μὲν ἄλλαις ἡδυπαθείαις κἂν ὁ λογισμὸς ἐλλίπῃ διαμαχόμενος, ἀλλὰ τῶν παθῶν ἔνια πολλάκις ἐμποδών ἐστι· καὶ γὰρ ἐν ἰχθύων ἀγορᾷ μικρολογία καθαιρεῖ δάκτυλον ὀψοφάγου καὶ πολυτελοῦς ἑταίρας ἀπέστρεψε φιλαργυρία φιλογυνίαν· ὥσπερ ἀμέλει παρὰ τῷ Μενάνδρῳ τῶν συμποτῶν ἕκαστος ἐπιβουλευόμενος ὑπὸ τοῦ πορνοβοσκοῦ σοβαράν τινα παιδίσκην ἐπάγοντος αὐτοῖς

'κύψας καθ' ἑαυτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα·'

χαλεπὸν γὰρ ὁ δανεισμὸς τῆς ἀκρασίας κόλασμα καὶ
C τὸ λῦσαι βαλλάντιον οὐ πάνυ ῥᾴδιον· ταύταις δὲ ταῖς ἐλευθερίαις λεγομέναις περὶ ὦτα καὶ ὄμματα φιλομούσοις καὶ φιλαύλοις μουσομανίαις προῖκα καὶ ἀμισθὶ τῶν ἡδονῶν πάρεστι πολλαχόθεν ἀρύτεσθαι καὶ ἀπολαύειν, ἐν ἀγῶσιν, ἐν θεάτροις, ἐν συμποσίοις, ἑτέρων χορηγούντων· ὅθεν ἕτοιμον τὸ διαφθαρῆναι τοῖς μὴ βοηθοῦντα καὶ παιδαγωγοῦντα τὸν λογισμὸν ἔχουσι.'

4. Γενομένης οὖν σιωπῆς 'τί οὖν' ἔφη 'ποιοῦντα τὸν λογισμὸν ἢ τί λέγοντα βοηθεῖν ἀξιοῦμεν; οὐ γὰρ ἀμφωτίδας γε περιθήσει τὰς Ξενοκράτους ἡμῖν οὐδ' ἀναστήσει μεταξὺ δειπνοῦντας, ἐὰν αἰσθώμεθα λύραν ἁρμοζομένην ἢ κινούμενον αὐλόν.'
D 'οὐ γὰρ οὖν' εἶπεν ὁ Λαμπρίας 'ἀλλ' ὁσάκις ἂν εἰς

5 Salmasius: καθαίρει 7 τῶν R: παρὰ τῶν 10 Kock. 3 p. 183 αὑτὸν p. 133 b 13 malim ταῖς ἐλευθερίοις vid. Symb. περὶ M 15 πάρεστι M: γάρ ἐστι 20 ἔφη ὁ Καλλίστρατος Amyotus

τὰς Σειρῆνας ἐμπέσωμεν, ἐπικαλεῖσθαι δεῖ τὰς Μούσας καὶ καταφεύγειν εἰς τὸν Ἑλικῶνα τὸν τῶν παλαιῶν. ἐρῶντι μὲν γὰρ πολυτελοῦς οὐκ ἔστι τὴν Πηνελόπην προσαγαγεῖν οὐδὲ συνοικίσαι τὴν Πάνθειαν· ἡδόμενον δὲ μίμοις καὶ μέλεσι καὶ ᾠδαῖς κακοτέχνοις καὶ κακοζήλοις ἔξεστι μετάγειν ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην καὶ τὸν Πίνδαρον καὶ τὸν Μένανδρον, ‘ποτίμῳ λόγῳ ἁλμυρὰν ἀκοὴν’ ὥς φησιν ὁ Πλάτων ‘ἀποκλυζόμενον.’ ὥσπερ γὰρ οἱ μάγοι τοὺς δαιμονιζομένους κελεύουσι τὰ Ἐφέσια γράμματα πρὸς E
αὐτοὺς καταλέγειν καὶ ὀνομάζειν, οὕτως ἡμεῖς ἐν τοῖς τοιούτοις τερετίσμασι καὶ σκιρτήμασι

‘μανίαις τ’ ἀλαλαῖς τ’ ὀρινόμενοι
ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ’

τῶν ἱερῶν καὶ σεμνῶν ἐκείνων γραμμάτων ἀναμιμνησκόμενοι καὶ παραβάλλοντες ᾠδὰς καὶ ποιήματα καὶ λόγους κοινοὺς οὐκ ἐκπλαγησόμεθα παντάπασιν ὑπὸ τούτου, οὐδὲ πλαγίους παραδώσομεν ἑαυτοὺς ὥσπερ ὑπὸ ῥεύματος λείου φέρεσθαι.’

1 Σειρῆνας W: εἰρημένας 4 R: συνοικῆσαι 11 *: αὐτοὺς 13 Bergk. 1. p. 450 17 κοινοὺς *: κενοὺς vid. Symb. 18 τούτου] τοῦ κρότου Madvigius

707 ## ΠΡΟΒΛΗΜΑ ϛ'.

Περὶ τῶν λεγομένων σκιῶν, καὶ εἰ δεῖ βαδίζειν καλούμενον πρὸς ἑτέρους ὑφ' ἑτέρων ἐπὶ δεῖπνον, καὶ πότε, καὶ παρὰ τίνας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΦΛΩΡΟΣ, ΚΑΙΣΕΡΝΙΟΣ.

1. Τὸν Μενέλαον Ὅμηρος πεποίηκεν αὐτόματον ἑστιῶντι τοὺς ἀριστεῖς τῷ Ἀγαμέμνονι παραγιγνόμενον·

'ᾔδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο'

καὶ τὴν ἄγνοιαν οὐ περιεῖδεν αὐτοῦ καταφανῆ γενομένην οὐδ' ἤλεγξε τῷ μὴ ἐλθεῖν ὥσπερ οἱ φιλομεμφεῖς καὶ δύσκολοι ταῖς τοιαύταις τῶν φίλων παροράσεσι καὶ ἀγνοίαις ἐπιτίθενται, τῷ ἀμελεῖσθαι μᾶλλον ἢ τῷ τιμᾶσθαι χαίροντες, ὅπως ἐγκαλεῖν ἔχωσιν. τὸ δὲ τῶν ἐπικλήτων ἔθος, οὓς νῦν σκιὰς καλοῦσιν, οὐ κεκλημένους αὐτοὺς ἀλλ' ὑπὸ τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἀγομένους, ἐζητεῖτο πόθεν ἔσχε τὴν ἀρχήν· ἐδόκει δ' ἀπὸ Σωκράτους, Ἀριστόδημον ἀναπείσαντος οὐ κεκλημένον εἰς Ἀγά-
B θωνος ἰέναι σὺν αὐτῷ, καὶ παθόντα τι γελοῖον· ἔλαθε γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπολειφθεὶς ὁ Σωκράτης, ὁ δὲ προεισῆλθεν, ἀτεχνῶς σκιὰ προβαδίζουσα σώματος ἐξόπισθεν τὸ φῶς ἔχοντος. ὕστερον μέντοι

10 Hom. B 409 19 Σωκράτους] cf. Plat. Symp. p. 174e sq. 24 *: ἐξόπισθε

περὶ τὰς τῶν ξένων ὑποδοχάς, μάλιστα τῶν ἡγεμονικῶν, ἀναγκαῖον ἐγίγνετο τοῖς ἀγνοοῦσι τοὺς ἑπομένους καὶ τιμωμένους ἐπὶ τῷ ξένῳ ποιεῖσθαι τὴν κλῆσιν, ἀριθμὸν δ' ὁρίζειν, ὅπως μὴ πάθωσιν ὃ παθεῖν συνέπεσε τῷ δεχομένῳ τὸν βασιλέα Φίλιππον ἐπὶ τῆς χώρας· ἧκε γὰρ ἄγων πολλούς, τὸ δὲ δεῖπνον οὐ πολλοῖς ἦν παρεσκευασμένον· ἰδὼν οὖν θορυβούμενον τὸν ξένον περιέπεμπε πρὸς τοὺς φίλους ἀτρέμα, χώραν πλακοῦντι καταλιπεῖν κελεύων· οἱ δὲ προσδοκῶντες ὑπεφείδοντο τῶν παρακειμένων καὶ πᾶσιν οὕτως ἐξήρκεσε τὸ δεῖπνον.

2. Ἐμοῦ δὲ ταῦτα πρὸς τοὺς παρόντας ἀδολεσχοῦντος, ἔδοξε Φλώρῳ καὶ σπουδάσαι τι περὶ τῶν σκιῶν λεγομένων, διαπορήσαντας εἰ προσήκει τοῖς καλουμένοις οὕτω βαδίζειν καὶ συνακολουθεῖν. ὁ μὲν οὖν γαμβρὸς αὐτοῦ Καισέρνιος ὅλως ἀπεδοκίμαζε τὸ πρᾶγμα. μάλιστα μὲν γὰρ τῷ Ἡσιόδῳ πειθομένους ἔφη χρῆναι C

'τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν·'

εἰ δὲ μή, γνωρίμους αὐτῶν καὶ ἐπιτηδείους παρακαλεῖν ἐπὶ κοινωνίαν σπονδῆς καὶ τραπέζης καὶ λόγων ἐν οἴνῳ γιγνομένων καὶ φιλοφροσύνης. 'νῦν δ' ὥσπερ' εἶπεν 'οἱ τὰ πλοῖα ναυλοῦντες, ὅ τι ἂν φέρῃ τις, ἐμβάλλεσθαι παρέχουσιν, οὕτως ἡμεῖς τὰ συμπόσια παραδόντες ἑτέροις πληροῦν ἀφίεμεν ἐκ τῶν προστυχόντων, ἄν τε χαρίεντες ὦσιν, ἄν τε D

16 Καισέννιος R 17 Ἡσιόδῳ] OD 342 24 περιέχουσιν mei

φαῦλοι. θαυμάσαιμι δ' ἄν, εἰ χαρίεις ἀνὴρ ἐπίκλητος ἀφίκοιτο, μᾶλλον δ' ἄκλητος, ὅν γε πολλάκις οὐδὲ γιγνώσκει τὸ παράπαν ὁ δειπνίζων· εἰ δὲ γιγνώσκων καὶ χρώμενος οὐ κέκληκεν, ἔτι γε μᾶλλον αἰσχύνη βαδίζειν πρὸς τοῦτον, ὥσπερ ἐξελέγχοντα μετέχειν τῶν ἐκείνου, τρόπον τινὰ βίᾳ καὶ ἄκοντος. ἔτι καὶ προτερεῖν ἢ ἀπολείπεσθαι τοῦ κεκληκότος
E πρὸς ἕτερον ἔχει τινὰ δυσωπίαν, καὶ οὐκ ἀστεῖόν ἐστι μαρτύρων δεόμενον πρὸς τοὺς ὑποδεχομένους βαδίζειν, ὡς οὐ κλητὸς ἀλλὰ σκιὰ τοῦ δεῖνος ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἥκει· καὶ πάλιν τὸ παρέπεσθαι καὶ παραφυλάττειν ἄλειμμα καὶ λουτρὸν ἑτέρου καὶ ὥραν βραδύνοντος ἢ ταχύνοντος ἀνελεύθερον εὖ μάλα καὶ Γναθώνειον, εἰ δὴ Γνάθων γέγονε δεινότατος ἄνθρωπος τἀλλότρια δειπνεῖν. εἴ γε μὴν οὐκ ἔστιν ὅτε μᾶλλον ἀνθρώποις ἐφιᾶσιν εἰπεῖν

'ὦ γλῶσσα, μέτριον εἴ τι κομπάσαι θέλεις,
ἔξειπε,'

καὶ παρρησία πλείστη μετὰ παιδιᾶς ἀναμέμικται τοῖς
F λεγομένοις ἐν οἴνῳ καὶ πραττομένοις· ἐνταῦθα δὴ πῶς ἄν τις ἑαυτὸν μεταχειρίσαιτο μὴ γνήσιος ὢν μηδ' αὐτόκλητος, ἀλλὰ τρόπον τινὰ νόθος καὶ παρεγγεγραμμένος εἰς τὸ συμπόσιον; καὶ γὰρ τὸ χρῆσθαι καὶ τὸ μὴ χρῆσθαι παρρησίᾳ πρὸς τοὺς παρόντας εὐσυκοφάντητον. οὐ μικρὸν δὲ κακὸν οὐδ'

7 ἔτι] ἔτι δὲ R, sed cf. p. 667b 9 δεομένων mei (sed recte P) 10 ὡς οὐκ αὐτόκλητος R 15 ἀνθρώπων R εἴ γε] ἔτι γε idem, sed praestat vulgata 16 W: ἐφίασιν aut ἐφίησιν 17 Kock. 3 p. 612 ὦ W 18 Cobetus: ἔξειπε

ἡ τῶν ὀνομάτων εὐχέρεια καὶ βωμολοχία τοῖς μὴ δυσχεραίνουσιν ἀλλ' ὑπομένουσι σκιὰς καλεῖσθαι καὶ ὑπακούειν· προσεθίζει γὰρ εἰς τὰ ἔργα τῷ αἰσχρῷ τὸ ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν ῥημάτων ἄγεσθαι. διὸ 708
καλῶν μὲν ἑταίρους ἔδωκά ποτε σκιάς· ἰσχυρὰ γὰρ ἡ τῆς πόλεως συνήθεια καὶ δυσπαραίτητος· αὐτὸς δὲ κληθεὶς ὑφ' ἑτέρου πρὸς ἕτερον ἄχρι γε νῦν ἀντέχω μὴ ὑπακοῦσαι.'

3. Γενομένης δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἡσυχίας, ὁ Φλῶρος 'τοῦτ'' ἔφη 'τὸ δεύτερον ἔχει μᾶλλον ἀπορίαν· τὸ δὲ καλεῖν οὕτως ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐν ταῖς τῶν ξένων ὑποδοχαῖς, ὥσπερ εἴρηται πρότερον· οὔτε γὰρ ἄνευ φίλων ἐστὶ δὴ ἐπιεικὲς οὔτε γιγνώσκειν οὓς ἔχων ἥκει ῥᾴδιον.' κἀγὼ πρὸς αὐτόν 'ὅρα τοίνυν' ἔφην 'μὴ οἱ καλεῖν οὕτω δεδωκότες τοῖς ἑστιῶσι καὶ τὸ πείθεσθαι τοῖς καλουμένοις καὶ βαδίζειν δεδώκασιν· οὔτε γὰρ διδόναι καλὸν B
οὔτ' αἰτεῖν ὃ διδόναι μὴ καθῆκεν, οὐθ' ὅλως παρακαλεῖν ἃ μὴ δεῖ παρακαλεῖσθαι μηδ' ὁμολογεῖν μηδὲ πράττειν. τὰ μὲν οὖν πρὸς ἡγεμόνας ἢ ξένους οὐκ ἔχει κλῆσιν οὐδ' αἵρεσιν, ἀλλὰ δεῖ δέχεσθαι τοὺς μετ' αὐτῶν παραγιγνομένους. ἄλλως δὲ φίλον ἑστιῶντα φιλικώτερον μέν ἐστι τὸ καλεῖν αὐτόν, ὡς οὐκ ἀγνοοῦντα τοὺς γνωρίμους αὐτοῦ καὶ συνήθεις ἢ οἰκείους· μείζων γὰρ ἡ τιμὴ καὶ ἡ χάρις, ὡς μὴ λανθάνοντος, ὅτι τούτους ἀσπάζεται μάλιστα καὶ τούτοις ἥδιστα σύνεστι καὶ χαίρει τιμωμένοις ὁμοίως

3 τῶν αἰσχρῶν cum Emperio an τὰ αἰσχρά? 4 τὸ ῥᾳδίως τῶν ῥημάτων ἀνέχεσθαι R 17 καλὸν] add. ὃ αἰτεῖν R

C καὶ παρακαλουμένοις. οὐ μὴν ἀλλ' ἔστιν ὅτε ποιητέον ἐπ' αὐτῷ, καθάπερ οἱ θεῷ θύοντες ἅμα συμβώμοις καὶ συννάοις κοινῶς συνεπεύχονται καὶ καθ' ἕκαστον ἐκείνων μὴ ὀνομάζοντες· οὔτε γὰρ ὄψον οὔτ' οἶνος οὔτε μύρον οὕτως ἡδέως διατίθησιν, ὡς σύνδειπνος εὔνους καὶ προσηνής. ἀλλὰ τὸ μὲν ὄψοις καὶ πέμμασιν οἵοις ὁ μέλλων ἑστιᾶσθαι μάλιστα χαίρει, καὶ περὶ οἴνων διαφορᾶς καὶ μύρων ἐρωτᾶν καὶ διαπυνθάνεσθαι, φορτικὸν κομιδῇ καὶ νεόπλουτον· ᾧ δὲ πολλοὶ φίλοι καὶ οἰκεῖοι καὶ συνήθεις εἰσίν, αὐτὸν παρακαλεῖν ἐκείνων, οἷς ἂν ἥδιστα D συγγίγνοιτο καὶ μεθ' ὧν εὐφραίνεται παρόντων, μάλιστα τούτους ἄγειν οὐκ ἀηδὲς οὐδ' ἄτοπον. οὔτε γὰρ τὸ συμπλεῖν οὔτε τὸ συνοικεῖν οὔτε τὸ συνδικάζειν, μεθ' ὧν οὐ βούλεταί τις, οὕτως ἀηδές, ὡς τὸ συνδειπνεῖν, καὶ τοὐναντίον ἡδύ· κοινωνία γάρ ἐστι καὶ σπουδῆς καὶ παιδιᾶς καὶ λόγων καὶ πράξεων τὸ συμπόσιον. ὅθεν οὐ τοὺς τυχόντας ἀλλὰ τοὺς προσφιλεῖς εἶναι δεῖ καὶ συνήθεις ἀλλήλοις, ὡς ἡδέως συνεσομένους. ὄψα μὲν γὰρ οἱ μάγειροι σκευάζουσιν ἐκ χυμῶν διαφόρων, αὐστηρὰ E καὶ λιπαρὰ καὶ γλυκέα καὶ δριμέα συγκεραννύντες· σύνδειπνον δὲ χρηστὸν οὐκ ἂν γένοιτο καὶ κεχαρισμένον ἀνθρώπων μὴ ὁμοφύλων μηδ' ὁμοιοπαθῶν εἰς ταὐτὸ συμφθαρέντων. ἐπεὶ δέ, ὥσπερ οἱ

1 καλουμένοις R 2 καθάπερ M: καὶ καθάπερ σὺν βωμοῖς καὶ σὺν ναοῖς mei 5 ἡδέως R: ἥδεσθαι 7 οἵοις R: οἷς 12 malim συγγίγνηται et εὐφραίνηται 16 κοινωνίας mei 19 συνεῖναι W 20 ὡς] τοὺς R

Περιπατητικοὶ λέγουσι, τὸ μὲν πρῶτον φύσει κινοῦν μὴ κινούμενον δ' εἶναι, τὸ δ' ἔσχατον κινούμενον μηδὲ ἓν δὲ κινοῦν· μεταξὺ δ' ἀμφοῖν τὸ καὶ κινοῦν ἕτερα καὶ κινούμενον ὑφ' ἑτέρων· οὕτως' ἔφην 'ὁ λόγος, τριῶν ὄντων ὧν ὁ μὲν καλῶν μόνον ὁ δὲ καλούμενος, ὁ δὲ καὶ καλῶν καὶ καλούμενός ἐστιν, εἴρηται μὲν περὶ τοῦ καλοῦντος· οὐ χεῖρον δ' ἐστὶ καὶ περὶ τῶν ἄλλων' ἔφην 'ἅ γ' ἐμοὶ δοκεῖ, F
διελθεῖν. ὁ μὲν οὖν καλούμενος ὑφ' ἑτέρου καὶ καλῶν ἑτέρους πρῶτον, οἶμαι, τοῦ πλήθους φείδεσθαι δίκαιός ἐστι, μὴ καθάπερ ἐκ πολεμίας ὁμοῦ πᾶσι τοῖς περὶ αὐτὸν ἐπισιτιζόμενος μηδ', ὥσπερ οἱ χώρας καταλαμβάνοντες ἐν τῷ πεττεύειν, ἀεὶ τοῖς ἰδίοις φίλοις τοὺς τοῦ καλέσαντος ἐκκρούων καὶ ἀποκρούων ἅπαντας· ὥστε πάσχειν τοὺς δειπνίζοντας, ἃ πάσχουσιν οἱ τῇ Ἑκάτῃ καὶ τοῖς ἀποτροπαίοις 709
ἐκφέροντες τὰ δεῖπνα, μὴ γευομένους αὐτοὺς μηδὲ τοὺς οἴκοι, πλὴν καπνοῦ καὶ θορύβου μετέχοντας. ἄλλως γὰρ ἡμῖν προσπαίζουσιν οἱ λέγοντες

'Δελφοῖσι θύσας αὐτὸς ὀψωνεῖ κρέας·'

ἀληθῶς δὲ τοῦτο συμβαίνει τοῖς ξένους ἀγνώμονας ἢ φίλους δεχομένοις μετὰ σκιῶν πολλῶν ὥσπερ Ἁρπυιῶν διαφοροῦντας τὰ δεῖπνα καὶ προνομεύοντας. ἔπειτα δεῖ μὴ μεθ' ὧν ἔτυχε βαδίζειν πρὸς ἑτέρους ἐπὶ δεῖπνον, ἀλλὰ μάλιστα μὲν καλεῖν τοὺς τοῦ δειπνίζοντος οἰκείους καὶ συνήθεις, πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ-

2 δ' εἶναι] δ' εἰκὸς εἶναι? 5 ὧν R 8 γ' ἐμοὶ *: γε μοι 11 ὁμοῦ] ὁμοῦ τι? 12 αὑτὸν *: αὐτὸν 20 cf. Kock. 3 p. 495 22 ἁρπυίων moi

νον ἁμιλλώμενον καὶ προκαταλαμβάνοντα ταῖς κλή-
σεσιν· εἰ δὲ μή, τῶν ἰδίων φίλων οὓς ἂν καὶ ἤθε-
λεν αὐτὸς ἑλέσθαι ὁ δειπνίζων, ἐπιεικὴς ὢν ἐπιεικεῖς,
B καὶ φιλόλογος φιλολόγους ὄντας, ἢ δυνατοὺς δυνά-
μενος, πάλαι ζητῶν ἁμωσγέπως αὐτοῖς ἐν προσηγο-
ρίᾳ καὶ κοινωνίᾳ γενέσθαι. τὸ γὰρ οὕτως ἔχοντι
παραδοῦναι καὶ παρασχεῖν ὁμιλίας ἀρχὴν καὶ φιλο-
φροσύνης εὔστοχον ἐπιεικῶς καὶ ἀστεῖον· ὁ δ' ἀσυμ-
φύλους καὶ ἀσυναρμόστους ἐπάγων, οἷον νηπτικῷ
πολυπότας, καὶ λιτῷ περὶ δίαιταν ἀκολάστους καὶ
πολυτελεῖς, ἢ νέῳ πάλιν ποτικῷ καὶ φιλοπαίγμονι
πρεσβύτας σκυθρωποὺς ἢ βαρὺ φθεγγομένους ἐκ
πώγωνος σοφιστάς, ἄκαιρός ἐστιν ἀηδίᾳ φιλοφρο-
C σύνην ἀμειβόμενος. δεῖ γὰρ οὐχ ἧττον ἡδὺν εἶναι
τῷ δειπνίζοντι τὸν κεκλημένον ἢ τῷ κεκλημένῳ τὸν
ὑποδεχόμενον· ἔσται δ' ἡδύς, ἐὰν μὴ μόνον ἑαυτὸν
ἀλλὰ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καὶ δι' αὐτὸν ἥκοντας ἐπι-
δεξίους παρέχῃ καὶ προσηνεῖς. ὅ γε μὴν λοιπὸς ἔτι
τῶν τριῶν οὗτος ὁ καλούμενος ὑφ' ἑτέρου πρὸς
ἕτερον, τὸ μὲν τῆς σκιᾶς ἀναινόμενος ὄνομα καὶ
δυσχεραίνων, ἀληθῶς σκιὰν δόξει φοβεῖσθαι, δεῖται
δὲ πλείστης εὐλαβείας. οὔτε γὰρ τοῖς τυχοῦσιν ἀκο-
λουθεῖν ἑτοίμως καλὸν οὐθ' ὅπως ἔτυχεν· ἀλλὰ
δεῖ σκοπεῖν πρῶτον τίς ὁ καλῶν ἐστιν. εἰ μὲν γὰρ
D οὐ σφόδρα συνήθης, ἀλλ' ἢ τῶν πλουσίων τις ἢ
σατραπικῶν, ὡς ἐπὶ σκηνῆς δορυφορήματος λαμπροῦ

5 ζητῶν W: καὶ ζητῶν 10 X: δίαιταν καὶ 17 *: αὐτῷ — αὐτὸν 23 καλῶν mei ἀλλὰ] om. iidem 25 ἀλλ' ἢ] ἀλλὰ μὴ mei

δεόμενος ἢ πάνυ χαρίζεσθαι τῇ κλήσει πεπεισμένος καὶ τιμᾶν, ἐπάγεται, παραιτητέος εὐθύς. εἰ δὲ φίλος καὶ συνήθης, οὐκ εὐθὺς ὑπακουστέον· ἀλλ' ἐὰν δοκῇ δεῖσθαί τινος ἀναγκαίας ὁμιλίας καὶ κοινωνίας καιρὸν ἄλλον οὐκ ἐχούσης, ἢ διὰ χρόνου ποθὲν ἀφιγμένος ἢ μέλλων ἀπαίρειν φανερὸς ᾗ δι' εὔνοιαν ἐπιθυμῶν καὶ ποθῶν συμπεριενεχθῆναι, καὶ μήτε πολλοὺς μήτ' ἀλλοτρίους, ἀλλ' αὐτὸν ἢ μετ' ὀλίγων ἑταίρων ἐπαγόμενος, ἢ μετὰ ταῦτα πάντα πραγματευόμενος ἀρχήν τινα συνηθείας καὶ φιλίας δι' αὐτοῦ γενέσθαι τῷ καλουμένῳ πρὸς τὸν E καλοῦντα χρηστὸν ὄντα καὶ φιλίας ἄξιον. ἐπεὶ τούς γε μοχθηρούς, ὅσῳ μᾶλλον ἐπιλαμβάνονται καὶ συμπλέκονται, καθάπερ βάτους καὶ ἀπαρίνας ὑπερβατέον ἐστί· κἂν ἐπιεικεῖς οἱ ἄγοντες ὦσι πρὸς ἐπιεικῆ δὲ μὴ ἄγωσιν, οὐ δεῖ συνακολουθεῖν οὐδ' ὑπομένειν, ὥσπερ διὰ μέλιτος φάρμακον λαμβάνοντας, μοχθηρὸν διὰ χρηστοῦ φίλον. ἄτοπον δὲ καὶ τὸ πρὸς ἀγνῶτα κομιδῇ καὶ ἀσυνήθη βαδίζειν, ἂν μή τις ᾖ διαφέρων ἀρετῇ, καθάπερ εἴρηται, καὶ τοῦτο φιλίας ποιησόμενος ἀρχὴν καὶ ἀγαπήσων τὸ ῥᾳδίως καὶ ἀφελῶς ἀφικέσθαι σὺν ἑτέρῳ πρὸς αὐτόν. καὶ μὴν τῶν συνήθων πρὸς τούτους μάλιστα F βαδιστέον ὑφ' ἑτέρου καλούμενον, οἷς ἐφίεται μεθ' ἑτέρων καὶ αὐτοῖς βαδίζειν πρὸς ἡμᾶς. Φιλίππῳ

2 καὶ M 6 ᾗ Basileensis: ἢ 14 καὶ ἀπαρίνας scripsi cum Herchero: καὶ ἀναιρεῖν καὶ vid. Symb. 17 M: λαμβάνοντες 21 R: ἀγάπης. ὢν 24 idem: ὑφίεται 25 Φιλίππῳ] cf. Xen. Symp. 1, 13

μὲν γὰρ ἐδόκει τῷ γελωτοποιῷ τὸ αὐτόκλητον ἐπὶ δεῖπνον ἐλθεῖν γελοιότερον εἶναι τοῦ κεκλημένου· ἀγαθοῖς δὲ καὶ φίλοις ἀνδράσι παρὰ φίλους καὶ ἀγαθοὺς σεμνότερόν ἐστι καὶ ἥδιον, ἂν μὴ καλέσασι μηδὲ προσδοκῶσιν ἐν καιρῷ παραγίγνωνται μετὰ φίλων ἑτέρων, εὐφραίνοντες ἅμα τοὺς δεχο-
710 μένους καὶ τιμῶντες τοὺς ἀγαγόντας. ἥκιστα δὲ πρὸς ἡγεμόνας ἢ πλουσίους ἢ δυνάστας μὴ καλουμένους ὑπ' αὐτῶν ἀλλ' ὑφ' ἑτέρων πρέπει βαδίζειν, ἀναιδείας καὶ ἀπειροκαλίας καὶ φιλοτιμίας ἀκαίρου δόξαν οὐκ ἄλογον φυλαττομένους.'

B

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ'.

Εἰ δεῖ παρὰ πότον αὐλητρίσι χρῆσθαι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ΣΟΦΙΣΤΗΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

1. *Περὶ ἀκροαμάτων ἐν Χαιρωνείᾳ λόγοι παρὰ πότον ἐγένοντο Διογενιανοῦ τοῦ Περγαμηνοῦ παρόντος, καὶ πράγματ' εἴχομεν ἀμυνόμενοι βαθυπώγωνα σοφιστὴν ἀπὸ τῆς Στοᾶς, ὃς ἐπήγαγε τὸν Πλάτωνα κατηγοροῦντα τῶν αὐλητρίσι χρωμένων παρ' οἶνον, ἀλλήλοις δὲ συγγίγνεσθαι διὰ λόγου μὴ δυναμένων. καίτοι παρὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παλαί-*

4 Basileensis: καλέσωσι 6 τοὺς] καὶ mei 13 αὐλητρίδι vel αὐλιστρίσι iidem (sed recte P) 20 Πλάτωνα] Symp. p. 176 e

στρας Φίλιππος ὁ Προυσιεὺς ἐᾶν ἐκέλευσε τοὺς παρ' Ἀγάθωνι δαιτυμόνας ἐκείνους παντὸς αὐλοῦ καὶ πηκτίδων ἐπιτερπέστερα φθεγγομένους· οὐ γὰρ αὐ- C λητρίδα, παρόντων ἐκείνων, ἐκπεσεῖν θαυμαστὸν ἦν, ἀλλ' εἰ μὴ καὶ πότου καὶ σίτου λήθη κατελάμβανεν ὑφ' ἡδονῆς καὶ κηλήσεως τὸ συμπόσιον. καίτοι Ξενοφῶν οὐκ ᾐσχύνθη, Σωκράτους καὶ Ἀντισθένους καὶ ἄλλων παρόντων τοιούτων, τὸν γελωτοποιὸν φέρων Φίλιππον, ὥσπερ Ὅμηρος τό 'κρόμυον ποτῷ ὄψον,' ὑποδεῖξαι τοῖς ἀνδράσι. Πλάτων δὲ τόν τ' Ἀριστοφάνους λόγον περὶ τοῦ ἔρωτος ὡς κωμῳδίαν ἐμβέβληκεν εἰς τὸ Συμπόσιον, καὶ τελευτῶν ἔξωθεν ἀναπετάσας τὴν αὔλειον ἐπάγει δρᾶμα τῶν ποικιλωτάτων, μεθύοντα καὶ κώμῳ χρώμενον ἐστεφανωμένον Ἀλκιβιάδην. εἶθ' οἱ πρὸς Σωκράτην διαπληκτισμοὶ περὶ Ἀγάθωνος καὶ Σωκράτους D ἐγκώμιον, ὦ φίλαι Χάριτες, ἆρά γ' εἰπεῖν ὅσιόν ἐστιν, ὅτι, τοῦ Ἀπόλλωνος ἥκοντος εἰς τὸ συμπόσιον ἡρμοσμένην τὴν λύραν ἔχοντος, ἱκέτευσαν ἂν οἱ παρόντες ἐπισχεῖν τὸν θεόν, ἕως ὁ λόγος συμπερανθῇ καὶ λάβῃ τέλος; 'εἶτ' ἐκεῖνοι μὲν οἱ ἄνδρες' ἔφη 'τοσαύτην ἐν τῷ διαλέγεσθαι χάριν ἔχοντες, ὅμως ἐχρῶντο τοῖς ἐπεισοδίοις καὶ διεποίκιλλον τὰ συμπόσια παιδιαῖς τοιαύταις· ἡμεῖς δὲ μεμιγμένοι πολιτικοῖς καὶ ἀγοραίοις ἀνδράσι, πολλοῖς δ', ὅταν

9 Ὅμηρος] Λ 629 κρόμμυον mei 10 ὑποδεῖξαι] ἐπιμῖξαι W 11 Ἀριστοφάνους] cf. Plat. Symp. p. 189 a sq. 13 αὔλιον mei 17 φίλε χάριτος mei εἰπεῖν R: εἶπεν 19 ἂν M

οὕτω τύχωμεν, ἰδιώταις καὶ ὑπαγροικοτέροις ἐκβά-
E λωμεν τὴν τοιαύτην χάριν καὶ διατριβὴν ἐκ τῶν συμποσίων ἢ ἀπίωμεν, ὥσπερ τὰς Σειρῆνας ἐπιούσας φεύγοντες; ἀλλὰ Κλειτόμαχος μὲν ὁ ἀθλητὴς ἐξανιστάμενος καὶ ἀπιών, εἴ τις ἐμβάλοι λόγον ἐρωτικόν, ἐθαυμάζετο· φιλόσοφος δ' ἀνὴρ αὐλὸν ἐκ συμποσίου φεύγων καὶ ψαλτρίας ἁρμοζομένης ὑποδεῖσθαι βοῶν ταχὺ καὶ τὸν λυχνοῦχον ἅπτειν οὐ καταγέλαστός ἐστι, τὰς ἀβλαβεστάτας ἡδονάς, ὥσπερ οἱ κάνθαροι τὰ μύρα, βδελυττόμενος; εἰ γὰρ ἄλλοτε, μάλιστα δήπου παρὰ πότον, προσπαιστέον ἐστὶ τούτοις καὶ δοτέον εἰς ταῦτα τῷ θεῷ τὴν ψυχήν. ὡς τά γ' ἄλλα φίλος ὢν Εὐριπίδης ἐμὲ γοῦν οὐ πέ-
F πεικε, περὶ μουσικῆς νομοθετῶν, ὡς ἐπὶ τὰ πένθη καὶ τὰς βαρυφροσύνας μετακομιστέας οὔσης· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὥσπερ ἰατρὸν ἐφιστάναι δεῖ νοσοῦσιν ἐσπουδακότα καὶ νήφοντα τὸν λόγον, τὰς δὲ τοιαύτας ἡδονὰς τῷ Διονύσῳ καταμίξαντας ἐν παιδιᾶς μέρει τίθεσθαι. χάριεν γάρ τοι τὸ τοῦ Λάκωνος, ὅς, Ἀθήνησι καινῶν ἀγωνιζομένων τραγῳδῶν, θεώμενος τὰς παρασκευὰς τῶν χορηγῶν καὶ τὰς σπουδὰς τῶν διδασκάλων καὶ τὴν ἅμιλλαν οὐκ ἔφη σωφρονεῖν τὴν πόλιν μετὰ τοσαύτης σπουδῆς παίζουσαν.
711 τῷ γὰρ ὄντι παίζοντα δεῖ παίζειν καὶ μήτε δαπάνης πολλῆς μήτε τῶν πρὸς ἄλλα χρησίμων καιρῶν ὠνεῖσθαι τὸ ῥαθυμεῖν, ἀλλ' ἐν πότῳ καὶ ἀνέσει

6 Turnebus: ἐθαύμαζεν 7 M: ὑποδεῖται 8 λυχνοῦχον] λύχνον Cobetus 10 βδελυττόμενοι mei 13 Εὐριπίδης] cf. Med. 200 sq. Locum indicavit Nauckius 19 ὃς R

τῶν τοιούτων ἀπογεύεσθαι καὶ σκοπεῖν ἅμα τερπόμενον, εἴ τι χρήσιμον ἐξ αὐτῶν λαβεῖν ἔστιν.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η'.

Τίσι μάλιστα χρηστέον ἀκροάμασι παρὰ δεῖπνον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ΣΟΦΙΣΤΗΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

1. Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἐρρήθη, βουλόμενον αὖθις ἀντιλέγειν τὸν σοφιστὴν ἐγὼ διακρουόμενος 'ἐκεῖνο B μᾶλλον' ἔφην 'σκέψαιτ' ἄν τις, ὦ Διογενιανέ, πολλῶν ἀκροαμάτων ὄντων ποῖον ἂν μάλιστα γένος εἰς πότον ἐναρμόσειε, καὶ παρακαλῶμεν ἐπικρῖναι τουτονὶ τὸν σοφόν· ἀπαθὴς γὰρ ὢν πρὸς ἅπαντα καὶ ἀκήλητος οὐκ ἂν σφαλείη πρὸ τοῦ βελτίονος ἑλέσθαι τὸ ἥδιον.' ὡς οὖν ὅ τε Διογενιανὸς παρεκάλει καὶ ἡμεῖς, οὐδὲν μελλήσας ἐκεῖνος ἔφη τἆλλα μὲν ἐπὶ τὴν θυμέλην καὶ τὴν ὀρχήστραν ἐξελαύνειν, εἰσάγειν δὲ τὸ νεωστὶ μὲν ἐν Ῥώμῃ παρεισηγμένον εἰς τὰ συμπόσια, μήπω δ' ἀναλάμπον ἐν τοῖς πολλοῖς. 'ἴστε γάρ' εἶπεν 'ὅτι τῶν Πλάτωνος διαλόγων C διηγηματικοί τινές εἰσιν οἱ δὲ δραματικοί· τούτων οὖν τῶν δραματικῶν τοὺς ἐλαφροτάτους ἐκδιδάσκονται παῖδες, ὥστ' ἀπὸ στόματος λέγειν· πρόσεστι δ' ὑπόκρισις πρέπουσα τῷ ἤθει τῶν ὑπο-

1 Leonicus: τερπόμενοι 7 *: ἐρρέθη 10 ὄντων * ib. ποῖ ἂν mei 12 τὸν M 15 R: οὐδὲ

κειμένων προσώπων καὶ φωνῆς πλάσμα καὶ σχῆμα καὶ διαθέσεις ἑπόμεναι τοῖς λεγομένοις. ταῦθ' οἱ μὲν αὐστηροὶ καὶ χαρίεντες ἠγάπησαν ὑπερφυῶς, οἱ δ' ἄνανδροι καὶ διατεθρυμμένοι τὰ ὦτα δι' ἀμουσίαν καὶ ἀπειροκαλίαν, οὕς φησιν Ἀριστόξενος χολὴν ἐμεῖν, ὅταν ἐναρμονίου ἀκούσωσιν, ἐξέβαλον· καὶ οὐ θαυμάσαιμ' ἄν, εἰ τὸ πάμπαν ἐκβάλλουσιν· ἐπικρατεῖ γὰρ ἡ θηλύτης.'

2. Καὶ ὁ Φίλιππος ὁρῶν ὑποδυσχεραίνοντας
D ἐνίους 'φείδου' εἶπεν 'ὦ τᾶν, καὶ παραβάλλου λοιδορῶν ἡμᾶς· ἡμεῖς γάρ ἐσμεν οἱ πρῶτοι τοῦ πράγματος εἰσαγομένου δυσχεράναντες ἐν Ῥώμῃ καὶ καθαψάμενοι τῶν ἀξιούντων Πλάτωνα διαγωγὴν ἐν οἴνῳ ποιεῖσθαι, καὶ τῶν Πλάτωνος διαλόγων ἐπὶ τραγήμασι καὶ μύροις ἀκούειν διαπίνοντας· ὅτε, καὶ Σαπφοῦς ἀναλεγομένης καὶ τῶν Ἀνακρέοντος, ἐγώ μοι δοκῶ καταθέσθαι τὸ ποτήριον αἰδούμενος. πολλὰ δ' εἰπεῖν ἐπιόν μοι δέδια μὴ μετὰ σπουδῆς τινος οὐ παιδιᾶς διαλέγεσθαι πρός σε δόξω· ὅθεν, ὡς ὁρᾷς, 'ποτίμῳ λόγῳ ἁλμυρὰν ἀκοήν' κατακλύσαι τῷ φίλῳ Διογενιανῷ μετὰ τῆς κύλικος δίδωμι.'

E 3. Δεξάμενος οὖν ὁ Διογενιανός 'ἀλλὰ καὶ τούτους' ἔφη 'νήφοντας ἀκούω λόγους· ὥσθ' ὁ οἶνος ἡμᾶς ἀδικεῖν οὐκ ἔοικεν οὐδὲ κρατεῖν. δέδια δὴ

5 Ἀριστόξενος] Mueller. 2 p. 288 6 κατακούσωσιν? cf. p. 792c ib. *: ἐξέβαλλον 10 cf. Aristoph. Ran. 180. 269 15 W: διατείνοντας 16 idem: ἀναδεχομένης 18 εἶπεν mei ἐπιὸν Condos: ἐπιόντα 19 οὐ παιδιᾶς διαλέγεσθαι *: οὐ παιδιᾶς λέγεσθαι δόξῃ mei ποτίμῳ λόγῳ] cf. Plat. Phaedr. p. 243d 24 ἀδικεῖν Turnebus: εὐδοκιμεῖν aut εὐδοκεῖν

μὴ καὶ αὐτὸς εὐθύνας ὑπόσχω· καίτοι τὰ πολλὰ περικοπτέα τῶν ἀκροαμάτων ἐστί· πρώτην τραγῳδίαν, ὡς οὐ πάνυ τι συμποτικὸν ἀλλὰ σεμνότερον βοῶσαν καὶ σκευωρουμένην πραγμάτων ὑποκρίσεις πάθος ἐχόντων καὶ οἶκτον. ἀποπέμπω δὲ τῆς ὀρχήσεως F τὴν Πυλάδειον, ὀγκώδη καὶ παθητικὴν καὶ πολυπρόσωπον οὖσαν· αἰδοῖ δὲ τῶν ἐγκωμίων ἐκείνων, ἃ Σωκράτης περὶ ὀρχήσεως διῆλθε, δέχομαι τὴν Βαθύλλειον αὐτόθεν πέζαν τοῦ κόρδακος ἁπτομένην, Ἠχοῦς ἤ τινος Πανὸς ἢ Σατύρου σὺν Ἔρωτι κωμάζοντος ὑπόρχημά τι διατιθεμένην. τῶν δὲ κωμῳδιῶν ἡ μὲν ἀρχαία διὰ τὴν ἀνωμαλίαν ἀνάρμοστος ἀνθρώποις πίνουσιν· ἥ τε γὰρ ἐν ταῖς λεγομέναις παραβάσεσιν αὐτῶν σπουδὴ καὶ παρρησία λίαν ἄκρατός ἐστι καὶ σύντονος, ἥ τε πρὸς τὰ σκώμματα 712 καὶ βωμολοχίας εὐχέρεια δεινῶς κατάκορος καὶ ἀναπεπταμένη καὶ γέμουσα ῥημάτων ἀκόσμων καὶ ἀκολάστων ὀνομάτων· ἔτι δ' ὥσπερ ἐν τοῖς ἡγεμονικοῖς δείπνοις ἑκάστῳ παρέστηκε τῶν κατακειμένων οἰνοχόος, οὕτω δεήσει γραμματικὸν ἑκάστῳ τὸ καθ' ἕκαστον ἐξηγεῖσθαι, τίς ὁ Λαισποδίας παρ' Εὐπόλιδι καὶ ὁ Κινησίας παρὰ Πλάτωνι καὶ ὁ Λάμπων παρὰ Κρατίνῳ, καὶ τῶν κωμῳδουμένων ἕκαστος· ὥστε γραμματοδιδασκαλεῖον ἡμῖν γενέσθαι

1 καὶ γάρ τοι R 2 περικοπτέον? πρώτην τὴν Huttenus 8 Σωκράτης] cf. Xen. Symp. 2, 16 11 ὑπόρχημά τι W ex Athen. p. 20e: ὑπορχήματος διατιθεμένην] ἀτιθεμένην mei 21 M: λαισμοδίας cf. Kock. I p. 284 22 Κινησίας] cf. Plat. Gorg. p. 501e 23 Λάμπων] vid. Suid. s. v. Athen. p. 344e

τὸ συμπόσιον ἢ κωφὰ καὶ ἄσημα τὰ σκώμματα
B διαφέρεσθαι. περὶ δὲ τῆς νέας κωμῳδίας τί ἂν ἀντιλέγοι τις; οὕτω γὰρ ἐγκέκραται τοῖς συμποσίοις, ὡς μᾶλλον ἂν οἴνου χωρὶς ἢ Μενάνδρου διακυβερνῆσαι τὸν πότον. ἥ τε γὰρ λέξις ἡδεῖα καὶ πεζὴ κατέσπαρται τῶν πραγμάτων, ὡς μήθ' ὑπὸ νηφόντων καταφρονεῖσθαι μήτ' οἰνωμένους ἀνιᾶν· γνωμολογίαι τε χρησταὶ καὶ ἀφελεῖς ὑπορρέουσαι καὶ τὰ σκληρότατα τῶν ἠθῶν ὥσπερ ἐν πυρὶ τῷ οἴνῳ μαλάττουσι καὶ κάμπτουσι πρὸς τὸ ἐπιεικέστερον· ἥ τε τῆς σπουδῆς πρὸς τὴν παιδιὰν ἀνάκρασις ἐπ' οὐδὲν ἂν πεποιῆσθαι δόξειεν ἀλλ'
C ἢ πεπωκότων καὶ διακεχυμένων ἡδονὴν ὁμοῦ καὶ ὠφέλειαν. ἔχει δὲ καὶ τὰ ἐρωτικὰ παρ' αὐτῷ καιρὸν πεπωκόσιν ἀνθρώποις, καὶ ἀναπαυσομένοις μετὰ μικρὸν ἀπιοῦσι παρὰ τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας· οὔτε παιδὸς ἔρως ἄρρενός ἐστιν ἐν τοσούτοις δράμασιν, αἵ τε φθοραὶ τῶν παρθένων εἰς γάμον ἐπιεικῶς καταστρέφουσι· τὰ δὲ πρὸς ἑταίρας, ἂν μὲν ὦσιν ἰταμαὶ καὶ θρασεῖαι, διακόπτεται σωφρονισμοῖς τισιν ἢ μετανοίαις τῶν νέων· ταῖς δὲ χρησταῖς καὶ ἀντερώσαις ἢ πατήρ τις ἀνευρίσκεται γνήσιος, ἢ χρόνος τις ἐπιμετρεῖται τῷ ἔρωτι, συμπεριφορὰν αἰδοῦς ἔχων φιλάνθρωπον. ταῦτα δ' ἀνθρώποις ἄλλο μέν τι πράττουσιν ἴσως οὐδεμιᾶς σπουδῆς ἄξιά ἐστιν·

2 ἂν Herwerdenus ἂν λέγοι τις Madvigius 3 συγκέκραται Cobetus 5 διακυβερνήσαι Duebnerus, alii alia; sed nihil opus cf. p. 645 b 7 noli φνωμένους corrigere 11 em. Emperius: ἐπιεικέστατον 12 ἄλλη mei 16 οὔτε γὰρ? 20 ἰταμαὶ Turnebus: ἱκαναὶ

ἐν δὲ τῷ πίνειν οὐ θαυμάσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τερπνὸν D αὐτῶν καὶ γλαφυρὸν ἅμα καὶ πλάσιν τινὰ καὶ κατακόσμησιν ἐπιφέρει, συνεξομοιοῦσαν τὰ ἤθη τοῖς ἐπιεικέσι καὶ φιλανθρώποις.'

4. Ὁ μὲν οὖν Διογενιανὸς ἢ παυσάμενος ἢ διαλιπὼν ἐσιώπησεν· ἐπιφυομένου δ' αὐτῷ τοῦ σοφιστοῦ πάλιν καὶ ῥήσεις τινὰς οἰομένου δεῖν τῶν Ἀριστοφανείων περαίνειν, ὁ Φίλιππος ἐμὲ προσαγορεύσας 'οὗτος μέν' ἔφη 'τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπέπληκε, τὸν ἥδιστον αὐτῷ Μένανδρον ἐπαινέσας, καὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἔτι φροντίζειν ἔοικε. λείπεται δὲ πολλὰ τῶν E ἀκροαμάτων ἡμῖν ἀνεξέταστα, περὶ ὧν ἂν ἡδέως ἀκούσαιμί σου· τὸν δὲ τῶν ζῳδιογλύφων ἀγῶνα βραβεύσομεν αὔριον, ἂν δοκῇ τῷ ξένῳ καὶ Διογενιανῷ, νήφοντες.' 'οὐκοῦν' ἔφην ἐγώ 'μῖμοί τινες εἰσίν, ὧν τοὺς μὲν ὑποθέσεις τοὺς δὲ παίγνια καλοῦσιν· ἁρμόζειν δ' οὐδέτερον οἶμαι συμποσίῳ γένος, τὰς μὲν ὑποθέσεις διὰ τὰ μήκη τῶν δραμάτων καὶ τὸ δυσχορήγητον· τὰ δὲ παίγνια, πολλῆς γέμοντα βωμολοχίας καὶ σπερμολογίας, οὐδὲ τοῖς τὰ ὑποδήματα κομίζουσι παιδαρίοις, ἄν γε δὴ δεσποτῶν ᾖ σωφρονούντων, θεάσασθαι προσήκει. οἱ δὲ πολλοί, καὶ γυναικῶν συγκατακειμένων καὶ παίδων F ἀνήβων, ἐπιδείκνυνται μιμήματα πραγμάτων καὶ λόγων, ἃ πάσης μέθης ταραχωδέστερον τὰς ψυχὰς δια-

6 Herwerdenus: διαλείπων   10 παραινέσας mei   16 ὧν] ὡς mei   17 R: ἁρμόζει   21 ἄν γε δὴ * ἅ γε δὴ cf. p. 697e. 713a. passim   22 ᾖ] ἢ vel ἦ mei

τίθησιν. ἀλλ' ἥ γε κιθάρα πάλαι που καὶ καθ' Ὅμηρον ἔτι τοῖς χρόνοις γνωρίμη τῆς δαιτός ἐστι, καὶ μακρὰν οὕτω φιλίαν καὶ συνήθειαν οὐ πρέπει διαλύειν, ἀλλὰ δεῖσθαι τῶν κιθαρῳδῶν μόνον, ὅπως τὸν πολὺν θρῆνον καὶ γόον ἐξαιρῶσι τῶν ᾠδῶν, εὔφημα καὶ πρέποντα θαλιάζουσιν ἀνθρώποις ᾄδοντες. τὸν δ' αὐλὸν οὐδὲ βουλομένοις ἀπώσασθαι τῆς
718 τραπέζης ἔστιν· αἱ γὰρ σπονδαὶ ποθοῦσιν αὐτὸν ἅμα τῷ στεφάνῳ καὶ συνεπιφθέγγεται τῷ παιᾶνι τὸ θεῖον, εἶτ' ἀπελίγανε καὶ διεξῆλθε τῶν ὤτων καταχεόμενος φωνὴν ἡδεῖαν ἄχρι τῆς ψυχῆς ποιοῦσαν γαλήνην· ὥστ', εἴ τι τῶν ἀσηρῶν καὶ πεφροντισμένων ὁ ἄκρατος οὐκ ἐξέσεισεν οὐδὲ διέλυσε, τοῦτο τῇ χάριτι καὶ πραότητι τοῦ μέλους ὑποκατακλινόμενον ἡσυχάζειν, ἄν γε δὴ καὶ αὐτὸς τὸ μέτριον διαφυλάττῃ μὴ παθαινόμενος μηδ' ἀνασοβῶν καὶ παρεξιστὰς βόμβυξι καὶ πολυχορδίαις τὴν διάνοιαν
B ὑγρὰν ὑπὸ τῆς μέθης καὶ ἀκροσφαλῆ γεγενημένην. ὡς γὰρ τὰ θρέμματα λόγου μὲν οὐ συνίησι διάνοιαν ἔχοντος, σιγμοῖς δὲ καὶ ποππυσμοῖς ἀμελέσιν ἢ σύριγξι καὶ στρόμβοις ἐγείρουσι καὶ κατευνάζουσι πάλιν οἱ νέμοντες, οὕτως, ὅσον ἔνεστι τῇ ψυχῇ φορβαδικὸν καὶ ἀγελαῖον καὶ ἀξύνετον λόγου καὶ ἀνήκοον, μέλεσι καὶ ῥυθμοῖς ἐπιψάλλοντες καὶ κα-

1 aut nihil mutandum aut solum πάλαι in παλαιά corrig. cf. p. 1132e: καὶ τοῖς χρόνοις δὲ σφόδρα παλαιός ἐστι 5 *: ἐξαίρωσι 12 Duebnerus: ἀσήρων 13 τοῦτο R: τοῦτον 14 idem: ὑποκατακλειόμενον 17 βόμβυξι] recte habet cf. Polluc. 4, 82 20 ἐμμελέσιν X 22 πάλιν R: καὶ πάλιν

ταυλοῦντες εὖ τίθενται καὶ καταπραΰνουσιν. οὐ μὴν ἀλλ' εἰ δεῖ τό γ' ἐμοὶ φαινόμενον εἰπεῖν, οὔτ' ἂν αὐλοῦ ποτε καθ' αὑτὸν οὔτε λύρας μέλει χωρὶς λόγου καὶ ᾠδῆς ἐπιτρέψαιμι τὸ συμπόσιον, ὥσπερ ῥεύματι φέρειν ὑπολαμβάνοντι· δεῖ γὰρ οὕτως ἐθίζειν καὶ σπουδάζοντας καὶ παίζοντας, ὥστε καὶ τὰς ἡδο- C νὰς ἐκ λόγου λαμβάνειν καὶ τὰς διατριβὰς ἐν λόγῳ ποιεῖσθαι· τὸ δὲ μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν ὥσπερ ὄψον ἐπὶ τῷ λόγῳ καὶ μὴ καθ' αὑτὰ προσφέρεσθαι μηδὲ λιχνεύειν. ὡς γὰρ ἡδονὴν ἐν οἴνῳ καὶ ὄψῳ τῇ χρείᾳ τῆς τροφῆς συνεισιοῦσαν οὐδεὶς ἀπωθεῖται, τὴν δ' ἐπὶ τοῖς μύροις οὐκ ἀναγκαίαν καὶ περίεργον οὖσαν ὁ Σωκράτης ἐπὶ κόρρης ῥαπίζων ἐξέβαλλεν· οὕτω ψαλτηρίου φωνῆς καὶ αὐλοῦ, καθ' ἑαυτὴν τὰ ὦτα κοπτούσης, μὴ ὑπακούωμεν· ἂν δ' ἕπηται μετὰ λόγου καὶ ᾠδῆς ἑστιῶσα καὶ τέρπουσα τὸν ἐν ἡμῖν λόγον, εἰσάγωμεν, οἰόμενοι καὶ τὸν Μαρσύαν ἐκεῖνον ὑπὸ τοῦ θεοῦ κολασθῆναι, ὅτι φορβειᾷ καὶ αὐλοῖς ἐπι- D στομίσας ἑαυτὸν ἐτόλμησε ψιλῷ μέλει διαγωνίζεσθαι πρὸς ᾠδὴν καὶ κιθάραν. μόνον' ἔφην 'σκοπῶμεν, ὅπως συμπόταις διὰ λόγου καὶ φιλοσοφίας ἀλλήλους εὐφραίνειν δυναμένοις μηδὲν ἐπάξομεν τοιοῦτον θύραθεν, ὃ κώλυμα διαγωγῆς μᾶλλον ἢ διαγωγή τις ἔσται. οὐ γὰρ μόνον ὅσοι τὴν σωτηρίαν οἴκοι καὶ παρ' αὑτῶν ἔχοντες

2 δεῖ X   γ' ἐμοὶ *: γέ μοι   3 μέλει W: μέλος
4 ἐπιτρέψαιμι idem: ἐπιτρέψαι   6 καὶ παίζοντας *
13 ἐξέβαλλεν] cf. Xen. Symp. c. 2   15 κοπτούσῃ mei
18 φορβαίαι vel φορβαία mei   19 M: μέρει   23 θύραθεν W: οὐράθεν   24 ἢ δ' ἀγωγὴ mei

'ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν,'

ὡς Εὐριπίδης εἶπεν, ἀβέλτεροί εἰσιν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι, πολλῆς ἐν αὐτοῖς εὐφροσύνης καὶ θυμηδίας παρούσης, ἔξωθεν ἐπάγειν τὰ τέρποντα φιλοτιμοῦνται.
E καὶ γὰρ ἡ τοῦ μεγάλου βασιλέως μεγαλοφροσύνη πρὸς Ἀνταλκίδαν τὸν Λάκωνα δεινῶς ἀπειρόκαλος ἐφάνη καὶ ἀγροῖκος, ὁπηνίκα ῥόδων καὶ κρόκου μεμιγμένων στέφανον εἰς μύρον βάψας ἔπεμψεν αὐτῷ, τὸ σύμφυτον καὶ ἴδιον καλὸν ἀποσβέσας καὶ καθυβρίσας τοῖς ἄνθεσιν. ὅμοιον οὖν ἐστι τό, συμποσίου χάριν ἔχοντος ἐν ἑαυτῷ καὶ μοῦσαν ἰδίαν, καταυλεῖν καὶ καταψάλλειν ἔξωθεν, ἀφαιρούμενον τῷ ἀλλοτρίῳ τὸ οἰκεῖον. μάλιστα γοῦν ἀκροαμάτων ἂν εἴη καιρὸς ἐν συμποσίῳ κυμαίνοντι καὶ
F κορυσσομένῳ πρὸς ἔριν ἢ φιλονεικίαν· ὥστε λοιδορίαν τινὰ κατασβέσαι καὶ ζητήσεως εἰς ἅμιλλαν ἀτερπῆ καὶ ἀγῶνα σοφιστικὸν ἐκφερομένης ἐπιλαμβάνεσθαι, καὶ ἀγῶνας ἐκκλησιαστικοὺς καὶ ἀγοραίους ἐπισχεῖν, ἄχρι ἂν αὖθις ἐξ ἀρχῆς ἀθόρυβον καὶ ἀνήνεμον γένηται τὸ συμπόσιον.'

1 Nauck. p. 678 X: ἐθέλουσιν 2 εἰσιν] del. Doehnerus 6 ἀντιαλκίδαν mei 10 τοῖς ἀνθοῦσι(ν) mei 14 ἂν * 15 om. Anonymus: κρουσσομένῳ 18 ἀγῶνας R: πρὸς ἀγῶνας 20 νήνεμον X

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ'. 714

Ὅτι βουλεύεσθαι παρὰ πότον οὐχ ἧττον ἦν Ἑλληνικὸν ἢ Περσικόν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΓΛΑΥΚΙΑΣ.

1. Περὶ ὧν ἔμελλον ἐκκλησιάζειν Ἀθηναῖοι λόγος ἦν παρὰ τὸ δεῖπνον, ἑστιῶντος ἡμᾶς Νικοστράτου· καί τινος εἰπόντος ὡς 'Περσικὸν πρᾶγμα ποιοῦμεν, ὦ ἄνδρες, βουλευόμενοι παρ' οἶνον·' 'τί μᾶλλον' ἔφη ὁ Γλαυκίας ὑπολαβὼν 'ἢ Ἑλληνικόν; Ἕλλην μὲν γὰρ ἦν ὁ εἰπὼν

'γαστρὸς ἀπὸ πλείης βουλὴ καὶ μῆτις ἀμείνων·'

Ἕλληνες δὲ σὺν Ἀγαμέμνονι Τροίαν ἐπολιόρκουν, οἷς φαγοῦσι καὶ πιοῦσιν

'ὁ γέρων πάμπρωτον ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,' B

ἐπ' αὐτὸ τοῦτο τῆς κλήσεως καὶ τῶν ἀρίστων εἰσηγητὴς τῷ βασιλεῖ γενόμενος,

'δαίνυ δαῖτα γέρουσι,'

'πολλῶν' γάρ τοι (φησίν) 'ἀγρομένων τῷ πείσεαι,
ὅς κεν ἀρίστην βουλὴν βουλεύσῃ.'

διὸ καὶ τὰ πλείστῃ χρησάμενα τῆς Ἑλλάδος εὐνο-

8 ὡς] del. R 10 ἢ Basileensis 12 cf. p. 700e
15 Hom. *H* 324 πάμπρωτος idem 16 καὶ] del. R
18 Hom. *I* 70 20 ib. 74 21 em. W: πλεῖστα

μίᾳ γένῃ καὶ μάλιστα φιλοχωρήσαντα περὶ τοὺς ἀρχαίους ἐθισμοὺς ἐν οἴνῳ τὰς ἀρχὰς συνεῖχε. τὰ γὰρ παρὰ Κρησὶν Ἀνδρεῖα καλούμενα, παρὰ δὲ Σπαρτιάταις Φιδίτια, βουλευτηρίων ἀπορρήτων καὶ συνεδρίων ἀριστοκρατικῶν τάξιν εἶχεν, ὥσπερ οἶμαι
C καὶ τὸ ἐνθάδε Πρυτανεῖον καὶ Θεσμοθετεῖον· οὐ πόρρω δὲ τούτων ὁ νυκτερινὸς σύλλογος παρὰ Πλάτωνι τῶν ἀρίστων καὶ πολιτικωτάτων ἀνδρῶν ἐστιν, ἐφ' ὃν ἀναπέμπεται τὰ μέγιστα καὶ πλείστης ἄξια φροντίδος. οἱ δὲ τῷ Ἑρμῇ

'πυμάτῳ σπένδοντες, ὅτε μνησαίατο κοίτου,'

ἆρ' οὐκ εἰς ταὐτὸ συνάγουσι τῷ οἴνῳ τὸν λόγον; ὡς γοῦν παρόντι καὶ συνεπισκοποῦντι τῷ φρονιμωτάτῳ θεῷ, πρῶτον ἀπαλλαττόμενοι προσεύχονται. οἱ δὲ πάμπαν ἀρχαῖοι ὡς οὐδὲ τοῦ Ἑρμοῦ δεόμενον τὸν Διόνυσον αὐτὸν Εὐβουλῆ καὶ τὴν νύκτα δι' ἐκεῖνον 'εὐφρόνην' προσεῖπον.'

D

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι'.

Εἰ καλῶς ἐποίουν βουλευόμενοι παρὰ πότον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΓΛΑΥΚΙΑΣ, ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ.

1. Ταῦτα τοῦ Γλαυκίου διεξελθόντος, ἔδοξαν ἡμῖν ἐπιεικῶς οἱ θορυβώδεις ἐκεῖνοι κατακεκοιμίσθαι λόγοι, καὶ ὅπως ἔτι μᾶλλον αὐτῶν ἀμνηστία

4 Basileensis: φιλίτια 6 *: θεσμοθέσιον 7 Πλάτωνι] de Legg p. 968a 11 Hom. η 138 12 ταὐτὸ *: τὸ αὐτὸ 17 προσεῖπεν mei 23 em. S: κατακεκοιμῆσθαι

γένοιτο, ζήτησιν ἑτέραν ἐπάγων Νικόστρατος ἔφη
πρότερον οὐ πάνυ μέλειν αὐτῷ Περσικοῦ τοῦ πρά-
γματος εἶναι δοκοῦντος· ἐπεὶ δὲ νῦν Ἑλληνικὸν
εἶναι πεφώραται, δεῖσθαι λόγου βοηθοῦντος αὐτῷ
πρὸς τὴν αὐτόθεν φαινομένην ἀτοπίαν. ὅ τε γὰρ
λογισμός, ὥσπερ ὀφθαλμὸς ἐν ὑγρῷ σάλον ἔχοντι,
δυσκίνητον ἡμῖν καὶ δύσεργόν ἐστι· τά τε πάθη E
πανταχόθεν ὥσπερ ἑρπετὰ πρὸς ἥλιον σαλευόμενα
πρὸς τὸν οἶνον καὶ ἀναδυόμενα τὴν γνώμην ἐπι-
σφαλῆ ποιεῖ καὶ ἀκατάστατον. ὅθεν ὥσπερ ἡ
κλίνη τοῖς πίνουσι τῆς καθέδρας ἀμείνων, ὅτι τὸ
σῶμα κατέχει καὶ ἀπολύει κινήσεως ἁπάσης, οὕτως
ἔχειν ἀτρέμα τὴν ψυχὴν ἄριστον· εἰ δὲ μή, δοτέον,
ὥσπερ παισὶν ἀτρεμεῖν μὴ δυναμένοις, οὐ δόρυ καὶ
ξίφος, ἀλλὰ πλαταγὴν καὶ σφαῖραν, ὥσπερ ὁ θεὸς F
τὸν νάρθηκα τοῖς μεθύουσιν ἐνεχείρισε κουφότατον
βέλος καὶ μαλακώτατον ἀμυντήριον, ὅπως, ἐπεὶ τά-
χιστα παίουσιν, ἥκιστα βλάπτωσι· δεῖ γὰρ γελοῖα
τὰ σφάλματα τοῖς μεθύουσι ποιεῖν, οὐκ οἰκτρὰ καὶ
τραγικὰ καὶ μεγάλας ἀποτεύξεις ἔχοντα. καὶ μήν,
ὅπερ ἐστὶ μέγιστον ἐν ταῖς περὶ τῶν μεγίστων σκέ-
ψεσι, τὸν ἐνδεᾶ νοῦ καὶ πραγμάτων ἄπειρον ἕπε-
σθαι τοῖς φρονοῦσι καὶ τῶν ἐμπείρων ἀκούειν,
ἀφαιρεῖται τοὺς μεθύοντας ὁ οἶνος· ὥστε καὶ τοὔ- 715
νομα γενέσθαι φησὶν ὁ Πλάτων ʽὅτι οἴεσθαι νοῦν
ἔχειν ποιεῖʼ τοὺς πίνοντας· οὔτε γὰρ ἐλλόγιμος οὔτε

4 εἶναι] ὂν R   7 δυσκυβέρνητον idem   τά τε πάθη *: τὰ δ' ἐπαχθῆ (τὰ δὲ πάθη R)   12 R: ἀπολαύει   22 τὸν R: τὸν μὲν   25 Πλάτων] Cratyl. p. 406c   26 λογισμὸς — κάλλος — πλοῦτος mei

καλὸς οὔτε πλούσιος οὕτως οἴεται, καίπερ οἰόμενος, εἶναι τῶν πινόντων ἕκαστος, ὡς φρόνιμος· διὸ καὶ πολύφωνος ὁ οἶνός ἐστι καὶ λαλιᾶς ἀκαίρου καὶ φρονήματος ἡγεμονικοῦ καταπίμπλησιν, ὡς οὐκ ἀκούειν ἀλλ' ἀκούεσθαι μᾶλλον ἡμῖν καὶ ἄγειν οὐχ ἕπεσθαι προσῆκον. ἀλλὰ γάρ' ἔφη 'τὰ μὲν εἰς τοῦτο ῥᾳδίως ἄν τις συναγάγοι· δῆλα γάρ ἐστι· τῶν δ' ἐναντίων ἀκουστέον, εἴ τις ἢ νέος προσιέστηκεν ἢ πρεσβύτερος.'

B 2. Ἐπιβούλως δὴ πάνυ καὶ σοφιστικῶς ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν 'οἴει γὰρ ἄν' ἔφη 'τινὰ τοὺς ἐνδεχομένους λόγους εὑρεῖν ἐν τῷ παρόντι καιρῷ πρὸς τὸ πρόβλημα;' τοῦ δὲ Νικοστράτου πάνυ φήσαντος οἴεσθαι, τοσούτων φιλολόγων καὶ πολιτικῶν παρόντων, ὑπομειδιάσας ἐκεῖνος 'εἶτ'' ἔφη 'περὶ τούτων μὲν οἴει καὶ σεαυτὸν ἱκανῶς ἂν εἰπεῖν πρὸς ἡμᾶς, πρὸς δὲ πραγματικὴν καὶ πολιτικὴν σκέψιν ἀθέτως ἔχειν διὰ τὸν οἶνον; ἢ τοῦθ' ὅμοιόν ἐστι τῷ νομίζειν ὅτι ταῖς ὄψεσιν ὁ πίνων γὰρ ** εὖ μεταβλέπει, αὖθις δὲ τοῖς ὠσὶ παρακούει τῶν ἐντυγχανόντων καὶ διαλεγομένων, τῶν δ' ᾀδόντων καὶ C αὐλούντων ἀκριβῶς ἀκούει; ὡς γὰρ ἐνταῦθα μᾶλλον εἰκός ἐστι τῶν γλαφυρῶν τὰ χρειώδη τὴν αἴσθησιν ἐπιστρέφειν, οὕτω καὶ τὴν διάνοιαν. οὐ θαυμάσαιμι δ' ἄν, εἴ τι τῶν φιλοσόφων καὶ περιτ-

8 *προέστηκεν* W et alii male, vid. Symb. 19 lac. add. Duebnerus. Suppleo *ὁ πίνων ΠΑΡ[ορῶν τὰ μεγάλα, τὰ μικρὰ ὑΠΕΡ]εν μεταβλέπει* cf. p. 611b: *τὰ δὲ — μεγάλα — ὑπέρεν παρορῶντες*

τῶν ἐκφύγοι παρ' οἶνον· εἰς δὲ πραγματικὰς σκέψεις ἀγομένην, πυκνοῦσθαι καὶ συνίστασθαι τῷ φρονεῖν εἰκός ἐστιν· ὥσπερ ὁ Φίλιππος ἐν Χαιρωνείᾳ πολλὰ ληρῶν ὑπὸ μέθης καὶ καταγέλαστος ὤν, ἅμα τῷ προσπεσεῖν αὐτῷ περὶ σπονδῶν καὶ εἰρήνης λόγον, ἔστησε τὸ πρόσωπον καὶ συνήγαγε τὰς ὀφρῦς, καὶ τὸ ῥεμβῶδες καὶ ἀκόλαστον ἐκσοβήσας εὖ μάλα βεβουλευμένην καὶ νήφουσαν ἔδωκε τοῖς D Ἀθηναίοις ἀπόκρισιν. καίτοι τὸ πίνειν τοῦ μεθύειν διαφέρει, καὶ τοὺς μεθύοντας ὥστε ληρεῖν οἰόμεθα δεῖν ἀπιόντας καθεύδειν· οἴνῳ δὲ χρωμένους ἐπὶ πλέον καὶ διαπίνοντας, ἄλλως νοῦν ἔχοντας ἄνδρας, οὐκ ἄξιον δεδιέναι μὴ σφαλῶσι τῷ λογισμῷ καὶ τὴν ἐμπειρίαν ἀποβάλωσιν, ὁρῶντας ὀρχηστάς τε καὶ κιθαριστὰς οὐδέν τι χεῖρον ἐν συμποσίοις ἢ θεάτροις πράττοντας. ἡ γὰρ ἐμπειρία παροῦσα καὶ τὸ σῶμα ταῖς ἐνεργείαις ὀρθούμενον παρέχει E καὶ συγκινούμενον ἀσφαλῶς· πολλοῖς δ' ἰταμότητα θάρσους συνεργὸν ὁ ἄκρατος, οὐ βδελυρὰν οὐδ' ἄκρατον ἀλλ' εὔχαριν καὶ πιθανήν, προστίθησιν· ὥσπερ καὶ τὸν Αἰσχύλον ἱστοροῦσι τὰς τραγῳδίας ἐμπίνοντα ποιεῖν, καὶ οὐχ, ὡς Γοργίας εἶπεν, ἓν τῶν δραμάτων αὐτοῦ 'μεστὸν Ἄρεος' εἶναι, 'τοὺς ἕπτ' ἐπὶ Θήβας', ἀλλὰ πάντα Διονύσου. 'θερμαν-

1 Turnebus: πάροινον 7 idem: ῥομβῶδες 14 ὁρῶντας Leonicus 15 ἐν] ἢ mei 19 οὐ R: οὐδὲ 20 ἄκρατον] ἄκαιρον Hirschigius 22 ὡς Γοργίας] ὡς γοργῶς (aut γαυριάσας aut δι' ὀργῆς) Herwerdenus. Fort. ὥσπερ τις (sc. Aristophanes) 23 μεστὸν R: μέγιστον cf. Arist. Ran. 1021 Ἄρεος *: ἄρεως vel ἀραιῶς

τικός· γὰρ ὢν κατὰ τὸν Πλάτωνα 'τῆς ψυχῆς μετὰ τοῦ σώματος ὁ οἶνος' εὔδρομον τὸ σῶμα ποιεῖ καὶ πόρους ῥήγνυσι φαντασιῶν ἐφελκομένων μετὰ τοῦ θαρρεῖν τὸν λόγον· ἔνιοι γὰρ εὑρετικὴν φύσιν ἔχον-
F τες, ἐν δὲ τῷ νήφειν ἀτολμοτέραν καὶ πεπηγυῖαν, ὅταν εἰς τὸ πίνειν ἔλθωσιν, ὥσπερ ὁ λιβανωτός, ὑπὸ θερμότητος ἀναθυμιῶνται. τὸν δὲ δὴ φόβον οὐδενὸς ἧττον ἐμποδὼν ὄντα βουλευομένοις ἐξελαύνει, καὶ πολλὰ τῶν ἄλλων παθῶν ἀφιλότιμα καὶ ἀγεννῆ κατασβέννυσι, καὶ τὸ κακόηθες καὶ τὸ ὕπουλον ὥσπερ τινὰς διπλόας ἀναπτύσσει τῆς ψυχῆς, καὶ παντὸς ἤθους καὶ πάθους ποιεῖ καταφάνειαν ἐν τοῖς λόγοις· ἔστι δὲ παρρησίας καὶ δι' αὐτὴν
716 ἀληθείας γονιμώτατος. ἧς μὴ παρούσης, οὐδὲν ἐμπειρίας οὐδ' ἀγχινοίας ὄφελος. ἀλλὰ πολλοὶ τῷ ἐπιόντι χρώμενοι μᾶλλον κατορθοῦσιν ἢ εἰ κρύπτουσιν ἐπιβούλως καὶ πανούργως τὸ παριστάμενον. οὐδὲν οὖν δεῖ δεδιέναι κινοῦντα τὰ πάθη τὸν οἶνον· κινεῖ γὰρ οὐ τὰ φαυλότατα, πλὴν ἐν τοῖς κακίστοις, ὧν οὐδέποτε νήφει τὸ βουλευόμενον· ἀλλ' ὥσπερ τὰ κουρεῖα Θεόφραστος εἰώθει καλεῖν ἄοινα συμπόσια διὰ τὴν λαλιάν, οὕτως ἄοινος ἀεὶ μέθη καὶ σκυθρωπὴ ταῖς τῶν ἀπαιδεύτων ἐνοικεῖ ψυχαῖς, ἐπιταραττομένη ὑπ' ὀργῆς τινος ἢ δυσμενείας ἢ φιλονεικίας ἢ ἀνελευθερίας· ὧν ὁ οἶνος ἀμβλύνων
B τὰ πολλὰ μᾶλλον ἢ παροξύνων οὐκ ἄφρονας οὐδ'

1 Πλάτωνα] Tim. p. 60a 14 ἀληθείας — — ὄφελος] versus effecit Kock. 3 p. 474 15 ἐπιόντι Anonymus: ἔποντι 16 εἰ Doehnerus. 24 ἐπιταραττομέναις?

ἠλιθίους ἀλλ' ἁπλοῦς ποιεῖ καὶ ἀπανούργους, οὐδὲ παρορατικοὺς τοῦ συμφέροντος ἀλλὰ τοῦ καλοῦ προαιρετικούς. οἱ δὲ τὴν πανουργίαν δεινότητα καὶ φρόνησιν ἡγούμενοι τὴν ψευδοδοξίαν καὶ ἀνελευθερίαν, εἰκότως ἀβελτέρους ἀποφαίνουσι τοὺς ἐν οἴνῳ λέγοντας ἀφελῶς καὶ ἀδόλως τὸ φαινόμενον. τοὐναντίον δ' οἱ παλαιοὶ τὸν θεὸν Ἐλευθερᾶ καὶ Λύσιον ἐκάλουν καὶ μαντικῆς πολλὴν ἔχειν ἡγοῦντο μοῖραν, οὐ διά 'τὸ βακχεύσιμον καὶ μανιῶδες' ὥσπερ Εὐριπίδης εἶπεν, ἀλλ' ὅτι τὸ δουλοπρεπὲς καὶ περιδεὲς καὶ ἄπιστον ἐξαιρῶν καὶ ἀπολύων C
τῆς ψυχῆς ἀληθείᾳ καὶ παρρησίᾳ χρῆσθαι πρὸς ἀλλήλους δίδωσιν.'

7 Duebnerus: ἐλευθέρα 8 em. M: πολλῆς 9 καὶ] καὶ τό? 10 Εὐριπίδης] Bacch. 298 11 Duebnerus: ἐξαίρων

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. *Οἱ φιλοσοφίαν, ὦ Σόσσιε Σενεκίων, ἐκ τῶν συμποσίων ἐκβάλλοντες οὐ ταὐτὸ ποιοῦσι τοῖς τὸ φῶς ἀναιροῦσιν, ἀλλὰ χεῖρον, ὅσῳ λύχνου μὲν ἀρθέντος οἱ μέτριοι καὶ σώφρονες οὐδὲν ἔσονται κακίους, τὸ αἰδεῖσθαι τοῦ βλέπειν ἀλλήλους μεῖζον*
E *ἔχοντες· ἀμαθίας δὲ δὴ καὶ ἀμουσίας σὺν οἴνῳ παρούσης, οὐδ' ὁ τῆς Ἀθηνᾶς χρυσοῦς λύχνος ἐκεῖνος εὔχαριν ἂν πότον καὶ κόσμιον παράσχοι. σιωπῶντας μὲν γὰρ ἐμπίπλασθαι μετ' ἀλλήλων κομιδῇ συῶδες καὶ ἴσως ἀδύνατον· ὁ δὲ λόγον μὲν ἀπολιπὼν ἐν συμποσίῳ, τὸ δὲ τεταγμένως χρῆσθαι λόγῳ καὶ ὠφελίμως οὐ προσιέμενος, πολὺ γελοιότερός ἐστι τοῦ πίνειν μὲν οἰομένου δεῖν καὶ τρώγειν τοὺς δειπνοῦντας, ἄκρατον δὲ τὸν οἶνον αὐτοῖς ἐγχέοντος καὶ τοὔψον ἀνήδυντον καὶ ἀκάθαρτον παρατιθέντος.*
F *οὔτε γὰρ ποτὸν οὐδὲν οὔτ' ἐδεστὸν οὕτως ἀηδὲς καὶ βλαβερόν ἐστι μὴ θεραπευθὲν ὃν προσήκει τρόπον, ὡς λόγος ἀκαίρως καὶ ἀνοήτως ἐν συμποσίῳ*

13 ἀπολείπων? 14 τεταγμένον mei 16 δεῖν] ἀεὶ mei 17 R: ἐγχέοντες 19 *> οὕτω

περιφερόμενος. τὴν γοῦν μέθην οἱ λοιδοροῦντες
φιλόσοφοι λήρησιν πάροινον ἀποκαλοῦσι· τὸ δὲ λη-
ρεῖν οὐδέν ἐστιν ἀλλ' ἢ λόγῳ κενῷ χρῆσθαι καὶ
φλυαρῶδει· λαλιᾶς δ' ἀτάκτου καὶ φλυαρίας εἰς
ἄκρατον ἐμπεσούσης, ὕβρις καὶ παροινία τέλος
ἀμουσότατον καὶ ἀχαριστότατον. οὐ φαύλως οὖν
καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς Ἀγριωνίοις τὸν Διόνυσον 717
αἱ γυναῖκες ὡς ἀποδεδρακότα ζητοῦσιν· εἶτα παύ-
ονται καὶ λέγουσιν, ὅτι πρὸς τὰς Μούσας κατα-
πέφευγε καὶ κέκρυπται παρ' ἐκείναις· μετ' ὀλίγον
δέ, τοῦ δείπνου τέλος ἔχοντος, αἰνίγματα καὶ γρί-
φους ἀλλήλοις προβάλλουσι· τοῦ μυστηρίου διδά-
σκοντος, ὅτι λόγῳ τε δεῖ χρῆσθαι παρὰ πότον θεω-
ρίαν τινὰ καὶ μοῦσαν ἔχοντι, καὶ λόγου τοιούτου
τῇ μέθῃ παρόντος, ἀποκρύπτεται τὸ ἄγριον καὶ μα-
νικόν, ὑπὸ τῶν Μουσῶν εὐμενῶς κατεχόμενον. ἃ τοί-
νυν ἐν τοῖς Πλάτωνος γενεθλίοις πέρυσι καὶ ἀκοῦ-
σαι καὶ εἰπεῖν συνέτυχεν ἡμῖν, πρῶτα τοῦτο περιέχει B
τὸ βιβλίον. ἔστι δὲ τῶν συμποσιακῶν ὄγδοον.

7 Huttenus: ἀγρωνίοις

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α΄.

Περὶ ἡμερῶν ἐν αἷς γεγόνασί τινες τῶν ἐπιφανῶν· ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς λεγομένης ἐκ θεῶν γενέσεως.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΦΛΩΡΟΣ, ΤΥΝΔΑΡΗΣ.

1. Τῇ ἕκτῃ τοῦ Θαργηλιῶνος ἱσταμένου τὴν Σωκράτους ἀγαγόντες γενέθλιον, τῇ ἑβδόμῃ τὴν Πλάτωνος ἤγομεν, καὶ τοῦτο πρῶτον λόγους ἡμῖν παρεῖχε τῇ συντυχίᾳ πρέποντας, ὧν κατῆρξε Διογενιανὸς ὁ Περγαμηνός. ἔφη γὰρ οὐ φαύλως εἰπεῖν Ἴωνα περὶ τῆς τύχης ὅτι πολλὰ τῆς σοφίας διαφέρουσα πλεῖστ' αὐτῇ ὅμοια ποιεῖ· τοῦτο μέντοι μουσικῶς ἔοικεν ἀπαυτοματίσαι τὸ μὴ μόνον οὕτω σύνεγγυς, ἀλλὰ καὶ πρότερον τῇ δόξῃ γεγονέναι τὸν πρεσβύ-
C τερον καὶ καθηγητήν. ἐμοὶ δὲ πολλὰ λέγειν ἐπῄει τοῖς παροῦσι τῶν εἰς ταὐτὸ καιροῦ συνδραμόντων· οἷον ἦν τὸ περὶ τῆς Εὐριπίδου γενέσεως καὶ τελευτῆς, γενομένου μὲν ἡμέρᾳ καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες ἐναυμάχουν ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Μῆδον, ἀποθανόντος δὲ καθ' ἣν ἐγεννήθη Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων· ἅμα τῆς τύχης, ὡς Τίμαιος

11 *Ἴωνα*] cf. p. 316d 13 *αὐτῇ*] deleverim 15 *δόξῃ*] τάξει M 20 *Μῆδον*] δῆμον mei 21 *τῶν ἐν Σικ. τυράννων*] expungit Cobetus 22 *Τίμαιος*] Mueller. 1 p. 223

ἔφη, τὸν μιμητὴν ἐξαγούσης τῶν τραγικῶν παθῶν καὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἐπεισαγούσης. ἐμνήσθησαν δὲ καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως τελευτῆς καὶ τῆς Διογένους τοῦ Κυνὸς ἡμέρᾳ μιᾷ γενομένης. καὶ τὸν μὲν Ἄτταλον ἐν τοῖς ἑαυτοῦ γενεθλίοις τὸν βασι- D λέα τελευτῆσαι συνεφωνεῖτο· Πομπήιον δὲ Μάγνον οἱ μὲν ἐν τοῖς γενεθλίοις ἔφασαν, οἱ δὲ πρὸ μιᾶς ἡμέρας τῶν γενεθλίων ἀποθανεῖν περὶ Αἴγυπτον. ἧκε δὲ καὶ Πίνδαρος ἐπὶ μνήμην ἐν Πυθίοις γενόμενος πολλῶν καὶ καλῶν ὕμνων τῷ θεῷ χορηγός.

2. Ὁ δὲ Φλῶρος οὐδὲ Καρνεάδην ἀπαξιοῦν ἔφη μνήμης ἐν τοῖς Πλάτωνος γενεθλίοις, ἄνδρα τῆς Ἀκαδημείας εὐκλεέστατον ὀργιαστήν· Ἀπόλλωνος γὰρ ἀμφοτέρους ἑορτῇ γενέσθαι, τὸν μὲν Θαργηλίοις Ἀθήνησι, τὸν δὲ Κάρνεια Κυρηναίων ἀγόντων· ἑβδόμῃ δ' ἀμφοτέρας ἑορτάζουσι. 'καὶ τὸν θεόν, ὡς ταύτῃ γενόμενον, ὑμεῖς' εἶπεν 'οἱ προφῆται καὶ ἱερεῖς Ἑβδομαγένη καλεῖτε. διὸ τοὺς Ἀπόλλωνι τὴν E Πλάτωνος τέκνωσιν ἀνατιθέντας οὐκ ἂν οἶμαι τινὰ φάναι καταισχύνειν τὸν θεόν, ἐπὶ μείζονα πάθη καὶ νοσήματα τοῦτον ἡμῖν διὰ Σωκράτους ἰατρὸν ὥσπερ ἑτέρου Χείρωνος ἀπειργασμένον.' ἅμα δὲ τῆς λεγομένης Ἀρίστωνι τῷ Πλάτωνος πατρὶ γενέσθαι καθ' ὕπνον ὄψεως καὶ φωνῆς ἀπαγορευούσης μὴ συγγενέσθαι τῇ γυναικὶ μηδ' ἅψασθαι δέκα μηνῶν ἐμνημόνευσεν.

4 μία vel μίαι mei 13 om. Duebnerus: ἀκαδημίας 14 μὲν *: μὲν γὰρ 15 κάρνια mei 16 ἀμφοτέρας] add. τὰς ἑορτὰς Madvigius 22 ἑτέρους mei

3. Ὑπολαβὼν δὲ Τυνδάρης ὁ Λακεδαιμόνιος 'ἄξιον μέν ἐστιν' ἔφη 'περὶ Πλάτωνος ᾄδειν καὶ
F λέγειν τό

'οὐδὲ ἐῴκει
ἀνδρός γε θνητοῦ πάις ἔμμεναι ἀλλὰ θεοῖο·'

τοῦ γὰρ θείου δέδια μὴ δόξῃ τῷ ἀφθάρτῳ μάχεσθαι τὸ γεννῶν οὐχ ἧττον ἢ τὸ γεννώμενον· μεταβολὴ γάρ τις καὶ αὐτὴ καὶ πάθος· ὥς που καὶ Ἀλέξανδρος ὑπενόησεν, εἰπὼν μάλιστα θνητὸν καὶ φθαρτὸν ἐπιγιγνώσκειν ἑαυτὸν ἐν τῷ συγγίγνεσθαι γυναικὶ καὶ καθεύδειν· ὡς τὸν μὲν ὕπνον ἐνδόσει γιγνόμενον ὑπ' ἀσθενείας, γένεσιν δὲ πᾶσαν οἰκείου τινὸς εἰς ἕτερον ἔκστασιν καὶ φθορὰν οὖσαν. ἀνα-
718 θαρρῶ δὲ πάλιν αὐτοῦ Πλάτωνος ἀκούων πατέρα καὶ ποιητὴν τοῦ τε κόσμου καὶ τῶν ἄλλων γεννητῶν τὸν ἀγέννητον καὶ ἀίδιον θεὸν ὀνομάζοντος, οὐ διὰ σπέρματος δήπου γενομένων, ἄλλῃ δὲ δυνάμει τοῦ θεοῦ τῇ ὕλῃ γόνιμον ἀρχήν, ὑφ' ἧς ἔπαθε καὶ μετέβαλεν, ἐντεκόντος.

'λήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι
θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν παρῇ τόκος.'

καὶ οὐδὲν οἴομαι δεινόν, εἰ μὴ πλησιάζων ὁ θεὸς ὥσπερ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἑτέραις τισὶν ἁφαῖς δι' ἑτέ-

2 οὐκ ἔστιν R   4 Hom. Ω 259   5 πάις idem: παῖς   6 γάρ] δὲ W cum Amyoto   ἀφθάρτῳ] φθαρτῷ mei   13 καὶ φθορὰν R: καταφθορὰν   14 Πλάτωνος] cf. Tim. p. 41a   15 malim γενητῶν τὸν ἀγένητον   17 Turnebus: γενόμενον   20 Nauck. p. 236   λήθουσι Laërt. Diog. 4, 35: πλήθουσι ib. em. S: καὶ ἀνέμων   23 ἀνθρώποις mei

ρων καὶ ψαύσεσι τρέπει καὶ ὑποπίμπλησι θειοτέρας γονῆς τὸ θνητόν. 'κοὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος' εἶπεν 'ἀλλ' Αἰγύπτιοι τόν τ' Ἆπιν οὕτω λοχεύεσθαί φασιν ἐπ- B
αφῇ τῆς σελήνης· καὶ ὅλως ἄρρενι θεῷ πρὸς γυναῖκα θνητὴν ἀπολείπουσιν ὁμιλίαν· ἀνάπαλιν δ' οὐκ ἂν οἴονται θνητὸν ἄνδρα θηλείᾳ θεῷ τόκου καὶ κυήσεως ἀρχὴν παρασχεῖν διὰ τὸ τὰς οὐσίας τῶν θεῶν ἐν ἀέρι καὶ πνεύμασι καί τισι θερμότησι καὶ ὑγρότησι τίθεσθαι.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β'.

Πῶς Πλάτων ἔλεγε τὸν θεὸν ἀεὶ γεωμετρεῖν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ΤΥΝΔΑΡΗΣ, ΦΛΩΡΟΣ, ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΣ.

1. Ἐκ δὲ τούτου γενομένης σιωπῆς, πάλιν ὁ Διο- C
γενιανὸς ἀρξάμενος 'βούλεσθ'' εἶπεν, 'ἐπεὶ λόγοι περὶ θεῶν γεγόνασιν, ἐν τοῖς Πλάτωνος γενεθλίοις αὐτὸν Πλάτωνα κοινωνὸν παραλάβωμεν, ἐπισκεψάμενοι τίνα λαβὼν γνώμην ἀπεφήνατ' ἀεὶ γεωμετρεῖν τὸν θεόν; εἴ γε δὴ θετέον εἶναι τὴν ἀπόφανσιν ταύτην Πλάτωνος.' ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος ὡς γέγραπται μὲν ἐν οὐδενὶ σαφῶς τῶν ἐκείνου βιβλίων,

2 κοὐκ *: καὶ οὐκ cf. Nauck. p. 511 5 ἀπολιποῦσιν mei. Ceterum ἀπολείπειν h. l. *admittere* est ib. malim τἀνάπαλιν 7 οὐσίας Iunius: θυσίας 20 Leonicus: ἀπόφασιν 22 βυβλίων mei

ἔχει δὲ πίστιν ἱκανὴν καὶ τοῦ Πλατωνικοῦ χαρακτῆ-
D ρός ἐστιν· εὐθὺς ὑπολαβὼν ὁ Τυνδάρης 'οἴει γάρ' εἶπεν, 'ὦ Διογενιανέ, τῶν περιττῶν τι καὶ δυσθεωρήτων αἰνίττεσθαι τὸν λόγον, οὐχ ὅπερ αὐτὸς εἴρηκε καὶ γέγραφε πολλάκις, ὑμνῶν γεωμετρίαν, ὡς ἀποσπῶσαν ἡμᾶς προσισχομένους τῇ αἰσθήσει καὶ ἀποστρέφουσαν ἐπὶ τὴν νοητὴν καὶ ἀίδιον φύσιν, ἧς θέα τέλος ἐστὶ φιλοσοφίας οἷον ἐποπτεία τελετῆς; ὁ γὰρ ἡδονῆς καὶ ἀλγηδόνος ἧλος, ὃς πρὸς τὸ σῶμα τὴν ψυχὴν προσηλοῖ, μέγιστον κακὸν ἔχειν ἔοικε, τὸ τὰ αἰσθητὰ ποιεῖν ἐναργέστερα τῶν νοητῶν, καὶ καταβιάζεσθαι πάθει μᾶλλον ἢ λόγῳ κρί-
E νειν τὴν διάνοιαν· ἐθιζομένη γὰρ ὑπὸ τοῦ σφόδρα πονεῖν καὶ ἥδεσθαι τῷ περὶ τὰ σώματα πλανητῷ καὶ μεταβλητῷ προσέχειν ὡς ὄντι τοῦ ἀληθῶς ὄντος τυφλοῦται, καὶ τὸ 'μυρίων' ἀντάξιον 'ὀμμάτων' ὄργανον ψυχῆς καὶ φέγγος ἀπόλλυσιν, ᾧ μόνῳ θεατόν ἐστι τὸ θεῖον. πᾶσι μὲν οὖν τοῖς καλουμένοις μαθήμασιν, ὥσπερ ἀστραβέσι καὶ λείοις κατόπτροις, ἐμφαίνεται τῆς τῶν νοητῶν ἀληθείας ἴχνη καὶ εἴδωλα· μάλιστα δὲ γεωμετρία κατὰ τὸν Φίλωνα ἀρχὴ καὶ μητρόπολις οὖσα τῶν ἄλλων ἐπανάγει καὶ στρέφει τὴν διάνοιαν, οἷον ἐκκαθαιρομένην καὶ ἀπολυομένην ἀτρέμα τῆς αἰσθήσεως. διὸ καὶ Πλάτων αὐ-
F τὸς ἐμέμψατο τοὺς περὶ Εὔδοξον καὶ Ἀρχύταν καὶ Μέναιχμον εἰς ὀργανικὰς καὶ μηχανικὰς κατασκευὰς τὸν τοῦ στερεοῦ διπλασιασμὸν ἀπάγειν ἐπιχειροῦν-

6 Anonymus: προισχομένους   9 ὃς] ὧ mei   12 πάθει X: καὶ πάθει   16 om. Vulcobius: ὀνομάτων vid. Plat. Rep. p. 527 e

τας, ὥσπερ πειρωμένους δι' ἀλόγου δύο μέσας ἀνάλογον, ᾗ παρείκοι, λαβεῖν· ἀπόλλυσθαι γὰρ οὕτω καὶ διαφθείρεσθαι τὸ γεωμετρίας ἀγαθὸν αὖθις ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ παλινδρομούσης καὶ μὴ φερομένης ἄνω μηδ' ἀντιλαμβανομένης τῶν ἀιδίων καὶ ἀσωμάτων εἰκόνων, πρὸς αἷσπερ ὢν ὁ θεὸς ἀεὶ θεός ἐστι.'

2. Μετὰ δὲ τὸν Τυνδάρην ὁ Φλῶρος, ἑταῖρος ὢν αὐτοῦ καὶ προσποιούμενος ἀεὶ μετὰ παιδιᾶς ἐρα- 719
στὴς εἶναι καὶ φάσκων, 'ὤνησας' ἔφη 'τὸν λόγον οὐ σεαυτοῦ ποιησάμενος ἀλλὰ κοινόν· ἐλέγξαι γὰρ ἔδωκας αὐτὸν ἀποδεικνύοντι μὴ θεοῖς οὖσαν ἀλλ' ἡμῖν ἀναγκαίαν τὴν γεωμετρίαν· οὐ γάρ τί που καὶ θεὸς δεῖται μαθήματος οἷον ὀργάνου στρέφοντος ἀπὸ τῶν γενητῶν καὶ περιάγοντος ἐπὶ τὰ ὄντα τὴν διάνοιαν· ἐν αὐτῷ γὰρ ἔστιν ἐκεῖνα καὶ σὺν αὐτῷ καὶ περὶ αὐτόν. ἀλλ' ὅρα μή τι σοι προσῆκον ὁ Πλάτων καὶ οἰκεῖον αἰνιττόμενος λέληθεν, ἅτε δὴ τῷ Σωκράτει τὸν Λυκοῦργον ἀναμιγνὺς οὐχ ἧττον B
ἢ τὸν Πυθαγόραν, ὡς ᾤετο Δικαίαρχος. ὁ γὰρ Λυκοῦργος οἶσθα δήπουθεν ὅτι τὴν ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν, ὡς δημοκρατικὴν καὶ ὀχλικὴν οὖσαν, ἐξέβαλεν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος· ἐπεισήγαγε δὲ τὴν γεωμετρικήν, ὀλιγαρχίᾳ σώφρονι καὶ βασιλείᾳ νομίμῃ πρέπουσαν· ἡ μὲν γὰρ ἀριθμῷ τὸ ἴσον ἡ δὲ λόγῳ

1 ὥσπερ πειρωμένους — λαβεῖν] del. W, sed Holwerda contulit Vit. Marc. c. 14 δι' ἀλόγου Holwerda: διαλόγου aut διὰ λόγου ἀνὰ λόγον Madvigius 2 ᾗ Herwerdenus: μὴ 6 αἷσπερ *: οἷσπερ 8 ὢν] ἦν mei 11 W: ἀποδεικνύοντα 15 ἐκεῖνα Vulcobius: ἐκείνῳ 19 ὡς Osannus Δικαίαρχος] Mueller. 2 p. 243 23 νομίμῳ?

τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονέμει· καὶ οὐ πάνθ' ὁμοῦ μίγνυσιν, ἀλλ' ἔστι χρηστῶν καὶ πονηρῶν εὔσημος ἐν αὐτῇ διάκρισις, οὐ ζυγοῖς οὐδὲ κλήροις ἀρετῆς δὲ καὶ κακίας διαφορᾷ τὸ οἰκεῖον ἀεὶ διαλαγχανόντων. ταύτην ὁ θεὸς ἐπάγει τὴν ἀναλογίαν τοῖς πράγμασι, C δίκην καὶ νέμεσιν, ὦ φίλε Τυνδάρη, προσαγορευομένην καὶ διδάσκουσαν ἡμᾶς τὸ δίκαιον ἴσον, ἀλλὰ μὴ τὸ ἴσον δεῖν ποιεῖσθαι δίκαιον· ἣν γὰρ οἱ πολλοὶ διώκουσιν ἰσότητα, πασῶν ἀδικιῶν οὖσαν μεγίστην, ὁ θεὸς ἐξαιρῶν, ὡς ἀνυστόν ἐστι, τὸ κατ' ἀξίαν διαφυλάττει, γεωμετρικῶς τῷ κατὰ λόγον καὶ κατὰ νόμον ὁριζόμενος.'

3. Ταῦθ' ἡμεῖς ἐπῃνοῦμεν. ὁ δὲ Τυνδάρης φθονεῖν ἔφασκε καὶ παρεκάλει τὸν Αὐτόβουλον ἅψασθαι Φλώρου καὶ κολάσαι τὸν λόγον. ὁ δὲ τοῦτο μὲν ἀπεῖπεν, ἰδίαν δέ τινα δόξαν ἀντιπαρήγαγεν. ἔφη γὰρ οὔτε τὴν γεωμετρίαν ἄλλου τινὸς ἢ τῶν περὶ τὰ πέρατα συμπτωμάτων καὶ παθῶν D εἶναι θεωρητικήν, οὔτε τὸν θεὸν ἑτέρῳ τινὶ τρόπῳ κοσμοποιεῖν ἢ περατοῦντα τὴν ὕλην ἄπειρον οὖσαν, οὐ μεγέθει καὶ πλήθει, διὰ δ' ἀταξίαν καὶ πλημμέλειαν αὐτῆς τὸ ἀόριστον καὶ ἀπεράτωτον ἄπειρον εἰωθότων καλεῖν τῶν παλαιῶν. καὶ γὰρ ἡ μορφὴ καὶ τὸ σχῆμα πέρας ἐστὶ τοῦ μεμορφωμένου καὶ ἐσχηματισμένου παντός, ὧν στερήσει καθ' αὑτὴν

3 αὐτῇ M: αὐτῷ 4 διαφοραὶ mei 10 om. Duebnerus: ἐξαίρων (ἐξαιρων Vd) 11 καὶ τὸ κατὰ νόμον W 17 οὔτε τὴν X: οὐ τόπον γεωμετρεῖν mei 22 Emperius: ἀπερατώτατον 24 μορφουμένου aut μορφωμένου mei

ἄμορφος ἦν καὶ ἀσχημάτιστος· ἀριθμῶν δὲ καὶ λόγων ἐγγενομένων, οἷον δεθεῖσα καὶ περιληφθεῖσα γραμμαῖς, ἐκ δὲ τῶν γραμμῶν ἐπιπέδοις καὶ βάθεσιν, E εἴδη τὰ πρῶτα καὶ διαφορὰς σωμάτων ὥσπερ θεμελίων παρέσχε πρὸς γένεσιν ἀέρος καὶ γῆς ὕδατός τε καὶ πυρός. ὀκταέδρων γὰρ καὶ εἰκοσαέδρων, ἔτι δὲ πυραμίδων καὶ κύβων ἰσότητας ἐν πλευραῖς καὶ ὁμοιότητας ἐν γωνίαις καὶ ἁρμονίας ἀνασχεῖν ἐξ ὕλης ἀτάκτου καὶ πλανητῆς ἄνευ τοῦ περιορίζοντος καὶ διαρθροῦντος ἕκαστα γεωμετρικῶς ἄπορον ἦν καὶ ἀδύνατον. ὅθεν, ἀπείρῳ πέρατος ἐγγενομένου, τὸ πᾶν ἡρμοσμένον καὶ κεκραμένον ἄριστα καὶ πεπερασμένον γέγονέ τε καὶ γίγνεται, τῆς μὲν ὕλης ἀεὶ βιαζομένης εἰς τὸ ἀόριστον ἀναδῦναι καὶ φευγούσης τὸ γεωμετρεῖσθαι, τοῦ δὲ λόγου καταλαμβάνοντος αὐτὴν καὶ περιγράφοντος καὶ διανέμοντος F εἰς ἰδέας καὶ διαφοράς, ἐξ ὧν τὰ φυόμενα πάντα τὴν γένεσιν ἔσχε καὶ σύστασιν.

4. Ἐπὶ τούτοις ῥηθεῖσιν ἠξίουν κἀμὲ συμβαλέσθαι τι πρὸς τὸν λόγον αὐτοῖς. ἐγὼ δὲ τὰς μὲν εἰρημένας δόξας ὡς ἰθαγενεῖς καὶ ἰδίας αὐτῶν ἐκείνων ἐπῄνεσα καὶ τὸ εἰκὸς ἔφην ἔχειν ἱκανῶς· 'ὅπως δ'' εἶπον 'ἑαυτῶν μὴ καταφρονῆτε μηδ' ἔξω βλέπητε παντάπασιν, ἀκούσατε τὸν μάλιστα παρὰ τοῖς καθηγηταῖς ἡμῶν εὐδοκιμοῦντα περὶ τούτου λόγον. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς γεωμετρικωτάτοις θεωρή- **720**

3 βάθεσιν *: βαθέσιν   11 ἐνγενομένου mei   13 πεπρασμένον vel πεπεπρασμένον iidem   19 om. M: ἠξίουν κἀμὲ *: καὶ ἐμὲ

μασι, μᾶλλον δὲ προβλήμασι, τὸ δυεῖν εἰδῶν δοθέντων ἄλλο τρίτον παραβάλλειν τῷ μὲν ἴσον τῷ δ' ὅμοιον· ἐφ' ᾧ καί φασιν ἐξευρεθέντι θῦσαι τὸν Πυθαγόραν. πολὺ γὰρ ἀμέλει γλαφυρώτερον τοῦτο καὶ μουσικώτερον ἐκείνου τοῦ θεωρήματος, ὃ τὴν ὑποτείνουσαν ἀπέδειξε ταῖς περὶ τὴν ὀρθὴν ἴσον δυναμένην.' 'εὖ λέγεις' εἶπεν ὁ Διογενιανός 'ἀλλὰ τί τοῦτο πρὸς τὸν λόγον;' 'εἴσεσθε ῥᾳδίως' εἶπον 'ἀναμνήσαντες αὐτοὺς τῆς ἐν Τιμαίῳ διαιρέσεως, ᾗ διεῖλε τριχῇ τὰ πρῶτα, ὑφ' ὧν τὴν γένεσιν ὁ κόσ- B μος ἔσχεν, ὧν τὸ μὲν θεὸν τῷ δικαιοτάτῳ τῶν ὀνομάτων τὸ δ' ὕλην τὸ δ' ἰδέαν καλοῦμεν. ἡ μὲν οὖν ὕλη τῶν ὑποκειμένων ἀτακτότατόν ἐστιν, ἡ δ' ἰδέα τῶν παραδειγμάτων κάλλιστον, ὁ δὲ θεὸς τῶν αἰτίων ἄριστον. ἐβούλετ' οὖν μηδέν, ὡς ἀνυστὸν ἦν, ὑπολιπεῖν ὁριστὸν ἀόριστον, ἀλλὰ κοσμῆσαι λόγῳ καὶ μέτρῳ καὶ ἀριθμῷ τὴν φύσιν· ἕν τι ποιῶν ἐκ πάντων ὁμοῦ τῶν ὑποκειμένων, οἷον ἡ ἰδέα καὶ ὅσον ἡ ὕλη γενόμενον. διὸ τοῦτο πρόβλημα δοὺς αὑτῷ, δυεῖν ὄντων, τρίτον ἐποίησε καὶ ποιεῖ καὶ φυλάττει διὰ παντὸς τὸ ἴσον τῇ ὕλῃ καὶ ὅμοιον τῇ ἰδέᾳ τὸν κόσμον· ἀεὶ γὰρ ὢν διὰ τὴν σύμφυτον ἀνάγκην τοῦ σώματος ἐν γενέσει καὶ μετατροπῇ καὶ C πάθεσι παντοδαποῖς ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ δημιουργοῦ βοηθεῖται τῷ λόγῳ πρὸς τὸ παράδειγμα τὴν

2 ἄλλο τρίτον] ἀλλότριον mei 5 ὃ] ᾧ W 8 εἴσεσθαι mei 9 αὐτοὺς iidem Τιμαίῳ] p. 48 e sqq. 10 ὧν M: οὗ 16 ὁριστὸν W: ὁριστὸν καὶ 18 ἡ Duebnerus γενομένη mei δοὺς αὑτῷ Madvigius: δοῦσα αὐτῷ 21 τὸ] del. M

οὐσίαν ὁρίζοντος· ἦ καὶ κάλλιον τοῦ συμμέτρου τὸ περίμετρον τῶν ὄντων.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'.

Διὰ τί τῆς ἡμέρας ἠχωδεστέρα ἡ νύξ.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΒΟΗΘΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΘΡΑΣΥΛΛΟΣ, ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ.

1. Θόρυβός τις, ἑστιωμένων ἡμῶν Ἀθήνησι παρ' Ἀμμωνίῳ, τὴν οἰκίαν περιήχησεν, ἔξωθεν ἐπιβοωμένων τὸν στρατηγόν· ἐστρατήγει δὲ τὸ τρίτον ὁ Ἀμ- D
μώνιος. ἐπεὶ δὲ πέμψας τῶν περὶ αὑτόν τινας ἔπαυσε τὴν ταραχήν, καὶ παρέπεμψαν τοὺς ἀνθρώπους, ἐζητοῦμεν ἡμεῖς, διὰ τί τῶν ἔξωθεν βοώντων συνεξακούουσιν οἱ ἐντός, οἱ δ' ἔξω τῶν ἐντὸς οὐχ ὁμοίως. καὶ ὁ Ἀμμώνιος ἔφη τοῦτο μὲν ὑπ' Ἀριστοτέλους λελύσθαι· τὴν γὰρ φωνὴν τῶν ἔνδον ἔξω φερομένην εἰς ἀέρα πολὺν καὶ ἀναπεπταμένον εὐθὺς ἐξαμαυροῦσθαι καὶ διασπείρεσθαι, τὴν δ' ἔξωθεν εἴσω κατιοῦσαν οὐδὲν τοιοῦτο πάσχειν ἀλλὰ συνέχεσθαι E
καὶ διαμένειν εὔσημον· ἐκεῖνο δὲ μᾶλλον λόγου δεῖσθαι, τὸ νυκτὸς ἠχωδεστέρας εἶναι τὰς φωνὰς καὶ πρὸς τῷ μεγέθει τὴν τρανότητα καθαρῶς συνδιαφυλάττειν. 'ἐμοὶ μὲν οὖν' εἶπεν 'οὐ φαύλως ἡ πρό-

1 ἦ Anonymus: ἢ   11 αὑτὸν *: αὐτὸν   15 Ἀριστοτέλους] p. 903, 13b

νοια δοκεῖ μεμηχανῆσθαι τῇ ἀκοῇ σαφήνειαν, ὅτε τῆς ὄψεως οὐδὲν ἢ κομιδῇ τι μικρὸν ἔργον ἐστί. σκοτεινὸς γὰρ ὢν ὁ ἀὴρ κατ' Ἐμπεδοκλέα

'νυκτὸς ἐρημαίης ἀλαώπιδος,'

ὅσον τῶν ὀμμάτων ἀφαιρεῖται τοῦ προαισθάνεσθαι, διὰ τῶν ὤτων ἀποδίδωσιν. ἐπεὶ δὲ δεῖ καὶ τὰ δι' ἀνάγκης φύσει περαινόμενα τῶν αἰτίων ἀνευρίσκειν, καὶ τοῦτο τοῦ φυσικοῦ ἴδιόν ἐστιν, ἡ περὶ τὰς ὑλικὰς καὶ ὀργανικὰς ἀρχὰς πραγματεία· τίς ἂν' ἔφη
F 'πρῶτος ὑμῶν εὐπορήσειε λόγου τὸ πιθανὸν ἔχοντος;'

2. Ἡσυχίας δὲ γενομένης, Βόηθος ἔφη νέος μὲν ὢν ἔτι καὶ σοφιστεύων ἀπὸ γεωμετρίας αἰτήμασι χρῆσθαι καὶ λαμβάνειν ἀναποδείκτους ὑποθέσεις, νυνὶ δὲ χρήσεσθαί τισι τῶν προαποδεδειγμένων ὑπ' Ἐπικούρου. 'φέρεται τὰ ὄντα ἐν τῷ μὴ ὄντι· πολὺ γὰρ κενὸν ἐνδιέσπαρται καὶ μέμικται ταῖς τοῦ ἀέρος ἀτόμοις· ὅταν μὲν οὖν ᾖ διακεχυμένος καὶ πλάτος ἔχων καὶ περιδρομὴν ὑπὸ μανότητος, μικρὰ καὶ
721 λεπτὰ τὰ μεταξὺ τῶν μορίων κενὰ λείπεται καὶ πολλὴν αἱ ἄτομοι κατεσπαρμέναι χώραν ἐπέχουσιν· ὅταν δὲ συσταλῇ καὶ πίλησις εἰς ὀλίγον αὐτῶν γένηται καὶ συμπέσωσιν ἀποβιασθεῖσαι πρὸς ἀλλήλας,

4 om. X: ἀγλαώπιδος cf. Mullach. 1 p. 7 vs. 252 6 καὶ τῶν δι' ἀν. φύσει περαινομένων τὰ αἴτια Emperius 8 τῆς φυσικῆς Doehnerus 11 βοηθὸς mei 12 ἀπὸ] τοῖς ἀπὸ M 14 Turnebus: χρήσασθαι 15 Ἐπικούρου] cf. Usener. p. 222 18 μακρὰ καὶ πλατέα W. Ante τὰ intercidisse πολλὰ suspicatur Usenerus. Mihi vulgata bene habere vid. 20 Usenerus: κατεσπαρμένην. In eandem coniecturam ego quoque incideram

πολλὴν εὐρυχωρίαν ἔξω καὶ διαστάσεις μεγάλας ποιοῦσι· τοῦτο δὲ γίγνεται νυκτὸς ὑπὸ ψυχρότητος· ἡ γὰρ θερμότης χαλᾷ καὶ διίστησι καὶ λύει τὰς πυκνώσεις· διὸ πλείονα τόπον τὰ ξέοντα καὶ μαλασσόμενα καὶ τηκόμενα τῶν σωμάτων ἐπιλαμβάνει· καὶ τοὐναντίον αὖ πάλιν τὰ πηγνύμενα καὶ ψυχόμενα συγχωρεῖ πρὸς ἄλληλα καὶ συνάγεται καὶ ἀπολείπει κενότητας ἐν τοῖς περιέχουσιν ἀγγείοις καὶ B τόπους, ἐξ ὧν ὑποκεχώρηκεν. ἡ δὲ φωνὴ προσφερομένη καὶ προστυγχάνουσα σώμασι πολλοῖς καὶ ἀθρόοις ἢ τυφλοῦται παντάπασιν, ἢ διασπάσματα λαμβάνει μεγάλα καὶ πολλὰς ἀντικρούσεις καὶ διατριβάς· ἐν δὲ κενῷ καὶ σωμάτων ἐρήμῳ διαστήματι λεῖον δρόμον ἔχουσα καὶ συνεχῆ καὶ ἄπταιστον ἐξικνεῖται πρὸς τὴν ἀκοήν, ὑπὸ τάχους ἅμα τῷ λόγῳ διασῴζουσα τὴν σαφήνειαν. ὁρᾷς γὰρ ὅτι καὶ τῶν ἀγγείων τὰ κενὰ πληττόμενα, μᾶλλον ὑπακούει ταῖς πληγαῖς καὶ τὸν ἦχον ἀποτείνει μακράν, πολλάκις δὲ καὶ κύκλῳ περιφερόμενον διαδίδωσι πολύ· τὸ δ' C ἐμπλησθὲν ἢ στερεοῦ σώματος ἤ τινος ὑγροῦ παντάπασι γίγνεται κωφὸν καὶ ἄναυδον, ὁδὸν οὐκ ἐχούσης οὐδὲ χώραν ᾗ δίεισι τῆς φωνῆς. αὐτῶν δὲ τῶν σωμάτων χρυσὸς μὲν καὶ λίθος ὑπὸ πληρότητος ἰσχνόφωνα καὶ δυσηχῆ καὶ ταχὺ κατασβέννυσι τοὺς φθόγγους ἐν αὐτοῖς· εὔφωνος δὲ καὶ λάλος ὁ χαλ-

1 em W: *διασπάσεις* 8 *κενότητας* Basileensis: *καὶ κενότητας* 9 *τόπους* Doehnerus coll. lin. 50: *τόποις* 12 *μεγάλα*] cf. p. 721a 17 *ταῖς* Doehnerus coll. p. 995f 19 *πολύν* W *τὸ δ'* Usenerus: *τὸ δ' ἀγγεῖον* cf. p. l.

κός, ἢ πολύκενος καὶ ὄγκον ἐλαφρὸς καὶ λεπτός,
οὐ πολλοῖς συντεθλιμμένος ἐπαλλήλοις σώμασιν,
ἀλλ' ἄφθονον ἔχων τὸ τῆς ἐπιεικοῦς καὶ ἀναφοῦς
μεμιγμένον οὐσίας, ἥ ταῖς τ' ἄλλαις κινήσεσιν εὐ-
πορίαν δίδωσι τήν τε φωνὴν εὐμενῶς ὑπολαμβά-
D νουσα παραπέμπει, μέχρι ἂν ἁψάμενός τις ὥσπερ
ἐν ὁδῷ καταλάβῃ καὶ τυφλώσῃ τὸ κενόν· ἐνταῦθα
δ' ἔστη καὶ ἀπεπαύσατο τοῦ πρόσω χωρεῖν διὰ τὴν
ἀντίφραξιν. ταῦτ'' ἔφη 'δοκεῖ μοι τὴν νύκτα ποιεῖν
ἠχώδη, τὴν δ' ἡμέραν ἧττον θερμότητι καὶ διαχύ-
σει τοῦ ἀέρος μικρὰ τὰ διαστήματα τῶν ἀτόμων
ποιοῦσαν· μόνον' ἔφη 'μηδεὶς ἐνιστάσθω πρὸς τὰς
πρώτας ὑποθέσεις.'

3. Κἀγώ, τοῦ Ἀμμωνίου κελεύοντος εἰπεῖν τι
πρὸς αὐτόν 'αἱ μὲν πρῶταί σου τῶν ὑποθέσεων'
ἔφην 'ὦ φίλε Βόηθε, περὶ πολὺ τὸ κενὸν ἔχουσαι
μενέτωσαν· τῇ δὲ φωνῇ τὸ κενὸν οὐκ ὀρθῶς πρὸς
E σωτηρίαν καὶ κίνησιν ὑποτίθεσθε. σιωπῆς γὰρ
οἰκεῖον καὶ ἡσυχίας τὸ ἀναφὲς καὶ ἀπαθὲς καὶ
ἄπληκτον, ἡ δὲ φωνὴ πληγὴ σώματος διηχοῦς, διη-
χὲς δὲ τὸ συμπαθὲς αὐτῷ καὶ συμφυὲς εὐκίνητον
δὲ καὶ κοῦφον καὶ ὁμαλὸν καὶ ὑπήκοον τοῦ δι' εὐ-

1 καὶ τὸν ὄγκον Usener 3 ἀλλὰ φθόνον aut ἀλλὰ φθόγγον mei ἐπιεικοῦς] bene habet 6 ἀναψάμενος mei 7 τυφλώσῃ] cf. p. 315 lin. 11 et p. 995f τὸ κενόν] glossema putat Usenerus, haud recte 9 em. X: ἀντίπραξιν 10 διαχύσει — μικρὰ scripsi cum Usenero (cf. p. 720f): διαλύσει — μακρὰ (cuius prius α oblitteratum est in Vd) 16 βοηθὲ mei περὶ πολὺ] περίπολυ R. Malim ὑπέρπολυ 18 ὑποτίθεσθε] cf. Symb. ubi male defendi optimorum codd. lectionem ὑποτίθεσθαι 22 τοῦ] αὐτοῦ sc. τοῦ πλήττοντος σώματος R; malim ἑαυτοῦ

τονίαν καὶ συνέχειαν, οἷός ἐστι παρ' ἡμῖν ὁ ἀήρ.
καὶ γὰρ ὕδωρ καὶ γῆ καὶ πῦρ ἄφωνα καθ' ἑαυτά,
φθέγγεται δὲ πνεύματος ἐμπεσόντος ἅπαντα καὶ ψό-
φους καὶ πατάγους ἀναδίδωσι· χαλκῷ δὲ κενοῦ μὲν
οὐδὲν μέτεστιν, ὁμαλῷ δὲ πνεύματι καὶ λείῳ κεκρα-
μένος εὔπληκτός ἐστι καὶ ἠχώδης. εἰ δὲ δεῖ τῇ F
ὄψει τεκμαίρεσθαι, φαίνεται μᾶλλον ὁ σίδηρος ἔχων
τι σαθρὸν καὶ πολύκενον καὶ τενθρηνῶδες· ἔστι δὲ
κακόφωνος σφόδρα καὶ τῶν μεταλλικῶν κωφότατος.
οὐδὲν οὖν ἔδει τῇ νυκτὶ παρέχειν πράγματα συσ-
πῶντας αὐτῆς τὸν ἀέρα καὶ συντείνοντας, ἑτέρωθι
δ' αὖ χώρας καὶ κενότητας ἀπολείποντας, ὥσπερ
ἐμποδὼν ὄντα τῇ φωνῇ τὸν ἀέρα καὶ φθείροντα
τὴν οὐσίαν, ἧς αὐτὸς οὐσία καὶ σῶμα καὶ δύναμίς
ἐστιν. ἄνευ δὲ τούτων ἔδει δή που τὰς ἀνωμάλους
νύκτας, οἷον ὁμιχλώδεις καὶ δυσχειμέρους, ἠχωδε-
στέρας εἶναι τῶν αἰθρίων καὶ κεκραμένων ὁμαλῶς,
διὰ τὸ δεῦρο μὲν συνωθεῖν τὰς ἀτόμους ἐκεῖ δ' 722
ὅθεν μεθίστανται χώραν ἔρημον ἀπολείπειν σωμά-
των· καὶ τὸ δὴ προχειρότατον, ἡμέραν ψυχρὰν ἠχω-
δεστέραν εἶναι νυκτὸς ἀλεεινῆς καὶ θερινῆς· ὧν
οὐδέτερον ἀληθές ἐστι. διὸ τὸν λόγον τοῦτον ἀπο-
λελοιπὼς ἐπιβάλλω τὸν Ἀναξαγόραν, ὑπὸ τοῦ ἡλίου
λέγοντα κινεῖσθαι τὸν ἀέρα κίνησιν τρομώδη καὶ
παλμοὺς ἔχουσαν, ὡς δῆλόν ἐστι τοῖς διὰ τοῦ φω-

4 κενοῦ μὲν Basileensis: κινουμένῳ μὲν 9 μετάλλων? 12 em. Emperius: ἀπολιπόντας 14 σῶμα R coll. p. 722b: σχῆμα 19 Emperius: ἀπολιπεῖν 22 ἐστι. διὸ] ἐστιν ὃ moi 23 τὸν Ἀναξαγόραν] cf. Aristot. p. 903, 10a

τὸς ἀεὶ διάττουσι ψήγμασι μικροῖς καὶ θραύσμασιν, ἃ δή τινες τίλας καλοῦσιν· ταῦτ' οὖν φησιν ὁ ἀνὴρ B πρὸς τὴν θερμότητα σίζοντα καὶ ψοφοῦντα δι' ἡμέρας δυσηκόους τῷ ψόφῳ τὰς φωνὰς ποιεῖν, νυκτὸς δὲ φαίνεσθαι τὸν σάλον αὐτῶν καὶ τὸν ἦχον.'

4. Ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος, Ἀμμώνιος ἔφη 'γελοῖοι μὲν ἴσως φανούμεθα, καὶ Δημόκριτον ἐλέγχειν οἰόμενοι καὶ Ἀναξαγόραν ἐπανορθοῦσθαι θέλοντες· οὐ μὴν ἀλλ' ἀφαιρετέον γε τῶν Ἀναξαγόρου σωμάτων τὸν σιγμόν· οὔτε γὰρ πιθανὸς οὔτ' ἀναγκαῖος, ἀλλ' ὁ τρόμος ἀρκεῖ τῶν σωμάτων καὶ ἡ κίνησις ἐν τῷ φωτὶ κλονουμένων τὰς φωνὰς διασπᾶν καὶ διαρρίπτειν πολλάκις. ὁ γὰρ ἀήρ, ὥσπερ εἴρηται, C σῶμα τῆς φωνῆς καὶ οὐσίαν ἐμπαρέχων ἑαυτόν, ἐὰν μὲν ᾖ σταθερός, εὐθύπορα καὶ λεῖα καὶ συνεχῆ τὰ τῶν ψόφων μόρια καὶ κινήματα πόρρωθεν διαδίδωσι· νηνεμία γὰρ ἠχῶδες καὶ γαλήνη, καὶ τοὐναντίον, ὡς Σιμωνίδης φησίν,

'οὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἀήτα τότ' ὦρτ' ἀνέμων,
ἅ τις κατεκώλυε κιδναμένα μελιαδέα γᾶρυν
ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν.'

πολλάκις μὲν γὰρ οὐδὲ τὸ σχῆμα τῆς φωνῆς ὁ τοῦ ἀέρος σάλος ἔναρθρον ἐᾷ πρὸς τὴν αἴσθησιν ἐξικνεῖσθαι καὶ διαμεμορφωμένον, ἀεὶ μέντοι τι τοῦ

1 *: θραύμασιν   5 φαίνεσθαι] ἡσυχίαν ἔχειν Aristoteles. ὑφίεσθαι Doehnerus. σβέννυσθαι an μαραίνεσθαι? 18 Σιμωνίδης] Bergk. 3 p. 403   20 W: σκιδνάμενα vel σκιδναμένα libri. κιδναμέναν Schneidewinus   22 μὲν] del. R   23 ἔναρθρος mei   24 αἰεὶ iidem

πλήθους φέρει καὶ τοῦ μεγέθους. ἡ μὲν οὖν νὺξ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὐδὲν ἔχει κινητικὸν ἀέρος· ἡ δ' ἡμέρα μέγα, τὸν ἥλιον, ὥσπερ αὐτὸς ὁ Ἀναξαγόρας εἴρηκεν.'

5. Ὑπολαβὼν δὲ Θράσυλλος ὁ Ἀμμωνίου υἱός D 'εἶτ'' ἔφη 'τί παθόντες, ὦ πρὸς Διός, εἶπας τῶι θεωρητὰ κινήματα τοῦ ἀέρος οἰόμεθα δεῖν αἰτᾶσθαι, τὸν δ' ἐμφανῆ σάλον καὶ σπαραγμὸν αὐτοῦ παρορῶμεν; ὁ γὰρ δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεὺς οὗτος οὐ λανθάνων οὐδ' ἀτρέμα διακινῶν τὰ σμικρότατα τοῦ ἀέρος ἀλλ' εὐθὺς ἐκφανεὶς ἀνίστησι καὶ κινεῖ πάντα πράγματα

'δεξιὰ σημαίνων, λαοὺς δ' ἐπὶ ἔργον ἐγείρων·'

οἱ δ' ἕπονται, καθάπερ ἐκ παλιγγενεσίας 'νέα ἐφ' ἡμέρῃ φρονέοντες' ὥς φησι Δημόκριτος, οὔτ' ἀφώνοις οὔτ' ἀπράκτοις ἐνεργείαις· ᾗ καὶ τὸν ὄρθρον ὁ Ἴβυκος οὐ κακῶς 'κλυτόν' προσεῖπεν, ἐν ᾧ κλύειν καὶ ἤδη φθέγγεσθαι συμβέβηκε· τῆς δὲ νυκτὸς ἀκύμων τὰ πολλὰ καὶ ἄκλυτος ὢν ὁ ἀήρ, ἀναπαυομένων E ἁπάντων, εἰκότως τὴν φωνὴν ἄθραυστον ἀναπέμπει καὶ ἀκέραιον πρὸς ἡμᾶς.'

6. *Παρὼν* οὖν *Ἀριστόδημος ὁ Κύπριος* 'ἀλλ'

1 φέρει] ἀφαιρεῖ vel φθείρει W 3 μέγα] μετὰ mei 6 εἴπατε, τὰ ἀθεώρητα (malim τἀθεώρητα) Doehnerus 9 cf. Aristot. p. 339, 30a sq. 10 οὐδ' *: οὔτ' 13 eiusdem ut vid. poetae prior versus legitur p. 1129e. cf. p. 764e Etym. M. p. 433, 51 14 ἐφ' ἡμέρῃ Schottus: ἐφημέρῃ 15 Δημόκριτος] Mullach 1 p. 355 sed hoc testimonium omisit 16 ἀταράκτοις? 17 Ἴβυκος] Bergk. 3 p. 238 18 καὶ ἤδη] καὶ νὴ Δία Emperius 22 ὁ W: πρὸς ἡμᾶς ὁ

ὅρα' εἶπεν 'ὦ Θράσυλλε, μὴ τοῦτο μὲν αἱ νυκτομαχίαι καὶ νυκτοπορίαι τῶν μεγάλων στρατοπέδων ἐλέγχουσιν, οὐδὲν ἧττον ἠχωδεστέρας ποιοῦσαι τὰς φωνάς, καίπερ ἐν ταραχῇ καὶ σάλῳ τοῦ ἀέρος ὄντος. ἔχει δέ τι καὶ τὸ παρ' ἡμᾶς αἴτιον· αὐτοὶ γὰρ ὧν φθεγγόμεθα νύκτωρ τὰ πολλὰ θορυβώδη F καὶ μετὰ πάθους ἐπείγοντος ἐγκελευόμεθά τισιν ἢ διαπυνθανόμενοι συντόνους ποιούμεθα τὰς γεγωνήσεις. τὸ γάρ, ἐν ᾧ μάλιστα καιρῷ πεφύκαμεν ἡσυχίαν ἄγειν, ἐξανιστὰν ἡμᾶς ἐπὶ πράξεις καὶ λόγους οὐ μικρὸν οὐδ' ἀτρεμαῖόν ἐστιν, ἀλλὰ μέγα καὶ μεγάλης τινὸς ἀνάγκῃ χρείας ἐπιταχυνόμενον, ὥστε καὶ τὰς φωνὰς φέρεσθαι σφοδροτέρας.'

723

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ΄.

Διὰ τί τῶν ἱερῶν ἀγώνων ἄλλος ἄλλον ἔχει στέφανον, τὸν δὲ φοίνικα πάντες· ἐν ᾧ καὶ διὰ τί τοὺς μεγάλους φοινικοβαλάνους Νικολάους καλοῦσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΩΣΠΙΣ, ΗΡΩΔΗΣ, ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ, ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ, ΚΑΦΙΣΟΣ.

1. Ἰσθμίων ἀγομένων ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Σώσπιδος ἀγωνοθεσιῶν τὰς μὲν ἄλλας ἑστιάσεις διεφύγομεν, ἑστιῶντος αὐτοῦ πολλοὺς μὲν ἅμα ξένους,

3 ἐλέγχωσιν Duebnerus male 7 ἐγκελευόμενοι W 10 em. Emperius: ἐξανιστᾶν 16 malim τὰς μεγάλας

πάντας δὲ πολλάκις τοὺς πολίτας· ἅπαξ δὲ τοὺς μάλιστα φίλους καὶ φιλολόγους οἴκοι δεχομένου, καὶ αὐτοὶ παρῆμεν. ἀπηρμένων δὲ τῶν πρώτων B τραπεζῶν, ἧκέ τις Ἡρώδῃ τῷ ῥήτορι παρὰ γνωρίμου νενικηκότος ἐγκωμίῳ φοίνικα καὶ στέφανόν τινα τῶν πλεκτῶν κομίζων. ὁ δὲ ταῦτα μὲν δεξιωσάμενος ἀπέπεμψε πάλιν, ἔφη δ' ἀπορεῖν, τί δήποτε τῶν ἀγώνων στέφανον ἄλλος ἄλλον ἔχει, τὸν δὲ φοίνικα κοινῇ πάντες. 'οὐ γὰρ ἐμὲ γοῦν' ἔφη 'πείθουσιν οἱ τὴν ἰσότητα τῶν φύλλων, οἷον ἀντανισταμένων ἀεὶ καὶ συνεκτρεχόντων, ἀγῶνι καὶ ἁμίλλῃ παραπλήσιόν τι ποιεῖν φάσκοντες, αὐτήν τε τὴν 'νίκην' παρὰ τό 'μὴ εἶκον' ὠνομάσθαι· καὶ γὰρ ἄλλα πάμπολλα μονονοὺ μέτροις τισὶ καὶ σταθμοῖς ἀκρι- C βῶς τὴν τροφὴν διανέμοντα τοῖς ἀντιζύγοις πετάλοις ἰσότητα θαυμαστὴν καὶ τάξιν ἀποδίδωσιν· ἔτι δ' ἀπιθανώτεροι τούτων εἰσὶν οἱ τὸ κάλλος καὶ τὴν εὐφυΐαν ἀγαπῆσαι τοὺς παλαιούς, ὡς Ὅμηρον 'ἔρνεϊ φοίνικος' ἀπεικάσαντα τὴν ὥραν τῆς Φαιακίδος, ὑπονοοῦντες. οὐ γὰρ ἀγνοεῖτε δήπουθεν, ὅτι καὶ ῥόδοις καὶ λυχνίσιν, ἔνιοι δὲ καὶ μήλοις καὶ ῥοιαῖς ἔβαλλον ὡς καλοῖς γεραίροντες ἀεὶ τοὺς νικηφόρους. ἀλλ' οὐδὲν οὕτως ἐπιφανῶς ἐκπρεπέστερον ἔχει τῶν ἄλλων ὁ φοῖνιξ, ἅτε μηδὲ καρπὸν ἐν τῇ Ἑλλάδι φέρων ἐδώδιμον ἀλλ' ἀτελῆ καὶ ἄπεπτον. εἰ γάρ, D

3 καὶ αὐτοῖς παρ' ἡμῖν mei 9 X: ἔφην 14 σταθμαις R. cf. Symb. p. 49 16 ἔτι δ' ἀπιθανώτεροι Doehnerus: ἐπεὶ πιθανώτεροι 18 Ὅμηρον] ζ 163 21 λύχνισιν mei ib. malim ῥόαις 22 ἀεὶ] δὴ W

ὥσπερ ἐν Συρίᾳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, παρεῖχε τὴν βάλανον, ὄψει τε θεαμάτων καὶ γλυκύτητι τραγημάτων πάντων ἥδιστον, οὐκ ἂν ἦν ἕτερον αὐτῷ παραβαλεῖν. ὁ γοῦν βασιλεύς, ὥς φασιν, ἀγαπήσας διαφερόντως τὸν Περιπατητικὸν φιλόσοφον Νικόλαον, γλυκὺν ὄντα τῷ ἤθει ῥαδινὸν δὲ τῷ μήκει τοῦ σώματος διάπλεων δὲ τὸ πρόσωπον ἐπιφοινίσσοντος ἐρυθήματος, τὰς μεγίστας καὶ καλλίστας τῶν φοινικοβαλάνων Νικολάους ὠνόμαζε, καὶ μέχρι νῦν οὕτως ὀνομάζονται.'

2. Ταῦτ' εἰπὼν ὁ Ἡρώδης οὐκ ἀτερπέστερον ἐμβάλλειν ἔδοξε τοῦ ζητουμένου τὸ περὶ τοῦ Νικο-
E λάου. 'διὸ καὶ μᾶλλον' ἔφη ὁ Σῶσπις 'προθυμητέον, ὡς ἕκαστος αὐτόν τις ἔπεισε, συνεισενεγκεῖν εἰς τὸ ζητούμενον. ἐγὼ δ' εἰσφέρω πρῶτος, ὅτι δεῖ τὴν τῶν νικηφόρων δόξαν ἄφθιτον, ὡς ἀνυστόν ἐστι, καὶ ἀγήρων διαμένειν· ὁ δὲ φοῖνιξ μακρόβιον μέν ἐστιν ἐν τοῖς μάλιστα τῶν φυτῶν, ὥς που καὶ τὰ Ὀρφικὰ ταῦτα μεμαρτύρηκε

'ζῶον δ' ἴσον ἀκροκόμοισιν
φοινίκων ἔρνεσσιν,'

μόνῳ δ' αὐτῷ σχεδὸν ὑπάρχει τὸ κατὰ πολλῶν ὡς ἀληθῶς λεγόμενον· τί δὲ τοῦτ' ἐστί; τὸ ἐμπεδόφυλ-

2 γλυκύτητα mei 3 Duebnerus: παραλαβεῖν 12 τὸ M 13 ὁ Σῶσπις Leonicus 14 ib. ὡς ἕκαστος — συνεισενεγκεῖν W: ὡς ἕκαστον αὐτῷ τις συνέπεισεν ἐνεγκεῖν (ἐγκεῖν Vd) 17 *: ἀγήρω 19 Ὀρφικὰ] Mullach. 1 p. 183 20 ζῶν δ' ἴσον φοινίκων ἔρνεσιν ἀκροκ. W. Aliter Mullachius 22 ὡς ἀληθῶς] collocat post ὑπάρχει Herwerdenus; melius fuisset post σχεδὸν

λον εἶναι καὶ ἀείφυλλον· οὔτε γὰρ δάφνην οὔτ' ἐλαίαν οὔτε μυρσίνην οὔτ' ἄλλο τι τῶν μὴ φυλ- F λορροεῖν λεγομένων ὁρῶμεν ἀεὶ ταὐτὰ φύλλα διατηροῦν, ἀλλὰ τοῖς πρώτοις ἀπορρέουσιν ἑτέρων ἐπιβλαστανόντων, ὥσπερ πόλεις, ἕκαστον ἀείζωον διαμένει καὶ ἀμείλικτον· ὁ δὲ φοίνιξ οὐδὲν ἀποβάλλων ἀφ' αὑτοῦ τῶν φυομένων, βεβαίως ἀείφυλλός ἐστι· καὶ τοῦτο δὴ τὸ κράτος αὐτοῦ μάλιστα τῆς νίκης τῷ ἰσχυρῷ συνοικειοῦσι.'

3. Παυσαμένου δὲ τοῦ Σώσπιδος, Πρωτογένης ὁ γραμματικός, ὀνόματι καλέσας Πραξιτέλην τὸν περιηγητήν 'οὕτω δὴ τούτους' ἔφη 'τοὺς ῥήτορας 724 ἐάσομεν περαίνειν τὸ οἰκεῖον, ἐξ εἰκότων καὶ πιθανῶν ἐπιχειροῦντας· αὐτοὶ δ' ἀφ' ἱστορίας οὐδὲν ἂν ἔχοιμεν τῷ λόγῳ συμβάλλεσθαι; καίτοι δοκῶ μοι μνημονεύειν ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ἀνεγνωκὼς ἔναγχος, ὅτι πρῶτος ἐν Δήλῳ Θησεὺς ἀγῶνα ποιῶν ἀπέσπασε κλάδον τοῦ ἱεροῦ φοίνικος· ᾗ καὶ σπάδιξ ὠνομάσθη.'

4. Καὶ ὁ Πραξιτέλης 'ταῦτ'' εἶπεν 'ἄδηλα, καὶ τοῦ Θησέως αὐτοῦ πυνθάνεσθαι φήσουσιν, ᾧτινι λόγῳ φοίνικος, οὐ δάφνης οὐδ' ἐλαίας, κλάδον ἀπέσπασεν ἀγωνοθετῶν. σκόπει δή, μὴ Πυθικόν ἐστι τὸ νικητήριον, ὡς Ἀμφικτύονος· κἀκεῖ πρῶτον ἐπὶ B τιμῇ τοῦ θεοῦ δάφνῃ καὶ φοίνικι τοὺς νικῶντας ἐκόσμησαν, ἅτε δὴ καὶ τῷ θεῷ μὴ δάφνας μηδ'

5 πόλις R   ib. om. Madvigius: ἀεὶ ζῷον   6 ἀμείλικτον] ἀνέκλειπτον R   19 ἄδηλα W: ἀλλὰ   20 πυνθάνεσθαι] add. δεῖν W. Malim post φήσουσιν   23 ὡς οἱ Ἀμφικτύονες ἐκεῖ πρῶτον Madvigius cum Amyoto   ib. *: ἀμφικτυόνος   24 δάφνῃ καὶ] del. Herwerdenus

ἐλαίας ἀλλὰ φοίνικας ἀνατιθέντες, ὡς ἐν Δήλῳ Νικίας χορηγήσας Ἀθηναίων καὶ ἐν Δελφοῖς Ἀθηναῖοι καὶ Κύψελος πρότερον Κορίνθιος· ἐπεὶ καὶ φίλαθλος ἄλλως καὶ φιλόνικος ἡμῖν ὁ θεός, αὐτὸς ἐν κιθαρίσει καὶ ᾠδῇ καὶ βολαῖς δίσκων, ὡς δ' ἔνιοί φασι, καὶ πυγμῇ ἁμιλλώμενος· ἀνθρώποις δὲ προσαμύνων ἀγωνιζομένοις, ὡς Ὅμηρος ἐμαρτύρησε, τὸν μὲν Ἀχιλλέα λέγοντα ποιήσας

'ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
πὺξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
δώῃ καμμονίην . . . . .'

C τῶν δὲ τοξοτῶν τὸν μὲν εὐξάμενον τῷ θεῷ κατορθῶσαι καὶ λαβεῖν τὰ πρωτεῖα· τὸν δὲ γαῦρον ἀστοχῆσαι τοῦ σκοποῦ, μὴ εὐξάμενον. καὶ μὴν οὐδ' Ἀθηναίους εἰκός ἐστιν Ἀπόλλωνι καθιερῶσαι τὸ γυμνάσιον ἀλόγως καὶ αὐτομάτως· ἀλλὰ παρ' οὗ τὴν ὑγίειαν ἔχομεν θεοῦ, τοῦτον εὐεξίαν τε διδόναι καὶ ῥώμην ἐπὶ τοὺς ἀγῶνας ᾤοντο. κούφων δὲ καὶ βαρέων ἀγωνισμάτων ὄντων, πύκτῃ μὲν Ἀπόλλωνι Δελφούς, δρομαίῳ δὲ Κρῆτας ἱστοροῦσι
D θύειν καὶ Λακεδαιμονίους. σκύλων δὲ Πυθοῖ καὶ ἀκροθινίων καὶ τροπαίων ἀναθέσεις ἆρ' οὐ συμμαρτυροῦσιν ὅτι τῆς εἰς τὸ νικᾶν καὶ κρατεῖν δυνάμεως τῷ θεῷ τούτῳ πλεῖστον μέτεστιν;'

5. Ἔτι δ' αὐτοῦ λέγοντος, ὑπολαβὼν Κάφισος

1 ἀνατιθέντας mei 4 ἄλλως καὶ] ἀλλ' ὡς mei W: φιλόνεικος 6 διαμιλλώμενος? 9 ᾧπερ ἀρίστῳ mei. vid. Hom. Ψ 159 10 πυγμάλ' ἀνασχομένῳ iidem 11 puncta add. Duebnerus 21 κύλων iidem 22 τρόπων iidem ἄρα iidem

ὁ Θέωνος υἱός 'ἀλλὰ ταῦτά γ'' εἶπεν 'οὐχ ἱστορίας οὐδὲ περιηγητικῶν ὄδωδε βιβλίων, ἀλλ' ἐκ μέσων ἀνεσπασμένα τῶν Περιπατητικῶν τόπων εἰς τὸ πιθανὸν ἐπικεχείρηται, καὶ προσέτι τραγικῶς μηχανὴν ἄραντες, ὦ φίλοι, δεδίττεσθε τῷ θεῷ τοὺς ἀντιλέγοντας. ὁ μὲν οὖν θεός, ὥσπερ προσήκει, πᾶσιν ἴσος ἐστὶ μετ' εὐμενείας· ἡμεῖς δ' ἑπόμενοι Σώσπιδι (καλῶς γὰρ ὑφηγεῖται) πάλιν ἐχώμεθα τοῦ E φοίνικος ἀμφιλαφεῖς τῷ λόγῳ λαβὰς διδόντος. Βαβυλώνιοι μὲν γὰρ ὑμνοῦσι καὶ ᾄδουσιν ὡς ἑξήκοντα καὶ τριακόσια χρειῶν γένη παρέχον αὐτοῖς τὸ δένδρον· ἡμῖν δὲ τοῖς Ἕλλησιν ἥκιστα μέν ἐστι χρειώδης, ἀθλητικῆς δὲ φιλοσοφίας καὶ τὸ ἄκαρπον ἂν εἴη· κάλλιστος γὰρ ὢν καὶ μέγιστος ὑπ' εὐταξίας οὐ γόνιμός ἐστι παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ τὴν τροφὴν ὥσπερ ἀθλητοῦ περὶ τὸ σῶμα τῆς εὐταξίας ἀναλισκούσης, σμικρὸν αὐτῷ καὶ φαῦλον εἰς σπέρμα περίεστιν. ἴδιον δὲ παρὰ ταῦτα πάντα καὶ μηδενὶ συμβεβηκὸς ἑτέρῳ τὸ μέλλον λέγεσθαι· φοίνικος γὰρ ξύλον ἂν ἄνωθεν ἐπιθεὶς βάρη πιέζῃς, οὐ κάτω θλιβόμενον ἐνδίδωσιν, ἀλλὰ κυρτοῦται πρὸς τοὐναντίον ὥσπερ ἀνθιστάμενον τῷ βιαζομένῳ. τοῦτο δὴ καὶ F περὶ τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνάς ἐστι· τοὺς μὲν γὰρ

2 οὐδὲ *: οὔτε   ὄδωδε mei   5 ὦ φίλοι Duebnerus: ὀφείλετε   R: δεδίττεσθαι   13 *: ἀθλητικῇ δὲ φιλοσοφίᾳ libri. ἀθλητικὴν autem φιλοσοφίαν rationalem esse athletarum vivendi morem ex longo usu probatum, quo ut corpus firmius redderent fortiore vescerentur sagina atque voluptatibus venereis sese abstinere iuberentur, rectissime monuit Doehnerus   14. 16 εὐταξίας] εὐεξίας W. εὐαυξίας (ab εὐαυξής)?

ὑπ' ἀσθενείας καὶ μαλακίας εἴκοντας αὐτοῖς πιέζουσι κάμπτοντες, οἱ δ' ἐρρωμένως ὑπομένοντες τὴν ἄσκησιν οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἀλλὰ καὶ τοῖς φρονήμασιν ἐπαίρονται καὶ αὔξουνται.'

725 ## ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε'.

Διὰ τί πρὸ ἡμέρας ἐκ τοῦ Νείλου οἱ πλέοντες ὑδρεύονται.

1. Αἰτίαν τις ἐζήτησε, δι' ἣν οἱ ναύκληροι τὰς ὑδρείας ἐκ τοῦ Νείλου νυκτὸς οὐχ ἡμέρας ποιοῦνται. καί τισι μὲν ἐδόκουν τὸν ἥλιον δεδιέναι, τῷ προθερμαίνειν τὰ ὑγρὰ μᾶλλον εὔσηπτα ποιοῦντα· πᾶν γὰρ τὸ θερμανθὲν καὶ χλιανθὲν ἀεὶ πρὸς μεταβολὴν ἑτοιμότερόν ἐστι καὶ προπέπονθεν ἀνέσει τῆς ποιότητος· ἡ δὲ ψυχρότης πιέζουσα συνέχειν δοκεῖ
B καὶ φυλάττειν ἕκαστον ἐν ᾧ πέφυκεν, οὐχ ἥκιστα δὲ τὸ ὕδωρ· ὕδατος γὰρ ἡ ψυχρότης σχετικόν ἐστι φύσει· δηλοῦσιν αἱ χιόνες, τὰ κρέα δύσσηπτα τηροῦσαι πολὺν χρόνον. ἡ δὲ θερμότης τά τ' ἄλλα καὶ τὸ μέλι τῆς ἰδίας ποιότητος ἐξίστησι· φθείρεται γὰρ ἑψηθέν· ἂν δ' ὠμὸν διαμένῃ καὶ τοῖς ἄλλοις πρὸς τὸ μὴ φθείρεσθαι βοηθεῖ. μεγίστην δὲ τῇ αἰτίᾳ πίστιν παρεῖχε τὰ λιμναῖα τῶν ὑδάτων· χειμῶνος γὰρ οὐδὲν διαφέροντα τῶν ἄλλων ποθη-

4 ὑψοῦνται Herwerdenus; malim ἀνυψοῦνται sed cf. p. 795b 15 οὐχ ἥκιστα] ἥκιστα mei. μήκιστα? 17 malim δηλοῦσι δ' 20 δ' ὠμὸν] δὲ μόνον mei

ναι, τοῦ θέρους γίγνεται πονηρὰ καὶ νοσώδη· διὸ χειμῶνι μὲν τῆς νυκτὸς ἀναλογεῖν δοκούσης θέρει δὲ τῆς ἡμέρας, μᾶλλον οἴονται διαμένειν ἄτρεπτον καὶ ἀπαθὲς τὸ ὕδωρ, ἂν νυκτὸς λαμβάνηται. τού- C τοις ἐπιεικῶς οὖσι πιθανοῖς, ἐπανέκυψε λόγος ὥσπερ ἀτέχνῳ πίστει ναυτικῇ βεβαιούμενος ἐμπειρίᾳ· νυκτὸς γὰρ ἔφασαν λαμβάνειν τὸ ὕδωρ, ἔτι τοῦ ποταμοῦ καθεστῶτος καὶ ἡσυχάζοντος, ἡμέρας δέ, πολλῶν ἀνθρώπων ὑδρευομένων καὶ πλεόντων, πολλῶν δὲ θηρίων διαφερομένων, ἀναταραττόμενον γίγνεσθαι παχὺ καὶ γεῶδες· τὸ δὲ τοιοῦτον εὔσηπτον εἶναι· πάντα γὰρ τὰ μεμιγμένα τῶν ἀμίκτων ἐπισφαλέστερα πρὸς σῆψίν ἐστι· ποιεῖ γὰρ ἡ μῖξις μάχην, ἡ δὲ μάχη μεταβολήν, μεταβολὴ δέ τις ἡ σῆψις. διὸ τάς τε μίξεις τῶν χρωμάτων οἱ ζωγράφοι φθορὰς ὀνομάζουσι καὶ τὸ βάψαι 'μιῆναι' κέκληκεν ὁ D ποιητής, ἡ δὲ κοινὴ συνήθεια τὸ ἄμικτον καὶ καθαρὸν ἄφθαρτον καὶ ἀκήρατον. μάλιστα δὲ γῆ μιχθεῖσα πρὸς ὕδωρ ἐξίστησι καὶ φθείρει τὸ πότιμον καὶ οἰκεῖον· ὅθεν εὔσηπτα μᾶλλόν ἐστι τὰ στάσιμα καὶ κοῖλα, πολλῆς ἀναπιμπλάμενα γῆς, τὰ δὲ ῥέοντα φεύγει καὶ διακρούεται τὴν προσφερομένην· καὶ καλῶς Ἡσίοδος ἐπῄνεσε

'κρήνης ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος.'

ὑγιεινὸν γὰρ τὸ ἀδιάφθορον ἀδιάφθορον δὲ τὸ ἄμι-

6 ἀτέχνῳ πίστει W: ἀτέχνως (aut ἀτεχνῶς) πίστιν ib. em. Madvigius: ναυτικὴν — ἐμπειρίαν 16 Turnebus: διῆναι cf. Hom. Δ 141 23 Ἡσίοδος] OD 595 24 κρήνης τ' idem

κτον καὶ καθαρόν. οὐχ ἥκιστα δ' αἱ τῆς γῆς διαφοραὶ τῷ λόγῳ μαρτυροῦσι· τὰ γὰρ ὀρεινὴν διεξιόντα γῆν καὶ λιθώδη στερρότερα τῶν ἑλείων καὶ E πεδινῶν ἐστι· πολλὴν γὰρ οὐκ ἀποσπᾷ γῆν. ὁ δὲ Νεῖλος ὑπὸ μαλθακῆς χώρας περιεχόμενος, μᾶλλον δ' ὥσπερ αἷμα σαρκὶ κεκραμένος, γλυκύτητος μὲν ἀπολαύει καὶ χυμῶν ἀναπίμπλαται δύναμιν ἐμβριθῆ καὶ τρόφιμον ἐχόντων, συμμιγὴς δὲ φέρεται καὶ θολερός· ἂν δ' ἀναταράττηται, καὶ μᾶλλον· ἡ γὰρ κίνησις ἀναμίγνυσι τῷ ὑγρῷ τὸ γεῶδες· ὅταν δ' ἠρεμήσῃ, κάτω ῥέπον διὰ βάρος ἄπεισιν. ὅθεν ὑδρεύονται τῆς νυκτός, ἅμα καὶ τὸν ἥλιον προλαμβάνοντες, ὑφ' οὗ τὸ λεπτότατον καὶ κουφότατον ἀεὶ τῶν ὑγρῶν αἰρόμενον διαφθείρεται.

F ΠΡΟΒΛΗΜΑ ϛ'.

Περὶ τῶν ὀψὲ παραγιγνομένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον· ἐν ᾧ καὶ πόθεν ἀκράτισμα καὶ ἄριστον καὶ δεῖπνον ὠνομάσθη.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΟΙ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΥΙΟΙ, ΟΙ ΘΕΩΝΟΣ ΥΙΟΙ, ΘΕΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΣΩΚΛΑΡΟΣ.

1. Τῶν υἱῶν μου τοὺς νεωτέρους ἐν θεάτρῳ προσδιατρίψαντας ἀκροάμασι καὶ βράδιον ἐπὶ τὸ

5 περιερχόμενος mei   11 κάτω M: καὶ τὸ   13 ὑφ' *: ἀφ'

δεῖπνον ἐλθόντας οἱ Θέωνος υἱοὶ 'κωλυσιδείπνους' 726
καὶ 'ζοφοδορπίδας' καὶ τοιαῦτα μετὰ παιδιᾶς ἔσκωπτον· οἱ δ' ἀμυνόμενοι πάλιν ἐκείνους 'τρεχεδείπνους' ἀπεκάλουν. καί τις εἶπε τῶν πρεσβυτέρων τρεχέδειπνον εἶναι τὸν ὑστερίζοντα τοῦ δείπνου· θᾶττον γὰρ ἢ βάδην ἐπειγόμενον, ὅταν βραδύνῃ, φαίνεσθαι. καὶ Γάλβα τοῦ παρὰ Καίσαρι γελωτοποιοῦ χάριεν ἀπεμνημόνευσεν· ἐκεῖνος γὰρ 'ἐπιθυμοδείπνους' ἐκάλει τοὺς ὀψὲ παραγιγνομένους ἐπὶ δεῖπνον· ἀσχολουμένους γὰρ αὐτοὺς ὅμως διὰ τὸ φιλόδειπνον οὐκ ἀπολέγεσθαι τὰς κλήσεις.

2. Ἐγὼ δ' εἶπον, ὅτι καὶ Πολύχαρμος ἐν Ἀθή- B
ναις δημαγωγῶν καὶ τοῦ βίου διδοὺς ἀπολογισμὸν ἐν ἐκκλησίᾳ 'ταῦτ'' εἶπεν, 'ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τἀμά· καὶ πρὸς τούτοις, οὐδέποτε κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον ὕστατος ἀφικόμην.' δημοτικὸν γὰρ εὖ μάλα δοκεῖ τὸ τοιοῦτο, καὶ τοὐναντίον οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὀψὲ παραγιγνομένους ἀναγκαζόμενοι περιμένειν, ὡς ἀηδεῖς καὶ ὀλιγαρχικοὺς βαρύνονται.

3. Ὁ δὲ Σώκλαρος ὑπερδικῶν τῶν νεανίσκων 'ἀλλ' οὐδὲ τὸν Πιττακόν' ἔφη 'ζοφοδορπίδαν ὁ Ἀλκαῖος ὡς ὀψὲ δειπνοῦντα λέγεται προσειπεῖν, ἀλλ' ὡς ἀδόξοις τὰ πολλὰ καὶ φαύλοις ἡδόμενον συμπόταις· τὸ μέντοι πρωίτερον δειπνεῖν ὄνειδος ἦν πάλαι, καὶ τὸ ἀκράτισμά φασιν οὕτω λέγεσθαι διὰ C
τὴν ἀκρασίαν.'

1 κωλύουσι δείπνους mei 2 ib. *: ζοφοδόρπιδας 7 καὶ Γάλβα τοῦ Madvigius: καὶ γὰρ βάτου (vel βάττου) 14 τἀμά W: τἄλλα 18 ἀναγκάζομεν· οἱ mei 21 ἄλκιος iidem 24 πρωίτερον R: πρότερον 25 R: φησίν

4. Ὑπολαβὼν δ' ὁ Θέων 'ἥκιστ'' εἶπεν 'εἰ δεῖ τοῖς τὸν ἀρχαῖον βίον διαμνημονεύουσι πιστεύειν. φασὶ γὰρ ἐκείνους, ἐργατικοὺς ἅμα καὶ σώφρονας ὄντας, ἕωθεν ἐσθίειν ἄρτον ἐν ἀκράτῳ, καὶ μηδὲν ἄλλο· διὸ τοῦτο μὲν ἀκράτισμα καλεῖν διὰ τὸν ἄκρατον, ὄψον δὲ τὸ παρασκευαζόμενον εἰς δεῖπνον αὐτοῖς· ὀψὲ γὰρ δειπνεῖν ἀπὸ τῶν πράξεων γενομένους. ἐκ τούτου καὶ τὸ δεῖπνον καὶ τὸ ἄριστον, ἀφ' ὅτου λάβοι τοὔνομα, ζήτησιν παρέσχε. καὶ τὸ μὲν ἄριστον ἐδόκει τῷ ἀκρατίσματι ταὐτὸν εἶναι, μαρτυρεῖ τῷ Ὁμήρῳ λέγοντι τοὺς περὶ τὸν Εὔμαιον

'ἐντύνοντας ἄριστον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι'

D καὶ πιθανὸν ἐδόκει διὰ τὴν ἑωθινὴν ὥραν ἄριστον ὠνομάσθαι, καθάπερ τὸ αὔριον. τὸ δὲ δεῖπνον, ὅτι τῶν πόνων διαναπαύει· πράξαντες γάρ τι δειπνοῦσιν ἢ μεταξὺ πράττοντες. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο παρ' Ὁμήρου λαβεῖν λέγοντος

'ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὡπλίσσατο δεῖπνον.'

εἰ μὴ νὴ Δία τὸ ἄριστον αὐτόθεν ἀπραγμόνως προσφερόμενοι καὶ ῥᾳδίως ἀπὸ τῶν τυχόντων, τὸ δὲ δεῖπνον ἤδη παρεσκευασμένον, ἐκεῖνο μὲν ῥᾷστον, τοῦτο δ' ὥσπερ διαπεπονημένον ἐκάλεσαν.'

5. Ὑβριστὴς δ' ὢν καὶ φιλόγελως φύσει ὁ ἀδελ-

1 εἰ δεῖ W: ἔδει 11 μάρτυρι τῷ Ὁμ. χρωμένοις λέγοντι R. Mihi vid. corr. μαρτυροῦσι (dat. plur.) pro μαρτυρεῖ cf. p. 734d 12 Hom. π 2 ἐντύνοντα vel ἐντείνοντα mei 14 αὔριον] scr. vid. δόρπον quod et *coenam* et *tempus vespertinum* significat. vid. Symb. 18 Hom. Λ 86 21 μὲν] μὲν οἷον?

φὸς ἡμῶν Λαμπρίας ἔφη μυρίῳ τὰ Ῥωμαϊκὰ δείξειν οἰκειότερα τῶν Ἑλληνικῶν ὀνόματα, τοσαύτης E ἀδείας τῷ φλυαρεῖν δεδομένης. τὸ μὲν γὰρ δεῖπνον φασὶ 'κοῖνα' διὰ τὴν κοινωνίαν καλεῖσθαι· καθ' ἑαυτοὺς γὰρ ἠρίστων ἐπιεικῶς οἱ πάλαι Ῥωμαῖοι συνδειπνοῦντες τοῖς φίλοις. τὸ δ' ἄριστον ἐκλήθη 'πράνδιον' ἀπὸ τῆς ὥρας· ἔνδιον γὰρ τὸ δειλινόν, καὶ τὴν μετ' ἄριστον ἀνάπαυσιν ἐνδιάζειν· ἢ πρωι- F νήν τινα σημαίνοντες ἐδωδὴν ἢ τροφήν, ᾗ χρῶνται πρὶν ἐνδεεῖς γενέσθαι. 'καὶ μὴν ἵν' ἀφῶ τὰ στρώματα' ἔφη 'τὸν οἶνον, τὸ μέλι, τοὔλαιον, τὸ γεύσασθαι, τὸ προπιεῖν, ἕτερα πάμπολλα τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καταφανῶς χρώμενα· τίς οὐκ ἂν εἴποι ἐπὶ κῶμον Ἑλληνικῶς 'κωμισσᾶτον' λέγεσθαι, καὶ τὸ κεράσαι 'μισκῆραι' καθ' Ὅμηρον,

'ἡ δ' αὖτ' ἐν κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἔμισγε·'

καὶ 'μῆνσαν' μὲν τὴν τράπεζαν ἀπὸ τῆς ἐν μέσῳ θέσεως, 'πᾶνεμ' δὲ τὸν ἄρτον ὡς ἀνιέντα τὴν πεῖναν· τὸν δὲ στέφανον 'κορῶναν' ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ὡς Ὅμηρος τὸ κράνος εἴκασέ που στεφάνῃ· τὸ δὲ 727 'καῖρε' δέρε, καὶ 'δεντῆς' τοὺς ὀδόντας, καὶ 'λάβρα'

3 τῷ] τοι vel τὸ mei 4 κοῖνα] κῆνα vel κῦνα mei 5 σπανίως vel ὀλιγάκις συνδειπνοῦντες R 7 πράνδιον] om. mei nisi quod πρανδι dant Vd P 9 ᾗ] ἢ mei 13 ἐπὶ βωμὸν iidem 14 *: κομίσειτον vel κομίσαιτο vel κωμισσάτον 15 Ὅμηρον] κ 356 16 δ' αὖτ' ἐν] δὲ τρίτη idem ἔμισγε] ἐκίρνα idem 17 μῆνσαν] μηνέα mei ἀπὸ S 18 πᾶνεμ S: πᾶν 20 Ὅμηρος] Π 12 Turnebus: στεφάνην ib. τὸ δὲ δέρειν καίδερε W; malim τὸ δέ[ρειν δὲ] καίδερε quae commendantur etiam eo quod nomina Graeca articulum requirunt sicut Latina respuunt, cf. lin. 4. 7. 15. 17 cett. 21 λαβρατάχια· ἢ mei i. e. λάβρα τὰ χ(ε)ίλη

τὰ χείλη ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν τὴν βορὰν δι' αὐτῶν; ἢ καὶ τούτων οὐν ἀκουστέον ἀγελαστὶ λεγομένων, ἢ μηδ' ἐκείνοις εὐκόπως οὕτως διὰ τῶν ὀνομάτων ὥσπερ τριγχίων τὰ μὲν ἐκκόπτουσι μέρη τὰ δὲ καθαιροῦσι παραδύσεις διδῶμεν.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ'.

Περὶ συμβόλων Πυθαγορικῶν, ἐν οἷς παρεκελεύοντο χελιδόνα οἰκίᾳ μὴ δέχεσθαι καὶ τὰ στρώματα συνταράττειν εὐθὺς ἀναστάντας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΥΛΛΑΣ, ΛΕΥΚΙΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΦΙΛΙΝΟΣ.

B 1. *Σύλλας* ὁ *Καρχηδόνιος* εἰς Ῥώμην ἀφικομένῳ μοι διὰ χρόνου τὸ ὑποδεκτικόν, ὡς Ῥωμαῖοι καλοῦσι, καταγγείλας δεῖπνον ἄλλους τε τῶν ἑταίρων παρέλαβεν οὐ πολλοὺς καὶ Μοδεράτου τινὰ τοῦ Πυθαγορικοῦ μαθητήν, ὄνομα Λεύκιον, ἀπὸ Τυρρηνίας. οὗτος οὖν ὁρῶν Φιλῖνον τὸν ἡμέτερον ἐμψύχων ἀπεχόμενον, οἷον εἰκός, εἰς τοὺς Πυθαγόρου λόγους προήχθη· καὶ Τυρρηνὸν ἀπέφηνεν, οὐ πατρόθεν, ὥσπερ ἕτεροί τινες, ἀλλ' αὐτὸν ἐν Τυρρηνίᾳ
C καὶ γεγονέναι καὶ τεθράφθαι καὶ πεπαιδεῦσθαι τὸν Πυθαγόραν· ἰσχυριζόμενος οὐχ ἥκιστα τοῖς συμ-

4 τριγχίων *: τριγχίων vel τριχίων R: καθαιροῦσιvel καθαιρουσιν 5 παρεισδύσεις idem ib. idem: δίδομεν 12 Συλάας vel Ουλάας mei 21 *: τετράφθαι

βόλοις, οἷόν ἐστι καὶ τὸ συνταράττειν ἀναστάντας ἐξ εὐνῆς τὰ στρώματα καὶ χύτρας τύπον ἀρθείσης ἐν σποδῷ μὴ ἀπολείπειν ἀλλὰ συγχεῖν, καὶ χελιδόνας οἰκίᾳ μὴ δέχεσθαι μηδὲ σάρον ὑπερβαίνειν μηδὲ γαμψώνυχον οἴκοι τρέφειν· ταῦτα γὰρ ἔφη τῶν Πυθαγορικῶν λεγόντων καὶ γραφόντων, μόνους ἔργῳ Τυρρηνοὺς ἐξευλαβεῖσθαι καὶ φυλάττειν.

2. Λεχθέντων δὲ τούτων ὑπὸ τοῦ Λευκίου, μάλιστα τὸ τῶν χελιδόνων ἀτοπίαν ἔχειν ἐδόκει, ζῷον ἀσινὲς καὶ φιλάνθρωπον εἴργεσθαι τοῖς γαμψωνύχοις ὁμοίως, ἀγριωτάτοις οὖσι καὶ φονικωτάτοις· καὶ γὰρ ᾧ μόνῳ τινὲς τῶν παλαιῶν ᾤοντο λύειν τὸ σύμβολον, ὡς πρὸς τοὺς διαβόλους καὶ ψιθύρους D τῶν συνήθων ᾐνιγμένον, οὐδ' αὐτὸς ὁ Λεύκιος ἐδοκίμαζεν· ψιθυρισμοῦ μὲν γὰρ ἥκιστα χελιδόνι μέτεστι, λαλιᾶς δὲ καὶ πολυφωνίας οὐ μᾶλλον ἢ κίτταις καὶ πέρδιξι καὶ ἀλεκτορίσιν. 'ἆρ' οὖν' ὁ Σύλλας ἔφη 'διὰ τὸν μῦθον τὸν περὶ τὴν παιδοφονίαν ἀφοσιοῦνται τὰς χελιδόνας, ἔπωθεν ἡμᾶς πρὸς ἐκεῖνα τὰ πάθη διαβάλλοντες, ἐξ ὧν τὸν Τηρέα καὶ τὰς γυναῖκας τὰ μὲν δρᾶσαι τὰ δὲ παθεῖν ἄθεσμα καὶ σχέτλια λέγουσι, καὶ μέχρι νῦν Δαυλίδας ὀνομάζουσι τὰς ὄρνιθας; Γοργίας δ' ὁ σοφιστής, χελιδόνος ἀφείσης E ἐπ' αὐτὸν ἀπόπατον, ἀναβλέψας πρὸς αὐτὴν 'οὐ καλὰ ταῦτ'' εἶπεν 'ὦ Φιλομήλα.' ἢ καὶ τοῦτο

3 *: ἀπολιπεῖν 4 cf. Arist. Fragm. 197 16 δὲ] om. mei 17 ἄρα οὖν iidem 19 ἔπωθεν *: ἄποθεν 21 τὰ μὲν X: τὰς μὲν 22 Δαυλιάδας? 23 Γοργίας] cf. Arist. p. 1406, 15 b

κενόν ἐστι; τὴν γὰρ ἀηδόνα, ταῖς αὐταῖς τραγῳδίαις ἔνοχον οὖσαν, οὐκ ἀπείργουσιν οὐδὲ ξενηλατοῦσιν'.

3. '"Ισως' ἔφην ἐγώ 'καὶ ταῦτ' ἔχει λόγον, ὦ Σύλλα. σκόπει δὲ μὴ πρῶτον μέν, ᾧ λόγῳ τὸ γαμψώνυχον οὐ προσίενται, τούτῳ καὶ ἡ χελιδὼν ἀδοξεῖ παρ' αὐτοῖς· σαρκοφάγος γάρ ἐστι καὶ μά-
F λιστα τοὺς τέττιγας, ἱεροὺς καὶ μουσικοὺς ὄντας, ἀποκτίννυσι καὶ σιτεῖται· καὶ πρόσγειος αὐτῆς ἡ πτῆσίς ἐστι, τὰ μικρὰ καὶ λεπτὰ τῶν ζῴων ἀγρευούσης, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης· ἔπειτα μόνη τῶν ὁμωροφίων ἀσύμβολος ἐνοικεῖ καὶ ἀτελὴς ἐνδιαιτᾶται. καίτοι ὅ γε πελαργὸς οὔτε σκέπης μετέχων οὔτ' ἀλέας οὔτ' ἀδείας τινὸς ἢ βοηθείας παρ' ἡμῖν, ἐπίβαθρόν τι γῆς δίδωσι· τὰ γὰρ ἐπίβουλα καὶ πολέμια τῶν ἀνθρώπων, φρύνους καὶ ὄφεις, ἀναιρεῖ περιιών· ἡ δὲ πάντων τυχοῦσα τούτων, ὅταν ἐκ-
728 θρέψῃ καὶ τελειώσῃ τοὺς νεοσσούς, ἄπεισιν ἀχάριστος γενομένη καὶ ἄπυστος. ὃ δὲ δεινότατόν ἐστι, μόνα τῶν συνοίκων μυῖα καὶ χελιδὼν οὐχ ἡμεροῦται πρὸς ἄνθρωπον οὐδ' ἀνέχεται ψαῦσιν οὐδ' ὁμιλίαν οὐδὲ κοινωνίαν ἔργου τινὸς ἢ παιδιᾶς, ἡ μὲν μυῖα φοβουμένη τῷ πάσχειν κακῶς καὶ διασοβεῖσθαι πολλάκις, ἡ δὲ χελιδὼν τῷ φύσει μισάνθρωπος εἶναι καὶ δι' ἀπιστίαν ἀτιθάσευτος ἀεὶ καὶ ὕποπτος. εἴπερ οὖν δεῖ τὰ τοιαῦτα μὴ κατ' εὐθυωρίαν, ἀλλ' ἀνακλάσαντας ὥσπερ ἐμφάσεις ἑτέρων ἐν ἑτέροις θεωρεῖν, παράδειγμα τὰς χελιδόνας τοῦ ἀβε-

1 κενὸν M: κοινόν   10 Ἀριστοτέλης] Fragm. 363
14 γῆς] στέγης R

βαίου καὶ ἀχαρίστου θέμενος οὐκ ἐᾷ τοὺς ἕνεκα καιροῦ προσφερομένους καὶ ὑποδυομένους ποιεῖσθαι συνήθεις ἐπὶ πλέον, ἑστίας καὶ οἴκου καὶ τῶν ἁγιω- B τάτων μεταδιδόντας.'

4. Ταῦτ' εἰπὼν ἐγώ μοι δοκῶ ποιῆσαι λόγων ἄδειαν· εὐθαρσῶς γὰρ ἤδη τοῖς ἄλλοις συμβόλοις προσῆγον, ἠθικὰς ἐπιεικῶς ποιούμενοι τὰς λύσεις αὐτῶν. τῆς μὲν γὰρ χύτρας τὸν τύπον ἔφη Φιλῖνος ἀφανίζειν αὐτούς, διδάσκοντας ὅτι δεῖ μηδὲν ὀργῆς ἔνδηλον ἀπολείπειν ἴχνος, ἀλλ' ὅταν ἀναζέσασα παύσηται καὶ καταστῇ, πᾶσαν ἐξαληλίφθαι μνησικακίαν. ἡ δὲ τῶν στρωμάτων συντάραξις ἐνίοις μὲν ἐδόκει μηδὲν ἔχειν ἀποκεκρυμμένον, ἀλλ' αὐτόθεν φαίνεσθαι τὸ μὴ πρέπον, ἀνδρὶ συγκεκοιμημένης γαμετῆς, χώραν ὁρᾶσθαι καὶ τύπον ὥσπερ C ἐκμαγεῖον ἀπολειπόμενον. ὁ δὲ Σύλλας μᾶλλον εἴκαζε κοιμήσεως μεθημερινῆς ἀποτροπὴν εἶναι τὸ σύμβολον, ἀναιρουμένης ἕωθεν εὐθὺς τῆς πρὸς τὸν ὕπνον παρασκευῆς· ὡς νυκτὸς ἀναπαύεσθαι δεῖν, ἡμέρας δὲ πράττειν ἀναστάντας καὶ μὴ περιορᾶν οἷον ἴχνος πτώματος· οὐδὲν γὰρ ἀνδρὸς ὄφελος καθεύδοντος, ὥσπερ οὐδὲ τεθνηκότος. τούτοις δὲ συμμαρτυρεῖν ἐδόκει καὶ τὸ παρεγγυᾶν τοὺς Πυθαγορικοὺς τοῖς ἑταίροις μηδενὸς ἀφαιρεῖν βάρος, συνεπιτιθέναι δὲ καὶ συνεπιφορτίζειν, ὡς μηδεμίαν σχολὴν μηδὲ ῥᾳστώνην ἀποδεχομένους. D

5 δοκῶ] ἐδόκουν aut δοκεῖν, ἐποίησα W   7 ποιούμενος mei   10 ἔναυλον R   ib. *: ἀπολιπεῖν   ib. Anonymus: ἀναζέσας   19 δεῖν] in Symb. conieceram δέον   21 πτώματος Doehnerus: σώματος

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η'.

Διὰ τί μάλιστα οἱ Πυθαγορικοὶ ἐμψύχων τοὺς ἰχθῦς παρῃτοῦντο.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ, ΣΥΛΛΑΣ, ΛΕΥΚΙΟΣ, ΤΥΝΔΑΡΗΣ, ΝΕΣΤΩΡ.

1. Ἐπεὶ δὲ τούτων λεγομένων ὁ Λεύκιος οὔτε ψέγων οὔτ' ἐπαινῶν, ἀλλ' ἡσυχίαν ἄγων, σιγῇ δὲ καὶ καθ' ἑαυτὸν ὁρῶν ἤκουεν, ὀνομαστὶ καλέσας τὸν Σύλλαν ὁ Ἐμπεδοκλῆς 'Λεύκιος' εἶπεν 'ὁ ἑταῖρος εἰ μὲν ἄχθεται τοῖς λεγομένοις, ὥρα πεπαῦσθαι καὶ ἡμᾶς· εἰ δὲ ταῦτα τῶν ὑπὸ τὴν ἐχεμυθίαν ἐστίν, ἀλλ' ἐκεῖνό γε δοκῶ μήτ' ἄρρητον εἶναι μήτ' ἀνέ-
E ξοιστον πρὸς ἑτέρους, ὅτι δὴ μάλιστα τῶν ἰχθύων ἀπείχοντο· καὶ γὰρ ἱστορεῖται τοῦτο περὶ τῶν παλαιῶν Πυθαγορικῶν· καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀλεξικράτους ἐνέτυχον μαθηταῖς, ἄλλα μὲν ἔστιν ὅτε μετρίως προσφερομένοις καὶ νὴ Δία θύουσιν, ἰχθύος δὲ μὴ γεύσασθαι τὸ παράπαν ὑπομένουσιν. ἦν δὲ Τυνδάρης ὁ Λακεδαιμόνιος αἰτίαν * * ἔλεγε δὲ τῆς ἐχεμυθίας τοῦτο γέρας εἶναι, τοὺς ἰχθῦς καλεῖν ἔλλοπας, οἷον ἰλλομένην τὴν ὄπα καὶ καθειργομένην

13 γε] τε mei 14 ὅτι] ὅτε iidem 17 ἀλλὰ iidem μετρίοις iidem 20 lac. signavit Duebnerus. Fort. supplendum ἦν δὲ T. ὁ Λακ. αἰτίαν [ἔλεγεν οὐκ ἀποδέχομαι] ἔλεγε δὲ cf. Symb. 21 τοῦτο] sc. τὸ μὴ γεύεσθαι. Cetera fort. sunt ita corrigenda: τοὺς γὰρ ἰχθῦς καλεῖν ἔλλοπας — καὶ τὸν ὁμών. ἐμοὶ τὸν πανσάνεμον (hoc cum Herwerdeno) πυθ. παραινεῖν τάδε 'Δόγματα δὲ στέγ' ἔσω φρενὸς ἔλλοπος οὔτι (haec cum W) ἔλασσον' ἔλλοπας] om. mei

ἔχοντας· καὶ τὸν ὁμώνυμον ἐμοὶ τῷ παυσαμένῳ
Πυθαγορικῶς περαίνειν τὰ 'δόγματα στέγουσαι φρε-
νὸς ἀλλ' ὅπερ ἐλάσσω', καὶ ὅλως θεῖον ἡγεῖσθαι F
τὴν σιωπὴν τοὺς ἄνδρας, ἅτε δὴ καὶ τῶν θεῶν ἔρ-
γοις καὶ πράγμασιν ἄνευ φωνῆς ἐπιδεικνυμένων ἃ
βούλονται τοῖς ξυνετοῖς.'

2. Τοῦ δὲ Λευκίου πρᾴως καὶ ἀφελῶς εἰπόντος,
ὡς ὁ μὲν ἀληθὴς ἴσως λόγος καὶ νῦν ἀπόθετος καὶ
ἀπόρρητος εἴη, τοῦ δὲ πιθανοῦ καὶ εἰκότος οὐ φθό-
νος ἀποπειρᾶσθαι· πρῶτος Θέων ὁ γραμματικὸς
εἶπεν, ὅτι Τυρρηνὸν μὲν ἀποδεῖξαι Πυθαγόραν
μέγ' ἔργον εἴη καὶ οὐ ῥᾴδιον· Αἰγυπτίων δὲ τοῖς 720
σοφοῖς συγγενέσθαι πολὺν χρόνον ὁμολογεῖται ζη-
λῶσαί τε πολλὰ καὶ δοκιμάσαι μάλιστα τῶν περὶ
τὰς ἱερατικὰς ἁγιστείας, οἷόν ἐστι καὶ τὸ τῶν κυά-
μων· οὔτε γὰρ σπείρειν οὔτε σιτεῖσθαι κύαμον
Αἰγυπτίους, ἀλλ' οὐδ' ὁρῶντας ἀνέχεσθαί φησιν
ὁ Ἡρόδοτος. ἰχθύων δὲ καὶ τοὺς ἱερεῖς ἴσμεν ἔτι
νῦν ἀπεχομένους· ἁγνεύοντες δὲ καὶ τὸν ἅλα φεύ-
γουσιν, ὡς μήτ' ὄψον προσφέρεσθαι μήτ' ἄλλο τι
ἁλσὶ θαλαττίοις μεμιγμένον. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλας
αἰτίας φέρουσιν· ἔστι δ' ἀληθὴς μία, τὸ πρὸς τὴν B
θάλατταν ἔχθος, ὡς ἀσύμφυλον ἡμῖν καὶ ἀλλότριον
μᾶλλον δ' ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου
στοιχεῖον. οὐ γὰρ τρέφεσθαι τοὺς θεοὺς ἀπ' αὐτῆς,
ὥσπερ οἱ Στωικοὶ τοὺς ἀστέρας ὑπολαμβάνουσιν,

3 θεῖον Amyotus: θεὸν 15 ἁγιστίας mei 18 Ἡρόδοτος] 2, 37 20 ἄλλο τι Duebnerus 21 ἁλσὶ Herwerdenus: ἅλεσι

ἀλλὰ τοὐναντίον εἰς ταύτην ἀπόλλυσθαι τὸν πατέρα καὶ σωτῆρα τῆς χώρας, ὃν Ὀσίριδος ἀπορροὴν ὀνομάζουσι. καὶ θρηνοῦντες τὸν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσι γεννώμενον ἐν δὲ τοῖς δεξιοῖς φθειρόμενον, αἰνίττονται τὴν τοῦ Νείλου τελευτὴν καὶ φθορὰν ἐν τῇ θαλάττῃ γιγνομένην. ὅθεν οὔτε τὸ ὕδωρ πότιμον αὐτῆς, οὔθ' ὧν τρέφει τι καὶ γεννᾷ καθαρὸν ἡγοῦνται καὶ οἰκεῖον, οἷς μήτε πνεύματος κοι-
C νοῦ μήτε συμφύλου νομῆς μέτεστιν, ἀλλ' ὁ σῴζων πάντα τἆλλα καὶ τρέφων ἀήρ, ἐκείνοις ὀλέθριός ἐστιν, ὡς παρὰ φύσιν καὶ χρείαν γεγονόσι καὶ ζῶσιν. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, εἰ τὰ ζῷα διὰ τὴν θάλατταν ἀλλότρια καὶ οὐκ ἐπιτήδεια καταμίγνυσθαι εἰς αἷμα καὶ πνεῦμα νομίζουσιν αὐτῶν, οἵ γε μηδὲ τοὺς κυβερνήτας ἀξιοῦσι προσαγορεύειν ἀπαντῶντες, ὅτι τὸν βίον ἀπὸ θαλάττης ἔχουσι.

3. *Ταῦτ'* ἐπαινέσας ὁ Σύλλας προσεῖπε περὶ τῶν Πυθαγορικῶν, ὡς μάλιστα μὲν ἐγεύοντο τῶν ἱεροθύτων ἀπαρξάμενοι τοῖς θεοῖς· ἰχθύων δὲ θύσιμος
D οὐδεὶς οὐδ' ἱερεύσιμός ἐστιν. ἐγὼ δέ, παυσαμένων ἐκείνων, Αἰγυπτίοις μὲν ἔφην ὑπὲρ τῆς θαλάττης πολλοὺς μαχεῖσθαι καὶ φιλοσόφους καὶ ἰδιώτας, ἐκλογιζομένους ὅσοις ἀγαθοῖς εὐπορώτερον καὶ ἡδίω τὸν βίον ἡμῶν πεποίηκεν. ἡ δὲ τῶν Πυθαγορικῶν πρὸς τὸν ἰχθῦν ἐχεχειρία διὰ τὸ μὴ σύμφυλον ἄτοπος καὶ γελοία μᾶλλον δ' ἀνήμερος ὅλως καὶ Κυ-

4 δὲ M   7 τι] τε R   14 εἰς] πρὸς Doehnerus   17 corr. vid. προσεπεῖπε   26 γελοία *: γελοῖα vel γελοῖαι

κλώπειόν τι τοῖς ἄλλοις γέρας νέμουσα τῆς συγγε-
νείας καὶ τῆς οἰκειότητος, ὀψοποιουμένοις καὶ
ἀναλισκομένοις ὑπ' αὐτῶν. καίτοι βόλον ἰχθύων E
πρίασθαί ποτε φασὶ τὸν Πυθαγόραν, εἶτ' ἀφεῖναι
κελεῦσαι τὴν σαγήνην, οὐχ ὡς ἀλλοφύλων καὶ πο-
λεμίων ἀμελήσαντα τῶν ἰχθύων ἀλλ' ὡς ὑπὲρ φί-
λων καὶ οἰκείων γεγονότων αἰχμαλώτων λύτρα κα-
ταβαλόντα. 'διὸ τοὐναντίον' ἔφην 'ὑπονοεῖν τῶν
ἀνδρῶν ἡ ἐπιείκεια καὶ πραότης δίδωσι, μήποτ'
ἄρα μελέτης ἕνεκεν τοῦ δικαίου καὶ συνηθείας ἐφεί-
δοντο μάλιστα τῶν ἐναλίων, ὡς τἄλλα μὲν αἰτίαν
ἀμωσγέπως παρέχοντα τοῦ κακῶς πάσχειν τἀν-
θρώπῳ, τοὺς δ' ἰχθῦς οὐδὲν ἀδικοῦντας ἡμᾶς, οὐδ' F
εἰ πάνυ πεφύκασι δυναμένους. πάρεστι δὲ τῶν τε
λόγων καὶ τῶν ἱερῶν εἰκάζειν τοῖς παλαιοῖς, ὡς οὐ
μόνον ἐδωδὴν ἀλλὰ καὶ φόνον ζῴου μὴ βλάπτον-
τος ἔργον ἐναγὲς καὶ ἄθεσμον ἐποιοῦντο· πλήθει
δ' ἐπιχεομένῳ καθειργόμενοι, καὶ χρησμοῦ τινος,
ὥς φασιν, ἐκ Δελφῶν ἐπικελευσαμένου τοῖς καρ-
ποῖς ἀρήγειν φθειρομένοις, ἤρξαντο μὲν καθιερεύ-
ειν· ἔτι δ' ὅμως ταραττόμενοι καὶ δειμαίνοντες 'ἔρ-
δειν' μὲν ἐκάλουν καὶ 'ῥέζειν,' ὥς τι μέγα δρῶντες
τὸ θύειν ἔμψυχον· ἄχρι δὲ νῦν παραφυλάττουσιν
ἰσχυρῶς τὸ μὴ σφάττειν, πρὶν ἐπινεῦσαι κατασπεν-
δόμενον. οὕτως εὐλαβεῖς πρὸς ἅπασαν ἀδικίαν ἦσαν.
καίτοι, ἵνα τἄλλα ἐάσωμεν, εἰ μόνον ἀλεκτορίδων 780
ἀπείχοντο πάντες ἢ δασυπόδων, οὐκ ἂν ἦν χρόνου

3 W: ἀναλισκομένης 7 καταβάλλοντα mei 12 τἀνθρώπῳ *: τῷ ἀνθρώπῳ 20 ἀρήγει mei 22 ῥαίζειν iidem

βραχέος ὑπὸ πλήθους οὔτε πόλιν οἰκεῖν οὔτε καρ-
πῶν ὄνασθαι· διὸ τῆς ἀνάγκης ἐπειγούσης τὸ πρῶ-
τον, ἤδη καὶ δι' ἡδονὴν ἔργον ἐστὶ παῦσαι τὴν
σαρκοφαγίαν. τὸ δὲ τῶν θαλαττίων γένος οὔτ'
ἀέρα τὸν αὐτὸν οὐθ' ὕδωρ ἀναλίσκον ἡμῖν οὐδὲ
καρποῖς προσιόν, ἀλλ' ὥσπερ ἑτέρῳ κόσμῳ περιεχό-
μενον καὶ χρώμενον ὅροις ἰδίοις, οὓς ὑπερβαίνου-
σιν αὐτοῖς ἐπίκειται δίκη ὁ θάνατος, οὔτε μικρὰν
οὔτε μεγάλην τῇ γαστρὶ πρόφασιν κατ' αὐτῶν δί-
B δωσιν· ἀλλὰ παντὸς ἰχθύος ἄγρα καὶ σαγηνεία λαι-
μαργίας καὶ φιλοψίας περιφανῶς ἔργον ἐστίν, ἐπ'
οὐδενὶ δικαίῳ ταραττούσης τὰ πελάγη καὶ καταδυο-
μένης εἰς τὸν βυθόν. οὔτε γὰρ τρίγλαν ἔστι δή-
που 'ληιβότειραν' οὔτε σκάρον 'τρυγηφάγον' οὔτε κι-
στρεῖς τινας ἢ λάβρακας 'σπερμολόγους' προσειπεῖν,
ὡς τὰ χερσαῖα κατηγοροῦντες ὀνομάζομεν· ἀλλ' οὐδ'
ὅσα γαλῇ καὶ μυίᾳ κατοικιδίῳ μικρολόγως ἐγκαλοῦ-
μεν ἔχοι τις ἂν αἰτιάσασθαι τὸν μέγιστον ἰχθῦν.
ὅθεν ἀνείργοντες ἑαυτοὺς οὐ νόμῳ μόνῳ τῆς πρὸς
ἄνθρωπον ἀδικίας ἀλλὰ καὶ φύσει τῆς πρὸς ἅπαν
τὸ μὴ βλάπτον, ἥκιστα τῶν ὄψων ἐχρῶντο τοῖς
C ἰχθύσιν ἢ τὸ παράπαν οὐκ ἐχρῶντο· καὶ γὰρ ἄνευ
τῆς ἀδικίας ἀκρασίαν τινὰ καὶ λιχνείαν ἐμφαίνειν
ἔοικεν ἡ περὶ ταῦτα πραγματεία πολυτελὴς οὖσα
καὶ περίεργος. ὅθεν Ὅμηρος οὐ μόνον τοὺς Ἕλλη-
νας ἰχθύων ἀπεχομένους πεποίηκε παρὰ τὸν Ἑλλήσ-

2 S: ἐπαγούσης, sed in E α litt. ex alia littera facta est 4 οὔτε R: οὐ τὸν 5 οὐδὲ *: οὔτε 19 malim μόνον 20 πρὸς ἅπαν τὸ Basileensis: πρὸς ἅπαντα

ποντον στρατοπεδεύοντας, ἀλλ' οὐδ' ἁβροβίοις Φαίαξιν οὐδὲ τοῖς ἀσώτοις μνηστῆρσιν, ἀμφοτέροις οὖσι νησιώταις, θαλάττιον παρατέθεικεν ὄψον· οἱ δ' Ὀδυσσέως ἑταῖροι, τοσαύτην πλέοντες θάλατταν, οὐδαμοῦ καθῆκαν ἄγκιστρον οὐδὲ πόρκον οὐδὲ δίκτυον, ἀλφίτων παρόντων·

'ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤια πάντα,'

μικρὸν ἔμπροσθεν ἢ ταῖς τοῦ Ἡλίου βουσὶν ἐπιχειρεῖν, ἰχθῦς ἀγρεύοντες, οὐκ ὄψον ἀλλὰ τροφὴν ἀναγκαίαν D ἐποιοῦντο

'γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός'

ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀνάγκης ἰχθύσι τε χρωμένων καὶ τὰς τοῦ Ἡλίου βοῦς κατεσθιόντων. ὅθεν οὐ παρ' Αἰγυπτίοις μόνον οὐδὲ Σύροις, ἀλλὰ καὶ παρ' Ἕλλησι γέγονεν ἁγνείας μέρος ἀποχὴ ἰχθύων, μετὰ τοῦ δικαίου καὶ τὸ περίεργον οἶμαι τῆς βρώσεως ἀποδιοπομπουμένοις.'

4. Ὑπολαβὼν δ' ὁ Νέστωρ 'τῶν δ' ἐμῶν' ἔφη 'πολιτῶν ὥσπερ Μεγαρέων οὐδεὶς λόγος· καίτοι πολλάκις ἀκήκοας ἐμοῦ λέγοντος, ὅτι ἀεὶ οἱ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεῖς, οὓς ἱερομνήμονας καλοῦμεν, ἰχθῦς οὐκ ἐσθίουσιν· ὁ γὰρ θεὸς λέγεται φυτάλμιος. οἱ δ' ἀφ' Ἕλληνος τοῦ παλαιοῦ καὶ πατρογενίῳ Ποσει- E

1 οὐδ'] οὐδ' αὐτοῖς τοῖς? 7 Hom. μ 329 11 id. μ 332 15 ἀποχὴ mei 19 μεγάρων mei. cf. Theocr. 14, 49 et Schol. 20 ἀεὶ οἱ] οἱ ἀεὶ R. Fort. οἱ ἐν Λ[έπτ]ει cf. p. 983 f. 23 πατρογενίῳ] πατρὶ γενεσίῳ Doehnerus; malim προγενίῳ ut sit idem atque προγενεῖ vel προγόνῳ (προ = πατρο) cf. Hesychi εὐγένιος: εὐγενής ὁμόγνιος ex ὁμογένιος, συγγένειος (Ζεύς)

δῶνι θύουσιν, ἐκ τῆς ὑγρᾶς τὸν ἄνθρωπον οὐσίας φῦναι δοξάζοντες, ὡς καὶ Σύροι· διὸ καὶ σέβονται τὸν ἰχθῦν, ὡς ὁμογενῆ καὶ σύντροφον, ἐπιεικέστερον Ἀναξιμάνδρου φιλοσοφοῦντες· οὐ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐκεῖνος ἰχθῦς καὶ ἀνθρώπους, ἀλλ᾽ ἐν ἰχθύσιν ἐγγενέσθαι τὸ πρῶτον ἀνθρώπους ἀποφαίνεται,
F καὶ τραφέντας ὥσπερ οἱ γαλεοὶ καὶ γενομένους ἱκανοὺς ἑαυτοῖς βοηθεῖν ἐκβῆναι τηνικαῦτα καὶ γῆς λαβέσθαι. καθάπερ οὖν τὸ πῦρ τὴν ὕλην, ἐξ ἧς ἀνήφθη, μητέρα καὶ πατέρ᾽ οὖσαν, ἤσθιεν, ὡς ὁ τὸν Κήυκος γάμον εἰς τὰ Ἡσιόδου παρεμβαλὼν εἴρηκεν· οὕτως ὁ Ἀναξίμανδρος τῶν ἀνθρώπων πατέρα καὶ μητέρα κοινὸν ἀποφήνας τὸν ἰχθῦν διέβαλε πρὸς τὴν βρῶσιν.'

731

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ'.

Εἰ δυνατόν ἐστι συστῆναι νοσήματα καινὰ καὶ δι᾽ ἃς αἰτίας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΙΛΩΝ, ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ.

1. Φίλων ὁ ἰατρὸς διεβεβαιοῦτο τὴν καλουμένην ἐλεφαντίασιν οὐ πρὸ πολλοῦ πάνυ χρόνου γνώριμον γεγονέναι· μηδένα γὰρ τῶν παλαιῶν ἰατρῶν

2 Turnebus: δόξαντες 4 Ἀναξιμάνδρου] cf. Mullach. 1 p. 238 adn. 18 7 γαλεοί] scripsi cum Emperio: παλαιοί 11 Κήυκος γάμον] cf. Kinkel. p. 146 ib. τὰ Basileensis: τὰς

τοῦ πάθους τούτου πεποιῆσθαι λόγον, εἰς ἕτερα μικρὰ καὶ γλίσχρα καὶ δυσθεώρητα τοῖς πολλοῖς ἐνταθέντας. ἐγὼ δὲ καὶ μάρτυν αὐτῷ παρεῖχον ἐκ φιλοσοφίας Ἀθηνόδωρον, ἐν τῷ προτέρῳ τῶν Ἐπιδη- B μίων ἱστοροῦντα πρῶτον ἐν τοῖς κατ' Ἀσκληπιάδην χρόνοις οὐ μόνον τὴν ἐλεφαντίασιν ἀλλὰ καὶ τὸν ὑδροφόβαν ἐκφανῆ γενέσθαι. θαυμάζοντες οὖν οἱ παρόντες, εἰ νέα πάθη τότε πρῶτον ἔσχεν ἐν τῇ φύσει γένεσιν καὶ σύστασιν, οὐχ ἧττον ᾤοντο θαυμάσιον εἶναι τὸ λαθεῖν τηλικαῦτα συμπτώματα χρόνον τοσοῦτον· ἐρρύησαν δέ πως μᾶλλον οἱ πλείους ἐπὶ τὸ δεύτερον ὡς ἀνθρώπινον μᾶλλον· ἥκιστα τὴν φύσιν ἔν γε τούτοις φιλόκαινον εἶναι καὶ νέων πραγμάτων ὥσπερ ἐν πόλει τῷ σώματι δημιουργὸν ἀξιοῦντες.

2. Ὁ δὲ Διογενιανὸς ἔφη καὶ τὰ τῆς ψυχῆς νοσήματα καὶ πάθη κοινήν τινα καὶ πάτριον ὁδὸν C βαδίζειν. 'καίτοι παντοδαπὸν μέν' εἶπεν 'ἡ μοχθηρία καὶ πολύτολμον, αὐτοκρατὲς δ' ἡ ψυχὴ καὶ κύριον ὑφ' αὑτῆς, εἰ βούλοιτο, μεταβάλλειν καὶ τρέπεσθαι ῥᾳδίως· ἔχει δέ τινα τάξιν τὸ ἄτακτον αὐτῆς καὶ τὰ μέτρα τηρεῖ τοῖς πάθεσιν, ὥσπερ ἡ θάλαττα ταῖς ὑπερεκχύσεσι, καὶ καινὸν οὐδὲν οὐδὲ τοῖς παλαιοῖς ἀνιστόρητον ἐξήνθηκε κακίας εἶδος· ἀλλὰ πολλαὶ μὲν ἐπιθυμιῶν διαφοραί, μυρία δὲ κι-

1 τοῦτο mei 4 malim Ἐπιδημιῶν cum pr. m. Vd 9 σύστασιν R: στάσιν (στᾶσιν E ortum ut vid. ex σ̄τ̄ασιν = σύστασιν 20 ὑφ' αὑτῆς *: ὑπ' αὐτῆς ἢ βούλοιτο? cf. p. 163e

νήματα φόβου καὶ σχήματα· τὰς δὲ λύπης καὶ ἡδονῆς μορφὰς ἔργον ἐστὶ μὴ ἀπειπεῖν ἐξαριθμούμενον·

'οὐ μέν τι νῦν γε κἀχθές, ἀλλ' ἀεί ποτε
ζῇ ταῦτα, κοὐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου 'φάνη·'

D πόθεν γε δὴ σώματι νόσημα καινὸν ἢ πάθος ὀψίγονον, ἰδίαν μὲν ὥσπερ ἡ ψυχὴ κινήσεως ἀρχὴν οἴκοθεν οὐκ ἔχοντι, συνημμένῳ δὲ κοιναῖς πρὸς τὴν φύσιν αἰτίαις καὶ κεκραμένῳ κρᾶσιν, ἧς καὶ τὸ ἀόριστον ἐντὸς ὅρων πλανᾶται, καθάπερ πλοῖον ἐν περιδρόμῳ σαλεῦον; οὔτε γὰρ ἀναίτιος νόσου σύστασίς ἐστι, τὴν ἐκ μὴ ὄντος παρανόμως ἐπεισάγουσα γένεσιν καὶ δύναμιν τοῖς πράγμασιν· αἰτίαν τε καινὴν ἔργον ἐξευρεῖν, μὴ καινὸν ἀέρα καὶ ξένον ὕδωρ καὶ τροφὰς ἀγεύστους τοῖς πρότερον ἐξ ἑτέρων τινῶν κόσμων ἢ μετακοσμίων ἀποφήναντι δεῦρο νῦν πρῶτον ἐπιρρεούσας. ἐκ τούτων γὰρ νοσοῦμεν E οἷς καὶ ζῶμεν, ἴδια δὲ σπέρματα νόσων οὐκ ἔστιν· ἀλλ' αἱ τούτων μοχθηρίαι πρὸς ἡμᾶς καὶ αἱ ἡμῶν περὶ ταῦτα πλημμέλειαι τὴν φύσιν ἐπιταράττουσιν· αἱ δὲ ταραχαὶ διαφορὰς ἀιδίους ἔχουσι πολλάκις νέοις χρωμένας ὀνόμασι· τὰ γὰρ ὀνόματα τῆς συνηθείας ἐστὶ τὰ δὲ πάθη τῆς φύσεως· ὅθεν ἐν ἀφωρισμένοις τούτοις ἐκεῖνα ποικιλλόμενα τὴν ἀπάτην πεποίηκεν. ὡς δὲ τοῖς τοῦ λόγου μορίοις καὶ ταῖς F πρὸς ἄλληλα τούτων συντάξεσι καινὸν ἐγγενέσθαι

1 τὰς *: τῆς 3 Soph. Antig. 456 4 idem: καὶ οὐδεὶς — ἐξότου ἐφάνη 5 κενὸν mei 8 ἄριστον iidem 12 καὶ] om. iidem; corr. vid. δύναμιν καὶ γένεσιν 18 καὶ αἱ *: καὶ 20 ἰδίους W 22 ἐστί *: εἰσί

βαρβαρισμὸν ἢ σολοικισμὸν ἐξαίφνης δυνατόν ἐστιν, οὕτως αἱ τοῦ σώματος κράσεις ὡρισμένας ἔχουσι τὰς ὀλισθήσεις καὶ παραβάσεις, τρόπον τινὰ τῇ φύσει καὶ τῶν παρὰ φύσιν ἐμπεριεχομένων. ταύτῃ γε κομψοὶ καὶ οἱ μυθογράφοι· τὰ γὰρ παντάπασιν ἔκφυλα καὶ τεράστια τῶν ζῴων γενέσθαι λέγουσιν ἐν τῇ γιγαντομαχίᾳ, τῆς σελήνης ἐκτρεπομένης καὶ τὰς ἀνατολὰς οὐχ ὅθεν εἴωθε ποιουμένης· οἱ δὲ καινὰ νοσήματα τὴν φύσιν ὥσπερ τέρατα γεννᾶν ἀξιοῦσι, μήτε πιθανὴν μήτ' ἀπίθανον αἰτίαν τῆς 782
ἐξαλλαγῆς πλάσσοντες, ἀλλὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ μᾶλλον ἐνίων παθῶν καινότητα καὶ διαφορὰν ἀποφαίνοντες· οὐκ ὀρθῶς, ὦ μακάριε Φίλων· ἐπίτασις γὰρ καὶ αὔξησις μέγεθος ἢ πλῆθος προστίθησι, τοῦ δὲ γένους οὐκ ἐκβιβάζει τὸ ὑποκείμενον· ὥσπερ οὐδὲ τὴν ἐλεφαντίασιν οἴομαι σφοδρότητα τῶν ψωρικῶν τινος τούτων οὖσαν οὐδὲ τὸν ὑδροφόβαν τῶν στομαχικῶν ἢ τῶν μελαγχολικῶν. καίτοι τοῦτό γε θαυμαστόν, εἰ μηδ' Ὅμηρος ἀγνοῶν ἐλάνθανεν ὑμᾶς· τὸν γὰρ 'λυσσητῆρα κύνα' δῆλός ἐστιν ἀπὸ τοῦ πά- B
θους τούτου προσαγορεύων, ἀφ' οὗ καὶ ἄνθρωποι λυσσᾶν λέγονται.'

3. Ταῦτα τοῦ Διογενιανοῦ διελθόντος, ὁ Φίλων αὐτός τε μέτρια διελέχθη πρὸς τὸν λόγον αὐτοῦ, κἀμὲ συνειπεῖν παρεκάλει τοῖς ἀρχαίοις ἰατροῖς,

1 ἀδύνατον M 4 ἐμπειρίᾳ· ἐχομένων mei ib. καὶ ταύτῃ W 5 γε] τε? 6 Turnebus: ἔμφυλα 9 καινὰ Hirschigius: καὶ τὰ 15 οὐκ] om. mei 17 τούτων] παθῶν R 19 Ὅμηρος] Θ 299 25 κἀμὲ *: καί με

ὡς ἀμελείας ἢ ἀγνοίας τῶν μεγίστων ὀφλισκάνου-
σιν, εἴ γε μὴ ταῦτα τὰ πάθη νεώτερα φαίνεται τῆς
ἐκείνων ἡλικίας. πρῶτον οὖν ὁ Διογενιανὸς οὐκ
ὀρθῶς ἀξιοῦν ἔδοξεν ἡμῖν τὰς ἐπιτάσεις καὶ ἀνέ-
σεις μὴ ποιεῖν διαφορὰς μηδὲ τοῦ γένους ἐκβιβά-
ζειν· οὕτω γὰρ οὔτ' ὄξος ὀξίνου φήσομεν διαφέρειν
οὔτε πικρότητα στρυφνότητος οὔτε πυρῶν αἶραν
C οὔτε μίνθον ἡδυόσμων. καίτοι περιφανῶς ἐκστά-
σεις αὗται καὶ μεταβολαὶ ποιοτήτων εἰσίν, αἱ μὲν
ἀνέσεις μαραινομένων αἱ δ' ἐπιτάσεις σφοδρυνομέ-
νων· ἢ μηδὲ φλόγα πνεύματος λεπτοῦ μηδὲ φλογὸς
αὐγὴν μηδὲ πάχνην δρόσου μηδὲ χάλαζαν ὄμβρου
διαφέρειν λέγωμεν, ἀλλ' ἐπιτάσεις εἶναι ταῦτα πάντα
καὶ σφοδρότητας· ὥρα δὲ καὶ τυφλότητα μηδὲν ἀμ-
βλυωπίας φάναι διαφέρειν μηδὲ ναυτίας χολέραν,
ἀλλὰ τῷ μᾶλλον καὶ ἧττον παραλλάττειν. καίτοι
D ταῦτα πρὸς λόγον οὐδέν ἐστιν· ἂν γὰρ αὐτὴν λέ-
γωσι δεξάμενοι τὴν ἐπίτασιν καὶ τὴν σφοδρότητα
νῦν γεγονέναι, πρῶτον, ἐν ποσῷ γιγνομένης τῆς και-
νότητος οὐκ ἐν ποιῷ, μένει τὸ παράδοξον ὁμοίως·
ἔπειτα τοῦ Σοφοκλέους ἐπὶ τῶν, ὅτι μὴ πρότερον
ἦν, ἀπιστουμένων, εἰ γέγονε νῦν, οὐ φαύλως εἰ-
πόντος

'ἅπαντα τἀγένητα πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ,'

δοκεῖ καὶ λόγον ἔχειν τὸ μὴ δρόμῳ, καθάπερ ὕσπλη-

2 μὴ Turnebus: δὴ 16 τῷ] τὸ mei 17 ἐστιν· ἂν] ἐστιᾶν iidem λέγουσι iidem 19 ἐν τῷ πόσῳ iidem ib. Basileensis: κενότητος 24 Nauckius (p. 313): τὰ γένη τοῦ ἦλθ' Valckenarius: ἦλθεν 25 δοκεῖ W: ἐδόκει τὸ] τοῦ mei δρόμῳ R: δρόμον

γος μιᾶς πεσούσης, ἐκδραμεῖν τὰ πάθη πρὸς τὴν γένεσιν, ἄλλων δ' ἄλλοις ἀεὶ κατόπιν ἐπιγιγνομένων, ἕκαστον ἐν χρόνῳ τινὶ λαβεῖν τὴν πρώτην γένεσιν. εἰκάσαι δ' ἄν τις' ἔφην ἐγώ 'τὰ μὲν ἀπ' E ἐνδείας ὅσα τε καῦμα προσπίπτον ἢ ψῦχος ἐμποιεῖ, ταῦτα πρῶτον τοῖς σώμασι παραγενέσθαι· πλησμονὰς δὲ καὶ θρύψεις καὶ ἡδυπαθείας ὕστερον ἐπελθεῖν μετ' ἀργίας καὶ σχολῆς δι' ἀφθονίαν τῶν ἀναγκαίων πολὺ περίττωμα ποιούσας καὶ πονηρόν, ἐν ᾧ ποικίλα νοσημάτων εἴδη παντοδαπάς τε τούτων ἐπιπλοκὰς πρὸς ἀλλήλας καὶ μίξεις ἀεί τι νεωτερίζειν. τὸ μὲν γὰρ κατὰ φύσιν τέτακται καὶ διώρισται, τάξις γὰρ ἢ τάξεως ἔργον ἡ φύσις· ἡ δ' ἀταξία καθάπερ ἡ Πινδαρικὴ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγε, καὶ τὸ παρὰ τὴν φύσιν εὐθὺς ἀόριστον F καὶ ἄπειρόν ἐστιν. ἀληθεύειν μὲν γὰρ ἁπλῶς ψεύδεσθαι δ' ἀπειραχῶς παρέχει τὰ πράγματα· καὶ ῥυθμοὶ καὶ ἁρμονίαι λόγους ἔχουσιν· ἃ δὲ πλημμελοῦσιν ἄνθρωποι περὶ λύραν καὶ ᾠδὴν καὶ ὄρχησιν, οὐκ ἄν τις περιλάβοι. καίτοι καὶ Φρύνιχος ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητὴς περὶ αὑτοῦ φησιν ὅτι

'σχήματα δ' ὄρχησις τόσα μοι πόρεν, ὅσσ' ἐνὶ πόντῳ
κύματα ποιεῖται χείματι νὺξ ὀλοή.'

καὶ Χρύσιππος τὰς ἐκ δέκα μόνων ἀξιωμάτων συμπλοκὰς πλήθει φησὶν ἑκατὸν μυριάδας ὑπερβάλλειν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἤλεγξεν Ἵππαρχος, ἀποδείξας ὅτι

1 ἐκδρομὴν mei 2 W: ἐπιγινόμενον 14 Πινδαρικὴ ψάμμος] fort. respicitur Bergk. 3 p. 719 22 Bergk. 3 p. 561

τὸ μὲν καταφατικὸν περιέχει συμπεπλεγμένων μυριάδας δέκα καὶ πρὸς ταύταις χίλια τεσσαράκοντα
733 ἐννέα· τὸ δ' ἀποφατικὸν αὐτοῦ μυριάδας τριάκοντα μίαν καὶ πρὸς ταύταις ἐνακόσια πεντήκοντα δύο. Ξενοκράτης δὲ τὸν τῶν συλλαβῶν ἀριθμόν, ὃν τὰ στοιχεῖα μιγνύμενα πρὸς ἄλληλα παρέχει, μυριάδων ἀπέφηνεν εἰκοσάκις καὶ μυριάκις μυρίων. τί δὴ θαυμαστόν ἐστιν εἰ, τοσαύτας μὲν ἐν ἑαυτῷ τοῦ σώματος δυνάμεις ἔχοντος, τοσαύτας δὲ διὰ σίτων καὶ ποτῶν ἐπεισαγομένου ποιότητας ἑκάστοτε, χρωμένου δὲ κινήσεσι καὶ μεταβολαῖς μήτε καιρὸν ἕνα μήτε τάξιν ἀεὶ μίαν ἐχούσαις, αἱ πρὸς ἀλλήλας συμ-
B πλοκαὶ τούτων ἁπάντων ἔστιν ὅτε καινὰ καὶ ἀσυνήθη νοσήματα φέρουσιν, οἷον ὁ Θουκυδίδης ἱστορεῖ τὸν Ἀθήνησι λοιμὸν γενέσθαι, τεκμαιρόμενος αὐτοῦ τὸ μὴ σύντροφον μάλιστα τῷ τὰ σαρκοφάγα μὴ γεύεσθαι τῶν νεκρῶν; οἱ δὲ περὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν νοσήσαντες, ὡς Ἀγαθαρχίδας ἱστόρηκεν, ἄλλοις τε συμπτώμασιν ἐχρήσαντο καινοῖς καὶ ἀνιστορήτοις, καὶ δρακόντια μικρὰ τὰς κνήμας διεσθίοντα καὶ τοὺς βραχίονας ἐξέκυψεν, ἁψαμένων δ' αὖθις ἀνεδύετο καὶ φλεγμονὰς ἀκαρτερήτους ἐνειλούμενα τοῖς μυώδεσι παρεῖχεν· καὶ τοῦτο τὸ πά-
C θος οὔτε πρότερον οἶδεν οὐδεὶς οὔθ' ὕστερον ἄλλοις ἀλλ' ἐκείνοις γε μόνοις γενόμενον, ὡς ἕτερα πολλά. καὶ γὰρ ἐν δυσουρίᾳ τις γενόμενος πολὺν χρόνον

3 αὐτοῦ] αὖ R   9 ἔχοντας mei   14 Θουκυδίδης] 2, 50   18 Ἀγαθαρχίδας] cf. Mueller. 3 p. 195   24 malim εἶδεν   25 γε Turnebus: τε

ἐξέδωκε κριθίνην καλάμην γόνατ' ἔχουσαν. καὶ τὸν ἡμέτερον ξένον Ἔφηβον Ἀθήνησιν ἴσμεν ἐκβάλλοντα μετὰ πολλοῦ σπέρματος θηρίδιον δασὺ καὶ πολλοῖς ποσὶ ταχὺ βαδίζον. τὴν δὲ Τίμωνος ἐν Κιλικίᾳ τηθὴν Ἀριστοτέλης ἱστόρηκε φωλεύειν τοῦ ἔτους ἑκάστου δύο μῆνας, μηδενὶ πλὴν μόνῳ τῷ ἀναπνεῖν, ὅτι ζῇ, διάδηλον οὖσαν. καὶ μὴν ἔν γε τοῖς Μενωνείοις σημεῖον ἡπατικοῦ πάθους ἀναγέγραπται τὸ τοὺς κατοικιδίους μῦς ἐπιμελῶς παραφυλάττειν καὶ διώκειν· ὃ νῦν οὐδαμοῦ γιγνόμενον ὁρᾶται. διὸ D μὴ θαυμάζωμεν, ἂν γένηταί τι τῶν οὐ πρότερον ὄντων, μηδ' εἴ τι τῶν πρότερον ὄντων ὕστερον ἐκλέλοιπεν· αἰτία γὰρ ἡ τῶν σωμάτων φύσις, ἄλλην ἄλλοτε λαμβάνουσα κρᾶσιν. τὸ μὲν οὖν ἀέρα καινὸν ἐπεισάγειν ἢ ξένον ὕδωρ, εἰ μὴ βούλεται Διογενιανός, ἐάσωμεν· καίτοι τούς γε Δημοκριτείους ἴσμεν καὶ λέγοντας καὶ γράφοντας, ὅτι καὶ κόσμων ἐκτὸς φθαρέντων καὶ σωμάτων ἀλλοφύλων ἐκ τῆς ἀπορροῆς ἐπιρρεόντων, ἐνταῦθα πολλάκις ἀρχαὶ παρεμπίπτουσι λοιμῶν καὶ παθῶν οὐ συνήθων. ἐάσωμεν δὲ καὶ τὰς φθορὰς τὰς κατὰ μέρος παρ' ἡμῖν ὑπό τε σεισμῶν καὶ αὐχμῶν καὶ ὄμβρων, αἷς καὶ τὰ πνεύματα καὶ τὰ νάματα γηγενῆ φύσιν ἔχοντα E συννοσεῖν ἀνάγκη καὶ συμμεταβάλλειν. ἀλλὰ περὶ τὰ σιτία καὶ τὰ ὄψα καὶ τὰς ἄλλας διαίτας τοῦ

5 Ἀριστοτέλης] Fragm. 43 7 Reinesius: μελωνείοις cf. Aristot. Fragm. 375 12 μηδ' — ὄντων supplevit M nisi quod pro ἂν scripsi εἴ 16 δημοκρίτους mei 17 ὅτι καὶ] ὅτι R 19 ἀπορροῆς *: ἀπορίας 21 τὰς κατὰ W: κατὰ

σώματος ἐξαλλαγήν, ὅση γέγονεν, οὐ παραλειπτέον· πολλὰ γὰρ τῶν ἀγεύστων καὶ ἀβρώτων πρότερον ἥδιστα νῦν γέγονεν, ὥσπερ οἰνόμελι καὶ μήτρα· λέγουσι δὲ μηδ' ἐγκέφαλον ἐσθίειν τοὺς παλαιούς· διὸ καὶ Ὅμηρον εἰπεῖν

'τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ,'

τὸν ἐγκέφαλον οὕτω, διὰ τὸ ῥίπτειν καὶ ἀποβάλ-
F λειν μυσαττομένους, προσειπόντα· σικύου δὲ πέπονος καὶ μήλου Μηδικοῦ καὶ πεπέρεως πολλοὺς ἴσμεν ἔτι τῶν πρεσβυτέρων γεύσασθαι μὴ δυναμένους. ὑπό τε δὴ τούτων εἰκός ἐστι ξενοπαθεῖν τὰ σώματα καὶ παραλλάττειν ταῖς κράσεσιν ἡσυχῆ ποιότητα καὶ περίττωμα ποιούντων ἴδιον, τήν τε τάξιν αὖ τῶν ἐδεστῶν καὶ μετακόσμησιν οὐ μικρὰν ἔχειν διαφοράν. αἱ γὰρ καλούμεναι ψυχραὶ τράπεζαι πρότερον, ὀστρέων, ἐχίνων, ὠμῶν λαχάνων, ὥσπερ ἐλαφρῶν ὁ Πλάτων, ἀπ' οὐρᾶς ἐπὶ στόμα μεταχθεῖσαι
734 τὴν πρώτην ἀντὶ τῆς ἐσχάτης τάξιν ἔχουσι. μέγα δὲ καὶ τὸ τῶν καλουμένων προπωμάτων· οὐδὲ γὰρ ὕδωρ οἱ παλαιοὶ πρὶν ἐντραγεῖν ἔπινον· οἱ δὲ νῦν ἄσιτοι προμεθυσθέντες ἅπτονται τῆς τροφῆς διαβρόχῳ τῷ σώματι καὶ ζέοντι, λεπτὰ καὶ τομὰ καὶ ὀξέα προσφέροντες ὑπέκκαυμα τῆς ὀρέξεως, εἶθ' οὕ-

5 Ὅμηρον] *I* 378 7 *: οὕτως 13 τε *: δὲ 14 αὖ τῶν] αὐτῶν mei 16 ἐχίνων Anonymus: ἔχειν ἐλαφρῶν ὁ Πλάτων] ἐλαφρῶν ὁπλιτῶν Turnebus. Fort. ἐλαφρῶν [ὅπλων ἥ φησιν] ὁ Πλάτων cf. de Legg. p. 625d 17 μεταταχθεῖσαι Doehnerus probabiliter 19 *: προπομάτων 22 σώματι Basileensis: πόματι

τως ἐμφορούμενοι τῶν ἄλλων. οὐθενὸς δὲ πρὸς μεταβολὴν καὶ τὸ ποιῆσαι νοσημάτων καινῶν γένεσιν ἀσθενέστερόν ἐστιν ἡ περὶ τὰ λουτρὰ τῆς σαρκὸς πολυπάθεια καθάπερ σιδήρου πυρὶ μαλασσομένης καὶ ῥεούσης, εἶτα βαφὴν ὑπὸ ψυχροῦ καὶ στόμωσιν ἀναδεχομένης·

'ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι·'

τοῦτο γὰρ ἄν τις εἰπεῖν μοι δοκεῖ τῶν ὀλίγον ἡμῶν B
ἔμπροσθεν γεγονότων, βαλανείου θύρας ἀνοιχθείσης. ἐκεῖνοι γὰρ οὕτως ἀνειμένοις ἐχρῶντο καὶ μαλακοῖς, ὥστ' Ἀλέξανδρος μὲν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ λουτρῶνι πυρέττων ἐκάθευδεν· αἱ δὲ Γαλατῶν γυναῖκες εἰς τὰ βαλανεῖα πόλτου χύτρας εἰσφέρουσαι μετὰ τῶν παίδων ἤσθιον ὁμοῦ λουόμεναι. νῦν δὲ λυττῶσιν ἔοικε τὰ βαλανεῖα καὶ ὑλακτοῦσι καὶ σπαράττουσιν· ὁ δ' ἑλκόμενος ἀὴρ ἐν αὐτοῖς, ὑγροῦ μῖγμα καὶ πυρὸς γεγονώς, οὐδὲν ἐᾷ τοῦ σώματος ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλὰ πᾶσαν ἄτομον κλονεῖ καὶ ταράσσει καὶ μεθίστησιν ἐξ ἕδρας, ἄχρι οὗ κατασβέ- C
σωμεν αὐτοὺς πεπυρωμένους καὶ ζέοντας. οὐδὲν οὖν' ἔφην 'ὦ Διογενιανέ, δεῖται ὁ λόγος αἰτιῶν ἐπεισοδίων ἔξωθεν οὐδὲ μετακοσμίων, ἀλλ' αὐτόθεν ἡ περὶ τὴν δίαιταν μεταβολὴ τὰ μὲν συγγεννᾶν τὰ δ' ἀφανίζειν τῶν νοσημάτων οὐκ ἀδύνατός ἐστι.'

7 Hom. κ 513 εἰς Ἀχέροντα] εἰς ἀχέρων τε vel εἰσαχέροντες mei 13 κύτρας iidem 20 αὐτοὺς *: αὐτοὺς 23 *: οὐν γεννᾶν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι΄.

Διὰ τί τοῖς φθινοπωρινοῖς ἐνυπνίοις ἥκιστα πιστεύομεν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΛΩΡΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΟΙ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΥΙΟΙ, ΦΑΒΩΡΙΝΟΣ.

D 1. *Προβλήμασιν Ἀριστοτέλους φυσικοῖς ἐντυγχάνων Φλῶρος εἰς Θερμοπύλας κομισθεῖσιν αὐτός τε πολλῶν ἀποριῶν, ὅπερ εἰώθασι πάσχειν ἐπιεικῶς αἱ φιλόσοφοι φύσεις, ὑπεπίμπλατο καὶ τοῖς ἑταίροις μετεδίδου, μαρτυρῶν αὐτῷ τῷ Ἀριστοτέλει λέγοντι τὴν πολυμάθειαν πολλὰς ἀποριῶν ἀρχὰς ποιεῖν. τὰ μὲν οὖν ἄλλα μεθ' ἡμέραν οὐκ ἄχαριν ἡμῖν ἐν τοῖς περιπάτοις διατριβὴν παρέσχε· τὸ δὲ λεγόμενον περὶ τῶν ἐνυπνίων, ὡς ἔστιν ἀβέβαια καὶ ψευδῆ μάλιστα περὶ τοὺς φυλλοχόους μῆνας, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἑτέροις λόγοις πραγματευσαμένου τοῦ Φαβωρίνου μετὰ* E *τὸ δεῖπνον, ἀνέκυψε. τοῖς μὲν οὖν σοῖς ἑταίροις ἐμοῖς δ' υἱοῖς ἐδόκει λελυκέναι τὴν ἀπορίαν Ἀριστοτέλης· καὶ οὐδὲν ᾤοντο δεῖν ζητεῖν οὐδὲ λέγειν ἀλλ' ἢ τοὺς καρπούς, ὥσπερ ἐκεῖνος, αἰτιᾶσθαι. νέοι γὰρ ὄντες ἔτι καὶ σφριγῶντες πολὺ πνεῦμα γεννῶσιν ἐν τῷ σώματι καὶ ταραχῶδες· οὐ γὰρ τὸν οἶνον εἰκός ἐστι μόνον ζεῖν καὶ ἀγανακτεῖν,*

2 φθινοπώροις mei 10 αὐτῷ] οὕτω Doehnerus 11 ἀποριῶν R 15 ἑτέρους λόγους? 16 φαβορίνου vel φαβουρίνου mei 18 Ἀριστοτέλης] Fragm 242 23 ζεῖν] ζῆν mei. cf. Plat. de Legg. p. 775 d. Phaedr. p. 251 c

οὐδὲ τοὔλαιον ἂν ᾖ νεουργὸν ἐν τοῖς λύχνοις ψόφον ἐμποιεῖν, ἀποκυματιζούσης τὸ πνεῦμα τῆς θερμότητος· ἀλλὰ καὶ τὰ σιτία τὰ πρόσφατα καὶ τὴν ὀπώραν ἅπασαν ὁρῶμεν ἐντεταμένην καὶ οἰδοῦσαν, F ἄχρι ἂν ἀποπνεύσῃ τὸ φυσῶδες καὶ ἄπεπτον. ὅτι δ' ἐστὶ τῶν βρωμάτων ἔνια δυσόνειρα καὶ ταρακτικὰ τῶν καθ' ὕπνον ὄψεων, μαρτυρίοις ἐχρῶντο τοῖς τε κυάμοις καὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ πολύποδος, ὧν ἀπέχεσθαι κελεύουσι τοὺς δεομένους τῆς διὰ τῶν ὀνείρων μαντικῆς.

2. Ὁ δὲ Φαβωρῖνος αὐτὸς τὰ μὲν ἄλλα δαιμονιώτατος Ἀριστοτέλους ἐραστής ἐστι καὶ τῷ Περιπάτῳ νέμει μερίδα τοῦ πιθανοῦ πλείστην· τότε μέντοι λόγον τινὰ τοῦ Δημοκρίτου παλαιὸν ὥσπερ ἐκ καπνοῦ καθελὼν ἠμαυρωμένον οἷος ἦν ἐκκαθαίρειν καὶ διαλαμπρύνειν· ὑποθέμενος τοῦτο δὴ τοῦπιδήμιον, 785 ὅ φησι Δημόκριτος, 'ἐγκαταβυσσοῦσθαι τὰ εἴδωλα διὰ τῶν πόρων εἰς τὰ σώματα καὶ ποιεῖν τὰς κατὰ τὸν ὕπνον ὄψεις ἐπαναφερόμενα· φοιτᾶν δὲ ταῦτα πανταχόθεν ἀπιόντα καὶ σκευῶν καὶ ἱματίων καὶ φυτῶν μάλιστα δὲ ζῴων ὑπὸ σάλου πολλοῦ καὶ θερμότητος οὐ μόνον ἔχοντα μορφοειδεῖς τοῦ σώματος ἐκμεμαγμένας ὁμοιότητας (ὡς Ἐπίκουρος οἴεται μέχρι τούτου Δημοκρίτῳ συνεπόμενος, ἐνταῦθα δὲ προλιπὼν τὸν λόγον), ἀλλὰ καὶ τῶν κατὰ ψυχὴν κινημάτων καὶ βουλευμάτων ἑκάστῳ

1 ἡ vel ᾖ mei 4 *: οἰδῶσαν 11 φαβουρῖνος mei 17 Δημόκριτος] cf. Mullach 1 p. 358 qui hoc testimonium omisit 26 ἑκάστου?

καὶ ἠθῶν καὶ παθῶν ἐμφάσεις ἀναλαμβάνοντα συν-
B ἐφέλκεσθαι, καὶ προσπίπτοντα μετὰ τούτων ὥσπερ ἔμψυχα φράζειν καὶ διαγγέλλειν τοῖς ὑποδεχομένοις τὰς τῶν μεθιέντων αὐτὰ δόξας καὶ διαλογισμοὺς καὶ ὁρμάς, ὅταν ἐνάρθρους καὶ ἀσυγχύτους φυλάττοντα προσμίξῃ τὰς εἰκόνας.' τοῦτο δὲ μάλιστα ποιεῖ δι' ἀέρος λείου τῆς φορᾶς αὐτοῖς γιγνομένης ἀκωλύτου καὶ ταχείας. ὁ δὲ φθινοπωρινός, ἐν ᾧ φυλλοχοεῖ τὰ δένδρα, πολλὴν ἀνωμαλίαν ἔχων καὶ τραχύτητα, διαστρέφει καὶ παρατρέπει πολλαχῇ τὰ εἴδωλα καὶ τὸ ἐναργὲς αὐτῶν ἐξίτηλον καὶ ἀσθενὲς ποιεῖ τῇ βραδυτῆτι τῆς πορείας ἀμαυρούμενον,
C ὥσπερ αὖ πάλιν πρὸς ὀργώντων καὶ διακαομένων ἐκθρώσκοντα πολλὰ καὶ ταχὺ κομιζόμενα τὰς ἐμφάσεις νεαρὰς καὶ σημαντικὰς ἀποδίδωσιν.

3. Εἶτα διαβλέψας πρὸς τοὺς περὶ τὸν Αὐτόβουλον καὶ μειδιάσας 'ἀλλ' ὁρῶ' εἶπεν 'ὑμᾶς οἵους τ' ὄντας ἤδη σκιαμαχεῖν πρὸς τὰ εἴδωλα καὶ δόξῃ παλαιᾷ καθάπερ γραφῇ προσφέροντας ἀφὴν οἴεσθαί τι ποιεῖν.' καὶ ὁ Αὐτόβουλος 'παῦε ποικίλλων' ἔφη 'πρὸς ἡμᾶς· οὐ γὰρ ἀγνοοῦμεν, ὅτι τὴν Ἀριστοτέλους δόξαν εὐδοκιμῆσαι βουλόμενος ὥσπερ σκιὰν αὐτῇ τὴν Δημοκρίτου παραβέβληκας. ἐπ' ἐκείνην οὖν τρεψόμεθα κἀκείνῃ μαχούμεθα κατηγορούσῃ τῶν
D νέων καρπῶν καὶ τῆς φίλης ὀπώρας οὐ προσηκόν-

3 em. W: διαστέλλειν 8 φυλλοροεῖ Duebnerus ex E
10 ἀφὴν vel ἀφῆν mei. βαφὴν R 20 ποικίλων mei
23 ἐπ' Madvigius 24 κἀκείνη vel κἀκείνην mei κατηγοροῦσι vel προσηγορούσῃ iidem

τως. τὸ γὰρ θέρος αὐτοῖς μαρτυρεῖ καὶ τὸ μετόπωρον, ὅτε μάλιστα χλωρὰν καὶ φλύουσαν, ὡς Ἀντίμαχος ἔφη, τὴν ὀπώραν γεννωμένην ἄρτι προσφερόμενοι ἧττον ἀπατηλοῖς καὶ ψευδέσιν ἐνυπνίοις σύνεσμεν· οἱ δὲ φυλλοχόοι μῆνες ἤδη τῷ χειμῶνι παρασκηνοῦντες ἐν πέψει τὰ σιτία καὶ τὰ περιόντα τῶν ἀκροδρύων ἰσχνὰ καὶ ῥυσὰ καὶ πᾶν ἀφεικότα τὸ πληκτικὸν ἐκεῖνο καὶ μανικὸν ἔχουσι. καὶ μὴν E οἴνου γε τὸν νέον οἱ πρωιαίτατα πίνοντες Ἀνθεστηριῶνι πίνουσι μηνὶ μετὰ χειμῶνα· καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡμεῖς μὲν Ἀγαθοῦ Δαίμονος, Ἀθηναῖοι δὲ Πιθοίγια προσαγορεύουσι· γλεύκους δὲ ζέοντος ἀεὶ ἀφαιρεῖσθαι καὶ τοὺς ἐργάτας δεδιότας ὁρῶμεν. ἀφέντες οὖν τὸ συκοφαντεῖν τὰ τῶν θεῶν δῶρα μετίωμεν ἑτέραν ὁδόν, ἣν ὑφηγεῖται τοὔνομα τοῦ χρόνου καὶ τῶν ὑπηνεμίων καὶ ψευδῶν ὀνείρων. φυλλοχόος γὰρ ὀνομάζεται διὰ ψυχρότητα καὶ ξηρότητα τηνικαῦτα τῶν φύλλων ἀπορρεόντων· πλὴν εἴ τι θερμόν ἐστιν ἢ λιπαρὸν ὡς ἐλαῖαι καὶ δάφναι καὶ φοίνικες ἢ διερὸν ὡς μυρσίνη καὶ κιττός. τού- F τοις γὰρ ἡ κρᾶσις βοηθεῖ τοῖς δ' ἄλλοις οὔ· οὐ γὰρ παραμένει τὸ ἐχέκολλον καὶ συνεκτικόν, ἢ πυκνουμένης ψυχρότητι τῆς ἰκμάδος ἢ ξηραινομένης δι'

2 om. Valckenarius: φλειοῦσαν vel φλοιοῦσαν cf. Kinkel. Fr. p. 287 3 γενομένην R 4 ἧττον idem: τοὺς καρποὺς ἧττον 8 πληκτικὸν scripsi cum Emperio: πληκτίζον cf. p. 693b 9 γε idem: τε 12 Turnebus: πιθοιγία X: γλεύκου 13 ἀεὶ ἀφαιρεῖσθαι] ἐμφορεῖσθαι W; malim ἄγαν (vel ἔτι) ἐμφορεῖσθαι cf. Vit. Cic. c. 19 16 καὶ τῶν] τῶν R

ἔνδειαν ἢ δι' ἀσθένειαν. ἔστι μὲν οὖν καὶ φυ-
τοῖς ὑγρότητι ἢ θερμότητι τεθηλέναι καὶ αὐξάνε-
σθαι, μᾶλλον δὲ τοῖς ζῴοις· καὶ τοὐναντίον ἡ ψυ-
χρότης καὶ ἡ ξηρότης ὀλέθριον. διὸ χαριέντως
Ὅμηρος εἴωθε 'διεροὺς βροτούς' καλεῖν, καὶ τὸ μὲν
χαίρειν 'ἰαίνεσθαι,' 'ῥιγεδανόν' δὲ καὶ 'κρυερόν' τὸ
λυπηρὸν καὶ τὸ φοβερόν. ὁ δ' ἀλίβας καὶ ὁ σκε-
736 λετὸς ἐπὶ τοῖς νεκροῖς λέγονται, λοιδορουμένης τῷ
ὀνόματι τῆς ξηρότητος. ἔτι τὸ μὲν αἷμα κυριωτά-
την τῶν ἐν ἡμῖν ἔχον δύναμιν ἅμα καὶ θερμόν ἐστι
καὶ ὑγρόν, τὸ δὲ γῆρας ἀμφοῖν ἐνδεές. ἔοικε δὲ
τοῦ ἐνιαυτοῦ περιιόντος οἷον γῆρας εἶναι τὸ φθι-
νόπωρον· οὔπω γὰρ ἥκει τὸ ὑγρόν, οὐκέτι δὲ τὸ
θερμὸν ἔρρωται· δεῖγμα δὲ γεγονὸς ἀτεχνῶς ξηρό-
τητος ἅμα καὶ ψυχρότητος ἐπισφαλῆ ποιεῖ τὰ σώ-
ματα πρὸς τὰς νόσους. τοῖς δὴ σώμασι τὰς ψυχὰς
συμπαθεῖν ἀνάγκη, καὶ μάλιστα παχνουμένου τοῦ
B πνεύματος ἀμαυροῦσθαι τὸ μαντικόν, ὥσπερ κάτο-
πτρον ὁμίχλης ἀναπιμπλάμενον. οὐδὲν οὖν τρανὸν
οὐδ' ἔναρθρον οὐδ' εὔσημον ἐν ταῖς φαντασίαις
ἀποδίδωσι, μέχρι οὗ παχὺ καὶ ἀλαμπὲς καὶ συν-
εσταλμένον ἐστίν.'

2 ἢ] καὶ Turnebus et Eustathius ad Hom. ζ 201
5 Ὅμηρος] ζ 201. 156. Τ 325. λ 211 8 λέγονται Eustathius (l. l.): γέγονε ib. τῷ ὀνόματι Doehnerus (ex Eustathio): τὰ ὀνόματα cf. p. 375 d 9 κυριώτατον mei
13 δὲ] δὴ mei 21 παχὺ X: τραχὺ

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. *Τὸ ἔνατον τῶν Συμποσιακῶν, ὦ Σόσσιε Σενεκίων, περιέχει λόγους τοὺς Ἀθήνησιν ἐν τοῖς* D *Μουσείοις γενομένους καὶ μάλιστα τὴν ἐννεάδα ταῖς Μούσαις προσήκειν. ὁ δ' ἀριθμὸς ἂν ὑπερβάλλῃ τὴν συνήθη δεκάδα τῶν ζητημάτων, οὐ θαυμαστέον· ἔδει γὰρ πάντα ταῖς Μούσαις ἀποδοῦναι τὰ τῶν Μουσῶν καὶ μηδὲν ἀφελεῖν ὥσπερ ἀφ' ἱερῶν, πλείονα καὶ καλλίονα τούτων ὀφείλοντας αὐταῖς.*

6 καὶ] τῷ καὶ Turnebus. Sed ut vid. bene se habet καὶ ut ad quaestionem XIV referatur i. e. καὶ ὅτι μάλιστα ἡ ἐννεὰς ταῖς Μ. προσήκει

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α΄.

Περὶ στίχων εὐκαίρως ἀναπεφωνημένων καὶ ἀκαίρως.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΕΡΑΤΩΝ, ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ, ΣΥΝΗΘΕΙΣ ΠΟΛΛΟΙ ΤΟΥ ΑΜΜΩΝΙΟΥ.

1. Ἀμμώνιος Ἀθήνησι στρατηγῶν ἀπόδειξιν ἔλαβεν ἐν τῷ Διογενείῳ τῶν γράμματα καὶ γεωμετρίαν καὶ τὰ ῥητορικὰ καὶ μουσικὴν μανθανόντων ἐφήβων, καὶ τοὺς εὐδοκιμήσαντας τῶν διδασκάλων ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλεσε. παρῆσαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων φιλολόγων συχνοὶ καὶ πάντες ἐπιεικῶς οἱ συνήθεις. ὁ μὲν οὖν Ἀχιλλεὺς μόνοις τῶν ἀγωνισαμένων τοῖς μονομαχήσασι δεῖπνον κατήγγειλε, βουλόμενος ὥς
E φασιν εἴ τις ἐν τοῖς ὅπλοις ὀργὴ πρὸς ἀλλήλους καὶ χαλεπότης γένοιτο, ταύτην ἀφεῖναι καὶ καταθέσθαι τοὺς ἄνδρας ἑστιάσεως κοινῆς καὶ τραπέζης μετασχόντας· τῷ δ' Ἀμμωνίῳ συνέβαινε τοὐναντίον· ἀκμὴν γὰρ ἡ τῶν διδασκάλων ἅμιλλα καὶ φιλονεικία σφοδροτέραν ἔλαβεν ἐν ταῖς κύλιξι γενομένων· ἤδη δὲ καὶ προτάσεις καὶ προκλήσεις ἦσαν ἄκριτοι καὶ ἄτακτοι.

2. Διὸ πρῶτον μὲν ἐκέλευσεν ᾆσαι τὸν Ἐρά-

7 ἐν Madvigius Διογενείῳ (sc. γυμνασίῳ) *: διογενίῳ 12 Ἀχιλλεὺς] cf. Hom. Ψ 810 18 φιλονικία?

τωνα πρὸς τὴν λύραν· ᾄσαντος δὲ τὰ πρῶτα τῶν Ἔργων

'οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος',

ἐπήνεσεν ὡς τῷ καιρῷ πρεπόντως ἁρμοσάμενον· F ἔπειτα περὶ στίχων εὐκαιρίας ἐνέβαλε λόγον, ὡς μὴ μόνον χάριν ἀλλὰ καὶ χρείαν ἔστιν ὅτε μεγάλην ἐχούσης. καὶ ὁ μὲν ῥαψῳδὸς εὐθὺς ἦν διὰ στόματος πᾶσιν, ἐν τοῖς Πτολεμαίου γάμοις ἀγομένου τὴν ἀδελφὴν καὶ πρᾶγμα δρᾶν ἀλλόκοτον νομιζομένου καὶ ἄθεσμον ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐπῶν ἐκείνων

'Ζεὺς δ' Ἥρην ἐκάλεσσε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·'

καὶ ὁ παρὰ Δημητρίῳ τῷ βασιλεῖ ἀπρόθυμος ὢν ᾄδειν μετὰ τὸ δεῖπνον, ὥς τε προσέπεμψεν αὐτῷ τὸν υἱὸν ἔτι παιδάριον ὄντα, τὸν Φίλιππον, ἐπιβαλὼν εὐθὺς

'τὸν παῖδά μοι τόνδ' ἀξίως Ἡρακλέους
ἡμῶν τε θρέψαι·'

καὶ Ἀνάξαρχος ὑπ' Ἀλεξάνδρου μήλοις βαλλόμενος 737 παρὰ δεῖπνον, ἐπαναστὰς καὶ εἰπών

'βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερί.'

πάντων δ' ἄριστος Κορίνθιος παῖς αἰχμάλωτος, ὅθ'

3 Hesiod. OD 11 4 M: ἐπήνησά (aut ἐπήνεσά) πως τὸ καιρῷ προτρέποντος 8 ἀγομένου ἐν τοῖς Πτ. γάμοις mei 9 νομιζομένου καὶ ἄθεσμον S: ὁ μὲν οὐκ ἐᾷ θεσμὸν quum scilicet ν excidisset, librarii oculus ab ομ priore ad alterum ομ aberraverit 12 Hom. Σ 356 ἐκάλεσσε] προσέειπε idem 13 ἀπρόθυμος] in E ἀ erasum; μὴ πρόθυμος? ὢν W: ἦν 14 ὥς τε] malim ὡς δὲ 16 Nauck. p. 915 18 μελλόμενος mei 19 ἐπαναστάντας iidem 20 cf. Eur. Or. 271. Laërt. Diog. 9, 60 21 ἄριστα R ὅθ'] ὃς ὅτε S

ἡ πόλις ἀπώλετο καὶ Μόμμιος ἐκ τῶν ἐλευθέρων τοὺς ἐπισταμένους γράμματα παῖδας εὐθυσκοπῶν ἐκέλευσε γράψαι στίχον, ἔγραψε

'τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότ' ὄλοντο·'

καὶ γάρ παθεῖν τι τὸν Μόμμιον φασὶ καὶ δακρῦσαι καὶ πάντας ἀφεῖναι ἐλευθέρους τοὺς τῷ παιδὶ προσήκοντας. ἐμνήσθη τε καὶ τῆς Θεοδώρου τοῦ B *τραγῳδοῦ γυναικὸς οὐ προσδεξαμένης αὐτὸν ἐν τῷ συγκαθεύδειν, ὑπογύου τοῦ ἀγῶνος ὄντος· ἐπεὶ δὲ νικήσας εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, ἀσπασαμένης καὶ εἰπούσης*

''Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι.'

3. *Ἐκ δὲ τούτου πολλὰ καὶ τῶν ἀκαίρων ἐνίοις ἐπῄει λέγειν, ὡς οὐκ ἄχρηστον εἰδέναι καὶ φυλάττεσθαι· οἷον Πομπηίῳ Μάγνῳ φασὶν ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐπανήκοντι στρατείας τὸν διδάσκαλον τῆς θυγατρὸς ἀπόδειξιν διδόντα, βιβλίου κομισθέντος ἐνδοῦναι τῇ παιδὶ τοιαύτην ἀρχήν,*

'ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι.'

Κασσίῳ δὲ Λογγίνῳ λόγου προσπεσόντος ἀδεσπό- C *του, τὸν υἱὸν ἐπὶ ξένης τεθνάναι, καὶ τἀληθὲς ἔχοντος εἰπεῖν οὐδενὸς οὐδ' ἀνελεῖν τὸ ὕποπτον, εἰσελθὼν συγκλητικὸς ἀνὴρ πρὸς αὐτὸν ἤδη πρεσβύτερος*

2 *εὐθυσκοπῶν* S: *εὐσυσκόπων* Mihi *εὐθυσκοπῶν* transponendum vid. ante *ἔγραψε* cf. Symb. 4 Hom. ε 306 6 *ἐλευθέρους*] del. Doehnerus, num *ἐλευθέρους ἀφεῖναι*? 7 *τε καὶ*] *δὲ καί τις* Madvigius. Nihil opus *τοῦ* R 12 Soph. Elect. 2 16 R: *στρατιᾶς* 21 *τἀληθὲς* *: *τὸ ἀληθὲς* 22 *οὐδενὸς* *

'οὐ καταφρονήσεις' ἔφη 'Λογγῖνε, λαλιᾶς ἀπίστου καὶ κακοήθους φήμης, ὥσπερ οὐκ εἰδὼς οὐδ' ἀνεγνωκὼς τό

'φήμη δ' οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται;''

ὁ δ' ἐν Ῥόδῳ στίχον αἰτήσαντι γραμματικῷ ποιουμένῳ δεῖξιν ἐν τῷ θεάτρῳ προτείνας

'ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·'

ἄδηλον εἴτε παίζων ἐφύβρισεν εἴτ' ἄκων ἠστόχησε. ταῦτα μὲν οὖν παρηγόρησεν ἀστείως τὸν θόρυβον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β'. D

Τίς αἰτία, δι' ἣν τὸ ἄλφα προτέτακται τῶν στοιχείων.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΕΡΜΕΙΑΣ, ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ.

1. Ἔθους δ' ὄντος ἐν τοῖς Μουσείοις κλήρους περιφέρεσθαι καὶ τοὺς συλλαχόντας ἀλλήλοις προτείνειν φιλόλογα ζητήματα, φοβούμενος ὁ Ἀμμώνιος μὴ τῶν ὁμοτέχνων τινὲς ἀλλήλοις συλλάχωσι, προσέταξεν ἄνευ κλήρου γεωμέτρην γραμματικῷ προτεῖναι καὶ ῥητορικῷ μουσικόν, εἶτ' ἔμπαλιν ἀνα- E
στρέφειν τὰς ἀνταποδόσεις.

2. Προύτεινεν οὖν Ἑρμείας ὁ γεωμέτρης Πρω-

1 καταφρόνησις mei 2 οὐ δρᾶν ἐγνωκὼς iidem
4 Hes. OD 763 ἀπόλυται mei 6 δείξειν iidem
7 Hom. κ 72 21 W: ὁ Ἑρμείας

τογένει τῷ γραμματικῷ πρῶτος αἰτίαν εἰπεῖν, δι' ἣν τὸ ἄλφα προτάττεται τῶν γραμμάτων ἁπάντων· ὁ δὲ τὴν ἐν ταῖς σχολαῖς λεγομένην ἀπέδωκε· τὰ μὲν γὰρ φωνήεντα τῷ δικαιοτάτῳ λόγῳ πρωτεύειν τῶν ἀφώνων καὶ ἡμιφώνων· ἐν δὲ τούτοις τῶν μὲν μακρῶν ὄντων τῶν δὲ βραχέων, τῶν δ' ἀμφότερα καὶ διχρόνων λεγομένων, ταῦτ' εἰκότως τῇ δυνάμει
F διαφέρειν. αὐτῶν δὲ τούτων πάλιν ἡγεμονικωτάτην ἔχειν τάξιν τὸ προτάττεσθαι τῶν ἄλλων δυεῖν ὑποτάττεσθαι δὲ μηδετέρῳ πεφυκός, οἷόν ἐστι τὸ ἄλφα· τουτὶ γὰρ οὔτε τοῦ ἰῶτα δεύτερον οὔτε τοῦ υ ταττόμενον ἐθέλειν ὁμολογεῖν οὐδ' ὁμοπαθεῖν ὥστε συλλαβὴν μίαν ἐξ ἀμφοῖν γενέσθαι, ἀλλ' ὥσπερ ἀγανακτοῦν καὶ ἀποπηδῶν ἰδίαν ἀρχὴν ζητεῖν ἀεί· ἐκείνων δὲ ὁποτέρου βούλει προταττόμενον ἀκολουθοῦντι καὶ συμφωνοῦντι χρῆσθαι καὶ συλλαβὰς ὀνομάτων ποιεῖν, ὥσπερ τοῦ 'αὔριον' καὶ τοῦ 'αὐλεῖν' καὶ τοῦ 'Αἴαντος' καὶ τοῦ 'αἰδεῖσθαι' καὶ μυρίων ἄλλων. διὸ τοῖς τρισίν, ὥσπερ οἱ πένταθλοι,
738 περίεστι καὶ νικᾷ, τὰ μὲν πολλὰ τῷ φωνῆεν εἶναι, τὰ δ' αὖ φωνάεντα τῷ δίχρονον, ταῦτα δ' αὐτὰ τῷ πεφυκέναι καθηγεῖσθαι δευτερεύειν δὲ μηδέποτε μηδ' ἀκολουθεῖν.

3. *Παυσαμένου δὲ τοῦ Πρωτογένους, καλέσας ἐμὲ ὁ Ἀμμώνιος 'οὐδὲν' ἔφη 'σὺ τῷ Κάδμῳ βοηθεῖς ὁ Βοιώτιος, ὅν φασι τὸ ἄλφα πάντων προτάξαι διὰ τὸ Φοίνικας οὕτω καλεῖν τὸν βοῦν, ὃν οὐ δεύτερον*

4 W: πρωτεύει   15 Anonymus: ὁπότερον   21 Turnebus: ἐν τῷ   27 βοῦν ὃν W: βοῦν

οὐδὲ τρίτον, ὥσπερ Ἡσίοδος, ἀλλὰ πρῶτον τίθεσθαι
τῶν ἀναγκαίων;’ ‘οὐδέν’ ἔφην ἐγώ· ‘τῷ γὰρ ἐμῷ
πάππῳ βοηθεῖν, εἴ τι δύναμαι, δίκαιός εἰμι μᾶλλον
ἢ τῷ τοῦ Διονύσου. Λαμπρίας γὰρ ὁ ἐμὸς πάπ- B
πος ἔλεγε πρώτην φύσει φωνὴν τῶν ἐνάρθρων ἐκ-
φέρεσθαι διὰ τῆς τοῦ ἄλφα δυνάμεως· τὸ γὰρ ἐν
τῷ στόματι πνεῦμα ταῖς περὶ τὰ χείλη μάλιστα πλάτ-
τεσθαι κινήσεσιν, ὧν πρώτην ἀνοιγομένων τὴν ἄνω
διάστασιν οὖσαν ἐξιέναι τοῦτον τὸν ἦχον, ἁπλοῦν
ὄντα κομιδῇ καὶ μηδεμιᾶς δεόμενον πραγματείας,
μήτε τὴν γλῶτταν παρακαλοῦντα μήθ’ ὑπομένοντα,
ἀλλὰ κατὰ χώραν ἀποκειμένης ἐκείνης ἐκπεμπόμενον·
ᾗ καὶ τὰ νήπια ταύτην πρώτην ἀφιέναι φωνήν. ὠνο- C
μάσθαι δὲ καὶ τό ‘ἀίειν’ ἐπὶ τῷ φωνῆς αἰσθάνε-
σθαι καὶ πολλὰ τῶν ὁμοίων, ὥσπερ καὶ τό ‘ᾄδειν’
καὶ τό ‘αὐλεῖν’ καὶ τό ‘ἀλαλάζειν’. οἶμαι δὲ καὶ
τό ‘αἴρειν’ καὶ τό ‘ἀνοίγειν’ οὐκ ἀπὸ τρόπου τῇ
τῶν χειλῶν ἀνοίξει καὶ ἄρσει, καθ’ ἣν οὗτος ἐκπί-
πτει τοῦ στόματος ὁ φθόγγος, ὠνομάσθαι. διὸ καὶ
τὰ τῶν ἀφώνων γραμμάτων ὀνόματα πλὴν ἑνὸς
ἅπαντα προσχρῆται τῷ ἄλφα καθάπερ φωτὶ τῆς
περὶ αὐτὰ τυφλότητος· τοῦ δὲ πῖ μόνον ἄπεστιν ἡ
δύναμις αὕτη· τὸ γὰρ φῖ καὶ τὸ χῖ τὸ μέν ἐστι
πῖ τὸ δὲ κάππα δασυνόμενον.’

1 Ἡσίοδος] OD 405 11 μήτε — μήθ’ *: μηδὲ — μηδ’ ὑπομένον mei 13 om. Basileensis: ὀνομάσαι 14 δὲ] om. mei ἀίειν Turnebus: ἀεὶ εἶναι

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'.

Κατὰ ποίαν ἀναλογίαν ὁ τῶν φωνηέντων καὶ ἡμιφώνων ἀριθμὸς συντέτακται.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΕΡΜΕΙΑΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΖΩΠΥΡΙΩΝ.

1. *Πρὸς ταῦτα τοῦ Ἑρμείου φήσαντος ἀμφοτέ-* D *ρους ἀποδέχεσθαι τοὺς λόγους 'τί οὖν' ἔφην 'οὐ καὶ σὺ διῆλθες ἡμῖν, εἴ τις ἔστι λόγος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στοιχείων, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ; τεκμήριον δὲ ποιοῦμαι τὸ μὴ κατὰ τύχην τῶν ἀφώνων καὶ ἡμιφώνων πρός τ' ἄλληλα καὶ πρὸς τὰ φωνήεντα γεγονέναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἀναλογίαν ἀριθμητικὴν δὲ καλουμένην ὑφ' ἡμῶν. ἐννέα γὰρ ὄντων καὶ ὀκτὼ καὶ ἑπτά, οὕτω τὸν μέσον ἀριθμὸν ὑπερέχειν καὶ ὑπερέχεσθαι συμβέβηκε· τῶν δ' ἄκρων ὁ μέγιστος πρὸς τὸν ἐλάχιστον ἔχει λόγον, ὃν ὁ τῶν Μουσῶν πρὸς τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος· ἡ γὰρ ἐννεὰς δήπου ταῖς Μούσαις ἡ δ' ἑβδομὰς τῷ Μου-* E *σηγέτῃ προσκεκλήρωται· συντεθέντα δ' ἀλλήλοις διπλασιάζει τὸν μέσον εἰκότως, ἐπεὶ καὶ τὰ ἡμίφωνα τῆς ἀμφοῖν τρόπον τινὰ κοινωνεῖ δυνάμεως.'*

2 *κατὰ ποίαν — συντέτακται*] om. mei 6 *ταῦτα*] *γὰρ τὰ* iidem 7 *οὐ* Turnebus: *αὖ* 9 *γ' ἐμοὶ* *: *γε μοι* ib. *δοκεῖτε* mei 11 *πρός τε πρὸς ἄλληλα καὶ τὰ* (κατὰ E) *φωνήεντα* mei 13 *ὑφ'* Anonymus: *ἀφ'* 14 *καὶ ἑπτὰ οὕτω* X: *οὔπω* codd. *ταὐτῷ* sc. *μέρει* Grafius coll. Plat. Tim. p. 36a 16 *συμβέβηκε· τῶν δ'* X: *συμβεβηκότων δὲ* 17 *ὂν* S 19 *συντιθέντα* mei *διπλασιάζειν* mei

2. Καὶ ὁ Ἑρμείας 'Ἑρμῆς' ἔφη 'λέγεται θεῶν ἐν Αἰγύπτῳ γράμματα πρῶτος εὑρεῖν· διὸ καὶ τὸ τῶν γραμμάτων Αἰγύπτιοι πρῶτον ἶβιν γράφουσιν, ὡς Ἑρμεῖ προσήκουσαν, οὐκ ὀρθῶς κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν, ἀναύδῳ καὶ ἀφθόγγῳ προεδρίαν ἐν γράμμασιν ἀποδόντες. Ἑρμεῖ δὲ μάλιστα τῶν ἀριθμῶν ἡ τετρὰς ἀνάκειται· πολλοὶ δὲ καὶ τετράδι μηνὸς ἱσταμένου F γενέσθαι τὸν θεὸν ἱστοροῦσι. τὰ δὲ δὴ πρῶτα καὶ Φοινίκεια διὰ Κάδμον ὀνομασθέντα τετράκις ἡ τετρὰς γενομένη παρέσχε· καὶ τῶν αὖθις ἐφευρεθέντων δὲ Παλαμήδης τε πρότερος τέτταρα καὶ Σιμωνίδης αὖθις ἄλλα τοσαῦτα προσέθηκε. καὶ μὴν ὅτι πάντων ἀριθμῶν πρῶτος τέλειος, ἡ μὲν τριὰς ὡς ἀρχὴν καὶ μέσον ἔχουσα καὶ τέλος, ἡ δ' ἑξὰς ὡς ἴση τοῖς αὑτῆς μέρεσι γιγνομένη, δῆλόν ἐστι. τούτων τοίνυν ἡ μὲν ἑξὰς ὑπὸ τῆς τετράδος, ἡ δὲ τριὰς ὑπὸ τῆς ὀγδοάδος πολλαπλασιασθεῖσα, πρώτου κύβου πρῶτος τέλειος, τὸ τῶν τεττάρων καὶ εἴκοσι παρέσχηκε πλῆθος.'

3. Ἔτι δ' αὐτοῦ λέγοντος, ὁ γραμματιστὴς Ζωπυρίων δῆλος ἦν καταγελῶν καὶ παρεφθέγγετο· παυσαμένου δέ, οὐ κατέσχεν ἀλλὰ φλυαρίαν τὰ τοιαῦτα πολλὴν ἀπεκάλει· μηδενὶ γὰρ λόγῳ συντυχίᾳ 739 δέ τινι καὶ τὸ πλῆθος τῶν γραμμάτων γεγονέναι τοσοῦτον καὶ τὴν τάξιν οὕτως ἔχουσαν, ὥσπερ,

1 καὶ ὁ Ἑρμείας W: καὶ θερμασίας   4. 6 malim Ἑρμῇ   8 δὲ] τε mei   13 ὅτι Madvigius: ὁ   ib. malim πρῶτοι τέλειοι   14 μέσην mei   16 ἡ δὲ τριὰς ὑπὸ τῆς ὀγδοάδος Madvigius   17 πρώτου κύβου (i. e. ὑπὸ τοῦ πρ. κύβου) *: πρῶτον κύβον   19 παρεσχήκασι?

ἔφη, καὶ τὸ τῆς Ἰλιάδος τὸν πρῶτον στίχον τῷ τῆς Ὀδυσσείας ἰσοσύλλαβον εἶναι καὶ πάλιν τῷ τελευταίῳ τὸν τελευταῖον ἐκ τύχης καὶ αὐτομάτως ἐπηκολουθηκέναι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δʹ.

Ποτέραν χεῖρα τῆς Ἀφροδίτης ἔτρωσεν ὁ Διομήδης.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΕΡΜΕΙΑΣ, ΖΩΠΥΡΙΩΝ, ΜΑΞΙΜΟΣ.

1. Μετὰ δὲ ταῦτα τὸν μὲν Ἑρμείαν, βουλόμενόν τι προβαλεῖν τῷ Ζωπυρίωνι, ἀπεκωλύσαμεν·
B ὁ δὲ ῥήτωρ Μάξιμος ἄπωθεν ἠρώτησεν αὐτὸν ἐκ τῶν Ὁμήρου, ποτέραν χεῖρα τρώσειεν τῆς Ἀφροδίτης ὁ Διομήδης. ταχὺ δὲ τοῦ Ζωπυρίωνος ἀντερομένου ποτέρῳ σκέλει χωλὸς ἦν ὁ Φίλιππος, 'οὐχ ὅμοιον' εἶπεν ὁ Μάξιμος· 'οὐδεμίαν γὰρ ὁ Δημοσθένης ἀπολογίαν περὶ τούτου δέδωκε· σὺ δ' ἂν ἀπορεῖν ὁμολογήσῃς, ἕτεροι δείξουσιν ὅπου τὴν τετρωμένην χεῖρα φράζει τοῖς νοῦν ἔχουσιν ὁ ποιητής.' ἔδοξεν οὖν ἡμῖν ὁ Ζωπυρίων διηπορῆσθαι,
C καὶ τὸν Μάξιμον, ἐκείνου σιωπῶντος, ἠξιοῦμεν ἐπιδεικνύναι.

2. 'Πρῶτον οὖν' ὁ Μάξιμος ἔφη 'τῶν ἐπῶν οὕτως ἐχόντων

'ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
ἄκρην οὔτασε χεῖρα, μετάλμενος ὀξέι δουρί,'

15 οὐδεμίαν] οὐδὲν mei   24 Hom. E 335

δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὴν ἀριστερὰν πατάξαι βουλόμενος οὐκ ἐδεῖτο μεταπηδήσεως, ἐπεὶ κατὰ τὴν ἀριστερὰν τὴν δεξιὰν εἶχεν ἐξ ἐναντίου προσφερόμενος· καὶ γὰρ εὔλογον ἦν τὴν ἐρρωμενεστέραν χεῖρα καὶ μᾶλλον τοῦ Αἰνείου φερομένου περιεχομένην ἐκεῖνόν τε τρῶσαι καὶ τὴν τρωθεῖσαν προέσθαι τὸ σῶμα. δεύτερον, εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτῆς ἀνακομισθείσης, καὶ τὴν D *Ἀθηνᾶν ἀναγελάσαι λέγουσαν*

'ἦ μάλα δή τινα Κύπρις Ἀχαιιάδων ἀνιεῖσα
Τρωσὶν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησε,
τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιιάδων βαθυκόλπων,
πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.'

οἶμαι δὲ καὶ σέ' εἶπεν 'ὦ βέλτιστε διδασκάλων, ὅταν τινὰ τῶν μαθητῶν φιλοφρονούμενος καταψᾷς καὶ καταρρέζῃς, μὴ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τοῦτο ποιεῖν ἀλλὰ τῇ δεξιᾷ. καθάπερ εἰκός ἐστι καὶ τὴν Ἀφροδίτην, ἐπιδεξιωτάτην θεῶν οὖσαν, οὕτω φιλοφρονεῖσθαι E *τὰς ἡρωίδας.'*

1 ὅτι] οὐ mei ἀριστερὰν] om. mei 2 μεταδήσεως mei 6 δεύτερον δέ? 8 ἀναγελάσαι Duebnerus: ἀναγελῶσαι 9 Hom. E 422 ἀχαϊάδων vel ἀχαΐδων mei 11 βαθυκόλπων] εὐπέπλων Homerus 12 κατεμύξατο iidem 15 em. S: καταρέξῃς τοῦτον mei

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε΄.

Διὰ τί Πλάτων εἰκοστὴν ἔφη τὴν Αἴαντος ψυχὴν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐλθεῖν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΥΛΑΣ, ΣΩΣΠΙΣ, ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ.

1. Ταῦτα τοὺς ἄλλους ἅπαντας ἡδίους ἐποίησε, μόνον δὲ τὸν γραμματικὸν Ὕλαν ὁ ῥήτωρ Σῶσπις ὁρῶν ἀποσιωπῶντα καὶ βαρυθυμούμενον (οὐ πάνυ γὰρ εὐημέρησεν ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν) ἀνεφώνησεν

'οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο'

F τὰ λοιπὰ μεῖζον φθεγγόμενος ἤδη πρὸς ἐκεῖνον ἐπέραινεν,

'ἀλλ' ἴθι δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀτειρέα θυμόν·'

ἔτι δ' ἀνώμαλος ὢν ὑπ' ὀργῆς ὁ Ὕλας ἀπεκρίνατο σκαιῶς· τὴν μὲν Αἴαντος ἔφη ψυχὴν εἰκοστὴν λαχοῦσαν ἐν Ἅιδου διαμείψασθαι κατὰ τὸν Πλάτωνα φύσιν λέοντος· αὐτῷ δὲ πολλάκις παρίσταθαι καὶ τὰ τοῦ κωμικοῦ γέροντος

'ὄνον γενέσθαι κρεῖττον, ἢ τοὺς χείρονας
ὁρᾶν ἑαυτοῦ ζῶντας ἐπιφανέστερον.'

καὶ ὁ Σῶσπις γελάσας 'ἀλλ' ἕως μέλλομεν ἐνδύε-

8 ἀποσιωπῶν mei 10 Hom. λ 543 11 μεῖζον X: μεῖζον ἢ 13 ἴθι] ἄγε Homerus λ 561 14 ἀτειρέα] ἀγήνορα idem 15 ἀνώμαλος ὢν Doehnerus: ὁμολογῶν 17 λαλοῦσαι mei Πλάτωνα] Rep. p. 620b 20 cf. Kock. 3 p. 64 22 μέλλομεν] add. vid. εἶπεν

σθαι τὸ κανθήλιον, εἴ τι κήδῃ Πλάτωνος, δίδαξον 740 ἡμᾶς, ᾧτινι λόγῳ τὴν τοῦ Τελαμωνίου ψυχὴν πεποίηκεν ἀπὸ κλήρου βαδίζουσαν εἰκοστὴν ἐπὶ τὴν αἵρεσιν.' ἀποσκορακίσαντος δὲ τοῦ Ὕλα (χλευάζεσθαι γὰρ ᾤετο δυσημερῶν), ὑπολαβὼν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν 'τί οὖν;' εἶπεν 'οὐ δευτερεῖα μὲν ὁ Αἴας κάλλους καὶ μεγέθους καὶ ἀνδρείας ἀεὶ φέρεται 'μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα', τὰ δ' εἴκοσι δευτέρα δεκάς, ἡ δὲ δεκὰς ἐν τοῖς ἀριθμοῖς κράτιστος, ὡς ἐν τοῖς Ἀχαιοῖς ὁ Ἀχιλλεύς;' γελασάντων δ' ἡμῶν 'ταῦτα μέν' B ὁ Ἀμμώνιος εἶπεν 'ὦ Λαμπρία, κείσθω σοι πεπαιγμένα πρὸς Ὕλαν· ἡμῖν δὲ μὴ παίζων ἀλλ' ἀπὸ σπουδῆς, ἐπεὶ τὸν λόγον ἐκὼν ἐξεδέξω, δίελθε περὶ τῆς αἰτίας.'

2. Θορυβηθεὶς οὖν ὁ Λαμπρίας, εἶτα χρόνον οὐ πολὺν ἐπισχών, ἔφη πολλαχοῦ μὲν ἡμῖν τὸν Πλάτωνα προσπαίζειν διὰ τῶν ὀνομάτων· ὅπου δὲ μῦθόν τινα τῷ περὶ ψυχῆς λόγῳ μίγνυσι, χρῆσθαι μάλιστα τῷ νῷ. τοῦ τε γὰρ οὐρανοῦ τὴν νοητὴν φύσιν ἅρμα καλεῖν πτηνὸν διὰ τὴν ἐναρμόνιον τοῦ κόσμου περιφοράν, ἐνταῦθα δὲ τὸν αὐτάγγελον τῶν ἐν Ἅιδου Πάμφυλον γένος Ἁρμονίου πατρὸς Ἡρα δ' αὐτὸν ὀνομάζειν, αἰνιττόμενον ὅτι γεννῶνται μὲν αἱ ψυχαὶ καθ' ἁρμονίαν καὶ συναρμόττονται τοῖς σώμασιν, ἀπαλλαγεῖσαι δὲ συμφέρονται πανταχόθεν C

1 εἴ τι] ἔτι mei 4 δὲ * 7 cf. Hom. λ 550 19 τῷ νῷ] τῷ ῥῷ Madvigius 20 ἅρμα καλεῖν πτηνόν] vid. Plat. Phaedr. p. 246 e διὰ τὴν W: τὴν 21 δὲ] τε? 22 Ἀρμενίου Plato (Rep. p. 614 b) sed praestat Ἁρμονίου Ἡρα idem: ἦρα 25 συμφέρουσαι mei

εἰς τὸν ἀέρα· κἀκεῖθεν αὖθις ἐπὶ τὰς δευτέρας γενέσεις τρέπονται. 'τί δὴ κωλύει καὶ τό 'εἰκοστόν' εἰρῆσθαι πρὸς τὸ μὴ ἀληθὲς ἀλλ' 'εἰκός' τοῦ λόγου καὶ πλαττόμενον, ἢ πρὸς τὸν κλῆρον ὡς 'εἰκῇ' καὶ κατὰ τύχην γιγνόμενον; ἀεὶ μὲν γὰρ ἅπτεται τῶν τριῶν αἰτιῶν, ἅτε δὴ πρῶτος ἢ μάλιστα συνιδών,
D *ὅπῃ τὸ καθ' εἱμαρμένην τῷ κατὰ τύχην αὖθίς τε τὸ ἐφ' ἡμῖν ἑκατέρῳ καὶ συναμφοτέροις ἐπιμίγνυσθαι καὶ συμπλέκεσθαι πέφυκε. νῦν δὲ θαυμαστῶς, ἣν ἔχει δύναμιν ἐν τοῖς ἡμετέροις πράγμασιν ἕκαστον, ὑποδεδήλωκε, τὴν μὲν αἵρεσιν τῶν βίων τῷ ἐφ' ἡμῖν ἀποδιδούς· ἀρετὴ γὰρ ἀδέσποτον καὶ κακία· τὸ δ' εὖ βιοῦν τοὺς ὀρθῶς ἑλομένους καὶ τἀναντία τοὺς κακῶς εἱμαρμένης ἀνάγκῃ συνάπτων. αἱ δὲ τῶν κλήρων ἀτάκτως διασπειρομένων ἐπιπτώσεις τὴν τύχην παρεισάγουσι καὶ τροφαῖς καὶ πολιτείαις, ὧν ἕκαστοι λαγχάνουσι, πολλὰ τῶν ἡμετέρων προκαταλαμβάνουσαν. ὅρα δή, μὴ τῶν κατὰ τύχην αἰτίαν ζητεῖν ἄλογόν ἐστιν· ἂν γὰρ ἔν τινι λόγῳ φαίνηται γεγονὼς ὁ κλῆρος, οὐκέτι γίγνεται κατὰ τύχην οὐδ' αὐτομάτως ἀλλ' ἔκ τινος εἱμαρμένης καὶ προνοίας.'*

E 3. *Ἔτι δὲ τοῦ Λαμπρίου λέγοντος, ὁ γραμματικὸς ἤδη Μάρκος ἐδόκει τι συλλογίζεσθαι καὶ διαριθμεῖν πρὸς αὐτόν· ἔπειτα παυσαμένου, 'τῶν Ὁμηρικῶν' ἔφη 'ψυχῶν ὅσας ἐν Νεκυίᾳ κατωνόμακεν,*

3 Turnebus: *εἰκοστοῦ* 4 *κλῆρον* W: *κνερὸν* 5 *καταψυχὴν* vel *κατὰ ψυχὴν* mei 10 *ἐν* Madvigius 11 *τῶν βίων* W: *τῷ βίῳ* 18 M: *προκαταλαμβάνουσιν* 26 *ἔφη ψυχῶν* idem

ἡ μὲν Ἐλπήνορος οὔπω καταμεμιγμένη ταῖς ἐν Ἅιδου διὰ τὸ μὴ τεθάφθαι τὸν νεκρὸν ὥσπερ ἐν μεθορίοις πλανᾶται· τὴν δὲ Τειρεσίου ταῖς ἄλλαις οὐκ ἄξιον δήπου συγκαταριθμεῖν,

'ᾧ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
οἴῳ πεπνῦσθαι'

καὶ διαλέγεσθαι καὶ ξυνιέναι τῶν ζώντων, πρὶν ἢ πιεῖν τοῦ αἵματος. ἂν οὖν ταύτας ὑπεξελόμενος, ὦ F
Λαμπρία, τὰς ἄλλας διαριθμῇς, αὐτὸ συμβαίνει, τὴν Αἴαντος εἰκοστὴν εἰς ὄψιν ἀφῖχθαι τοῦ Ὀδυσσέως· καὶ πρὸς τοῦτο παίζειν τὸν Πλάτωνα τῇ Ὁμηρικῇ Νεκυίᾳ προσαναχρωννύμενον.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ϛʹ.

Τί αἰνίττεται ὁ περὶ τῆς ἥττης τοῦ Ποσειδῶνος μῦθος· ἐν ᾧ καί, διὰ τί τὴν δευτέραν Ἀθηναῖοι τοῦ Βοηδρομιῶνος ἐξαιροῦσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΜΕΝΕΦΥΛΟΣ, ΥΛΑΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ.

1. Θορυβησάντων δὲ πάντων, Μενέφυλος ὁ Περι- 741
πατητικὸς προσαγορεύσας τὸν Ὕλαν 'ὁρᾷς' εἶπεν 'ὡς οὐκ ἦν τὸ ἐρώτημα χλευασμὸς οὐδ' ὕβρις· ἀλλ' ἀφείς, ὦ μακάριε, τὸν δυστράπελον Αἴαντα καὶ δυσώνυμον, ὥς φησι Σοφοκλῆς, γενοῦ μετὰ τοῦ Πο-

1 ἐν Leonicus 9 αὐτὸ] corruptum; αὖ (aut αὖθις) ταὐτό? 20 ὁρᾷς M: ὁρᾶτε 23 Σοφοκλῆς] in Aiac. vs. 897

σειδῶνος, ὃν αὐτὸς εἴωθας ἱστορεῖν ἡμῖν ἡττώμενον πολλάκις, ἐνταῦθα μὲν ὑπ' Ἀθηνᾶς ἐν Δελφοῖς δ' ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Ἄργει δ' ὑπὸ τῆς Ἥρας ἐν Αἰγίνῃ δ' ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐν Νάξῳ δ' ὑπὸ τοῦ Διονύσου, πρᾶον δὲ πανταχοῦ καὶ ἀμήνιτον ὄντα
B περὶ τὰς δυσημερίας· ἐνταῦθα γοῦν καὶ νεὼ κοινωνεῖ μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐν ᾧ καὶ βωμός ἐστι Λήθης ἱδρυμένος. καὶ ὁ Ὕλας ὥσπερ ἡδίων γενόμενος 'ἐκεῖνο δέ σε' εἶπεν 'ὦ Μενέφυλε, λέληθεν, ὅτι καὶ τὴν δευτέραν τοῦ Βοηδρομιῶνος ἡμέραν ἐξαιροῦμεν οὐ πρὸς τὴν σελήνην, ἀλλ' ὅτι ταύτῃ δοκοῦσιν ἐρίσαι περὶ τῆς χώρας οἱ θεοί.' 'πάντα' εἶπεν ὁ Λαμπρίας 'ὅσῳ τοῦ Θρασυβούλου γέγονε Ποσειδῶν πολιτικώτερος, εἰ μὴ κρατῶν ὡς ἐκεῖνος, ἀλλ'
C ἡττῶ **'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ'.

Τίς αἰτία τῆς εἰς τριάδα διαιρέσεως τῶν μελῶν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η'.

Τίνι διαφέρει τὰ ἐμμελῆ διαστήματα τῶν συμφώνων.

6 νέω κοινώνει vel νέω κοινὸν οἱ καὶ 7 Λήθης M: ἀληθὴς 10 ἐξαιροῦμεν οὐ Turnebus: ἐξηρημένου 14 κράτων moi 15 ἀλλ' ἡττῶ ** ὅρκοις] ita libri; de lacuna vid. Praefat. p. XLII; cf. Symb.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θʹ.

Τίς αἰτία συμφωνήσεως· ἐν ᾧ καί, διὰ τί, τῶν συμφώνων ὁμοῦ κρουομένων, τοῦ βαρυτέρου γίγνεται τὸ μέλος.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ιʹ.

Διὰ τί, τῶν ἐκλειπτικῶν περιόδων ἡλίου καὶ σελήνης ἰσαρίθμων ὄντων, ἡ σελήνη φαίνεται πλεονάκις ἐκλείπουσα τοῦ ἡλίου.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΑʹ.

Περὶ τοῦ μὴ τοὺς αὐτοὺς μένειν ἡμᾶς, ἀεὶ τῆς οὐσίας ῥεούσης.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΒʹ.

Πότερόν ἐστι πιθανώτερον τὸ ἀρτίους εἶναι τοὺς σύμπαντας ἀστέρας ἢ περιττούς.

* * ὅρκοις δ' ἄνδρας ἐξαπατητέον.' καὶ ὁ Γλαυκίας 'ἐγὼ μέν' ἔφη 'κατὰ Πολυκράτους ἀκήκοα τοῦ τυράννου λεγόμενον τὸν λόγον τοῦτον· εἰκὸς δὲ καὶ καθ' ἑτέρων λέγεσθαι· σὺ δὲ πρὸς τί τοῦτ' ἐρωτᾷς;' 'ὅτι νὴ Δί'' ὁ Σῶσπις ἔφη 'τοὺς μὲν παῖδας ἀστρα-

6 ὄντων] corr. vid. οὐσῶν

γάλοις ὁρῶ τοὺς δ' Ἀκαδημαϊκοὺς λόγοις ἀρτιάζοντας· οὐδὲν γὰρ οἱ τοιοῦτοι στόμαχοι διαφέρουσι τῶν ἐρωτώντων, πότερον ἄρτια τῇ χειρὶ συνειληφότες ἢ περιττὰ συντείνουσιν.' ἐπαναστὰς οὖν ὁ Πρωτογένης καί με καλέσας ἐξ ὀνόματος 'τί παθόντες'
D εἶπε 'τοὺς ῥήτορας τούτους τρυφᾶν ἐῶμεν, ἑτέρων καταγελῶντας, αὐτοὺς δὲ μηδὲν ἐρωτωμένους μηδὲ συμβολὰς λόγων τιθέντας; εἰ μὴ νὴ Δία φήσουσι μηδὲν αὐτοῖς μετεῖναι τῆς ἐν οἴνῳ κοινωνίας, Δημοσθένους ἐπαινέταις καὶ ζηλωταῖς οὖσιν, ἀνδρὸς ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ μηδέποτε πιόντος οἶνον.' 'οὐκ αἴτιον' ἔφην ἐγὼ 'τοῦτο τούτων, ἀλλ' ἡμεῖς οὐδὲν αὐτοὺς ἠρωτήκαμεν· εἰ δὲ μή τι σὺ χρησιμώτερον ἔχεις, ἐγώ μοι δοκῶ προβαλεῖν αὐτοῖς ἐκ τῶν Ὁμήρου ῥητορικῶν θέσεων μίαν ἀντινομικήν.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΓ΄.

Περὶ τοῦ ἐν τῇ τρίτῃ ῥαψῳδίᾳ τῆς Ἰλιάδος ἀντινομικοῦ ζητήματος.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ, ΓΛΑΥΚΙΑΣ, ΣΩΣΠΙΣ.

E 1. 'Τίν'' ἔφη 'ταύτην;' 'ἐγώ σοι φράσω' εἶπον 'ἅμα καὶ τούτοις προβάλλων· διὸ τὸν νοῦν ἤδη προσεχέτωσαν. ὁ γὰρ Ἀλέξανδρος ἐπὶ ῥητοῖς δήπου πεποίηται τὴν πρόκλησιν οὕτως·

1 ὁρῶν mei   λόγοις ἀρτιάζοντας W: λόγους ἁρπάζοντας   2 στόμαχοι] λογομάχοι Doehnerus   12 οὐδὲν] malim οἳ οὐδὲν

'αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·'

καὶ πάλιν ὁ Ἕκτωρ ἀναγορεύων καὶ τιθεὶς εἰς μέσον πᾶσι τὴν πρόκλησιν αὐτοῦ μονονουχὶ τοῖς αὐ- F τοῖς ὀνόμασι κέχρηται·

'ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸν δ' ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
οἴους ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἕποιτο.'

δεξαμένου δὲ τοῦ Μενελάου, ποιοῦνται τὰς συνθήκας ἐνόρκους, ἐξάρχει δ' Ἀγαμέμνων·

'εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ, 742
αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἀγέτω καὶ κτήματα πάντα.
εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω.'

ἐπεὶ τοίνυν ἐνίκησε μὲν οὐκ ἀνεῖλε δ' ὁ Μενέλαος, μεταλαβόντες ἑκάτεροι τὴν ἀξίωσιν ἰσχυρίζονται τοῖς τῶν πολεμίων, οἱ μὲν ὡς νενικημένου τοῦ Πάριδος ἀπαιτοῦντες, οἱ δ' ὡς μὴ τεθνηκότος οὐκ ἀποδιδόντες. πῶς οὖν' ἔφην 'τὴν δίκην ταύτην ἰθύνται' ἂν εἴποι τις καὶ διαιτήσειε τὴν ἀντινομίαν, οὐ φιλοσόφων οὐδὲ γραμματικῶν, ἀλλὰ ῥητόρων ἔργον ἐστὶ

1 Hom. Γ 68 μέσω mei 8 Hom. Γ 88 11 οἴους ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ addidi ex Homero 12 cf. Γ 92 et 93 16 ἐχέτω Hom. Γ 282 18 cf. Γ 285 cum 72 23 ἔφην M: ἔφη ib. ἂν * 24 εἴποι] διείποι Doehnerus τις M

B φιλογραμματούντων ὥσπερ ὑμεῖς καὶ φιλοσοφούντων.'

2. Ὁ μὲν οὖν Σῶσπις ἔφη κυριώτερον εἶναι τὸν τοῦ προκεκλημένου λόγον, ὥσπερ νόμον· 'ἐκεῖνος γάρ, ἐφ' οἷς διαγωνιοῦνται, κατήγγειλεν· οἱ δὲ δεξάμενοι καὶ ὑπακούσαντες οὐκέτι κύριοι προστιθέντες. ἡ δὲ πρόκλησις οὐ περὶ φόνου καὶ θανάτου γέγονεν, ἀλλὰ περὶ νίκης καὶ ἥττης· καὶ μάλα δικαίως. ἔδει γὰρ τὴν γυναῖκα τοῦ κρείττονος εἶναι, κρείττων δ' ὁ νικῶν, ἀποθνήσκειν δὲ πολλάκις συμβαίνει κἀγαθοῖς ὑπὸ κακῶν, ὡς ὕστερον Ἀχιλλεὺς C ἀπέθανεν τοξευθεὶς ὑπὸ Πάριδος· καὶ οὐκ ἂν οἶμαι φαίημεν Ἀχιλλέως ἧτταν γεγονέναι τὸν θάνατον οὐδὲ νίκην ἀλλ' ἄδικον εὐτυχίαν τοῦ βάλλοντος. ἀλλ' ὁ Ἕκτωρ ἥττητο καὶ πρὶν ἀποθνήσκειν, μὴ δεξάμενος ἀλλὰ δείσας καὶ φυγὼν ἐπερχομένου τοῦ Ἀχιλλέως· ὁ γὰρ ἀπειπάμενος καὶ φυγὼν ἧτταν ἀπροφάσιστον ἥττηται καὶ συγκεχώρηκε κρείττονα τὸν ἀντίπαλον εἶναι. διὸ πρῶτον μὲν ἡ Ἶρις ἐξαγγέλλουσα τῇ Ἑλένῃ φησί

'μακρῆς ἐγχείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις·'

ἔπειθ' ὁ Ζεὺς τῷ Μενελάῳ τῆς μάχης τὸ βραβεῖον ἀπέδωκεν εἰπών

'νίκη μὲν δὴ φαίνετ' ἀρηιφίλου Μενελάου.'

4 ἐκεῖνος M: ἐκείνοις   5 idem: κατήγγειλαν   11 *: καὶ ἀγαθοῖς   13 Basileensis: ἀχιλλεὺς ἧττον   19 διὸ | δεῖ mei   21 μακροῖς ἐγχείῃσι (ἐγχείησι E) mei cf. Hom. Γ 136   23 τῇ μάχῃ mei   25 cf. Hom. Δ 13 cum Γ 457

γελοῖον γάρ, εἰ τὸν μὲν Ποδῆν ἐνίκησε πόρρωθεν D ἀκοντίσας μὴ προσδοκήσαντα μηδὲ φυλαξάμενον, τοῦ δ' ἀπειπαμένου καὶ δραπετεύσαντος καὶ καταδύντος εἰς τοὺς κόλπους τῆς γυναικὸς ἐσκυλευμένου ζῶντος, οὐκ ἄξιος ἦν τὰ νικητήρια φέρεσθαι, κατὰ τὴν αὐτοῦ πρόκλησιν ἐκείνου κρείττων φανεὶς καὶ περιγενόμενος.'

3. Ὑπολαβὼν δ' ὁ Γλαυκίας ἔφη πρῶτον μὲν ἔν τε δόγμασι καὶ νόμοις ἔν τε συνθήκαις καὶ ὁμολογίαις κυριώτερα τὰ δεύτερα νομίζεσθαι καὶ βεβαιότερα τῶν πρώτων· 'δεύτεραι δ' ἦσαν αἱ δι' Ἀγαμέμνονος ὁμολογίαι τέλος ἔχουσαι θάνατον, οὐχὶ ἧτταν τοῦ κρατηθέντος. ἔπειτ' ἐκείνη μὲν λόγοις, αὗται δὲ καὶ μεθ' ὅρκων εἵποντο καὶ προσῆσαν ἀραὶ τοῖς παραβαίνουσιν, οὐχ ἑνὸς ἀνδρὸς ἀλλὰ E πάντων ἀποδεχομένων καὶ συνομολογούντων· ὥστε ταῦτα γεγονέναι κυρίως ὁμολογίας, ἐκείνας δὲ μόνας προκλήσεις. μαρτυρεῖ δ' ὁ Πρίαμος, μετὰ τὰ ὅρκια τοῦ ἀγῶνος ἀπιών, καί,

'Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν·'

ᾔδει γὰρ ἐπὶ τούτοις τὰς ὁμολογίας γεγενημένας· διὸ καὶ μετὰ μικρὸν ὁ Ἕκτωρ φησίν F

'ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν·'

ἀτελὴς γὰρ ἔμεινεν ὁ ἀγών, καὶ πέρας ἀναμφισβήτητον οὐκ εἶχε μηδετέρου πεσόντος. ὅθεν ἔμοιγε

10 δεύτερα Turnebus: δὲ ὕστερα 17 ταύτας W
20 Hom. Γ 308 24 id. Η 69

δοκεῖ μηδ' ἀντινομικὸν γεγονέναι τὸ ζήτημα, ταῖς
δευτέραις ὁμολογίαις τῶν πρώτων ἐμπεριεχομένων·
ὁ γὰρ ἀποκτείνας νενίκηκεν, οὐ μὴν ὁ νικήσας ἔκ-
τεινεν. συνελόντι δ' εἰπεῖν, Ἀγαμέμνων οὐκ ἔλυσε
τὴν τοῦ Ἕκτορος πρόκλησιν ἀλλ' ἐσαφήνισεν, οὐδὲ
μετέθηκεν ἀλλὰ προσέθηκε τὸ κυριώτατον, ἐν τῷ
748 κτεῖναι τὸ νικῆσαι θέμενος· αὕτη γάρ ἐστι νίκη
παντελής, αἱ δ' ἄλλαι προφάσεις καὶ ἀντιλογίας
ἔχουσιν, ὡς ἡ παρὰ Μενελάου μήτε τρώσαντος
μήτε διώξαντος. ὥσπερ οὖν ἐν ταῖς ἀληθιναῖς ἀν-
τινομίαις οἱ δικασταὶ τῷ μηδὲν ἀμφισβητήσιμον
ἔχοντι προστίθενται, τὸν ἀσαφέστερον ἐάσαντες·
οὕτως ἐνταῦθα τὴν ἀπροφάσιστον καὶ γνώριμον τέ-
λος ἄγουσαν ὁμολογίαν βεβαιοτέραν χρὴ καὶ κυριω-
τέραν νομίζειν. ὃ δὲ μέγιστόν ἐστιν, αὐτὸς ὁ δο-
κῶν κρατεῖν, οὐκ ἀποστὰς φυγόντος οὐδὲ παυσάμε-
νος, ἀλλὰ πανταχόσε 'φοιτῶν ἀν' ὅμιλον'

'εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα,'

B μεμαρτύρηκεν ἄκυρον εἶναι καὶ ἀτελῆ νίκην, ἐκεί-
νου διαπεφευγότος· οὐδ' ἠμνημόνει τῶν ὑπ' αὐτοῦ
διειρημένων,

'ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
τεθναίη, ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.'

διὸ ζητεῖν μὲν ἀναγκαῖον ἦν αὐτῷ τὸν Ἀλέξανδρον,

1 μηδέν τι νομικόν mei 4 συνελόντι Turnebus: ἀλλ' ἔχοντι 6 τὸ] τὸν mei 7 κτεῖναι] κλῖναι vel κλίναι iidem 13 τέλους iidem 17 ἀνόμιλον iidem 18 Hom. Γ 450 19 τὴν νίκην Duebnerus 20 οὐδ' W: οὖν 21 em. Doehnerus: εἰρημένων 22 Hom. Γ 101

ὅπως ἀποκτείνας συντελέσῃ τὸ τοῦ ἀγῶνος ἔργον· μὴ κτείνας δὲ μηδὲ λαβὼν οὐ δικαίως ἀπῄτει τὸ νικητήριον. οὐδὲ γὰρ ἐνίκησεν, εἰ δεῖ τεκμήρασθαι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις, ἐγκαλοῦντος τῷ Διὶ καὶ τὰς ἀποτεύξεις ὀδυρομένου·

'Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· C
ἦ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος,
νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν·'

αὐτὸς γὰρ ὁμολογεῖ μηδὲν εἶναι τὸ διακόψαι τὸ ἀσπίδιον καὶ λαβεῖν ἀπορρυὲν τὸ κράνος, εἰ μὴ βάλοι μηδ' ἀποκτείνειε τὸν πολέμιον.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΔ'.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Μουσῶν ὅσα λέγεται μὴ κοινῶς.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΗΡΩΔΗΣ, ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΤΡΥΦΩΝ, ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΜΕΝΕΦΥΛΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ.

1. Ἐκ τούτου σπονδὰς ἐποιησάμεθα ταῖς Μούσαις, καὶ τῷ Μουσηγέτῃ Ἀπόλλωνι παιανίσαντες συνῄσαμεν τῷ Ἐράτωνι πρὸς τὴν λύραν ἐκ τῶν Ἡσιόδου τὰ περὶ τὴν τῶν Μουσῶν γένεσιν. μετὰ D
δὲ τὴν ᾠδὴν Ἡρώδης ὁ ῥήτωρ 'ἀκούετ'' ἔφη 'ὑμεῖς

5 ὀδυρομένους mei 8 χείρεσσ' ἐάγη Homerus Γ 365 13 Problemata antea continuata disiunxit W 22 ἀκούειν mei

οἱ τὴν Καλλιόπην ἀποσπῶντες ἡμῶν, σὺν τοῖς βασιλεῦσιν αὐτὴν παρεῖναί φασιν, οὐκ ἀναλύουσι δήπου 'συλλογισμοὺς οὐδ' ἐρωτῶσι μεταλλάττοντας, ἀλλὰ ταῦτα πράττουσιν ἃ ῥητόρων ἐστὶ καὶ πολιτικῶν ἔργα. τῶν δ' ἄλλων ἥ τε Κλειὼ τὸ ἐγκωμιαστικὸν προσάγεται· 'κλέα' γὰρ ἐκάλουν τοὺς ἐπαίνους· ἥ τε Πολύμνια τὸ ἱστορικόν· ἔστι γὰρ μνήμη πολλῶν· ἐνιαχοῦ δὲ καὶ πάσας, ὥσπερ ἐν λείῳ, τὰς Μούσας Μνείας καλεῖσθαι λέγουσιν. ἐγὼ δὲ μεταE ποιοῦμαί τι καὶ τῆς Εὐτέρπης· εἴπερ, ὥς φησι Χρύσιππος, αὐτὴ τὸ περὶ τὰς ὁμιλίας ἐπιτερπὲς εἴληχε καὶ κεχαρισμένον. ὁμιλητικὸς γὰρ οὐδὲν ἧττον ἢ δικανικὸς ὁ ῥήτωρ καὶ συμβουλευτικός· αἱ γὰρ ἕξεις ἔχουσι καὶ εὐμενείας καὶ συνηγορίας καὶ ἀπολογίας· πλείστῳ δὲ τῷ ἐπαινεῖν χρώμεθα καὶ τῷ ψέγειν, ἐν τούτοις οὐ φαύλων οὐδὲ μικρῶν τυγχάνοντες, ἂν τεχνικῶς τοῦτο πράττωμεν· ἂν δ' ἀπείρως καὶ ἀτέχνως, ἀστοχοῦντες· τὸ γὰρ

'ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
ἀνθρώποις'

2 φασιν] φησιν sc. 'Ησίοδος Madvigius. cf. Theog. 80: ἣ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ ἀναλύουσι] ἀναλογοῦσι mei 3 μεταλλάττοντας W: μεγάλα εἰπόντας 8 πάσας] πλάσας mei ἐν λείῳ] ἓν τέλειον Doehnerus. Mihi in mentem venit ἐν Δίῳ, aliis alia, sed nihil certum 10 τῆς Εὐτέρπης] τῆς τερπῆς (aut τῇ lac. 3 τερπῆς Vd) mei 11 αὐτὴ Grafius τὸ Turnebus: τί vel τι 12 ὁμιλητικὸς] ὁμιλητὴν· καὶ mei 13 αἱ γὰρ λέξεις ἔχουσι (malim ἔχουσί τι) καὶ συμβουλίας καὶ συνηγορίας W 16 οὐ] ὧν mei 19 Hom. κ 38

** δὲ μᾶλλον, ὡς τὸ περὶ τὰς ὁμιλίας εὐάρμοστον ἔχουσι, πειθὼ καὶ χάριν οἶμαι προσήκειν.'

2. Καὶ ὁ Ἀμμώνιος 'οὐκ ἄξιον' ἔφη 'σοι νεμεσᾶν, F ὦ Ἡρώδη, καί 'πλείῃ' χειρὶ τῶν Μουσῶν ἐπιδραττομένῳ· κοινὰ γὰρ τὰ φίλων. καὶ διὰ τοῦτο πολλὰς ἐγέννησε Μούσας ὁ Ζεύς, ὅπως ᾖ πᾶσιν ἀρύσασθαι τῶν καλῶν ἀφθόνως· οὔτε γὰρ κυνηγίας πάντες οὔτε στρατείας οὔτε ναυτιλίας οὔτε βαναυσουργίας, παιδείας δὲ καὶ λόγου δεόμεθα πάντες

'εὐρυεδοῦς ὅσοι καρπὸν αἰνύμεθα χθονός'·

ὅθεν Ἀθηνᾶν μίαν καὶ Ἄρτεμιν καὶ Ἥφαιστον ἕνα, Μούσας δὲ πολλὰς ἐποίησεν. ὅτι δ' ἐννέα καὶ οὐκ 744 ἐλάττους οὐδὲ πλείους, ἆρ' ἂν ἡμῖν φράσειας; οἶμαι δέ σε πεφροντικέναι φιλόμουσον οὕτω καὶ πολύμουσον ὄντα.' 'τί δὲ τοῦτο σοφόν;' εἶπεν ὁ Ἡρώδης· 'πᾶσι γὰρ διὰ στόματός ἐστι καὶ πάσαις ὑμνούμενος ὁ τῆς ἐννεάδος ἀριθμός, ὡς πρῶτος ἀπὸ πρώτου περισσοῦ τετράγωνος ὢν καὶ περισσάκις περισσός, ἅτε δὴ τὴν διανομὴν εἰς τρεῖς ἴσους λαμβάνων περισ- B σούς.' καὶ ὁ Ἀμμώνιος ἐπιμειδιάσας 'ἀνδρικῶς ταυτὶ διεμνημόνευσας· καὶ πρόσθες αὐτοῖς ἔτι το-

1 lac. indicavit W quam ipse supplet verbis οὐ βασιλεῦσι ῥήτορσι; malim: οὐδενὶ τῶν ἄλλων (aut οὐ βασιλεῦσι) δημηγόρΟΙΣ (aut πολιτιΚΟΙΣ)   τὸ περὶ] τῷ ἀέρι mei   2 καὶ πειθὼ W   4 καὶ πλείῃ *: καὶ πειε aut καὶ παίειν cf. Hom. λ 359   5 κοινὰ κτέ] vid. p. 644 c   11 Bergk. 3 p. 888 vs. 17   ib. ἀννύμεθα mei   13 ὅτι δ' ἐννέα] 'continuavi cum prioribus. Vulgo his verbis initium fit Problem. XIV' W   14 ἆρ' ἂν *: ἄρα   18 ὁ M   21 post ἀνδρικῶς add. vid. ἔφη

σοῦτον, τὸν ἀριθμὸν ἐκ δυεῖν τῶν πρώτων κύβων συνηρμόσθαι μονάδος καὶ ὀγδοάδος, καὶ καθ' ἑτέραν αὖ πάλιν σύνθεσιν ἐκ δυεῖν τριγώνων, τριάδος καὶ ἑξάδος, ὧν ἑκάτερος καὶ τέλειός ἐστιν. ἀλλὰ τί ταῦτα ταῖς Μούσαις μᾶλλον ἢ τοῖς ἄλλοις θεοῖς προσῆκεν, ὅτι Μούσας ἔχομεν ἐννέα, Δήμητρας δὲ καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀρτέμιδας οὐκ ἔχομεν; οὐ γὰρ δήπου καὶ σὲ πείθει τὸ Μούσας γεγονέναι τοσαύ- C *τας, ὅτι τοὔνομα τῆς μητρὸς αὐτῶν ἐκ τοσούτων γραμμάτων ἐστίν.' γελάσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου καὶ σιωπῆς γενομένης, προὔτρεπεν ἡμᾶς ἐπιχειρεῖν ὁ Ἀμμώνιος.*

3. *Εἶπεν οὖν ὁ ἀδελφός, ὅτι τρεῖς ᾔδεσαν οἱ παλαιοὶ Μούσας· 'καὶ τούτου λέγειν ἀπόδειξιν ὀψιμαθές ἐστι καὶ ἄγροικον ἐν τοσούτοις καὶ τοιούτοις ἀνδράσιν. αἰτία δ' οὐχ ὡς ἔνιοι λέγουσι τὰ μελῳδούμενα γένη, τὸ διάτονον καὶ τὸ χρωματικὸν καὶ τὸ ἐναρμόνιον· οὐδ' οἱ τὰ διαστήματα παρέχοντες ὅροι, νήτη καὶ μέση καὶ ὑπάτη· καίτοι Δελφοί γε τὰς Μούσας οὕτως ὠνόμαζον, οὐκ ὀρθῶς ἑνὶ μαθήματι, μᾶλλον δὲ μορίῳ μαθήματος ἑνὸς τοῦ μουσι-* D *κοῦ, τῷ γ' ἁρμονικῷ, προστιθέντες. ἁπάσας δ' ὡς ἐγὼ νομίζω τὰς διὰ λόγου περαινομένας ἐπιστήμας καὶ τέχνας οἱ παλαιοὶ καταμαθόντες ἐν τρισὶ γένεσιν οὔσας, τῷ φιλοσόφῳ καὶ τῷ ῥητορικῷ καὶ τῷ μαθηματικῷ, τριῶν ἐποιοῦντο δῶρα καὶ χάριτας θεῶν ἃς Μούσας ὠνόμαζον. ὕστερον δὲ καὶ καθ'*

1 *κύβων*] addidi post *πρώτων*   20 *ἑνὶ* Leonicus: *ἐν*
22 Turnebus: *τῷ γὰρ μονικῷ*   27 *ἃς* Basileensis: *τὰς*

Ἡσίοδον ἤδη μᾶλλον ἐκκαλυπτομένων τῶν δυνάμεων, διαιροῦντες εἰς μέρη καὶ εἴδη τρεῖς πάλιν ἑκάστην ἔχουσαν ἐν αὑτῇ διαφορὰς ἰώρων· ὧν ἐν μὲν τῷ μαθηματικῷ τὸ περὶ μουσικήν ἐστι καὶ τὸ περὶ ἀριθμητικὴν καὶ τὸ περὶ γεωμετρίαν, ἐν δὲ τῷ φιλοσόφῳ τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἠθικὸν καὶ τὸ φυσικόν, ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ τὸ ἐγκωμιαστικὸν πρῶτον γεγονέναι E λέγουσι, δεύτερον δὲ τὸ συμβουλευτικόν, ἔσχατον δὲ τὸ δικανικόν. ὧν μηδὲν ἄθεον μηδ' ἄμουσον εἶναι μηδ' ἄμοιρον ἀρχῆς κρείττονος καὶ ἡγεμονίας ἀξιοῦντες, εἰκότως ἰσαρίθμους τὰς Μούσας οὐκ ἐποίησαν ἀλλ' οὔσας ἀνεῦρον. ὥσπερ οὖν τὰ ἐννέα διαίρεσιν εἰς τρεῖς λαμβάνει τριάδας, ὧν ἑκάστη πάλιν εἰς μονάδας διαιρεῖται τοσαύτας· οὕτως ἓν μέν ἐστι καὶ κοινὸν ἡ τοῦ λόγου περὶ τὸ κύριον ὀρθότης, νενέμηνται δὲ σύντρεις εἰς τῶν τριῶν γενῶν ἕκαστον· εἶτα πάλιν αὖ μοναδικῶς ἑκάστη μίαν περιέπει λαχοῦσα καὶ κοσμεῖ δύναμιν. οὐ F γὰρ οἶμαι τοὺς ποιηματικοὺς καὶ τοὺς ἀστρολογικοὺς ἐγκαλεῖν ἡμῖν ὡς παραλείπουσι τὰς τέχνας αὐτῶν, εἰδότας οὐδὲν ἧττον ἡμῶν ἀστρολογίαν γεωμετρίᾳ ποιητικὴν δὲ μουσικῇ συννεμομένην.'

4. Ὡς δὲ ταῦτ' ἐρρήθη, τοῦ ἰατροῦ Τρύφωνος εἰπόντος 'τῇ δ' ἡμετέρᾳ τέχνῃ τί παθὼν τὸ Μου-

1 ἐκκαμπτομένων τῶν δυναμένων mei 3 ὃν W τῷ] τὸ τῶ (vel τῶι) mei 4 τὸ prius Basileensis: τὰ 5 ἀριθμητικὴν] γραμματικὴν mei, nisi quod γρ in rasura scr. m. pr. Vd περὶ] πέρας mei 16 εἰς Duebnerus 19 malim τοὺς ποιητικοὺς 20 παραλειπούσας mei 23 *: ἐρρέθη 24 ἡμετέρᾳ] ἑτέραν aut ἑτέρᾳ mei

σεῖον ἀποκέκλεικας'; ὑπολαβὼν Διονύσιος ὁ Μελιτεὺς 'πολλούς' ἔφη 'συμπαρακαλεῖς ἐπὶ τὴν κατηγορίαν· καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ γεωργοὶ τὴν Θάλειαν οἰ-
745 κειούμεθα, φυτῶν καὶ σπερμάτων εὐθαλούντων καὶ βλαστανόντων ἐπιμέλειαν αὐτῇ καὶ σωτηρίαν ἀποδιδόντες'. 'ἀλλ' οὐ δίκαια' ἔφην ἐγώ 'ποιεῖτε· καὶ γὰρ ὑμῖν ἔστι Δημήτηρ ἀνησιδώρα καὶ Διόνυσος

'δενδρέων νομὸν πολυγαθὴς αὐξάνων,
ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας'

ὡς Πίνδαρός φησι· καὶ τοὺς ἰατροὺς Ἀσκληπιὸν ἔχοντας ἴσμεν ἡγεμόνα καὶ Ἀπόλλωνι Παιᾶνι χρωμένους πάντα, Μουσηγέτῃ μηδέν. πάντες γὰρ 'ἄνθρωποι θεῶν χατέουσι' καθ' Ὅμηρον, οὐ πάντες δὲ
B πάντων. ἀλλ' ἐκεῖνο θαυμάζω, πῶς ἔλαθε Λαμπρίαν τὸ λεγόμενον ὑπὸ Δελφῶν. λέγουσι γὰρ οὐ φθόγγων οὐδὲ χορδῶν ἐπωνύμους γεγονέναι τὰς Μούσας παρ' αὐτοῖς· ἀλλά, τοῦ κόσμου τριχῇ πάντα νενεμημένου, πρώτην μὲν εἶναι τὴν τῶν ἀπλανῶν μερίδα, δευτέραν δὲ τὴν τῶν πλανωμένων, ἐσχάτην δὲ τὴν τῶν ὑπὸ σελήνην· συνηρτῆσθαι δὲ πάσας καὶ συντετάχθαι κατὰ λόγους ἐναρμονίους, ὧν ἑκάστης φύλακα Μοῦσαν εἶναι, τῆς μὲν πρώτης ὑπάτην τῆς δ' ἐσχάτης νεάτην, μέσην δὲ τὴν μεταξὺ συνέχουσαν ἅμα καὶ συνεπιστρέφουσαν, ὡς ἀνυστόν ἐστι, τὰ θνητὰ τοῖς θεοῖς καὶ τὰ περίγεια τοῖς

2 M: συμπαρακαλεῖ   8 νομὸν Duebnerus: νόμον cf. Bergk. 1 p. 433   12 μηδέν] malim δὲ μηδέν   13 χατέουσι] κατέχουσι mei cf. Hom. γ 48   16 φθογγῶν mei 24 ἀνυστόν] ἂν ὕστερος mei

οὐρανίοις· ὡς καὶ Πλάτων ᾐνίξατο τοῖς τῶν Μοιρῶν C *ὀνόμασι τὴν μὲν Ἄτροπον τὴν δὲ Κλωθὼ τὴν δὲ Λάχεσιν προσαγορεύσας· ἐπεὶ ταῖς γε τῶν ὀκτὼ σφαιρῶν περιφοραῖς Σειρῆνας οὐ Μούσας ἰσαρίθμους ἐπέστησεν.*

5. *Ὑπολαβὼν δὲ Μενέφυλος ὁ Περιπατητικὸς* 'τὰ μὲν *Δελφῶν*' *εἶπεν* '*ἀμωσγέπως μετέχει πιθανότητος· ὁ δὲ Πλάτων ἄτοπος, ταῖς μὲν ἀιδίοις καὶ θείαις περιφοραῖς ἀντὶ τῶν Μουσῶν τὰς Σειρῆνας ἐνιδρύων, οὐ πάνυ φιλανθρώπους οὐδὲ χρηστὰς δαίμονας· τὰς δὲ Μούσας ἢ παραλείπων παντάπασιν ἢ τοῖς τῶν Μοιρῶν ὀνόμασι προσαγορεύων καὶ καλῶν θυγατέρας Ἀνάγκης. ἄμουσον γὰρ ἡ Ἀνάγκη μουσικὸν δ' ἡ Πειθώ, καί* '*Μούσαις φιλοδαμοῦσα*' *πολὺ μᾶλλον οἶμαι τῆς Ἐμπεδοκλέους Χάριτος* D '*στυγέει δύστλητον ἀνάγκην*'.'

6. '*Πάνυ μὲν οὖν*' *ὁ Ἀμμώνιος ἔφη* '*τὴν ἐν ἡμῖν ἀκούσιον αἰτίαν καὶ ἀπροαίρετον· ἡ δ' ἐν θεοῖς ἀνάγκη δύστλητος οὐκ ἔστ' οἶμαι δ' οὐδὲ δυσπειθὴς οὐδὲ βιαία, πλὴν τοῖς κακοῖς, ὡς ἔστι νόμος ἐν πόλει τοῖς βελτίστοις τὸ βέλτιστον αὐτῆς, ἀπαράτρεπτον καὶ ἀπαράβατον οὐ τῷ μὲν ἀδυνάτῳ τῷ δ' ἀβουλήτῳ τῆς μεταβολῆς. αἵ γε μὲν δὴ*

1 *Πλάτων*] Rep. p. 617b   2 *τὴν δὲ Κλωθὼ*] inserui post *Ἄτροπον*   5 X: *ἐπέστησαν*   7 Cobetus: *ἄλλως γέ πως*   9 *θείαις* *: *θείοις*   14 fort. *κἂν Μούσαις ἐμφιλοδαμοῦσα* W. *ἐμφιληδονοῦσα* Mullach. 1 p. 62 ut Plutarchi vocabulum sit   15 *Ἐμπεδοκλέους*] Mullach. 1 vs. 299   19 *ἔστ' οἶμαι δ' οὐδὲ* * *ἔσομαι δὲ* cf. p. 620f   20 *νόμος*] *μόνος* mei; scr. vid. *ὁ νόμος*   21 *αὐτῆς καὶ* W   22 *μὲν*] del. W.   23 *μεταβουλῆς* mei   *αἵ γε μὲν δὴ*] *ἄγομεν δὲ* mei

Ὁμήρου Σειρῆνες οὐ κατὰ λόγον ἡμᾶς τῷ μύθῳ φοβοῦσιν, ἀλλὰ κἀκεῖνος ὀρθῶς ᾐνίττετο τὴν τῆς μουσικῆς αὐτῶν δύναμιν οὐκ ἀπάνθρωπον οὐδ' ὀλέθριον E οὖσαν ἀλλὰ ταῖς ἐντεῦθεν ἀπιούσαις ἐκεῖ ψυχαῖς, ὡς ἔοικε, καὶ πλανωμέναις μετὰ τὴν τελευτὴν ἔρωτα πρὸς τὰ οὐράνια καὶ θεῖα λήθην δὲ τῶν θνητῶν ἐμποιοῦσαν κατέχειν καὶ κατᾴδειν θελγομένας· αἱ δ' ὑπὸ χαρᾶς ἕπονται καὶ συμπεριπολοῦσιν. ἐνταῦθα δὲ πρὸς ἡμᾶς ἀμυδρά τις οἷον ἠχὼ τῆς μουσικῆς ἐκείνης ἐξικνουμένη διὰ λόγων ἐκκαλεῖται καὶ ἀναμιμνήσκει τὰς ψυχὰς τῶν τότε· τὰ δ' ὦτα τῶν μὲν πλείστων περιαλήλιπται καὶ καταπέπλασται σαρκί- F νοις ἐμφράγμασι καὶ πάθεσιν, οὐ κηρίνοις· ἡ δὲ δι' εὐφυΐαν αἰσθάνεται καὶ μνημονεύει, καὶ τῶν ἐμμανεστάτων ἐρώτων οὐδὲν ἀποδεῖ τὸ πάθος αὐτῆς, γλιχομένης καὶ ποθούσης λῦσαί τε μὴ δυναμένης ἑαυτὴν ἀπὸ τοῦ σώματος. οὐ μὴν ἔγωγε παντάπασι συμφέρομαι τούτοις· ἀλλά μοι δοκεῖ Πλάτων ὡς ἀτράκτους καὶ ἠλακάτας τοὺς ἄξονας, σφονδύλους δὲ τοὺς ἀστέρας, ἐξηλλαγμένως ἐνταῦθα καὶ τὰς Μούσας Σειρῆνας ὀνομάζειν 'εἰρούσας' τὰ θεῖα καὶ λεγούσας ἐν Ἅιδου, καθάπερ Σοφοκλέους Ὀδυσσεὺς φησί 'Σειρῆνας εἰσαφικέσθαι

1 Ὁμήρου] μ 39 sq. 2 ᾐνίττετο] ἠνιᾶτο mei 7 em. Leonicus: ἐμποιοῦσα κατέχει καὶ κατᾴδει 11 τὰ δ' ὦτα τῶν W μὲν πλείστων idem: μὲν πλεῖστον 13 καὶ πάθεσιν] τοῖς πάθεσιν Grafius κηρίνοις W: κηρινοῖς ἡ Basileensis: οἱ aut ἡ 14 δι'] om. mei καὶ τῶν] malim τῶν ut apodosis incipiat 16 τε] δὲ M 21 Basileensis: ὀνομάζεις aut ὀνομάζει εἰρούσας *: ἐρεούσας cf. p. 1029 b: αὗται (sc. Sirenes) δ' ἀνιέμεναι τὰ θεῖα εἴρουσι

Φόρκου κόρας, θροοῦντε τοὺς Ἅιδου νόμους.'

Μοῦσαι δ' εἰσὶν ὀκτὼ καὶ συμπεριπολοῦσι ταῖς ὀκτὼ 746
σφαίραις, μία δὲ τὸν περὶ γῆν εἴληχε τόπον. αἱ μὲν οὖν ὀκτὼ περιόδοις ἐφεστῶσαι τὴν τῶν πλανωμένων ἄστρων πρὸς τὰ ἀπλανῆ καὶ πρὸς ἄλληλα συνέχουσι καὶ διασῴζουσιν ἁρμονίαν· μία δὲ τὸν μεταξὺ γῆς καὶ σελήνης τόπον ἐπισκοποῦσα καὶ περιπολοῦσα, τοῖς θνητοῖς, ὅσον αἰσθάνεσθαι καὶ δέχεσθαι πέφυκε, χαρίτων καὶ ῥυθμοῦ καὶ ἁρμονίας ἐνδίδωσι, διὰ λόγου καὶ ᾠδῆς πειθὼ πολιτικῆς καὶ κοινωνητικῆς συνεργὸν ἐπάγουσα παραμυθουμένην καὶ κηλοῦσαν ἡμῶν τὸ ταραχῶδες καὶ τὸ πλανώμενον ὥσπερ ἐξ ἀνοδίας ἀνακαλουμένην ἐπιεικῶς καὶ καθιστᾶσαν. B

'ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε
Ζεύς, ἀτύζονται βοὰν
Πιερίδων ἀίοντα'

κατὰ Πίνδαρον.'

7. Τούτοις ἐπιφωνήσαντος τοῦ Ἀμμωνίου τὰ τοῦ Ξενοφάνους ὥσπερ εἰώθει

'ταῦτα δεδοξάσθαι μὲν ἐοικότα τοῖς ἐτύμοισι'

καὶ παρακαλοῦντος ἀποφαίνεσθαι καὶ λέγειν τὸ δοκοῦν ἕκαστον, ἐγὼ μικρὸν διασιωπήσας ἔφην ὅτι καὶ Πλάτων αὐτὸς ὥσπερ ἴχνεσι τοῖς ὀνόμασι τῶν

1 Nauck. p. 313 θροοῦντε Lobeckius: αἰθροῦντος 2 εἰσὶν] ἔπεισιν Grafius coll. Plat. Rep. p. 617 b καὶ] αἱ Doehnerus 6 ἁρμονίαι mei 13 M: καθιστᾶσα cf. p. 1029 c 14 Pind. Pyth. 1, 25 ὅσσα idem: ὅσα 15 βοᾶν mei 16 ἀΐδοντα mei 19 Ξενοφάνους] Mullach. 1 p. 103 vs. 15 20 δεδόξασται Karstenius

θεῶν ἀνευρίσκειν οἴεται τὰς δυνάμεις· καὶ ἡμεῖς ὁμοίως μὲν τιθῶμεν ἐν οὐρανῷ καὶ περὶ τὰ οὐράνια μίαν τῶν Μουσῶν, ἡ Οὐρανία φαίνεται· καὶ εἰκὸς ἐκεῖνα μὴ πολλῆς μηδὲ ποικίλης κυβερνήσεως
C δεῖσθαι, μίαν ἔχοντα καὶ ἁπλῆν αἴτιον φύσιν· ὅπου δὲ πολλαὶ πλημμέλειαι πολλαὶ δ' ἀμετρίαι καὶ παραβάσεις, ἐνταῦθα τὰς ὀκτὼ μετοικιστέον, ἄλλην ἄλλο κακίας καὶ ἀναρμοστίας εἶδος ἐπανορθουμένας. ἐπεὶ δὲ τοῦ βίου τὸ μὲν σπουδῇ τὸ δὲ παιδιᾷ μέρος ἐστί, καὶ δεῖται τοῦ μουσικῶς καὶ μετρίως, τὸ μὲν σπουδάζον ἡμῶν ἥ τε Καλλιόπη καὶ ἡ Κλειὼ καὶ ἡ Θάλεια, τῆς περὶ θεοὺς ἐπιστήμης καὶ θέας ἡγεμὼν οὖσα, δόξουσιν ἐπιστρέφειν καὶ συγκατορθοῦν· αἱ δὲ λοιπαὶ τὸ μεταβάλλον ἐφ' ἡδονὴν καὶ παιδιὰν ὑπ' ἀσθενείας μὴ περιορᾶν ἀνιέμενον ἀκολά-
D στως καὶ θηριωδῶς, ἀλλ' ὀρχήσει καὶ ᾠδῇ καὶ χορείᾳ ῥυθμὸν ἐχούσῃ καὶ ἁρμονίᾳ καὶ λόγῳ κεραννύμενον εὐσχημόνως καὶ κοσμίως ἐκδέχεσθαι καὶ παραπέμπειν. ἐγὼ μέντοι, τοῦ Πλάτωνος ἐν ἑκάστῳ δύο πράξεων ἀπολείποντος ἀρχάς, τὴν μὲν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν ἡδονῶν τὴν δ' ἐπείσακτον δόξαν ἐφιεμένην τοῦ ἀρίστου, καὶ τὸ μὲν λόγον τὸ δὲ πάθος ἔστιν ὅτε καλοῦντος, ἑτέρας δ' αὖ πάλιν τούτων ἑκατέρου διαφορὰς ἔχοντος, ἑκάστην ὁρῶ μεγάλης καὶ θείας ὡς ἀληθῶς παιδαγωγίας δεομέ-

5 *αἰτίαν* Turnebus. *ἀΐδιον* M 8 *ἐπανορθούμενος* mei 9 *σπουδῇ—παιδιᾷ* M. malim *σπουδῆς—παιδιᾶς* 12 *Θαλία* mei hic et infra 20 scr. vid. *δυεῖν* *ἀπολείποντας* mei 23 ὅτε] *οὔτε* mei 24 W: *διαφορὰν*

νην. αὐτίκα τοῦ λόγου τὸ μέν ἐστι πολιτικὸν καὶ βασιλικόν, ἐφ' ᾧ τὴν Καλλιόπην τετάχθαι φησὶν ὁ Ἡσίοδος· τὸ φιλότιμον δ' ἡ Κλειὼ μάλιστα κυδαίνειν καὶ συνεπιγαυροῦν εἴληχεν· ἡ δὲ Πολύμνια τοῦ φιλομαθοῦς ἐστι καὶ μνημονικοῦ τῆς ψυχῆς· E
διὸ καὶ Σικυώνιοι τῶν τριῶν Μουσῶν μίαν Πολυμάθειαν καλοῦσιν. Εὐτέρπῃ δὲ πᾶς ἂν τις ἀποδοίη τὸ θεωρητικὸν τῆς περὶ φύσιν ἀληθείας, οὔτε καθαρωτέρας οὔτε καλλίους ἑτέρῳ γένει παραλιπὼν εὐπαθείας καὶ τέρψεις. τῆς δ' ἐπιθυμίας τὸ μὲν περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἡ Θάλεια κοινωνητικὸν ποιεῖ καὶ συμποτικὸν ἐξ ἀπανθρώπου καὶ θηριώδους· διὸ τοὺς F
φιλοφρόνως καὶ ἱλαρῶς συνόντας ἀλλήλοις ἐν οἴνῳ 'θαλιάζειν' λέγομεν, οὐ τοὺς ὑβρίζοντας καὶ παροινοῦντας· ταῖς δὲ περὶ συνουσίαν σπουδαῖς ἡ Ἐρατὼ παροῦσα μετὰ πειθοῦς λόγον ἐχούσης καὶ καιρὸν ἐξαιρεῖ καὶ κατασβέννυσι τὸ μανικὸν τῆς ἡδονῆς καὶ οἰστρῶδες, εἰς φιλίαν καὶ πίστιν οὐχ ὕβριν οὐδ' ἀκολασίαν τελευτώσης. οἶδε καὶ ὀφθαλμῶν ἡδονήν, εἶδος εἴτε τῷ λόγῳ μᾶλλον εἴτε τῷ πάθει προσῆκον εἴτε κοινὸν ἀμφοῖν ἐστιν, αἱ λοιπαὶ δύο, Μελπομένη καὶ Τερψιχόρη, παραλαβοῦσαι κοσμοῦσιν· 747

3 Ἡσίοδος] Theog. 80 6 Σικυώνιος mei Μουσῶν Basileensis: οὐσῶν 7 εὐτερπῇ mei 12 Leonicus: ἀνθρώπου 13 W: συνιόντες aut συνιόντας 15 Kaltwasserus: σπουδαῖς 16 πειθοῦς W: πειθοῦς ὡς 17 Duebnerus: ἐξαίρει ib. W: μαλακὸν 18 οὐδ'] οἱ δὲ aut οἱ δὲ mei 19 οἶδε] τελευταῖον τὸ δι' ὤτων W. τὸ δὲ δι' ὤτων Emperius. Fort. εἰ δὲ [καὶ τὴν δι' ὤτων εἰδέναι βούλει] καὶ ὀφθαλμῶν cett. ἡδονῆς W

ὥστε τὴν μὲν εὐφροσύνην μὴ κήλησιν εἶναι, τὸ δὲ μὴ γοητείαν ἀλλὰ τέρψιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΕ΄.

Ὅτι τρία μέρη τῆς ὀρχήσεως, φορὰ καὶ σχῆμα καὶ δεῖξις· καὶ τί ἕκαστον αὐτῶν, καὶ τίνα κοινὰ ποιητικῆς καὶ ὀρχηστικῆς.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ.

B 1. Ἐκ τούτου πυραμοῦντος ἐπῆραν τουτ' ἐσπᾶσι νικητήριον ὀρχήσεως· ἀπεδείχθη δὲ κριτὴς μετὰ Μενίσκου τοῦ παιδοτρίβου Λαμπρίας ὁ ἀδελφός· ὠρχήσατο γὰρ πιθανῶς τὴν πυρρίχην καὶ χειρονομῶν ἐν ταῖς παλαίστραις ἐδόκει διαφέρειν τῶν παίδων. ὀρχουμένων δὲ πολλῶν προθυμότερον ἢ μουσικώτερον, δύο τοὺς εὐδοκίμους καὶ βουλομένους ἀνασῴζειν τὴν ἐμμέλειαν ἠξίουν τινὲς ὀρχεῖσθαι φορὰν παρὰ φοράν. ἐπεζήτησεν οὖν ὁ Θρασύβουλος Ἀμμωνίου τί βούλεται τοὔνομα τῆς φορᾶς, καὶ παρέσχε τῷ Ἀμμωνίῳ περὶ τῶν μερῶν τῆς ὀρχήσεως πλείονα διελθεῖν.

2. Ἔφη δὲ τρία εἶναι, τὴν φορὰν καὶ τὸ σχῆμα
C καὶ τὴν δεῖξιν. ἡ γὰρ ὄρχησις ἔκ τε κινήσεων καὶ

1 τὴν μὲν] τὸ μέν? 9 πυραμοῦντες ἐπήγοντο τοῖς παισὶ W. Malim πυραμοῦντες ἐπήγοντ' ὄντες παισὶ 12 χειρονόμον mei 17 malim παρ' Ἀμμωνίου

σχέσεων συνέστηκεν, ὡς τὸ μέλος τῶν φθόγγων καὶ τῶν διαστημάτων· ἐνταῦθα δ' αἱ μοναὶ πέρατα τῶν κινήσεών εἰσι. φορὰς μὲν οὖν τὰς κινήσεις ὀνομάζουσι, σχήματα δὲ σχέσεις καὶ διαθέσεις, εἰς ἃς φερόμεναι τελευτῶσιν αἱ κινήσεις, ὅταν Ἀπόλλωνος ἢ Πανὸς ἢ τινος Βάκχης σχῆμα διαθέντες ἐπὶ τοῦ σώματος γραφικῶς τοῖς εἴδεσιν ἐπιμένωσι. τὸ δὲ τρίτον, ἡ δεῖξις, οὐ μιμητικόν ἐστιν, ἀλλὰ δηλωτικὸν ἀληθῶς τῶν ὑποκειμένων· ὡς γὰρ οἱ ποιηταὶ τοῖς κυρίοις ὀνόμασι δεικτικῶς χρῶνται, τὸν Ἀχιλλέα D καὶ τὸν Ὀδυσσέα καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν ὀνομάζοντες, ὡς ὑπὸ τῶν πολλῶν λέγονται· πρὸς δὲ τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ ὀνοματοποιίαις χρῶνται καὶ μεταφοραῖς, 'κελαρύζειν' καὶ 'καχλάζειν' τὰ κλώμενα τῶν ῥευμάτων λέγοντες, καὶ τὰ βέλη φέρεσθαι 'λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι,' καὶ τὴν ἰσόρροπον μάχην 'ἴσας ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχειν·' πολλὰς δὲ καὶ συνθέσεις τῶν ὀνομάτων κατὰ μέλη μιμητικῶς σχηματίζουσιν, ὡς Εὐριπίδης

'ὁ πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα γοργοφόνος,'

καὶ περὶ τοῦ ἵππου Πίνδαρος

'ὅτε παρ' Ἀλφεῷ σύτο δέμας
ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,'

καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τῆς ἱπποδρομίας E

2 πέρατα Turnebus: πέρα 14 cf. Hom. Λ 813. Φ 261. 16 id. ε 323. Λ 574. Ο 317. Λ 72 καὶ τὴν M: τὴν 17 ὑσμίνη] del. Grafius 20 Nauck. p. 678 ib. em. Nauckius: πετάμενος 21 Πίνδαρος] Olymp. 1, 20 22 idem: ἀλφειῷ 23 παρεχόμενον mei 24 Ὅμηρος] Ψ 503

'ἅρματα δ' αὖ χαλκῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον·'

οὕτως ἐν ὀρχήσει τὸ μὲν σχῆμα μιμητικόν ἐστι μορφῆς καὶ ἰδέας, καὶ πάλιν ἡ φορὰ πάθους τινὸς ἐμφαντικὸν ἢ πράξεως ἢ δυνάμεως· ταῖς δὲ δείξεσι κυρίως αὐτὰ δηλοῦσι τὰ πράγματα, τὴν γῆν, τὸν οὐρανόν, αὐτοὺς τοὺς πλησίον· ὃ δὴ τάξει μέν τινι καὶ ἀριθμῷ γιγνόμενον ἔοικε τοῖς ἐν ποιητικῇ κυρίοις ὀνόμασι μετά τινος κόσμου καὶ λειότητος ἐκφερομένοις, ὡς τὰ τοιαῦτα

F 'καὶ Θέμιν αἰδοίην ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην
Ἥρην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην·'

καί

'Ἕλληνος δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες,
Δῶρός τε Ξοῦθός τε καὶ Αἴολος ἱππιοχάρμης·'

εἰ δὲ μή, τοῖς ἄγαν πεζοῖς καὶ κακομέτροις, ὡς τὰ τοιαῦτα

'ἐγένοντο τοῦ μὲν Ἡρακλῆς τοῦ δ' Ἴφικλος·'

καί

'τῆς δὲ πατὴρ καὶ ἀνὴρ καὶ παῖς βασιλεῖς, καὶ [ἀδελφοί,
748 καὶ πρόγονοι· κλῄξει δ' Ἑλλὰς Ὀλυμπιάδα.'

1 ἅρματα δὲ χρυσῷ Homerus 8 Turnebus: κυρίως 11 Hes. Theog. 16 12 Ἥβην Hesiodus 14 id. Fragm. 27 Basileensis: ἕλληνες θεμιστοπόλου βασιλῆος Tzetzes. φιλοπτολέμου βασιλῆος Kinkelius ex Schol. vet. ad Lycophr. 15 Αἴολος *: αἰόλος 18 Nauck. p. 915 ib. em. idem (ex Schol. AB Il. Ξ 323): ἴφιτος cf. p. 285f et Eudoc. Viol. (ed. Flach.) p. 336 19 καὶ Cobetus 20 Epigramma de Olympiade non inveni in Anthologiis

τοιαῦτα γὰρ ἁμαρτάνεται καὶ περὶ τὴν ὄρχησιν ἐν ταῖς δείξεσιν, ἂν μὴ πιθανότητα μηδὲ χάριν μετ' εὐπρεπείας καὶ ἀφελείας ἔχωσι. καὶ ὅλως ἔφη μεταθήσειν τὸ Σιμωνίδειον ἀπὸ τῆς ζωγραφίας ἐπὶ τὴν ὄρχησιν· ποίησιν γὰρ εἶναι τὴν ὄρχησιν σιωπῶσαν, καὶ φθεγγομένην ὄρχησιν πάλιν τὴν ποίησιν· ὅθεν εἶπεν οὔτε γραφικῇ μετεῖναι ποιητικῆς οὔτε ποιητικῇ γραφικῆς, οὐδὲ χρῶνται τὸ παράπαν ἀλλήλαις. ὀρχηστικῇ δὲ καὶ ποιητικῇ κοινωνία πᾶσα καὶ μέθεξις ἀλλήλων ἐστί, καὶ μάλιστα μιμούμεναι περὶ τὸ ὑπορχημάτων γένος ἐνεργὸν ἀμφότεραι τὴν 15 διὰ τῶν σχημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων μίμησιν ἀποτελοῦσι. δόξειε δ' ἂν ὥσπερ ἐν γραφικῇ τὰ μὲν ποιήματα τοῖς χρώμασιν ἐοικέναι τὰ δ' ὀρχήματα ταῖς γραμμαῖς, ὑφ' ὧν ὁρίζεται τὰ εἴδη. δηλοῖ δ' ὁ μάλιστα κατωρθωκέναι δόξας ἐν ὑπορχήμασι καὶ γεγονέναι πιθανώτατος ἑαυτοῦ τὸ δεῖσθαι τὴν ἑτέραν τῆς ἑτέρας· τὸ γάρ

'ἀπέλαστον ἵππον ἢ κύνα
Ἀμυκλαίαν ἀγωνίῳ
ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμεο καμπύλον μέλος διώκων·'

ἢ τό

3 μεταθήσειν X: μετάθεσιν 5 ποίησιν γὰρ εἶναι τὴν ὄρχησιν * cf. p. 346 f 6 πάλιν *: δὲ πάλιν 7 ὅθεν εἶπεν] ὅθεν οὔτε εἰπεῖν ἔστι W. Malim ὅθεν εἰπεῖν οὐκ ἔστιν ib. em. W: γραφικὴν εἶναι ποιητικῆς οὔτε ποιητικὴν γραφῆς 9 ὀρχηστικὴ δὲ καὶ ποιητικὴ mei 11 τὸ] τῶν iidem. τὸ τῶν? 14 τοῖς χρώμασιν ἐοικέναι τὰ δ' ὀρχήματα Doehnerus nisi quod ego pro ταῖς χρώσεσιν scripsi τοῖς χρώμασιν 15 ὀργίζεται mei 16 δόξας ἐν M: δόξειεν 19 cf. Bergk. 3 p. 400 πελασγὸν Meinekius 20 ἀγωνίῳ W: ἀγωνιῶν

'οἷος ἀνὰ Δώτιον ἀνθεμόεν πεδίον
πέταται θάνατον κεροέσσᾳ τε
εὑρέμεν ματεύων ἐλάφῳ
τὰν δ' ἐπ' αὐχένι στρέφοισαν ἕτερον κάρα πάντ'
[ἐπ' οἶμον

C καὶ τὰ ἑξῆς μονονοὺ λειόθεν τὴν ἐν ὀρχήσει διάθεσιν τὰ ποιήματα καὶ παρακαλεῖν τὼ χεῖρε καὶ τὼ πόδε, μᾶλλον δ' ὅλον ὥσπερ τισὶ μηρίνθοις ἕλκειν τὸ σῶμα τοῖς μέλεσι καὶ ἐντείνειν, τούτων δὲ λεγομένων καὶ ᾀδομένων, ἡσυχίαν ἄγειν μὴ δυναμένοις. αὐτὸς γοῦν ἑαυτὸν οὐκ αἰσχύνεται περὶ τὴν ὄρχησιν οὐχ ἧττον ἢ τὴν ποίησιν ἐγκωμιάζων, 'ὅταν δὲ γηρῶσαι νῦν

ἐλαφρὸν ὄρχημ' ἀοιδᾷ ποδῶν μιγνύμεν,
Κρῆτά μιν καλέοισι τρόπον.'

ἀλλ' οὐδὲν οὕτως τὸ νῦν ἀπολέλαυκε τῆς κακομουσίας ὡς ἡ ὄρχησις. διὸ καὶ πέπονθεν ὃ φοβηθεὶς Ἴβυκος ἐποίησε

1 Bergk. ib. *ἀναδώτιον* mei *οἷος*] add. *δὲ κύων* Bergkius ib. W: *ἀνθεμόεντα παιδίον* 2 idem: *κεράσασα* 3 *ματεύων* Schneidewinus: *μανύων* libri. *κύων* W. *εὑρέμεναι κύων* Hermannus 4 *τὰν δ' ἕλ' αὐχένι* Schneidewinus; malim *τὰν δ' ἕλ' ἐπ' αὐχένι* ib. em. W: *στρέφοιαν* *ἕτερον*] *σφέτερον* Schneidewinus ib. em. idem: *πάντα ἕτοιμον* 6 *τὰ*] *τὰς* mei *λειόθεν*] leg. vid. *λέγει* (= *λε*) *ποθεῖν* 12 *ὅταν*] *ὅτ' ἂν* mei *ὄπα δὲ γαρῦσαι σύν τ' ἐλαφρὸν* Schneidewinus. *ὅταν λέγῃ· 'Ρῶσαι νῦν* Blassius 14 em. Bergkius: *ὄρχημα οἶδα* ib. *μίγνυμεν* codd. 15 em. Casaubonus: *κρῆτα μὲν* ib. em. Schneidewinus: *καλέουσι* cf. Athen. p. 181b 18 *Ἴβυκος*] Bergk. 3 p. 245

'δέδοικα μή τι πὰρ θεοῖς
ἀμπλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.'

καὶ γὰρ αὕτη καὶ πάνδημόν τινα ποιητικὴν προσεταιρισαμένη τῆς δ' οὐρανίας ἐκπεσοῦσ' ἐκείνης, D τῶν μὲν ἐμπλήκτων καὶ ἀνοήτων κρατεῖ θεάτρων, ὥσπερ τύραννος ὑπήκοον ἑαυτῇ πεποιημένη μουσικὴν ὀλίγου δεῖν ἅπασαν, τὴν δὲ παρὰ τοῖς νοῦν ἔχουσι καὶ θείοις ἀνδράσιν ὡς ἀληθῶς τιμὴν ἀπολώλεκε.

Ταῦτα σχεδόν, ὦ Σόσσιε Σενεκίων, τελευταῖα τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις τότε παρ' Ἀμμωνίῳ τῷ ἀγαθῷ φιλολογηθέντων.

1 πὰρ Duebnerus: παρὰ θεοῖς Bergkius ut accusativus sit 2 ἀμβλακὼν idem ex Plat. Phaedr. p. 242c. ἀπλάκων mei 3 αὕτη καὶ] καὶ αὕτη W. αὕτη Emperius 5 ἐμπλήκτων *: ἐκπληκτικῶν cf. p. 139a. 256f 7 δεῖν *: τινὰ ib. ἅπασαν W: πᾶσι 8 θείοις] ἀστείοις Grafius 12 φιλολογοθέτων mei

ΕΡΩΤΙΚΟΣ.

1. *ΦΛΑΟΥΙΑΝΟΣ.* Ἐν Ἑλικῶνι φής, ὦ Αὐτό-
F βουλε, τοὺς περὶ Ἔρωτος λόγους γενέσθαι, οὓς εἴτε γραψάμενος εἴτε καταμνημονεύσας τῷ πολλάκις ἐπανερέσθαι τὸν πατέρα νυνὶ μέλλεις ἡμῖν δεηθεῖσιν ἀπαγγέλλειν.

ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΣ. Ἐν Ἑλικῶνι παρὰ ταῖς Μούσαις, ὦ Φλαουιανέ, τὰ Ἐρωτικὰ Θεσπιέων ἀγόντων· ἄγουσι γὰρ ἀγῶνα πενταετηρικόν, ὥσπερ καὶ ταῖς Μούσαις, καὶ τῷ Ἔρωτι φιλοτίμως πάνυ καὶ λαμπρῶς.

ΦΛΑΟΥΙΑΝΟΣ. Οἶσθ' οὖν ὃ σοῦ μέλλομεν δεῖσθαι πάντες οἱ πρὸς τὴν ἀκρόασιν ἥκοντες;

749 *ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΣ.* Οὐκ· ἀλλ' εἴσομαι λεγόντων.

ΦΛΑΟΥΙΑΝΟΣ. Ἄφελε τοῦ λόγου τὸ νῦν ἔχον ἐποποιῶν τε λειμῶνας καὶ σκιὰς καὶ ἅμα κιττοῦ τε καὶ σμιλάκων διαδρομὰς καὶ ὅσ' ἄλλα τοιούτων τόπων ἐπιλαβόμενοι γλίχονται τὸν Πλάτωνος Ἰλισσὸν καὶ τὸν ἄγνον ἐκεῖνον καὶ τὴν ἠρέμα προσάντη πόαν πεφυκυῖαν προθυμότερον ἢ κάλλιον ἐπιγράφεσθαι.

ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΣ. Τί δὲ δεῖται τοιούτων, ὦ ἄριστε Φλαουιανέ, προοιμίων ἡ διήγησις; εὐθὺς ἡ πρό-

9 πεντετηρικόν? 12 ὃ σοῦ X: δέον 17 ἄλλα] fort. ἄλλα οἱ aut ἄλλα τινὲς 18 *Πλάτωνος*] Phaedr. p. 230d

φασις, ἐξ ἧς ὡρμήθησαν οἱ λόγοι, χορὸν αἰτεῖ τῷ πάθει καὶ σκηνῆς δεῖται, τά τ' ἄλλα δράματος οὐδὲν ἐλλείπει· μόνον εὐχώμεθα τῇ μητρὶ τῶν Μουσῶν ἵλεων παρεῖναι καὶ συνανασῴζειν τὸν μῦθον. B

2. Ὁ γὰρ πατήρ, ἐπεὶ πάλαι, πρὶν ἡμᾶς γενέσθαι, τὴν μητέρα νεωστὶ κεκομισμένος ἐκ τῆς γενομένης τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν διαφορᾶς καὶ στάσεως ἀφίκετο τῷ Ἔρωτι θύσων, ἐπὶ τὴν ἑορτὴν ἦγε τὴν μητέρα· καὶ γὰρ ἦν ἐκείνης ἡ εὐχὴ καὶ θυσία. τῶν δὲ φίλων οἴκοθεν μὲν αὐτῷ παρῆσαν οἱ συνήθεις, ἐν δὲ Θεσπιαῖς εὗρε Δαφναῖον τὸν Ἀρχιδάμου καὶ Λύσανδρον Λυσάνδρας ἐρῶντα τῆς Σίμωνος καὶ μάλιστα τῶν μνωμένων αὐτὴν εὐημεροῦντα, καὶ Σώκλαρον ἐκ Τιθόρας ἥκοντα τὸν Ἀριστίωνος· ἦν δὲ καὶ Πρωτογένης ὁ Ταρσεὺς καὶ Ζεύξιππος ὁ Λακεδαιμόνιος, C ξένοι· Βοιωτῶν δ' ὁ πατὴρ ἔφη τῶν γνωρίμων τοὺς πλείστους παρεῖναι. δύο μὲν οὖν ἢ τρεῖς ἡμέρας κατὰ πόλιν, ὡς ἔοικεν, ἡσυχῇ πως φιλοσοφοῦντες ἐν ταῖς παλαίστραις καὶ διὰ τῶν θεάτρων ἀλλήλοις συνῆσαν· ἔπειτα φεύγοντες ἀργαλέον ἀγῶνα κιθαρῳδῶν, ἐντεύξεσι καὶ σπουδαῖς προειλημμένον, ἀνέζευξαν οἱ πλείους ὥσπερ ἐκ πολεμίας εἰς τὸν Ἑλικῶνα καὶ κατηυλίσαντο παρὰ ταῖς Μούσαις. ἕωθεν οὖν ἀφίκετο πρὸς αὐτοὺς Ἀνθεμίων καὶ Πεισίας ἄνδρες ἔνδοξοι, Βάκχωνι δὲ τῷ καλῷ

4 ἵλεων *: ἵλεω   11 καὶ Λύσανδρον (sed nomen patris desideratur) Λυσάνδρας Madvigius: καὶ λύσανδρον cf. p. 762 d. 762 f   19 καὶ διὰ τῶν θεάτρων ἀλλήλοις συνῆσαν] recte habent   24 ἀφίκοντο M

D λεγομένῳ προσήκοντες καὶ τρόπον τινὰ δι' εὔνοιαν ἀμφότεροι τὴν ἐκείνου διαφερόμενοι πρὸς ἀλλήλους. ἦν γὰρ ἐν Θεσπιαῖς Ἰσμηνοδώρα γυνὴ πλούτῳ καὶ γένει λαμπρὰ καὶ νὴ Δία τὸν ἄλλον εὔτακτος βίον. ἐχήρευσε γὰρ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἄνευ ψόγου, καίπερ οὖσα νέα καὶ ἱκανὴ τὸ εἶδος. τῷ δὲ Βάκχωνι φίλης ὄντι καὶ συνήθους γυναικὸς υἱῷ πράττουσα γάμον κόρης κατὰ γένος προσηκούσης ἐκ τοῦ συμπαρεῖναι καὶ διαλέγεσθαι πολλάκις ἔπαθε πρὸς τὸ μειράκιον αὐτή· καὶ λόγους φιλανθρώπους ἀκούουσα καὶ λέγουσα περὶ αὐτοῦ καὶ πλῆθος ὁρῶσα γενναίων ἐραστῶν εἰς τὸ ἐρᾶν προήχθη καὶ διενο-
E εἶτο μηδὲν ποιεῖν ἀγεννές, ἀλλὰ γημαμένη φανερῶς συγκαταξῆν τῷ Βάκχωνι. παραδόξου δὲ τοῦ πράγματος αὐτοῦ φανέντος, ἥ γε μήτηρ ὑφεωρᾶτο τὸ βάρος τοῦ οἴκου καὶ τὸν ὄγκον ὡς οὐ κατὰ τὸν ἐραστήν· τινὲς δὲ καὶ συγκυνηγοὶ τῷ μὴ καθ' ἡλικίαν τῆς Ἰσμηνοδώρας δεδιττόμενοι τὸν Βάκχωνα καὶ σκώπτοντες ἐργωδέστεροι τῶν ἀπὸ σπουδῆς ἐνισταμένων ἦσαν ἀνταγωνισταὶ πρὸς τὸν γάμον. ᾐδεῖτο γὰρ ἔφηβος ἔτ' ὢν χήρᾳ συνοικεῖν· οὐ μὴν
F ἀλλὰ τοὺς ἄλλους ἐάσας παρεχώρησε τῷ Πεισίᾳ καὶ τῷ Ἀνθεμίωνι βουλεύσασθαι τὸ συμφέρον, ὧν ὁ μὲν ἀνεψιὸς αὐτοῦ ἦν πρεσβύτερος, ὁ δὲ Πεισίας αὐστηρότατος τῶν ἐραστῶν· διὸ καὶ πρὸς τὸν γάμον ἀντέπραττε καὶ καθήπτετο τοῦ Ἀνθεμίωνος ὡς

5 *: ἐχήρωσε 9 ἔπαθέ τι W 15 αὐτοῦ] αὐτοῖς R γε *: τε 24 ἦν αὐτοῦ an delendum αὐτοῦ? ib. πρεσβύτατος R

προϊεμένου τῇ Ἰσμηνοδώρᾳ τὸ μειράκιον· ὁ δ' ἐκεῖνον οὐκ ὀρθῶς ἔλεγε ποιεῖν, ἀλλὰ τἆλλα χρηστὸν ὄντα μιμεῖσθαι τοὺς φαύλους ἐραστὰς οἴκου καὶ γάμου καὶ πραγμάτων μεγάλων ἀποστεροῦντα τὸν φίλον, ὅπως ἄθικτος αὐτῷ καὶ νεαρὸς ἀποδύοιτο πλεῖστον χρόνον ἐν ταῖς παλαίστραις.

3. Ἵν' οὖν μὴ παροξύνοντες ἀλλήλους κατὰ μι- 750
κρὸν εἰς ὀργὴν προαγάγοιεν, ὥσπερ διαιτητὰς ἑλόμενοι καὶ βραβευτὰς τὸν πατέρα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ παρεγένοντο· καὶ τῶν ἄλλων φίλων οἷον ἐκ παρασκευῆς τῷ μὲν ὁ Δαφναῖος παρῆν τῷ δ' ὁ Πρωτογένης· ἀλλ' οὗτος μὲν ἀνέδην ἔλεγε κακῶς τὴν Ἰσμηνοδώραν· ὁ δὲ Δαφναῖος 'ὦ Ἡράκλεις' ἔφη 'τί οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν, εἰ καὶ Πρωτογένης Ἔρωτι πολεμήσων πάρεστιν ᾧ καὶ παιδιὰ πᾶσα καὶ σπουδὴ περὶ Ἔρωτα καὶ δι' Ἔρωτος,

'λήθη μὲν λόγων λήθη δὲ πάτρας,' B

οὐχ ὡς τῷ Λαΐῳ πέντε μόνον ἡμερῶν ἀπέχοντι τῆς πατρίδος; βραδὺς γὰρ ὁ ἐκείνου καὶ χερσαῖος Ἔρως, ὁ δὲ σὸς ἐκ Κιλικίας Ἀθήναζε

'λαιψηρὰ κυκλώσας πτερὰ'

διαπόντιος πέτεται, τοὺς καλοὺς ἐφορῶν καὶ συμπλανώμενος.' ἀμέλει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐγεγόνει τοιαύτη τις αἰτία τῷ Πρωτογένει τῆς ἀποδημίας.

2 *: τὰ ἄλλα 5 αὐτῷ Leonicus: αὐτῶν 15 X: παιδεία 16 καὶ δι' Ἔρωτα conieci in Symb. 17 Nauck. p. 632 μὲν] δὲ BE 18 fort. ἡμερῶν ὁδὸν 19 Turnebus: ἐκείνων 21 cf. p. 507a 22 πέτεται Athenaeus p. 165a: πέταται

4. Γενομένου δὲ γέλωτος, ὁ Πρωτογένης 'ἐγὼ δέ σοι δοκῶ' εἶπεν '"Ερωτι νῦν πολεμεῖν, οὐχ ὑπὲρ Ἔρωτος διαμάχεσθαι πρὸς ἀκολασίαν καὶ ὕβριν αἰσχίστοις πράγμασι καὶ πάθεσιν εἰς τὰ κάλλιστα καὶ σεμνότατα τῶν ὀνομάτων εἰσβιαζομένην;' καὶ ὁ
C Δαφναῖος 'αἴσχιστα δὲ καλεῖς' ἔφη 'γάμον καὶ σύνοδον ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ἧς οὐ γέγονεν οὐδ' ἔστιν ἱερωτέρα κατάζευξις;' 'ἀλλὰ ταῦτα μέν' εἶπεν ὁ Πρωτογένης 'ἀναγκαῖα πρὸς γένεσιν ὄντα σεμνύνουσιν οὐ φαύλως οἱ νομοθέται καὶ κατευλογοῦσι πρὸς τοὺς πολλούς· ἀληθινοῦ δ' Ἔρωτος οὐδ' ὁτιοῦν τῇ γυναικωνίτιδι μέτεστιν, οὐδ' ἐρᾶν ὑμᾶς ἔγωγέ φημι τοὺς γυναιξὶ προσπεπονθότας ἢ παρθένοις, ὥσπερ οὐδὲ μυῖαι γάλακτος οὐδὲ μέλιτται
D κηρίων ἐρῶσιν, οὐδὲ σιτευταὶ καὶ μάγειροι φίλα φρονοῦσι πιαίνοντες ὑπὸ σκότῳ μόσχους καὶ ὄρνιθας. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ σιτίον ἄγει καὶ ὄψον ἡ φύσις μετρίως καὶ ἱκανῶς τὴν ὄρεξιν, ἡ δ' ὑπερβολὴ πάθος ἐνεργασαμένη λαιμαργία τις ἢ φιλοψία καλεῖται· οὕτως ἔνεστι τῇ φύσει τὸ δεῖσθαι τῆς ἀπ' ἀλλήλων ἡδονῆς γυναῖκας καὶ ἄνδρας, τὴν δ' ἐπὶ τοῦτο κινοῦσαν ὁρμὴν σφοδρότητι καὶ ῥώμῃ γενομένην πολλὴν καὶ δυσκάθεκτον οὐ προσηκόντως Ἔρωτα καλοῦσιν. Ἔρως γὰρ εὐφυοῦς καὶ νέας ψυχῆς ἁψάμενος εἰς ἀρετὴν διὰ φιλίας τελευτᾷ· ταῖς δὲ πρὸς γυναῖκας ἐπιθυμίαις ταύταις, ἂν ἄριστα

13 γυναιξί τι Herwerdenus 14 R: μυῖα 15 φίλα φρονοῦσι *: φιλοφρονοῦσι 19 X: φιλοψυχία 22 ῥύμῃ R, sed cf. p. 441d 24 cf. Plat. Symp. p. 218a

πέσωσιν, ἡδονὴν περίεστι καρποῦσθαι καὶ ἀπόλαυ- E
σιν ὥρας καὶ σώματος, ὡς ἐμαρτύρησεν Ἀρίστιππος, τῷ κατηγοροῦντι Λαΐδος πρὸς αὐτὸν ὡς οὐ φιλούσης ἀποκρινάμενος, ὅτι καὶ τὸν οἶνον οἴεται καὶ τὸν ἰχθὺν μὴ φιλεῖν αὐτόν, ἀλλ' ἡδέως ἑκατέρῳ χρῆται· τέλος γὰρ ἐπιθυμίας ἡδονὴ καὶ ἀπόλαυσις. Ἔρως δὲ προσδοκίαν φιλίας ἀποβαλὼν οὐκ ἐθέλει παραμένειν οὐδὲ θεραπεύειν ἐφ' ὥρᾳ τὸ λυποῦν καὶ ἀκμάζον, εἰ καρπὸν ἤθους οἰκεῖον εἰς φιλίαν καὶ ἀρετὴν οὐκ ἀποδίδωσιν. ἀκούεις δέ τινος τραγικοῦ γαμέτου λέγοντος πρὸς τὴν γυναῖκα

'μισεῖς; ἐγὼ δὲ ῥᾳδίως μισήσομαι, F
πρὸς κέρδος ἕλκων τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν.'

τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐρωτικώτερος ὁ μὴ διὰ κέρδος ἀλλ' ἀφροδισίων ἕνεκα καὶ συνουσίας ὑπομένων γυναῖκα μοχθηρὰν καὶ ἄστοργον· ὥσπερ Στρατοκλεῖ τῷ ῥήτορι Φιλιππίδης ὁ κωμικὸς ἐπεγγελῶν ἐποίησεν

'ἀποστρεφομένης τὴν κορυφὴν φιλεῖς μόλις.'

εἰ δ' οὖν καὶ τοῦτο τὸ πάθος δεῖ καλεῖν Ἔρωτα, θῆλυν καὶ νόθον ὥσπερ εἰς Κυνόσαργες συντελοῦντα τὴν γυναικωνῖτιν· μᾶλλον δ' ὥσπερ ἀετόν τινα λέγουσι γνήσιον καὶ ὀρεινόν, ὃν Ὅμηρος 'μέ- 751

2 Ἀρίστιππος] cf. Mullach. 2 p. 408 qui hoc testimonio omisso multa alia congessit 8 λυποῦν] ἀνθοῦν R. λοιπὸν Winckelmannus. αὐχοῦν? 12 Nauck. p. 916 14 ἐρωτικώτερον BE 19 Kock. 3 p. 310 21 θῆλυν δεῖ καλεῖν R. Malim καλῶμεν Ἔρωτα θῆλυν 23 ὄρειον Herwerdenus Ὅμηρος] Φ 252

λανα' καὶ 'θηρευτήν' προσεῖπεν· ἄλλα δὲ γένη νόθων ἐστὶν ἰχθῦς περὶ ἕλη καὶ ὄρνιθας ἀργοὺς λαμβανόντων, ἀπορούμενοι δὲ πολλάκις ἀναφθέγγονταί τι λιμῶδες καὶ ὀδυρτικόν· οὕτως εἷς Ἔρως ὁ γνήσιος ὁ παιδικός ἐστιν, οὐ 'πόθῳ στίλβων', ὥς ἔφη τὸν παρθένιον Ἀνακρέων, οὐδέ 'μύρων ἀνάπλεως καὶ γεγανωμένος', ἀλλὰ λιτὸν αὐτὸν ὄψει καὶ ἄθρυπτον ἐν σχολαῖς φιλοσόφοις ἤ που περὶ γυμνάσια καὶ παλαίστρας περὶ θήραν νέων ὀξὺ μάλα καὶ γενναῖον ἐγκελευόμενον πρὸς ἀρετὴν τοῖς ἀξίοις ἐπιμελείας. τὸν δ' ὑγρὸν τοῦτον καὶ οἰκουρὸν ἐν κόλποις δια-
B τρίβοντα καὶ κλινιδίοις γυναικῶν ἀεὶ διώκοντα τὰ μαλθακὰ καὶ θρυπτόμενον ἡδοναῖς ἀνάνδροις καὶ ἀφίλοις καὶ ἀνενθουσιάστοις καταβάλλειν ἄξιον, ὡς καὶ Σόλων κατέβαλε· δούλοις μὲν γὰρ ἐρᾶν ἀρρένων παίδων ἀπεῖπε καὶ ξηραλοιφεῖν, χρῆσθαι δὲ συνουσίαις γυναικῶν οὐκ ἐκώλυσε· καλὸν γὰρ ἡ φιλία καὶ ἀστεῖον, ἡ δ' ἡδονὴ κοινὸν κἀνελεύθερον. ὅθεν οὐ δούλων ἐρᾶν παίδων ἐλευθέριόν ἐστιν οὐδ' ἀστεῖον· οὐ συνουσίας γὰρ οὗτος ὁ ἔρως, καθάπερ τῶν γυναικῶν.'

5. Ἔτι δὲ πλείονα λέγειν προθυμουμένου τοῦ Πρωτογένους, ἀντικρούσας ὁ Δαφναῖος 'εὖ γε νὴ Δί'' ἔφη 'τοῦ Σόλωνος ἐμνήσθης καὶ χρηστέον αὐτῷ γνώμονι τοῦ ἐρωτικοῦ ἀνδρός,

C 'ἔσθ' ἥβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι παιδοφιλήσῃ
μηρῶν ἱμείρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.'

6 Ἀνακρέων] Bergk. 3 p. 258 18 *: καὶ ἀνελεύθερον ib. δοῦλον BE 19 οὐ συνουσίας Leonicus: οὐσία 20 τῶν] ὁ τῶν W 25 Bergk. 2 p. 50 ἔσθ'] ὅς θ' R 26 ἱμείρων] om. BE

πρόσλαβε δὲ τῷ Σόλωνι καὶ τὸν Αἰσχύλον λέγοντα

'σέβας δὲ μηρῶν ἁγνὸν οὐκ ἐπῃδέσω,
ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.'

ἕτεροι μὲν γὰρ καταγελῶσιν αὐτῶν, εἰ καθάπερ θύτας καὶ μάντεις εἰς τὰ μηρία καὶ τὴν ὀσφὺν ἀποβλέπειν τοὺς ἐραστὰς κελεύουσιν· ἐγὼ δὲ παμμέγεθες τοῦτο ποιοῦμαι σημεῖον ὑπὲρ τῶν γυναικῶν· εἰ γὰρ ἡ παρὰ φύσιν ὁμιλία πρὸς ἄρρενας οὐκ ἀναιρεῖ τὴν ἐρωτικὴν εὔνοιαν οὐδὲ βλάπτει, πολὺ D *μᾶλλον εἰκός ἐστι τὸν γυναικῶν ἢ ἀνδρῶν ἔρωτα τῇ φύσει χρώμενον εἰς φιλίαν διὰ χάριτος ἐξικνεῖσθαι. χάρις γὰρ οὖν, ὦ Πρωτόγενες, ἡ τοῦ θήλεος ὕπειξις τῷ ἄρρενι κέκληται πρὸς τῶν παλαιῶν· ὡς καὶ Πίνδαρος ἔφη τὸν Ἥφαιστον 'ἄνευ χαρίτων' ἐκ τῆς Ἥρας γενέσθαι· καὶ τὴν οὔπω γάμων ἔχουσαν ὥραν ἡ Σαπφὼ προσαγορεύουσα φησίν, ὅτι*

'σμίκρα μοι πάις ἔμμεν ἐφαίνεο κἄχαρις'.

ὁ δ' Ἡρακλῆς ὑπό τινος ἐρωτᾶται,

'βίᾳ δ' ἔπραξας χάριτας ἢ πείσας κόρην';

ἡ δ' ἀπὸ τῶν ἀρρένων ἀκόντων μὲν μετὰ βίας γενομένη καὶ λεηλασίας, ἂν δ' ἑκουσίως, σὺν μαλακίᾳ E

3 Nauck. p. 44 *ἁγνὸν*] accessit ex Athen. p. 602e *οὐκ ἐπῃδέσω* idem: *οὐ κατῃδέσω* 4 *πυκνῶν* idem: *πικρῶν* 11 *τὸν* M: *τῶν* *ἢ*] *ἢ τὸν* Herwerdenus 15 *Πίνδαρος*] Pyth. 2, 42 18 em. Bergkius (3 p. 101): *σμικρά μοι παῖ ἔμμεναι φαίνεαι* 20 Nauck. p. 916 *δ' ἔπραξας* R: *δὲ πράξας* 21 *μὲν μετὰ* R: *μετὰ* *γενομένη* idem: *λεγομένη*

καὶ θηλύτητι, ʽβαίνεσθαι' κατὰ Πλάτωνα ʽνόμῳ τετράποδος καὶ παιδοσπορεῖσθαι' παρὰ φύσιν ἐνδιδόντων, ἄχαρις χάρις παντάπασι καὶ ἀσχήμων καὶ ἀναφρόδιτος. ὅθεν, οἶμαι, καὶ ὁ Σόλων ἐκεῖνα μὲν ἔγραψε νέος ὢν ἔτι καί ʽσπέρματος πολλοῦ μεστός' ὥς ὁ Πλάτων φησί· ταυτὶ δὲ πρεσβύτης γενόμενος

ʽἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας·'

ὥσπερ ἐκ ζάλης καὶ χειμῶνος καὶ τῶν παιδικῶν ἐρώτων ἔν τινι γαλήνῃ τῇ περὶ γάμον καὶ φιλοσοφίαν F *θέμενος τὸν βίον. εἰ μὲν οὖν τἀληθὲς σκοποῦμεν, ὦ Πρωτόγενες, ἓν καὶ ταὐτόν ἐστι πρὸς παῖδας καὶ γυναῖκας πάθος τὸ τῶν Ἐρώτων· εἰ δὲ βούλοιο φιλονεικῶν διαιρεῖν, οὐ μέτρι' ἂν δόξειε ποιεῖν ὁ παιδικὸς οὗτος, ἀλλ' ὥσπερ ὀψὲ γεγονὼς καὶ παρ' ὥραν τῷ βίῳ νόθος καὶ σκότιος ἐξελαύνειν τὸν γνήσιον Ἔρωτα καὶ πρεσβύτερον. ἐχθὲς γάρ, ὦ ἑταῖρε, καὶ πρῴην μετὰ τὰς ἀποδύσεις καὶ ἀπογυμνώσεις τῶν νέων παραδὺς εἰς τὰ γυμνάσια καὶ προσανατριβόμενος ἡσυχῇ καὶ προσεμβαλών, εἶτα κατὰ μικρὸν ἐν ταῖς παλαίστραις πτεροφυήσας οὐκέτι καθεκτός* 752 *ἐστιν, ἀλλὰ λοιδορεῖ καὶ προπηλακίζει τὸν γαμήλιον ἐκεῖνον καὶ συνεργὸν ἀθανασίας τῷ θνητῷ*

1 *Πλάτωνα*] Phaedr. p. 250 e 3 *χάρις* add. Winckelmannus sed ante *ἄχαρις* 6 *Πλάτων*] de Legg. p. 839 b 7 cf. Bergk. 2 p. 50 8 *τίθησιν* BE 9 *καὶ τῶν παιδικῶν*] i. e. *οὕτω καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν* cf. Plat. Rep. p. 497 d 11 *τἀληθὲς* *: *τὸ ἀληθὲς* 14 *μέτρι' ἂν* *: *μέτρια* 16 om. M: *ἐξελαύνει* 19 *παραδοὺς* BE 20 *προσεγκαλῶν* iidem, unde fort. *προσαικάλλων*

γένει, σβεννυμένην ἡμῶν τὴν φύσιν εὐθὺς ἐξανάπτοντα διὰ τῶν γενέσεων. οὗτος δ' ἀρνεῖται τὴν ἡδονήν· αἰσχύνεται γὰρ καὶ φοβεῖται. δεῖ δέ τινος εὐπρεπείας ἁπτομένῳ καλῶν καὶ ὡραίων· πρόφασις οὖν φιλία καὶ ἀρετή. κονίεται δὲ καὶ ψυχρολουτεῖ καὶ τὰς ὀφρῦς αἴρει καὶ φιλοσοφεῖν φησι καὶ σωφρονεῖν ἔξω διὰ τὸν νόμον· εἶτα νύκτωρ καὶ καθ' ἡσυχίαν

'γλυκεῖ' ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος.'

εἰ δ', ὥς φησι Πρωτογένης, οὐκ ἔστιν ἀφροδισίων παιδικῶν κοινωνία, πῶς Ἔρως ἐστὶν Ἀφροδίτης μὴ B παρούσης, ἣν εἴληχε θεραπεύειν ἐκ θεῶν καὶ περιέπειν, τιμῆς τε μετέχειν καὶ δυνάμεως ὅσον ἐκείνη δίδωσιν; εἰ δ' ἔστι τις Ἔρως χωρὶς Ἀφροδίτης, ὥσπερ μέθη χωρὶς οἴνου πρὸς σύκινον πῶμα καὶ κρίθινον, ἄκαρπον αὐτοῦ καὶ ἀτελὲς τὸ ταρακτικόν ἐστι καὶ πλήσμιον καὶ ἀψίκορον.'

6. Λεγομένων τούτων ὁ Πεισίας ἦν δῆλος ἀγανακτῶν καὶ παροξυνόμενος ἐπὶ τὸν Δαφναῖον· μικρὸν δ' αὐτοῦ καταλιπόντος 'ὦ Ἡράκλεις' ἔφη 'τῆς εὐχερείας καὶ θρασύτητος· ἀνθρώπους ὁμολογοῦντας ὥσπερ οἱ κύνες ἐκ τῶν μορίων συνηρτῆσθαι C πρὸς τὸ θῆλυ μεθιστάναι καὶ μετοικίζειν τὸν θεὸν ἐκ γυμνασίων καὶ περιπάτων καὶ τῆς ἐν ἡλίῳ καθαρᾶς καὶ ἀναπεπταμένης διατριβῆς εἰς ματρυλεῖα

1 εὐθὺς] αὖθις R 9 Nauck. p. 916. Kock. 3 p. 614 γλυκεῖα libri 11 ἀκοινωνία iidem 15 προσίκυνον BE ib. *: πόμα 20 διαλιπόντος Herwerdenus 22 τῶν Duebnerus 25 cf. Kock. 3 p. 450

καὶ κοπίδας καὶ φάρμακα καὶ μαγεύματα καθειργνύμενον ἀκολάστων γυναικῶν· ἐπεὶ ταῖς γε σώφροσιν οὔτ' ἐρᾶν οὔτ' ἐρᾶσθαι δήπου προσῆκόν ἐστιν.' ἐνταῦθα μέντοι καὶ ὁ πατὴρ ἔφη τοῦ Πρωτογένους ἐπιλαβέσθαι καὶ εἰπεῖν

'τόδ' ἐξοπλίζει τοὔπος Ἀργεῖον λεών,'

καὶ νὴ Δία Δαφναίῳ συνδίκους ἡμᾶς προστίθησιν οὐ μετριάζων ὁ Πεισίας, ἀλλὰ τοῖς γάμοις ἀνέραστον ἐπάγων καὶ ἄμοιρον ἐνθέου φιλίας κοινωνίαν, D ἣν τῆς ἐρωτικῆς πειθοῦς καὶ χάριτος ἀπολιπούσης μονονοὺ ζυγοῖς καὶ χαλινοῖς ὑπ' αἰσχύνης καὶ φόβου μάλα μόλις συνεχομένην ὁρῶμεν.' καὶ ὁ Πεισίας 'ἐμοὶ μέν' εἶπεν 'ὀλίγον μέλει τοῦ λόγου· Δαφναῖον δ' ὁρῶ ταὐτὸν πάσχοντα τῷ χαλκῷ· καὶ γὰρ ἐκεῖνος οὐχ οὕτως ὑπὸ τοῦ πυρός, ὡς ὑπὸ τοῦ πεπυρωμένου χαλκοῦ καὶ ῥέοντος, ἂν ἐπιχέῃ τις, ἀνατήκεται καὶ ῥεῖ συνεξυγραινόμενος· καὶ τοῦτον οὐκ ἐνοχλεῖ τὸ Λυσάνδρας κάλλος, ἀλλὰ συνδιακεκαυμένῳ καὶ γέμοντι πυρὸς ἤδη πολὺν χρόνον E πλησιάζων καὶ ἁπτόμενος ἀναπίμπλαται· καὶ δῆλός ἐστιν, εἰ μὴ ταχὺ φύγοι πρὸς ἡμᾶς, συντακησόμενος. ἀλλ' ὁρῶ' εἶπε 'γιγνόμενον ὅπερ ἂν μάλιστα σπουδάσειεν Ἀνθεμίων, προσκρούοντα τοῖς δικασταῖς καὶ ἐμαυτόν, ὥστε παύομαι.' καὶ ὁ Ἀνθεμίων 'ὤνησας' εἶπεν 'ὡς ἔδει γ' ἀπ' ἀρχῆς λέγειν τι πρὸς τὴν ὑπόθεσιν.'

6 Nauck. p. 916 14 δὲ] δὴ BE 18 συνδιακεκαλυμμένῳ iidem 19 ἤδη M: ὁ χρόνον W: χρόνον ὁ 21 malim ἂν μὴ ταχὺ φύγῃ

7. 'Λέγω τοίνυν' ὁ Πεισίας ἔφη 'προκηρύξας ἐμοῦ γ' ἕνεκα πάσαις γυναιξὶν ἂν ἐραστήν, ὅτι τῆς γυναικὸς ὁ πλοῦτός ἐστι φυλακτέος τῷ νεανίσκῳ, μὴ συμμίξαντες αὐτὸν ὄγκῳ καὶ βάρει τοσούτῳ λάθωμεν ὥσπερ ἐν χαλκῷ κασσίτερον ἀφανίσαντες. μέγα γὰρ ἂν ἐλαφρᾷ καὶ λιτῇ γυναικὶ μειρακίου συνελθόντος εἰς ταὐτὸν ἡ κρᾶσις οἴνου δίκην ἐπι- F κρατήσῃ· ταύτην δ' ὁρῶμεν ἄρχειν καὶ κρατεῖν δοκοῦσαν· οὐ γὰρ ἂν ἀπορρίψασα δόξας καὶ γένη τηλικαῦτα καὶ πλούτους ἐμνᾶτο μειράκιον ἐκ χλαμύδος, ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δεόμενον. ὅθεν οἱ νοῦν ἔχοντες αὐτοὶ προΐενται καὶ περικόπτουσιν ὥσπερ ὠκύπτερα τῶν γυναικῶν τὰ περιττὰ χρήματα, τρυφὰς ἐμποιοῦντα καὶ χαυνότητας ἀβεβαίους καὶ κενάς, ὑφ' ὧν ἐπαιρόμεναι πολλάκις ἀποπέτονται· κἂν μένωσι, 'χρυ- 753 σαῖς' ὥσπερ ἐν Αἰθιοπίᾳ 'πέδαις δεδέσθαι' βέλτιον ἢ πλούτῳ γυναικός.'

8. ''Ἐκεῖνο δ' οὐ λέγεις' ὁ Πρωτογένης εἶπεν 'ὅτι κινδυνεύομεν ἀναστρέφειν ἀτόπως καὶ γελοίως τὸν Ἡσίοδον, ἂν ἐκείνου λέγοντος

'μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων

2 ἂν] quid lateat incertum. Fort. αὐτὸν 4 em. Herwerdenus: λάθοιμεν 8 δοκοῦσαν] ποθοῦσαν Emperius. Malim ἀσκοῦσαν 13 περιττὰ Salmasius: περὶ τὰ 14 em. X: ἐκβεβαίους καὶ κενὰς Iacobsius (ex Clem. Alex. p. 288 Pott.): καὶ κελίους 15 μὲν ὦσι BE ib. cf. Herod. 3, 23 16 βελτίω BE 18 em. Winckelmannus: ἐκεῖνα λέγεις X: λέγει ib. ὁ * 20 λέγοντος Madvigius: λόγος 21 τριηκόντων Winckelmannus ex Hes. OD 694: τριήκοντ' ὦν

μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος·
ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο·'

σχεδὸν ἡμεῖς ἔτεσι τοσούτοις γυναικὶ πρεσβυτέρᾳ, καθαπερεὶ φοίνικας ἢ σῦκ' ἐρινεοῖς, ὄμφακα καὶ B ἄωρον ἄνδρα περιάψωμεν. ἐρᾶται γὰρ αὐτοῦ νὴ Δία καὶ κάεται· τίς οὖν ὁ κωλύων ἐστὶ κωμάζειν ἐπὶ θύρας, ᾄδειν τὸ παρακλαυσίθυρον, ἀναδεῖν τὰ εἰκόνια, παγκρατιάζειν πρὸς τοὺς ἀντεραστάς; ταῦτα γὰρ ἐρωτικά· καὶ καθείσθω τὰς ὀφρῦς καὶ παυσάσθω τρυφῶσα, σχῆμα λαβοῦσα τῶν τοῦ πάθους οἰκείων. εἰ δ' αἰσχύνεται καὶ σωφρονεῖ, κοσμίως οἴκοι καθήσθω περιμένουσα τοὺς μνωμένους καὶ σπουδάζοντας. ἐρᾶν δὲ φάσκουσαν γυναῖκα φυγεῖν τις ἂν ἔχοι καὶ βδελυχθείη, μήτι γε λάβοι γάμου ποιησάμενος ἀρχὴν τὴν τοιαύτην ἀκρασίαν.'

9. Παυσαμένου δὲ τοῦ Πρωτογένους, 'ὁρᾷς' εἶπεν ὁ πατὴρ 'ὦ Ἀνθεμίων, ὅτι πάλιν κοινὴν ποιοῦσι τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν λόγον ἀναγκαῖον ἡμῖν C τοῖς οὐκ ἀρνουμένοις οὐδὲ φεύγουσι τοῦ περὶ γάμον Ἔρωτος εἶναι χορευταῖς;' 'καὶ ναὶ μὰ Δί'' εἶπεν ὁ Ἀνθεμίων· 'ἄμυν' οὖν διὰ πλειόνων νῦν αὐτὸς ἐρῶν· ἔτι δὲ τῷ πλούτῳ βοήθησον, ᾧ μάλιστα δεδίττεται Πεισίας ἡμᾶς.' 'τί δ'' εἶπεν ὁ πατὴρ

3 ἔτεσι R: οὗτος 4 om. W: καθάπερ οἱ ib. σῦΚΑ ἐρινεοῖς ὄμφαΚΑ supplevi: σύκα 10 E 13 B cf. Symb. 9 καθείσθω τὰς Duebnerus: καθὸ αἴσθηται 10 σχῆμα Emperius: καὶ σχῆμα 12 κεκαθήσθω BE 19 φεύγουσι R: φεύγειν 20 καὶ] malim ναί 21 ἄμυν' οὖν *: ἀμύνει 22 αὐτὸς ἐρῶν· ἔτι δὲ W: αὐτοὺς ἐρᾶν· εἰ δὲ idem: βοηθήσων

'οὐκ ἂν ἔγκλημα γένοιτο γυναικός, εἰ δι' ἔρωτα καὶ
πλοῦτον ἀπορρίψομεν Ἰσμηνοδώραν; βαρεῖα γὰρ καὶ
πλουσία· τί δ' εἰ καλὴ καὶ νέα; τί δ' εἰ γένει σο-
βαρὰ καὶ ἔνδοξος; αἱ δὲ σώφρονες οὐδὲ αὐστηρὸν
καὶ κατεγνυπωμένον ἐπαχθὲς * * καὶ δυσκαρτέρη-
τον ἔχουσι, καὶ ποινὰς καλοῦσιν αὐτὰς καὶ τοῖς ἀν-
δράσιν ὀργιζομένας, ὅτι σωφρονοῦσιν; ἆρ' οὖν κρά- D
τιστον ἐξ ἀγορᾶς γαμεῖν Ἀβρότονόν τινα Θρῇσσαν
ἢ Βακχίδα Μιλησίαν ἀνέγγυον ἐπαγομένην δι' ὠνῆς
καὶ καταχυσμάτων; ἀλλὰ καὶ ταύταις ἴσμεν οὐκ ὀλί-
γους αἴσχιστα δουλεύσαντας. αὐλητρίδες δὲ Σάμιαι
καὶ ὀρχηστρίδες, Ἀριστονίκα καὶ τύμπανον ἔχουσ'
Οἰνάνθη καὶ Ἀγαθόκλεια διαδήμασι βασιλέων ἐπέ-
βησαν. ἡ δὲ Σύρα Σεμίραμις οἰκότριβος μὲν ἦν
βασιλικοῦ θεράπαινα παλλακευομένη· Νίνου δὲ τοῦ
μεγάλου βασιλέως ἐντυχόντος αὐτῇ καὶ στέρξαντος
οὕτως ἐκράτησε καὶ κατεφρόνησεν, ὥστ' ἀξιῶσαι καὶ
μίαν ἡμέραν αὐτὴν περιιδεῖν ἐν τῷ θρόνῳ καθεζο- E
μένην ἔχουσαν τὸ διάδημα καὶ χρηματίζουσαν. δόν-
τος δ' ἐκείνου καὶ κελεύσαντος πάντας ὑπηρετεῖν
ὥσπερ αὐτῷ καὶ πείθεσθαι, μετρίως ἐχρῆτο τοῖς
πρώτοις ἐπιτάγμασι, πειρωμένη τῶν δορυφόρων·
ἐπεὶ δ' ἑώρα μηδὲν ἀντιλέγοντας μηδ' ὀκνοῦντας,

2 καὶ] εἰ Emporius 3 εἰ — εἰ Leonicus: ἡ — ἡ
4 οὐδὲ αὐστηρὸν — δυσκαρτέρητον] fort. οὐ τὸ αὐστηρὸν πι-
κρὸν καὶ κατεγνυπωμένον ἐπαχθὲς δὲ τὸ σεμνὸν καὶ δυσκαρ-
τέρητον 5 ib. em. Schneiderus: κατεγρυπωμένον ib. lac.
6 E 8 B 6 ποινὰς Basileensis: πείνας καὶ] ἀεὶ Em-
porius 9 em. Winckelmannus: ἔγγυον 10 καταχυσμά-
των idem: κατεσυμμάτων 13 idem: ἀγαθοκλία

ἐκέλευσε συλλαβεῖν τὸν Νῖνον εἶτα δῆσαι, τέλος δ'
ἀποκτεῖναι· πραχθέντων δὲ πάντων, ἐβασίλευσε τῆς
F Ἀσίας ἐπιφανῶς πολὺν χρόνον. ἡ δὲ Βελεστίχη,
πρὸς Διός, οὐ βάρβαρον ἐξ ἀγορᾶς γύναιον, ἧς
ἱερὰ καὶ ναοὺς Ἀλεξανδρεῖς ἔχουσιν, ἐπιγράψαντος
δι' ἔρωτα τοῦ βασιλέως 'Ἀφροδίτης Βελεστίχης'; ἡ
δὲ σύνναος μὲν ἐνταυθοῖ καὶ συνίερος τοῦ Ἔρωτος,
ἐν δὲ Δελφοῖς κατάχρυσος ἑστῶσα μετὰ τῶν βασι-
λέων καὶ βασιλειῶν, ποίᾳ προικὶ τῶν ἐραστῶν ἐκρά-
τησεν; ἀλλ' ὥσπερ ἐκεῖνοι δι' ἀσθένειαν ἑαυτῶν
καὶ μαλακίαν ἔλαθον ἑαυτοὺς γενόμενοι λεία γυ-
754 ναικῶν, οὕτω πάλιν ἄδοξοι καὶ πένητες ἕτεροι
πλουσίαις γυναιξὶ καὶ λαμπραῖς συνελθόντες οὐ
διεφθάρησαν οὐδ' ὑφῆκάν τι τοῦ φρονήματος, ἀλλὰ
τιμώμενοι καὶ κρατοῦντες μετ' εὐνοίας συγκατεβίω-
σαν. ὁ δὲ συστέλλων τὴν γυναῖκα καὶ συνάγων εἰς
μικρόν, ὥσπερ δακτύλιον δακτύλων ἰσχνὸς ὢν μὴ
περιρρυῇ δεδιώς, ὅμοιός ἐστι τοῖς ἀποκείρουσι τὰς
ἵππους εἶτα πρὸς ποταμὸν ἢ λίμνην ἄγουσι· κα-
θορῶσαν γὰρ ἑκάστην τὴν εἰκόνα τῆς ὄψεως ἀκαλλῆ
καὶ ἄμορφον, ἀφιέναι τὰ φρυάγματα λέγεται καὶ
προσδέχεσθαι τὰς τῶν ὄνων ἐπιβάσεις. πλοῦτον δὲ
B γυναικὸς αἱρεῖσθαι μὲν πρὸ ἀρετῆς ἢ γένους ἀφι-
λότιμον κἀνελεύθερον, ἀρετῇ δὲ καὶ γένει προσόντα

3 Winckelmannus: βελεστίη 6 Βελεστίχης idem: βελεστικῆς 8 δὲ * ἑστῶσα W: δ' ἑστῶσα 11 ἑαυτοὺς Winck. Loco eius lac. 6 E 8 B, nisi quod lac. dat B post γενόμενοι 17 δακτύλιον δακτύλων *: δακτύλων ib. Coraes: ἴχνος ὢν cf. Vit. Artax. c. 15 20 cf. Nauck. p. 274. 275 24 *: καὶ ἀνελεύθερον

φεύγειν ἀβέλτερον. ὁ μὲν γὰρ Ἀντίγονος ὠχυρωμένῳ τὴν Μουνιχίαν τῷ φρουροῦντι γράφων ἐκέλευε ποιεῖν μὴ μόνον τὸν κλοιὸν ἰσχυρὸν ἀλλὰ καὶ τὸν κύνα λεπτόν, ὅπως ὑφαιρῇ τὰς εὐπορίας τῶν Ἀθηναίων· ἀνδρὶ δὲ πλουσίας ἢ καλῆς οὐ προσήκει μηδὲ τὴν γυναῖκα ποιεῖν ἄμορφον ἢ πενιχράν, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐγκρατείᾳ καὶ φρονήσει καὶ τῷ μηδὲν ἐκπεπλῆχθαι τῶν περὶ ἐκείνην ἴσον παρέχειν καὶ ἀδούλωτον, ὥσπερ ἐπὶ ζυγοῦ ῥοπὴν τῷ ἤθει προστιθέντα καὶ βάρος, ὑφ' οὗ κρατεῖται καὶ ἄγεται δικαίως C ἅμα καὶ συμφερόντως. καὶ μὴν ἡλικίᾳ γε πρὸς γάμον καὶ ὥρᾳ τὸ τίκτειν ἔχουσα καὶ τὸ γεννᾶν εὐάρμοστός ἐστιν· ἀκμάζειν δὲ τὴν γυναῖκα πυνθάνομαι, καὶ ἅμα τῷ Πεισίᾳ προσμειδιάσας 'οὐδενὸς γάρ' ἔφη 'τῶν ἀντεραστῶν πρεσβυτέρα οὐδ' ἔχει πολιάς, ὥσπερ ἔνιοι τῶν Βάκχωνι προσαναχρωννυμένων. εἰ δ' οὗτοι καθ' ὥραν ὁμιλοῦσι, τί κωλύει κἀκείνην ἐπιμεληθῆναι τοῦ νεανίσκου βέλτιον ἡστινοσοῦν νέας; δύσμικτα γὰρ τὰ νέα καὶ δυσκέραστα καὶ μόλις ἐν χρόνῳ πολλῷ τὸ φρύαγμα καὶ τὴν ὕβριν ἀφίησιν, ἐν ἀρχῇ δὲ κυμαίνει καὶ ζυγομαχεῖ καὶ μᾶλλον ἂν Ἔρως ἐγγένηται, καὶ καθάπερ πνεῦμα κυβερνήτου μὴ παρόντος, ἐτάραξε D καὶ συνέχεε τὸν γάμον οὔτ' ἄρχειν δυναμένων οὔτ' ἄρχεσθαι βουλομένων. εἰ δ' ἄρχει βρέφους μὲν ἡ τίτθη καὶ παιδὸς ὁ διδάσκαλος ἐφήβου δὲ γυμνασίαρχος ἐραστὴς δὲ μειρακίου γενομένου δ' ἐν ἡλι-

2 *: μουνυχίαν 10 δικαίως ἅμα καὶ *: καὶ ὡς ἅμα
16 ἔνιαι τῶν Βάκχων BE

κίᾳ νόμος καὶ στρατηγὸς οὐδεὶς δ' ἄναρκτος οὐδ' αὐτοτελής, τί δεινὸν εἰ γυνὴ νοῦν ἔχουσα πρεσβυτέρα κυβερνήσει νέου βίον ἀνδρός, ὠφέλιμος μὲν οὖσα τῷ φρονεῖν μᾶλλον ἡδεῖα δὲ τῷ φιλεῖν καὶ προσηνής; τὸ δ' ὅλον' ἔφη 'καὶ τὸν Ἡρακλέα Βοι- E ωτοὺς ὄντας ἔδει σέβεσθαι καὶ μὴ δυσχεραίνειν τῷ παρ' ἡλικίαν τοῦ γάμου, γιγνώσκοντας ὅτι κἀκεῖνος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Μεγάραν Ἰολάῳ συνῴκισεν ἑκκαιδεκαέτει τότ' ὄντι τρία καὶ τριάκοντ' ἔτη γεγενημένην.'

10. Τοιούτων λόγων, ὁ πατὴρ ἔφη, παρόντων αὐτοῖς, ἐλθεῖν τῷ Πεισίᾳ ἑταῖρον ἐκ πόλεως ἵππῳ θέοντα, πρᾶγμα θαυμαστὸν ἀπαγγέλλοντα τετολμημένον. ἡ γὰρ Ἰσμηνοδώρα, ὡς ἔοικεν, αὐτὸν μὲν οὐκ ἀηδῶς ἔχειν οἰομένη τὸν Βάκχωνα πρὸς τὸν γάμον, αἰσχύνεσθαι δὲ τοὺς ἀποτρέποντας, ἔγνω μὴ προέσθαι τὸ μειράκιον. τῶν οὖν φίλων τοὺς μά- F λιστα τοῖς βίοις νεαροὺς καὶ συνερῶντας αὐτῇ καὶ τῶν γυναικῶν τὰς συνήθεις μεταπεμψαμένη καὶ συγκροτήσασα παρεφύλαττε τὴν ὥραν, ἣν ὁ Βάκχων ἔθος εἶχεν ἀπιὼν εἰς παλαίστρας παρὰ τὴν οἰκίαν αὐτῆς παρεξιέναι κοσμίως. ὡς οὖν τότε προσῄει μετὰ δυεῖν ἢ τριῶν ἑταίρων ἀληλιμμένος, αὐτὴ μὲν ἐπὶ τὰς θύρας ἀπήντησεν ἡ Ἰσμηνοδώρα καὶ τῆς χλαμύδος ἔθιγε μόνον, οἱ δὲ φίλοι καλὸν καλῶς ἐν τῇ χλαμύδι καὶ τῇ διβολίᾳ συναρπάσαντες εἰς τὴν οἰκίαν παρήνεγκαν ἀθρόοι καὶ τὰς θύρας εὐθὺς

12 τῷ *: τοῦ cf. p. 771d 20 συγκρατήσασα BE

ἀπέκλεισαν· ἅμα δ' αἱ μὲν γυναῖκες ἔνδον αὐτοῦ 755 τὸ χλαμύδιον ἀφαρπάσασαι περιέβαλον ἱμάτιον νυμφικόν· οἰκέται δὲ περικύκλῳ δραμόντες ἀνέστεφον ἐλαίᾳ καὶ δάφνῃ τὰς θύρας οὐ μόνον τὰς τῆς Ἰσμηνοδώρας ἀλλὰ καὶ τὰς τοῦ Βάκχωνος· ἡ δ' αὐλητρὶς αὐλοῦσα διεξῆλθε τὸν στενωπόν. τῶν δὲ Θεσπιέων καὶ τῶν ξένων οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δ' ἠγανάκτουν καὶ τοὺς γυμνασιάρχους παρώξυνον· ἄρχουσι γὰρ ἰσχυρῶς τῶν ἐφήβων καὶ προσέχουσι τὸν νοῦν σφόδρα τοῖς ὑπ' αὐτῶν πραττομένοις. ἦν δὲ λόγος B οὐδεὶς τῶν ἀγωνιζομένων, ἀλλ' ἀφέντες τὸ θέατρον ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς Ἰσμηνοδώρας ἐν λόγοις ἦσαν καὶ φιλονεικίαις πρὸς ἀλλήλους.

11. Ὡς οὖν ὁ τοῦ *Πεισίου* φίλος ὥσπερ ἐν πολέμῳ προσελάσας τὸν ἵππον αὐτὸ τοῦτο τεταραγμένος εἶπεν, ὅτι *Βάκχων'* ἥρπακεν *Ἰσμηνοδώρα*, τὸν μὲν *Ζεύξιππον* ὁ πατὴρ ἔφη γελάσαι καὶ εἰπεῖν, ἅτε δὴ καὶ φιλευριπίδην ὄντα,

'πλούτῳ χλιδῶσα θνητὰ δ' ὦ γύναι φρονεῖς·'

τὸν δὲ *Πεισίαν* ἀναπηδήσαντα βοᾶν, 'ὦ θεοί, τί πέρας ἔσται τῆς ἀνατρεπούσης τὴν πόλιν ἡμῶν ἐλευθερίας; ἤδη γὰρ εἰς ἀνομίαν τὰ πράγματα διὰ τῆς αὐτονομίας βαδίζει· καίτοι γελοῖον ἴσως ἀγανακτεῖν C περὶ νόμων καὶ δικαίων, ἡ γὰρ φύσις παρανομεῖται γυναικοκρατουμένη. τί τοιοῦτον ἡ *Λῆμνος*; ἴωμεν ἡμεῖς, ἴωμεν' εἶπεν 'ὅπως καὶ τὸ γυμνάσιον

3 περικύκλῳ R: περὶ κύκλῳ   19 Nauck. p. 678 δ' ὦ] δὴ X   φρόνει Nauckius   23 βαδίζειν BE

ταῖς γυναιξὶ παραδῶμεν καὶ τὸ βουλευτήριον, εἰ παντάπασιν ἡ πόλις ἐκνενεύρισται.’ προάγοντος οὖν τοῦ Πεισίου, ὁ μὲν Πρωτογένης οὐκ ἀπελείπετο τὰ μὲν συναγανακτῶν τὰ δὲ πραΰνων ἐκεῖνον· ὁ δ’ Ἀνθεμίων ‘νεανικὸν μέν’ ἔφη ‘τὸ τόλμημα καὶ Λήμνιον ὡς ἀληθῶς, αὐτοὶ γάρ ἐσμεν, σφόδρ’ ἐρώσης γυναικός.’ καὶ ὁ Σώκλαρος ὑπομειδιῶν ‘οἴει γὰρ D ἁρπαγήν’ ἔφη ‘γεγονέναι καὶ βιασμόν, οὐκ ἀπολόγημα καὶ στρατήγημα τοῦ νεανίσκου νοῦν ἔχοντος, ὅτι τὰς τῶν ἐραστῶν ἀγκάλας διαφυγὼν ἐξηυτομόληκεν εἰς χεῖρας καλῆς καὶ πλουσίας γυναικός;’ ‘μὴ λέγε ταῦτ’’ εἶπεν ‘ὦ Σώκλαρε, μηδ’ ὑπονόει ἐπὶ Βάκχωνος’ ὁ Ἀνθεμίων· ‘καὶ γὰρ εἰ μὴ φύσει τὸν τρόπον ἁπλοῦς ἦν καὶ ἀφελής, ἐμέ γ’ οὐκ ἂν ἀπεκρύψατο, τῶν τ’ ἄλλων μεταδιδοὺς ἁπάντων, ἔν τε τούτοις ὁρῶν προθυμότατον ὄντα τῆς Ἰσμηνοδώρας βοηθόν· Ἔρωτι δέ ‘μάχεσθαι χαλεπόν’ οὐ E ‘θυμῷ’ καθ’ Ἡράκλειτον· ‘ὅ, τι γὰρ ἂν θελήσῃ, καὶ ψυχῆς ὠνεῖται’ καὶ χρημάτων καὶ δόξης. ἐπεὶ τί κοσμιώτερον Ἰσμηνοδώρας ἐν τῇ πόλει; πότε δ’ εἰσῆλθεν ἢ λόγος αἰσχρὸς ἢ πράξεως ὑπόνοια φαύλης ἔθιγε τῆς οἰκίας; ἀλλ’ ἔοικε θεία τις ὄντως εἰληφέναι τὴν ἄνθρωπον ἐπίπνοια καὶ κρείττων ἀνθρωπίνου λογισμοῦ.’

12. Καὶ ὁ Πεμπτίδης ἐπιγελάσας ‘ἀμέλει καὶ σώματός τις’ ἔφη ‘νόσος ἔστιν, ἣν ἱερὰν καλοῦσιν·

6 om. M: ἴσμεν   13 ἐπὶ] malim περὶ aut τι περὶ   14 γ’ οὐκ ἂν] γοῦν BE. γοῦν οὐκ ἂν R   15 τ’ ἄλλων X: τελῶν   18 Ἡράκλειτον] Bywater. p. 41

οὐδὲν οὖν ἄτοπον, εἰ καὶ ψυχῆς τὸ μανικώτατον πάθος καὶ μέγιστον ἱερὸν καὶ θεῖον ἔνιοι προσαγορεύουσιν. εἶθ' ὥσπερ ἐν Αἰγύπτῳ ποτὲ γείτονας ἑώρων δύο διαμφισβητοῦντας, ὄφεως προσερπύσαν- F
τος εἰς τὴν ὁδόν, ἀμφοτέρων μὲν ἀγαθὸν δαίμονα καλούντων, ἑκατέρου δ' ἔχειν ἀξιοῦντος ὡς ἴδιον· οὕτως ὁρῶν ὑμῶν ἄρτι τοὺς μὲν εἰς τὴν ἀνδρωνῖτιν ἕλκοντας τὸν Ἔρωτα τοὺς δ' εἰς τὴν γυναικωνῖτιν, ὑπερφυὲς καὶ θεῖον ἀγαθόν, οὐκ ἐθαύμαζον, εἰ τηλικαύτην δύναμιν ἔσχε καὶ τιμὴν τὸ πάθος, οἷς ἦν προσῆκον ἐξελαύνειν αὐτὸ πανταχόθεν καὶ κολούειν, ὑπὸ τούτων αὐξανόμενον καὶ σεμνυνόμενον. ἄρτι μὲν οὖν ἡσυχίαν ἦγον· ἐν γὰρ ἰδίοις μᾶλλον ἢ κοινοῖς ἑώρων τὴν ἀμφισβήτησιν οὖσαν· νυνὶ δ' ἀπηλλαγμένος Πεισίου, ἡδέως ἂν ὑμῶν 756
ἀκούσαιμι πρὸς τί βλέψαντες ἀπεφήναντο τὸν Ἔρωτα θεὸν οἱ πρῶτοι τοῦτο λέξαντες.'

13. *Παυσαμένου δὲ τοῦ Πεμπτίδου καὶ τοῦ πατρὸς ἀρξαμένου τι περὶ τούτων λέγειν, ἕτερος ἧκεν ἐκ πόλεως, τὸν Ἀνθεμίωνα μεταπεμπομένης τῆς Ἰσμηνοδώρας· ἐπέτεινε γὰρ ἡ ταραχή, καὶ τῶν γυμνασιάρχων ἦν διαφορά, τοῦ μὲν οἰομένου δεῖν τὸν Βάκχωνα ἀπαιτεῖν τοῦ δὲ πολυπραγμονεῖν οὐκ ἐῶντος. ὁ μὲν οὖν Ἀνθεμίων ἀναστὰς ἐβάδιζεν· ὁ δὲ πατὴρ τὸν Πεμπτίδην ὀνομαστὶ προσαγορεύσας 'μεγάλου μοι δοκεῖς ἅπτεσθαι' εἶπεν 'καὶ παραβόλου πράγματος, ὦ Πεμπτίδη, μᾶλλον δ' ὅλως τὰ ἀκίνητα B

21 *: γυμνασιαρχῶν 27 τἀκίνητα?

κινεῖν τῆς περὶ θεῶν δόξης ἣν ἔχομεν, περὶ ἑκάστου λόγον ἀπαιτῶν καὶ ἀπόδειξιν· ἀρκεῖ γὰρ ἡ πάτριος καὶ παλαιὰ πίστις, ἧς οὐκ ἔστιν εἰπεῖν οὐδ' ἀνευρεῖν τεκμήριον ἐναργέστερον

'οὐδ' εἰ δι' ἄκρας τὸ σοφὸν εὕρηται φρενός,'

ἀλλ' ἕδρα τις αὕτη καὶ βάσις ὑφεστῶσα κοινὴ πρὸς εὐσέβειαν, ἐὰν ἐφ' ἑνὸς ταράττηται καὶ σαλεύηται τὸ βέβαιον αὐτῆς καὶ νενομισμένον, ἐπισφαλὴς γίγνεται πᾶσι καὶ ὕποπτος. ἀκούεις δὲ δήπου τὸν Εὐριπίδην, ὡς ἐθορυβήθη ποιησάμενος ἀρχὴν τῆς Μελανίππης ἐκείνης,

'Ζεύς, ὅστις ὁ Ζεύς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ,'

μεταλαβὼν δὲ χορὸν ἄλλον (ἐθάρρει δ' ὡς ἔοικε τῷ δράματι γεγραμμένῳ πανηγυρικῶς καὶ περιττῶς) ἤλλαξε τὸν στίχον ὡς νῦν γέγραπται

'Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.'

τί οὖν διαφέρει τὴν περὶ τοῦ Διὸς δόξαν ἢ τῆς Ἀθηνᾶς ἢ τοῦ Ἔρωτος εἰς ἀμφίβολον τῷ 'λόγῳ' θέσθαι ἢ καὶ ἄδηλον; οὐ γὰρ νῦν αἰτεῖ πρῶτον βωμὸν ὁ Ἔρως καὶ θυσίαν οὐδ' ἔπηλυς ἔκ τινος βαρβαρικῆς δεισιδαιμονίας, ὥσπερ Ἄτται τινὲς καὶ

5 Eur. Bacch. 203 δι' ἄκρων — φρενῶν idem 12 Nauck. p. 510 ὅστις ὁ Ζεὺς Lucianus (Iov. Trag. 41) 13 δὲ χορὸν Sauppius: δι' ἐχθρὸν ib. δ' * 14 τῷ δράματι γεγραμμμένῳ πανηγυρικῶς καὶ περιττῶς] locum singularem Nauckius omisit 16 Nauck. p. 511 18 τῷ λόγῳ] respicitur ad λόγῳ versus Euripidei (lin. 12) 19 ἢ καὶ ἄδηλον] i. e. ἢ καὶ εἰς ἄδηλον

Ἀδώνιοι λεγόμενοι, δι' ἀνδρογύνων καὶ γυναικῶν D παραδύεται κρύφα τιμὰς οὐ προσηκούσας καρπούμενος, ὥστε παρεισγραφῆς δίκην φεύγειν καὶ νοθείας τῆς ἐν θεοῖς. ἀλλ' ὅταν Ἐμπεδοκλέους ἀκούσῃς λέγοντος, ὦ ἑταῖρε,

'καὶ φιλότης ἐν τοῖσιν ἴση μῆκός τε πλάτος τε,
τὴν σὺ νόῳ δέρκευ, μηδ' ὄμμασιν ἧσο τεθηπώς·'

ταῦτ' οἴεσθαι χρὴ λέγεσθαι περὶ Ἔρωτος· οὐ γάρ ἐστιν ὁρατὸς ἀλλὰ δοξαστὸς ἡμῖν ὁ θεὸς οὗτος ἐν τοῖς πάνυ παλαιοῖς· ὧν ἂν περὶ ἑκάστου τεκμήριον ἀπαιτῇς, παντὸς ἁπτόμενος ἱεροῦ καὶ παντὶ βωμῷ σοφιστικὴν ἐπάγων πεῖραν, οὐδὲν ἀσυκοφάντητον οὐδ' ἀβασάνιστον ἀπολείψεις· πόρρω γὰρ οὐκ ἄπειμι

'τὴν δ' Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὅση θεός;' E
'ἥδ' ἐστὶν ἡ σπείρουσα καὶ διδοῦσ' ἔρον,
οὗ πάντες ἐσμὲν οἱ κατὰ χθόν' ἔκγονοι.'

'ζείδωρον' γὰρ αὐτὴν Ἐμπεδοκλῆς 'εὔκαρπον' δὲ Σοφοκλῆς ἐμμελῶς πάνυ καὶ πρεπόντως ὠνόμασαν. ἀλλ' ὅμως τὸ μέγα τοῦτο καὶ θαυμαστὸν Ἀφροδίτης μὲν ἔργον Ἔρωτος δὲ πάρεργόν ἐστιν Ἀφροδίτῃ συμπαρόντος· μὴ συμπαρόντος δὲ κομιδῇ τὸ γιγνόμενον ἄζηλον ἀπολείπεται καὶ 'ἄτιμον κἄφιλον'. ἀνέραστος γὰρ ὁμιλία καθάπερ πεῖνα καὶ δίψα πλησμονὴν ἔχουσα πέρας εἰς οὐδὲν ἐξικνεῖται καλόν· F

1 em. Bergkius: ἀδωναῖοι   2 κρύφα Aldina: καὶ κρύφα   4 Ἐμπεδοκλέους] Mullach. 1 p. 3 vs. 81   7 σὺ X: σὺν   δέρκευ Clemens Alex. (p. 653 Pott.): δέρκου   14 Nauck. p. 648   15 Eur. Hipp. 449. 450   18 Σοφοκλῆς] Nauck. p. 310   22 cf. Aesch. Choeph. 295

ἀλλ' ἡ θεὸς Ἔρωτι τὸν κόρον ἀφαιροῦσα τῆς ἡδονῆς φιλότητα ποιεῖ καὶ σύγκρασιν. διὸ Παρμενίδης μὲν ἀποφαίνει τὸν Ἔρωτα τῶν Ἀφροδίτης ἔργων πρεσβύτατον, ἐν τῇ κοσμογονίᾳ γράφων

'πρώτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων.'

Ἡσίοδος δὲ φυσικώτερον ἐμοὶ δοκεῖ ποιεῖν Ἔρωτα πάντων προγενέστατον, ἵνα πάντα δι' ἐκεῖνον μετάσχῃ γενέσεως. ἂν οὖν τὸν Ἔρωτα τῶν νενομισμένων τιμῶν ἐκβάλλωμεν, οὐδ' αἱ τῆς Ἀφροδίτης
757 *κατὰ χώραν μενοῦσιν. οὐδὲ γὰρ τοῦτ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τῷ μὲν Ἔρωτι λοιδοροῦνταί τινες ἀπέχονται δ' ἐκείνης, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς σκηνῆς ἀκούομεν*

'Ἔρως γὰρ ἀργὸν κἀπὶ τοιούτοις ἔφυ'

καὶ πάλιν

'ὦ παῖδες, ἥ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον,
ἀλλ' ἔστι πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος.
ἔστιν μὲν Ἅιδης, ἔστι δ' ἄφθιτος βία,
ἔστιν δὲ λύσσα μανιάς'

ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἄλλων θεῶν σχεδὸν ἀλοιδόρητος οὐδεὶς ἐκπέφευγε τὴν εὐλοιδόρητον ἀμαθίαν. σκόπει δὲ τὸν Ἄρην καθάπερ ἐν πίνακι χαλκῷ τὴν

2 *Παρμενίδης*] Mullach. 1 p. 128 vs. 132 6 *Ἡσίοδος*] Theog. 120 malim *τὸν Ἔρωτα* 9 *οὐδ' αἱ* *: *οὐδὲ* 11 *ἀπέχονται δ'* Schellensius: *ἀλλὰ ἀπέχονται* 13 Nauck. p. 455 *κἀπὶ* X: *καὶ ἐπὶ* 15 Nauck. p. 320 *ἥ τοι Κύπρις* Stobaeus (63, 6): 9 E 11 B 16 *αἰτιώνυμος* BE 18 *μανιάς* Porson: *μανίας* 20 M: *ἀλοιδόρητον*

ἀντικειμένην ἐκ διαμέτρου τῷ Ἔρωτι χώραν ἔχοντα πηλίκας εἴληχε τιμὰς ὑπ' ἀνθρώπων καὶ πάλιν ὅσα κακῶς ἀκούει,

'τυφλὸς γάρ, ὦ γυναῖκες, οὐδ' ὁρῶν Ἄρης B
συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά.'

καί 'μιαιφόνον' Ὅμηρος αὐτὸν καλεῖ καί 'ἀλλοπρόσαλλον.' ὁ δὲ Χρύσιππος ἐξηγούμενος τοὔνομα τοῦ θεοῦ κατηγορίαν ποιεῖ καὶ διαβολήν· ἀναιρεῖν γὰρ εἶναι τὸν Ἄρην φησίν, ἀρχὰς διδοὺς τοῖς τὸ μαχητικὸν ἐν ἡμῖν καὶ διάφορον καὶ θυμοειδὲς Ἄρην κεκλῆσθαι νομίζουσιν. ἕτεροι δ' αὖ φήσουσι τὴν Ἀφροδίτην ἐπιθυμίαν εἶναι καὶ τὸν Ἑρμῆν λόγον καὶ τέχνας τὰς Μούσας καὶ φρόνησιν τὴν Ἀθηνᾶν. ὁρᾷς δήπου τὸν ὑπολαμβάνοντα βυθὸν ἡμᾶς ἀθεό- C *τητος, ἂν εἰς πάθη καὶ δυνάμεις καὶ ἀρετὰς διαγράφωμεν ἕκαστον τῶν θεῶν;'*

14. *'Ὁρῶ' εἶπεν ὁ Πεμπτίδης 'ἀλλ' οὔτε πάθη τοὺς θεοὺς ποιεῖν ὅσιον οὔτ' αὖ πάλιν τὰ πάθη θεοὺς νομίζειν.' καὶ ὁ πατήρ 'τί οὖν' ἔφη 'τὸν Ἄρην, θεὸν εἶναι νομίζεις ἢ πάθος ἡμέτερον;' ἀποκριναμένου δὲ τοῦ Πεμπτίδου θεὸν ἡγεῖσθαι τὸν Ἄρην κοσμοῦντα τὸ θυμοειδὲς ἡμῶν καὶ ἀνδρῶδες, ἀνακραγὼν ὁ πατήρ 'εἶτ'' ἔφη 'τὸ μὲν παθητικόν,*

1 om. R: *ἔχοντι* 4 Nauck p. 308 5 *καλὰ* R praeter necessitatem 6 *μιαιφόνον*] Hom. E 31. Φ 402 *ἀλλοπρόσαλλον*] idem ib. 831. 889 8 *ἀναιρεῖν*] *ἔριν* conieceram in Symb. Nunc malim *ἀναίρεσιν* cum Petersenio cf. Clem. Alex. p. 24 et 56 Pott. Heraclit. Allegor. ed. Mehler c. 31 ubi *Ἄρης* est *ὁ πόλεμος παρὰ τὴν ἀρὴν ὠνομασμένος* (cf. et c. 69).

ὦ Πεμπτίδη, καὶ πολεμικὸν καὶ ἀντίπαλον θεὸν ἔχει, τὸ δὲ φιλητικὸν καὶ κοινωνικὸν καὶ συνελευστικὸν
D ἄθεόν ἐστι; καὶ κτείνοντας μὲν ἄρα καὶ κτεινομένους ἀνθρώπους ὅπλα τε καὶ βέλη καὶ τειχομαχίας καὶ λεηλασίας ἔστι τις ἐφορῶν καὶ βραβεύων θεὸς Ἐνυάλιος καὶ Στράτιος· πάθους δὲ γάμου καὶ φιλότητος εἰς ὁμοφροσύνην καὶ κοινωνίαν τελευτώσης οὐδεὶς θεῶν μάρτυς οὐδ' ἐπίσκοπος οὐδ' ἡγεμὼν ἢ συνεργὸς ἡμῖν γέγονεν; ἀλλὰ δορκάδας μὲν θηρεύουσι καὶ λαγωοὺς καὶ ἐλάφους ἀγρότερός τις συνεπιθωΰσσει καὶ συνεξορμᾷ θεός, εὔχονται δ' Ἀρισταίῳ δολοῦντες ὀρύγμασι καὶ βρόχοις λύκους καὶ ἄρκτους,

'ὃς πρῶτος θήρεσσιν ἔπηξε ποδάγρας·'

ὁ δ' Ἡρακλῆς ἕτερον θεὸν παρακαλεῖ μέλλων ἐπὶ τὸν ὄρνιν αἴρεσθαι τὸ τόξον, ὡς Αἰσχύλος φησίν,

E 'ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος·'

ἀνδρὶ δὲ τὸ κάλλιστον ἐπιχειροῦντι θήραμα φιλίαν ἑλεῖν οὔτε θεὸς οὔτε δαίμων ἀπευθύνει καὶ συνεφάπτεται τῆς ὁρμῆς; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲ δρυὸς οὐδὲ μορίας οὐδ' ἣν Ὅμηρος 'ἡμερίδα' σεμνύνων προσεῖπεν ἀκαλλέστερον ἔρνος οὐδὲ φαυλότερον ἡγοῦμαι φυτὸν ἄνθρωπον, ὦ φίλε Δαφναῖε, βλαστήσεως ὁρμὴν ἔχοντα διαφαίνουσαν ὥραν καὶ κάλλος ἅμα σώματος καὶ ψυχῆς.'

6 πειθοῦς δὲ καὶ γάμου R 12 cf. Callimach. ed. Schneid. p. 786 17 Nauck. p. 67 εὐθύνοι idem 21 Ὅμηρος] ε 69 24 ὥραν R: ὥρα

15. Καὶ ὁ Δαφναῖος 'τίς δ' ἄλλως' εἶπεν 'ὦ πρὸς τῶν θεῶν;' 'οὗτοι νὴ Δί'' ἔφη 'πάντες' ὁ πατὴρ 'οἱ νομίζοντες ἀρότου καὶ σπόρου καὶ φυτείας F ἐπιμέλειαν θεοῖς προσήκειν. ἢ γὰρ οὐ νύμφαι τινὲς αὐτοῖς δρυάδες εἰσίν

'ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσαι·'
'δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυσος πολυγαθὴς αὐξάνοι,
ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας'

κατὰ Πίνδαρον· μειρακίων δ' ἄρα καὶ παίδων ἐν ὥρᾳ καὶ ἄνθει πλαττομένων καὶ ῥυθμιζομένων τροφαὶ καὶ αὐξήσεις οὐδενὶ θεῶν ἢ δαιμόνων προσήκουσιν, οὐδ' ἔστιν ᾧ μέλει φυόμενον ἄνθρωπον εἰς ἀρετὴν ὀρθὸν ἐλθεῖν καὶ μὴ παρατραπῆναι μηδὲ 758 κλασθῆναι τὸ γενναῖον ἐρημίᾳ κηδεμόνος ἢ κακίᾳ τῶν προστυγχανόντων; ἢ καὶ τὸ λέγειν ταῦτα δεινόν ἐστι καὶ ἀχάριστον, ἀπολαύοντάς γε τοῦ θείου τοῦ φιλανθρώπου πανταχόσε νενεμημένου καὶ μηδαμοῦ προλείποντος ἐν χρείαις, ὧν ἀναγκαιότερον ἔνιαι τὸ τέλος ἢ κάλλιον ἔχουσιν; ὥσπερ εὐθὺς ἡ περὶ τὴν γένεσιν ἡμῶν οὐκ εὐπρεπὴς οὖσα δι' αἵματος καὶ ὠδίνων, ὅμως ἔχει θεῖον ἐπίσκοπον Εἰλείθυιαν καὶ Λοχείαν· ἣν δέ που μὴ γενέσθαι κρεῖτ-

1 ἄλλως W: ἄλλος 3 idem: ἀρότρου 6 et 7 vid. Bergk. 1 p. 433. p. 437. ἰσοδένδρου R: ἴσον δένδρου ib. em. Heynius: λαχοῦσαι 7 νομὸν Boeckhius: τρόπον πολυγαθὴς Διόνυσος Bergkius πολυγαθὴς W: πολύ τε φέγγος ib. em. Winckelmannus: αὐξάνει 8 idem: φέγγος ἁγνὸν 12 μέλλει BE 13 malim μηδ' ἐκκλασθῆναι (cf. p. 762 f) vel κατακλασθῆναι (cf. p. 767 f) 16 γε R: τε 21 θεῖον] θεὰν R; malim θεὸν 22 *: μὴ γίνεσθαι

τον ἢ γενέσθαι κακόν, ἁμαρτάνοντα κηδεμόνος ἀγα-
B θοῦ καὶ φύλακος. οὐ μὴν οὐδὲ νοσοῦντος ἀνθρώπου θεὸς ἀποστατεῖ τὴν περὶ τοῦτο χρείαν καὶ δύναμιν εἰληχώς, ἀλλ' οὐδ' ἀποθανόντος· ἔστι δέ τις ἐκεῖ κομιστὴρ ἐνθένδε καὶ ἀρωγὸς ἐν τέλει γενομένων κατευναστὴς καὶ ψυχοπομπός, ὥσπερ ὁ Ὕπνος,

'οὐ γάρ με Νὺξ ἔτικτε δεσπότην λύρας,
οὐ μάντιν οὐδ' ἰατρόν, ἀλλὰ θνητὸν ἅμα
ψυχαῖς.'

καὶ τὰ τοιαῦτα πολλὰς ἔχει δυσχερείας. ἐκείνου δ' οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ἔργον ἱερώτερον οὐδ' ἅμιλλαν ἑτέραν οὐδ' ἀγῶνα θεῷ πρέπειν μᾶλλον ἐφορᾶν καὶ βραβεύειν ἢ τὴν περὶ τοὺς καλοὺς καὶ ὡραίους ἐπιμέλειαν τῶν ἐρώντων καὶ δίωξιν· οὐδὲν γάρ ἐστιν
C αἰσχρὸν οὐδ' ἀναγκαῖον, ἀλλὰ πειθὼ καὶ χάρις ἐνδιδοῦσα 'πόνον ἡδύν' ὡς ἀληθῶς 'κάματόν τ' εὐκάματον' ὑφηγεῖται πρὸς ἀρετὴν καὶ φιλίαν, οὔτ' ἄνευ θεοῦ τὸ προσῆκον τέλος λαμβάνουσαν, οὔτ' ἄλλον ἔχουσαν ἡγεμόνα καὶ δεσπότην θεὸν ἀλλὰ τὸν Μουσῶν καὶ Χαρίτων καὶ Ἀφροδίτης ἑταῖρον Ἔρωτα.

'γλυκὺ γὰρ θέρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων πραπίδων
[πόθῳ'

4 ''ἔστιν δέ τις Ἐκεῖ κομιστὴρ κἀπαρωγὸς ἐν τέλει'' versum Aeschyli effecit God. Hermannus 5 ἀγωγὸς W ἐν] τῶν ἐν R 6 ὁ Ὕπνος Hauptius: οὗτος 8 ἀλλὰ θνητὸν ἅμα] ἀλλ' ἡγήτορα Valckenarius. ἀλλ' ὀνήτορα Bergkius; malim ἀλλ' εὐνάτορα cf. Nauck. p. 916 10 καίτοι ταῦτα W 16 τ' εὐκάματον Porson cf. p. 467 d. 794 b. Eur. Bacch. 66 19 ἀλλὰ] malim ἀλλ' ἢ 21 πραπίδεσσι πόθον (aut πόθων) Bergkius 3 p. 591

κατὰ τὸν Μελανιππίδην, τὰ ἥδιστα μίγνυσι τοῖς καλλίστοις· ἢ πῶς' ἔφη 'λέγομεν, ὦ Ζεύξιππε;'

16. Κἀκεῖνος 'οὕτως' ἔφη 'νὴ Δία παντὸς μᾶλλον· ἄτοπον γὰρ ἀμέλει τοὐναντίον.' 'ἐκεῖνο δ'' ὁ πατὴρ 'οὐκ ἄτοπον' εἶπεν 'εἰ τέσσαρα γένη τῆς φιλίας ἐχούσης, ὥσπερ οἱ παλαιοὶ διώρισαν, τὸ φυσι- D κὸν πρῶτον εἶτα τὸ συγγενικὸν ἐπὶ τούτῳ καὶ τρίτον τὸ ἑταιρικὸν καὶ τελευταῖον τὸ ἐρωτικόν, ἔχει τούτων ἕκαστον ἐπιστάτην θεὸν ἢ φίλιον ἢ ξένιον ἢ ὁμόγνιον καὶ πατρῷον· μόνον δὲ τὸ ἐρωτικὸν ὥσπερ δυσιεροῦν ἀνόσιον καὶ ἀδέσποτον ἀφεῖται, καὶ ταῦτα πλείστης ἐπιμελείας καὶ κυβερνήσεως δεόμενον;' 'ἔχει καὶ ταῦτα' ὁ Ζεύξιππος εἶπεν 'οὐ μικρὰν ἀλογίαν.' 'ἀλλὰ μὴν' ὁ πατὴρ ἔφη 'τά γε τοῦ Πλάτωνος ἐπιλάβοιτ' ἂν τοῦ λόγου καὶ παρεξιόντος. μανία γὰρ ἡ μὲν ἀπὸ σώματος ἐπὶ ψυχὴν ἀν- E εσταλμένη δυσκρασίαις τισὶν ἢ συμμίξεσιν ἢ πνεύματος βλαβεροῦ περιφερομένου τραχεῖα καὶ χαλεπὴ καὶ νοσώδης· ἑτέρα δ' ἐστὶν οὐκ ἀθείαστος οὐδ' οἰκογενής, ἀλλ' ἔπηλυς ἐπίπνοια καὶ παρατροπὴ τοῦ λογιζομένου καὶ φρονοῦντος ἀρχὴν κρείττονος δυνάμεως ἀρχὴν ἔχουσα καὶ κίνησιν, ἧς τὸ μὲν κοινὸν ἐνθουσιαστικὸν καλεῖται πάθος· ὡς γὰρ ἔμπνουν

7 συγγενικὸν] ξενικὸν Berth. Mueller et Madvigius quos tamen ipsius Plutarchi de hac re testimonium p. 481 f cur effugerit mirum est 11 em. R: ἄνοσον 13 οὐ μικρὰν ἀλογίαν Duebnerus: οὐ μὴν ἀλλοτρίαν 14 γε W: τε 15 em. Winckelmannus: παρεξιόντα cf. Plat. Rep. p. 503 a 17 posterius ἢ del. R 21 ἀρχὴν] aut delendum aut corr. ἀπό τινος vid. Symb.

τὸ πνεύματος πληρωθὲν ἔμφρον δὲ τὸ φρονήσεως, οὕτως ὁ τοιοῦτος σάλος ψυχῆς ἐνθουσιασμὸς ὠνόμασται μετοχῇ καὶ κοινωνίᾳ θειοτέρας δυνάμεως· ἐνθουσιασμοῦ δὲ τὸ μαντικὸν ἐξ Ἀπόλλωνος ἐπιπνοίας καὶ κατοχῆς, τὸ δὲ βακχεῖον ἐκ Διονύσου,

F 'κἀπὶ Κυρβάντεσι χορεύσατε'

φησὶ Σοφοκλῆς· τὰ γὰρ μητρῷα καὶ πανικὰ κοινωνεῖ τοῖς βακχικοῖς ὀργιασμοῖς. 'τρίτη δ' ἀπὸ Μουσῶν λαβοῦσ' ἁπαλὴν καὶ ἄβατον ψυχὴν' τὸ ποιητικὸν καὶ μουσικὸν ἐξώρμησε καὶ ἀνερρίπισεν. ἡ δ' ἀρειμάνιος αὕτη λεγομένη καὶ πολεμικὴ παντὶ δῆλον ὅτῳ θεῶν ἀνίεται καὶ βακχεύεται

'ἄχορον ἀκίθαριν δακρυογόνον Ἄρη
βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζουσα.'

759 λείπεται δὲ τῆς ἐξαλλαγῆς ἐν ἀνθρώπῳ καὶ παρατροπῆς οὐκ ἀμαυρὸν οὐδ' ἡσυχαῖον, ὦ Δαφναῖε, μόριον, ὑπὲρ οὗ βούλομαι τουτονὶ Πεμπτίδην ἐρέσθαι * *

'τίς καλλίκαρπον θύρσον ἀνασείει θεῶν,'

τὸν φιλητικὸν τοῦτον περὶ παῖδας ἀγαθοὺς καὶ σώφρονας γυναῖκας ἐνθουσιασμὸν πολὺ δριμύτατον

2 σάλος] λάλος BE 6 Nauck. p. 313 8 τρίτη κτἑ] ex Plat. Phaedr. p. 245 a 11 ἀριμάνιος BE αὐτὴ vel αὐτη BE 12 ὅτῳ W: ὅτι τῶ θεῶν *: θεῶ 13 ἄχορον Winckelm. ex Aesch. Suppl. 681: ἄχαριν ib. ἀκίθαριν — ἐξοπλίζουσα Porson ex eodem: ἀκίθαριν ἀκ 3—4 BE γονον ἀρ 4E 6B τατε (τᾶτε B) δῆμον ἐξοπλίζουσαν 18 lac. 2—3E 3—4B 19 Nauck. p. 917 supplevit Winckelmannus: τί 4—5BE καρπον

ὄντα καὶ θερμότατον; ἢ γὰρ οὐχ ὁρᾷς, ὡς ὁ μὲν στρατιώτης τὰ ὅπλα θεὶς πέπαυται τῆς πολεμικῆς μανίας,

'τοῦ μὲν ἔπειτα
γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο,'

καὶ κάθηται τῶν ἄλλων ἀπόλεμος θεατής, ταυτὶ δὲ τὰ βακχικὰ καὶ κορυβαντικὰ σκιρτήματα τὸν ῥυθμὸν B μεταβάλλοντες ἐκ τροχαίου καὶ τὸ μέλος ἐκ Φρυγίου πραΰνουσι καὶ καταπαύουσιν, ὡς δ' αὔτως ἡ Πυθία τοῦ τρίποδος ἐκβᾶσα καὶ τοῦ πνεύματος ἐν γαλήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ διατελεῖ; τὴν δ' ἐρωτικὴν μανίαν τἀνθρώπου καθαψαμένην ἀληθῶς καὶ διακαύσασαν οὐ μοῦσά τις οὐκ ἐπῳδὴ θελκτήριος οὐ τόπου μεταβολὴ καθίστησιν· ἀλλὰ καὶ παρόντες ἐρῶσι καὶ ἀπόντες ποθοῦσι καὶ μεθ' ἡμέραν διώκουσι καὶ νύκτωρ θυραυλοῦσι, καὶ νήφοντες καλοῦσι τοὺς καλοὺς καὶ πίνοντες ᾄδουσι. καὶ οὐχ ὥς τις εἶπεν αἱ C ποιητικαὶ φαντασίαι διὰ τὴν ἐνάργειαν ἐγρηγορότων ἐνύπνιά εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον αἱ τῶν ἐρώντων, διαλεγομένων ὡς πρὸς παρόντας, ἀσπαζομένων, ἐγκαλούντων. ἡ γὰρ ὄψις ἔοικε τὰς μὲν ἄλλας φαντασίας ἐφ' ὑγροῖς ζωγραφεῖν, ταχὺ μαραινομένας καὶ ἀπολειπούσας τὴν διάνοιαν· αἱ δὲ τῶν ἐρωμένων εἰκόνες ὑπ' αὐτῆς οἷον ἐν ἐγκαύμασι γραφόμεναι διὰ πυρὸς εἴδωλα ταῖς μνήμαις ἐναπολείπουσι κινούμενα καὶ ζῶντα καὶ φθεγγόμενα καὶ παραμέ-

4 Hom. Η 121 6 πολεμούντων τῶν ἄλλων supplet R; malim τῶν ἄλλων πολεμούντων 12 *: τοῦ ἀνθρώπου 18 Victorius: ἐνέργειαν cf. Bergk. 1 p. 469 fr. 289

νοντα τὸν ἄλλον χρόνον. ὁ μὲν γὰρ Ῥωμαῖος Κάτων ἔλεγε τὴν ψυχὴν τοῦ ἐρῶντος ἐνδιαιτᾶσθαι τῇ τοῦ ἐρωμένου· * * καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ἦθος καὶ ὁ
D βίος καὶ αἱ πράξεις, ὑφ' ὧν ἀγόμενος ταχὺ συναιρεῖ πολλὴν ὁδόν, ὥσπερ οἱ Κυνικοὶ λέγουσι 'σύντονον ὁμοῦ καὶ σύντομον εὑρηκέναι πορείαν ἐπ' ἀρετήν'· καὶ γὰρ ἐπὶ τὴν φιλίαν * * καθάπερ ἐπὶ κύματος τοῦ πάθους ἅμα θεῷ φερομένη· λέγω δὴ κεφάλαιον, ὡς οὔτ' ἀθείαστον ὁ τῶν ἐρώντων ἐνθουσιασμός ἐστιν οὔτ' ἄλλον ἔχει θεὸν ἐπιστάτην καὶ ἡνίοχον ἢ τοῦτον, ᾧ νῦν ἑορτάζομεν καὶ θύομεν. ὅμως δ' ἐπεὶ δυνάμει καὶ ὠφελείᾳ μάλιστα θεοῦ * * καθότι καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν δύο ταῦτα, βασιλείαν καὶ ἀρετήν, θειότατα καὶ νομίζομεν καὶ ὀνομάζο-
E μεν, ὥρα σκοπεῖν πρότερον, εἴ τινι θεῶν ὁ Ἔρως ὑφίεται δυνάμεως. καίτοι

'μέγα μὲν σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας'

ὡς φησι καὶ Σοφοκλῆς, μεγάλη δ' ἡ τοῦ Ἄρεος ἰσχύς· καὶ τρόπον τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν νενεμημένην δίχα τὴν δύναμιν ἐν τούτοις ὁρῶμεν· ἡ μὲν γὰρ οἰκειωτικὴ πρὸς τὸ καλὸν ἡ δ' ἀντιτακτικὴ

3 W praeeunte lacunam signavi quam explendam puto hunc in modum: τοῦ ἐρωμένου· [ἔμοιγε δὲ δοκοῦσιν ἐνεῖναι τῇ τοῦ ἐρῶντος ψυχῇ τοῦ ἐρωμένου] καὶ τὸ εἶδος κἑ 5 fort. ὁδόν, καὶ ὥσπερ (aut ὥσπερ δ') — εὑρίσκεται πορείαν κἑ 7 lac. 18 BE. Fort. καὶ γὰρ ἐπὶ τὴν φιλίαν [ἡγεῖται καὶ ἀρετὴν ἡ ψυχὴ cf. p. 758c] καθάπερ κἑ 12 ἐπεὶ M: ἐπὶ lac. 9 BE. Fort. θεοὺς διακρίνομεν vel διορίζομεν 17 Soph. Trach. 497 19 M: νενεμημένων

πρὸς τὸ αἰσχρὸν ἀρχῆθεν ἐγγέγονε ταῖς ψυχαῖς, ὥς που καὶ Πλάτων * * τὰ εἴδη. σκοπῶμεν οὖν εὐθύς, ὅτι τῆς Ἀφροδίτης τοὔργον ἔρωτος ὤνιόν ἐστι δραχ- F μῆς, καὶ οὔτε πόνον οὐδεὶς οὔτε κίνδυνον ἀφροδισίων ἕνεκα μὴ ἐρῶν ὑπέμεινε. καὶ ὅπως ἐνταῦθα μὴ Φρύνην ὀνομάζωμεν, ὦ ἑταῖρε, ἢ Λαΐς τις ἢ Γναθαίνιον

'ἐφέσπερον δαίουσα λαμπτῆρος σέλας'

ἐκδεχομένη καὶ καλοῦσα παροδεύεται πολλάκις·

'ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος'

σὺν ἔρωτι πολλῷ καὶ πόθῳ ταὐτὸ τοῦτο τῶν Ταντάλου λεγομένων ταλάντων καὶ τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς ἀντάξιον ἐποίησεν. οὕτως ἀσθενὴς καὶ ἀψίκορός ἐστιν ἡ τῆς Ἀφροδίτης χάρις, Ἔρωτος μὴ ἐπιπνεύσαντος. ἔτι δὲ μᾶλλον κἀκεῖθεν ἂν συνίδοις· πολλοὶ γὰρ ἀφροδισίων ἑτέροις ἐκοινώνησαν, οὐ μόνον ἑταίρας ἀλλὰ καὶ γαμετὰς προαγωγεύοντες· ὥσπερ καὶ ὁ Ῥωμαῖος ἐκεῖνος, ὦ ἑταῖρε, Γάλβας εἱστία Μαικήναν ὡς ἔοικεν, εἶθ' ὁρῶν διαπληκτιζόμενον 760 ἀπὸ νευμάτων πρὸς τὸ γύναιον, ἀπέκλινεν ἡσυχῇ τὴν κεφαλὴν ὡς δὴ καθεύδων· ἐν τούτῳ δὴ τῶν οἰκετῶν τινος προσρυέντος ἔξωθεν τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ὑφαιρουμένου, διαβλέψας 'κακόδαιμον' εἶπεν 'οὐκ οἶσθ' ὅτι μόνῳ Μαικήνᾳ καθεύδω;' τοῦτο

2 verbis διεῖλε τῆς ψυχῆς supplet W lac. 13E 15B 3 *: τὸ ἔργον ἄνευ ἔρωτος R. Malim ἔρωΤΟΣ μὴ παρόνΤΟΣ ut est p. 764d 6 ἢ Λαΐς τις ἢ *: λάϊε τι ση 8 Nauck. p. 917 δέουσα BE 10 Hom. P 57 11 σὺν ἔρωτι πολλῷ] σὺν λαίλαπι πολλῇ dixit Homerus 14 ἐπινεύσαντος BE 18 em. R: κάββας cf. p. 726a

μὲν οὖν ἴσως οὐ δεινόν ἐστιν· ἦν γὰρ ὁ Γάλβας γελωτοποιός. ἐν δ' Ἄργει Νικόστρατος ἀντεπολιτεύσατο πρὸς Φάυλλον· ἐπιδημήσαντος οὖν Φιλίππου τοῦ βασιλέως, ἐπίδοξος ἦν διὰ τῆς γυναικὸς ὁ B Φάυλλος ἐκπρεποῦς οὔσης, εἰ συγγένοιτο τῷ Φιλίππῳ, διαπράξασθαί τινα δυναστείαν αὑτῷ καὶ ἀρχήν. αἰσθομένων δὲ τῶν περὶ Νικόστρατον τοῦτο καὶ παρὰ τὰς θύρας τῆς οἰκίας περιπατούντων, ὁ Φάυλλος ὑποδήσας τὴν γυναῖκα κρηπῖσι καὶ χλαμύδα περιθεὶς καὶ καυσίαν Μακεδονικήν, ὡς ἕνα τῶν βασιλικῶν νεανίσκων παρεισέπεμψε λαθοῦσαν. ἆρ' οὖν, ἐραστῶν τοσούτων γεγονότων καὶ ὄντων, οἶσθ' ἐπὶ ταῖς τοῦ Διὸς τιμαῖς προαγωγὸν ἐρωμένου γενόμενον; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι· πόθεν γάρ, ὅπου καὶ τοῖς τυράννοις ἀντιλέγων μὲν οὐδεὶς οὔτ' ἀντι- C πολιτευόμενός ἐστιν, ἀντερῶντες δὲ πολλοὶ καὶ φιλοτιμούμενοι περὶ τῶν καλῶν καὶ ὡραίων; ἀκούετε γὰρ ὅτι καὶ Ἀριστογείτων ὁ Ἀθηναῖος καὶ Ἀντιλέων ὁ Μεταποντῖνος καὶ Μελάνιππος ὁ Ἀκραγαντῖνος οὐ διεφέροντο τοῖς τυράννοις, πάντα τὰ πράγματα λυμαινομένους καὶ παροινοῦντας ὁρῶντες· ἐπεὶ δὲ τοὺς ἐρωμένους αὐτῶν ἐπείρων, ὥσπερ ἱεροῖς ἀσύλοις καὶ ἀθίκτοις ἀμύνοντες ἠφείδησαν ἑαυτῶν. λέγεται καὶ Ἀλέξανδρος ἐπιστεῖλαι Θεοδώρῳ Πρωτέου ἀδελφῷ 'πέμψον μοι τὴν μουσουργὸν δέκα τάλαντα λαβών, εἰ μὴ ἐρᾷς αὐτῆς·' ἑτέρου δὲ τῶν ἑταίρων

1 οὐ] om. BE   3 em. R hic et infra: φαῦλον   17 R: ἀκούεται   18 Ἀντιλέων ὁ *: ὁ ἀντιλέων   24 καὶ] δὲ καί?

Ἀντιπατρίδου μετὰ ψαλτρίας ἐπικωμάσαντος, ἡδέως διατεθεὶς πρὸς τὴν ἄνθρωπον ἐρέσθαι τὸν Ἀντιπατρίδην 'οὐ δήπου σὺ τυγχάνεις ἐρῶν ταύτης;' · τοῦ δέ 'καὶ πάνυ' φήσαντος, εἰπὼν 'ἀπόλοιο τοίνυν D κακὸς κακῶς' ἀποσχέσθαι καὶ μὴ θιγεῖν τῆς γυναικός.'

17. 'Σκόπει τοίνυν αὖθις' ἔφη 'τοῖς ἀρηίοις ἔργοις ὅσον Ἔρως περίεστιν, οὐκ ἀργὸς ὤν, ὡς Εὐριπίδης ἔλεγεν, οὐδ' ἀστράτευτος οὐδ'

'ἐν μαλακαῖσιν ἐννυχεύων παρειαῖς νεανίδων.'

ἀνὴρ γὰρ ὑποπλησθεὶς Ἔρωτος οὐδὲν Ἄρεος δεῖται μαχόμενος πολεμίοις, ἀλλὰ τὸν αὑτοῦ θεὸν ἔχων συνόντα

'πῦρ καὶ θάλασσαν καὶ πνοὰς τὰς αἰθέρος
περᾶν ἕτοιμος'

ὑπὲρ τοῦ φίλου οὗπερ ἂν κελεύῃ. τῶν μὲν γὰρ τοῦ Σοφοκλέους Νιοβιδῶν βαλλομένων καὶ θνησκόντων ἀνακαλεῖταί τις οὐδένα βοηθὸν ἄλλον οὐδὲ σύμμαχον ἢ τὸν ἐραστήν, E

'ὦ * * ἀμφ' ἐμοῦ στεῖλαι.'

Κλεόμαχον δὲ τὸν Φαρσάλιον ἴστε δήπουθεν ἐξ ἧς αἰτίας ἐτελεύτησεν ἀγωνιζόμενος.' 'οὐχ ἡμεῖς γοῦν οἱ περὶ Πεμπτίδην ἔφασαν 'ἀλλ' ἡδέως ἂν πυθοί-

5 θίγειν BE 8 Εὐριπίδης] Nauck. p. 455 10 ἐννυχεύων Canterus ex Soph. Antig. 784: 4 E 7 B ων 14 Nauck. p. 917 17 R: νιοβίδων 20 Nauck. p. 229 lac. 12 E 9 B. Tentavi haec: ὦ φίλτατ' αἰτῶ σ' ἀμφ' ἐμοὶ (aut ἀμφ' ἔμ' εὖ) στεῖλαι πέπλον

μεθα.' 'καὶ γὰρ ἄξιον' ἔφη ὁ πατήρ· 'ἧκεν ἐπίκουρος Χαλκιδεῦσι τοῦ Θεσσαλικοῦ, πολέμου πρὸς 'Ερετριεῖς ἀκμάζοντος· καὶ τὸ μὲν πεζὸν ἐδόκει τοῖς
F Χαλκιδεῦσιν ἐρρῶσθαι, τοὺς δ' ἱππέας μέγ' ἔργον ἦν ὤσασθαι τῶν πολεμίων· παρεκάλουν δὴ τὸν Κλεόμαχον ἄνδρα λαμπρὸν ὄντα τὴν ψυχὴν οἱ σύμμαχοι πρῶτον ἐμβάλλειν εἰς τοὺς ἱππέας. ὁ δ' ἠρώτησε παρόντα τὸν ἐρώμενον, εἰ μέλλοι θεᾶσθαι τὸν ἀγῶνα· φήσαντος δὲ τοῦ νεανίσκου καὶ φιλοφρόνως αὐτὸν ἀσπασαμένου καὶ τὸ κράνος ἐπιθέντος, ἐπιγαυρωθεὶς ὁ Κλεόμαχος καὶ τοὺς ἀρίστους τῶν Θεσσαλῶν συναγαγὼν περὶ αὑτὸν ἐξήλασε λαμπρῶς καὶ προσέπεσε τοῖς πολεμίοις, ὥστε συνταράξαι καὶ τρέψασθαι τὸ ἱππικόν· ἐκ δὲ τούτου καὶ τῶν ὁπλιτῶν
761 φυγόντων, ἐνίκησαν κατὰ κράτος οἱ Χαλκιδεῖς. τὸν μέντοι Κλεόμαχον ἀποθανεῖν συνέτυχε· τάφον δ' αὐτοῦ δεικνύουσιν ἐν ἀγορᾷ Χαλκιδεῖς, ἐφ' οὗ μέχρι νῦν ὁ μέγας ἐφέστηκε κίων· καὶ τὸ παιδεραστεῖν πρότερον ἐν ψόγῳ τιθέμενοι τότε μᾶλλον ἑτέρων ἠγάπησαν καὶ ἐτίμησαν. 'Αριστοτέλης δὲ τὸν μὲν Κλεόμαχον ἄλλως ἀποθανεῖν φησι, κρατήσαντα τῶν 'Ερετριέων τῇ μάχῃ· τὸν δ' ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου φιληθέντα τῶν ἀπὸ Θρᾴκης Χαλκιδέων γενέσθαι, πεμφθέντα τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῦσιν ἐπίκουρον· ὅθεν ᾄδεσθαι παρὰ τοῖς Χαλκιδεῦσιν

2 μετὰ τοῦ Θεσσαλικοῦ C. F. Hermannus. Malim τοῦ Θεσσαλ[ικοῦ καθηγεμὼν ἱππ]ικοῦ, τοῦ πολέμου κτέ 20 'Αριστοτέλης] Fragm. 98

'ὦ παῖδες, οἳ χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχετ' ἐσθλῶν,
μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλίαν· B
σὺν γὰρ ἀνδρείᾳ καὶ ὁ λυσιμελὴς Ἔρως
ἐνὶ Χαλκιδέων θάλλει πόλεσιν.'

Ἄντων ἦν ὄνομα τῷ ἐραστῇ τῷ δ' ἐρωμένῳ Φίλιστος, ὡς ἐν τοῖς Αἰτίοις Διονύσιος ὁ ποιητὴς ἱστόρησε. παρ' ὑμῖν δ', ὦ Πεμπτίδη, τοῖς Θηβαίοις οὐ πανοπλίᾳ ὁ ἐραστὴς ἐδωρεῖτο τὸν ἐρώμενον ἐς ἄνδρας ἐγγραφόμενον; ἤλλαξε δὲ καὶ μετέθηκε τάξιν τῶν ὁπλιτῶν ἐρωτικὸς ἀνὴρ Παμμένης, Ὅμηρον ἐπιμεμψάμενος ὡς ἀνέραστον, ὅτι κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας συνελόχιζε τοὺς Ἀχαιούς, οὐκ ἐρώμενον ἔταττε παρ' ἐραστήν, ἵν' οὕτω γένηται τό

'ἀσπὶς δ' ἀσπίδ' ἔρειδε κόρυς δὲ κόρυν,' C

ὡς μόνον ἀήττητον ὄντα τὸν Ἔρωτα τῶν στρατηγῶν. καὶ γὰρ φυλέτας καὶ οἰκείους καὶ νὴ Δία γονεῖς καὶ παῖδας ἐγκαταλείπουσιν· ἐραστοῦ δὲ θω δὲ καὶ ἐρωμένου μέσος οὐδεὶς πώποτε διεξῆλθε πολέμιος οὐδὲ διεξήλασεν· ὅπου καὶ μηδὲν δεομένοις ἔπεισιν ἐπιδεικνύναι τὸ φιλοκίνδυνον κἀφιλόψυχον· ὡς Θη-

1 cf. Bergk. 3 p. 673 οἳ] ὅσοι idem λάχετ' Meinekius: ἐλάχετε 2 idem: φθονεῖτε ib. ὁμιλεῖν Bergkius 3 ἀνδρία BE 4 ἐνὶ *: ἐπὶ 6 Αἰτίοις X: ἀντίοις Διονύσιος] cf. Suidas 7 ib. malim ἱστόρηκε 9 ἐς ἄνδρας Winckelmannus: ἀνδέτας 10 Ὅμηρον] B 362 14 ultima verba versus homerici ἀνέρα δ' ἀνήρ (N 131) sine ulla idonea ratione omissa adici monuit Winckelm. 15 ὡς μόνον — ὄντα τὸν ἔρωτα *: μόνον — ὄντα cf. Praefat. p. LIX 17 θω δὲ] σῶος? 19 ἔπεισιν X 20 κἀφιλόψυχον scripsi cum eodem: καὶ φιλόψυχον

ρων ὁ Θεσσαλὸς προσβαλὼν τὴν χεῖρα τῷ τοίχῳ τὴν εὐώνυμον καὶ σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἀπέκοψε τὸν ἀντίχειρα προκαλούμενος τὸν ἀντεραστήν. ἕτερος δέ τις ἐν μάχῃ πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ὡς ἔμελλε παίσειν αὐτὸν ὁ πολέμιος, ἐδεήθη περιμεῖναι μικρόν, ὅπως μὴ ὁ ἐρώμενος ἴδῃ κατὰ νώτου τε-
D τρωμένον. οὐ μόνον τοίνυν τὰ μαχιμώτατα τῶν ἐθνῶν ἐρωτικώτατα, Βοιωτοὶ καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ Κρῆτες, ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὁ Μελέαγρος ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ Ἀριστομένης ὁ Κίμων ὁ Ἐπαμεινώνδας· καὶ γὰρ οὗτος ἐρωμένους ἔσχεν Ἀσώπιχον καὶ Καφισόδωρον, ὃς αὐτῷ συναπέθανεν ἐν Μαντινείᾳ καὶ τέθαπται πλησίον. τὸν δὲ μω * * φοβερώτατον γενόμενον τοῖς πολεμίοις καὶ δεινότατον ὁ πρῶτος ὑποστὰς καὶ πατάξας Εὔκναμος Ἀμφισσεὺς ἡρωικὰς ἔσχε τιμὰς παρὰ Φωκεῦσιν. Ἡρακλέους δὲ τοὺς μὲν ἄλλους ἔρωτας ἔργον ἐστὶν εἰπεῖν διὰ πλῆθος· Ἰόλαον δὲ νομίζοντες ἐρώμενον αὐτοῦ γεγονέναι
E μέχρι νῦν σέβονται καὶ τιμῶσιν, ἔρωτος ὅρκους τε καὶ πίστεις ἐπὶ τοῦ τάφου παρὰ τῶν ἐρωμένων λαμβάνοντες. λέγεται δὲ καὶ τὴν Ἄλκηστιν ἰατρικὸς ὢν ἀπεγνωσμένην σῶσαι τῷ Ἀδμήτῳ χαριζόμενος, ἐρῶντι μὲν αὐτῷ τῆς γυναικός, ἐρωμένου δ' αὐτοῦ γενομένου· καὶ γὰρ τὸν Ἀπόλλωνα μυθολογοῦσιν ἐραστὴν γενόμενον

6 ὅπως μὴ ὁ *: ὁ em. X: ἤδη 7 τῶν νῦν ἐθνῶν R 10 quartum ὁ add. W 11 ἀσωπικὸν BE 13 lac. 8 E 6 B. Fort. τὸν δ' Ἀσώπιχον cf. Athen. p. 605 a em. R: φοβερώτερον 15 ὁ Ἀμφισσεὺς?

‘Ἀδμήτῳ παραθητεῦσαι μέγαν εἰς ἐνιαυτόν.’

εὖ δέ πως ἐπὶ μνήμην ἦλθεν ἡμῖν Ἄλκηστις. Ἄρεος γὰρ οὐ πάνυ μέτεστι γυναικί, ἡ δ' ἐξ Ἔρωτος κατοχὴ προάγεταί τι τολμᾶν παρὰ φύσιν καὶ ἀποθνήσκειν. εἰ δέ πού τι καὶ μύθων πρὸς πίστιν ὄφελός ἐστι, δηλοῖ τὰ περὶ Ἄλκηστιν καὶ Πρωτεσίλεων καὶ F Εὐρυδίκην τὴν Ὀρφέως, ὅτι μόνῳ θεῶν ὁ Ἅιδης Ἔρωτι ποιεῖ τὸ προσταττόμενον· καίτοι πρός γε τοὺς ἄλλους, ὥς φησι Σοφοκλῆς, ἅπαντας

‘οὔτε τοὐπιεικὲς οὔτε τὴν χάριν
οἶδεν, μόνην δ' ἔστερξε τὴν ἁπλῶς δίκην·’

αἰδεῖται δὲ τοὺς ἐρῶντας καὶ μόνοις τούτοις οὐκ ἔστιν ἀδάμαστος οὐδ' ἀμείλιχος. ὅθεν ἀγαθὸν μέν, ὦ ἑταῖρε, τῆς ἐν Ἐλευσῖνι τελετῆς μετασχεῖν· ἐγὼ δ' ὁρῶ τοῖς Ἔρωτος ὀργιασταῖς καὶ μύσταις ἐν Ἅιδου βελτίονα μοῖραν οὖσαν, οὔτι τοῖς μύθοις 762 πειθόμενος οὐ μὴν οὐδ' ἀπιστῶν παντάπασιν· εὖ γὰρ δὴ λέγουσι, καὶ θείᾳ τινὶ τύχῃ ψαύουσι τἀληθοῦς οἱ λέγοντες ἐξ Ἅιδου τοῖς ἐρωτικοῖς ἄνοδον εἰς φῶς ὑπάρχειν, ὅπῃ δὲ καὶ ὅπως ἀγνοοῦσιν, ὥσπερ ἀτραποῦ διαμαρτόντες ἣν πρῶτος ἀνθρώπων διὰ φιλοσοφίας Πλάτων κατεῖδε. καίτοι λεπταί τινες ἀπορροαὶ καὶ ἀμυδραὶ τῆς ἀληθείας ἔνεισι ταῖς Αἰγυπτίων ἐνδιεσπαρμέναι μυθολογίαις, ἀλλ' ἰχνη-

1 cf. Clem. Alex. p. 383 Pott. 4 καὶ] καὶ δὴ καὶ? 5 δέ που R: δήπου 9 Σοφοκλῆς] Nauck. p. 298 10 τοὐπιεικὲς Clemens Alex. (p. 494 Pott.): τὸ ἐπιεικὲς X: οἶδε 11 δ' ἔστερξε Ritschelius: δὲ στέρξαι 19 τοῦ ἀληθοῦς οἱ R: τοῦ 9 E 10 B Ἅιδου] ἄλλου BE 23 *: ἀπόρροιαι

λάτου δεινοῦ δέονται καὶ μεγάλα μικροῖς ἑλεῖν δυ-
B ναμένου. διὸ ταῦτα μὲν ἐῶμεν, μετὰ δὲ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ἔρωτος οὖσαν τοσαύτην ἤδη τὴν πρὸς ἀνθρώπους εὐμένειαν καὶ χάριν ἐπισκοπῶμεν, οὐκ εἰ πολλὰ τοῖς χρωμένοις ἀγαθὰ περιποιεῖ (δῆλα γάρ ἐστι ταῦτά γε πᾶσιν) ἀλλ' εἰ πλείονα καὶ μείζονα τοὺς ἐρῶντας αὐτοὺς ὀνίνησιν· ἐπεί, καίπερ ὢν ἐρωτικὸς ὁ Εὐριπίδης, τὸ σμικρότατον ἀπεθαύμασεν εἰπών

'ποιητὴν δ' ἄρα
Ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν.'

συνετόν τε γὰρ ποιεῖ, κἂν ῥάθυμος ᾖ τὸ πρίν· καὶ ἀνδρεῖον, ᾗ λέλεκται, τὸν ἄτολμον, ὥσπερ οἱ τὰ ξύλα πυρακτοῦντες ἐκ μαλακῶν ἰσχυρὰ ποιοῦσι.
C δωρητικὸς δὲ καὶ ἁπλοῦς καὶ μεγαλόφρων γίγνεται πᾶς ἐραστής, κἂν γλίσχρος ᾖ πρότερον, τῆς μικρολογίας καὶ φιλαργυρίας δίκην σιδήρου διὰ πυρὸς ἀνιεμένης· ὥστε χαίρειν τοῖς ἐρωμένοις διδόντας, ὡς παρ' ἑτέρων οὐ χαίρουσιν αὐτοὶ λαμβάνοντες. ἴστε γὰρ δήπου, ὡς Ἀνύτῳ τῷ Ἀνθεμίωνος, ἐρῶντι μὲν Ἀλκιβιάδου ξένους δ' ἑστιῶντι φιλοτίμως καὶ λαμπρῶς, ἐπεκώμασεν ὁ Ἀλκιβιάδης καὶ λαβὼν ἀπὸ τῆς τραπέζης εἰς ἥμισυ τῶν ἐκπωμάτων ἀπῆλθεν. ἀχθομένων δὲ τῶν ξένων καὶ λεγόντων 'ὑβριστικῶς σοι κέχρηται καὶ ὑπερηφάνως τὸ μειράκιον,'

4 ἐπισκοπῶ BE 7 Amyotus: αὐτοῦ 9 εἰπὼν Valckenarius: ἐπεὶ 10 Nauck. p. 569 δ' Valckenarius 12 πρὶν] πρᾶγμα BE 20 τῷ W

'φιλανθρώπως μὲν οὖν' ὁ Ἄνυτος εἶπε· 'πάντα γὰρ ἐξῆν αὐτῷ λαβεῖν, ὁ δὲ κἀμοὶ τοσαῦτα καταλέλοιπεν.'' D

18. Ἡσθεὶς οὖν ὁ Ζεύξιππος 'ὦ Ἡράκλεις' εἶπεν 'ὡς ὀλίγου διελύσατο πρὸς Ἄνυτον τὴν ἀπὸ Σωκράτους καὶ φιλοσοφίας πατρικὴν ἔχθραν, εἰ πρᾷος ἦν οὕτω περὶ ἔρωτα καὶ γενναῖος.' 'εἶεν' εἶπεν ὁ πατήρ· 'ἐκ δὲ δυσκόλων καὶ σκυθρωπῶν τοῖς συνοῦσιν οὐ ποιεῖ φιλανθρωποτέρους καὶ ἡδίους;

'αἰθομένου γὰρ πυρὸς γεραρώτερον οἶκον ἰδέσθαι'

καὶ ἄνθρωπον ὡς ἔοικε φαιδρότερον ὑπὸ τῆς ἐρωτικῆς θερμότητος. ἀλλ' οἱ πολλοὶ παράλογόν τι πεπόνθασιν· ἂν μὲν ἐν οἰκίᾳ νύκτωρ σέλας ἴδωσι, θεῖον ἡγοῦνται καὶ θαυμάζουσι· ψυχὴν δὲ μικρὰν E καὶ ταπεινὴν καὶ ἀγεννῆ ὁρῶντες ἐξαίφνης ὑποπιμπλαμένην φρονήματος, ἐλευθερίας, φιλοτιμίας, χάριτος, ἀφειδίας, οὐκ ἀναγκάζονται λέγειν ὡς ὁ Τηλέμαχος

'ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον.'

'ἐκεῖνο δ'' εἶπεν ὁ Δαφναῖος 'πρὸς Χαρίτων οὐ δαιμόνιον; ὅτι τῶν ἄλλων ὁ ἐρωτικὸς ὀλίγου δεῖν ἀπάν-

2 ἐξῆν *: ἐνῆν cf. Vit. Alcib. c. 13 9 εὖ] οὐ Winckelmannus 11 Versus est Homericus. cf. Vit. Herodotea p. 16 ed. Westermann. Certam. Hom. et Hes. vs. 274 ed. Rzach. οἶκον] ut accusativus a ποιεῖ pendeat, quod Winck. voluerat, γὰρ particula in τε aut quidem in δὲ mutanda est et signum interrogationis post θερμότητος transponendum 20 Hom. τ 40 21 εἰπὲ ὦ Δαφναῖε Patzigius sed corrig. vid. 8 εἶπεν ὁ Δαφναῖος

των περιφρονῶν, οὐ μόνον ἑταίρων καὶ οἰκείων, ἀλλὰ καὶ νόμων καὶ ἀρχόντων καὶ βασιλέων, φοβούμενος δὲ μηδὲν μηδὲ θαυμάζων μηδὲ θεραπεύων, ἀλλὰ καὶ τόν 'αἰχματὰν κεραυνόν' οἷος ὢν ὑπομένειν, ἅμα τῷ τὸν καλὸν ἰδεῖν

F 'ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὣς κλίνας πτερόν,'

καὶ τὸ θράσος ἐκκέκλασται καὶ κατακέκοπταί οἱ τὸ τῆς ψυχῆς γαῦρον. ἄξιον δὲ Σαπφοῦς παρὰ ταῖς Μούσαις μνημονεῦσαι· τὸν μὲν γὰρ Ἡφαίστου παῖδα Ῥωμαῖοι Κᾶκον ἱστοροῦσι πῦρ καὶ φλόγας ἀφιέναι διὰ τοῦ στόματος ἔξω ῥεούσας· αὕτη δ' ἀληθῶς μεμιγμένα πυρὶ φθέγγεται καὶ διὰ τῶν μελῶν ἀναφέρει τὴν ἀπὸ τῆς καρδίας θερμότητα 'Μούσαις εὐφώνοις ἰωμένη τὸν ἔρωτα' κατὰ Φιλόξενον. ἀλλ'
763 εἴ τι μὴ διὰ Λύσανδρον, ὦ Δαφναῖε, τῶν παλαιῶν ἐκλέλησαι παιδικῶν, ἀνάμνησον ἡμᾶς, ἐν οἷς ἡ καλὴ Σαπφὼ λέγει τῆς ἐρωμένης ἐπιφανείσης τήν τε φωνὴν ἴσχεσθαι καὶ φλέγεσθαι τὸ σῶμα καὶ καταλαμβάνειν ὠχρότητα καὶ πλάνον αὐτὴν καὶ ἴλιγγον. λεχθέντων οὖν ὑπὸ τοῦ Δαφναίου τῶν μελῶν ἐκείνων, 'ὡς * * *' ὑπολαβὼν ὁ πατὴρ 'ταῦτ'' εἶπεν

1 οἰκείων *: οἰκετῶν 4 Pindar. Pyth. 1, 5 6 Nauck. p. 724 8 σαφῶς BE 10 Κᾶκον Goettlingius: κακὸν 14 Φιλόξενον] Bergk. 3 p. 611 15 διὰ Madvigius 16 παιδικῶν X: παιδίων 18 φλέγεσθαι idem: φθέγγεσθαι 19 αὐτὴν] αὔτη 1 E 3—4 B 21 lac. 109 E 43 B. Fort. supplendi sunt versus: 'ὡς γὰρ εὔιδον βροχέως σε, φώνας | οὐδὲν ἔτ' εἴκει· | ἀλλὰ καμ μὲν γλῶσσα ἔαγε λέπτον δ' | αὔτικα χρῷ πῦρ ὑπαδεδρόμακεν. | χλωροτέρα δὲ ποίας | ἔμμι, τεθνάκην δ' ὀλίγω 'πιδεύης | φαίνομαι' qui soli versus et lacunae magnitudini et argumento praegresso plane conveniunt. Vid. Bergk. 3 p. 88 sq.

'ὢ πρὸς τοῦ Διός, οὐ θεοληψία καταφανής; οὗτος οὐ δαιμόνιος σάλος τῆς ψυχῆς; τί τοσοῦτον ἡ Πυθία πέπονθεν ἁψαμένη τοῦ τρίποδος; τίνα τῶν ἐνθεαζομένων οὕτως ὁ αὐλὸς καὶ τὰ μητρῷα καὶ τὸ τύμπανον ἐξίστησιν; ἡμῖν ταὐτὸ σῶμα πολλοὶ καὶ B *ταὐτὸ κάλλος ὁρῶσιν, εἴληπται δ' εἷς ὁ ἐρωτικός· διὰ τίν' αἰτίαν; οὐ γὰρ μανθάνομέν γέ που τοῦ Μενάνδρου λέγοντος οὐδὲ συνίεμεν,*

'καιρός ἐστιν ἡ νόσος
ψυχῆς, ὁ πληγεὶς δ' εἴσω δὴ τιτρώσκεται·'

ἀλλ' ὁ θεὸς αἴτιος τοῦ μὲν καθαψάμενος τὸν δ' ἐάσας. ὃ τοίνυν ἐν ἀρχῇ καιρὸν εἶχε ῥηθῆναι μᾶλλον, οὐδὲ νῦν 'ὅτι νῦν ἦλθεν ἐπὶ στόμα' κατ' Αἰσχύλον, ἄρρητον ἐάσειν μοι δοκῶ· καὶ γάρ ἐστι παμμέγεθες. ἴσως μὲν γάρ, ὦ ἑταῖρε, καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων, ὅσα μὴ δι' αἰσθήσεως ἡμῖν εἰς ἔννοιαν ἥκει, τὰ μὲν μύθῳ τὰ δὲ νόμῳ τὰ δὲ λόγῳ C

2 οὐ M 5 ἡμῖν] καὶ μὴν W 5. 6 *: τὸ αὐτὸ 7 τίνα· W: τὴν 8 idem: σύνιμεν Μενάνδρου] Kock. 3 p. 163 10 *εἴσω δὴ* Stobaeus (63, 34): lac. 6 E 7 B. Corrigunt *εἰσβολῇ* Bentleius. *εἰς ὃ δεῖ* W. *εἰς ὁδὶ* G. Hermannus. *ἔνδοθεν* Dorvillius, ut alios omittam. Ad locum sanandum maxime adiuvat Plut. paraphrasis (vid. Fragm. 25, 1): *τοῦτο δ' εὐστοχίας ἐστὶ καιροῦ τῷ παθεῖν ἑτοίμῳ* (ita optime W: *ἐμοί γε πως* aut *ἐμοί πως*) *συνάπτοντος ἐν ἀκμῇ τὸ ποιεῖν πεφυκός*. Unde corr. vid. *εἰσόδῳ* (sc. *τῆς νόσου*) i. e. homo amatorius qui ictus est, vulnus facile accipit eo quod in eius animum morbo aditus patet, eo quod animus eius ad telum amoris (*τὸ ποιεῖν πεφυκός*) recipiendum paratus dispositusque est (*παθεῖν ἕτοιμος*). Si meum *εἰσόδῳ* non placet, in promptu est Bentleianum *εἰσβολῇ* ut eodem modo quo *εἰσόδῳ* explicetur. Optio datur 13 *ὅτι* Nauckius (p. 105): *ἐπὶ* *νῦν* Winckelmannus: *νοῦν* 14 M: *ἄριστον* 17 *ἥκει* X: *στήκει*. Malim *ἐξήκει*

πίστιν ἐξ ἀρχῆς ἔσχηκε· τῆς δ' οὖν περὶ θεῶν δόξης καὶ παντάπασιν ἡγεμόνες καὶ διδάσκαλοι γεγόνασιν ἡμῖν οἵ τε ποιηταὶ καὶ οἱ νομοθέται καὶ τρίτον οἱ φιλόσοφοι, τὸ μὲν εἶναι θεοὺς ὁμοίως τιθέμενοι, πλήθους δὲ πέρι καὶ τάξεως αὐτῶν οὐσίας τε καὶ δυνάμεως μεγάλα διαφερόμενοι πρὸς ἀλλήλους. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ οἱ τῶν φιλοσόφων

'ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι
πόνων τ' ἄπειροι, βαρυβόαν
πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος·'

ὅθεν οὐ προσίενται ποιητικὰς Ἔριδας οὐ Λιτάς,
D οὐ Δεῖμον οὐδὲ Φόβον ἐθέλουσι θεοὺς εἶναι καὶ παῖδας Ἄρεος ὁμολογεῖν· μάχονται δὲ περὶ πολλῶν καὶ τοῖς νομοθέταις, ὥσπερ Ξενοφάνης Αἰγυπτίους ἐκέλευσε τὸν Ὄσιριν, εἰ θνητὸν νομίζουσι, μὴ τιμᾶν ὡς θεόν, εἰ δὲ θεὸν ἡγοῦνται μὴ θρηνεῖν. αὖθις δὲ ποιηταὶ καὶ νομοθέται, φιλοσόφων ἰδέας τινὰς καὶ ἀριθμοὺς μονάδας τε καὶ πνεύματα θεοὺς ποιουμένων, οὔτ' ἀκούειν ὑπομένουσιν οὔτε συνιέναι δύνανται. πολλὴν δ' ὅλως ἀνωμαλίαν ἔχουσιν αἱ δόξαι καὶ διαφοράν. ὥσπερ οὖν ἦσάν ποτε τρεῖς στάσεις Ἀθήνησι, Παράλων Ἐπακρίων Πεδιέων, χαλεπῶς ἔχουσαι καὶ διαφερόμεναι πρὸς ἀλλήλας·
E ἔπειτα δὲ πάντες ἐν ταὐτῷ γενόμενοι καὶ τὰς ψή-

1 ἐξαρχῆς BE 2 καὶ] del. R praeter necessitatem 4 μὲν R: μὲν οὖν 8 cf. Bergk. 1 p. 432 11 ὅθεν οὐ Basileensis: ὅθεν Fort. tamen οὐ omisso scrib. προΐενται et distinguendum post Ἔριδας 12 καὶ * 22 X: ἐπάκρων 24 ἔπειτα Madvigius: ἐπεὶ

φους λαβόντες ἤνεγκαν πάσας Σόλωνι, καὶ τοῦτον εἵλοντο κοινῇ διαλλακτὴν καὶ ἄρχοντα καὶ νομοθέτην, ὃς ἔδοξε τῆς ἀρετῆς ἔχειν ἀδηρίτως τὸ πρωτεῖον· οὕτως αἱ τρεῖς στάσεις αἱ περὶ θεῶν διχοφρονοῦσαι καὶ ψῆφον ἄλλην ἄλλη φέρουσαι καὶ μὴ δεχόμεναι ῥᾳδίως τὸν ἐξ ἑτέρας περὶ ἑνὸς βεβαίως ὁμογνωμονοῦσι, καὶ κοινῇ τὸν Ἔρωτα συνεγγράφουσιν εἰς θεοὺς ποιητῶν οἱ κράτιστοι καὶ νομοθετῶν καὶ φιλοσόφων 'ἀθρόᾳ φωνᾷ μέγ' ἐπαινέοντες' ὥσπερ ἔφη 'τὸν Πιττακόν' ὁ Ἀλκαῖος αἱρεῖσθαι τοὺς Μυτιληναίους 'τύραννον'. ἡμῖν δὲ βασιλεὺς καὶ ἄρχων F καὶ ἁρμοστὴς ὁ Ἔρως ὑφ' Ἡσιόδου καὶ Πλάτωνος καὶ Σόλωνος ἀπὸ τοῦ Ἑλικῶνος εἰς τὴν Ἀκαδήμειαν ἐστεφανωμένος κατάγεται καὶ κεκοσμημένος εἰσελαύνει πολλαῖς συνωρίσι φιλίας καὶ κοινωνίας, οὐχ οἵαν Εὐριπίδης φησίν

'ἀχαλκεύτοισιν ἐξεῦχθαι πέδαις',

ψυχρὰν οὗτός γε καὶ βαρεῖαν ἐν χρείᾳ περιβαλὼν ὑπ' αἰσχύνης ἀνάγκην, ἀλλ' ὑποπτέρου φερομένης ἐπὶ τὰ κάλλιστα τῶν ὄντων καὶ θειότατα, περὶ ὧν ἑτέροις εἴρηται βέλτιον.'

19. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ πατρός, ὁ Σώκλα- 764

9 R: ἀθρόαι φωναὶ quod tamen glossema esse potest vocis ἀόλλεες quam post ἐπαινέοντες (ἐπαίνεντες Ahrens) dat Aristot. p. 1285, 1b. cf. Bergk. 3 p. 162; aut ἀόλλεες supplendum est, ut etiam ἀθρόᾳ φωνᾷ Alcaei sint verba ab Aristotele omissa. Res dubia est 10 *: μιτυληναίους 13 *: ἀκαδημίαν 17 ita scripsi ex p. 482a. 533a: ἀχαλκευ 5E ἀχαλκεύτοις B cf. Nauck. p. 549 19 W: ὑπὸ πτεροῦ 20 R: θειότερα

ρος 'ὁρᾷς' εἶπεν 'ὅτι δεύτερον ἤδη τοῖς αὐτοῖς περιπεσών, οὐκ οἶδ' ὅπως βίᾳ σαυτὸν ἀπάγεις καὶ ἀποστρέφεις, οὐ δικαίως χρεωκοπῶν, εἴ γε δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν, ἱερὸν ὄντα τὸν λόγον; καὶ γὰρ ἄρτι τοῦ Πλάτωνος ἅμα καὶ τῶν Αἰγυπτίων ὥσπερ ἄκων ἀψάμενος παρῆλθες καὶ νῦν ταὐτὰ ποιεῖς. τὰ μὲν οὖν 'ἀριζήλως εἰρημένα' Πλάτωνι, μᾶλλον δὲ ταῖς θεαῖς ταύταις διὰ Πλάτωνος, ὠγαθέ 'μηδ' ἂν κελεύωμεν εἴπῃς·' ᾗ δ' ὑπῃνίξω τὸν Αἰγυπτίων μῦθον εἰς ταὐτὰ τοῖς Πλατωνικοῖς συμφέρεσθαι
B περὶ Ἔρωτος, οὐκ ἔστι σοι μὴ διακαλύψαι μηδὲ διαφῆναι πρὸς ἡμᾶς· ἀγαπήσομεν δέ, κἂν μικρὰ περὶ μεγάλων ἀκούσωμεν.' δεομένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἔφη ὁ πατὴρ ὡς Αἰγύπτιοι δύο μὲν Ἕλλησι παραπλησίως Ἔρωτας, τόν τε πάνδημον καὶ τὸν οὐράνιον, ἴσασι, τρίτον δὲ νομίζουσιν Ἔρωτα τὸν ἥλιον, Ἀφροδίτην ** ἔχουσι μάλα σεβάσμιον. 'ἡμεῖς δὲ πολλὴν μὲν Ἔρωτος ὁμοιότητα πρὸς τὸν ἥλιον,

2 om. Winckelmannus: βίαις αὐτὸν E βίαις B ib. R: ἀπάγει; καὶ ἀποστραφεὶς 7 cf. Hom. μ 453 8 cf. Plat. Phaedr. p. 235d 10 ταὐτὸ R 11 οὐκέτι BE. οὐκέτι ἔστι Winck. 17 lac. inserui R praeeunte et supplente Ἀφροδίτην δ' ἔχουσι σελήνην θεῶν μάλιστα σεβ. Malim Ἀφροδίτην [δὲ τὴν γῆν] ἔχουσι κέ cf. adnot. ad lin. 18 ἔχουσι] ἄγουσι Lobeckius; potuit etiam λέγουσι, sed cf. p. 366a Ἴσιδος σῶμα γῆν ἔχουσι καὶ νομίζουσι 18 τὸν ἥλιον οὐδεμίαν δ' Ἀφροδίτης πρὸς * Postquam doctrinam Aegyptiacam de Amore et Venere breviter exposuit, suam opinionem (verba enim ἡμεῖς δὲ πολλὴν μὲν Ἔρωτος κέ. non sunt Aegypt. doctrinam confirmantis sed emendantis) de hac doctrina subiungit, ita ut Amoris cum Sole magnam Veneris tamen cum Terra nullam similitudinem esse videat. Alteram similitudinem multis verbis inde a πῦρ μὲν

οὐδεμίαν δ' Ἀφροδίτης πρὸς τὴν γῆν ὁρῶμεν οὖσαν· πῦρ μὲν γὰρ οὐδέτερόν ἐστιν ὥσπερ οἴονταί τινες, αὐγὴ δὲ καὶ θερμότης γλυκεῖα καὶ γόνιμος, καὶ ἡ μὲν ἀπ' ἐκείνου φερομένη σώματι παρέχει τροφὴν καὶ φῶς καὶ αὔξησιν, ἡ δ' ἀπὸ τούτου ψυχαῖς. ὡς δ' ἥλιος ἐκ νεφῶν καὶ μεθ' ὁμίχλην θερμότερος, C οὕτως Ἔρως μετ' ὀργῆς καὶ ζηλοτυπίας ἐρωμένου διαλλαγέντος ἡδίων καὶ δριμύτερος· ἔτι δ' ὥσπερ ἥλιον ἅπτεσθαι καὶ σβέννυσθαι δοκοῦσιν ἔνιοι, ταὐτὰ καὶ περὶ Ἔρωτος ὡς θνητοῦ καὶ ἀβεβαίου διανοοῦνται. καὶ μὴν οὔτε σώματος ἀγύμναστος ἕξις ἥλιον, οὔτ' Ἔρωτα δύναται φέρειν ἀλύπως τρόπος ἀπαιδεύτου ψυχῆς· ἐξίσταται δ' ὁμοίως ἑκάτερον καὶ νοσεῖ, τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν οὐ τὴν αὐτοῦ μεμφόμενον ἀσθένειαν. πλὴν ἐκείνῃ γε δόξειεν ἂν διαφέρειν, ᾗ δείκνυσιν ἥλιος μὲν ἐπὶ γῆς τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ τοῖς ὁρῶσιν· Ἔρως δὲ μόνων τῶν καλῶν φέγγος ἐστὶ καὶ πρὸς ταῦτα μόνα D τοὺς ἐρῶντας ἀναπείθει βλέπειν καὶ στρέφεσθαι, τῶν δ' ἄλλων πάντων ὑπερορᾶν. γῆν δὲ κατ' οὐ-

γὰρ οὐδέτερόν ἐστιν usque ad τῶν δ' ἄλλων πάντων ὑπερορᾶν (p. 441 lin. 20) confirmat; alteram breviter (γῆν δὲ κατ' οὐδὲν Ἀφροδίτην καλοῦντες ἅπτονταί τινος ὁμοιότητος) refutat, ita ut non Terram sed potius Lunam Veneris similem esse contendat. Unde colligit ἐοικέναι μὲν οὖν Ἀφροδίτῃ σελήνην ἡλίου δ' ἔρωτι, τῶν ἄλλων θεῶν μᾶλλον εἰκός ἐστι (potius quam ullos alios velut Terram ex numero deorum probabile est) cf. p. 363 d ubi Terram Isis designat. 374 c. 372 e 3 αὐγὴ W: αὐ 4 E 5 B καὶ ἡ idem: ἡ 6 μετ' ὁμίχλην BE 8 ἔτι] ὅτι BE 9 ἔνιοι] cf. Plat. Rep. p. 498 b. Bywater. p. 13 fr. 32 20 Herwerdenus: περιορᾶν ib. γῆν δὲ κατ' οὐδὲν σελήνην δ' scripsi: γῆν δὲ κατ' οὐδὲν

δέν, σελήνην δ' Ἀφροδίτην καλοῦντες ἅπτονταί τινος ὁμοιότητος· καὶ γὰρ θεία καὶ οὐρανία καὶ μίξεως χώρα τοῦ ἀθανάτου πρὸς τὸ θνητόν, ἀδρανὴς δὲ καθ' ἑαυτὴν καὶ σκοτώδης ἡλίου μὴ προσλάμποντος, ὥσπερ Ἀφροδίτη μὴ παρόντος Ἔρωτος. ἐοικέναι μὲν οὖν Ἀφροδίτῃ σελήνην ἥλιον δὲ Ἔρωτι τῶν ἄλλων θεῶν μᾶλλον εἰκός ἐστιν, οὐ μὴν εἶναί γε παντάπασι τοὺς αὐτούς· οὐ γὰρ ψυχῇ σῶμα ταὐ-
E τὸν ἀλλ' ἕτερον, ὥσπερ ἥλιον μὲν ὁρατὸν Ἔρωτα δὲ νοητόν. εἰ δὲ μὴ δόξει πικρότερον λέγεσθαι, καὶ τἀναντία φαίη τις ἂν ἥλιον Ἔρωτι ποιεῖν· ἀποστρέφει γὰρ ἀπὸ τῶν νοητῶν ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ τὴν διάνοιαν, χάριτι καὶ λαμπρότητι τῆς ὄψεως γοητεύων καὶ ἀναπείθων ἐν ἑαυτῷ καὶ περὶ αὐτὸν αἰτεῖσθαι τά τ' ἄλλα καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἑτέρωθι δὲ μηδέν·

'δυσέρωτες δὴ φαινόμεθ' ὄντες
τοῦδ', ὅ τι τοῦτο στίλβει κατὰ γῆν'

ὡς Εὐριπίδης φησί

'δι' ἀπειροσύνην ἄλλου βιότου'

μᾶλλον δὲ λήθην ὧν ὁ Ἔρως ἀνάμνησίς ἐστιν.
F ὥσπερ γὰρ εἰς φῶς πολὺ καὶ λαμπρὸν ἀνεγρομέ-

1. c. γῆν δὲ καλοῦντες Ἀφροδ. κατ' οὐδὲν ἅπτονταί τινος ὁμοιότητος, σελήνην δ' Ἀφροδ. καλοῦντες ἅπτ. τινος ὁμοιότητος. cf. p. 1132f τούτοις δὲ κατ' οὐδὲν τὸ Ὀρφικὸν ἔργον ἔοικεν 2 θεία M: οἷα 14 αἰτεῖσθαι] κεῖσθαι W. ἱδρῦσθαι Herwerdenus. Sed vulgata defendi potest. cf. p. 719a 17 Eur. Hipp. 195 ἰόντες BE 18 τοῦδ' ὅ τι τοῦτο στίλβει] eorum loco lacuna 18 litt. BE

νων ἐξοίχεται πάντα τῆς ψυχῆς τὰ καθ' ὕπνους φανέντα καὶ διαπέφευγεν, οὕτω τῶν γενομένων ἐνταῦθα καὶ μεταβαλόντων ἐκπλήττειν ἔοικε τὴν μνήμην καὶ φαρμάττειν τὴν διάνοιαν ὁ ἥλιος, ὑφ' ἡδονῆς καὶ θαύματος ἐκλανθανομένων ἐκείνων. καίτοι τό γ' ὕπαρ ὡς ἀληθῶς ἐκεῖ καὶ περὶ ἐκεῖνα τῆς ψυχῆς ἐστι, δευρὶ δὲ * * τῶν ἐνυπνίων ἀσπάζεται καὶ τέθηπε τὸ κάλλιστον καὶ θειότατον.

'ἀμφὶ δέ οἱ δολόεντα φιλόφρονα χεῦεν ὄνειρα,'

πᾶν ἐνταῦθα πειθομένῃ τὸ καλὸν εἶναι καὶ τίμιον, ἂν μὴ τύχῃ θείου καὶ σώφρονος Ἔρωτος ἰατροῦ καὶ σωτῆρος καὶ ἡγεμόνος ὃς διὰ σωμάτων ἀφικόμενος ἀγωγὸς ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν ἐξ Ἅιδου καί 'τὸ 765
ἀληθείας πεδίον', οὗ τὸ πολὺ καὶ καθαρὸν καὶ ἀψευδὲς ἵδρυται κάλλος, ἀσπάσασθαι καὶ συγγενέσθαι διὰ χρόνου ποθοῦντας ἐξαναφέρων καὶ ἀναπέμπων εὐμενὴς οἷον ἐν τελετῇ παρέστη μυσταγωγός. ἐνταῦθα δὲ πάλιν πεμπομένων αὐτῇ μὲν οὐ πλησιάζει ψυχῇ καθ' ἑαυτήν, ἀλλὰ διὰ σώματος. ὡς δὲ γεωμέτραι παισὶν οὔπω δυναμένοις ἐφ' ἑαυτῶν τὰ νοητὰ μυηθῆναι τῆς ἀσωμάτου καὶ ἀπαθοῦς οὐσίας εἴδη πλάττοντες ἁπτὰ καὶ ὁρατὰ μιμήματα σφαιρῶν

3 μεταβαλλόντων BE 7 lac. 9 BE Fort. τὸ ὄναρ ἐν ᾧ cf. p. 945 b. Plat. Phaedr. p. 249 c ἀσπάζεται] sc. ἡ ψυχή 9 cf. p. 722 d. Callim. ed. Schneid. p. 786 χεῦεν] sc. ὁ ἥλιος 10 em. Winckelmannus: πειθομένη. Iungendum cum οἱ 12 καὶ ἡγεμόνος ὃς supplevi cum Amyoto: 9 E 12 b 13 cf. Plat. Phaedr. p. 248 b. 254 b 18 δὲ Winckelmannus ib. em. M: αὐτὴ — ψυχὴ πλησιάζει] sc. Ἔρως 19 ib. ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ?

B καὶ κύβων καὶ δωδεκαέδρων προτείνουσιν· οὕτως ἡμῖν ὁ οὐράνιος Ἔρως ἔσοπτρα καλῶν καλά, θνητὰ μέντοι θεῶν παθητὰ καὶ νοητῶν αἰσθητὰ μηχανώμενος ἔν τε σχήμασι καὶ χρώμασι καὶ εἴδεσι νέων ὥρᾳ στίλβοντα δείκνυσι καὶ κινεῖ τὴν μνήμην ἀτρέμα διὰ τούτων ἀναφλεγομένην τὸ πρῶτον. ὅθεν διὰ σκαιότητος ἔνιοι φίλων καὶ οἰκείων, σβεννύναι πειρωμένων βίᾳ καὶ ἀλόγως τὸ πάθος, οὐδὲν ἀπέλαυσαν αὐτοῦ χρηστὸν ἀλλ' ἢ καπνοῦ καὶ ταραχῆς ἐνέπλησαν ἑαυτοὺς ἢ πρὸς ἡδονὰς σκοτίους καὶ πα-
C ρανόμους ῥυέντες ἀκλεῶς ἐμαράνθησαν. ὅσοι δὲ σώφρονι λογισμῷ μετ' αἰδοῦς οἷον ἀτεχνῶς πυρὸς ἀφεῖλον τὸ μανικόν, αὐγὴν δὲ καὶ φῶς ἀπέλιπον τῇ ψυχῇ μετὰ θερμότητος, οὐ σεισμόν, ὥς τις εἶπε, κινούσης ἐπὶ σπέρμα καὶ ὄλισθον ἀτόμων ὑπὸ λειότητος καὶ γαργαλισμοῦ θλιβομένων, διάχυσιν δὲ θαυμαστὴν καὶ γόνιμον ὥσπερ ἐν φυτῷ βλαστάνοντι καὶ τρεφομένῳ καὶ πόρους ἀνοίγουσαν εὐπειθείας καὶ φιλοφροσύνης, οὐκ ἂν εἴη πολὺς χρόνος, ἐν ᾧ τό τε σῶμα τὸ τῶν ἐρωμένων παρελθόντες ἔσω φέρονται καὶ ἅπτονται τοῦ ἤθους, ἐκκαλούμενοι τὰς ὄψεις καθορῶσι καὶ συγγίγνονται διὰ λόγων τὰ πολλὰ καὶ πράξεων ἀλλήλοις, ἂν περίκομμα τοῦ

3 supplendum vid. θεῶν [καὶ ἀπαθῶν] παθητὰ κἑ. 5 στίλβοντα] cf. Plat. Phaedon. p. 110d 6 τοπρῶτον BE 7 malim ὑπὸ σκαιότητος aut διὰ σκαιότητα 10 σκότους BE 11 ἀκλεῶς "M et cod. P" W: ἀκλινῶς 14 τις] sc. Epicurus. Locum om. Usenerus 16 om. X: διάλυσιν 19 εἴη *: ὁ 21 ἐκκαλούμενος libri. Corr. vid. ἐγκλώμενοι τε cf. p. 671a: τὰ ὄμματα — ἐγκεκλάσθαι 23 τὰ *

καλοῦ καὶ εἴδωλον ἐν ταῖς διανοίαις ἔχωσιν· εἰ δὲ D *μή, χαίρειν ἐῶσι καὶ τρέπονται πρὸς ἑτέρους ὥσπερ αἱ μέλιτται πολλὰ τῶν χλωρῶν καὶ ἀνθηρῶν μέλι δ' οὐκ ἐχόντων ἀπολιπόντες· ὅπου δ' ἂν ἔχωσιν ἴχνος τι τοῦ θείου καὶ ἀπορροὴν καὶ ὁμοιότητα σαίνουσαν, ὑφ' ἡδονῆς καὶ θαύματος ἐνθουσιῶντες καὶ περισπῶντες, εὐπαθοῦσι τῇ μνήμῃ καὶ ἀναλάμπουσι πρὸς ἐκεῖνο τὸ ἐράσμιον ἀληθῶς καὶ μακάριον καὶ φίλιον ἅπασι καὶ ἀγαπητόν.'*

20. *'Τὰ μὲν οὖν πολλὰ ποιηταὶ προσπαίζοντες ἐοίκασι τῷ θεῷ γράφειν περὶ αὐτοῦ καὶ ᾄδειν ἐπικωμάζοντες, ὀλίγα δὲ εἴρηται μετὰ σπουδῆς αὐτοῖς,* E *εἴτε κατὰ νοῦν καὶ λογισμὸν εἴτε σὺν θεῷ τῆς ἀληθείας ἁψαμένοις· ὧν ἕν ἐστι καὶ τὸ περὶ τῆς γενέσεως*

'δεινότατον θέων
τὸν γέννατ' εὐπέδιλλος Ἶρις
χρυσοκόμᾳ Ζεφύρῳ μίγεισα·'

εἰ μή τι καὶ ὑμᾶς ἀναπεπείκασιν οἱ γραμματικοί, λέγοντες πρὸς τὸ ποικίλον τοῦ πάθους καὶ τὸ ἀνθηρὸν γεγονέναι τὴν εἰκασίαν.' καὶ ὁ Δαφναῖος 'πρὸς τί γάρ' ἔφη 'ἕτερον;' 'ἀκούετ'' εἶπεν ὁ πατήρ· 'οὕτω γὰρ βιάζεται τὸ φαινόμενον λέγειν. ἀνάκλασις δή που τὸ περὶ τὴν ἶρίν ἐστι τῆς ὄψεως πάθος,

1 *ἔχωσιν*] *ἕλωσιν* vel *εὕρωσιν* W 4 malim *εὕρωσιν* 7 *περιέποντες* R, sed h. l. *περισπᾶν* idem est ac *περιέλκειν* *circumquaque attrahere* ib. *συμπαθοῦσι* R, sed cf. Plat. Phaedr. p. 247 d 16 Bergk. 3 p. 152 ib. em. idem: *θειῶν* 17 *τὸν γέννατ'* idem: *γείνατο* ib. em. Ahrensius: *εὐπέδιλος* 18 Porson: *μιχθεῖσα*

F ὅταν ἡσυχῇ νοτερῷ λείῳ δὲ καὶ μέτριον πάχος ἔχοντι προσπεσοῦσα νέφει τοῦ ἡλίου ψαύσῃ κατ' ἀνάκλασιν, καὶ τὴν περὶ ἐκεῖνον αὐγὴν ὁρῶσα καὶ τὸ φῶς δόξαν ἡμῖν ἐνεργάσηται τοῦ φαντάσματος ὡς ἐν τῷ νέφει ὄντος. τοῦτο δὴ τὸ ἐρωτικὸν μηχάνημα καὶ σόφισμα περὶ τὰς εὐφυεῖς καὶ φιλοκάλους ψυχὰς ἀνάκλασιν ποιεῖ τῆς μνήμης ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα φαινομένων καὶ προσαγορευομένων καλῶν εἰς τὸ θεῖον καὶ ἐράσμιον καὶ μακάριον ὡς ἀληθῶς ἐκεῖνο καὶ θαυμάσιον καλόν. ἀλλ' οἱ πολλοὶ μὲν ἐν παισὶ καὶ γυναιξὶν ὥσπερ ἐν κατόπτροις εἴδωλον αὐτοῦ
766 φανταζόμενον διώκοντες καὶ ψηλαφῶντες οὐδὲν ἡδονῆς μεμιγμένης λύπῃ δύνανται λαβεῖν βεβαιότερον· ἀλλ' οὗτος ἔοικεν ὁ τοῦ Ἰξίονος ἴλιγγος εἶναι καὶ πλάνος, ἐν νέφεσι κενὸν ὥσπερ σκιαῖς θηρωμένου τὸ ποθούμενον· ὥσπερ οἱ παῖδες προθυμούμενοι τὴν ἶριν ἑλεῖν τοῖν χεροῖν, ἑλκόμενοι πρὸς τὸ φαινόμενον. εὐφυοῦς δ' ἐραστοῦ καὶ σώφρονος ἄλλος τρόπος· ἐκεῖ γὰρ ἀνακλᾶται πρὸς τὸ θεῖον καὶ νοητὸν καλόν· ὁρατοῦ δὲ σώματος ἐντυχὼν κάλλει καὶ χρώμενος οἷον ὀργάνῳ τινὶ τῆς μνήμης ἀσπάζεται καὶ ἀγαπᾷ, καὶ συνὼν καὶ γεγηθὼς ἔτι μᾶλλον ἐκφλέγεται τὴν διάνοιαν· καὶ οὔτε μετὰ σωμάτων
B ὄντες ἐνταῦθα τουτὶ τὸ φῶς ἐπιποθοῦντες κάθηνται καὶ θαυμάζοντες· οὔτ' ἐκεῖ γιγνόμενοι μετὰ τὴν τελευτήν, δεῦρο πάλιν στρεφόμενοι καὶ δραπετεύ-

1 πάθος BE 5 ἐντὸς νέφους ὄντος Doehnerus
14 Ἰξίονος Winckelmannus: πλείονος cf. p. 777 e 15 em. R: θηρωμένους 17 τοῖν Doehnerus: ταῖν cf. p. 638 d
24 ἔτι ποθοῦντες W

οντες ἐν θύραις νεογάμων καὶ δωματίοις κυλινδοῦνται, δυσόνειρα φαντασμάτια φιληδόνων καὶ φιλοσωμάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν οὐ δικαίως ἐρωτικῶν προσαγορευομένων. ὁ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐρωτικὸς ἐκεῖ γενόμενος καὶ τοῖς καλοῖς ὁμιλήσας, ᾗ θέμις, ἐπτέρωται καὶ κατωργίασται καὶ διατελεῖ περὶ τὸν αὐτοῦ θεὸν ἄνω χορεύων καὶ συμπεριπολῶν, ἄχρι οὗ πάλιν εἰς τοὺς Σελήνης καὶ Ἀφροδίτης λειμῶνας ἐλθὼν καὶ καταδαρθὼν ἑτέρας ἄρχηται γενέσεως. ἀλλὰ ταῦτα μέν' ἔφη 'μείζονας C
ἔχει τῶν παρόντων λόγων ὑποθέσεις. τῷ δ' Ἔρωτι καὶ τοῦτο καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς 'ἔνεστιν' ὡς Εὐριπίδης φησί 'τιμωμένῳ χαίρειν ἀνθρώπων ὕπο' καὶ τοὐναντίον· εὐμενέστατος γάρ ἐστι τοῖς δεχομένοις ἐμμελῶς αὐτὸν βαρὺς δὲ τοῖς ἀπαυθαδισαμένοις. οὔτε γὰρ ξένων καὶ ἱκετῶν ἀδικίας ὁ Ξένιος οὔτε γονέων ἀρὰς ὁ Γενέθλιος οὕτω διώκει καὶ μέτεισι ταχέως ὡς ἐρασταῖς ἀγνωμονηθεῖσιν ὁ Ἔρως ὀξὺς ὑπακούει, τῶν ἀπαιδεύτων καὶ ὑπερηφάνων κολαστής. τί γὰρ ἂν λέγοι τις Εὐξύνθετον D
καὶ Λευκομάντιδα τὴν ἐν Κύπρῳ Παρακύπτουσαν ἔτι νῦν προσαγορευομένην; ἀλλὰ τὴν Γοργοῦς ἴσως ποινὴν οὐκ ἀκηκόατε τῆς Κρήσσης, παραπλήσια τῇ Παρακυπτούσῃ παθούσης· πλὴν ἐκείνη μὲν ἀπελιθώθη παρακύψασα τὸν ἐραστὴν ἰδεῖν ἐκκομιζόμενον·

1 cf. Plat. Phaedon. p. 81 c. d 7 αὐτοῦ W: **αὐτὸν** 13 *Εὐριπίδης*] Hippol. 7. 8 15 Winckelmannus: **ἀπαυθ^{α}ισαμένοις** E. *ἀπαυθαδιαζομένοις* B 18 **ὡς** Basileensis: **καὶ** 20 **Εὐξύνετον** R

τῆς δὲ Γοργοῦς Ἄσανδρός τις ἠράσθη, νέος ἐπιεικὴς καὶ γένει λαμπρός, ἐκ δὲ λαμπρῶν εἰς ταπεινὰ πράγματα καὶ εὐτελῆ ἀφιγμένος, ὅμως αὑτὸν οὐδενὸς ἀπηξιοῦτο, ἀλλὰ τὴν Γοργώ, διὰ πλοῦτον ὡς ἔοικε περιμάχητον οὖσαν καὶ πολυμνήστευτον, ᾔτει
E γυναῖκα συγγενὴς ὤν, πολλοὺς ἔχων καὶ ἀγαθοὺς συνερῶντας αὐτῷ, πάντας δὲ τοὺς περὶ τὴν κόρην ἐπιτρόπους καὶ οἰκείους πεπεικὼς * *.'

21. '"Ἔτι τοίνυν ἃς λέγουσιν αἰτίας καὶ γενέσεις Ἔρωτος, ἴδιαι μὲν οὐδετέρου γένους εἰσὶ κοιναὶ δ' ἀμφοτέρων· καὶ γὰρ εἴδωλα δήπουθεν ἐνδυόμενα τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ διατρέχοντα κινεῖν καὶ γαργαλίζειν τὸν ὄγκον εἰς σπέρμα συνολισθάνοντα τοῖς ἄλλοις σχηματισμοῖς οὐ δυνατὸν μὲν ἀπὸ παίδων, ἀδύνατον δ' ἀπὸ γυναικῶν; καὶ τὰς καλὰς ταύτας καὶ ἱερὰς ἀναμνήσεις καλοῦμεν ἡμεῖς ἐπὶ τὸ θεῖον καὶ ἀληθινὸν καὶ ὀλύμπιον ἐκεῖνο κάλλος,
F αἷς ψυχὴ πτεροῦται, τί ἂν κωλύοι γίγνεσθαι μὲν ἀπὸ παίδων καὶ ἀπὸ νεανίσκων, γίγνεσθαι δ' ἀπὸ παρθένων καὶ γυναικῶν, ὅταν ἦθος ἁγνὸν καὶ κόσμιον ἐν ὥρᾳ καὶ χάριτι μορφῆς διαφανὲς γένηται, καθάπερ ὄρθιον ὑπόδημα δείκνυσι ποδὸς εὐφυΐαν, ὡς Ἀρίστων ἔλεγεν· ὅταν ἐν εἴδεσι καλοῖς καὶ κα-

3 εὐτελῆ] B; eius loco lac. 7 E. Fortasse εὐτέλειαν aut καὶ εὐτελῆ πράγματα 4 ἀπηξίου satis erat 7 αὐτῷ? 8 post πεπεικὼς magnam lacunam esse omnes editores monuerunt; sed in libris nulla lac. 15 καὶ τὰς] corr. vid. καίτοι τὰς aut κεἰ τὰς 16 ἃς ἀνακαλοῦμεν? 18 ἂν κωλύοι *: 1—2 κωλύει E. οὐν κωλύει B 21 fort. γένηται καί, καθάπερ κέ aut ἔλεγεν· ἢ ὅταν κέ

θαροῖς σώμασιν ἴχνη λαμπρὰ καὶ κείμενα ψυχῆς ὀρθὰ καὶ ἄθρυπτα κατίδωσιν οἱ δεινοὶ τῶν τοιούτων αἰσθάνεσθαι; οὐ γὰρ ὁ μὲν φιλήδονος ἐρωτηθεὶς εἰ

'πρὸς θῆλυ νεύει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τἄρσενα'

καὶ ἀποκρινάμενος 767

'ὅπου προσῇ τὸ κάλλος, ἀμφιδέξιος,'

ἔδοξεν οἰκείως ἀποκρίνασθαι τῆς ἐπιθυμίας· ὁ δὲ φιλόκαλος καὶ γενναῖος οὐ πρὸς τὸ καλὸν οὐδὲ τὴν εὐφυΐαν ἀλλὰ μορίων διαφορὰς ποιεῖται τοὺς ἔρωτας. καὶ φίλιππος μὲν ἀνὴρ οὐδὲν ἧττον ἀσπάζεται τοῦ Ποδάργου τὴν εὐφυΐαν ἢ 'Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην'· καὶ θηρατικὸς οὐ τοῖς ἄρρεσι χαίρει μόνον, ἀλλὰ καὶ Κρήσσας τρέφει καὶ Λακαίνας σκύλακας· ὁ δὲ φιλόκαλος καὶ φιλάνθρωπος οὐχ ὁμαλός ἐστιν οὐδ' ὅμοιος ἀμφοτέροις τοῖς γένεσιν, ἀλλ' ὥσπερ ἱματίων οἰόμενος εἶναι διαφορὰς ἐρώτων γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν. καίτοι τὴν γ' ὥραν 'ἄνθος B ἀρετῆς' εἶναι λέγουσι, μὴ φάναι δ' ἀνθεῖν τὸ θῆλυ μηδὲ ποιεῖν ἔμφασιν εὐφυΐας πρὸς ἀρετὴν ἄτοπόν ἐστι· καὶ γὰρ Αἰσχύλος ὀρθῶς ἐποίησε

'νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων
ὀφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγευμένη.'

1 καὶ κείμενα] κείμενα M. ἐγκείμενα R 2 ὀρθῆς καὶ ἀθρύπτου R ib. καὶ θρυπτὰ BE, unde vid. scr. κἄθρυπτα 5. 7 Nauck. p. 906 ib. idem: τὰ ἄρρενα 10 ἀλλὰ] i. e. ἀλλὰ πρὸς 12 Ποδάργου] cf. Hom. Ψ 295 17 R: ἐρώντων 19 λέγουσι] sc. Stoici, cf. Diog. Laert. 7, 66, 129 22 Nauck. p. 78

'πότερον οὖν ἰταμοῦ μὲν ἤθους καὶ ἀκολάστου καὶ διεφθορότος σημεῖα τοῖς εἴδεσι τῶν γυναικῶν ἐπιτρέχει, κοσμίου δὲ καὶ σώφρονος οὐδὲν ἔπεστι τῇ C μορφῇ φέγγος; ἢ πολλὰ μὲν ἔπεστι καὶ συνεπιφαίνεται, κινεῖ δ' οὐδὲν οὐδὲ προσκαλεῖται τὸν ἔρωτα; οὐδέτερον γὰρ εὔλογον οὐδ' ἀληθές, ἀλλὰ κοινῶς ὥσπερ δέδεικται τοῖς γένεσι πάντων ὑπαρχόντων, ὥσπερ κοινοῦ συστάντος τοῦ ἀγῶνος ὦ Δαφναῖε, πρὸς ἐκείνους μαχώμεθα τοὺς λόγους, οὓς ὁ Ζεύξιππος ἀρτίως διῆλθεν, ἐπιθυμίᾳ τὸν Ἔρωτα ταὐτὸ ποιῶν ἀκαταστάτῳ καὶ πρὸς τὸ ἀκόλαστον ἐκφερούσῃ τὴν ψυχήν, οὐκ αὐτὸς οὕτω πεπεισμένος ἀκηκοὼς δὲ πολλάκις ἀνδρῶν δυσκόλων καὶ ἀνεράστων· ὧν οἱ μὲν ἄθλια γύναια προικιδίοις ἐφελκόμενα μετὰ χρημάτων εἰς οἰκονομίαν καὶ λογισμοὺς ἐμβάλλοντες ἀνελευθέρους, ξυγομαχοῦντες ὁσημέραι διὰ D χειρὸς ἔχουσιν· οἱ δὲ παίδων δεόμενοι μᾶλλον ἢ γυναικῶν, ὥσπερ οἱ τέττιγες εἰς σκίλλαν ἤ τι τοιοῦτο τὴν γονὴν ἀφιᾶσιν, οὕτω διὰ τάχους οἷς ἔτυχε σώμασιν ἐναπογεννήσαντες καὶ καρπὸν ἀράμενοι χαίρειν ἐῶσιν ἤδη τὸν γάμον, ἢ μένοντος οὐ φροντίζουσιν οὐδ' ἀξιοῦσιν ἐρᾶν οὐδ' ἐρᾶσθαι. στέργεσθαι δὲ καὶ στέργειν ἑνί μοι δοκεῖ γράμματι τοῦ στέγειν παραλλάττον εὐθὺς ἐμφαίνειν τὴν ὑπὸ χρόνου καὶ συνηθείας ἀνάγκῃ μεμιγμένην εὔνοιαν. ᾧ δ' ἂν Ἔρως ἐπισκήψῃ τε καὶ ἐπιπνεύσῃ, πρῶτον μὲν ἐκ

4 ἢ M   8 κοινοῦ] κ νοῦ E. κνοῦ B   τοῦ ἀγῶνος *: 10 E 8 B cf. p. 753 b   9 ib. em. Amyotus: μαχόμεθα   14 ὧν M   ἐφελκόμενοι R   26 τε * 5 E 8 B

τῆς Πλατωνικῆς πόλεως 'τὸ ἐμόν' οὐχ ἕξει καί 'τὸ E οὐκ ἐμόν'· οὐ γὰρ ἁπλῶς 'κοινὰ τὰ φίλων' οὐδὲ πάντων ἀλλ' οἳ τοῖς σώμασιν ὁριζόμενοι τὰς ψυχὰς βίᾳ συνάγουσι καὶ συντήκουσι, μήτε βουλόμενοι δύ' εἶναι μήτε νομίζοντες. ἔπειτα σωφροσύνη πρὸς ἀλλήλους, ἧς μάλιστα δεῖται γάμος, ἡ μὲν ἔξωθεν καὶ νόμων * * πλέον ἔχουσα τοῦ ἑκουσίου τὸ βεβιασμένον ὑπ' αἰσχύνης καὶ φόβων,

'πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἅμα,'

διὰ χειρός ἐστιν ἀεὶ τοῖς συνοῦσιν· Ἔρωτι δ' ἐγκρατείας τοσοῦτον καὶ κόσμου καὶ πίστεως μέτεστιν, ὥστε, κἂν ἀκολάστου ποτὲ θίγῃ ψυχῆς, ἀπέστρεψε F τῶν ἄλλων ἐραστῶν, ἐκκόψας δὲ τὸ θράσος καὶ κατακλάσας τὸ σοβαρὸν καὶ ἀνάγωγον, ἐμβαλὼν αἰδῶ καὶ σιωπὴν καὶ ἡσυχίαν καὶ σχῆμα περιθεὶς κόσμιον, ἑνὸς ἐπήκοον ἐποίησεν. ἴστε δήπουθεν ἀκοῇ Λαΐδα τὴν ἀοίδιμον ἐκείνην καὶ πολυήρατον, ὡς ἐπέφλεγε πόθῳ τὴν Ἑλλάδα, μᾶλλον δὲ ταῖς δυσὶν ἦν περιμάχητος θαλάσσαις· ἐπεὶ δ' Ἔρως ἔθιγεν αὐτῆς

1 Πλατωνικῆς] Rep. p. 462c οὐχ] om. BE 2 οὐδὲ πάντων Winckelmannus: 9—10 E 11 B cf. p. 88b: οὐχ ἁπλῶς οὐδὲ πάντες. 22c ἁπλῶς — καὶ πᾶσιν 3 οἳ Amyotus: ἢ 4 συνάγ 3 litt. ουσι E. Fort. συνάπτουσι. Quod coniecit Trevius συναγείρουσι hac de re dici non potest. συνάπτειν et συνάγειν saepe confunduntur cf. p. 51b. Stob. Flor. 65, 8 συνάπτουσι τὰς ψυχὰς 7 καὶ νόμῳ Turnebus. lac. 4 E 5 B. Supplendum vid. κἀκ νόμων οὐ φύσει aut καὶ νόμῳ φύσει δ' οὐ cf. p. 643f. p. 570e: φύσει — ὑπὸ τῶν νόμων (vid. Adnot.). Plat. Prot. p. 337c φύσει οὐ νόμῳ. Gorg. 482e φύσει μὲν οὐκ ἔστι καλὰ νόμῳ δέ. Menex. 245d. passim 9 Nauck. p. 315 ἔργων BE 14 ἐμβάλλων iidem

Ἱππολόχου τοῦ Θεσσαλοῦ, τόν 'ὕδατι χλωρῷ καταπλυζόμενον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον' καὶ ἀποδρᾶσα τῶν ἄλλων ἐραστῶν κρύφα * * μέγαν στρα-
768 τὸν ᾤχετο κοσμίως· ἐκεῖ δ' αὐτὴν αἱ γυναῖκες ὑπὸ φθόνου καὶ ζήλου διὰ τὸ κάλλος εἰς ἱερὸν Ἀφροδίτης προαγαγοῦσαι κατέλευσαν καὶ διέφθειραν· ὅθεν ὡς ἔοικεν ἔτι νῦν τὸ ἱερὸν 'Ἀφροδίτης ἀνδροφόνου' καλοῦσιν. ἴσμεν δὴ καὶ θεραπαινίδια δεσποτῶν φεύγοντα συνουσίας καὶ βασιλίδων ὑπερορῶντας ἰδιώτας, ὅταν Ἔρωτα δεσπότην ἐν ψυχῇ κτήσωνται. καθάπερ γὰρ ἐν Ῥώμῃ φασὶ τοῦ καλουμένου δικτάτωρος ἀναγορευθέντος ἀποτίθεσθαι τὰς ἄλλας ἀρχὰς τοὺς ἔχοντας, οὕτως, οἷς ἂν Ἔρως κύριος ἐγγένηται, τῶν ἄλλων δεσποτῶν καὶ ἀρχόν-
B των ἐλεύθεροι καὶ ἄφετοι καθάπερ ἱερόδουλοι διατελοῦσιν. ἡ δὲ γενναία γυνὴ πρὸς ἄνδρα νόμιμον συγκραθεῖσα δι' Ἔρωτος ἄρκτων ἂν ὑπομείνειε καὶ δρακόντων περιβολὰς μᾶλλον ἢ ψαῦσιν ἀνδρὸς ἀλλοτρίου καὶ συγκατάκλισιν.'

22. 'Ἀφθονίας δὲ παραδειγμάτων οὔσης πρός γ' ὑμᾶς τοὺς ὁμοχόρους τοῦ θεοῦ καὶ θιασώτας, ὅμως τὸ περὶ Κάμμαν οὐκ ἄξιόν ἐστι τὴν Γαλατικὴν παρελθεῖν. ταύτης γὰρ ἐκπρεπεστάτης τὴν ὄψιν γενομένης, Σινάτῳ δὲ τῷ τετράρχῃ γαμηθείσης, Σινόριξ ἐρασθεὶς δυνατώτατος Γαλατῶν ἀπέκτεινε τὸν

1 Nauck. p. 703   3 lac. 18 E 20 B. Fort. *πολὺν ὅμιλον καὶ τῶν ἑταιρῶν τὸν* aut brevius *καὶ τῶν ἑταιριδίων τὸν* cf. Athen. p. 588 e   11 *καλουμένου*] *καλοῦ* BE
21 em. Schottus: *ὁμοχώρους*   22 *Κάμμαν* X ex p. 257 e: *κάμιμαν*

Σινᾶτον, ὡς οὔτε βιάσασθαι δυνάμενος οὔτε πεῖσαι C τὴν ἄνθρωπον, ἐκείνου ζῶντος. ἦν δὲ τῇ Κάμμῃ καταφυγὴ καὶ παραμυθία τοῦ πάθους ἱερωσύνη πατρῴος Ἀρτέμιδος· καὶ τὰ πολλὰ παρὰ τῇ θεῷ διέτριβεν, οὐδένα προσιεμένη, μνωμένων πολλῶν βασιλέων καὶ δυναστῶν αὐτήν. τοῦ μέντοι Σινόριγος τολμήσαντος ἐντυχεῖν περὶ γάμου, τὴν πεῖραν οὐκ ἔφυγεν οὐδ' ἐμέμψατο περὶ τῶν γεγονότων, ὡς δι' εὔνοιαν αὐτῆς καὶ πόθον οὐκ ἄλλῃ τινὶ μοχθηρίᾳ προαχθέντος τοῦ Σινόριγος. ἧκεν οὖν πιστεύσας ἐκεῖνος καὶ ᾔτει τὸν γάμον· ἡ δ' ἀπήντησε καὶ δεξιωσαμένη καὶ προσαγαγοῦσα τῷ βωμῷ τῆς θεᾶς ἔσπεισεν ἐκ φιάλης μελίκρατον, ὡς ἔοικε, πεφαρμα- D κωμένον· εἶθ' ὅσον ἥμισυ μέρος αὐτὴ προεκπιοῦσα παρέδωκε τῷ Γαλάτῃ τὸ λοιπόν· ὡς δ' εἶδεν ἐκπεπωκότα, λαμπρὸν ἀνωλόλυξε καὶ φθεγξαμένη τοὔνομα τοῦ τεθνεῶτος 'ταύτην' εἶπεν 'ἐγὼ τὴν ἡμέραν, ὦ φίλτατ' ἄνερ, προσμένουσα σοῦ χωρὶς ἔζων ἀνιαρῶς· νῦν δὲ κόμισαί με χαίρων· ἠμυνάμην γὰρ ὑπὲρ σοῦ τὸν κάκιστον ἀνθρώπων, σοὶ μὲν βίου τούτῳ δὲ θανάτου κοινωνὸς ἡδέως γενομένη.' ὁ μὲν οὖν Σινόριξ ἐν φορείῳ κομιζόμενος μετὰ μικρὸν E ἐτελεύτησεν, ἡ δὲ Κάμμα τὴν ἡμέραν ἐπιβιώσασα καὶ τὴν νύκτα λέγεται μάλ' εὐθαρσῶς καὶ ἱλαρῶς ἀποθανεῖν.'

23. 'Πολλῶν δὲ τοιούτων γεγονότων καὶ παρ'

1 *: σινάτον   2 καμίμη BE   13 malim πεφαρμαγμένον ut est p. 258 b   23 καμίμα

ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις, τίς ἂν ἀνάσχοιτο τῶν τὴν Ἀφροδίτην λοιδορούντων, ὡς Ἔρωτι προσθεμένη καὶ παροῦσα κωλύει φιλίαν γενέσθαι; τὴν μὲν οὖν πρὸς ἄρρεν' ἄρρενος ὁμιλίαν, μᾶλλον δ' ἀκρασίαν καὶ ἐπιπήδησιν, εἴποι τις ἂν ἐννοήσας

'ὕβρις τάδ' οὐχὶ Κύπρις ἐξεργάζεται.'

διὸ τοὺς μὲν ἡδομένους τῷ πάσχειν εἰς τὸ χείριστον τιθέμενοι γένος κακίας οὔτε πίστεως μοῖραν
F οὔτ' αἰδοῦς οὔτε φιλίας νέμομεν, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς κατὰ τὸν Σοφοκλέα

'φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι
χαίρουσιν, οἱ δ' ἔχοντες εὔχονται φυγεῖν.'

ὅσοι δὲ μὴ κακοὶ πεφυκότες ἐξηπατήθησαν ἢ κατεβιάσθησαν ἐνδοῦναι καὶ παρασχεῖν ἑαυτούς, οὐδένα μᾶλλον ἀνθρώπων ἢ τοὺς διαθέντας ὑφορώμενοι καὶ μισοῦντες διατελοῦσι καὶ πικρῶς ἀμύνονται καιροῦ παραδόντος. Ἀρχέλαόν τε γὰρ ἀπέκτεινε Κρατέας ἐρώμενος γεγονώς, καὶ τὸν Φεραῖον Ἀλέξανδρον Πυθόλαος. Περίανδρος δ' ὁ Ἀμβρακιωτῶν τύραννος ἠρώτα τὸν ἐρώμενον εἰ μήπω κύει, κἀ-
769 κεῖνος παροξυνθεὶς ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἀλλὰ γυναιξί γε γαμεταῖς ἀρχαὶ ταῦτα φιλίας, ὥσπερ ἱερῶν με-

1 ἂν * 4 μὲν οὖν scripsi cum W: μέν. Post μὲν enim οὖν facile et deesse et addi potest cf. p. 121 b. 123 a. c. 260 e. 371 c. 762 d. 763 c. 771 c 6 Nauck. p. 917 οὐχὶ Meinekius: οὐχ ἡ 9 φιλίας dant BE non φιλίαν 10 κατὰ] καὶ BE 11 Nauck. p. 813 12 καὶ χαίρουσιν BE 17 παραδόντος] παρασχόντος W sed cf. Vit. Caes. c. 19 Κρατεύας Basileensis 20 malim κύοι 21 ἀλλὰ] ἅμα BE 22 γε R: τε

γέλων κοινωνήματα. καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς μικρόν, ἡ δ' ἀπὸ ταύτης ἀναβλαστάνουσα καθ' ἡμέραν τιμὴ καὶ χάρις καὶ ἀγάπησις ἀλλήλων καὶ πίστις οὔτε Δελφοὺς ἐλέγχει ληροῦντας, ὅτι τὴν Ἀφροδίτην 'Ἅρμα' καλοῦσιν, οὔθ' Ὅμηρον 'φιλότητα' τὴν τοιαύτην προσαγορεύοντα συνουσίαν· τόν τε Σόλωνα μαρτυρεῖ γεγονέναι τῶν γαμικῶν ἐμπειρότατον νομοθέτην, κελεύσαντα μὴ ἔλαττον ἢ τρὶς κατὰ μῆνα τῇ γαμετῇ πλησιάζειν, οὐχ ἡδονῆς ἕνεκα (πόθεν;) ἀλλ' ὥσπερ αἱ πόλεις διὰ χρόνου σπονδὰς ἀνανεοῦνται πρὸς ἀλλήλας, οὕτως ἄρα βουλόμενον ἀνανεοῦσθαι τὸν B *γάμον ἐκ τῶν ἑκάστοτε συλλεγομένων ὀχλημάτων ἐν τῇ τοιαύτῃ φιλοφροσύνῃ. ἀλλὰ πολλὰ φαῦλα καὶ μανικὰ τῶν γυναικείων ἐρώτων. τί δ' οὐχὶ πλείονα τῶν παιδικῶν;*

'οἰκειότητος ἐμβλέπων ὠλίσθανον·
ἀγένειος ἁπαλὸς καὶ νεανίας καλός,
ἐμφύντ' ἀποθανεῖν κἀπιγράμματος τυχεῖν.'

ἀλλ' ὥσπερ τοῦτο παιδομανία, οὕτως ἐκεῖνο γυναικομανία τὸ πάθος, οὐδέτερον δ' Ἔρως ἐστίν. ἄτοπον οὖν τὸ γυναιξὶν ἀρετῆς φάναι μηδ' ἄλλης με-

4 *Ἅρμα*] cf. Hesych. s. v. et p. 679c 11 R: *βουλόμενοι* 12 *ὀχλημάτων* *: *σχημάτων* vid. Symb. 14 M: *γυναικῶν* cf. p. 770c 16 cf. Kock. 3 p. 451 *οἰκειότητος*] scr. vid. *οἰκεῖον ἦθος* cf. p. 750c, de sententia p 680c 18 em. God. Hermannus: *ἐνφύντα* ib. idem: *καὶ ἐπιγράμματος* 19 *οὕτως ἐκεῖνο γυναικομανία* ego addidi, cur exciderint facile intellegitur 21 *μηδ' ἄλλης μετεῖναι μηδὲ φιλίας* supplevit R. Equidem pro *μηδ' ἄλλης* scripserim *μηδαμῇ*

τεῖναι· τί δὲ δεῖ λέγειν περὶ σωφροσύνης καὶ συνέσεως αὐτῶν, ἔτι δὲ πίστεως καὶ δικαιοσύνης, ὅπου καὶ τὸ ἀνδρεῖον καὶ τὸ θαρραλέον καὶ τὸ με-
C γαλόψυχον ἐν πολλαῖς ἐπιφανὲς γέγονε; τὸ δὲ πρὸς τἄλλα καλὴν τὴν φύσιν αὐτῶν, ἀλλὰ ψέγοντας εἰς μόνην φιλίαν ἀνάρμοστον ἀποφαίνειν, παντάπασι δεινόν. καὶ γὰρ φιλότεκνοι καὶ φίλανδροι καὶ τὸ στερκτικὸν ὅλως ἐν αὐταῖς, ὥσπερ εὐφυὴς χώρα καὶ δεκτικὴ φιλίας, οὔτε πειθοῦς οὔτε χαρίτων ἄμοιρον ὑπόκειται. καθάπερ δὲ λόγῳ ποίησις ἡδύσματα μέλη καὶ μέτρα καὶ ῥυθμοὺς ἐφαρμόσασα καὶ τὸ παιδεῦον αὐτοῦ κινητικώτερον ἐποίησε καὶ τὸ βλάπτον ἀφυλακτότερον· οὕτως ἡ φύσις γυναικὶ περιθεῖσα
D χάριν ὄψεως καὶ φωνῆς πιθανότητα καὶ μορφῆς ἐπαγωγὸν εἶδος, τῇ μὲν ἀκολάστῳ πρὸς ἡδονὴν καὶ ἀπάτην τῇ δὲ σώφρονι πρὸς εὔνοιαν ἀνδρὸς καὶ φιλίαν μεγάλα συνήργησεν. ὁ μὲν οὖν Πλάτων τὸν Ξενοκράτη, τἄλλα γενναῖον ὄντα καὶ μέγαν αὐστηρότατον δὲ τῷ ἤθει, παρεκάλει θύειν ταῖς Χάρισι. χρηστῇ δ' ἄν τις γυναικὶ καὶ σώφρονι παραινέσειε τῷ Ἔρωτι θύειν, ὅπως εὐμενὴς συνοικουρῇ τῷ γάμῳ καὶ ἡδὺς * * γυναικείοις, καὶ μὴ πρὸς ἑτέ-

1 τί δὲ δεῖ λέγειν περὶ Winckelmannus: τί δεῖ λέγειν; περὶ δὲ BE 4 ἐπιφανὲς] ἐπιφανείαις BE ib. *: γέγονε δὲ πρὸς τὰ ἄλλα κατὰ BE cf. Symb. Plat. Hipp. mai. p. 295c. Demosth. 41, 32 τὴν σὴν φύσιν οὐ πρὸς ἡδονὴν — καλὴν ποιῆσαι 5 ἀλλὰ *: ἀλλ' ἢ 10 ἡδύσματα] praedicatum est; cf. p. 347f 22 lac. 26 B 31 E. Fort. ἵμερον καὶ πόθον ἔργοις (συγ)καταμιγνὺς aut προσομιλῇ χάριτας ἔργοις καταμιγνὺς cf. Nauck. p. 648

ραν ἀπορρυεὶς ὁ ἀνὴρ ἀναγκάζηται τὰς ἐκ τῆς κωμῳδίας λέγειν φωνάς

'οἵαν ἀδικῶ γυναῖκ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ.'

τὸ γὰρ ἐρᾶν ἐν γάμῳ τοῦ ἐρᾶσθαι μεῖζον ἀγαθόν E ἐστι· πολλῶν γὰρ ἁμαρτημάτων ἀπαλλάττει, μᾶλλον δὲ πάντων ὅσα διαφθείρει καὶ λυμαίνεται τὸν γάμον.'

24. 'Τὸ δ' ἐμπαθὲς ἐν ἀρχῇ καὶ δάκνον, ὦ μακάριε Ζεύξιππε, μὴ φοβηθῇς ὡς ἕλκος ἢ ὀδαξησμόν· καίτοι καὶ μεθ' ἕλκους ἴσως οὐδὲν ἢ δεινὸν ὥσπερ τὰ δένδρα συμφυῆ γενέσθαι πρὸς γυναῖκα χρηστήν. ἕλκωσις δὲ καὶ κυήσεως ἀρχή· μῖξις γὰρ οὐκ ἔστι τῶν μὴ πρὸς ἄλληλα πεπονθότων. ταράττει δὲ καὶ μαθήματα παῖδας ἀρχομένους καὶ φιλοσοφία νέους· ἀλλ' οὔτε τούτοις ἀεὶ παραμένει τὸ δηκτικὸν οὔτε F τοῖς ἐρῶσιν, ἀλλ' ὥσπερ ὑγρῶν πρὸς ἄλληλα συμπεσόντων ποιεῖν τινα δοκεῖ ζέσιν ἐν ἀρχῇ καὶ τάραξιν ὁ Ἔρως, εἶτα χρόνῳ καταστήσας καὶ καθαιρεθεὶς τὴν βεβαιοτάτην διάθεσιν παρέσχεν. αὕτη γάρ ἐστιν ὡς ἀληθῶς ἡ δι' ὅλων λεγομένη κρᾶσις, ἡ τῶν ἐρώντων· ἡ δὲ τῶν ἄλλως συμβιούντων ταῖς κατ' Ἐπίκουρον ἁφαῖς καὶ περιπλοκαῖς ἔοικε, συγκρούσεις λαμβάνουσα καὶ ἀποπηδήσεις, ἑνότητα δ' οὐ ποιοῦσα τοιαύτην, οἵαν Ἔρως ποιεῖ γαμικῆς κοινωνίας ἐπιλαβόμενος. οὔτε γὰρ ἡδοναὶ μείζονες ἀπ'

3 Kock. 3 p. 450 ib. γυναῖκα mei 9 οὐδὲν ἦν M. In Symb. coniecceram οὐδενὶ et deinde συμφυεῖ, nunc malim οὐδὲν ἂν εἴη 12 fort. τι πεπονθότων 15 ἐρῶσιν BE 18 αὐτὴ iidem 20 om. R: ἡ τῶν ἐρώτων ἡ δὲ τῶν ἄλλων 21 'Επίκουρον] cf. p. 1112c. Locum om. Usenerus

770 ἄλλων οὔτε χρεῖαι συνεχέστεραι πρὸς ἄλλους οὔτε φιλίας τὸ καλὸν ἑτέρας ἔνδοξον οὕτω καὶ ζηλωτόν, ὡς

'ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
ἀνὴρ ἠδὲ γυνή·'

καὶ γὰρ ὁ νόμος βοηθεῖ καὶ γεννήσεως κοινῆς καὶ τοὺς θεοὺς Ἔρωτος ἡ φύσις ἀποδείκνυσι δεομένους. οὕτω γὰρ 'ἐρᾶν μὲν ὄμβρου γαῖαν' οἱ ποιηταὶ λέγουσι καὶ γῆς οὐρανόν, ἐρᾶν δ' ἡλίου σελήνην οἱ φυσικοὶ καὶ συγγίγνεσθαι καὶ κυεῖσθαι· καὶ γῆν δ' ἀνθρώπων μητέρα καὶ ζῴων καὶ φυτῶν ἁπάντων
B γένεσιν οὐκ ἀναγκαῖον ἀπολέσθαι ποτὲ καὶ σβεσθῆναι παντάπασιν, ὅταν ὁ δεινὸς Ἔρως ἢ ἵμερος τοῦ θεοῦ τὴν ὕλην ἀπολίπῃ καὶ παύσηται ποθοῦσα καὶ διώκουσα τὴν ἐκεῖθεν ἀρχὴν καὶ κίνησιν; ἀλλ' ἵνα μὴ μακρὰν ἀποπλανᾶσθαι δοκῶμεν ἢ κομιδῇ φλυαρεῖν, οἶσθα τοὺς παιδικοὺς ἔρωτας ὡς εἰς ἀβεβαιότητα πολλὰ λέγουσι καὶ σκώπτουσι λέγοντες, ὥσπερ ᾠὸν αὐτῶν τριχὶ διαιρεῖσθαι τὴν φιλίαν, αὐτοὺς δὲ νομάδων δίκην ἐνεαρίζοντας τοῖς τεθηλόσι καὶ ἀνθηροῖς εἶθ' ὡς ἐκ γῆς πολεμίας ἀναστρατοπεδεύειν· ἔτι δὲ φορτικώτερον ὁ σοφιστὴς Βίων τὰς τῶν κα-
C λῶν τρίχας Ἁρμοδίους ἐκάλει καὶ Ἀριστογείτονας, ὡς ἅμα καλῆς τυραννίδος ἀπαλλαττομένους ὑπ' αὐ-

3 Hom. ζ 183 ὅθ'] ὅτε BE 7 Nauck. p. 648 8 *: ἐρᾶν δὲ ἥλιον σελήνης 11 γένεσιν] cf. Hom. Ξ 201 12 μέρος BE 14 κύησιν M 16 εἰς W 17 ib. malim ψέγουσι 18 om. M: τριχῆ αἱρεῖσθαι cf. Plat. Symp. p. 190 e 20 εἶθ' ὡς ἐκ γῆς *: εὐθὺς ἐκ τῆς cf. p. 708 f. 749 c 21 ἔτι] ἐπεὶ BE 23 ὡς ἅμα καλῆς] scr. puto ὡς ἂν ἀπαλῆς vid. Symb.

τῶν τοὺς ἐραστάς. ταῦτα μὲν οὐ δικαίως κατηγορεῖται τῶν γνησίων ἐραστῶν· τὰ δ' ὑπ' Εὐριπίδου ῥηθέντ' ἐστὶ κομψά· ἔφη γὰρ Ἀγάθωνα τὸν καλὸν ἤδη γενειῶντα περιβάλλων καὶ κατασπαζόμενος, ὅτι τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον ** ἐκδέχεται μόνον ** οὐδὲν πολιῶσα ἀκμάζων καὶ ῥυτίσιν, ἀλλ' ἄχρι τάφων καὶ μνημάτων παραμένει· καὶ συζυγίας ὀλίγας ἔστι παιδικῶν, μυρίας δὲ γυναικείων ἐρώτων καταριθμήσασθαι, πάσης πίστεως κοινωνίαν πιστῶς ἅμα καὶ προθύμως D συνδιαφερούσας· βούλομαι δ' ἕν τι τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπὶ Καίσαρος Οὐεσπασιανοῦ γεγονότων διελθεῖν.'

25. 'Κιουίλιος γάρ, ὁ τὴν ἐν Γαλατίᾳ κινήσας ἀπόστασιν, ἄλλους τε πολλοὺς ὡς εἰκὸς ἔσχε κοινωνοὺς καὶ Σαβῖνον ἄνδρα νέον οὐκ ἀγεννῆ, πλούτῳ δὲ καὶ δόξῃ ἀνθρώπων πάντων ἐπιφανέστατον. ἁψάμενοι δὲ πραγμάτων μεγάλων ἐσφάλησαν καὶ δίκην δώσειν προσδοκῶντες οἱ μὲν αὑτοὺς ἀνῄρουν, οἱ δὲ φεύγοντες ἡλίσκοντο. τῷ δὲ Σαβίνῳ τὰ μὲν ἄλλα πράγματα ῥᾳδίως παρεῖχεν ἐκποδὼν γενέσθαι καὶ E καταφυγεῖν εἰς τοὺς βαρβάρους· ἣν δὲ γυναῖκα πασῶν ἀρίστην ἠγμένος ἦν — ἐκεῖ μὲν Ἐμπονὴν ἐκά-

2 ὑπ'] ὑπὲρ BE 5 lac. indicavit R Post μόνον lac. est in B solo 13 litt. Suppleo τῶν καλῶν καὶ τὸ ΜΕΤΟΠΩΡΟΝ [καλόν. ἐγὼ δ' ἂν φαίην ὅτι τῶν καλῶν καὶ σωφρόνων γυναικῶν ὁ ἔρως τὸ ΜΕΤΟΠΩΡΟΝ] οὐκ ἐνδέχεται μόνον οὔ τ' ἐν πολιαῖς (aut οὐδὲν γήρᾳ, οὐδὲν πολιαῖς) ἀπακμάζων καὶ ῥυτίσιν κἄ 6 οὐδὲν πολιαῖς Basileensis. οὐδ' ἐν πολιαῖς Salmasius 12 Κιουίλιος (Civilis) em. Madvigius: Κιούλιος 15 τῶν ἄλλων πάντων W sed cf. lin. 20 πασῶν (sc. γυναικῶν) ἀρίστην 20 ἣν *: ἦν 21 ἠγμένος ἦν *: ἠγμένος, ἣν ita enim Plut. constanter loquitur vid. Symb. Ἐμπονὴν] Epponinam Tacitus. Ἐμπονίναν Amyotus. Σεμόνην Salmasius

λουν, Ἑλληνιστὶ δ' ἄν τις Ἡρωίδα προσαγορεύσειεν· — οὔτ' ἀπολιπεῖν δυνατὸς ἦν οὔτε μεθ' ἑαυτοῦ κομίζειν. ἔχων οὖν κατ' ἀγρὸν ἀποθήκας χρημάτων ὀρυκτὰς ὑπογείους, ἃς δύο μόνοι τῶν ἀπελευθέρων συνήδεσαν, τοὺς μὲν ἄλλους ἀπήλλαξεν οἰκέτας, ὡς μέλλων φαρμάκοις ἀναιρεῖν ἑαυτόν, δύο δὲ πιστοὺς παραλαβὼν εἰς τὰ ὑπόγεια κατέβη· πρὸς δὲ τὴν
F γυναῖκα Μαρτιάλιον ἔπεμψεν ἀπελεύθερον ἀπαγγελοῦντα τεθνάναι μὲν ὑπὸ φαρμάκων, συμπεφλέχθαι δὲ μετὰ τοῦ σώματος τὴν ἔπαυλιν· ἐβούλετο γὰρ τῷ πένθει χρῆσθαι τῆς γυναικὸς ἀληθινῷ πρὸς πίστιν τῆς λεγομένης τελευτῆς. ὃ καὶ συνέβη· ῥίψασα γάρ, ὅπως ἔτυχε, τὸ σῶμα μετ' οἴκτων καὶ ὀλοφυρμῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ νύκτας ἄσιτος διεκαρτέρησε. ταῦτα δ' ὁ Σαβῖνος πυνθανόμενος καὶ φοβηθείς, μὴ διαφθείρῃ παντάπασιν ἑαυτήν, ἐκέλευσε φράσαι κρύφα τὸν Μαρτιάλιον πρὸς αὐτήν, ὅτι ζῇ καὶ κρύπτεται, δεῖται δ' αὐτῆς ὀλίγον ἐμμεῖναι τῷ
771 πένθει, καὶ μηδὲ * * πιθανὴν ἐν τῇ προσποιήσει γενέσθαι. τὰ μὲν οὖν ἄλλα παρὰ τῆς γυναικὸς ἐναγωνίως συνετραγῳδεῖτο τῇ δόξῃ τοῦ πάθους· ἐκεῖνον δ' ἰδεῖν ποθοῦσα νυκτὸς ᾤχετο, καὶ πάλιν ἐπανῆλθεν. ἐκ δὲ τούτου λανθάνουσα τοὺς ἄλλους ὀλίγον ἀπέδει συζῆν ἐν Ἅιδου τἀνδρὶ πλέον ἑξῆς

2 οὔτε] ταύτην οὔτε aut ἦν οὔτε corrigunt male vid. Symb. ib. malim ἀπολείπειν 5 *: συνῄδεισαν 11 πένθει χρῆσθαι M: 13 BE ib. idem: ἀληθινῶς 13 οἴκτων Winckelmannus (coll. p. 116e): 6 E 8 B 19 lac. 19 E 22 B. Supplendum cum R καὶ μηδὲν ὅλως παραλιπεῖν ὥστε aut καὶ μηδὲν δράματος ἐλλείπειν ὥστε cf. p. 749a 24 *: τῷ ἀνδρὶ πλέον Winck.: πλήν. Fort. Plut. dixerat πλεῖν more Attico

ἑπτὰ μηνῶν· ἐν οἷς κατασκευάσασα τὸν Σαβῖνον ἐσθῆτι καὶ κουρᾷ καὶ καταδέσει τῆς κεφαλῆς ἄγνωστον εἰς Ῥώμην ἐκόμισε μεθ' ἑαυτῆς τινῶν ἐλπίδων ἐνδεδομένων. πράξασα δ' οὐδὲν αὖθις ἐπανῆλθε, καὶ τὰ μὲν πολλὰ ἐκείνῳ συνῆν ὑπὸ γῆς, διὰ χρόνου δ' εἰς πόλιν ἐφοίτα ταῖς φίλαις ὁρωμένη καὶ οἰκείαις γυναιξί. τὸ δὲ πάντων ἀπιστότατον, ἔλαθε B κύουσα λουομένη μετὰ τῶν γυναικῶν· τὸ γὰρ φάρμακον, ᾧ τὴν κόμην αἱ γυναῖκες ἐναλειφόμεναι ποιοῦσι χρυσοειδῆ καὶ πυρράν, ἔχει λίπασμα σαρκοποιὸν ἢ χαυνωτικὸν σαρκός, ὥσθ' οἷον διάχυσίν τινα ἢ διόγκωσιν ἐμποιεῖν· ἀφθόνῳ δὴ χρωμένη τούτῳ πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος, αἰρόμενον καὶ ἀναπιμπλάμενον ἀπέκρυπτε τὸν τῆς γαστρὸς ὄγκον. τὰς δ' ὠδῖνας αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν διήνεγκεν, ὥσπερ ἐν φωλεῷ λέαινα καταδῦσα πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ τοὺς γενομένους ὑπεθρέψατο σκύμνους ἄρρενας· δύο γὰρ ἔτεκε. τῶν δ' υἱῶν ὁ μὲν ἐν Αἰγύπτῳ C πεσὼν ἐτελεύτησεν, ὁ δ' ἕτερος ἄρτι καὶ πρῴην γέγονεν ἐν Δελφοῖς παρ' ἡμῖν ὄνομα Σαβῖνος. ἀποκτείνει μὲν οὖν αὐτὴν ὁ Καῖσαρ· ἀποκτείνας δὲ δίδωσι δίκην, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τοῦ γένους παντὸς ἄρδην ἀναιρεθέντος. οὐδὲν γὰρ ἤνεγκεν ἡ τόθ' ἡγεμονία σκυθρωπότερον οὐδὲ μᾶλλον ἑτέραν εἰκὸς ἦν καὶ θεοὺς καὶ δαίμονας ὄψιν ἀποστραφῆναι· καίτοι τὸν οἶκτον ἐξῄρει τῶν θεωμένων τὸ θαρρα-

3 ἐλπίδων add. R sed ante τινῶν 7 ἀπιστότατον] ἄπιστον τούτων BE 9 ἀναλειφόμεναι iidem 10 ib. πυρὰν iidem 23 ἤνεγκε τότε ἡγεμονίαν σκυθρωποτέραν iidem

λέον αὐτῆς καὶ μεγαλήγορον, ᾧ καὶ μάλιστα παρώξυνε τὸν Οὐεσπασιανόν, ὡς ἀπέγνω τῆς σωτηρίας πρὸς αὐτὸν ἀλλαγὴν κελεύουσα· βεβιωκέναι γὰρ ὑπὸ σκότῳ καὶ κατὰ γῆς ἥδιον ἢ βασιλεύειν ἐκείνῳ.'

D 26. Ἐνταῦθα μὲν ὁ πατὴρ ἔφη τὸν περὶ Ἔρωτος αὐτοῖς τελευτῆσαι λόγον, τῶν Θεσπιῶν ἐγγὺς οὖσιν· ὀφθῆναι δὲ προσιόντα 'θᾶττον ἢ βάδην' πρὸς αὐτοὺς ἕνα τῶν Πεισίου ἑταίρων Διογένη· τοῦ δὲ Σωκλάρου πρὸς αὐτὸν ἔτι πόρρωθεν εἰπόντος 'οὐ πόλεμόν γ' ὦ Διόγενες, ἀπαγγέλλων', ἐκεῖνον 'οὐκ εὐφημήσετε' φάναι 'γάμων ὄντων καὶ προάξετε θᾶσσον, ὡς ὑμᾶς τῆς θυσίας περιμενούσης;' πάντας μὲν οὖν ἡσθῆναι, τὸν δὲ Ζεύξιππον ἐρέσθαι, εἰ ἔτι χαλεπός ἐστι. 'πρῶτος μὲν οὖν' ἔφη 'συνεχώρησε τῇ Ἰσμηνοδώρᾳ· καὶ νῦν ἑκὼν στέφανον καὶ λευ- E κὸν ἱμάτιον λαβὼν οἷός ἐστιν ἡγεῖσθαι δι' ἀγορᾶς πρὸς τὸν θεόν.' 'ἀλλ' ἴωμεν, ναὶ μὰ Δία' τὸν πατέρα εἰπεῖν 'ἴωμεν, ὅπως ἐπεγγελάσωμεν τἀνδρὶ καὶ τὸν θεὸν προσκυνήσωμεν· δῆλος γάρ ἐστι χαίρων καὶ παρὼν εὐμενὴς τοῖς πραττομένοις.'

2 οὐεσπεσιανὸν BE 3 πρὸς αὐλὸν ἀπάγειν Emperius. προσαιτεῖν ἀλλαγὴν Madvigius ἀλλαγὴν] ἀπάγειν ὑπὸ γῆν aut ἀπάγειν R 4 scripsi ἢ βασιλεύειν ἐκείνῳ i. e. τὸ βεβιωκέναι ὑπὸ σκότῳ ἦν ἥδιον αὐτῇ ἢ ἐκείνῳ τὸ βασιλεύειν. Libri dant ἢ βασιλεύων ἐκείνως (ἐκείνῶς B 6 Θεσπιέων BE 9 cf. Leutsch. 2 p. 84 10 cf. Plat. Symp. p. 201e 13 em. W: ἐρᾶσθαι ἔτι E. δρᾶσθαι ὅτι B 14 ἔφη (sc. Διογένης) scripsi cum W: ἐν ᾗ συνεχώρησε] sc. Πεισίας 16 λαβών] om. E. Fort. λαβὼν omisso corrigendum ἑκὼν in ἔχων 18 *: τῷ ἀνδρὶ

*ΕΡΩΤΙΚΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ.

Α.

1. Ἐν Ἁλιάρτῳ τῆς Βοιωτίας κόρη τις γίνεται κάλλει διαπρέπουσα ὄνομα Ἀριστόκλεια· θυγάτηρ δ' ἦν Θεοφάνους. ταύτην μνῶνται Στράτων Ὀρχομένιος καὶ Καλλισθένης Ἁλιάρτιος. πλουσιώτερος δ' ἦν Στράτων καὶ μᾶλλόν τι τῆς παρθένου ἡττημένος· ἐτύγχανε γὰρ ἰδὼν αὐτὴν ἐν Λεβαδείᾳ λουομένην ἐπὶ τῇ κρήνῃ τῇ Ἑρκύνῃ· ἔμελλε γὰρ τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ κανηφορεῖν. ἀλλ' ὁ Καλλισθένης γε πλέον 772 ἐφέρετο· ἦν γὰρ καὶ γένει προσήκων τῇ κόρῃ. ἀπορῶν δὲ τῷ πράγματι ὁ Θεοφάνης, ἐδεδίει γὰρ τὸν Στράτωνα πλούτῳ τε καὶ γένει σχεδὸν ἁπάντων διαφέροντα τῶν Βοιωτῶν, τὴν αἵρεσιν ἐβούλετο τῷ Τροφωνίῳ ἐπιτρέψαι· καὶ ὁ Στράτων, ἀνεπέπειστο γὰρ ὑπὸ τῶν τῆς παρθένου οἰκετῶν, ὡς πρὸς αὐτὸν μᾶλλον ἐκείνη ῥέποι, ἠξίου ἐπ' αὐτῇ ποιεῖσθαι τῇ γαμουμένῃ τὴν ἐκλογήν. ὡς δὲ τῆς παιδὸς ὁ Θεοφάνης ἐπυνθάνετο ἐν ὄψει πάντων, ἡ δὲ τὸν Καλλισθένην προύκρινεν, εὐθὺς μὲν ὁ Στράτων B δῆλος ἦν βαρέως φέρων τὴν ἀτιμίαν· ἡμέρας δὲ διαλιπὼν δύο προσῆλθε τῷ Θεοφάνει καὶ τῷ Καλ-

3 em. W: ἀλιάρτῳ nisi quod mihi nihil Manius ex Urb. enotavit   10 γε] τι?

λισθέναι, ἀξιῶν τὴν φιλίαν αὐτῷ πρὸς αὐτοὺς διαφυλάττεσθαι, εἰ καὶ τοῦ γάμου ἐφθονήθη ὑπὸ δαιμονίου τινός. οἱ δ' ἐπῄνουν τὰ λεγόμενα, ὥστε καὶ ἐπὶ τὴν ἑστίασιν τῶν γάμων παρεκάλουν αὐτόν. ὁ δὲ παρεσκευασμένος ἑταίρων ὄχλον, καὶ πλῆθος οὐκ ὀλίγον θεραπόντων, διεσπαρμένους παρὰ τούτοις καὶ λανθάνοντας, ἕως ἡ κόρη κατὰ τὰ πάτρια ἐπὶ τὴν Κισσόεσσαν καλουμένην κρήνην κατῄει ταῖς
C Νύμφαις τὰ προτέλεια θύσουσα, τότε δὴ συνδραμόντες πάντες οἱ λοχῶντες ἐκείνῳ συνελάμβανον αὐτήν. καὶ ὁ Στράτων γ' εἴχετο τῆς παρθένου· ἀντελαμβάνετο δ' ὡς εἰκὸς ὁ Καλλισθένης ἐν μέρει καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ἕως ἔλαθεν ἡ παῖς ἐν χερσὶ τῶν ἀνθελκόντων διαφθαρεῖσα. ὁ Καλλισθένης μὲν οὖν παραχρῆμα ἀφανὴς ἐγένετο, εἴτε διαχρησάμενος ἑαυτὸν εἴτε φυγὰς ἀπελθὼν ἐκ τῆς Βοιωτίας· οὐκ εἶχε δ' οὖν τις εἰπεῖν ὅ, τι καὶ πεπόνθοι. ὁ δὲ Στράτων φανερῶς ἐπικατέσφαξεν ἑαυτὸν τῇ παρθένῳ.

B.

D 1. *Φίδων τις τῶν Πελοποννησίων ἐπιτιθέμενος* ἀρχῇ, τὴν Ἀργείων πόλιν, τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ, ἡγεμονεύειν τῶν λοιπῶν βουλόμενος, πρῶτον ἐπεβούλευσε Κορινθίοις· πέμψας γὰρ ᾔτει παρ' αὐτῶν νεανίας χιλίους τοὺς ἀκμῇ διαφέροντας καὶ ἀνδρείᾳ· οἱ δὲ πέμπουσι τοὺς χιλίους, στρατηγὸν αὐτῶν ἀπο-

5 ὁ δὲ] add. ἧκε W ex E. Sed quod est in margine cod. E ἧκε ex regione παρεσκευασμένος participii ubi pertineat nullo signo apparet 20 τῶν] τῇ W

δείξαντες Δέξανδρον. ἐν νῷ δ' ἔχων ὁ Φίδων ἐπιθέσθαι τούτοις, ἵν' ἔχοι Κόρινθον ἀτονωτέραν καὶ τῇ πόλει χρήσαιτο, προτείχισμα γὰρ τοῦτο ἐπικαιρότατον ἔσεσθαι τῆς ὅλης Πελοποννήσου, τὴν πρᾶξιν ἀνέθετο τῶν ἑταίρων τισίν. ἦν δὲ καὶ Ἄβρων E ἐν αὐτοῖς· οὗτος δὲ ξένος ὢν τοῦ Δεξάνδρου ἔφρασεν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλήν. καὶ οὕτως οἱ μὲν Φλιάσιοι πρὸ τῆς ἐπιθέσεως εἰς τὴν Κόρινθον ἐσώθησαν, Φίδων δ' ἀνευρεῖν ἐπειρᾶτο τὸν προδόντα καὶ ἐπιμελῶς ἐζήτει. δείσας δ' ὁ Ἄβρων φεύγει εἰς Κόρινθον, ἀναλαβὼν τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς οἰκέτας, ἐν Μελίσσῳ, κώμῃ τινὶ τῆς Κορινθίων χώρας· ἔνθα καὶ παῖδα γεννήσας Μέλισσον προσηγόρευσεν, ἀπὸ τοῦ τόπου θέμενος τοὔνομα αὐτῷ. τούτου δὴ τοῦ Μελίσσου υἱὸς Ἀκταίων γίνεται, κάλλιστος καὶ σωφρονέστατος τῶν ὁμηλίκων, οὗ πλεῖστοι μὲν ἐγένοντο ἐρασταί, διαφερόντως δ' Ἀρχίας, γένους μὲν ὢν τοῦ τῶν Ἡρακλειδῶν, πλούτῳ δὲ καὶ τῇ ἄλλῃ δυνάμει λαμπρότατος Κορινθίων. ἐπεὶ δὲ πείθειν F οὐκ ἠδύνατο τὸν παῖδα, ἔγνω βιάσασθαι καὶ συναρπάσαι τὸ μειράκιον· ἐπεκώμασεν οὖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Μελίσσου, πλῆθος ἐπαγόμενος καὶ φίλων καὶ οἰκετῶν, καὶ ἀπάγειν τὸν παῖδα ἐπειρᾶτο. ἀντιποιουμένου δὲ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν φίλων, ἐπεκδραμόντων δὲ καὶ τῶν γειτόνων καὶ ἀνθελκόντων, ἀνθελκόμενος ὁ Ἀκταίων διεφθάρη· καὶ οἱ μὲν οὕτως 773 ἀπεχώρουν. Μέλισσος δὲ τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς

5 em. W hic et infra: ἄβρων 7 Φλιάσιοι] χίλιοι M ex Amyoto 20 Leonicus: συναρπάσας 21 οὖν X

εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν Κορινθίων παρακομίσας ἐπεδείκνυε, δίκην ἀπαιτῶν παρὰ τῶν ταῦτα πραξάντων· οἱ δὲ πλέον οὐδὲν ἢ τὸν ἄνδρα ἠλέουν. ἄπρακτος δ' ἀναχωρήσας παρεφύλασσε τὴν πανήγυριν τῶν Ἰσθμίων, ἀναβάς τ' ἐπὶ τὸν τοῦ Ποσειδῶνος νεὼν κατεβόα τῶν Βακχιαδῶν καὶ τὴν τοῦ πατρὸς Ἅβρωνος εὐεργεσίαν ὑπεμίμνησκε, τούς τε θεοὺς ἐπικαλεσάμενος ῥίπτει ἑαυτὸν κατὰ τῶν πετρῶν. μετ' οὐ πολὺ δ' αὐχμὸς καὶ λοιμὸς κατελάμβανε
B τὴν πόλιν· καὶ τῶν Κορινθίων περὶ ἀπαλλαγῆς χρωμένων, ὁ θεὸς ἀνεῖλε μῆνιν εἶναι Ποσειδῶνος οὐκ ἀνήσοντος, ἕως ἂν τὸν Ἀκταίωνος θάνατον μετέλθοιεν. ταῦτα πυθόμενος Ἀρχίας, αὐτὸς γὰρ θεωρὸς ἦν, εἰς μὲν τὴν Κόρινθον ἑκὼν οὐκ ἐπανῆλθε, πλεύσας δ' εἰς τὴν Σικελίαν Συρακούσας ἔκτισε. πατὴρ δὲ γενόμενος ἐνταῦθα θυγατέρων δυεῖν, Ὀρτυγίας τε καὶ Συρακούσης, ὑπὸ τοῦ Τηλέφου δολοφονεῖται, ὃς ἐγεγόνει μὲν αὐτοῦ παιδικά, νεὼς δ' ἀφηγούμενος συνέπλευσεν εἰς Σικελίαν.

Γ.

1. Ἀνὴρ πένης Σκέδασος τοὔνομα κατῴκει Λεῦκτρα· ἔστι δὲ κώμιον τῆς τῶν Θεσπιέων χώρας.
C τούτῳ θυγατέρες γίνονται δύο· ἐκαλοῦντο δ' Ἱππὼ καὶ Μιλητία, ἤ, ὥς τινες, Θεανὼ καὶ Εὐξίππη. ἦν δὲ χρηστὸς ὁ Σκέδασος καὶ τοῖς ξένοις ἐπιτήδειος, καίπερ οὐ πολλὰ κεκτημένος. ἀφικομένους οὖν πρὸς αὐτὸν δύο Σπαρτιάτας νεανίας ὑπεδέξατο προθύμως· οἱ δὲ τῶν παρθένων ἡττώμενοι διεκωλύοντο

πρὸς τὴν τόλμαν ὑπὸ τῆς τοῦ Σκεδάσου χρηστότη-
τος. τῇ δ' ὑστεραίᾳ Πυθῶδε ἀπῄεσαν· αὕτη γὰρ
αὐτοῖς προὔκειτο ἡ ὁδός· καὶ τῷ θεῷ χρησάμενοι
περὶ ὧν ἐδέοντο, πάλιν ἐπανῄεσαν οἴκαδε, καὶ χω-
ροῦντες διὰ τῆς Βοιωτίας ἐπέστησαν πάλιν τῇ τοῦ
Σκεδάσου οἰκίᾳ. ὁ δ' ἐτύγχανεν οὐκ ἐπιδημῶν τοῖς D
Λεύκτροις, ἀλλ' αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ὑπὸ τῆς συνή-
θους ἀγωγῆς τοὺς ξένους ὑπεδέξαντο. οἱ δὲ καταλα-
βόντες ἐρήμους τὰς κόρας βιάζονται· ὁρῶντες δ' αὐτὰς
καθ' ὑπερβολὴν τῇ ὕβρει χαλεπαινούσας ἀπέκτειναν,
καὶ ἐμβαλόντες ἔς τι φρέαρ ἀπηλλάγησαν. ἐπανελ-
θὼν δ' ὁ Σκέδασος τὰς μὲν κόρας οὐχ ἑώρα, πάντα
δὲ τὰ καταλειφθέντα εὑρίσκει σῷα καὶ τῷ πράγματι
ἠπόρει, ἕως τῆς κυνὸς κνυζωμένης καὶ πολλάκις μὲν
προστρεχούσης πρὸς αὐτὸν ἀπὸ δ' αὐτοῦ εἰς τὸ
φρέαρ ἐπανιούσης, εἴκασεν ὅπερ ἦν, καὶ τῶν θυ-
γατέρων τὰ νεκρὰ οὕτως ἀνιμήσατο. πυθόμενος δὲ
παρὰ τῶν γειτόνων, ὅτι ἴδοιεν τῇ χθὲς ἡμέρᾳ τοὺς E
καὶ πρῴην καταχθέντας ἐπ' αὐτοὺς Λακεδαιμονίους
εἰσιόντας, συνεβάλετο τὴν πρᾶξιν ἐκείνων, ὅτι καὶ
πρῴην συνεχῶς ἐπῄνουν τὰς κόρας, μακαρίζοντες
τοὺς γαμήσοντας. ἀπῄει εἰς Λακεδαίμονα, τοῖς ἐφό-
ροις ἐντευξόμενος· γενόμενος δ' ἐν τῇ Ἀργολικῇ,
νυκτὸς καταλαμβανούσης, εἰς πανδοκεῖόν τι κατήχθη·
κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ πρεσβύτης τις ἕτερος τὸ γένος
ἐξ Ὠρεοῦ πόλεως τῆς Ἑστιαιάτιδος· οὗ στενάξαντος F
καὶ κατὰ Λακεδαιμονίων ἀρὰς ποιουμένου ἀκούσας

19 ἐπ' αὐτοὺς] παρ' αὐτὸν Herwerdenus; malim ἐπ' αὐτὸν 22 ἀπῄει] add. οὖν W 27 κατὰ *

ὁ *Σκέδασος* ἐπυνθάνετο τί κακὸν ὑπὸ *Λακεδαιμονίων* πεπονθὼς εἴη. ὁ δὲ διηγεῖτο, ὡς ὑπήκοος μέν ἐστι τῆς *Σπάρτης*, πεμφθεὶς δ' εἰς Ὠρεὸν Ἀριστόδημος ἁρμοστὴς παρὰ Λακεδαιμονίων ὠμότητα καὶ παρανομίαν ἐπιδείξαιτο πολλήν. 'ἐρασθεὶς γάρ' ἔφη 'τοῦ ἐμοῦ παιδός, ἐπειδὴ πείθειν ἀδύνατος ἦν, ἐπεχείρει βιάσασθαι καὶ ἀπάγειν αὐτὸν τῆς παλαίστρας· κωλύοντος δὲ τοῦ παιδοτρίβου καὶ νεανίσκων πολλῶν ἐκβοηθούντων, παραχρῆμα ὁ Ἀριστόδημος ἀπεχώρησε· τῇ δ' ὑστεραίᾳ πληρώσας τριήρη συνήρπασε τὸ μειράκιον, καὶ ἐξ Ὠρεοῦ διαπλεύσας εἰς τὴν περαίαν ἐπεχείρει ὑβρίσαι, οὐ συγχωροῦντα
774 δ' αὐτὸν ἀπέσφαξεν. ἐπανελθὼν δ' εἰς τὴν Ὠρεὸν εὐωχεῖτο. 'ἐγὼ δ'' ἔφη 'τὸ πραχθὲν πυθόμενος καὶ τὸ σῶμα κηδεύσας παρεγενόμην εἰς τὴν Σπάρτην καὶ τοῖς ἐφόροις ἐνετύγχανον· οἱ δὲ λόγον οὐκ ἐποιοῦντο.' Σκέδασος δὲ ταῦτα ἀκούων ἀθύμως διέκειτο, ὑπολαμβάνων ὅτι οὐδ' αὐτοῦ λόγον τινὰ ποιήσονται οἱ Σπαρτιᾶται· ἐν μέρει τε τὴν οἰκείαν διηγήσατο συμφορὰν τῷ ξένῳ· ὁ δὲ παρεκάλει αὐτὸν μηδ' ἐντυχεῖν τοῖς ἐφόροις, ἀλλ' ὑποστρέψαντα εἰς τὴν Βοιωτίαν κτίσαι τῶν θυγατέρων τὸν τάφον. οὐκ ἐπείθετο δ' ὅμως ὁ Σκέδασος, ἀλλ' εἰς τὴν
B Σπάρτην ἀφικόμενος τοῖς ἐφόροις ἐντυγχάνει· ὧν μηδὲν προσεχόντων, ἐπὶ τοὺς βασιλέας ἵεται καὶ ἀπὸ τούτων ἑκάστῳ τῶν δημοτῶν προσιὼν ὠδύρετο. μηδὲν δὲ πλέον ἀνύων ἔθει διὰ μέσης τῆς πόλεως,

14 ἔφη *: ἔφθην (ἔφην Urb.) 17 δὲ] δή? 25 ἵεται W: ἴεται

ἀνατείνων πρὸς ἥλιον τὼ χεῖρε, αὖθις δὲ τὴν γῆν τύπτων ἀνεκαλεῖτο τὰς Ἐρινύας καὶ τέλος αὑτὸν τοῦ ζῆν μετέστησεν. ὑστέρῳ γε μὴν χρόνῳ δίκας ἔδοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι· ἐπειδὴ γὰρ τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων ἦρχον καὶ τὰς πόλεις φρουραῖς κατειλήφεσαν, Ἐπαμεινώνδας ὁ Θηβαῖος πρῶτον μὲν τὴν παρ' αὑτῷ φρουρὰν ἀπέσφαξε Λακεδαιμονίων· τῶν δ' ἐπὶ τούτῳ πόλεμον ἐξενεγκάντων, ἀπήντων οἱ C Θηβαῖοι ἐπὶ τὰ Λεῦκτρα, αἰσιούμενοι τὸ χωρίον, ὅτι καὶ πρότερον ἐνταῦθα ἠλευθερώθησαν, ὅτε Ἀμφικτύων ὑπὸ Σθενέλου φυγὰς ἐλαθεὶς εἰς τὴν Θηβαίων ἀφίκετο πόλιν καὶ Χαλκιδεῦσιν ὑποφόρους λαβὼν ἔπαυσε τὸν δασμόν, Χαλκώδοντα τὸν βασιλέα τῶν Εὐβοέων ἀποκτείνας. συνέβη δὲ Λακεδαιμονίων ἧτταν παντελῆ γενέσθαι περὶ αὐτὸ τὸ μνῆμα τῶν Σκεδάσου θυγατέρων. φασὶ δὲ πρὸ τῆς μάχης Πελοπίδᾳ, ἑνὶ τῶν στρατηγῶν τοῦ Θηβαϊκοῦ στρατεύματος, ἐπὶ σημείοις τισὶν οὐ καλοῖς κρινομένοις D θορυβουμένῳ Σκέδασον ἐπιστῆναι κατὰ τοὺς ὕπνους, θαρρεῖν κελεύοντα· παραγίνεσθαι γὰρ εἰς Λεῦκτρα Λακεδαιμονίους, αὐτῷ τε καὶ ταῖς θυγατράσι δώσοντας δίκας· πρὸ μιᾶς δ' ἡμέρας ἢ συμβαλεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις, πῶλον ἐκέλευεν ἵππου λευκὸν ἕτοιμον παρὰ τῷ τάφῳ τῶν παρθένων σφαγιάσασθαι. τὸν δὲ Πελοπίδαν, ἔτι τῶν Λακεδαιμο-

7 αὑτῷ *: αὐτῷ   τῶν] rubro colore pictum in marg. E huc pertinere non ad Λακεδαιμονίων vid. In ceteris deest 10 Ἀμφιτρύων Ricardus coll. Paus. 9, 19, 3 17 *: πελοπίδῃ (πελοπίδι m. pr. Urb. i. e. πελοπίδαι) 18 καλοῖς Bryanus: καλῶς 23 ἵππον mei

νίων στρατευομένων ἐν Τεγέᾳ, εἰς Λεῦκτρα πέμψαι τοὺς ἐξετάσοντας περὶ τοῦ τάφου τούτου, καὶ πυθόμενον παρὰ τῶν ἐγχωρίων θαρροῦντα τὴν στρατιὰν ἐξαγαγεῖν καὶ νικῆσαι.

Δ.

E 1. Φῶκος Βοιώτιος μὲν ἦν τῷ γένει, ἦν γὰρ ἐκ Γλίσαντος, πατὴρ δὲ Καλλιρρόης κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφερούσης. ταύτην ἐμνηστεύοντο νεανίαι τριάκοντα εὐδοκιμώτατοι ἐν Βοιωτίᾳ· ὁ δὲ Φῶκος ἄλλας ἐξ ἄλλων ἀναβολὰς τῶν γάμων ἐποιεῖτο, φοβούμενος μὴ βιασθείη, τέλος δὲ λιπαρούντων ἐκείνων, ἠξίου ἐπὶ τῷ Πυθίῳ ποιήσασθαι τὴν αἵρεσιν. οἱ δὲ πρὸς τὸν λόγον ἐχαλέπηναν καὶ ὁρμήσαντες ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον· ἐν δὲ τῷ θορύβῳ F ἡ κόρη φυγοῦσα ἵετο διὰ τῆς χώρας· ἐδίωκον δ' αὐτὴν οἱ νεανίαι. ἡ δ' ἐντυχοῦσα γεωργοῖς ἅλω συντιθεῖσι σωτηρίας ἔτυχε παρ' αὐτῶν· ἀπέκρυψαν γὰρ αὐτὴν οἱ γεωργοὶ ἐν τῷ σίτῳ. καὶ οὕτω παρῆξαν μὲν οἱ διώκοντες· ἡ δὲ διασωθεῖσα ἐφύλαξε τὴν τῶν Παμβοιωτίων ἑορτήν, καὶ τότε εἰς Κορώνειαν ἐλθοῦσα ἱκέτις καθέζεται ἐπὶ τῷ βωμῷ τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς καὶ τῶν μνηστήρων τὴν παρανομίαν διηγεῖτο, τό τε ἑκάστου ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα σημαίνουσα. ἠλέουν οὖν οἱ Βοιωτοὶ τὴν παῖδα καὶ τοῖς νεανίαις ἠγανάκτουν· οἱ δὲ ταῦτα πυθόμενοι εἰς

4 ἐξάγειν mei   7 em. X: κλείσαντος. Illuc ducit quod paulo post legitur in Urb. ἐγγίσαντι pro ἐν κλείσαντι ceterorum   15 em. W: ἴετο

Ὀρχομενὸν καταφεύγουσιν. οὐ δεξαμένων δ' αὐτοὺς
τῶν Ὀρχομενίων πρὸς Ἱππότας εἰσώρμησαν· κώμη 775
δ' ἦν παρὰ τῷ Ἑλικῶνι κειμένη μεταξὺ Θίσβης καὶ
Κορωνείας· οἱ δ' ὑποδέχονται αὐτούς. εἶτα πέμ-
πουσι Θηβαῖοι ἐξαιτοῦντες τοὺς Φώκου φονεῖς·
τῶν δ' οὐ διδόντων, ἐστράτευσαν μὲν μετὰ τῶν ἄλ-
λων Βοιωτῶν, στρατηγοῦντος Φοίδου, ὃς τότε τὴν
ἀρχὴν τῶν Θηβαίων διεῖπε· πολιορκήσαντες δὲ τὴν
κώμην ὀχυρὰν οὖσαν, δίψει δὲ τῶν ἔνδον κρατη-
θέντων, τοὺς μὲν φονεῖς ληφθέντας κατέλευσαν,
τοὺς δ' ἐν τῇ κώμῃ ἐξηνδραποδίσαντο· κατασκάψαν-
τες δὲ τὰ τείχη καὶ τὰς οἰκίας διένειμαν τὴν χώραν B
Θισβεῦσί τε καὶ Κορωνεῦσι. φασὶ δὲ νυκτός, πρὸ
τῆς ἁλώσεως τῶν Ἱπποτῶν, φωνὴν ἐκ τοῦ Ἑλικῶ-
νος πολλάκις ἀκουσθῆναι λέγοντός τινος 'πάρειμι·'
τοὺς δὲ μνηστῆρας τοὺς τριάκοντα τόδε τὸ φώνημα
γνωρίζειν, ὅτι Φώκου εἴη. ᾗ δ' ἡμέρᾳ κατελεύσθη-
σαν, τὸ ἐν Γλίσαντι μνῆμα τοῦ γέροντος κρόκῳ
φασὶ ῥεῦσαι· Φοίδῳ δέ, τῷ Θηβαίων ἄρχοντι καὶ
στρατηγῷ, ἐκ τῆς μάχης ἐπανιόντι ἀγγελθῆναι θυ-
γατέρα γεγενημένην, ἣν αἰσιούμενον προσαγορεῦσαι
Νικοστράτην.

E.

1. Ἄλκιππος τὸ μὲν γένος Λακεδαιμόνιος ἦν·
γήμας δὲ Δαμοκρίταν πατὴρ θυγατέρων γίνεται δύο· C

10 κατέκαυσαν mci 13 *: Θηβεῦσι (Θίσβοισι m. pr. ut vid. Urb.) 18 ἐν Γλίσαντι *: ἐγγίσαντι 21 ἦν W

συμβουλεύων τε τῇ πόλει κράτιστά τε καὶ πράττων ὅτου δέοιντο Λακεδαιμόνιοι, ἐφθονήθη ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων, οἳ τοὺς ἐφόρους ψευδέσι λόγοις παραγαγόντες, ὡς τοῦ Ἀλκίππου βουλομένου τοὺς νόμους καταλῦσαι, φυγῇ περιέβαλον τὸν ἄνδρα. καὶ ὁ μὲν ὑπεξῆλθε τῆς Σπάρτης, Δαμοκρίταν δὲ τὴν γυναῖκα μετὰ τῶν θυγατέρων βουλομένην ἕπεσθαι τἀνδρὶ ἐκώλυον, ἀλλὰ καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ἐδήμευσαν, ἵνα μὴ εὐπορῶσι προικὸς αἱ παρθένοι.
D ἐπεὶ δὲ καὶ ὣς ἐμνηστεύοντό τινες τὰς παῖδας διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετήν, ἐκώλυσαν οἱ ἐχθροὶ διὰ ψηφίσματος μνηστεύεσθαί τινας τὰς κόρας, λέγοντες ὡς ἡ μήτηρ αὐτῶν Δαμοκρίτα πολλάκις εὔξατο τὰς θυγατέρας ταχέως γεννῆσαι παῖδας τιμωροὺς τῷ πατρὶ γενησομένους. πανταχόθεν δ' ἡ Δαμοκρίτα περιελαυνομένη ἐτήρησέ τινα πάνδημον ἑορτήν, ἐν ᾗ γυναῖκες ἅμα παρθένοις καὶ οἰκείοις καὶ νηπίοις ἑώρταζον, αἱ δὲ τῶν ἐν τέλει καθ' ἑαυτὰς ἐν ἀνδρῶνι μεγάλῳ διεπαννύχιζον· ξίφος τε ὑποζωσαμένη καὶ τὰς κόρας λαβοῦσα νυκτὸς ἦλθεν εἰς
E τὸ ἱερὸν καιρὸν παραφυλάξασα, ἐν ᾧ πᾶσαι τὸ μυστήριον ἐπετέλουν ἐν τῷ ἀνδρῶνι· καὶ κεκλεισμένων τῶν εἰσόδων, ξύλα ταῖς θύραις πολλὰ προσνήσασα (ταῦτα δ' ἦν εἰς τὴν τῆς ἑορτῆς θυσίαν ὑπ' ἐκείνων παρεσκευασμένα), πῦρ ἐνῆκε. συνθεόντων δὲ τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν βοήθειαν, ἡ Δαμοκρίτα τὰς θυγατέρας ἀπέσφαξε καὶ ἐπ' ἐκείναις ἑαυτήν.

1 κράτιστά τε] malim τὰ κράτιστα

οὐκ ἔχοντες δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅπη τὸν θυμὸν ἀπερείσωνται, ἐκτὸς ὅρων ἔρριψαν τῆς τε Δαμοκρίτας καὶ τῶν θυγατέρων τὰ σώματα. ἐφ' ᾧ μηνίσαντος τοῦ θεοῦ τὸν μέγαν ἱστοροῦσι Λακεδαιμονίοις σεισμὸν ἐπιγενέσθαι.

2 ἀπερείσωνται *: ἀπερείσονται

ADDENDA ET CORRIGENDA

In Adnotat. ad p. 10, 8 add. malim *ὠνομάσθαι* p. 14, 9 aut *στέρξει τοῖς εὐτελεστάτοις* p. 27, 14 'Praeferenda mihi vid. W emendatio'. Haec verba ex h. l. in Adnotation. per errorem illata sunt. Grafius del. *οἴνῳ* et *ἐξυβρίζωσι* p. 29, 17 malim *τ' ἀνὴρ* cf. p. 40, 19 p. 30, 16 *τὸν οἰκέτην οὔ?* p. 40, 5 *ἀνθῶν* codd. p. 51, 19 malim *ὁ τόπος* p. 120, 8 *οἰκON* post *γιγνόμενON* transposuerim p. 125, 1 *ὂν* deleverim ib. 11 scr. *τὸ γλεῦκος* p. 129, 13 *συνεξέλυσε* occupavit W p. 130, 18 cf. Athen. p. 426 d., Eustath. p. 624, 45 p. 143, 14 pro *idem* scr. Madvigius p. 189, 8 *καταμήσατο* (a *καταμᾶσθαι*) et *Μήνης* corr. Meinekius p. 231, 3 fort. *οὐ πάρεστιν, ἔχομεν ἐπιθυμίαν μαθεῖν κἄ* p. 232, 11 malim *ἐγκατακεκλει(η)μένον* p. 251, 13 scr. *ὅταν τι παρολίσθῃ* p. 254, 3 add. sed *ὥς τινες*, omisso *οἴονται* aut *φασι*, saepe occurrit apud alios cf. ex. gr. p. 773 c. 835 c. 836 a. 837 f. 841 b. 843 e. 844 e. 846 b. c p. 270, 15 post *ὑμέναιος* add. Doehnerus p. 272, 4 de proverbio cf. Crusi *Analecta* p. 74 ubi hic locus omissus est . p. 322, 22 malim *ὡς ἀληθὲς* p. 372, 6 add. *mei* p. 401, 8 corr. vid. *τὸ λιπῶν nitidum et floridum amasium* cf. p. 402, 5. 444, 5. 458, 19 p. 402, 1 verba *ἄλλα δὲ γένη — ὀδυρτικόν* suspecta mihi videntur p. 450, 1 *οὐ*] *οὐν οὔ?* p. 467, 27 *κατὰ* occupavit Hirschigius

Cat